Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA
GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

IUDICIA MI

DIGNATIONIS

OPERA.

QUINQUE LIBRIS

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE
TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,
GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS
omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. Brodaei, Io. Iensii, Lud. Kusteri, Lamb. Bosii,
Hor. Vitringae, Ioan. de la Faye, Ed. Leedes,
aliisque ineditis, ac praecipue
MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit
IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

AMSTELODAMI,
Sumptibus *JACOBI WETSTENII.*
CIↃ IↃ CC XLIII.

R. 1551

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SAMOSATENSIS

DIALOGI.

RHETORUM PRAECEPTOR. ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

QUAERIS, adoleſcens, quomodo fieri poſſis Rhetor, atque honeſtiſſimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophiſta ipſe eſſe vi-

ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *F!. Ald. B1.* & 2. *H.P.* &c. Πάντιμον *J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς τὶς * Πολυδεύκη τὸ ὀνοματολόγον ὀνειδίσαι Λυκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον, τίχηλον μὲ ἔδ' ὅ τινα † λόγῳ ὠνόμασε, σαῤῥὼν δὲ λίξεων ἀδιάκριτον ‡ ὑφιγάντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φάσκουσιν εἰρῆσθαι· ἐπεὶ ἐ συγχρόνω ἄμφω Λυκιανὸς ἐ Πολυδεύκης, ἐπὶ δὲ Μάρκου τοῦ Αὐτοκράτορος. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampullosos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγῳ corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Ὑφιγάντα] *Sinigantem*, *corradentem* pro *veiſantem* corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδικρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praeferrem. Sed *ſuniſantem* & *ὑφισάντα* ratione accenſus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

ADNOTATIONES.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ἐ Λήδας, &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀρδυήνας σοφιστὰς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δύῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνότατον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα] Haec duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδημον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδημα πάσχειν ἰφόσυλον ὄντα, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore πάνδημόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστήν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte, nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

δόξης. ἀδιώλα γὰρ εἶναί σοι φῆς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ ἢ δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἀποβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄχθημα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ὅπῃ τοῦτο ἀγούσας ὁδούς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ φθονεῖς, ὦ παῖ καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα καὶ συμβουλὴν οὖσαν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὅστε ἄχθε τό γε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γενέσθαί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾷν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ γε πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ παῦ-

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus fis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisscere. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

a Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* fine commate post σὺ. *b* Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *A1.* *c* Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* *d* Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterásque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον verum esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. E.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία. Vid. *Steph. Thesaur.* p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Alv. Ind.* c. 25. ποιήσαι ποιεῖν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴν. *Long. Past.* IV. pr.

ὁ θεῖος πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμιάτερον. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γῆρας. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοὶ] Ἄχθει ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckheimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τόγε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Οὐχ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖα. εὐθὺ δ' ῥητορικῆς ὁδός, & τάχιστα — τῇ ῥητορικῇ συνοῦσα. itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἰδρῶτος μίσγειν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἔστι ἀδὴν] *L. Bos* de Ellipsi p. 108. vertit, *alio — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes propo-nitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ἐπαυρεῖται ἄξιον. σκόπει γὰρ ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέσταλοι ἐδόξαν ἀπὸ τοῦ λόγου.

Ὅμως δὲ μὴ δείδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [e] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διαφέροιμεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καμάτηρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον καὶ συμβολῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὀπτομωτάτῃ, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις δὲ καμὼν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμων, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἑτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ καὶ ἀνόδῳ.

[e] Γε] Abeſt a *Fl.* [f] Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπὶ πολὺ *F.* [g] Ἀγρεύσεις] Αἰρήσεις L. & marg. *AiW.* [h] Ἐκείνους] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἐκεῖνος cett. male. Ἐκεῖνον *Marcil.* fruſtra. Ἐκεῖνος etiam marg. *Ai.* Sed deletum deinde. *Geſner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Geſnerus* jam ſua ſponte expendavit. *F. F. R.*

40. Ἱππήλατον & κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *F. F. R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμων, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἑτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic διάστημα, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre aſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Mareilius* legit καλαχείμων ἵππων pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλαχείμων ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ἐκείνοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἄγαμαι ὅσοι διὰ παντὸς, ἐκείνοι, &c. & eadem pag. Τῶν μαχομένων ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ἐκείνοι, &c. ac paſſim. *F. F.*

46. Ἔκπνους] Ἔκπονος ut ἴκνομαι, ἵκελος, ἵκνος, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μακρὴν καθιππάσθαι λεῶν. Et p. 440. ἀνιππεῖ. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἵκνους. *M. du S.*

Ἔκπνους, ἐκείνοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum non ſatis relatum in Lexica. Ut ἔκπνους eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἴκπνους, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἐκπνοτάτῳ ἴκπνους & deinde ἀνιππεῖ. π. τ. λ. *F. M. G.*

δυ. ἔτι χαλεπώτερον ὀλισθηρῶν τὸ κρημνῶν μόλις ἀνέρπουσας, ἀποκυλιομένους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, καὶ πολλὰ τραύματα λαμβάνουσας ἐν τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ πρᾶξαι τὸ ῥητορικῆς μονονοὺχὶ καθεύδων λαβών.

adscensum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa asperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim supra coronatus, felicissimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona sunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

55

Ἡ μὴ δὴ ὑποχέσεις ἕτω μεγάλην [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διός, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾷστά τε ἅμα καὶ ἡδίστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, καὶ ἤδε θεῶν καὶ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τῆς ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τὴν ταχίστην ὁδόν;

4. Promissio fane quam magna; Sed per ego te amicitiae praesidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, si facillima simul & suavissima haec tibi nos ostensuros esse dicimus. Si enim Hesiodus, paucis ex Helicone sumtis foliis, poëta statim de pastore factus est, & Deorum genera atque hominum, a Musis obsessus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam est, brevi tempore fieri posse negabimus, si celerrimam quis viam ediscat?

Ὡς ἔχωγε καὶ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἀπίστου, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, καὶ τῷ ἀκουσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρείου καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τῆς ἀρχῆς διαθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπερίεναι γὰρ

5. Quorsum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit successu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Persis Alexander, post devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes discurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Persis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. *A1*. b Διὸς] Non habet *Fl*. c Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W*.

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etsi supra *Tim*. c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε necessario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl*. omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepserit: nam & alibi solet sine Jovis mentione *Philium* solum dicere, ut *Tox*. c. 11. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti solet Ζεύς. *Aristoph*. Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiast. ibi exponat τὸν τῶν φίλων Δία, facile ex simili glossa illud Διὸς huc irrepserit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἡ γὰρ. *Am. F.G.* Non plane opus esse arbitror, quia ex sequenti interrogatione sensus etiam τῷ εἰ est apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Hesiod. Theog.* 30. *M. du S.*

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἔσται, nisi fortasse exciderit

reponendum post τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inspiciendi. *F G.* Nihil in Codd. subsidii reperio; sed nec adeo desidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Absurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophistam* petebat, de quo in *Demon*. vita, c. 14. *M. du S.*

70. Ἤδη] Conf. supra Συνὸ. c. ult. versus fin. *M. du S.* Nihil peculiare hoc habet; hac enim potestate τὸ ἤδη saepius occurrit, ut *Quom. Hist*. c. 1. Λυσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλάσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam supra *Alex*. c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall*. c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J.* & *V2*. melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse *mercatorem* putavit. Itaque quod praeter spem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia *in* Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα διὰ τῆς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζώνῳ καθημέραις τούτοις [d] διανύσαντας. ἤχθετο ὧν Ἀλέξανδρος ὅτι τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι πραγματεύειν ἀκούων, οὐκ εἶχε διὰ ταχέων ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτῶν. τότε [e] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἔστ' ὀξύ· ἃ εἶχεν οὕτως πολλὴν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γὰρ πειρώμενος ὡς οὐδέν σε [f] κωλύσει ῥᾳτὰ δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερβαλόντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γραφάμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ὑποδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγελον) ἧς ἐρᾷν οὐ μέτριος μοι δοκεῖς. ἴσθι δῆτα, ἢν ἐμοὶ ὑπακούσῃ καθήσθω, πρά-

[d] Διανύσαντας] Rescriptum ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. [e] Δὴ] Δὲ *Fl.* [f] Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύοι *J.* & marg. *AIW.*

in reliquis Διανύσαντα, nisi etiam quod praecessit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Δύσιν μόλις] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, ἢν εἶχεν οὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur Ἰσθμοί; Φρύνιχος, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρότολιν τῆς εὐδαιμονίας, ista κάθηται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρῶτον δὲ σὺ ἰδοῦσα, ἐπιθυμῶν διαλαβεῖν ὁποτέρᾳ χωρεῖς ἐπὶ τὴν ἄκραν, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ τῆ Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις καρποῖς ὑπερρύον· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι πρὸ πάσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀναπαλαχόθεν περιπλεκόμενοι περισταῖεν. εἴ που τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσει δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, καὶ δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῖς γεγαμηκόσιν.

jam in alto ſedeat, pulchra undique; Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraeſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum pueruloſ, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

a Καρποῖς] Omiſit *Fl.* b Εἴ που] Recte *Fl. Fr. B. H. S.* &c. Ἤτοι male *J.* cum *Va.* c Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Ida Meliſei filiabus, hae nutricaverunt illum capra cujuſdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Grœcis αἴξ ἱρήνη, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii præmium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἴ που] Ut *Συγγρ.* c. 23. ἐοικότα παιδίῳ εἴ που Ἔρωτα &c. *Ven.* utraque ἴου, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου. effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e biſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe annis intelligantur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 729. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ δὲ Νείλον οἱ πήχεις αἰῶρουσι, παιδία ἐρωμένῳ τῷ ἐπιφαλεῖ. *J.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit *ὁ πάνυ* Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16.

at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse possis.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, [d] ἀπότομον αὐτὴν ἁπανταχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις εὐπρόσοδον, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπὸς ὅτι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔρθη γ' ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτήν, ὥστε [e] οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, [f] καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ [g] καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa habere

Πλὴν τό γε [h] τοσοῦτο προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

[d] Ἀπότομον] Ἀπόξυρον *Fl.* male. [e] Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν ἂν ἐμοῦ δέοιτο *J.* & *L.* Quod edidimus est in reliquis. [f] Καὶ] Abest a *Fl.* [g] Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. [h] Τοσοῦτο] Ita *Fl. J. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδία vocat ξύμπαιδα τῷ ὠλένῃ. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *J. M. G.*

18. Πρόσει] *Adet.* *F. G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo Σπεύσομαι p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὅτι τάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. J. S.* aliisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. inox c. 15. φασὶ ὅτι μαγεύω. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλεῖστα χωτὸς. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive τάχιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *J. F. R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. *Luis Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνα etiam scribitur *Herm.* c. 4. *J. F. R.*

35 Ἡσίοδος] *Hesiod.* l. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagorae litera, de qua *Virg.* *G. C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἄνυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod. Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *J. F. R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F. G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epist.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον πικρὸν; Noster fere ubique. Sic περὶ τοσοῦτου 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίου τοσοῦτου. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτο in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris.* 1. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον τῆς ἀρμονίας enim legitur. Et sic τοσοῦτον quoque Noltro frequentius esse quam τοσοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοσοῦτον & τοσοῦτου pro τοσοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 23. *J. F. R.*

ὐ πολλὰ ἴχνη τ̃ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· κ̀ ἔγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ ὖσα, κ̀ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐκ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γ̀ ἑώρων νέος ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ̃ ποιητὴν ἐκεῖνον ἀληθεύειν ᾤμην, λέγοντα, ἐκ τ̃ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' ὁδὲ εἶχεν ὕτως. ἀπονητὶ γᾶν ὁρῶ τὺς πολλὺς μειζόνων ἀξιωμένους, εὐμοιρίᾳ τ̃ αἱρέσεως τ̃ τ̃ λόγων κ̀ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' ὖν εἰς τ̀ ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, κ̀ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν κ̀ τραπητέον. [b] ὡς ὖν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπι τὸ ἀκρόταλον ἀναβήσῃ, κ̀ εὐδαιμονήσεις, κ̀ γαμήσεις, κ̀ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γ̀ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπατηθῆναι, κ̀ ποιῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα κ̀ ἀνήροτα φυέσθω πάντα, καθάπ̀ ὅπι τ̃ Κρόνου.

Εὐθὺς ὖν πρόσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ, buisse viatorum vestigia: si vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miser per illam ascendi, tot susceptis sine causa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis sit, conspecta est: non qui ipse ea iverim, nec enim, juvenis cum essem, videbam, quod sit melius, sed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus nasci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim sine labore plerosque majora consequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utriusque viae* delatus, dubitabis, scio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime escendas in summum, & beatus sis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim est, quod ipse deceptus laboravi. At tibi sine semine & aratro nascantur omnia, ut sub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robustus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. Va. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ δ̀ ἔσχ *Pell.* b Ὡς ὖν] Ὡς ὢν *J.* sola. Ὁ ὢν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Hesiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ δ' ὖν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἔπει δ' ὖν σὶ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ δ' ὖν εἰς] Haec corrupta esse bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπεὶ non habet, quo satis commode referatur: sequitur enim ὡς ὖν. Equidem aut ἔπειτ' ὖν legendum putem, aut dicam, τὴν εἰς esse glossam τ̃ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expressi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ δ' ὖν &c.] Ἔπει jam habebant Edd. nostrae; sed quod *Marcil.* & σὶ scribat, pro εἰς, si modo scripserit, nihili est. Interim cum *Gesnero* malim ἔπειτ' pro ἔπειδὰ. & paullo post ἂν receperim, ne illud repetitum ὖν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὁ ὖν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ὖν. *M. du S.*

Ὡς ὖν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; nisi ὅπως quis malit; quod tamen non opus esse credo, quia utrumque non semel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in sola marg. *Aldinae Wess.* invenio, adscriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legisse videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priscus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipsum.* Id quod licebat, servata etiam vulgata. Vid. ad *Paras.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα δ' ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* est, & sic apud Nostrum jam crebro quoque ante adlegatur hic versus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Paras.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. supra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex divisione *Hemsterhusii* jam est §. 54. *J. F. R.*

73. Φήσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui sequens κελεύσει, & iterum sequens φήσει post ἀπαραίτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἀνδρας, ἴσως παραδείγματα ὐδ̀ ὁτιοῦν τ̃ λόγων, ὐ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, ὥσπερ τὰ τ̃ παλαιᾶς ἐργασίας ἔργα Ἡγησίου, κ̀ τ̃ ἀμφὶ Κράτητα, κ̀ Νησιώτου] Vertunt: *Inde te priscos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetustae sunt constructionis, Hegesii, Cratetis, Nesiotae.* Primum vertendum *Hegesiae.* Ἡγησίας enim Magnesius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Charisii voluit similis esse, ac se ita putavit Atticum, ut viros illos prae se pene agrestes putaret. *At*, inquit Cic. *quid est tam fractum, tam imminutum, tam in ipsa, quam tamen consequitur, con-*

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quiddam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera,

ἰσόσκληρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ' ἥλιον ἐπὶ τῷ σώματος δεικνὺς, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, ὁ τραχείας ἐκείνης ὁδῶ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρὸς σὲ, ἔπειτα οἱ ὧδε κελευόμενος, ἰσοδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ ὑπὲρ τοὺς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ἐκ τοῦ χρόνου, καὶ [d] φήσας εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τὴν ῥητορικὴν, εἰ κατ' [e] ταύτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τῆς εὐθείας, ἢ ἐπὶ θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, καὶ ἀγνοῆσαι ἐπὶ τὸν γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς παλαιοὺς ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα παρατιθεὶς τῶν λόγων, ὑ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίου, καὶ τὰ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτου, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

d Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. e Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. f Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AIW.* g Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιον L. Κρίτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τὸ τριαίνης ἴχνος τὸ σημεῖον. ὁρῶ τὸν Ἐλευσῖνα, καὶ τὰ ἱερῶν γύγγυα μύστης. Ἐκεῖνο Λευκόπυρ. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι διηγήσασθαι καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τὰ ἀμφὶ Κρίτωνα ὁ Νησιώτου. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralliauus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diſſeret de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *hisce*, inquit, *aetati ſupparet Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτου vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν τοῦ dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἰσπ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτιον] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam Νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτου] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοψ. c. 18. Νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores receſetur. *M. du S.*

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτεταμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φήσει. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων ἀφικνεῖσθαι τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, καὶ οὐχ ἡμέρας, καὶ οὐ τριακάδας, ἀλλὰ καὶ Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὴν ἀκοὴν, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τῶν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ σὺ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲ ταῦτα φήσει ἀλαζὼν, καὶ ἀληθῶς ἀλαζὼν, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προλιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωγμένους, ὡς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ,

85 & accurate intentis *quasi* lineis deſcripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, neceſſaria eſſe dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non poſſe, ut viam abſque his emetiare. Quod vero omnium eſt moleſtiſſimum, *illud eſt*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praeſcribet, annos multos, non ſecundum dies aut menſes, ſed ſecundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante ſuccumbat & renunciet labori, & longum valere ſperatam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poſcere auſit talium malorum, neque viae ſe ducem praeſtiterit, niſi magnum quiddam ante acceperit.

10. Ille quidem iſta dicet, inſolens homo & obſoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te poſtulet rationes olim ſepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatiſtae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſ. *Graev.* & marg. *A1W.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Deſideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προλιθεὶς] Προτίθεις *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένους λόγων. *G.*

6. Ἀτρομ.—γραμμ.] Αἰσχίνου λόγων. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτεταμένα] A pictura ducta eſt metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ & ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα & ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & ſqualorem, haec omnia neceſſaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non deſideratur in ſtudioſis eloquentiae. Mſ. λιπαρὲς *aſſiduitatem*, quod reponendum. ſuperius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſ. Gr. In Impreſſis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M.duS.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hiſt.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίαν λιπαρῆ adduxi, quod *Geſn.* reddidit, *multo ſtudio*. At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuiſſe. Jam vero verterem, *adſiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Heſychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ δύσπορον exponit, καὶ τὸ περιφρόνητον, ἀπὸ τῶν λίαν πεπινῶν; unde & λιπαρεῖν δῆλος, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; ſed aliorum gratiam auxiliumve rogandi neceſſitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. ſupra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto ſcriptum fuiſſe ἀποτίνει, ut cum reliquis ad diſcipulum referatur. In Impr. nihil hic ſubſidii. *M.duS.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil ſani poſſum exſculpere ex infinito, quod habent, quorum inſpiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus ſum, quaſi legeretur ἀπαιτοῖ, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν ſenſum commodum non fundit, quod & priſtinus Interpres ſenſit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Geſnero*, cujus verſio eodem redit, licet ἀπαιτοῖ ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνος forte. *F.G.* Quare? Cum idem ſit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Pl. vſ. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demoſthenem deſignat, de cujus patre diximus ad Ἐρωτ. c. 7. *M.duS.*

6. Ἀτρομήτου] Τῶν Αἰσχίνου. *F.G.* Idem etiam adſcripſerat *M.V.LaCroze.*

Ἀτρομήτου] Æſchinem, de cujus patre multa *Demoſthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & ſeqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ntio utilis tum videbatur; neſciens quae nunc recens inventa ſit, brevis, & minime laborioſa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte aſſumtum evertat, aut denique ante tempus ut conſeneſcas laboribus, efficiat. Verum ſi omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirſutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, eſcendere ipſum, & alios, quotquot decipere poteſt, educere; anhelantesque & multo ſudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgreſſus, cum alios multos invenies, tum in his omniſcium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante inceſſu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ὄντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [e]ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f]ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g]ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h]μή σε ἐκτραχηλίσῃ που τῶν ἀθλαβῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις παρασκευάσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i]ὡς καὶ σπουδάζω πρὸς αὐτῆς, [k]ἴθι τῷ [l]δασεῖ τούτῳ, καὶ [m]πέραν τοῦ μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνηται, ἀνάγειν, καταλιπὼν [a]ἀθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o]Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [p]πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, διεσκαλευμένον τὸ βάδισμα, ὑπεκλασμένον τε αὐχέ-

[e] Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. [f] Ταχεῖα καὶ ἀπράγμονα O. [g] Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. [h] Μή σε] Καί σε O. [i] Ὡς] Non habet O. [k] Ἴθι] Recepi ex O. Ἰδοὺ Edd. [l] Δασεῖ] Λασεῖ male O. [m] Πέραν] Et ſic Fl. [n] Ἀθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα καὶ ἰδ. π. συνόντα O. & Fl. [o] Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. A1. [p] Πολλοὺς μὲν καὶ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνῆθες τοῦτο καὶ ποιητῇ καὶ λογογράφῳ ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προστακτικῶν, ὡς [*]καὶ νῦν ἔστω· ἀντὶ γὰρ τοῦ μὴ πείθου, εἶπε πείθεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ ὀκνητέον γίνεται, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπαγορεύσεως ἡ ἔννοια πρόσωπον, ἀλλ' ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποιεῖ, καὶ ὡς τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, ἢ μὴ διδάσκων τῷ τρόπῳ· ἀντὶ γὰρ προστακτικοῦ τὸ ἀπαρέμφατον κεῖται. V.

[*] Καὶ] Non aderat in editis. Addidit M. du S.

rentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόπος verum ejus nomen fuiſſe dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æſchine mutatum fuiſſe ait. Sed, ut ut ſit, hoc obtinuit. Vid. *Philoſtr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμματείου] Supra Μυθ. c. 4. *M. du S.*

10. Κεκαινοτόμηται] Τὸ καινοτομῶν ἀπὸ τῆς σκυτοτομικῆς translatum videtur. *F.G. Viam ſecare*, ab aratoribus potius translatum puto. *J. J. Weiſt.*

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equeſtri arte metaphora. *F.G.*

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mſ. ἴσθι, mendoſe. Vide etiam Ἀσκησ. c. 28. *M. du S.*

19. Πέραν τοῦ μετρίου] Πέραν ſine dubio, propter ſequentem conſonam quaeſivit *Solan.* quia ſic tum ſcribi amat, ut *de Subl.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J. F. R.*

20. Κακῶς λέγε] An legendum λέγειν, ut ſit, ἴσθι λέγειν. *F.G.* Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle ſonarent tres illi infinitivi juncti χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate ſublato quod poſt χαίρειν erat, jam facile ita conſtruo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J. F. R.*

25. Μὲν] Ex Mſ. O. ante καὶ ἄλλους. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hiſce deſignari credam, nota noſtra ad Titulum hujus opuſculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — διεσκαλ. — ὑπεκλ. &c.] Jam elegante rurſus aſyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hiſt.* c. 35. Adde *Aſin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Paraſit.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγάς. Quod ideo moneo, ne ſemper accuſetur nimis repetiti καὶ. *J. F. R.*

Ibid. Διεσκαλευμένον] Sic ſupra *de Merced.* c. 33. f. διεσκαλευμένον τὸ βλέμμα. *J. F. R.*

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τὴν κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲν ἔτι, ὕλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, τρύφερόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τὸν τῆς τραγῳδίας ἐπέρασον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ὕπνος δεσπότιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, λαλάθοι. καίτοι τί φημι; κἂν εἰ μύνδι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφίῃ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τῶν καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἳ ζειᾶς καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ ὡδὶ πως [b] σαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ [c] ἔσῃ, καὶ βλεπτὸς, καὶ, ὡς ὀνομάζει αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καθεζήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta ſpirantem, ſummo digito ſcalpentem caput, paucos illos jam quidem, ſed criſpos ferrugineo colore capillos ſtudioſe componentem, delicatiſſimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipſum, venuſtum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoſcas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & conſuetam vocem emittat, ſtatim agnoſcas, non eſſe de noſtro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, ſed peregrinum quoddam monſtrum, rore paſtum vel ambroſia. Ad hunc igitur ſi acceſſeris, huic te ſi tradideris, e veſtigio Rhetor eris, & conſpicuus, & ut ipſe appellat, rex in dicendo ſine labore conſtitueris, quadrigis orationis invectus aſſum-

a Τίς] Abeſt ab O. b Σαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. c Ἔσῃ] Non adeſt in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. ſupra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyrae. Item *Suid.* in dict. κιναγραφήσεται. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famoſum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtae tragici ſplendidi & liberalis meminit *Ariſtoph.* in Theſmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc conſule eruditiſſimi *Bentleji* Diſſertationem de Epiſt. *Eur.* & *Philoſtr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Ariſtoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Ariſt.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Ariſtoph.* Vide & *Voſſium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἴδιμον] *Homer.* Il. Ζ. 142. *M. du S.*

43. Σαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel ſic ederem, ſi plures addicerent. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. *Aſin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum eſt ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomaſtici auctorem non tangi hoc libello, cum ſatis luculenter oſtenderit V. Cl. *Hemſterhuſius*, non opus eſt ut operam ea in re ponamus: ſed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τριάκοντα τοῦ λόγου in Onomaſtico exſtare, ut ſcilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec eſt quod quis dicat, in aliis libris iis verbis uſum: non enim profecto talia omiſiſſet in Onomaſtico. Illius porro ſingulorum librorum praefationes longiſſime abſunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctiſſimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τις πρὸς σὲ ὧδὶ πως ἀποπασάμενος ὅσον ἔτι λοιπὸν τὸ κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἰκνοῦσθαι] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum ſubridens.* Ubi eſt in Graeco *tibi?* *Theod. Marcilius* legit ἀποπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. ſed Mſ. legit ἀποπασάμενος, hoc eſt capillos promittens, pectendo ſcilicet & comendo, non diſcipuli, ſed ſuos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἀποπᾶζ πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Diſcipulus non multum comae amiſerat, ſed magiſter erat calvaſter, ideoque dicit ὅσον ἔτι λοιπὸν τὸ κόμης. Mox pro αὐτοθώδια Mſ. αὐτὸς θώδια. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omnino

ſſumtum enim te prima ſtatim iſta docebit.

12. Potius vero ipſe te alloquatur: ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus ſit* ne lapſus alicubi *perſonam* Herois quam ago, contemam. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc ſupereſt comae demulſerit, ac venuſtulum illud atque molle, ut ſolet, ſubriſerit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus: ruſticus enim eſt virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeſte admodum de ſe, *Numquid te, vir optime, Pythius miſit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti ſe interroganti oſtendit, quis eſ-*

Θριππα ἐλαύνων τῦ λόγυ. διδάξει γὰρ σὲ ὠθαλαβὼν τὰ πρῶτα μὲ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιύτυ ῥήτορ ἐμὲ ποιεῖσθαι τὺς λόγυς, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τοιύτων καὶ τηλικύτων, μὴ καὶ συντρίψω πυ πεσὼν τ ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. Φαίη δ' ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδέ πως, ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλὸν, οἷον εἴωθεν, Αὐτοθαίδα τ χαριεσσαν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ ὃ πρὸς ἄνδρα καὶ ἐρασμίυ ῥήτορος.

Φήσει δ' ἂν πάνυ μειριάζων ὑπὲρ ἑαυτῦ· μῶν σε, ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τ ἄριστον προσειπὼν, ὅστις ὅτε Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d Δ'] Deſideratur haec particula in O. e Ἐπισπασάμενος] Reſtitutum ex L. G. O. & marg. A1. Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος Fl. etiam recte. f Αὐτοθαίδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. g Ἄνδρα] Τῷ ἀνδρὶ O. h Δ' ἂν] Sic Fl. B1. & 2. H. P. S. Δ' ἐ male J. Τάνυ O. i Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ 'γαθὲ magis Attice O. k Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐκ' ἐμὲ O. l Ὅτε] Ὁ O.

no videtur. F.G.

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, niſi quod Fl. ἐσπ— mendoſe habet. Confer Z. τρ. c. 16. M. du S.

Ἀσπασάμενος — τ κόμης] Eſt inter geſtus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione ſunt quaedam non indecentes, ut appellant ſcenici, morae,* caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, ſimulare conatum, ſuſpiratione ſolicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum ſignificat, quam declarat *Euſtath.* ad Odyſſ. Γ, 35. χεροὶν ἀσπάζεσθαι, ἀντὶ τῦ ἁπτεσθαι καὶ ψαύειν ἐξ ἀδιαιρέτυ εἰς ἑαυτὺς κ. τ. λ. pluſcula enim ſunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. J.M.G.

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th. M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Geſn.* retinuiſſem vulgatum ἀσπ— ſi ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici poſſe, noviſſem; nam cum ablat. χερσὶν alia res eſt. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adſumſiſſe id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi ſic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipſum poterit dici natum eſſe ex compendio ſcribendi τῇ ἐπισπ. Codicum ergo ſcripturam praeferre debui. J.F.R.

57. Αὐτοθαίδα] Conf. ſupra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβορίας, aliaque ſimilia compoſita obiter indicantur. No. 86. J.F.R.

62. Δ' ἂν] Mſ. O. τάνυ. *Ven.* utraque mendoſe δ' ἐ. M. du S.

65. Ὅτι Χαιρεφῶν] *Diog. Laert.* p. 42. D.E. πρὸς τ Πυθίας ἱμαρτυρήθη,

Χαιρεφῶντι ἀνελοῦσης ἐκεῖνο δὴ τὸ ἀξιοφιλόμυθον,
Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen ſpernendum quod ex antiquo Scriptore *Ariſtophanis* Scholiaſtes obſervat ad Nub. τοῦτον τ χρησμὸν ὁμολογῶν τὸ τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν· τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum ſic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiaſtae ad *Diog. Laërt.* p. 56. D. M. du S.

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκούων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἰσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῶνδε ἢ τῶνδε [c] ὑπερβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἦν Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τερατῶδες. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

set eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes audias ſupra modum ad noſtra percelli, & decamare eadem, atque obſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale huic vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, e cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus tu*

a Αὐτῷ] Abeſt ab O. *b* Ὑποπεπηχότων] Ὑπεπτ. O. *c* Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. *d* Χοροὶ] Χορικοὶ *J.* Vulgato adſentitur O. *e* Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. *f* Κλυτίου] Κλυτίῳ *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Αντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ • ὑπὲρ ἐμοὶ πολλὴ φροντὶς ἴσθι. *V.*

• Ὑπὲρ ἐμοῦ] Ita ex V. reſtitutum, cum ante ederetur ὑπερεμοῦ.

66. Ὁ σοφώτατος] Σοφιστὴς. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἐπισκ. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. E. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicantes.* ἐνδόσιμον *auſpicatus*, ἀρχὴ ᾠδῆς. *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδόσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J.M.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδόσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, & *chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδόσιμον διδόναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo errant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδόσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾆσμα ἐνδόσιμον (vel ἐνδόσιμον) καὶ κιθαρῳδικὸν πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad*

„ *ope-*

mi jussere, accurate mihi observata. Quin po-
rius jam procede, nihil cunctatus, neque per-
territus, si non initiatus ante sis illis, quae
ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina
decentibus & vanis hominibus multo cum la-
bore tanquam viam substernit. Nihil enim
iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait prover-
bium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore
conditione futuras, etiam si neque commu-
nissimum illud scias scribere literas. Aliud
enim quid Rhetor, supra ista omnia.

μεις, οἷς ἂν ὑπατάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι
[g] παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει,
μηδὲν ὀκνήσας, [h] μηδὲ προληθεὶς, εἰ μὴ προε-
τελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα
ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ μα-
ταίοις μετὰ πολλῆς καμάτου ὁδοποιεῖ· οὐδὲν
αὐτῆς [i] δέησει. ἀλλ' ἀνίπτοις [k] τοῖς
ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, καὶ μεῖον
ἔχων ἀφ' τούτου, οὐδ' ἂν τὸ κοινότατον, μη-
δὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ
τι [l] προῖκα πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

15. Dicam vero prius, quae oporteat ipsum
te viatici instar ad hoc iter domo afferre, &
quomodo commeatum parare, ut quam celer-
rime emetiri illud possis. Tum ipse quoque
partim progredienti in via ostendens, partim
admonens ante solem occasum Rhetorem supra
omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra

Λέξω δὲ πρῶτον ἃ ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε
οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν,
καὶ ὅπως ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα
διανύσαι δυνηθείης. [m] ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἅμα
προϊόντι ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἅμα δὲ καὶ
προμινύθω, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ
τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷός αὐτός εἰμι,
ἀναμ-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. h Μηδὲ προληθεὶς] Μὴ δὲ προσθῇς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. i Δέησει] Δεήσει O. k Τοῖς] Omittit O. l Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam πρὸ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. m Ἔπειτα C] Ἔπειτα δὲ C *Thom. Mag.*

98. Ἀ ᾱ — ὰ δι] Ἀ ᾱ, ὰ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλά τινα
μοι, τινὰ δὲ, εἰ C Λυκιακὸς λόγος ἐνταῦθα σὸν εἶδος εἴτε
σαίζων, εἴτε σπουδάζων. καὶ πάλιν οὐ Τίμωνι, δηλονότι ἀπα-
σι τοῖς δημόσιοις, ὧν μὲν πάντ' ἀραχμὰς, ὧν δὲ μίαν, ὧν δὲ
ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ
† Φιλοδιλοικιῇ αὐτοῦ. *V.*

† Φιλοδιλοικιῇ] Lege Φιλοσοφιστῇ, & sic *Th. Magister*, unde tamen habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Φιλοδιλογιστῇ edidit *Blanch.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi Φιλοδιλογιστῇ, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. Φιλοδιλογιστῇ quoque dediſſe, ſuſpicari licet. *F. F. R.*

supra. Perperam ibi Cornarius, *remissa.* *F. F. R.*

82. Ἔστι μόνον, ὦ Κλυτίε μέλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζῆλα ποίει] *Interpres* inſulſe: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλυτὸν eſt *gloriola?* Verte *O Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime, ſic μέλημα cura, pro qui nobis curae eſt. Clytius eſt Rhetoris nomen. *F. G. G.*

Ibid. Ὦ κλυτίε] An κλυτὸν Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξάνθε, φίλε, & ſimil.? Interpres κλυτὸν a κλέος *gloriolam* exponit, ſed qua analogia? *F. G.*

Ibid. Κλυτίε μέλημα] *M.*— amatorium eſſe jam obſervavit *Caſaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478 & 481. κάδωμ' ἐμὸν, σύγχωμ' ἐμὸν. Vid. etiam *Eur. Ip.* A. p. 309. A. *Anacr.* Od. ὡς χόδον ῥόδου ἄνθος μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ἔν τε παλαιοτέροις Νεμείων τε πομπαῖσι μέλημα. Κάλλων μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemſterhuſio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δεήσει] Hoc praefero; licet & alterum imperſonaliter, ut dicimus, acceptum, non ſit abſurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *F. F. R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Eraſm.* Paroemiogr. *F. B.* Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam ſupra *Demon.* §. 4. pr. *F. F. R.*

94. Παρὰ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt ſchedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Mare.* Mſ. Ox. etiam πᾶσι, & πάντα omittit. Impr. πρό. *M. du S.*

98. Ἀ ᾱ — ὰ δι] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἀ ᾱ, ὰ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiaſtes noſter. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magiſtro* objecerit, & alios ita quoque ſolere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μ — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. ὃς μ & ὃς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Weſſel.* aeque ac loco ſuperiore plura indicavit, ac modo ὃς μ, ὃς δὲ, modo τοὺς δὲ ſcribi oſtendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἀ μ ἐκφοβήσαιμι, ὰ δὲ καθαπτόμενος. Et V. 7. 11. ὃς μ ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευεν. Item III. 8. 12.

ὃν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. κόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τῆς ἀμαθίας, εἶτα θράσος ὅτι [b] τούτοις· καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἐστὶν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθής, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῶν Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς ἀφαίνεσθαι τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεῖα, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ὑπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συλλέγειν.

contraverſiam primas & medias & ultimas ferant eorum qui audent dicere. Affer igitur 5*maximum quidem inſcitiam, deinde confidentiam poſt haec, & praeſertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modeſtiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum* 10*enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, inceſſumque qualis meus eſt. Haec vero neceſſaria omnino, & quae ſola interdum ſufficiant. Veſtis autem ſit florida, & candida, de Tarentino textri-* 15*no, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa ſciſſilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pediſſequi multi, & ſemper liber. Et haec ipſum te conferre oportet.*

16. *Re-*

a Ἔχων. κόμιζε] Deeſt ἴσχων in O. & pro κόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις· καὶ ἄλ. δὲ] Pro his τούτων C tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deeſt in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινίνης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὲς] Πολυχιδὲς, τὸ νῦν γρίκτον. ἰμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλούμενα. καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πίλους αὐτὴν *ἐπιπρέπειν τοῖς λευκοῖς † ὅγ' ἂν ἐπὶ ἄλλα γένοιτ' ἂν ὑποδήματα. V.

* Ἐπιπρέπειν] In Impreſſ. σιμπρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ὑπιπρέπουσα, unde legendum & hic ὑπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιτρέπειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἢ edita. Correxit *M. du S.*

ἂν μὲ ἐπιστολὰς προκομίζων — οἷς δὲ δῶρα ἐπιδίζων πιμφθέντα. Ergo non joci cauſſa ſic ſcripſit Lucianus; ſi non prorſus Attice, at κοινῶς, & uſitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophiſtas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Eſt autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα ἀφαῆ ἐκ λεπτῶν τῶν Ταραντίνων· ἀφανίσειεν τοῦτο καλασκιάζοντα. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον ἀφαῆ ἐσθὴς ἔνδυμα, ὁμωνύμως ἀπὸ τῶν Ταραντίνων χρήσιμος ἐν τρυφῇ. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Ariſtaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philoſtrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς ἀφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Dixi de his veſtibus ad illud *Petronii*,

Palam proſtare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς ἀφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ περφύροισι πέπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλιγνόν.

Plura ſimilia congeſſit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omiſſo hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὲς] Vix dubium, idem eſſe genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχισταὶ πολυτελεῖς ὑπόδημα, καὶ θρυπτικὸν τοῦτο δὲ ἐκ λεπτοχιδῶν ἀνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδὲς· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur poſſe fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἥ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condenſata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adſcribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἐπιτιθέμενος πῖλος ἔστιν ἱματίδιον, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ut verisimile eſt ergo, in deſcriptione hominis μαλθακοῦ, qualis hic noſter) λέγων, λάβοιμι (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (ſub fin. p. m. 335. B.) — ἐπιλιγμῶνα τοὺς πόδας εἰς πίλους τινὲς ἐρασταί. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere,

pag.

16. *Reliqua in via jam inter progrediendum vide atque audi. Nimirum leges tibi explico, quibus utentem agnoſcet te Rhetorice atque admittet, neque averſabitur & jubebit faceſſere, tanquam non initiatum & myſteriorum exploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda eſt, & decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecumque collecta, eaque diligenti meditatione comprehenſa, in promtu & extrema lingua habeto, illud ἄτταγα & κᾶτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶτε, & ſimilia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adſperge: reliquorum vero nulla cura ſit, ſi diſſimilia his, & ex alia quaſi tribu ſint, & abſona. Purpura mo-*

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊών, ὅρα καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τὰς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσεται, [i] εἰδὲ ἀποτραφήσεται καὶ σκοραχιεῖ, καθάπερ [k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πενταιδεκά που, [n] ἢ εἰ πλείω γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας πόθεν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἄτταλα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶτε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπασι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπίπασσε αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

b Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* *i* Οἱ δὴ] Quaedam οὐδὲ ut ſolent. *k* Ἀτέλιστον] Ἀταλίστατον O. *l* Ἀλλὰ] Deeſt in *Fl.* *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ O. *n* Ἢ εἰ] Omiſit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* *r* Ἀσύμφυλα] Recte ſic *P. S. J.* Ἀσύμφωνα male *Fl. Ald. Bl. H. Fr.*

---

pag. 989. (i. e. *D. Meretr.* XIV.) *J. B.*

Ἐρωτικῆς Συνουσίας] V. Ἐτ. A. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκορακιεῖ] Quaſi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo εἰς κόρακας. Illuſtrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J. M. G.*

Σκορακιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ ὁ Λιγκεὺς ἔμπροσθεν ὢν ἐπεσκόμισεν; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Geſnerum* eodem jam remiſiſſe. *J. F. R.*

31. Ἄτταλα] Eundem vocum Atticarum uſum affectatum perſtringit *Themiſtius* Or. I. Vide plura eam *in rem* collecta a *Creſſolio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶτε, *Philoſtr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄτταλα] Κᾶτα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abſtinet Lucianus, Ἄτταλα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum uſum etiam perſtringi a *Themiſtio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Creſoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philoſtr.* Sophiſt. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Salmaſius* ei ſublegit. *J. F. R.*

33. Ἐπικατᾷς] Supra *Revivi.* c. 22. f. ἐπίκατος ὢν ἐν τοῖς πέρασιν. *J. F. R.*

35. Ἀσύμφυλα ἢ ἀπῳδά] Λεξιφοίτους non ἀσύμφυλον legunt, ſed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hiſt. ſcribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legiſſe videri poteſt, *Tuſc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum ſi amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφυλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφηλον magis quam ἀσύφυλον legiſſe, ex illa interpretatione argui poteſt. Scriptura vero illa ἀσύμφυλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta eſt, quas apud Etymologiſtam legere licet. Oratoria vox eſt ἀσύμφυλος, & Poëtica, neceſſitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τῆ φύλης αὐτοῦ, ἢ ὃν οὐ τῇ φύλῃ αὐτοῦ, qui extra gentem ſuam, ſive extraneus genti ſuae, ut nunc ἀσύμφυλα ἢ ἀπῳδὰ, quaſi quae extra gentem ſuam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hiſt. ſcribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἢ ἀνάρμοστον, quam ut nunc eſt, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Heſychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἴτον σοι ἄκυρα καὶ ἄπυρ, ἠδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, ἠδ' ἀσύφυλον, quaſi dicat Helena, verbum erga me quaſi extraneam, aut quaſi peregrinam, neque gentis eiusdem. Pateſcet locum ipſum inſpectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλόν μ' ἔθεο, melius ἀσύφυλόν μ' ἔθεο, *infamem fecit me* nempe quaſi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque ſcriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφυλος: ſed etiam Saturniae Lemae veteres ſunt. *Th. M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me paſſus ſum a viris doctis ad πῶς ἴσῃ c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris eſſe, idque interpretando ſecutus ſum. *J. M. G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, ᾖ εὐανθὴς, κἂν σισύρα ᾖ τραχεῖαν τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα ᾖ ξένα ῥήματα, ᾖ σπανιάκις ἀπὸ τῆς [a] πάλαι εἰρημένα. ᾖ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειρίζόμενος [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἡγήσονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτοῦ. εἰ ἀποστλεγγίσασθαι [c] μὴ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, τὴν [d] ἀρραβῶνα δὲ [e] προτίμιον, τὴν ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ ᾖ αὐτὸς ποίει καινὰ ᾖ ἀλλόκοτα ὀνόματα, ᾖ [f] ὀνοματοθέτης τὴν μὲν ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὴν συνετὸν, σοφόνουν, τὴν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυντία

do pulchra ſit, & florida, licet craſſa de pellibus penula ſit ipſum veſtimentum.

17. *Poſtea abſtruſa ſunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari poſſis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te reſpicient, atque admirandum hominem putabant, cujus ſupra captum ſuum ſit eruditio, ſi ἀποστλεγγίσασθαι dicas pro deſtringi & pro ſole uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomines προτίμιον, & dilnculum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipſe facies, ac pones rebus, nova & abſurda nomina, vocans eum, qui eloquendo valet, εὔλεξιν, & prudentem σοφόνουν, ſaltatorem vero χειρόσοφον. Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara ſingula protuleris; unum ſit remedium, im-*

[a] Πάλαι] Et ſic habere *Fl.* cum *F. Fr.* & Ox. notat *Solan.* [b] Ἐς] Πρὸς O. [c] Μὴ] Omittit O. [d] Ἀρραβῶνα] Recte ſic *Fl.* Ἀραβῶνα male *F. Ald. Bt. H. P. S.* [e] Προτίμιον] Προπόμιον G. O. & marg. *Al.* In vulgato conſpirant Edd. [f] Ὀνοματοθέτης] Νομοθέτης O. [g] Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάμφορος ſcilicet. Hæc μαλαφορικῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum reſpicit, & ad praetextam togae purpuram, f. ἰσθῆτα πεπορφυρωμένην. Abſurdam nempe hujus Praeceptoris orationem ſic declarat, ut dicat ſimilem centoni miſero, de levidenſi panno, filo craſſo, vel de pellibus adeo hirſutis, cui attexta vel aſſuta ſit purpura. Nempe σισύρας nomen non ſatis definitam habet notionem, & iſta complecti poteſt omnia; quod apparet, ſi quis conferre velit, quae ad *Ariſtoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mſſ. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ὁπὸ δερμάτων. Ruſticorum indumentum, ſic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένον, penula ſcortea ex pellibus ovillis conſarcinata, de qua *Caſaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποστλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, uſurpari jam deſierat. *M. du S.*

Ἀποστλεγγίσασθαι] Habet, verum eſt, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum eſt, quo nihil contra *Hemſterhuſianam* diſputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum niſi conſultum videretur in ipſa interpretatione ſignare, quorundam lectorum cauſa, voces damnatas, poſſit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis oſtendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποστλεγγίσασθαι eſſet *deſtrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum eſſe, Foeſiana oſtendit oeconomia) *ſolicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὶς *ſummicrepuſculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρραβῶνα δὲ προτίμιον] Mſſ. τὴν ἀρραβῶνα δὲ προπόμιον. *pro arrabo dicunt* προπόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, eſt *multa*. ſed προπομπὴ ἡ, & προπόμιον τὸ eſt praerogativa, ut conſtat ex *Suida*, & *Heſychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum eſſe pro ἀρραβῶν, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ ſit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aeſtimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum ſcripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixiſſe, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante juſtum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procuſa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi conſenſu. Et ſic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφον legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, ſive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; ſed in compoſitis uſus magis ſpectandus, qui ab analogia ſaepe recedit, ut bene monet Cl. *Caſaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compoſitas voces originem ſaepe diſſimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμιποδόμος ait, dicimus, non ἡμιποδομος: ſic ἡμιπόκοτος, non ἡμιπόκοτος, δεξιόκοτος, θαλαττόκοτος, & ſimilia multa. Er-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abuteris, atque inde, tanquam e penu depromas.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecunque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· ἢ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὁντινοῦν, ὅτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὁρμᾶσθαι ἐν καιρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσί τινας ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τοῦ λόγου, ἅπαντα μέν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς οὐδὲν ὅλως ἀνδρῶδες αὐτῷ ἐλομένῳ·

b Ἢ] Abeſt ab O. *i* Ἀπηριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & Fl. *k* Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. *l* Μηδὲ εἴ] Μηδ' εἴ O. Μὴ δὲ εἴ *J.* & aliae quaedam. *m* Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. *Ald.* *n* Καὶ] Deeſt in O. *o* Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. *p* Τῶν] Sine articulo *Fl.* *q* Διεγέσθω] An ἐκλεγέσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δρομέως ἄγαν ὁ βωμολόχος ὁ γόης τοῦ λόγου κεκίνητο τὰ θαυμαστῶν ἀνδρῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τῶν ἐκάστῳ λοιδορησάμενος ἀρετήν. τοῦ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς ὑπτιον, λῆρον ἐκάλεσε· τοῦ δὲ τὸ γοργὸν καὶ πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέσκωψε· τοῦ δὲ τὸ ἀφετὸν τε καὶ ἰλαδήριον καὶ κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμήλαχείριστον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κεφαλῆς, non κεφοῦς, ut & ἀγγειλιαφόρος, non ἀγγελιαφόρος. Ita ἀργυραμοιβική ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβική. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρόσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χείρ compoſita o praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροβαρὶς, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J. F. R.*

53. Οὔτε ὁντινοῦν — ὅτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Weiſt.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe τὸ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J. F. R.*

67. Ὁκόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μὲν, ὁκόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, οὐχερῆ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἑλομένων. Καὶ μὰ μᾶλλόν γε λέγει, ὅτι καν ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo οὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖα κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἑλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μᾶλλόν γε an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μᾶλλόν γε aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui καν in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit καν poſt καὶ, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samoſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J. M. G.*

69. Ἑλομένων] Ἑλόμενον legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

μένων· ἢ [a]μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἥκει [b]ἐπὶ κε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμεληθείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἂν ἡ ἔτι πρῶτον, ἐρεῖς ἐν καιρῷ [c]προσηκόντι, καὶ τὸ δεύτερον μὲν τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖνο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἢν οὕτω τύχῃ, ἐπὶ τῷ μετώπῳ μὲν ἡ κνημὶς, ἐπὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς. πλὴν ἀλλ' ἕπεσθαι, καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώπα μόνον. κἂν ἐπί τινα [d]ὑβριστὴν, ἢ μοιχὸν λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν ὅτου ἄν τι ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος ζευχθήτω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης φευγέτω, καὶ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω, καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά, καὶ [g] ὀλίγα [h] τὰ ἀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

70 cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans iſta, ut primum, ſicut nempe primum eſt, ſuo tempore dicas, & ſecundum poſt hoc, & poſt illud tertium: ſed quod ſubierit primum, primum dicatur; ac ſi ita noſu veniat, fronti ocreae circumdetur, & galea cruri. Verum inſta, & verba continua, & modo ne tace. Et ſi de ſtupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, 80 quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, ſine quibus nihil fiat: & ſemper navigetur Athos, & pedibus tranſeatur Helleſpontus, tegaturque ſol a ſagittis Perſicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione ſit, & legantur ſanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemiſium, ac Plataeae. Multa haec ſunto & crebra: tum 90 adſperſa panca illa nomina in ſummo quaſi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. *A1.* δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί τι] Sine τι *Fl.* c Προσήκοντι] Τῷ προσηκοῦτι O. d Περσικῶν] Μηδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδης] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A1.* f Πλαταιαὶ] Reſtitutum ex O. Πλατειαὶ Edd. ma e. g Ἐπίσπασα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A1.* h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *F. Fl. V2.* Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότου ἱστόρηται, ἡ ὡς Μαραθῶνι τῇ Περσῶν μάχῃ, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, ὡς ἡ ὁ Κυναίμαχος πολεμῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νικῶν ἐίσήκει ὑπὸ τῶν περὶ τὸν πόλεμον προθυμίας, ὑδὲ τι πάθοι αἰδόμενος. ἡ Ἑλλησπόντου ὑπὸ Ξέρξου γεφύρωσις, καὶ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα ἐσπλεῖσα πλοῦτον * ἀπεργάσαιτο τοῖς Ξέρξου σκάφεσι, καὶ ὅσα ἄλλα. *V.*

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit *M. du S.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam noſtram ad Ἀποσ. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅτιοῦν &c.] Haec verba ex aliquo poëta deſumta videntur. *F. G.*

Ὅτιοῦν] Vid. Not. ad Συγγρ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδης] Non male Λεωνίδου marg. *A1.* quia idem eſt, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδης praepoſitus educando Alexandro ſcribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 797. A. & ubique ſic ap. eumdem; etſi non ubique idem homo deſignatur. *J. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. ſupra Ἐπισκ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί· nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſicut ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἔτερος, & ἑταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes *Theocriti* ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γέα, unde γεωλόφος, ἀνάγειον, κατώγειον, &c. E. contrario apud *Heſychium* legas Φαιναξίη, Φαι-

νο-

utent ; & florum inſtar praeniteant : perpetuumque ſit illud ἄττα , atque δήπουθεν , licet nusquam illis ſit opus : pulchra enim ſunt , etiam cum dicuntur temere.

μαλα ἐπιπολαζέτω, καὶ [1] ἐπαυθείτω, καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν, κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτοῦ δέῃ· καλὰ γὰρ ὄντι καὶ εἰκῆ λεγόμενα.

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur , cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas , quod cantari aptum ſit , appellandis , flexa in cantum voce , judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum! frequens eſto , & percutiatur femur , tum modulanti gutture pronuncia , & ſcreatu verba diſtingue , & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent , indignator illis , & maledicito : ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi , ad abeundum parati , aſſidere illos jubeto , atque in univerſum , regnum quoddam exerceto.*

Ἦν δὲ πολὺ καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [l] πάντα ᾀδέσθω, καὶ μέλος γινέσθω. κἂν πολὺ ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι σοὶ τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παιέσθω, καὶ λαρύγγιζε, καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν συγήν. καὶ ἂν μή σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδοροῦ αὐτοῖς· ἂν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν, καθῆσθαι δὴ πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam , ab Iliacis inde temporibus facto initio , aut , per Jovem , a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis , ſi videatur , ad illum qui*

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τοὺς λόγους, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀρξάμενος, ἢ καὶ, μὰ Δία, ἀπὸ τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμου, ἂν δοκῇ, καταβίβαζε τὸν λόγον ἕως τὰ

i Ἐκτυέτω] Συντυέτω O. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σοὶ ᾀδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male Fl.

1. Καὶ μηρὸς παιέσθω] Οἷα ἔμοιγε τούτοις τὸ μιαρὸν ἐκεῖνον ἔργον τὸ τὸν μηρὸν πατάξαι, ἀρχαῖον ὄντα. V.

2. Καθάρζε] Λαρύγγιζε. V. Inverte. In altero Voſſ. hoc Scholion plenius legitur ſic: Λαρύγγιζε] Λαρυγγίζων τὸ πλατύνειν τὸν φωνὴν ἐ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδείως ἐκπεφυκότων τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. Ver. Hiſt. pertinentia, quae eo retulimus.

πικοῖς, Φαυλικοῖς· ubi tamen Φαυλίζω, &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen Amoribus legitur Φαυλίζω), at in Mſ. Witſii extat Φαυλίζω.) *J. J.*

Ibid. Πλατεῖαι] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Jenſius*. Reliqui corrupte Πλατεῖ. *M. du S.*

Πλατεῖαι] Πλατεῖαι hic omnino legendum videtur. *F. G.* Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ὀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ἀφροῦλα] Supra dicta illa ἄττα, πάνυ, μάν, &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμοῦ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Selan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit, & recte credo ; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖ vel δέομαι conſtruere cum ὀλίγου & μηδέν. Ut modo c. 14. ὀλίγου δὲ αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. ὀλίγου δέομαι &c. *Iear.* c. 14. ὀλίγου γε — ἡμῶν δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. 2. m. ὀλίγου δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν, ὀλίγου δεῖν. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam* , ut *Epiſt. Man.* c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν ἐπαίρῃς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παιέσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire , quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon, & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζω , qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχεῖον quodam augere modulatioremque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσουσι κατὰ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, κατὰ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] τὸ σχῆμα, καὶ φωνὴν, [d] καὶ βάδισμα, καὶ πεῖσιν, καὶ μέλος, καὶ κρηπῖδα, καὶ τὸ ἄπτα σε ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, καὶ τὴν ἱδρῶτα ὁρῶντες, καὶ τὸ ἄσθμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, καὶ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, καὶ θαῦμα πολλοῖς τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήτοι γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, καὶ μισθὸν [h] τὴν δεῖπνον ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἴσθοιντό σε καλαπεσόμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μελαξὺ τῶν ἐπαίνων ἀφαλείμμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τῶδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συναδοῦσα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορεῖτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, καὶ περὶ ὧν ἔφης μελαξὺ [l] ἀφαλαμβάνοντα. καὶ ἤν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε, *nunc est ſtatus rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: ſi quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & inceſſum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα admirabuntur, ac viſo ſudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem eſſe. In primis vero etiam illa extemporalitas excuſationem non parvam praeſtat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam ſcribas, aut poſt aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in iſta enim aperte deprehendaris.*

21. *Amici autem ſemper plaudant pedibus, & mercedem ſolvant coenarum, ſi quando labare te ſentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occaſionem ſuppeditantes. Nam illud quoque tibi curae ſit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem obſervanda tibi in ipſis orationibus. Poſt ea vero prodeuntem te deducant, ſuo tectum ſatellitio, & de his, quae dixiſti, diſputantem. Et ſi quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & ſupra*

a Οἱ] Καὶ O. b Καὶ] Hic vero abeſt καὶ ab O. c Καὶ σχῆμα] Τὸ σχῆμα fine καὶ O. d Καὶ βάδισμα] Utrumque omiſit *Fl.* e Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. f Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἴσχυσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. g Σμικρὰν] Μικρὰν O. h Τὴν δεῖπνον] Τὸν δεῖπνον male O. i Οἰκεῖον] Omiſit O. k Προϊόντα] Προσιόντα male *Fl.* l Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. m Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H.* Bl. *P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτῷ μὴ ἔχειν, ille ex Scholiaſte obſervat, μὴ poſt ἀπιστεῖν Atticos abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonaſmum poſt ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω obſervare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemiſſa negatione poſt ἀπαρνοῦμαι ſequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abeſt μὴ, ut ὁ πάλαι ἀρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & paſſim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etſi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen ſervo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. conſentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noſter promiſcue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc neſcit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μελαξύ] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris ſuſtinentur, & memoria illorum aſſuevit certis intervallis quieſcere?* *M.du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀφαλείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium diſſimulandi haeſitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod ſolebant interdum oratores ejus notae, quam deſcribit noſter, *reſiſtere ſubito, & laudem ſilentio poſcere*, ut ait *Fabius* l. c. ſ. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari poteſt, cum reprehendit 2, 2, 9. *aſſurgendi* exſultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophiſtarum rationes & fraudes perſequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Creſſolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipſe lauda, ut gravis ei ſis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? Et, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? & id genus alia.

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & jusjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

ὑ προφέρεσθαι· καὶ ἐπαχθὴς γίγνῃ αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; ὑ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; ὑ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλαστον λεγόντων, ὑ ἤν μού τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, ὑ οὐχ ἑαυτῷ δεικνύειν [n] δοκεῖτω· ἂν δὲ μέτριος [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ὑπολήψιμα. ὑ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕποπτον γάρ· ὑ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπειπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑποτρέφοντα, καὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ὑπὶ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, ὑ ὑποφράττεσθαι τὰ ὦτα. [r] ὑποστέον δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῆς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον. ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, ὑ δῆλον [s] γίγνου μὴ ἀρεσκόμενον τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, ὑ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, ὑ φθόνος πρὸς ἅπαντας, ὑ μῖσος, ὑ βλασφημία, ὑ

n Δοκείτω] Δόκει τῶν O. o Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. male. p Ἐπειπεῖν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα Fl. r Ἐστιστέον] Καὶ ἑστιστ. O. s Γίγνου] Γίνου O. in Fl. x Τὸ ψεῦσμα] Ψεῦδος, & ſine artic. O.

huius libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J.M.G.*

36. Διαλαμβάνοντα] Forſan Δηλέγοντα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quaedam Athenienſis fuerit. *G.C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius haec dixit.* *J.P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Bis Accuſ.* c. 31. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Haec interrogative pronuntianda videntur. *F.G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J.F.R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *Al. du S.*

50. Ἐπιτριφοῦντα] Ἀποτριφοῦντα legit Interpres. *F.G.*

52. Ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐστιστέον — τὴν χεῖρα] Supra Διαλ. c. 28. & Συνθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲ φέρειν, τὴν δὲ ἀφέρειν κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὲς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J.M.G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G.C.*

70. Ὑπὸ

ἢ ἀφροδολαὶ παθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] ἢ περίβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲ τὰ φανερὰ ἢ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, ἢ πρὸς ἅπαντας λέγειν, ἢ γράμματα [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δηθὲν γεγραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καί σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ ἢ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' οὗτός [f] σε καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· ἢ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὀφθῇ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· ἢ ταῦτα γενείτης, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔσωσαν οἱ ἢ ὀπὶ τούτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ ἢ ἐκ τοῦ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, ἢ λοιδορίᾳ περιττῶς, ἢ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν ἢ πιττοῦσθαί χρὴ μάλιστα μὲ

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conſpicuum facient. Atque talia ſumito quae extra ſunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum ſit, aleatorem eſſe, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etſi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas oſtendere ſcriptas a mulieribus. Etenim pulcher eſſe velle debes, & hoc agere, ut mulieres ſtudioſe videantur te ſectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quaſi ea cauſſa in ipſa quoque gynaeconitide gratioſus ſis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori ſit, etſi a viris alterius rei cauſſa amari videare, idque barbatus cum jam ſis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed ſint, qui etiam hac ipſa cauſſa ſemper tecum ſint. Si vero non ſint, ſervi certe ſufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores ſint mulieres, & abunde maledicant ac ſupra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime ſa-*

[a] Καὶ περιβλεπτον] Omiſerat O. ſed in marg. additum. [b] Ἰδίᾳ] Bene ſic *Ald. H. P.* &c. Male ſine puncto *F.* & *Fl.* [c] Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. [d] Γε] Hoc repoſuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. [e] Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. [f] Σε — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* [g] Τὸ] Τὸν *Fl.* [h] Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *F. Vat.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. [i] Κἂν] Εἰ καὶ O. [k] Οἱ] Caret artic. O. [l] Πάσχοις] Ex O. ſic dedi, cum πάσχεις Edd. [m] Διοίσεις] Καὶ καταυτίγα διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. ſi tanti eſt, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. ſimiles phraſes adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπὸ, ut in *Alciphr.* editum. *F. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ περαίνεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία ☾ θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciſcano:

Nec mihi diſplicent primo muliebria paſſus
Flore cui, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *F. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Ciſtell. *Largiloqua exemplo ſumus, plus loquimur quam fas eſt.* *Eurip.* in Phoniſſ.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σμικρᾶς δ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῆς λέγειν.
Πλεῖους ἐπισφέρουσιν. ἡδονὴ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* ἢ καταυτίγα. Legendum ἢ κατὰ ταυτίγα. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id ſedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mort.* c. 33. dictum eſt. *M. du S.*

94. Ὑπετιλοῦ] *Fellare*, obſcoenae ſignificationis. *F. G.*

95. Ἔρωτας] Ἐρᾶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γοιμωτίρα] Τὸ τῶν γοὺν ἐκμυζᾶν ſcil. *F. G.*

Go-

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones, tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris, potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfuturа tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , καὶ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὸς λόγους, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύηται. δύναται δὲ καὶ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀπορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ διαβάλλειν, καὶ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τι ἄλλο ὑπολεῖπεται καὶ μάλιστα ἢν πρὸς ὕτω πολλὰς τὰς ἐρωμένας μὴ [p] διαφέρῃς, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπισάσθω, καὶ γοητικώτερα γιγνέσθω, καὶ μηδὲν ἀποτρεφέσθω.

[r] Ἢν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθης (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ ἔσεσθαι ἐκ Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πατρὸς μὲν ἀφανοῦς, καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόιν καὶ Θμοῦιν δεδουλευκότος , μητρὸς δὲ ἀχερσίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ [u] ὥραν ἐν πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαφέρῃς] Διαφέρῃσθα O. & marg. *A1*. q Γε] Τε *Fl*. r Ἢν] Ἐν male O. s Γὰρ] Omiſit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίου O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A1*. v Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl*. quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γοητικώτερα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόνιμον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit, *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram*, *genuinam*. *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόιν & Θμοῦιν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xois* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμοΐτης nominabantur. *J.P.a G.*

Ibid. Ξόιν & Θμοῦιν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόιν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M. du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀχερσίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice, in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδον & ἄμφοδον eſt δίοδος, *bivium* , non ἀμφοδίον. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀχερσίας ἐπαφροδίτου τινὸς, *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀχερσίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodemerrore haec corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπαφρατιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quae quidem fient optima , ſi legas ἀχερσίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ἐποταφταρίας , licet hi apud poëtas praecipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σωῶν τινι παχεδαίμονι καὶ γλίχρᾳ ἐρωτῇ interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt haec corrigere, quae nullius , niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη ἄδικοι σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praeibat , & quia tolerabilius erat , quam hic. Eſt quidem, ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲν πρῶτον ὅτι φιλῶ τῷ τρέφειν συῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην οὖσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ προεῖπον ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε ἀφ' ἧς πενίαν ὑφιστάμην καὶ ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σοροῦ φιλήματα, ὑπῆδιστά μοι ἐποίει

temnenda, primo ſolorum alimentorum pretio fui cum amatore miſero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam eſſe facillimam, eamque emenſus in ſummo jam eſſem, (Aderant mihi enim, parce cara Adraſtea! praeſidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inſcitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, ſed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus ſum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum ſimulo mulierem ſeptuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipſos. Veruntamen paupertatis cauſſa laborem ſuſtinui, cum frigida illa de capulo oſcula ſuaviſſima mihi fa-

a Διεκπερώσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Πετεινὸς male *B*1. & 2. c Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντούτιδος *Th. Mag.* V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπὸν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ἐν καυχήμασιν εἰσάγει ὁ μιμηὴς ὥσπερ διδάσκαλον, ὡσπερ ἐκμιμολιστόμενος τὴν δαίμονα * ἀνδυφήμησε τῶν ὕπνων αὐτὴν, ἤτοι ἐπεβόησε. *V.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐντεῦθεν ἀναπυθόμενον ἤδη ἂν Πολυδεύκην ὑβρίσαι ὁ παρὼν λόγος, εἴγε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ὕπνος ὁμώνυμος ὁ ἀγρυπνόμυος ῥητόρων διδάσκαλος. *V.*

* Ἀνυφήμησε] Ita, pro vulgato ἀνεφήμησε dedit *M. du S.*

admiſeris, ad ἄρα pertinebit, minus commoda ſententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὥςτε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. *Bis Accuſ.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δεσπότῃ εἶναι δοκεῖν. &c. Accuſativum *Paraſ.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. *Jov. Conf.* c. 7. f. ὃ γὰρ ἐκεχρῆσθαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus eſt ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. ἀλλ' αἰσχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς ὢν γέρων ὀνείρατα πρὸς τὴν βουλὴν ἐκφέρειν. Niſi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρέφειν] Non ſatis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius ſit *nudi* vel *ſolius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *ſuavi*. Redde, *tenaci, parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem ſubſannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (ſic enim legendum, non πετεινὸν.) Deinde Διόσκουρον vel Διοσκορίδην vocatum fuiſſe. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze*. Sed jam ſub init. dictum contra Pollucem haec non ſcripta. *J. F. R.*

19. Διὸς καὶ Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus deſignari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατικά. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *ſervus*, Philoſtrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum ſit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magiſter*, ipſe etiam *Heſychius*, ac *Suidas*, cum ajunt ſignificare hanc vocem λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἐμπιπλᾶσθαι, καρύσσειν, χορτάσαι, λαβρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophiſticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc ſolam ſignificationem antiquorum eſſe ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percuſſione: cum nondum, quod ſciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἐταῖρ. *Dial.* Chelid. & Droſ. verſ. fin.) teſtimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum ſit; pluſcula autem ſint apud ipſum parentem Atticiſmi Ariſtophanem, ubi ven-

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. *Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi*

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὧν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' g αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωσθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, h καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ i ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι k πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόταλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὑ μικρὸν l ἔμοι γε δο-

g Αὐτῷ] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. *h* Καὶ] Recte *F. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, καὶν male *Fl. P. Bi.* *i* Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. *k* Πρὸς] Πρὸ male O. *l* Ἔμοι γε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. I. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐρρέθη χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δέ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. I, 217. *F. M. G.*

Ἐγαστριζόμην] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔστι ἀνὴρ ὃς τῶν κακοδαιμόνων τούτων; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολύτιμον, οὐκ ἔμοιγε καὶδὸν τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονήν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸν λιμοῦ θάνατον διδιότες, τῷ μὴ καθὸν πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *F. F. R.*

26. Τὸν ἄθλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. Ἀ. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. F. G. Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. *Geſn.* melius rem tetigerit. *F. F. R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palma.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma foras.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *F. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, ut ad θύρα referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *F. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto λοιδοροῦμαι τοῦ κοιροῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *F. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *F. F. R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι ὦ Φιλαινίδιον, [a] νὴ τὴν Ἀφροδίτην, quidem videtur. *Haec tibi, ita me popularis*
μου, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας, *Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi*
καὶ χάριν ἐμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισπασάμενος. *praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.*

Εἶεν· ὁ μὲν [b] γενάδας εἰπὼν ταῦτα [c] πεπαύσεται· σὺ δὲ ἦν πειθῇς τοῖς εἰρημένοις, καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οἷσπερ ἐξαρχῆς ἐπόθεις ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον [d] τῷ νόμῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἐπέρασον εἶναι, καὶ γαμεῖν οὐ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθάπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικήν, ὡς τὸ τοῦ Πλάτωνος [f] ἐκεῖνα πλησίον ἅρμα ἐλαύνοντα φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν περὶ σεαυτοῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ περὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ (ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκστήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀπιπολάζων, [h] ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ ἐμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι. ὥστε ἀκοντὶ ἀναχηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε, μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει ἡμῶν κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλλὰ τῷ ῥᾳστην καὶ πρανῆ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

26. Sine *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. *b* Γενάδας] Γενάσθας male O. *c* Πεπαύσεται] Πέπαυσαι male O. *d* Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. *e* Κρατεῖν] Κρατεῖν male O. *f* Ἐκεῖνα] Omissum in O. *g* Πρέπειν] Et hoc neglexit O. *h* Ἀσύμβολος] Restitui ex Vat. Ἀσύμβουλος cett. & O. *i* Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Τὴν Ἀφροδίτην φησί. ὄμνυσι δὲ ταύτην οὖν, ἢ διὰ τὴν * προηγησαμένην αἰσχρότητα τῶν γραῶν, ἢ διὰ τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ ἐκ τούτου μὴ τῶν ἄλλων κακῶν ἔχουσιν αἱ πόρναι, δύνανται μιμεῖσθαι ἐκ αὐτὰς ὑποβάλλειν ἐκ τοὺς ἄλλους διδάσκειν. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφεται ἐκ χάριν δὲ σμικρὰν ἐπισπάμενος αὐτοῖς. *V.*

* Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγκασμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. XI. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. I. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ὡς ἐκ καλαυσόμαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλου. *J. M. G.*

51. Οἷπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βέλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάχ. c. 22. Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνοντα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μέγας σὺν ἁρπῇ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκείνου

τοῦ

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

T Y C H.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus caussa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

T Y X.

1 ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλά, ὦ Τυχιάδη, ἐστίν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα, φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν ἕτοιμοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτῶν ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅτι σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶν τε αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀγούμενος, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τὴν ἀληθείας

a Περὶ πολλοῦ τὴν ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὃν † ἠρόμην. *V.*

† Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito ἱρόμην.

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. *G.*

τῷ Πλάτωνι, φήσεται ἰλαυνούμενα πτηνὸν ἅρμα. Jam age omittas φήσεται, non habebit unde pendeat accusativus ἰλαυνούμενα. *J. F. R.*

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιπολάζ.] Ἐπιπολάζων forsan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολον] Ita *V2.* recte. In reliquis ἀσύμβλον. *M. du S.*

Ἀσύμβολον] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβλον esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam* spectata, (i. e. *cum illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολον enim a συμβαλλομαι conjecto, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβλον quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὁμοίτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἃς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Orest. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. *G. G.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀσύμβολον] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τὴν ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθενται), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἀδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ἂν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur, & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλανενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστὶ πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδέν τοῦτο· ἐπεὶ πολλούς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητάς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἰ γε τὸ χείριστον] Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ * κόπτω ἄρα ταῦτα διελών. *V.*

* Κόπτω] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan* ? an πρὸ τοῦ ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τοῦ ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Jenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοί ἐστιν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἐκεῖνος, ὡς σ' ἀφελεῖν πάρα. *Senex eſt ille*, pro *ſenior*, *quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πάρα cum *Euſtath.* accipias pro εὐεπιτήρητον; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους ἂν εἰδέναι] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιίας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τινὲς ὑμνοῦσιν, οἱ πολὺ βούλονται λογοποιοῦντες, ἢ ἂν μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἑαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Jenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλοὺς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Jerem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Jenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προκαμούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop.* Fab. 128. προκαμοῦσαι δὲ τῇ κεφαλῇ — καὶ πλαγθεῖσαι. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia *fuerint mendacia.* Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſatives*)

αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖται τὸ ψεῦδος, ἐκ μεγάλης ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖται ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεσιν, ὁπόταν οὐρανοῦ τομὴν καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις εἰς ὄρνεον ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάντα ἀλλόκοτα, καὶ τερατώδη μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὰ Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια· τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ [b] τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ἦσαν τὸν Θησέα, οἱ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

[b] Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *A1.*

50. Καὶ ὡς ὁπὸ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ἡ Φιλομήλα καὶ Καλλιστώ. ἢ μὲν εἰς ἄρκτον Πρόκνη δὲ ἡ Φιλομήλα εἰς ὄρνεον μεταβληθῆναι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον δὲ κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ δὲ τὸν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, ὁ larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττεσθαι eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ σῶ δημόσιος ſic eſſe accipienda, ut ἀποτροπιασμὸν exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, σὺ μέν, inquit, τὺ τύνος. Μορμὼ, δεῦρο ἴττω. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀφιχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar proveniſſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica.* ᵈ abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκότας] *Sativos quosdam pro-*

βεβλαστηκέναι διηγοῦνται. ὃς δ' ἂν ἐν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κορυβάντιόν τινος, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πεῖθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ὑπὸ δρακόντων ἱπταμένων, ἢ Πάνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπασθῆναι, ἀσεβὴς ἂν ὅτος γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ὅτῳ τοσαῦτα καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ὑπεκρατεῖ τὸ ψεῦδος.

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταί, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνουσιν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγότατον ὄν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅτῳ μάλιστα δέον προὺς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἐποφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς ξενιγητὰς αὐτῆς διαφθαρῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων τὰληθὲς ἀκούειν

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

[a] Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κορυβάντιόν τινος] Ὁ μὲν Κόρυβος μορός τις ἀπομημονεύει ἄνθρωπος καὶ ἄτης, ὅτε γυναῖκα * ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλίσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πανθυμὸν αὐτοῦ φόβον. καὶ ὅτως ἰχνεύμονα τοῦτον παρθενεύειν αὐτῷ, μέχρις ἂν τὸ γυναικὸς † σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ σὺν ἄλλαις ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορείου τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθῆναι, ὅτω τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μορὸς ἦ αὐτὸς, τὰ κύμαλα μιτροῦν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενος] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκηψαμένης] Apud Cl. *Graevium* ἐψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem æque ac ab Græcis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κορυβάντιόν] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόρυβος ὅτου μορός τις ἀπομημονεύει. ὅτε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλίσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ διὰ τὸ περὶ πανθυμὸν αὐτοῦ φόβον, καὶ ὅτω ἰχνεύμονα παρθενεύειν αὐτῷ, μέχρις ἂν τὸ γυναικὸς ἐψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ σὺν ἄλλαις ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορείου τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθῆναι, ὅτω τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla est caussa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτου] Conf. supra Ἐρωτ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πάνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Græcis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πάνα] In Jove Tragœdo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἡ Πάνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δια. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτους τοῦ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ ὁ Εὐκράτης ἥκω σοι τῶν πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μέλαξιν λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, ὑ φέρων τὸ πράγματος ἡ ὑβρολὴν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τερατία καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ὤν, καὶ ἰδεῖς ἂν ἐδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἔχειν, ὅτω βαθὺν πώγωνα καθειμένῳ, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείναι ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, ἢ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ἐπίστωσαι, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, ὀμοῦμαι τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέποντα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνότα, καὶ ἔξω εἶναι τῆς καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόητα ὄντα, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] Διεξιόντα] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διεξιόντες vult *Solanus*: Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντα, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διεξιόντα] Primo intuitu διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύας pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντος abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; eumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένῳ] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Κἀγὼ γ' Εὐκράτους σὺν ὀλίγῳ καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ἔστω τις δυσώνυμος καρωδῦται, ὃν δὲ φησιν ὁ δημαγωγὸς, ἔστω μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο ταυτηφί. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παραστήσῃ τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς & ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψεύδης, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat παραστήσῃ τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον θεὶς ἑλλῶν, ὅτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἥν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν ἄλλοσε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δέομαι (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτει ἔωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνόηκεν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶδα τὸν ὅτι τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καθαρευοντὸτα τὸν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ πανάρετους; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστου

15. Πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρείληφεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πανθαυμάσιον, καὶ τὸ περὶ χεῖρον κατὰ τὴν ἰφιτίμ ἐχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. V.

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam rogo, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri percepent, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

36. Καὶ πανάρετους; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, ἀνδρείους ἔφασκε] Haec *V.* Forsan ut restituoret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἱμᾶς προσωπεῖον θεσπέσιον. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀνάχ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μᾶλλον εἰσὶν ἐπῆκοοι] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπῆκοοι nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Κἀγὼ μᾶλλα περιφυλαγμένος μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμένος. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. J.*

49. Περιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμένως, uti περισμένως usurpat *Aelianus*

H

rei eſt ; de unaquaque ſecta , venerabiles omnes , ac tantum non adſpectu ipſo terribiles. Inſuper vero aderat Antigonus Medicus , morbi cauſſa , puto , advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates , eratque familiaris illi morbus : defluxio enim iterum in pedes illi deſcenderat. Igitur aſſidere me apud ſe in lectulo juſſit Eucrates , ſubmiſſa paullum ad infirmitatem ſignificandam voce , cum me vidiſſet , quamquam clamantem illum , & contenta voce aliquid dicentem , in ipſo ingreſſu audirem. Et ego ſumma cautione adhibita , ne forte pedes illius attingerem , excuſatione illa vulgari prolata , me morbum ipſius ignoraſſe , audito autem , curſim ſtatim veniſſe , prope illum aſſedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant , partim adhuc diſputabant , inſuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas ſubjiciebant. Nam Cleodemus , *ſi ergo* , inquit , *ſiniſtra aliquis humi tollat dentem muſtelae , ita uti dixi interfectae , & excoriati modo leonis pelle deliget , ac deinde circumponat cruribus ; ſtatim ceſſat dolor. Non*

ς της προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονυχὶ φοβερὸς τῇ προσόψει. ἔτι δὲ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, τὸ χρέας, οἶμαι, τῆς νόσου ἐπικληθείς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τὴν συνήθη τῶν ποδῶν αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί τε οὖν με παρ' αὐτὸν ὅτι τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀσθενικόν, ἐπότε εἶδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ λεγομένου, τί μέλλοι εἰσιὼν ἐπήκοος· καίτοι μάλα [a] περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἤμαθον, δρομαῖος [b] ἔλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἑκάστου ἐπιβάλλοντες. ὁ μὲν οὖν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τὴν ἀριστερὰν τῆς ἀνελόμενος χαμόθεν τὸν ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

a Περιφυλαγμένως] Περιφυλαγμένος Bz. ſola. b Ἔλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. *AlW.* c Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* ſola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen Bz. Editor , fecitque περιφυλαγμένος. *M. du S.*

Περιφυλαγμένως] Non auſus ſum hoc mutare ob ſolam *Baſil.* 2. Nam perſaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur , ut ἐγρηγόρως (de quo fruſtra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque ſimilia paſſim occurrentia , ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπλεγμένως, &c. Sed & adverbia ponuntur , ubi adjectivo locus eſſet , ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὸ πάντα πολλαχόθεν ἐκγεγοός. *Omnia miſeriarum plena videns. Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγεννῶς μοι προσῆλθες τοῖς λόγοις. Pro ἀγεννῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (eſt , videtur) *incumbere in dicendi ſtudium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλα. Nam ait: εἰ γὰρ ἕτερον ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet , Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epiſt.* ad *Philippenſ.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatiſſima illa ὁ αὐτὸς χρόνος, ὁ αὐτὸν τρόπον, non plane huc pertinentia , de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum , ad verba τὸν περὶ ἀσωτίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiſcuum uſum , in ὅλος & ὅλως οἶμαι ἐν πράγμασι , de quo Cl. *Jenſ.* etiam egit ad *Hermot.* ſub init. Sed & viciſſim adjectivum adhibetur , ubi uſitatius adverbio locus eſt, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δικτύλων pro δικτύλως, ad quae peritiſſimus *Weſſeling.* plura ſimilia producit , quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non ſatis conveniens eſt Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit , legitur enim: τὰ δὲ ταλαίπωρα μονονυχὶ τοὺς παριόντας ἡμῶν ἐς περιστροφὴν καυτὴν τῶν ἱματίων διέκειτο. nec aliud demonſtrat , quam adverbia ſic a participio formari ſolere , dum ſtructura ap. Lucian. eſt alia. Nec ego , etſi dedi quae propius accedunt , περιφυλαγμένως eſſe ſanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος , licet ad poſtremum ἐνεθυζόμενος referendo ſtare queat , atque ideo nihil immutarim. *J. F. K.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reineſ.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M. V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντος, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ ἡλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ἔτως πιθανώτερον· ἀκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ γόνατος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ὀρθῶς αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τὴν οἰκείαν ἐπῳδὴν ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ἔτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ἀκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμαθήκει με εἰπὼν ἀκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τὸν Λίβυν.

leonina, inquit Dinomachus, *audivi equidem, ſed cervae virginis & nondum initae: & probabilior ſic res eſt: celere enim cerva & robuſtum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, ſi quis cum ſuo quodque carmine adhibere poſſit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipſe quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem eſſe, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir ſapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, veleciores eſſe leones cervis. Nimirum*, dicebat, *capiunt illos etiam perſecuti.* Laudabant praeſentes Libyn, qui recte dixiſſet.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γάρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν ἐπιτρίβοντα; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωσόμενοι μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπῳδαίμην τὰ προδηλότατα, καὶ περὶ ὧν ἂν οὐδεὶς φρενῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἡδέως ἀκούειν τῆς ἐρωτήσεως μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὴ τῇ τέχνῃ, οἴνου τε ἀπέχεσθαι παραγγέλλων, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑποσμειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia ſedari, aut rebus extra appenſis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc ſermone meo, ac manifeſtum erat condemnari ab illis multam meam inſcitiam, quando neſcirem, quae eſſent manifeſtiſſima, ac de quibus nemo ſanus contradiceret, quaſi non ita ſe haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte ſua afferre vellet Eucrati, & vino illum abſtinere jubens, & veſci oleribus, & in univerſum de contentione remittere. Cleodemus ergo ſubridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύναται marg. *Ald.* b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *F.* ſola fruſtra, cum marg. *Ald.*

84. Καταγνωσόμενοι μου] Καταγνωσόμενοι πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte *ita licet χρῆναι licet uti*, vel *utendum eſſe*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖν ἰᾶσθαι occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καταγνωσόμενοι μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem ruſus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quorſum τόνου hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; interim vult videri Medice lo-

chiade? Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos? *Mihi vero*, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum vocalis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemeaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & prorſus* ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἂν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τις ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴη, ὡς πιστεύσειν τὰ ἔξω τε μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μετ' ῥηματίων, ὡς φατέ, τε γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, τε ἴασιν ἐπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, οὐδ' ἂν ἐς τὴν Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδύσηταί τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν σαὐτοῦ τὰ λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, τε τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν ὑπολαβεῖν ταῦτα, τὴν ἐκ τῶν ἐφόδων πυρετοῦ τὰς ἀποπομπάς, τε τὴν ἑρπετοῦ τὰς κατατέλξεις, καὶ βυβώνων ἰάσεις, καὶ τἄλλα ὁπόσα τε αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δὴ ποτε οὐχὶ ταῦτα οἴηση γίγνεσθαι κατὰ τὸ ὅμοιον; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, τε καὶ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τὸν ἦλον. οὐδὲ γὰρ ἃ φῂς, ταῦτα δῆλα μὴ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον [h] τὸν λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τῇ τε πυρετῷ καὶ τῇ οἰδήματος διαλύσει, ἢ ὄνομα θεοπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ἅμα τοῦτο ἐκ τοῦ βυ-

c Οὐκ ἂν] Οὐκ ἂν male *J.* οὐκ cett. Διὸ οὐκ ἂν etiam marg. *A*11 d Ἐνδύσηται] Ἐνδύσῃ *J.* ſola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδήσας pejus marg. *A*1. e Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόγῳ male *J.* & marg. *A*11 f Ὠφελεῖ] Ὠφελεῖν *Fl.* g Τί] Ὅτι marg. *A*1. & *Fl.* male. h Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* i Τῇ τε] Οὕτω τε τῇ *J.* cum *V*2. & marg. *A*1.

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τὸν ἦλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀντιφόροις ἀντιφορὰ πειρωμένων, ὅστις ἐστὶ τῶν ψευδῶν ἀμύνεται τοῖς λόγοις λόγοις συνάπτων. *V.*

loqui; ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, periofteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *J. F. R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Cl. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *J. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τὸν ἦλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *J. F. R.*

βεβῶν & δραπετεύοντ&, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχ&, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθ&. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδέν, εἰ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, πολλὰ φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θεραπεύοντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη σχεδόν· ἦλθε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τἆλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλ&. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι προσπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεόν, τὸν

pterea de inguinibus anfugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deligandi enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare, qui*

a Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὸν *F.* & *Va.*

37. Ἤπια φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus omtrent de Beurstijdt. *F. G. G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῳ μέρει τετέλεσαί σοι τὴν ἡμέραν, λέγω πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν ταθεράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem aucta calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. f. 30. *F. M. G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. τὸ τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vertunt : *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγοράν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη· προσολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* „ ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipſum in grabato adferri a conſervis , totum tumoribus inflatum , luridum , putreſcentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc ſpirantem. Triſti autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo , *inquit* , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , ſtatim arceſſo , qui ſanabit hominem. *Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , reſtituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret inſuper pedi illius lapidem , quem de columella ſepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortaſſis mediocre videatur : quamquam ipſe Midas , ſublato in quo portatus fuerat grabato , diſcedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de ſepulcro.*

12. *At ille alia quoque patravit vere divi-*
11. *In praedium enim cum abiiſſet , mane , pronunciatis ex veteri libro ſanctis ſeptem nominibus , loco per ſulphur & facem tribus circuitibus luſtrato , quotquot intra fines illos fuerant ſerpentes ejecit. Veniebant igitur ve-*
luti tracti ad incantationem angues multi & aſpides , & viperae , ac ceraſtae , & jaculi,

δὲ οἰμώζειν , ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. τοῦτά τε οὖν ἀπηγγέλλετο , καὶ τ Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὅτι σκίμποδος ὑπὸ τῶν οἰκετῶν φερόμενον , ὅλον ὠδηκότα , πελιδνὸν , μυδῶντα τ ὄψιν , ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ , τ φίλων τις [b] παρὼν , Θάρρει , ἔφη , ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τ Χαλδαίων , οὓς φασιν , αὐτίκα μέτειμι , ὃς [c] ἰάσεται τ ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μαρτύρωμαι λέγων , ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος ; καὶ ἀνέστησε τ Μίδαν , ἐπῳδή τινι ἐξελάσας τ ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος , ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ νοσοῦντι τεθηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τ στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον , καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς χάμψας τ σκίμποδα , ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο , ᾤχετο εἰς τ ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη , καὶ ὁ στηλίτης ἐκεῖνος λίθος.

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια , ὡς ἀληθῶς. εἰς γὰρ τ ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν , ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτά , θείῳ καὶ δαδὶ καθαγίσας τ τόπον , περιελθὼν ἐς τρὶς , ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τ ὅρων. ἦκον δὲ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τ ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοί , καὶ ἀσπίδες , καὶ ἔχιδναι , καὶ κεράσται , καὶ ἀκοντίαι ,

b Παρὼν] Παριὼν *Fl.* c Ἰάσεται] Ἰάσαιτο *Fl.* Ἰάσιτο marg. *AlW.* d Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *Ar.* e Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kuſterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Caſaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθύειν ἀγορᾶς captatum exponit , & περὶ ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo deſinerent homines eſſe frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum eſſe in frequentiſſimo populi conſpectu , ut res coram tot teſtibus acta eo minus negari queat. *J. F. R.*

16. Ὑπὸ ἰχθύος δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemſterhuſii* evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apoſtoli c. 28. 4. ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τ χειρὸς αὐτοῦ , aliaque ſimilia adfert. Quae non exſcribam , quia magis nota. *J. F. R.*

66. Αὐτὸς ἐράμβου] Ut paralyticus in Evangelio. *M. V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non poſſum quin adſcribam hic, quae in margine veteris Codicis hic ſunt adnotata *ἱερατικὰ.* οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φησὶ Ἰουλιανοῦ , ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει , οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δικαίως καὶ γνησίως. *J. G. G.*

73. Θείῳ & δαδὶ καθαγίσας] Vid. *C. Barthii* Adverſ. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum ſulphur ad faſcinationes adhibitum aliquot poëtarum teſtimoniis ibi docet *Barthius.* Hodie vero & fures fumum ſulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo ſtupefacti obmuteſcunt, & ſe quocumque abſtrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J. F. R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Conſultiſſ. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J. F. R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De phyſalo Rubri maris vide *Ælianum* de anim. III. 18. qui *piſcem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συν-

τίαι, Φρῦνοί τε, καὶ Φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὥσπερ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, παρακούσας τῆς προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειρολογήσας, προσβευτὴν ἐπεμψεν ὅτι τὸν δράκοντα, καὶ μὴ μικρὸν ἦκε καθέλκειν. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν [b] αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα καλεχαύθη ἅπαντα ὥσπερ τῷ φυσήματι, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ προσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῄς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπερηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα (ἐμὲν γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ὀπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὀλίγου ἀντιχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ χολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanserat draco unus vetulus, qui prae senio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adesse, atque unum serpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo post iste etiam. Cum vero congregati essent, afflavit illos Babylonius: at illi confestim ab illo ipso flatu, nobis admirantibus, combusti sunt.

13. Dic mihi, Ion, dicebam ego, serpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille scipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis, Cleodemus inquit: ego vero & ipse magis etiam quam tu incredulus circa talia cum essem, (fieri enim nullo modo posse putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me passus sum. Quid enim facerem, qui viderem illum, sudo die, per aërem ferri, super aqua incedere, per ignem transire otiose & gradatim. Tu haec, inquam ego, vidisti, Hyperboreum hominem vo-

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτοῖς] Αὐτοῦ *Fl.* & marg. *Al.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omisso ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατὸν πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Παρ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Aelian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐκεῖνον συναλισθῆναι πολλοί. Sed quia συναγελ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συναυλίσθησαν daretur a συναυλεῖσθαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit ſe

volare ; & ſuper aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur : ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodeviginti annorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita ; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia : ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tum enim plerumque talia ſacra perа-

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ἐκποδὼν μέντοι γε καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ἐκποδών. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ὀπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀναπαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καθαιρῶν.

Ἐγὼ γοῦν διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίου τοῦ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, τὰ Θρασυλέοντος καὶ οὐσίαν, ἠράθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπεσχόλασεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἐπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκάετης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, ἐμήνυέ μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὀβολοὺς μναῖς τέτταρσι μὲν τὸ πρῶτον. (ἔδει γὰρ προελέσθαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τὴν Χρυσίδα. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ὀπτοπολεῖ τὰ τοιαῦ-

[d] Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀναξ— habent. Schol. [e] Δημαινέτου] Sic *Fl. J. Fr.* &c. Δημωνος *P. H. S.* &c. [f] Ἐπιτοπολεῖ] Sic *J. P. H. S.* &c. Ἐπιτολὰ *Fl.*

7. Καρβατίνας] Καρβατῖνας τὰ τραχία ἐ πτωματικὰ ὑποδήματα, ἃ ἐ ἀγρόϊκας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφου ἐ Δημόν. *V.*

ſe ἄγων ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βέβηκε ἐρεσχηλῶν οὐ αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, nempe ejuſdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐκάστοτε τὸν θόρυβον ἐ συνελθοῦσα verſata eſt cum Glaucia. Itaque οὐ Γλαυκίου nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum οὐ Ἀμφιλόχου, οὐ Εὐκράτους. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀναξικλέα ; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. *J. G.*

Ἐο Γλαυκίου] Sic infra c. 38. οὐ Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. *J. F. R.*

Ibid. Ἀναξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀναξ— legendum ; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀναξ— reſcripſerat. Ego Ἀλεξικλέα γράψαγε invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. *J. F. R.*

23. Λοιπὸν] Optimo ſane conſilio ſic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιουργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, καὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίης, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαντάζόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ἦν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπαλτο, καὶ μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὴν Γλαυκίαν, ὡς δὴ ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἥτε σελήνη ἀνέπαλτο ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτό που σχεδὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι-

guntur, fossa in subdiali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chrysidem! Avolat lutum, nec ita multo post adfuit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

a Ἀναξίκλεια] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. b Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *Aldi*.

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενος] *Heliod.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἰσ. β. ἐκμανῶς ἠγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐκμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύκος seu λύκη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγές, pro λυγάρως, λυγαυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omittere; sed quia idem plus trigies in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, &, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tanquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *F. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπίστευε ἐρασθῆναι] Interpres, *Is quatuor minarum, sordidi lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.* Me-

dorem enim, ea si vidissem. Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute me videre talia possum. Verum enim vero, novi enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob caussam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum si qua tinniat, venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Magum admiror, si cum possis ipse amari a ditissimis mulieribus, & solida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis sordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid sentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed norunt omnes Syrum illum e Palaestina, talium curationum Sophistam: quot ille traditos sibi*

γευσα γὰρ ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τ' Χρυσίδα ἣν λέγεις, [c] ἐραστὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· ἐγὼ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτῷ τῷ πηλίνῳ πρεσβευτῆ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταῦτα τ' ἐπῳδὴν ἡ γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπονθεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν φόβου ἀκούσῃ χαλκοῦ, ἢ σιδήρου πέφευγε. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε. αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίου που φοφῇ, ἔρχεται πρὸς τ' ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ μάγου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπέρασον ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάττουσι τῶν δεινάτων, ὅταν σαφῶς ἐξάιδοντες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τ' Σύρον τ' ἐκ τ' Παλαιστίνης, τ' ὅπι [f] τούτων σοφιστὴν, ὅσους παραλαβὼν καλαπίποντας πρὸς

[c] Ἐραστὴν] Et sic *Fl.* cum cett. [d] Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. *A1.* [e] Πάντες] Abest a *Fl.* [f] Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glauciam reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia adfert, quibus demonstret δαιμονᾶν & κακοδαιμονεῖν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ'] Christianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τ' — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palaestina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* praedixerat, subjecta erant daemonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa aetate ecclesiae. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui praeest, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τ' θεραπείας αὐτοῦ. Ac sine verbo, ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθήκῃ, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς τ σελήνην, καὶ τὸ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει δεῖσας, ὅτι μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὀπίσω κυμβώσαις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε κἀκεῖθεν ἐπῆλθεν ἐς τ ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τ δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τ χροιάν. [b] καὶ μέγα, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ὥγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; diſtorquentes oculos; ſpuma os repletum habentes, tamen ſuſcitat, & ſanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adſtat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipſe quidem tacet aegrotus: reſpondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde ſit ipſe, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iſte adjuratione, &, ſi non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoſo. Non erat magnum, inquam, *talia te videre, Ion, cui ipſae etiam ideae appareant, quas Plato, pater veſter, oſtendit, evanidum ac tenue ſpectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.*

17. *Nempe ſolus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non ſemel, ſed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* fine μὴ. b Οὐ μέγα] Et hic alius perſonae nomen praemittendum monet marg. *A*1. c Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A*1. Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνος] Hic rurſum aliam perſon. inſerit. marg. *A*1.

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δεσμῶν praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὁμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τ δεινῶν.] Sermo eſt de Syro quodam (Chriſtiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam conciderent, oculos diſtorquentes, & os ſpuma impleti, tamen erigeret, ſanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo iſto liberatos. Sic enim ſuſpicor, id potius exigua mercede fuiſſe praeſtitum, voluiſſe Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidiſſe ὀπτὸν quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίους ſyllabae potuit evenire. Legendum itaque mea ſententia, ἀποπέμπει ἀρτίους, ὀπτὸν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τ δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutaſſis: genuina enim haec ſcriptura. Nec de Chriſtianis labores, qui *gratis* miracula ſua edebant. De aliis conſule, ſi lubet *Orig.* c. Celſ. p. 53, 2. quo in loco Aegyptios videbis & ipſos talia a ſe patrata jactaſſe. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Chriſtiano Exorciſta ſermonem eſſe, quos de Magiſtri ſui voluntate χαριστικῶς illa ſua etiam gratis dediſſe ſatis conſtat: nec unquam objecta illis, quod ſciam, aut depulſa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctiſſimo *Jenſio*: ſed non auſim ei aſſentiri, cum praeſertim ipſa nos Chriſti & Apoſtolorum hiſtoria doceat, fuiſſe in Palaeſtina etiam Exorciſtas non Chriſtianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phraſi egimus ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jenſii*, ὀπτὸν inſerentis, etſi de Chriſtiano ſermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemiſſi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire cenſeri poteſt. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipſius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobiliſſimi *Crezii* notulas deſcripſit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

hæc. Jam vero ob consuetudinem inusitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore amulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : nisi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, *non credam Eucrati Dinonis F. sapientissimo viro, & libere quae sibi videntur, & cum auctoritate, domi suae dicenti?*

18. *Illud enim de statua*, inquit Eucrates, *quod domesticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adolescentibus, & senibus, illud igitur non ex me solo audias, sed ex nostris omnibus. De qua*, inquam, *statua? Non vidisti*, inquit, *ingrediens, in aula stans signum pulcherrimum, Demetrii opus statuarum humanarum artificis? Num discobolon*, inquam, *dicis, incurvantem se ad habitum emittendi jam disci, reflexo vultu ad eam quae discum attulit, paullum submisso genu altero, ut in ipso statim jactu surrecturus una videatur? Non*, inquit, *illud*

ὁ τοῦ τῆς ἕδρας, οὐδέν τι θαυμάσιον ὁρᾶν μοι δοκῶ, ἢ νῦν μάλιστα, ἐξ οὗ μοι τὸ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὸ [c] ἐπῳδὴν ἐδίδαξε τὴν πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ καὶμοὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ [f] μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα [g] οἱ λέγοντι οἴκοι πρὸς αὐτῷ μετ' ἐξουσίας;

Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ὅπου τῆς οἰκίας, ὅσαι νύκτες [h] φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο οὐ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσεαι ἄν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποίου, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἑστηκότα μάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθροποποιοῦ; μικρὸν τὸ δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῂς, τὸ ὀπισθοκυφότα καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεσταλμένου εἰς [i] τὸν δισκοφόρον, ὀπρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα [k] ξυναναστησομένῳ μετὰ τῆς βολῆς. Οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὃς,

e Ἐπῳδὴν] Ἐπωιδὴν Fl. f Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἰλευθ. Fl. g Οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας Fl. h Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit *Soulius*. i Τὸν] Sic Edd. omnes. Excepta *Amst.* quae τὸ. casu magis, quam consilio. k Ξυναναστησομένῳ] Συναστησομένῳ Fl. male.

vero suspicaret eum non bene adsecutum *Crozii* manum, Clariss. virum *J. Odé* consului, qui eruditissimo libro de Angelis conscripto, in hac materia est versatissimus : isque mihi indicavit, sine dubio *Psellum* rescribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Paris. 1576. & an. 1615. notis illustratum a *Gilberto Gaulmino*, recusumque Graece ac Latine in forma minore. *J.F.R.*

98. Οὐ μάγκα] Sic supra Δημων. c. 30. f. *M. du S.*

12. Ἐκ τοῦ σταυροῦ] Cave & hoc ad Christianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an superstitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores isti nempe faciebant quod hodieque fere a stultis hominibus fit, qui suspensorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Christianismi luce hujusmodi etiamnum superstitiones, ab ipsis derisas Ethnicis, apud ipsos Reformatos multis in locis conspici, quas Romanensibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaestui sunt. *M. du S.*

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat Φαινόμενον. Ego audacter, quia ita sententia postulabat, mutavi. *M. du S.*

Φαινόμενον] Etsi φαινομένου non improbo, nihil tamen sine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quasi substantive, pro *adparitione* acceptum intelligi potest eod. modo, ut *Phaenomena* philosophi ponere solent; & sic τὸ φαινόμενον τῷ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. *J.F.R.*

26. Δημητρίου] Ἀλοπεκήσιος oriundus dicitur, infra c. 20. *M. du S.*

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Casaub.* ad lib. 1. *Athen. J.B.*

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu discum gestante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide *Zinz.* c. 4. *M. du S.*

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur statuae duae, feminae ministrantis discum, & jaculantis viri. Sed non satis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admissiae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος possit esse via & quasi linea, ad quam projiciendus est discus, ut dicatur hic discobolus tanquam metas respicere & superare conari signa aliorum, qui ante ipsum projecere. Putabam ut ἡ λιθοφόρος est via, qua commeat ὁ λίθος sic δισκοφόρος posse vocari viam, & lineam ad quam discus dirigitur. *J.M.G.*

Τὸν δισκοφόρον] Ignoscet Cl. *Gesnerus*, si recte sen-

ὃς, ἐπεὶ τ Μύρωνος ἔργων ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ παρ' αὐτόν, φημι, τ ᾠδοδέμενον τ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ καλόν· Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲ ὀπὶ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ ἀναβολὴν, ἠμεμωμένον τοῦ γήρως τὰς τρίχας ἐνίας, ὀπίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὀπὶ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον στέρνοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἀπὸ τριτάιου τοῦ ἠπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος Πέλιχος; ἔστι, νὴ μὰ σκάφιδε, νὴ Δία ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipſum eſt, diſcobolus, quem dicis. Neque illud juxta ſtans dico, illud taenia redimitum caput, pulcrum; iſtud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae ſunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Neſiotae opera ſtant, Tyrannicidae. Tu vero ſi quam vidiſti ſtatuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, ſeminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, inſignes habentem venas, indiſcreta hominis ſimilitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum eſt. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me ſanaſſet, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Eſt; & nali irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo poſt ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* ὁ Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρυσωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἴασατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γὰρ] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ἄστερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει θαυμάζων *V.*

50. Ἠπιάλου] Ἠπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

fiſſe *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα ſenſus eſt facilis. Id autem ſubſtantivi ſaepe intelligi, ſatis ipſe novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoeng.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος — δισκ.] Hujus ipſius ſtatuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam diſtortum & elaboratum, quam eſt ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, ſi *Th. Magiſtro* fides, ſcribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ὃ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiaſten Mſ. notare Polycletum fuiſſe pictorem, non ſtatuarium, itaque ſe non intelligere, qui in ſtatuariorum numerum referatur a Luciano, niſi forte ſit alius Polycletus. Verba enim ſunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγεται, θαυμάζω ἢ ὡσπερ ἕτερος ἦν ὁ Πολύκλειτος. Verum quis neſcit Polycletum Sicyonium Angeladae diſcipulum, & ejus Canonem, & tot ſtatuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone ſive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* conſtat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου δὲ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus ſermo fuit. Ad hunc locum Scholiaſtes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰσάγει θαυμάζων. Inſcitiſſime quidem hoc, ſi umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaſte ſcriptum eſt. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi eſt ars*, inquit, *in qua praeſtantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyſippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

ne vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi decedatur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνήρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται ὁ τοῦτο γελώμενος ἀνδριάς, ἢ καὶ νομίζεις τῇ αὐτῇ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἁπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλῃ, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἥπιος ἕτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' ὧν καὶ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧ ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντί· καὶ οὐκ ἔστιν ὁντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γὰρ χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ ἐκ τῆς Μίνω· ἦ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, περιπολῶν τὴν Κρήτην. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐποίησε, οὐδὲν ἐκώλυεν ὑπὸ Δημητρίου ἔργον

d Παιόντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Παιόντα male *J.* *e* Τῆς] Τὴν Exc. Τῇ *Fl. J.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Πολυκλείτῳ] Vid. *Jenſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ῥητ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαικρίου] Supra T. I. *Tim.* §. 47, ἀνηφαλαντίας, *vecalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

41. Αὐτοσυφάκου ὁμοίου] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτοσφίας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptam, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμασι dixiſſet; at jam vult eam ita referre virum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχεῖα, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόπαις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Σωφάνους] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀιχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς τοῦτο ἐποίει τὸ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐποίησε] Sic ſupra Ὑπ. Ἐν. c. 23. *M. du S.*

88. Καὶ

γον εἶναι, ἀλλὰ τῶ Δαιδάλου τεχνημάτων. 75 *num de Daedali artificiis. Nam, ut ait,*
ῥαπετεύει γῦν, ὡς φησ, ἀπὸ τ[ῆς] βάσεως *fugit de ſua baſi hic quoque.*
χὴ ἔτ[ι].

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μεταμελήσῃ τῦ σκώμματ[ος] ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τὺς ὀβολὺς ὑφελόμεν[ος], ὃς 80 χτὶ τ[ὴν] τῦ νεμηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ· πάνδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ἂν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὔκρατες; ἐθέλω γὰρ ἀκῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπιστήσῃ. πολλοὶ, ἢ δ' ὅς, ἔκειντο ὀ- 85 βολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτῦ, καὶ ἄλλα νομίσματα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ[ὸν] μηρὸν, κηρῷ κεκολλημένα, καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρυ, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲρ τῆ ἰάσ[εως], ὁπόσοι δὲ αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμε- 90 νοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατ[ος] ἱπποκόμ[ος]. ἔτ[ι] ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα, καὶ ὑφειλέσθαι καλαβεβηκότα ἤδη τρήσας τ[ὸν] ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω αἰσθομένυ[ς] 95 ὁ Πέλιχ[ος], ὅρα ὅπως ἠμύναλο, καὶ καλεφάρασε τ[ὸν] Λίβυν. δι' ὅλης γὰρ τ[ῆς] νυκτὸς ἐλήλει ἐν κύκλῳ τ[ὴν] αὐλὴν [d] ἄθλι[ος], ἐξελθεῖν δ' ἐδυνάμεν[ος], ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ καλεληφθη ἔχων τὰ φόρια, γενομένης [e] τ[ῆς] ἡμέρας. καὶ τότε μὲν

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt nocte ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλι[ος] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τῆς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ τῶ Δαιδάλου τεχνημάτων] Τοῦτο εἰ μάτην εἶπεν. ἀπ' ἐκείνη † πρῶτ[ος] Δαίδαλ[ος] ἄγαλμα εἰργάσαλο ἀφυσικὸν, ἢ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβληκότα τὸν ποδὰ λεπτολεύτερον, πάμπαν φύσαλο, ὡς § τὰ τῆ Δαιδάλου ἀγάλματα κωῦσαι αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρῶτ[ος] Πάντων eſt in *V.* quo forſan Πανὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβληκότα] Συμβεβηκότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Clav.*

88. Κηρῷ] *V. Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνέχως uſitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμεν[ος] πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχειν *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut τὸν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχόμενον, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀνὴρ τοῦτο ἔκειτο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλωπεκῶθεν] Ut Τοξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπεκιῶθεν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλωπεκῶθεν] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut ex

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλλ' ὑπολὺν δὲ ὀπίθιος χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, τὰ τύκλα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὸ ἐπιθυσαν φαίνεσθαι [f] αὐτῷ ὀπὶ τῷ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, καὶμὲ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνωος ἡλικιώτην, γελοιαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὐκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἕως ἂν ὁ χαλκὸς χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος, οὐ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, ὑποπτεύσω τὸν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo*, inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· χαίροι, ὦ Εὐκρατες, Ἱπποκράτης ὁ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] Θρυαλλὶς ἀποσβῇ, σείει τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ φοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν ἐπιστρέφων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ὑποβαλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγανακτεῖ, ἢν μὴ κατὰ χρόνον [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιᾶται· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τῷ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκίθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγων male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θριαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὐφ'.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque ſcribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege ἰδιδίειν ἄν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγανακτεῖ &c.] Scribe ἀγανακτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. ὑὸς ἱερεῖα caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ'. niſi quod *Fl.* habet ὐφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἐστιαθῇ] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur λάσθαι τῶν θηρῶν, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἡ λάσθαι, ut λάσθαι μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς πελώσματος *Dioſ. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἐστιαθῆναι λάσθαι ἱερῶν, quando λάσθαι id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia θηρεύειν λάσθαι τῶν partitivum potius eſt, & ἐφ' hic melius ſatisfacit tempori, totumque ſa-

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίχραλον ἐπισπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat, aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσούσης τῆς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῄειν, μελαχὺ φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καὶ ἐγὼ εἶχον Μνάσωνα τὸν υἱόν, ὃν εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ὅπως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμῶ τινι γενομένῳ, καὶ βοῆς οἵαν ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμιπλασίαν ἢ κατὰ ἀνθρωπον· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τοῦ προσώπου, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέχειτο, εἱλυμένους περὶ τὸν αὐχένα καὶ ὑπὲρ τῶν ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μελαχὺ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ὑπὲρ τοῦ πήχεος τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub teſtibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, ſolus abii in ſilvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnaſonem filium pro more ludere, & venatus cauſſa in denſam ſilvae partem progreſſum. At illud non ita ſe habebat. Sed poſt paullo motu quodam terrae facto, & ſono qualis eſt in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere ſtadii altitudine. Habebat vero facem etiam in ſiniſtra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: ſupra autem Gorgoni ſimilis, vultu inquam, & adſpectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris ſpirarum in modum ſe volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis ſimul oſtendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri ſenes, qui naſo ſe trahendos prae-

a Ὁ] Ὦ male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρυκῶδες male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέπειτο βοστρυχηδὸν εἱλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit ſententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, κατεῖτο. *V.*

ſacrificium complectitur, id cum Viro Clariſſ. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med. Infra Δις. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M.du S.*

Ἐσπειραμένους] Etſi in locis ab *Solano* indicatis non ἐστειρ— ſed ἐξεστειρ. legas, tamen ad probandam hanc ſcripturam & verſionem valent; nam a στείρω *in gyrum contraho*, formatum eſt, pro quo *Th. Morus* Interpres Pariſinae Ed. *ſparſis* dedit, quaſi ἐσταμμένους a σπείρω legiſſet. Sed Cl. *Geſnerus* id ſponte ad Graeca rectius compoſuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; ſed trajectio eſt, quamvis duriuſcula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Encrates , canes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores, nigri & ipſi, hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli, quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oberta praeceps inciderem. Tum vidi, quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum, in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant*, inquit Ion , *animae , mi Encrates ? Quid aliud* , inquit , *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

Ὁ γῦν Δεινόμαχος, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράτες , οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων, ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοί, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν [g] σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τῆς [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὸ [h] ἔδαφος, ἐποίησε χάσμα πάμμεγεθες , ἠλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὤχετο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι [i] τῇ κεφαλῇ· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα, τὸν Πυριφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκρούς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν καλέσαμεν. τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὐκράτες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ἐπὶ [i] τοῦ ἀσφοδέλου καλαχείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοί] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾷ] Bene *V2.* Πιπαρᾷ reliquae. [g] Δακτύλῳ] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίῳ *f.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τῇ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πάσῃ,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδιάζουσι referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς προσῆκον ἐκείνοις. *Rhet. Praec.* c. 18. ὕστερον ἐπί τι ῥῆμα γλῶττάν τινα ἔλθῃ. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἥλπισα τὸν Δημόλεων, ἢ τοιαῦτα ἐρεῖν περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *V2.* Reliquae πιπαρᾷ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. Φάσματι μὲν Ἑκατικοῖς φωτοειδέσι μύστας τινὰς ἐμύησεν. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας] *Homer. Il. B.* 362. *M. du S.*

ἀντιλεγέτωσαν ὧν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπου τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα ἀφ' οὗ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἐδόκει δαδός μοι ἐδόκει. καγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμεμφησαντος τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipſum etiam Socratem & Platonem vidiſti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, ſed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricoſus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clauſus eſt, & quidam ſervorum requirentes me, & in illis hic ipſe Pyrrhias, adſtitere, nondum plane clauſo hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis ſublucere de face mihi videbatur.* Et ego riſi, corollarium addente teſte latratum atque ignem.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ πρὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπτ δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ὀπλεσάμενοι τὰς θύρας, ἔξω ἐμέλλομεν. οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορότι

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non viſa aliis haec ſpectaſti: cum ipſe quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Viſebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat ſeptimus. Febris talis, ut ipſa ardentiſſima eſſet vehementior. Omnes autem, me ſolo relicto, clauſis foribus extra expectabant: ita enim juſſeras, Antigone, ſi qua poſſem ſomnum capere. Tunc igitur adſtat mihi juvenis vigilanti undique pulcher-*

[a] Οὕπω] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕτω *F.* [b] Ἐμεμιτρήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. F.* &c. [c] Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. [d] Ἐπικλεισάμενοι] Ἐγκλεισ. marg. *A1.* [e] Μοι] Omittit *Fl.* [f] Ἐγρηγορότι] Ἐργηγορῶντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφε, ἱκανῶς * ἑωράκει. *V.*
9. Ἐπιμιτρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γρ. ἐπιμιτρήσαντος.

* Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat. π. ψυχ.* *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forſan εἰκάζον. Sed ſi per ellipſin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemiſſo εἶδες, mutatione non opus erit. *F. F. R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non eſt mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto exiſtimabis non eſſe mentiri ſuum.* *M. du S.*
9. Ἐπιμιτρήσαντος] Quid proprie ſignificet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐπιτηκόσια ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocoſe uſurpatum, pro *teſtimonio ſuperfluo admetiris, ſuperaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *F. F. R.*
15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καύσωνος σφοδρότερος] Bene-

rimus, veſte candida indutus : deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac re-liqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, *inquit*, impletum illius filum eſt : abeat igitur. Tu vero jam febrem adduc Demylum : jam enim ſupra colum vivit. *Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum : in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.*

26. *Quid mirabile*, ait Antigonus? *Ego enim novi quendam vicesimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo*, inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam cuvaſti.*

τι, πάγκαλον, λευκὸν ἱμάτιον ἐνδεδεβλημένῳ· εἶτα ἀναστήσας, ἄγε δή, φησὶ τινὸς χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ ἦν τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ) καθῆστο, ἐπελεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὧν ἤδη ὑπερημέρους τοῦ ζῆν συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρακτον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀνέδραμον, αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξει Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μὴ μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδά τινα μὴ εἰκοστὴν ἡμέραν, ἢ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευες.

Ἅμα

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. *h* Ἤδη] Deeſt in *Fl.* *i* Ἀπήγγειλον] Ἀπήγγελλον *Fl.* *k* Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* *l* Ἢ] Ἧς *Fl.* ac marg. *A1.* *m* Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

nedictus : *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſ. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότης. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Mallem δοκῶν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκῶν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Ἀκκιανὸς οὖν τῷ φιλοψευδὴς· ἢ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδὴς eſt, poſt ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caeſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. *Tim.* c. 4. *M.du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῆ Εὐκράτης υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲ ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερ@ ἀμφὶ τὰ πενθεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπι τ κλίνης παρὰ τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόν@. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὀπτηλῶν [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σὲ ἐρῶ. τ [d] μακαρίτιν μὲ γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς μὲν αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλαχαύσας, καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πρὸς μυθούμεν@ τό γε πένθ@· ἀνεγίγνωσκον γοῦν τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτων@ βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχετ δὲ μεταξὺ ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [c] καθέζετ πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὗτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δέ, ἅτ ὡς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀναχω-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius caussa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrumma-*

a Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦν] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abest a *Fl.* d Μακαρίτιν] Μακαρίτλω *P.* male. e Καθέζεται] Καθίσει marg. *AIW.* An καθίζω; adscripsit *F.F.Wetst.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱᾶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *F.F.R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν ἐ φιλήτιφ@ ὄναιο σαυτοῦ — *bene tibi sit ex te ipso.* Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Fac. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majusque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *F.F.R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλ.] Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. *M.du S.*

85. Κυνίδιον — Μελιταίων] Vid. supra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Symp.* c. 19. *M.du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς — παίσας] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *F.F.R.*

95. Ἀρίγνωτ@] De hoc nihil invenio. *M.du S.*

1. Πέλεκυν] Confer *Symp.* c. 6. ξίφ@ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐ κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M.du S.*

4. Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Proverb. *F.B.*

Ibid. Ἐπεισκυκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F.G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπεισκυκλη—. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L.K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non paſſa me clamare, ſed accuſavit, quod reliquis in rebus omnibus ſibi gratificatus, alterum ſandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidiſſe vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non inveniſſemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exſecrabilis quaedam ſub lecto canicula Melitenſis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, ſub arca repertum, poſtridie ejus diei crematum eſt.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τῶν σανδάλοιν χρυσοῦν ὄντοιν, ἐκαλαχαύσαμεν. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παρὰ τὴν κιβωτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τὴν κλίνην ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν· καὶ καλεχαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum cenſes, manifeſtis adeo, & quae ſingulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo ſandalio nates, puerulorum inſtar, caedantur, ſi qui recuſent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατ' ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὅτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: noſti illum ſapientiae cauſſa celebrem, divini cognomine inſignem. Atque ego illo conſpecto reſpirabam, illud ipſum venire mihi ratus, ſecurim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *iſtis hic obturabit vir ſapiens, prodigioſa adeo narrantibus.* Et, quod eſt in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ ἅμα, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, τέλεκύν τινα τῶν ψευσμάτων. ἀποτομεῖ γὰρ αὐτούς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τερατία διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

f Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ἡνίκα † τὸ παράδεξον ἐκτελεῖσθαι ἔδει, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ἐκ τῆς παρ' ἑκάτερα τοῦ μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὖται δὲ πρὸς τὴν ὀθόνην τοῦ θεάτρου πλάσμασι ἀνηγάγοσαν, ἔνθα ἡ σκηνὴ ἦν· τὸ προσκήνιον δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἢ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς ἢ ἥρωας ἐπεφάνιζε παρευθὺ, ὥσπερ λύσιν φέροντας τῶν ἀμηχάνων, καὶ τοῦτο παρεβάλλοντο, ὡς ἐκ τοῦ ἀπιστεῖν τοῖς θεωμένοις, ἐπὶ θεὸς παρείη τῷ ἔργῳ, ὃν μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ὃν τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν ἐκ συμφορᾶς τινὶ συμβαινόντων ἐκπράττει τὸ ἐκ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδεξον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδεξον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Additque: „ Eaedem in Exc. G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat integrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weiſſ.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. G.

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὠμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπεξαντῶ αὐτῷ τῶ Κλεοδήμῳ, πρῶτα μὲ περὶ τ νόσου ἤρετο· καὶ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε παρὰ τῦ Εὐκράτους, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλους [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μελαξὺ γὰρ εἰσιὼν [d] ἐπήκουσα. καὶ μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν ἀφατεθήσεσθαι τ ἀφατριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοιοῦτο τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, καὶ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα, καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περιπολεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιῦτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τῦ βίου, τὰς δὲ τ κτ' μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἦν γοῦν τῦτο λέγῃ, οὐ πάνυ ἀποβλητα φήσω. μὰ Δί', ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεται.

Πῶς λέγεις, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιστῶν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τῶτων γίγνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησαι, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦδ' ὃς, ἦν ποτε εἰς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῦ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδυ οἰκία, καὶ ἐπειδάν σοι δειχθῇ πόθεν τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν εἰς ταύτην λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino hunc*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, tornum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam causam pro me dixisti*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλους] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl.* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκουσα] Sic Edd. Ὑπῆκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησαι] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρῦ] Ἔρα, accentu mutato, marg. *A1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον P.

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J.M.G.*

11. Ἐπήκουσα] Forsan ὑπήκουσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μοι λέξῦ εἰσιὼν ἐπήκουσε; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ & ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σε. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσῃ τ ἀδημώνων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J.F.R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συνῆναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. *Quid vero hoc erat? o Arignote*, interrogabat Eucrates. *Deſerta fuerat*, inquit, *diu propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & deſinere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior demum circa primam quietem, deborrante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſi putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-*

πρὸς τ᾽ θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν ὁ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκεῖαν τ᾽ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητον ἦν, ἔφη, διὰ φόβους ἐκ πολλῶν δαιμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβερᾶς καὶ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν ἤδη, καὶ ἡ στέγη κατέῤῥει. καὶ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαῤῥήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ᾽ τοιούτων) ἦλθον εἰς τ᾽ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, ἀποτρέποντος τοῦ ξένου, καὶ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἤμαθεν οἷ βαδίζαιμι, εἰς πρᾶγμα κακόν, ὡς ἔφη. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόνος εἰσέρχομαι. καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθεσθεὶς τὸ φῶς, ἀναγίγνωσκον ἡσυχῇ, χαμαὶ καθεζόμενος. ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων, ἐπί τινα τ᾽ πολλῶν ἥκειν νομίζων, καὶ διδίξεται καί μὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρός, [k] καὶ κομήτης, καὶ μελάντερος τοῦ ζόφου. καὶ ὁ μὲν ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό μου παντὶ τρόπῳ προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, καὶ ἄρτι μὲν λέων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τ᾽ φρικωδεστάτην ἐπίῤῥησιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα κατὰ δὴ αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, καὶ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

b Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. *i* Μένων οὗτος] Sic *J.* & marg. *A1.* Μανὼν *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr. k* Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κάπως, φόβον ἔχων. Nimirum συνίστασθαι vel συνίστασθαι, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κράνιον] Sic ſcribitur etiam N. A. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράνιον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. Tιμ. c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητον ἦν, διὰ φόβους, ἐκ πολλῶν ὑπὸ δαιμάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *To. M.*

πρὸς τὰς ἄλλας, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ τὴν ἀδείμαντον ἤδη ἕξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. ὁ δὲ λαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (εἰ-πολλοὶ γὰρ τῇ ὁδῷ ἕσπετο) ἐκέλευεν ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν καλοδαίμονα τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καλλιορυγμένος τις νεκρὸς ἕωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ ἔτι ἐσχηκὼς συγκείμενα. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀκορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, ἐδεδίειν ἔτι τὸν παρόντων, ὃς οὐκ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὸν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοῦτος ἦσθα, ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς ἀληθείας, κενὸς καὶ μεστὸς ἐνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. σὺ δὲ, ἦ δ' ὅς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, Φέρε,

ventum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem viderant, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Qua facta inventum est ad passus altitudinem defossus cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Haec igitur effossum sepelivimus. Ceterorum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones apparas? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, cequam fide di-*

a Πρόσειμι] Προσίρχομαι marg. *Ar.* Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἕωλος] Τὸ ἕωλος λαμβάνει ὁ ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν χθόνα τῶν τε ὄφεων καὶ τῶν θαλαττίων. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ἐδὴν μὲν καθάρον ἤδη ἀνίησιν ὑπὸ λιμοῦ. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν ὁ θάλαττα. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπιθέμενον, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Ælian.* V.H. II. 4. ἐσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μᾶλλον] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥστε hic apud Nostrum lege ὥστε. *M. du S.*

9. Στιλάριδι νεκρικῶς] Ad ista verba στιλάριδι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes inéditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι ὁ τὰς ψυχὰς θνητὰς φάσκων εἶναι, ἄσπερ ὁ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπίοις ἐς τὰ κράνια μεμιμημένοις] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas

vel

dignierem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse haec illorum assimulationem moverit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα ϖερὶ τ τούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τ Ἀβδηρίτην ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ἔτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον· [c] ὥστε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων ἢ συντάττων ἡμέρας ἢ νύκτως ἢ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τ νεανίσκων, ἐρεθιζεῖν βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ διφθέρας, σκελάδμοις τισὶν ἐοικότι μελαίνας, ὀλοίας, ἢ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις περιστάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ἐπὶ πολὺ σιγῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ὅτε εἶδεν τ προσποίησιν [d] αὐτῶν, ὅτε ὅλως [e] ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μέσῃ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· ὅτω βεβαίως ὑπέστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τ σωμάτων. τοῦτο φὴς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τ Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε ὄντως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi ipsi venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, ἢ παρ' ἄλλου ἀκούσας. [f] τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβαθείης πρὸς τ ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὤν, ἐπὶ τοῦ πατρὸς ὑπ' παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

a Ὥστε] Sic Edd. Lege ὅτε. *d* Αὐτῶν] Αὐτὸν male *f.* sola. *e* Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A1.* Ἐνέβλεψε vulgo. *f* Τάχα] Sic *El. Ald. Fr. B1.* & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *f. V2.* & *L.* cum marg. *A1.*

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεσπον. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἧς φασι τὸν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιρι τ υἱὸν ἀναζητοῦσαι μαθοῦσαι δὲ αὐτὸν διασπαράξαι, τὴν κόμην * τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, παρ' ὃ & Κοπτὸς ὠνομάσθη ἡ πόλις. ἐδίκνυτο δὲ & ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄπιόν τι τριχῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἰκάσαι. † *V.*

* Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Graecalis hoc fictum, qui enim debuissent offendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quae in speciem simul & formam cranii vel calvariae, vel diu mortui capitis fictae essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Isid. p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅθι τὸν Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐχ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

flumine petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

Κατὰ δὲ τὸν ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν, καὶ τὴν παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τὴν [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπογείοις ἀσκηθέναι, μαγεύειν παιδευόμενος παρὰ τῆς Ἴσιδος. Παγκράτιόν, ἔφη, λέγεις, ὦ Ἀρίγνωτε, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀλιμήκη, σιμὸν, [e] πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦ δ' ὅς, ἐκεῖνον τὸν Παγκράτιον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ εἴδομεν αὐτὸν, εἰπόντε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τεράστια ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅθι χροκοδείλων ὀχήμασι, καὶ συνήντα τοῖς θηρίοις, καὶ διενήχετο μετ' αὐτῶν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκείνῳ τῷ θεσπεσίῳ ἀνδρὶ ἐπῄνουν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἐπεδείκνυτο ἐπὶ τοῖς ἀσπίσι καὶ τοῖς ἐχίδνοις ἐπιβαίνων, καὶ ἐν τῷ στόματι ἐνέβαλλε τὴν χεῖρα τοῖς ἀσπίσι, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπεπήδ

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita viximus.

θηρίοις, τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς ὄψεσιν, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος, ἑλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ἀναγκαιοτάτων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam venerabamus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rursus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὑπερον, περιβαλὼν ἱματίοις, ἐπιπρόσω τινα ἐποιεῖ βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλις εἶχοι τῆς ὑπηρεσίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὑπερον τὸ ὑπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπὼν, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ὁ αὐτὸς, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτειν *Th. Mag.* *g* Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίαν. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσαντες τὸ ἔντοσθε δωμάτιον. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. τὸ παιδίον διέσωσαν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερῴῳ τῆς τέχνης θαυμαζόμενος Δαιδάλου. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ἀβλαβοῦς ἰῶνι, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ἄρματος ὑποζυγίου. *Timon.* c. 15. ἐν θύρᾳ παλαιᾷ. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36. Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τὸν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. 11. *Tunc ex his unus, quem cunctis Grammatea dicebant, pro foribus aſſitens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματεῖον, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum*, *Diodorum Siculum*, *Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματέων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματέων, quam γραμμάτων. Intelligi autem ὡς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. ὡ γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M.du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P.* B1. &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδία Αἰγύπτιος bene connectitur. *J.F.R.*

39. Ἀδύτοις] Conf. ſupra Ἄλσει. c. 18. *M.du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει τε καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ ὑπηρετῶ. Λυκίνος δὲ τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπιστῶν δεξιῶς ὑπήρτησε καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δέ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τῆς ἐπῳδῆς, ἣν δὲ τρισύλλαβος, χθὲς ἐν σκότῳ ὑποστάς. καὶ ὁ μὲν ᾤχετο εἰς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι χρὴ τὴν ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὑπερον, κηματίσας, ὁμοίως ἐπιπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν [d] ἐπαύλεων. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διαχόπτω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥσπερ ἦν πρὸ τῆς [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν δὴ, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦ δ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· ἐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρον, ἀλλὰ δέησε

promtissimus. *At certo tandem die clanculum* 75 *sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepissem pistillo, quid facto opus esset.*

36. *Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum,* 80 *exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset;* desine, *inquam*, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. *At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua haurienda domum oppleviſſet. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur*, inquit Dinomachus, *adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem*, inquit, *ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-*

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* b Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδοι *Fl. F. Ald. H.* &c. Lege igitur δέοι. c Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaeque. Ἐκέλευσα *F.* d Ἐπαύλεων] Ἀπαυλεῖν male *Fl.* e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* f Ἀμφορέα] Ἀμφορέας *Fl.* g Ἐπῳδῆς] Ἐπωιδῆς marg. *A1.*

76. Ἐν σκότῳ ὑποστάς] Sic & *Tb. Mag.* v. ὑφίσταμαι. *M. du S.*

3. Ἀλλὰ δέησε ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐκαντλημένην] Et quae venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausta refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δέησε ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐκαντλημένην] Certissima est meo judicio, Eruditissimi *Gronovii* mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in *Timone* T. I. §. 18. φθόνει βελόμενος τὴν ἐφόδου, μὴ ὑφαντλοῖ αὐτοὺς, ἐπικλύσῃ αὐτούς. *J. F.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino necessariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Wess.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ ἐν δικτυάλιόν τινα ἐμὲ ἔχω, Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ οἰκέτα ἐκτησάμην ἐν σφραγίδος, καὶ ὅτι

aquarius: ſed eluereturn obis illo ſemper hauriente domus.

37. *Non deſinitis*, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in aliud tempus differte incredibiles iſtas horribilesque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet; neque adſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *ſuperſtitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens futura ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam annulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ἐπιλυθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαύλιν ὑδρίαν.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ καὶν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον καιρὸν ὑπερβάλλεσθε τὰς φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῶν ἐμπλησθέντες δεισιδαιμόνων καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ ἅπαντος τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ δεισιδαίμονας ποιήσει, ποικίλης τὴν δυσιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σα, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμετρα φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσης τὴν σφραγῖδος, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω διὰ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχείας· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυσθῆναι] Ἐπικλεισθῆναι Edd. priores. i Ἐκτυπούσης τὴν σφραγῖδος] Ἐκτυπῶσαι τὸν σφραγῖδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος ✱ διατρίβει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

✱ Διατρίζει] Ἀμφιλοχός τι σπίζω antea lectum misere. J. F. R.

ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχείας] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* J. G. G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλιξ. c. 19. & not. &c. 29. & Pauſ. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. Bos de Ellipſ. J. F. R.

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. M. du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἐξὸν ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον, ἠ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ὑπερφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερ ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον ἐνδοῦ τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν ἁπλῷ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἷ τὸ πρᾶγμα προχωρήσον ἔμελλε, καὶ ὡς ὑπὲρ μικρᾶς ἐπηρχέλο ἡ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, ὑ [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι πλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνῄνη ὅτι μοι ἄχθοιτο παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ἐπιζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλημψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημάτων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰκότως, ὡς τὸ εἰκός,

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum; & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

& a Οἷ] *Οἱ F.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus *δικιμάσας* tantum *Fl. Οἰ δικιμάσας μόνος ἀντιλέγειν* marg. *A1.* sine dubio ex *Fl.* c Συνῄνη] Sic & *Fl.* cum cett. Anne *συνίειν*; d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθ' *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθέστ.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δ' δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: ὑ δικιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *F. F. Wetsten.* malit ἀντιλέγων. *F. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *B2.* & *S. M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thom. Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπίλαυσε quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *F. F. R.*

68. Ἀπίλαυσε] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπέλαυσε. *M. du S.*

69. Λυττῶν] Λυσσῶν supra *Nigr.* in fin. ὧν αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *F. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, aut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

αὐτὺς, ϗ ἐνεφορῆντο τ̃ ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, φοιτῶντι παρὰ Εὐκράτῃ ἀκούσας ἥκω, νὴ τ̃ Δία, ὥσπερ οἱ τῦ γλεύκυς πιόντες, ἐμπεφυσημένος τ̃ γαστέρα, ἐμέτυ δεόμενος. ἡδέως δ' ἂν παθὼν ὅτι πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὥν ἤκυσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί μου ἡ μνήμη αὐτ̃ ἐνοικυρῦσα. τέρατα γὰρ, ϗ δαίμονας, ϗ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

[e] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τ̃ διηγήσεως. Φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, ϗ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσυς ἂν οἱ λυττ̃ντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἂν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθαι τὸ δῆγμα· ϗ τὰ αὐτὰ κἀκεῖνον φοβεῖται. ϗ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτυς δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι κἀμοὶ τῦ δήγματος. ὅτω δαιμόνων μοι τ̃ ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ Φιλότης, μέγα τ̃ τοιύτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τ̃ ἀλήθειαν, ϗ τ̃ ὀρθὸν ὅτι πᾶσι λόγον ὀρθόν. ὦ χρωμένυς ἡμᾶς, [h] ὑδὲν ὑ μὴ ταράξῃ τ̃ν κενῶν ϗ ματαίων τύτων ψευσμάτων.

e ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. f Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex Fl. quod marg. *Alw.* etiam adſcivit. Ἀπώλαυσα cett. male. g ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* h Οὐδὲν ὑ] Μηδὲν ſine ὑ *Fl.*

80. Οὐδὲν ὑ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. ἐχ ἧκιστα ὅπως ἀπιστήσετε μὴ ὑχὶ — ἀγνοεῖν εἶναί σε, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέχονται ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις βεβαιώσαντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅστις γνοὺς ἔχων εὖ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μελετᾶν νοσοῦν, ἀλλὰ τοὺς πράξαί τι κατ' αὐτὸν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τοῦ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας βουλόμενος, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τοὺς γραμματικοὺς λέγοιμι τοὺς εἰκότως ἀρίστους κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ διδάσκειν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τῶν πάλαι μὲν Ἀ-

1 ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

a Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω δὲ Φακυλίδης φησὶ, Τὸν σοφὸν σοφὸς εὐθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΑΝ.] *Praetulit*, ut aliae nonnullae, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, *μνημονικὸν σφάλμα* est. nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιῶν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecismum usitatissimum, ut *Ælian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noveritque τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adferendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βούλομαι] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmuriensis. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *historiae narratione me ostentare velo. J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν μὲν Πτολεμαίου χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemaeo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemaeus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiae. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemaeus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemaeo Cerauno dicto incidit mihi quaedam suspicio haec intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemaeus ille Ceraunus dictus vir praeceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

γαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, τὸν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quandoquidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ὁ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν μηχανικῶν ἐκεῖνος ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ὅτι τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, καὶ μνημόσυνα ὁμοῦ τὰ τέχνης, καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι, καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποστροφῇ καὶ ἀχαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τὰς δὲ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ Θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* [c] Πτολεμαίων] Sic Edd. omnes, praeter *J.* quae Πτολεμαιῶν. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

32. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ὁ ἐν Σικελίᾳ ὢν κατασκευάσας ἐκ χαλκοῦ πυροφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπηώρησεν ἀντικρὺ τοῦ ἐναντίου φόλεμου μακρόθεν· εἶτ' ἀνατύλιττος τοῦ ἡλίου, καὶ προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἐπιπυπολαμούσας πρὸς τὸ φόλεμον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, καὶ ἔφθειρε τὰς ναῦς ἁπάσας τῶν ἐναντίων. *V.*

* Καὶ] Τῷ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemaei I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemaeo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argaeum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam praecipitis audaciae Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturae credendum est, ista haec mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τὸν τῷ Πτολεμαίῳ] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίῳ legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defeciisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in κ— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φιγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλεξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem disserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus somnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτοῦ, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τῆς στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἐξήγαγεν, ὁ μηχανικὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ ἅμα καὶ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς ὁ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαλάσθηναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίου τουτὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν πρὸς ὁντινα βούλει τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τὴν τέχνης ὑποθέσεσιν ἐμπεπληρωκότος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποθέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι ηὐτύχησαν, κύβου δὲ τὸ γεωμετρικὸν λόγον,

ferit. Atque ante hos Mileſius Thales, cum promiſiſſet Croeſo, ſe ſiccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo caſtrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipſe machinandi artifex eſſet, ſed homo acutus ad inveniendum, & in ſermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus eſſe Achivis equum, ſed etiam cum reliquis deſcendiſſe in illum dicitur.

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui noſtra aetate fuit, mentionem injicere aequum eſt, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in diſputando acuti, diſertiſſimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praeſtantis, & artis ſuae profeſſionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna ſuperiores jam verſati ſunt; ſed, ex Geometrico proverbio, in da-

a Ηὐτύχησαν] Εὐτύχησαν *Fl.*

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Weſſ.* adſcriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Geſn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis*, Κροίσου, ᾧ ἐπὶ τὸν Ἅλυν ὑποσχόμενος ἄνευ γεφύρας περάσαι, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J.F.R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem ſe adjungere narrationi diſerte neget: aſſeverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane ſine ulla dubitatione Schol. ad *Ariſtoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν noſtri diſerte, ut ſolet, explicat Herodotus, ὄπισθε τῆς στρατιῆς ἀρξάμενον, διώρυχα βαθέην ὀρύσσων, ἄγουσα μυριοστύα, ὅκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ νώτου λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud obſervandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, ſed diviſum in duo brachia Halyn ob ipſam illam diviſionem utrinque vadoſum factum, ut pedibus tranſiri poſſet: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum eſſe. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noſter dedit praeceptа ſcribendae hiſtoriae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non ſpecula tribuat. *J.M.G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Ariſtoph.* Scholiaſtes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuiſſe Thaleti artem, ſed virum induſtrium & ſagacem, ingenii felicitate id aſſecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voſſ.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctiſſimo factum in Catalogo Philoſophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipſo in loco vides, τοῦ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιαύταις — συνεσταμένοις] Spuria haec videntur & infitia. *F.G.*

49. Ὑποχέσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσεσιν, ut non ita multo poſt, κοινὰ μὲν γὰρ ἡ ὑποθέσις. Eſt duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota converſa, quae ab aliis elaborata ſunt, quae magiſter oſtendit, ea ſatis feliciter imitatione adſequuntur: ſed nihil novi ipſi inveniunt, quoties non eſt, quod imitentur; tanquam deprehenſi, haerent. Talis non eſt Hippias: non expectat exempla aliena: ipſe ſibi & aliis exemplum eſt. Non tantum deſignatam omnibus lineis figuram deſcribere & transferre puerili induſtria poteſt, ſed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum poſtulatum fuerit, conſtruere. *J.M.G.*

50. Ηὐτύχησαν] Etſi Florentinae ſcripturam probo, quod augmentum ſaepiſſime omitti ſoleat, ſecutus tamen ſum numerum majorem illarum quae πώτ— habent. Vid. ſupra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμουν. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτρέπιζε, non πώτ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγησε in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράνθη. *Act.* II. 26. ac paſſim. *J.F.R.* *Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ὅτι τ' δοθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιστάμενον. καίτοι τ' γε ἄλλων ἕκαστον ἔν τι τ' ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενον, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενον. τ' μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τ' ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. καινὴ μὲν γὰρ ἡ κατάθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου καλασκευή· περίνοια δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν ἦν οὐκ ὀπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν πολλαχοῦ κατὰ

55 60 65

[b] Συνιστάμενον] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. [c] Σύνεσις] Σύντεσις male *Fl.* cum marg. *Ar.*

66. Περίνοια] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτω. c. 5. & Ἐρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut *quis* elementum primum a ſcite pingat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνιστάμενον. *M. du S.*

51. Ἐπὶ τ' δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν & μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Muretti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jusſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Bruno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλλὰξ κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὑποβολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενον, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενον, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραλυνάμενον· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τῦ τόπυ μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆ καλασκευῆς ἁρμοδιώταλα, καὶ τὴν τῶ φώτων λόγον φυλάτλοντα.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιον μᾶλλον ἢ ὄρθιον πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολυθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς εἰς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσται, καὶ φωτὶ πολλῷ καλαλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

70. ter humilem, ſolo alterius aequavit, ſubjecta toti operi firmiſſima crepidine, eorumque quae imponenda erant ſecuritate, poſitis rite fundamentis, ſtabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad ſecuritatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter obſervatam in tota ſtructura proportionem, maxime ſunt concinna, & reſpondentem ſibi feneſtrarum rationem ſervant.

80. Veſtibulum altum, gradus ad aſcendendum latos habens, ſupinum magis quam arduum, ad aſcendentium commoditatem. Per hoc qui ingreſſus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pediſſequi & miniſtri poſſint, ſitus ad ſiniſtram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, ſeceſſus jucundi & multo lumine colluſtrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενον] Βαλόμενον *Fl.* b Ὕψεσι] Ἄψεσι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τῆ *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri æquavit aggerando. In ſequentibus Latine reddendis difficilior ratio eſt. Dicit Lucianus ample ſatis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῃ ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλλόμενον, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενον. Id deſcribendi genus quum Salmurii proximum tautologiae exiſtimaretur, vide qui compegerit & contraxerit ſua, *poſito operi firmiſſimo fundamento, quo ſuperſtructi adificii certitudinem confirmaret.* At religiolior in his Opſopœus æquare voluit Graeca, *firmamentumque munitiſſimum omni futuro operi ſubjiciens, fundamentorum poſitione ſubſtruendi adificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito cenſemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuiſſe prope rivum aut fontem, ad quem ſpectans alterum latus fuit declive, ut ſolet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripae, qui extollendus erat) *quidem firmiſſimam omni operi ponens, & fundamentorum poſitione ſtabiliens ſecuritatem imponendae adificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde preſſa ventrem faceret & extrinſecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — θ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κραλυνάμενον] Et hæc inſititia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum faſtigiis; de quibus ſi hic diceret, importunus mihi videretur: ſed de montium jugis circumpoſitis, quae portu quaſi quodam facto tutum a ventis undique praeſtarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adſcripſerat *Solan.* conferend. Διατρ. p. 236. Id eſt Διαλογ. ſ. *Bis Accuſ.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα πεπόμφαμεν, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, niſi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum ſubſtitueris. Nam etſi ὕψεσι — κραλυνάμενον non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adſequor quid ἀποτόμοις, proprium celſi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Geſneri* expoſitione adquieſcemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At ſi, quod jam ſuſpicor, ἀψῖδες ſubſtructiones, ſive murorum projectiones, magnis aedificiis ſuſtinendis extrorſum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, ſignificent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J.F.B.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Conſuetudo fere & ſenſus communis virorum inſignium tutos ab reprehenſione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *veſtibulum*; ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae ſimilitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum veſtibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuiſſe ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιον μᾶλλον ἢ ὄρθιον, quae omnia ab Romano veſtibulo ſunt alieniſſima. Res ipſa clamat. Sequentia ſic diſtinguenda ſunt, ὁ ἀφικόμενος δὲ τῆς εἰς τρυφὴν παρεσκευ-

ras, ſupervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at neceſſarius, quatenus beatis hominibus recipiendis deſtinatum eſt. Poſt hunc ab utraque parte, quae ſufficiant excuſare ſe volentibus, ſpoliaria; & medius *inter eos* oecus altiſſimus & *multa* luce laetiſſimus, aquae frigidae deſcenſiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetuſti operis Hygeae una, altera Aeſculapii.

6. Progreſſos excipit oecus leniter tepidus, calore non moleſto occurrens, longus, utrinque rotundus: poſt quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaeſtra recipiens. Tum poſt hunc oecus

μενος αὐτῆς οἶκος, θέττὸς μὲ ὡς πρὸς τὸ λεῖρον, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τ τ εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχήν. μὴ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφορμὰς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, ἐν μέσος οἶκος ὑψηλὸς τὰ ὑψηλότατος, ἐν [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρῷ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένος, ἐν εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τ δεξαίας ἐργασίας, ἡ μὲ Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ἠρέμα χλιαίνων οἶκος, οὐκ ἀπηνὴς τῇ θέρμῃ προσπαντῆσαι, ὀπισθόκλιτος, ἀμφίστρογγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρὸς, ἀλείψασθαι προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ὀπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

d Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φωτὶ *Fl. Fr. J. W.* *e* Κεκοσμημένος] Reſtitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκοσμισμένος male *W. P.* Κεκοσμισμένος *H1.* & 2. Unde κεκοσμισμένος deinde natum videtur.

κλισμάτων οἰκημάτων (βαλανείῳ δ' ἂν ἓ ταῦτα πρεπωδέστατα) χαρίσεται ἓ φωτὶ πολλῷ καλλαμπόμενα ὑποχωρήσεις. Et verte; *ad lavam vero conclavium ad delicias comparatorum* (quippe & *hac balneo aptiſſima*) *venuſti & multa luce fulgentes receſſus.* Vulgo enim vides arenas ſine calce. Et ſicut nunc οἰκήματα non vertimus *adiculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) ſed *conclavia*; ſic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac deſcriptione uſurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeſo quot ab illis domus hic ſupponuntur?) ſed cubiculum aut conclave, aut *aedes*, ut eam vocem in iſta ſignificatione propriam ſibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipſum paſſim non obſervatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λακωνικοῦ utique non ſufficeit, ſi cum Salmurienſi reddas *marmorea imagines* (an credidit marmor non eſſe niſi candidum?) ſed potius cum Opſopoeo *ex albo lapide*. *J.G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τ πυλῶνα ἐκδέχεται οἶκος. &c. *F.G.*

83. Οἶκος] *Oecos Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noſter περὶ τῶν οἴκων) atrium illud magnum & commune, ita conſtitutum eſt, ut finiſtrum ſit conclavium, ſive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per veſtibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem ſunt, niſi fallor, οἰκήματα & ὑποχωρήσεις, quae non recte diſtinxit doctiſſimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J. M. G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deeſt, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένα οἰκήματα. *F.G.*

Τῶν ἐς] Adſentior *Gujeto*, aut ex praemiſſo iterum intelligendum ἔχων ἀφορμὰς, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀφορμὰς non ſatis convenit alteri huic membro. *J. F. R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic ſupra Ῥητ. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare deſcriptionem oeci, in quo adhuc verſatus eſt, ſed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc deſcripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας ſignificare debet, *progreſſos* ad interiora: & hoc ſecuti ſumus. *J. M. G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam ſi ἐξελθόντας reperirem, lubentiſſime id cum *Geſnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται, alia ratio eſt. *J. F. P.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Poſt. F.G.* I. e. *Beneditus* dederat: *ſupra hanc*, quod Noſter recte corrigit, *poſt hanc*; ſive quae deinceps ſequitur. Nam ἐπὶ cum caſu dandi ſaepiſſime τὸ ſequens notare qui neſcit, adeat *Homer.* Il. H. 163. —64. 65. ubi vel quater ita poſitum eſt, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἄρτο — Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰαντε — Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενῆϊ — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

κ῀, οἴκων ἁπάντων κάλλιστ῀, στῆναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατ῀, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατ῀, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατ῀, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἔξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται λάδρομ῀, Νομάδι λίθῳ ἀγκεκολλημέν῀. ὁ δὲ ἔνδον οἶκ῀ κάλλιστ῀, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστ῀, καὶ ὡς πορφύρα διηνθισμέν῀.

Τρεῖς καὶ δύ῀ θερμὰς πυέλους παρέχεται λουσαμένῳ δὲ, ἔνεστί σοι μὴ διὰ τῶν αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν διὰ τὸ ψυχρὸν, διὰ ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματ῀, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ παλαχῇ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. καὶ γὰρ τὸ καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τῶν [c] φωταγωγῶν μεμηχανημένον. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχομένου marg. *AIW.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex *L.* & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωταγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Σύρτυλ῀ — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ ἀγκεκολλημέν῀] Sic vertit Obſopoeus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum ἀγκεκολλημέν῀ male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πύλους] Conf. ſupra Ἰσ. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald. Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἀρχὴ ἐνιαυτοῦ. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Πεῖ χρήσιν μέλλει, πράγματ῀ ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud fœmininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere T & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῶν φωταγωγῶν; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter caussa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum suscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

ἀληθῶς Ἱππίας τὸ μὲ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον οὐδὲ τοῦ μεσημβρινοῦ ἀέρος· τοὺς δὲ πολλοῦ τοῦ θάλπους δεομένους, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

Τί ἂν σοι [e] τὸ ὅτι τούτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχείαν τὴν ὅτι τὸ λουτρὸν, καὶ μὴ λίαν μακρᾶ τὴν ὁδὸν ἐχούσας, τοῦ χρησίμου τε καὶ ἀβλαβοῦς ἕνεκα; καὶ μή με τὸν ὁπωσοῦν μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προῃρεῖσθαι. τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὁπόσα καλλοῦς δείγματα, καὶ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείου χρείας, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφεγγές, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τὴν χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ δεινότητι κεκοσμημένον, [g] ἀφόδων τε καὶ ἀναγκαίων [h] δυοῖν ἀναχωρήσε-

d Βορρᾶν] Βορέαν Edd. priores male. *e* Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. *f* Πάσας] Πᾶσας male *J.* *g* Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. *h* Δυοῖν] Sic recte L. *B1. P.* Δυοῖν *Fl. J. V2. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἄφοδον ὁ ἀπόπατον. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, τὸ μὲ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορέαν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βοῤῥᾶν, siquidem & βοῤῥᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in boream spectans.* Quod hic εἰς βορέαν προκεχωρεῖν, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄντρον βορέου ἀποκεκρίσθαι dicitur. *J. J.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τῆ αὐγῆ. *F. G.*

28. Φαλαγγῶν] Quod Cl. *Jens.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H. P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορέου] Cl. *Jens.* Prave antea in omnibus βορέου legebatur. *M. du S.*

Βοῤῥᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰ enim *esca* est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ' ὁμῶς βορὰν ἰχθύων θύσω. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον οὐδὲ τοῦ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus adfluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & *B2.* δυοῖν pro corrupto ceterorum δυοῖν. *M. du S.*

Ἀφόδων τε ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων τε ἀναγκαίων δυοῖν ἀναχωρήσεων quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (Cic. de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυοῖν legendum esse, non δυοῖν, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τῶν ἀναγκαίων ποιήσαιμι, ἀπόζων ἐκεῖνα τὰ μύρα. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, ἥ μὲ ὑδατος καὶ μυκήματος, ἥ δὲ διὰ ἡλίου ὑποδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδῦναι τὴ πρέπουσα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲ οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὴ τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς πρόθυμος καὶ λούσασθαί πού με, πολλοὺς οἶδα καὶ [d] ἄλλους ἕξοντας κοινωνήσοντάς μοι τὴ ἐπαίνου.

bus ſeceſſibus, & januis pluribus, apertum: horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

[a] Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. [b] Ἀλλὰ ἐ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ ἐ βασκάνου ἐ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* [c] Μοι] Μὴ male *J.* [d] Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΑΛΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Parvisum. F.G.* Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οἰκία θυρῶσαι χρυσοῖσι θύραις. *J.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ὡρῶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lect. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *J. M.G.*

Ibid. Διὰ ὕδατος ἐ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſoniru ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio finit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς ἐ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί οὖν ἐ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς ἐ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. 11. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. εἰ μὴ πολλὰ μὲ ἐ ἄλλα ἀνθρώπεια ἰδιώματα ἔχουσιν. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τ' στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum περὶ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰχμὴ ἀκούοι. *quando de te probra audit.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l.d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae miserentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν ἔτυ καλαφρονῆσαι αὐτῦ τὰ πρῶτα τὺς ἀνθρώπυς τὺς ἐκεῖ, ὥς τι καλαγελᾶν ὀπίστω, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὃς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένῳ τῇ ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἤκυον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτῦ ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν Φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχυσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καί τινα στρογγύλα κῶφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγυς δέ τινας ἀγροίκυς παίσονας ἐνεῖναι γυμνὺς, κόρδακα ὀρχυμένυς, οὐρὰς ἔχοντας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεγραφεῖσιν ἐρίφοις ἐπεφύκει.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαληθησομένῳ] Sic recte *Fl. Fr. B2. P. S.* Συμπαντησομένῳ *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgatis consentiunt Edd.

9. * Σατύρων] Τῶν καλουμένων. *G.*
17. Ἀγροίκυς παῖδ.] Ε Σατύρων. *G.*
18. † Κέρδακα] Ε ἀπροσώπους ἐκ ἀκμῆς ἡχούσας ὠδῆς πλησίας ‡ τῇ συμφωνίᾳ. *V.*

* Timius horum scholior. in Editis erat Προλαλεῖ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προσαλεῖ ὁ Διόνυσος. *J. F. R.*

† Κέρδακα] Κέρδακος Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*

‡ Τῇ συμφωνίᾳ] Ita ex C. correctum, quam in Editis esset συμφωνίας, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃ φασιν ἰδιωτικῶς κέρδαν. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἁμαρτων ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύω), quod etsi *super nobis consulatis* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἰκάζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἰκάζον ἐκ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νυμφίσκυς] Τὺς Σατύρυς. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἔχοντας κεράστας] Οὐρὰς ἔχοντας ἐκ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἕκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τῶν ἄρτι γεγραφότων ἐρίφους τὰ κέρατα ὑπαφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δεύ. c. 3. ὑμενόπτερον δὴ, οἷα τοῖς — νυκτερίσι τὰ πτερά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα· & ob id ipsum vereor; quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio diffiderem urbano; sed ita* COMPRESSA EST, *ne videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἰσαμοῦντες. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀτλιὰν refert αὐτοῖς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλεῖν κολοιόνθων sequente αὐτῶν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ ἡ μὲν πραπηλάτην αὐτὸν, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειάν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποστραληγεῖν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν προσβύτην, ὑπόπαχυν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ὑποτρόμον, νάρθηκι ἐπηρεισόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συναγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τερατῶδες ἄνθρωπον, τράγου τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ σεισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προσοίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἰ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S:* sola. Κροκωτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἱ. *Fl.* Εὖ οἷ. *P. H.*

25. Μίτρᾳ] Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπου ἄκρῳ χρυσοῦν ἴχνος ψήλιον, ἀρχῆς ἂν εἴη ἐ βασιλείας σύμβολον. *V.*

27. Τρ. προσβύτην] * Εἰδ. Ἰκαρίου. *V.*

28. Προγάστορα] Μεγαλοκοίλιον. *V.*

32. Ἕτερον δὲ τερατῶδες] Εἰδ. Πανός. *V.*

* Εἰδ. Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten erasse parebit. *M. da S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. *Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι*] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingenioſe ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue *ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι*, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F. G.*

27. *Βραχὺν προσβύτην*] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere *τραχὺν* melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum*, brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύταλοι ἄνδρες. Sic τῷ βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Προσβύτην] Σειληνὸν. *F. G.*

28. *Ὦτα μεγάλα* &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Coteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἀπι-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὸν δεσπότην· τὰς δ' ἐν τοίμναις, διηρπασμένας ἤδη ἔτι τῶν γυναικῶν, καὶ διεσπασμένας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γάρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ παρατάττεσθαι ἠξίουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, εἰ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ καὶ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, καὶ φονεύειν γύναια μεμηνότα, καὶ θηλύμιτρον ἄρχοντα, καὶ μεθύον σμικρὸν γεγόντιον, καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, καὶ γυμνήτας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τὴν χώραν, καὶ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, καὶ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, καὶ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ τοῦ πατρῴου αὐτῷ, καὶ τὸ κεραυνῷ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδὴ ἀνελαμ-

e Τοῦτο] Τούτων *Pell.* *f* Θηλύμιτρον] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὶς *J.* & L. *g* Ἠγγέλλετο] Ἤγετο *Fl.* & marg. *Aldi.* *h* Πυρὸς] Πυρὶ

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius.* *M. du S.*

Ἐδόκουν] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πᾶνα. *F. G.*

33. Τριάκοντα ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς ἐ τριακοντίους. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐστίν τι πικρὸς Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ περὶ ῥινὶ κάθηται. *J. M. G.*

40. Εὖσι — διεστόλω] Omissa viris summis *Bocharto* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4. 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui divisserunt hanc vocem & οὗ οἱ vel οὖ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi?* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo יהושע נון — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχεῖον & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὖ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὸν δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' εἴπερ] Ἀλλ' ἤπερ. *F. G.*

52. Θηλύμιτρον] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine θηλύμιτρις legendum, pro θηλύμιτρις. Confer Ἐκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτρον] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ὁπλίζοντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνθρύψαι σπεύδοντες αὐτῷ σφαλοπέδῳ τὸν ἀγένειον ἐκεῖνον στρατηλάτην.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τοῦ δεξιοῦ μὲν ὁ Σιληνὸς, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πὰν, ἡγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, ὦ εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήνλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σιληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, καὶ τὰ θύρσων ἄκρων ἀπογυμνοῦσαι τὸ σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτοῖς αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum veniissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, incli-

na-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. B1.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscripsit marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante εὖ οἱ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Salm.*

61. Ἐπισάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἱδιατικῶς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. † Σιληνὸς] Ἄλλο τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον λοιπὸν τῷ εἴδους ‡ εἰκάσαι τὸν Ἰκάριον ἰδίᾳ ἓν τὸν Πάνα· ἐνταῦθα ἐνοῦμαι Σιληνὸν παρεῖα. καιρὸν τοῦτο, εἰ μάτην τοιοῦτον αὐτὸν τὸν Σιληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*
† Σιληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*
‡ Εἰκάσαι] Εἰκάσθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαλαγεῖτο] Alibi πλαταγῶν dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum periculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σιληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σκώπτωμεν ἐν χρῷ τὰ παράλογα, ἵνα ὅταν φθεγξόμεθα σπουδαῖα πιστεύσωσιν. *M. du S.*

95. Οὐδέποτε — ἀκούσεται] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac leniissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀϊόμενα *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt*. Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

mero ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac eadem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum ipſe Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ex eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, inoἐκπλήττεσθαι, οὐκ ἐθέλοντι κόσμῳ ἔφευγον, ἐδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι τολμήσαντες, ὑπὸ τέλους καὶ κράτους ἁλόντες, καὶ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

Ἀλλὰ τί πρὸς τὸν Διόνυσον ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκοῦσι (χάριν πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμαυτοῦ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον καὶ πρὸς τοὺς ἐμούς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, καὶ γελοιά τινα, καὶ κωμῳδῆ κωμικὰ παρ' ἡμῶν ἀκούειν, τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν δὴ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς δὴ ἰδόντα παρέχειν τὰ αὐτὰ νόμοις γυναικείοις, καὶ σκιρτήμασι Σατυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ὅτι τοιοῦτό τι ἥξοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, ἐδ' ἕως ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ καταδέξῳ τοῦ πρά-

e Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. *f* Ἀκοῆς] Ἀκούσεως *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι *P.*

bio ἀίσσειν, pro αἴειν, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούω uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκοῆς. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in αἴσθησιν mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούσεως] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Exc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀκουσόντων habet, pro ἀκουσάντων. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκοῆς bene procedere. Sed αἴσθησιν ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν δὴ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet ἐς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt.* Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν γὰρ μηδὲ τῶν ἀκουσμάτων ἔχοντες. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὅσοι δὴ τὴν ἀρχὴν πυρέττουσιν ἐνθάδε. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam veniſſe nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſi. Herculas) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludiera a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludiera audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne an redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum er-

πράγματα τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν ποτε τὰ [a]τελετὴν ἐθελήσωσιν ἐπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τῶν τότε ὡρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἶ.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιείτωσαν ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἱ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ πολαμοῦ, εἰ χρὴ οὕτω βλέπεις, ὀπνεμόμενοι, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· καὶ τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, καὶ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφὲς δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχ ἁπασῶν ἁπλῶς, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τῶν Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τοῦ Πανικοῦ· τὰ δὲ τοῦ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad sinistra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, biburtque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Bene *Fl. Fr. Wech.* P. &c. Τελεστὴν male *J.* b Κώμων] Κόμων male *J.* sola. c Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* d Εὖ οἶ] Εὐοῖ rursus *Fl.* Εὖ οἷ P. e Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex L. & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. f Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *Ba.* Recte cett. g Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἰκανοῦ levi discrimine ἰκανοῦσθαι vel ἰκανοῦσθαι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἰκανοῦ, quod vix apice distaret ab ἰκανοῦ, exemplum desidero. Certe fine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἰκανοῦσθαι, sed ex ἱκάνωμαι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J.M.G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F.G.*

Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. L. & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. des S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo supersit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J.M.G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον σὸ Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦσιν ἀλ. σὸ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th.M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius *oratoris* exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἃ μὲν οὖν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, καὶ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρῶντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστίν· καὶ ἂν ὀπτομίσας παύσεως αὐτὸν μὴ ἔχῃ συνεχῶς λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνεπὶ μῦθοι πάντα καὶ κόσμια, καὶ χ' ὁ Ὁμήρου ἐκεῖνα ῥήτορα, νιφάδεσσι γὰρ ἐοικότα χειμερίῃσι διεξέρχονται. καὶ οὐκ ἀποχρήσῃ σοι κύκνοις χ' ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτοὺς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ὀπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τοῦντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ δέχαιον ἀνατρέχουσι. τὸ μῦθοι δοξόταλον οὐδέπω εἶπον. ἦν γὰρ ἀτελῆ ὁ γέρων μέλαξυ καλαλίπῃ ὃν διεξῇσι [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ὑπὸ πέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωλα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγοντα ἡ μέθη καὶ αὐτὸν κατέλιπε.

Ταῦτά μοι χ' ὁ Μῶμος εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

b Καρηβαρῶντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* *i* Τὸν] Deeſt in *Fl.* *l* Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola. *k* Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος Cod. *Abb.*

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὸν καὶ οὐ ὅτι (lege ὁ) ψυθυμένου ἄκαιρον καὶ κάτω ἀλγούρων. *G.* (In Cod. *Abb.* δύυντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano Δύντος. Sed quia & Νοντος recte dicimus, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui Δύυντος fecit, apparet eum Δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τοῦτον] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Ἀλήτορα cod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. *Δ. τρ.* c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγώδες τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγῶδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἐῶδαὶ τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ϗ, μὰ τ Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραιώμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ φρονιμὰ δόξει τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τῇ θεῷ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τ τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, ϗ μεμελαγχολημένος ἐς τὸ μελάντατον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τ ὑποταρτάριον, ϗ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ ϗ τοιοῦτος ὢν, ἔχει ὅμως τ σκευὴν τῆς Ἡρακλείας. ϗ γὰρ τ διφθέραν [a] ἐνῆπται τ τοῦ λέοντος, ϗ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, ϗ τ γαυρυτὸν φαρέτρης, ϗ τὸ τόξον ἐντελαμψύον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, ϗ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστί.

1 HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui superfsunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΑΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *Fl. J. W. P.* &c. [a] Ἐνῆπται] Ἐνεῖται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulcus*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τ Ὦχον οἱ Λιγύστιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄνον ἐκάλεσε. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Galli duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. ϗ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἔοικεν ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Ms. legitur *ἐνῆται*. Nam sicut apud Homerum est ἕννται *indutus est*, sic & ἐνῆται hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* ϗ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὁλοσχερὴς Ἡρακλῆς ἐστιν, & *Necyom.* 1. Μανίκιος ὅλως. Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἂν ἐφ' ὕβρει τῶν [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα ἐπανομεῖν τοὺς Κελτοὺς ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τῶν ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ μὲν δοξοκοπώτατον οὐδέπω ἔφην εἰκών. ὁ μὲν δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἕλκει ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἁπάντας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὕτων ἀδενῶν ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, οὔτε ὅλως ἀντιτείνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὃ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω καὶ τοῦτο εἰπεῖν. ἐπεὶ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τῆς δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τῆς λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τοῦ θεοῦ

b Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Wetſtenius.* *c* Ἑλλήνων] Sic & *Fl.* cum *J. Fr. W. P.* &c. *d* Λείαν] Λίαν male *Wech.*

17. *Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. V.

* Titulus horum Scholior. in V. erat Προλαλιά, ὁ Ἡρακλῆς. In C. προλαλιὰ ὁ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. καίτοι γε ὕτῳ καλοῦμεν, pro ὕτω, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ τῷ λαμπρῷ, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philoſ.* c. 6. ubi πυφολαιγμόνως pro πυφολαιγμῷ, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλλήνων] Miror nullam Ed. habere Ἑλλησιῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἕλληνας ὁ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάνῳ Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῶν σειρῶν. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεῦ τ γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, κ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶντας.

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum ſubridentem.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲ 'θὶ πολὺ εἱστήκειν ὁρῶν, κ θαυμάζων, κ ἀπορῶν, κ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἐδήλωσεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ 'πιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τ γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτό. τ λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τῷ Ἑρμῇ ἰσχυρότερος ὅτος. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ τελῆ 'πιδείκνυσθαι τ ἀκμήν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῖν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅτῳ μὲ αἱ τ ὁπλοτέρων φρένες ἠρέθονται.

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τ νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι κ τῷ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τ γλώττης τὸ μέλι, κ οἱ ἀγορηταὶ τ Τρώων τ ὅπα τ λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τ ὦτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τ γλῶτταν ὁ γέρων ὅτος Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκοι, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τ τῶν ὤτων κ γλώττης συγγένειαν· ὐδ' ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τετρύ-

Suſpenſa incerto eſt juvenum ſententia motu:

Dicit ſenex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Neſtoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc eſt* floridam; (florum inſtar ſuavem) flores *enim*, *ſi recte memini*, *ſunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris*, *ſi auribus revinctos hic Hercules*, *h. e. eloquentia trahit*, *qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipſum eſt*, *hac parte perforatum eſſe. Memini enim*, per-

a Ἑρμῆν] Et ſic *Fl.* cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγος conjicit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *V.*

62. Ὅτῳ μὲ &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, ſi Τὸ δὲ γῆρας abſcideris, quod male in unum verſum compactum eſt in *P.* in aliis plane non diſtinctum; tum ſenarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. A. 249. Et quod ſequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Reſpicit ad Il. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opuſculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor ſenes, comparanturque cicadis, οἵ τε κατ' ὔλλῳ Δένδρῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος eſſe λείριον, ſed ut recte hic *Euſtathius*, εἶδος ἄνθους, & ſpecialiter *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, ſcil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰο λάλοισιν] Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρης Ἡ γλ. &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jamborum, quos a vobis didici,*

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, orationem Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sunt, acutae, collimantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium ausorum, qui imaginis propositae aequalis sim.

75 πῃ. μέμνημαι γὼν ἔφη ἐγώ κωμικῶν τινων ἰαμβείων, ἃς ὑμῖν μαθὼν,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν ᶜ ἐστι τετρυπημένη.

Τὸ δ' ὅλον ἐγὼ αὐτὸν ἡμεῖς τ' Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἠγωμένα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, καὶ πείθοι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. καὶ τά γε βέλη αὐτῷ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, καὶ εὔστοχοι, καὶ ταχεῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γὼν τὰ ἔπη καὶ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲ ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα περὶ τοῦ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῶδε ὄντι καὶ πάλαι τὸν ἀπιδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, ἐξ ἀπροόπτου ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τοῦ εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, καὶ πᾶς' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. καὶ,
Χαλεπὸν γήρας καλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τοὺς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τοῦ εἰκόνος.

Ὥστε

ᶜ Ἐστι] Ἐστι melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐστι τῖλρυπημένη.

F. G.

88. Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. εὐδοκιμοῦντα πάροδον. *M. du S.* Πάροδον etiam esse *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δύναμαι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει. Usus sum horum versiculorum versione *Obsopoeiana*, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ. 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲν καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδόν με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βέλεσι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὠκυπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης δὲ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν, καὶ ἄνθειν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τὰ ὦτα, ὅσους ἂν πλείστους δύνῃ, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς ὑδέν γε δέος, μὴ κενεθεὶς λάθοι ὁ γωρυτὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ δὴ τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι γενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καλάσπασας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ πρὸς ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησιστίου τε, καὶ εὐθλοῦ, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δέο-

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, senſim canente mento, anatis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuveneſcere, & florere, & vigere tempeſtivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* poſſit, plurimos, & ſagittas emittere ſaepius, cum metus non ſit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipſe aetatem ſenectutemque conſoler. Et hac ipſa cauſſa auſus ſum ſubductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia inſtructum, in medium mare dimittere. Adſpiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & ſecundo vento indigemus, ut, ſi quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαῶν *Fl.* Idem adſcriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ἢ λυρικόν. *V.* 12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῖν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαταφρόνητον μεταχειριζομένων. *V.*

Ἱπποκλείδῃ] In V. Ἱπποκλείδη prave; ſed in Impreſſis recte emendatum eſt. *M. du S.*

9. Εἰσιδόν με] An εἰσιδόν μου ὑποπόλιον γένειον. Vel ſic potius; εἰσιδόν με ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod gloſſema videtur, ejiciatur. Sed ἰσχύς. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδόν με] Si τὸ γένειον legeretur, forſan non quaeſiſſet mutationem *Gujetus*, planior enim foret ſententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo conſtrui poterit abſente articulo? quem tamen facile admitterem ſi alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βεβούλῃ πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* eſſe ſatis indicat, cum Tejum poëtam vocat, ſed nullibi apud eum in iis, quae ſuperſunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus ſit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαέννων, ſic enim reſpondet dativus dativo ἀετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, ſed ad fragmenta ejus retulit doctiſſ. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legendumque ſuſpicatur χρυσοφαέννοις πτέρυξι, quod & ego malim, ac reciperem, ſi libri addicerent. vel potius χρυσοφαέννου cum Cl. *Geſne-*

ro. Sed quod addit ἢ ex Ioniſmo oriri potuiſſe: pro ἀέρι, nempe aliquem notaſſe ἀέρι, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀέρι, nondum video. Florentinae χρυσοφαέννων modo vox proba ſit, aptius ad ſenarium foret, ſi certum eſſet verſum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de ſuo intermiſceret. *J.F.R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ ſcilicet. *F.G.*

27. Οἷόν τε] *Homer.* Odyſſ. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΔΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula eſt orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris ſive cauſidici perſona depoſita, induiſſet ſophiſticam. De qua verſione pallii narrat hiſtoriam ipſe in his accuſato. Propterea que orationem illam ipſam ſuppreſſit, ne inter declamationes & dialogos illa exſtaret, quaſi inter aviculas noctua, & priſtinae cauſidicinae veſtigium. Dicta vero illa apud Praeſidem provinciae cauſa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumſtantis. Atque inde in numeris perſonarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαιτε, ὁρᾶτε &c. unum ut ὅτε ὁρᾷ &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero diſtinctionem fuiſſe etiam illud arguit ἤδη ἂν σοι προλέγω ἰσχίας τὸ ὕδωρ. &c. Reſpicit nempe ad clepſydram. Signanter

ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis ſenior tam vilibus effert!

25 μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινόμεθα, καὶ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

DE electro nimirum nobis etiam fabula perſuaſit, populos ad Eridanum flumen eam ſtillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & ſorores quidem eſſe populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adoleſcentulum mutatas eſſe in arbores, & ſtillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipſe quoque cum audiſſem poëtis canentibus, ſperabam, ſi quando eſſem ad Eridanum, me ſubiturum

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

ΗΛέκτρου περὶ καὶ [e] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὅτι τῷ Ἠριδανῷ πολαμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνήσας τὸν Φαέθοντα, καὶ ἀδελφάς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποτάζειν ἔτι αὐτοῖς δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τῶν ποιητῶν ᾠδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην ὅτι τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

[c] Ἡμῶν] Ἡμῶ male *Fl.* [d] Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξεταί *Fl.* [e] Ἡμᾶς] Reſcripſi ex *J.* marg. *Al.* & *Pa.* Ἡμῶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἐκτετραφῶτα δὶ ὀσφύος σὺν τῷ γόνατι. *G.*

vero, non dixit ἰσχίας. Sed ἰσχίας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Neſcio quid in mentem fuerit viro docto cum iſta ſcriberet. Eſt προσλαλιὰ caeteris ſimilis, tota Sophiſtica. Illud de clepſydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρου] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρου] Vid. ſi lubet, *Olear.* ad *Philoſtr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etſi ὑμᾶς quoque *Pariſ.* tamen ejus Interpres *Obſeq. nobis fidem fecit* dederat. Et ſic ſolet in hoc pronomine ſequi quod verum exiſtimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποτάζειν — δάκρυον] Conf. ſupr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτοῖς δακρύσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam ſuſpicio hic poſſit eſſe, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; ſed nihil opus eſt; nam *electrum* ipſum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, ſi quid mutandum, ferret animus legere τοῦ δακρύου, ut conſtructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. σὺ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τὸ λόγον. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum eſt, Luciane, ut tua te ſpes falleret. Legiſſes *Plinium* 37, 3. & alia te docuiſſet. Quin tuum conſuluiſſes *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, eſſe qui dicant, Ἠριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λέγεσθαι ἐκ αὐτ. λ. Probabile eſt in illa vicinia litorum Pruſſicorum, ubi invenitur hodieque ſuccinum, fuiſſe appellationem, quae ob ſimilitudinem qualemcumque ſoni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel ſimile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita ſimpliciter dicit *Pauſanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri poſſit ipſe quoque hujus erroris, cujus ſe accuſat Lucianus, non immunis fuiſſe. Quod ut fatemur, ſic depellendam cenſuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina verſione, male intellecta, illum confudiſſe inſimula: electrum ſ. ſuccinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lipſ.* 1733, p. 109. ſeqq. *J. M. G.*

15. Ἠιὼν]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ πρόκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὑπὸ πολλῶν, κατ' ἄλλο μέν τοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν ἐπὶ τὸν Ἠριδανόν, ὅτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, ὅτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοὔνομα τῆς Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γάρ ἐμοῦ καὶ ἀνακρινομένου, πότε δὴ ἐπὶ τοὺς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τοὺς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδόντας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι μὲν τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' [c] ἡμῖν, ἵνα δὴ καὶ κατέπεσεν ὁ Φαέθων τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχου τινὸς ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῂς, ἔχομεν. εἰ δέ γε ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέσθαι ἂν, ἢ ἔλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν ὑπ' ἐμοῦ καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα ἀχθεσθείς, ὅτι

populorum unam, & expanſo ſinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et ſane non ita diu eſt, cum alterius quidem rei cauſſa, ſed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverſo Eridano navigare. ſed nec populos vidi, diligenter licet circumſpiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, poſtulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipſis enarro, Phaëthontem fuiſſe Solis filium, & hunc, adultus cum eſſet, petiiſſe a patre currus ipſius agendi facultatem, ut & ipſe diem unum faceret: illum dediſſe, hunc excuſſum curru periiſſe, & ſorores ipſius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas eſſe, & lacrimari propter eum ſuccina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impoſtor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid eſſet tale, putasne nos duorum obolorum cauſſa remigaturos, aut tracturos adverſo flumine navigia, cum divitibus nobis eſſe liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic ſermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἦκων vult *Solan.* b Ἐκδιδόντας] Omittit *Fl.* c Ἡμῶν] Reſtitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῶν cett.

15. Ἦκων] In omnibus libris noſtris antea ἦκον legebatur. Ego ſic neceſſario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipſe contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδόντας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noſter. At quis dixerit adeo male omiſſum? nam quia ſatis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀποστάζειν, forſan id jam per ellipſin vult intelligi, aut ἰχῶρας tacite ſupplendum, quod frequentiſſime omitti, abunde oſtenſum ſupra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πυραῦα, *Bis Accuſ.* c. 9. & 20. ὁ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῶν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam noſtram ad §. 1. in reliquis ὑμῶν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας] Tranſitus ille ab dativo ad accuſ. etiam eſt in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀρίστοις εἶναι, ὡς ἐν ᾅδου διατησομένους, quod fruſtra ſuſpectum eſſe *Stephano* & *Rhodomano* docet *Weſſel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Et

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut fanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

παιδίε τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς χρέσκειν αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος ὀ μικρᾶς ἐψευσμένης ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσα γε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα ἂν οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

Ἐκεῖνο δὲ ἂν πάνυ [d] ἀληθῶς ἤμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ὀπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, φήσκα [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν ἂν ἔνθεν; Φασὶ γὰρ Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἔτι τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos pervenerint.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, καὶ πάυσῃ τήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, καὶ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν ἔτοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀδυνεὲς, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδὺ, καὶ οἷον σὺ φὴς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὴς *Fl.* *e* Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* *f* Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ὑμῖν *Fl.* cum cett. male. *g* Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν ſine puncto ſubſcripto. *h* Μὲν] Non habet *Fl.*

Ἔτοι δὲ τούτοις — ὠδαπλώντας ἐπιμελεῖσθαι. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοὶ ὠδαπλῶμι — εἶναι λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita οἷς hic regitur ab ἔξεσι, & ἀναλίσκοντας ab infinito πλεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ἔξεσι ἀναλίσκοντες πλεῖν. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν τοὺς θεοὺς, λέγοντας δὲ τοὺς τῶν ἀγαθῶν μνήμας, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut cad. Orat. p. ſeq. Μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο τὰ ἡμαρτημένα μαθούσαις περὶ τὰ λοιπὰ ἁμεινον βουλεύσασθαι. *J.F.R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Davis* not. *M. du S.*

56. Παιδιὰς] Addendi hi παίδροι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J.M.G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαληθῆναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κωμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλον πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ πω τοῦτε. ἄλλως μὲν γοῦν ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖόν ἀπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γοῦν τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus potest, si quis credat iis, qui in majus extolluat narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc sum solicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum speraretis, discedatis paullo post irridentes illos, qui pretiosa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego testor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam esse. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, sed aurum ipsum orationis stillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis sim jam videtis, simplex, literarum expers; neque cantus adest. Igitur vide, si quis majora de nobis speras, ne tibi accidat, quod his, qui aquis submersa vident. Arbitrati enim, tanta esse illa, quanta desuper adspicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἂν] Ἐντύχῃς sine ἂν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & F. Ἄμουσον Fl. Wesh. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ. V. (Nota δοτικῇ συντάγμενον. habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id est frequens. Noster supra *Paraſ.* §. 17. ὥστε μὲ αὐλεῖν ἔοικε *Ariſtoph.* Plut. 348. ἵνα γάρ τις ἔνι κιθαρῳδὸς ἐν τοῖς πράγμασι, ubi Illustr. *Spanh.* ex Demosth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. *J. Elſn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde *Theogn.* vſ. 1000. — ἐν προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod. Sic. Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Periz.* in Addend. ad *Ael.* p. 981. Ed. minor.' *J. F. R.*

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖόν ἀπλοϊκὸν καὶ ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam sit simplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi insit modulatio.* Haec est versio Salmuriensis. Sed in Mſ. est ἄμουσον pro ἄμουσον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam sit simplex & inerudita*, sic sua ipse per modestiam elevat, *& quam nihil in ipsa sit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Crassus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Profiuens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui se illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* est, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, sic circumscribit, τὴν φωνὴν ἡμμελείας τισὶ καὶ μαλακότητι καὶ ἀδυσμοῖς ἡδύνειν. *Vocem accuratis quibusdam ſonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μύθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophistae suis orationibus adspergebant fabulas, non contendam, si quis pro vulgata stet acrius. *J. G. G.*

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non satis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuisse nostrum, non negaverim. Sed nec obesse illi debet usus horum nominum. Nempe σκιὰ est species in oculos incurrens, praesertim, cui nihil solidi subest, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum est. αὐγὴ sunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa species. Sic posuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis est, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ est. *Plin.* 36, 26. ſ. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & deregens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομήσης τὰς σκιὰς πρὸς τὴν αὐγὴν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη ἔν σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τὰμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, μηδὲ σαυτὸν αἰτιάσῃ τὰς ἐλπίδας.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 ΗΜυῖα ἔστι μὲ [d] οὐ τὸ σμικρόταλον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις ὑπερβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προέχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας, καὶ

[d] Οὐ τὸ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὐκα L. [e] Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερον κώνωψ ἐμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα καὶ ἐμπίδα, ὡς Παφίλας. *V.* (Οὐον πολὺ τὸν χνάμφον ἴχειν τοὺς ἐμπίδας κατὰ τὸ σῶμ' ἄδην ἢ κατ' ὑποπόγιον. G.) In V. altero legitur sic! Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ οὐ τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωδίου.

* Ἕτερον] Ἕτερος C. Sed vulgatum praestat. *J. F. R.*

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἐμπίδας Edita. Mutavit *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis differte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Martilius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora: ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis efficere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι & κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoecio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἔπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲ — χρῆσθαι] Haec infititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Δίψ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέττιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερον, τοσοῦτον ἀπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τὰ Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] δύνηθείης καὶ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε καθ' ὑπερβολὴν εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν καὶ κεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς φέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειληλιχὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ὅσῳ λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτῃ τῷ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγον, ὡς συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, ὡς καὶ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

& cicadarum, apiumque; pinnas habet e membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

2. Volatus illius eſt non qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſilentio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minasque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

[a] Μὲν] Non comparet in *Fl.* [b] Δύνηθείης] Δύνηθοῦς *Wech.* [c] Ἀπηνῶς] Sic Edd. conſtanter. Ἀπηνοῦς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄρρεν μὲν πωιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον δύτερον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, patet etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν ἀμώσιον λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἄχθους μὲν ὑμᾶς — θαυμαστὸν οὐδὲν, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis qua-

in vespis adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas & squamas habens. Ulciscitur se non circa novissimam alvi partem, uti vespa, & apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo quo elephanti instructa & ante se pascitur, & comprehendit, & adhaerescens continet, quum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex hominibus, sive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muscam paullo post futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μὴν τοῖς τὸ ὀρροπύγιον ὡς σφῆξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προτείνεται τε καὶ ὑπολαμβάνει, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδοὺς προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν καὶ γάλακτα, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντηθέντων. ἑξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καθάπερ χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ὑπὸ τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χερσὶν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως πάνυ, καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς ταύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προτρεπόμενον] Προτρεμόμενον *Wech.* male. e Ὀδοὺς] Ὀδοὺς adspirate *M.*

40. Καὶ ὑπολαμβάνει] Καὶ ὑπολαμβάνεις αἱ τῷ πολύποδι πλεκτάναι. *V.*

quæso cervix locustarum? Certe Lucianus ullam esse prorsus per has voces negat, quæ verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut est locustarum*, non est continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput est velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & sic possit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo post etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, præcipue quum loricas squammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ὑπὸ τὸ ὀρροπύγιον reddidit insicite, *non aculeo*, quasi vocis hujus significatio & discrimen, quod inter muscam & alia insecta notat auctor, respiceret formam, & non potius locum ubi situs ejus, in extrema nempe parte diversa, quam est in vespis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδοὺς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Salm.* nescio quare; nam si dentis significatum retinere voluit, cur scripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίοδους de fuscina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae rastrorum, dentes vocantur, quid obstat quo minus & proboscidem muscae aculeatam dentis nomine insigniret Noster? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foes.* in Oecon. Hipp. secundam Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adspirate habet Ms. unum *Pollucis*, Editores id recte spreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντας adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omisit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non satis ex fide historiae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος δὲ αὐτῇ τοῦτο πίνειν· καὶ μόνοι ἀκύμορος ὅσα (πάνυ δὲ ἐς γῆρας ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηχε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & mensa utatur, omnia gustat praeter oleum, quippe quod bibisse illi mors est. Verum brevis aevi cum sit, omnino enim arctis vita illius terminis circumscripta est; luce gaudet maxime, & in ea versatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, sed contrahit se & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ ὐ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τ' ὀπίθυλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τ' ἀράχνην ἀμφιδράσκῃ· λοχῶντά τε γὰρ ὁρᾷ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τ' ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ ἐμπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν ἀνδρίαν καὶ τ' [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τ' ποιητὴς Ὅμηρος· τ' γὰρ ἄριστον τ' ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, ὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ ὑὶ τ' ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum insidiatorem & hostem suum araneum effugiat. Insidiantem enim observat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros bestiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, sed poëtarum magniloquentissimum. Nam laudare studens Heroum praestantissimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, sed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχνὺν, ajunt *Coll.* In nostris nihil varietatis est.

71. Ἰχνὺν] Γρ. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obversatur*. Verte, *negotiatur*. *F.G.* Idem addit ὑπέπτηχε *subsidit* esse vertendum, ac dein pro *contrahit*, *subsidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει] Pugnat secum ipse fine encomii, nam eis pauca dicturus est, eam πᾶσι τοῖς κοιμωμένοις τῷ ὕπνῳ φθονοῦν, &c. nempe quia turbat eis somnum morsu & cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, & muscas & culices contineri, & somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. *Th.M.*

64. Ἀτιμοῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρεία semper scribendum, & sic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item οἱ LXX. *Aelian. Epist. Thucyd.* etiam plerumque; sed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noster T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra Rhodomanus contendit ἀνδρεία semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrarium docentis; sed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρίαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τ' ποιητὴς Ὅμηρος] Ὑποσύλικον fuisset enim ἄλλα τ' μεγαλοφωνότατον τ' ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τ' γὰρ &c. Ὀλίζημα stili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui subscribo, quamquam defendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barnesium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem suam ibi facientia, sed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano allusum. *M.du S.*

76. Τῷ θάρσει ἐμοίας] *Hom.* Il. P. 570. *M.du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺς, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus discrimen inter θρασὺς & θάρσος, idque ait antiquissimum esse, & *Homero* jam observatum Il. P. 570. ubi Menelao Minerva μοίρης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐθῆκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alcestin 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris scholiastae ad *Medeae* vs. 469. ubi θάρσος vocatur πυρώσεως ἐ ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θρασὺς δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμα. His similia *Eustath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva Δῶκε μένος καὶ θάρσος. it. ad Od. Z. p. 547, 28. *Bas.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h.v. Cumque θάρσος sit pla-

ſed audaciae muſcae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi ineſſe, ſed fortitudinem. Nam etiam repulſa, ait, tamen non deſiſtit, ſed morſum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muſcam, ut non ſemel, neque paucis mentionem illius injiciat, ſed ſaepe: adeo commemoratione illius ornantur verſiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem ſuum curanti, muſcam rurſus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robuſta eſt, ut morſu

[b] τῷ θάρσει ἡ μυῖα, καὶ τῷ ἀτρέπτῳ, καὶ λιπαρεῖ τῇ ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θρασὺν, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα, ἀλλ' ἐφίεται τῷ δήγματι. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζεται τὴν μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲν γὰρ τὴν ἀγελαίαν στῆσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε τῷ Μενέλεῳ τὸ βέλος [c] ἀποκρύεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ χαριέστατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένου αὐτῇ τοῦ βρέφους, τὴν μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπών, καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῆς ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

b τῷ] Τὸ male *Ald.* c Ἀποκρύεται] Ἀποκρούεται *Fl.* male, ex qua tamen idem adſcriptum marg. *A1.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἰφικρατίδου, vulgo *Demetrius Phal.* ſ. 114. ubi παραβάλλεται, ait, φαῦλά τινα ἀσπίδες τισὶν εἶναι θάρρει μὲν τοῦ θράσους, ἀ δὲ αἰσχύνη τῇ αἰδοῖ. Obſervavit hoc diſcrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπείρῳ θαῤῥεῖν dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀνδρεία μὲν θράσους, λογισμὸς δὲ ὄντως φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος εὐβουλίας de honeſta fiducia. Obſervavit *Ariſtophanes*, &, puto, ut quisque eſt accuratiſſimus. Iſta paullo copioſius non ad lucem modo Luciani, ſed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem ſic legitur, *in* ipſa quoque ſplendidiſſima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ἂν εἴη ἀπειρία ἡ θράσους γενομένη, καὶ θράσος ἀφανιοῦται. Nulla ratione dubito, quin legendum ſit, καὶ θάρσος ἀφανιοῦται. Pulchre ſententiam expreſſit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane ſententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θυμηρὸς — δειλίης τε καὶ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid ſuperſit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipſa vita Fabii. De Minucio ejusque inſolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα καὶ θράσος ἀνημμένος. De eodem p. 325. poſt med. αὐτόν τε μεγαλαυχίας ἐμπλήσας, καὶ θράσει τὸ στρατήγημα ἐμπεπληκώς. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τῆς Μινουκίου τὸ θράσος καθαιρήσων. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάῤῥος παρέσχε. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Weſſel.* etiam profert diſtinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος μὲν θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζει, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ διαθέσει κεχώρισται. — τὸ μὲν γὰρ τῶν τολμητίων θαῤῥεῖν ἀνδρείας ἐστίν. — ἡ δὲ πλείων ἐν κίνδυνος ὁμοῦ καὶ χαρεῖν ἐν ἀθλίοις — θράσους. Sed quia Cl. *Geſner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐκ ἅπαξ — μέμνηται] &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum eſt notio hujus epitheti. *Euſtath.* Od. Ψ, 326. p. 817, 35. *Baſ.* ad verba poëtae Σειρήνων ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὰ ἀδινάων αὐτὶ τῶν ἠδυφώνων, ἐδικῶς. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἰδέ. αὐτὶ γὰρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνει, ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μυλιοτάων ἀδινάων. αἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν φοιτιχῶσαι· ἦλθον ἰδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τῷ στειρέην ἀδινάων πυκνὸν ἐν ἰκτῖνι, ἀδὸς ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. καὶ ἀπόρημα, ὡς ἐν τῷ ἀδινὰς ἀνωτάλου φόνοιό τε. Inter haec ipſe *Euſtathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Baſ.* eligit ἢ τὰς λευτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐν ἀθρόοις πλοκάμοις. Poſterior intellectus ad Luciani mentem aptior: niſi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, niſi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam eſt denſare ordines. *J. M. G.*

5. Ἀπο-

δάκνη, τίρώσκ ὄχ ἀνθρώπυ δέρμα μόνον, ἀλλὰ ϗ βοὸς, ϗ ἵππυ, ϗ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτῦ παρεισδυομδύη, ϗ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ χ᾽ λόγον τῦ μεγέθυς ἀμύσσυσα. μίξεως δὲ ϗ Ἀφροδισίων, ϗ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· ϗ ὁ ἄῤῥην ὐ χ᾽ τὺς ἀλεκτρυόνας ὄπιδὰς εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ᾽ ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὀπιπολύ· καὶκείνη φέρει τ᾽ νυμφίον, ϗ συμπέτον τ᾽ ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσ μὴ ἀφθείρυσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τ᾽ κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώμαλι, ϗ ἔμπνυς ὄϛιν.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae ſauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

Ὁ δὲ μέγιϛον ἐν τῇ φύσ αὐτῷ ὑπάρχει, τῦτο δὴ βύλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς ϗ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανῦσα γ᾽ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίϛαϑ, ϗ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, ϗ βίῳ ἄλλῳ ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεϑ· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖϑ πάντας, ὅτι καὶκείνων ἀθάνατός ὄϛιν ἡ ψυχὴ, εἴγε ϗ ἀπελθῦσα ἐπανέρχεϑ πάλιν, ϗ γνωρίζει, ϗ ἐπανίϛησι τὸ σῶμα, ϗ ποιεῖ τ᾽ μυῖαν ποιεῖ· ϗ [c] ἐπαληθεύει τ᾽ περὶ Ἑρμοτίμυ τῦ Κλαζομθμίυ μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμ καθ᾽ ἑαυτὴν· εἶτα ἐπανελθῦσα ἐπλήρυ αὖθις τὰ σῶμα, ϗ ἀνίϛα τ᾽ Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere reſurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, proſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύει male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατϑ] Ἐρρ' ἰς μυίας, βωμολόχε. *G.*

18. Πέτεϑ τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῦ τοῦς ἐγκαμίοις ἐνεσκαμμένη μυῖα σὺν ἀφίσει τῷ ἐγκαυματϑ λιπαρᾶς, ὕτω δὴ ϵ αὐτὸς σὺν ἀπόζῃ, βωμολόχε, ἐδόκουν τὸ φλυαρεῖν ϵ λοιπὸν ἐς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ᾽ † ἰς μυίας. *V.*

* Περὶ τῦ] Lege ὑπὸ σῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid exciderit facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίϛαϑ] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. I. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, ϗ ζῆ σ᾽. (malim ϗ γ᾽ ϗ) ζῴων ἐϛὶ θρασυτάτη — ϗ λῇ ταῦτα λαπάζει). ἂ δὲ αὐτῆς ἐξέλοις τ᾽ νεκρὸν, ϗ τέφραν ἐμβάλοις, ϗ καλιάσεις ἐν ἡλίῳ αἰγῇ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ νεκρὸν legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſti-

mo-

8. Jam ipſa muſca vacua opere & ſolum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique menſa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muſcis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opſonia, & regibus ipſis praeguſtat, menſisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero ſuam aut nidum non uno loco conſtituit, ſed volatum erraticum Scytharum more ſuſcipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem ſibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam ſe turpe facere, quod in luce factum pudori eſſe ſibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muſcam, olim fuiſſe, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuiſſe. Deinde cum dormientem adoleſcentem ſubinde ludibriis ſuis, & cantionibus, & comiſſationibus, excitaret, aegre tuliſſe illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutaſſe: atque ideo omnibus illam nunc invidere ſomno,

ε Ἀργὸς δὲ αὐτὴ καὶ ἄπετος οὖσα, τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων πονήματα καρπῶται, καὶ πλήρης αὐτῇ πανταχοῦ τράπεζα. καὶ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, καὶ ἡ μέλιττα οὐχ ἧττον μυίαις ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, καὶ οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, καὶ βασιλέων αὐτῇ προγεύεται, καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, καὶ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐκ ἐνὶ τόπῳ καλεσήσαλο, ἀλλὰ πλάνητα ἔφ' ἵππου κατὰ Σκύθας ἐπαμπιμύη, ὅπου ἂν τύχῃ ἐπὶ νυκτὸς καταληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἑστίαν καὶ εὐνὴν ποιεῖται. ἐπὶ σκότῳ μὲντοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, ὅτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ δρώμενον αἰσχύνει αὐτήν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος καὶ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε καὶ σωμύλην, καὶ ᾠδικὴν, καὶ ἀντεραστῆναί γε τῇ Σελήνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τῷ Ἐνδυμίωνι. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεχθεῖσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, τὸν μὲν ἀγανακτῆσαι, τὴν δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο τὴν Μυῖαν μεταβαλεῖν· ἐξ οὗ τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

ε Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f Ἡ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abeſt a *Fl.* h Δρώμενον] Forſan ἐρώμενον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεχθεῖσα] Ἡ φλυαρία, ὡς δηλοῖ τὸ ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elſnerum* in Obſ. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, ſi quid opus, *Long. Paſt.* III. p. 94. Ἐκ θανάτου πολυγονία. *J. F. R.*

19. Ἐμμετρίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Hiſtoriam habet *Apollonius Dyſcolus* c. 3. & *Orig* c. Celſ. p. 129. f. *M. du S.*

Ἐμμετρίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui reviviſſe narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. ſ. 53. dedit Harduinus: copioſe in primis id jam egit *Huetius* demonſtr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἡ ἀνθρώπους] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non poſſet, mutavi. *M. du S.*

25. Ἐπαμπιμύη] An ἐπαμπιμύει, ſublato altero υ; certe ſic debet, ſi ab ἄμπω compoſitum eſt; ita τοὺς ἐξαμπύνας ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐπαμπύνεται *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφαμπύνας ab ἀφαιρέω, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφαμπύνεται. *Eſai.* XVI. 2. Quid multis? ſimplex αἱρέομαι facit ἥρμην, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἶρω, ἦρμαι, ἥρμην, vid. *Ælian.* VI. 1. Cererum ἐπανατείνεται φιλίαν habuim .s etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid eſt. *J. F. R.*

43. Ἀντερασθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parentheſi, ut aliquatenus ſenſum conſulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, ᾗ μάλιστα τοῖς νέοις, ᾗ ἀπαλοῖς· ᾗ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, ᾗ ἡ τῆ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον ᾗ φιλανθρωπίας. ὡς γὰρ δυνατὸν ἀπολαύει, ᾗ τῆ κάλλους τι ἀπαμβλίσκεται.

Ἐγένετο δὲ ποτὲ τῶν παλαιῶν ᾗ γυνή τις ἐμβριμος αὐτη, ποιήτρια, πάνυ καλὴ ᾗ σοφή· ᾗ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀθήνησιν ὀπφαγὶς, περὶ ἧς ᾗ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· ὅτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ᾐδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλεῖν-τες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία ᾗ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῇ φόνου.

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν ᾗ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

Γίγνονται δὲ ᾗ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς τραλιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται ἢ βόμβον, ᾗ τῇ πτῆσιν ὠκύταται. αἵτινες ᾗ μακροβιώτατοί εἰσι, ᾗ τῷ χειμῶνος ὅλον ἄσιτοι διαχαρίεσσαν, ὑπέπηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

Endymionis nimirum memorem; maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec memordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *milionares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diss. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honorissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adspersis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μυῖ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυῖαν τὴν Πυθαγορικὴν] Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisaridibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemsh.* p. 45. Edit. Luciani minoris, qui & aliorum testimonia addidit; nam non inseruit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἐπεὶ τὸ μέρος ἐκάστῳ ἐπέτρεψε. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίτους] Ἐν μὲν τοῖς Ἀριστοφάνους ἐστὶ καλαμοκόπτα, οὐκ ἀκριβέστερον, ᾗ συμβούλους τοὺς σίτους ἐπὶ τὸν ἐξέτασιν

D 2

præsertim mirabile est, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo se inscendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum supersint quae dicam, desinam, ne, quod est in proverbio, *elephantem facere ex musca* videar.

καὶ τοῦτο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων ἔργα, βαινούσας ἐν τῷ μέρει, καὶ τὸν Ἑρμῆν καὶ Ἀφροδίτης παῖδα μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω καὶ παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium est consilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipsum quoque visum iri esse aliquid, si studiose pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipsum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, sed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac thesaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoscere posses, qui sint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: nisi ex eo, quod exesi & pertusi sunt, judices, & consiliarias ad hanc inquisitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἔχεις ἢ ἐθέλεις, ὦ τῶν ποιεῖς. οἴει γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπεύδων συναγείρων τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι οὐκ ἐθέλει τὰ ἡκάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαίου εἶ τῷ τὰ τοιαῦτα ἐπιψευδομένῳ τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι ἐξεγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῇ ἐξεδεδρακυίᾳ, καὶ καλαικεχόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ-

[a] Βαίνοῦσας] Καὶ βαίνοῦσας marg. *Aldi*. ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπαίδευτον *Vat.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *Aldi*.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ἐτοσὶ εἰκάσαι βιβλίον, αἰτίους τοὺς, Λυκιανὲ, καὶ μὴ λαβεῖν, καλῷ τούτῳ δικιάζεσθαι δὲ αἰῶνα * ἡμείψω αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εἴδους τὸ σὺς, σημαίνει καὶ τοὺς †σῆτας. *V.*

* Ἡμείψω] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum editum esset *ἡμείψω*. Obsecundavi tamen, ut fieret secund. perf. ab *ἡμείβομαι*. *J. F. B.*

† Σῆτας] Zῆτας misere edita.

ποῦ; Benedictus: *Nisi inde conjicias quod arrosi sint ac mutili: tineasque his dijudicandis in consilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non sunt *tineae*, sed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, saltem in casibus obliquis, fallunter, & videntur hoc loco corrupto esse decepti. Glossae veteres: Σής, ὁ σῆψις, *haec tinea, robigo.* In addendis adjecerat *J. G. G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Aristoph.* in Lysistr. vs. 731. ubi σητῶν per versum fluere non potest. *L. K.*

* παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῦ ἀκριβῦς, ἢ τῦ ἀσφαλῦς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία ἀφ' ἡγῶσις;

doquidem curae exquisitae, & certae fidei, quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖν@ ἐς κάλλ@, ἢ ὁ ἀοίδι-μ@ Ἀτθικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελ@, ὦ θαυμάσιε, τῦ κτήματ@, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλ@ αὐτῶν, ὅτε χρησαμβώῳ ποτὲ ἡδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλυς παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμβύοις μὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, κ, νὴ Δία, καλαχόρως, κ ἀναγιγνώσκεις ἕνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντ@ τῦ ὀφθαλμῦ τὸ σόμα. ἡδέπω δὲ τῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῇς τ ἀξιπλὼ, κ κακίαν ἑκάστυ τ ἐγγεγραμμβύων, κ συνίῃς ὅστις μὲ ὁ νῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τ ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τ ὀρθὸν κανόνα

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, *eorum* possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

a Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμθέναι. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖν@ ἐς κάλλ@] Καλλιγράφοι ἅτοι γεγόνασιν ἄριστοι. *V.*

29. Φθάνοντ@] * Προλαμβάνοντ@. *V.*

* Προλαμβ.] Προλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σίας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & offenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἅμα ὑπὸ τ σίαν καλαχοπτόμθα, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δρὺξ ligna, cornua ἶψ, vineas ἶξ, τρὼξ legumina, ficus ψήν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σὴψ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adscisscerem, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῦ@] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀτθικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Σκυθ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἰκῶ@] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ ἀφροδίτας τοιαύτης] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante κ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῖν σὺ παισὶν] Forsan ἢ μὴν. *Hesych.* ἢ μὴν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῖν σὺ παισὶν] Τὸ ἡμῖν hic locum habere non videtur. An legendum ἢ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἢ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῖν σὺ παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἢ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δ μεμνῆσθαι] Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τ Λιβανίτιδ@] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per πάνδημον, & γυναικυλλίδα & κυβίστην, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

ſcriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſe ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωϑ), καὶ ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα, καὶ [b] ϑεοκεκομμένα.

Τί οὖν φῄς, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μή ποϑε καὶ τὴν Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνοϑ, λαβών; Ἑλικῶνα μὲν γάρ, ἵνα ϑεατρίζειν αἱ ϑεαὶ λέγονϑ), οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαι, πολλοῦ, οὐδὲ ϑεατρικὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ δὲ μεμνῆσϑαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲν οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ὅπερ τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, καί μοι, πρὸς τὸν Λιβανίτιδονϑ, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσϑαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλήξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρρίνῃ ἂν ἢ καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγοῦσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὀλμειὸν, μήτε τὸν τοῦ ἵππου χρήνην, ἅ-

ϑρ

[b] Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. [c] Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* [d] Ἡμῖν] Ἡ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* [e] Ὀλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲν] Ὁρᾷ ὅτι καὶ Μοῦσαι ϑεατρίζειν λέγονται. *V.*

46. † Λίβαν.] Ἔοικε Σύρᾳ εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλοϑ οὗτος καὶ Δαμασκηνός, ὅσον ἀπὸ τοῦ Λιβανίτιδοϑ ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν οὗτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τοῦ Ἑλικῶνοϑ· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρϑ ἐστὶ Βοιώτιον, ὃ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξείργασται, ϑαυμάσιόν τι ἄγαλμα ἰδεῖν. πρὸ δὲ Ἑλικῶνα δέ φησι ϑ Ἡσίοδοϑ νύμφας τὰς Μούσας ἰδεῖν, καὶ τὴν παιδικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λίβαν.] Huc retulit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶναι ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρίνῃ ἀν. Ed *Cler.* Et mox ἐξείργασται, item τῷ Ἑλικῶνα. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσοϑ ϑ τέρεϑοϑ — αἰχμὴ δαίμονι Ἀφροδίτης, ὃν ἀπορρείας μίσει τῶν Λιβάνου ἐν ἀφάτοις ἱδρυμένον. Σχολή τις ἦν αὐτῇ κακεργίας πᾶσιν ἀπολάσεις, πολλῇ τι ῥᾳδίᾳ (ſic Ro. *Steph.* Sed malim πολλή τι ῥᾳδίᾳ, ut referatur ad χαλᾷ) διαφθορᾶς τὸ σῶμα. Γύπιδες γοῦν τινες ἄνδρες σὺν ὠφλῷ, τὸ σωμάτιον τῆ φύσιος ἀπαρηγόρητοι, ϑηλείᾳ τόσῳ τὸ δαίμονα ἱλεοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, πλησίγαμοί τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητοί τε ϑ ἐπίῤῥητοι πράξεις, ἃς ἐν ἀνόμῳ ϑ λαμπάδι χάρῳ κατὰ τόνδε τὸν νεὼν ἐπιχειροῦντο. ἔφορός τε ὠδὶς ἦν τῇ πρατηλομένων, ταῖ μηδένα σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παμπαν. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδοϑ] Venus. *M. du S.*

Λιβανίτιδοϑ] An Veneris? F.G. Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνῃ] An μυρίκῃ; F.G. Non male, ut libidrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. f. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere exemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλασαν. F.G.

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6 *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare cum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ἢ τοιμένιοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμένων τόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ μὲν ἀναίσχυντός εἶ, καὶ ἀνδρείως τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτὲ εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε τὸ ἐν χρῷ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλου σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

fontes gregibus sitientibus alioquin, & pur oris pastoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens sis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum esse, aut unquam curae tibi fuisse arctiorem cum libris consuetudinem, aut hunc magistrum tuum fuisse, aut illum condiscipulum.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖν νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] καίτοι ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα ὡσαύτως τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μεμεγεγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; καὶν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ βλιτυθεύδῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περιστῇς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τὰ δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα,

4. Sed uno hoc solo omnia te illa jam emensurum speras, multis libris comparandis. Hactenus sane habe tibi collecta illa Demosthenis *exemplaria*, quae sua manu scripsit orator, & illa Thucydidis, quae a Demosthene & ipsa octies descripta pulchre inventa sunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis misit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat accessio? etsi substratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel vestis instar circumpositа circumferas. *Simia enim simia est*, ait proverbium, *etiam si aurea gestet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis semper: eorum vero quae legis nescis nihil, sed asinus lyram audis movens auriculas. Nam si eruditum redderet dominum librorum possessio, quantivis certe

a Ποιμένων] Rescripsi ex L. *Va. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τῷ] Τὸ male *Fl.* e Καίτοι] Καὶ *Graev.* Κἄτα *Fl.* In vulgato consplrant cett. mox ἴσχε recte *Fl. J. H. S.* εἶχε *P.* f Κτήσῃ] Omisit *Fl.* g Τὰ] Abest a *Fl.*

70. Καὶν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπικωμῶσαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ὁ Περμησσὸς δὲ ὁ Ὀλμειὸς ἐν τῇ Ἑλικῶνι συμβάλλοντες ἀλλήλοις εἰς τὸν αὐτὸν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῆς Ἀλιάρτου πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*
Ἐν χρῷ] Supra Zωξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τῷ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κἄτα δὴ ταῦτα, ἴσχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *si hoc es animo, age conquire quaecunque Demosthenes orator propria manu scripsit.* Num κἄτα δὴ ταῦτα est Graecis, *si hoc es animo?* Videtur scribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἴσχε, *Habe sane ista, conquisitis quaecunque Demosthenes propria manu scripsit.* Haec in addendis supplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis historia a Demosthene octies descripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. supra Zωξ. c. 3. & quae ibi de statuis a Sulla Romam missis annotata sunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noster; sed Plutarchus rem tantam non satis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narrasset Apelliconis Tei bibliothecam ab eo Athenis sepositam missis aliis, ait tantum *Aristotelis* & *Theophrasti* opera in ea fuisse multa ex aetate non satis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnasse. p. 856. A. *M. du S.*
Ibid.

ne illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῷ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, οὐ μόνον ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τοὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοντας. τίς δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἐχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν[h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σου τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τῇ φωνῇ, ὥσπερ σύ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲ δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀφῆ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα, εἰ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡγῇ παιδεύειν, τοσαῦτα παρεσκευάσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὀλίγευσον γῆν, ἢ ἀνάπευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ἐπιστάμενος, κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλούς, ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ τάλαντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα ἀφῆ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δυνήσεται; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, ὃς οὐκ ἐπιστάμενος χρήσασθαι τῇ τέχνῃ; εὖγε ἀπέ-

b Ἐβίλιος] Ἔλιος *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ἀῇ τούτου] Προσυπακουτέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκα, ὃ ἐν τούτοις ἐν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ὕνεκα. *V.*

1. Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ὕτω καλούμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ὀνήσεσθαι ἀφροσύνης, ἀπὸ τοὺς αὐλοὺς κακίσαι Ἰσμηνίου, οὗπερ αὐτεπάγγελτος ὕστερος Ἰσμηνίας ἐπρίατο, ἐπιστασθαι μὲν, ὡς μάτην ὁ πλάσας τὸ † ἐλπίσασθαι ἐπετύγχανεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] In ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἐπιλανθάνεσθαι. In V. ἐπιλανθάνεσθαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνῃσιν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apellicontis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3. 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* Ἀφῆ χειρὸς adſitentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ἐς ἀφῆ χειρὸς ἔχοις, niſi rem notam ſcirem. *Long. Paſt.* I. p. 19. ἀφῆ χειρῶν ἐκδίδοται τῇ Χλόῃ. *Ael.* V. H. VII. I. ἀφῆ χειρὸς ὁ γνάφος ἔχειν πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. Α. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. a. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294. 13. & 316. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἀμορ. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλίγ-

ἀνένευσας, οὐδὲ γὰρ τὸν Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου
κλησάμενος, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ'
εἴ τις τὸν Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο,
μὴ φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύναται ἐντείνασθαί
τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι
καὶ ἔτος δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b] ἐπιδείξασθαί τι
ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. κατὰ
ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν
μὴ μεμελετηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην
ἅπασι Δαναοῖς τοῖς ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος
καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην,
ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην,
ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι,
ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d] ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ
τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, ἃ σκώμματα ἔστος εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ
ἐκφέρῃ; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γὰρ, οἶμαι, σαφὴς ἔστος, καὶ τῶν ὁρώντων

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπὸν] Ἐπίσκοπα marg. *A1*. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan*. c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan*. Κοπποφόρον *Fl. P. H.* marg. *A1*. Καππαφόρον *J. B1. S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B1. P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A1*.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππων ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τὸ σκαλμῶν, καὶ ἦσαν ὅτοι οἱ ἵπποι τὸ γένος, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ δόκημον † κόππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν ὁ παρονομάζοιτο καὶ τοῦ κόππα κοππατίαι, καὶ δὲ τοῦ § σίγμα σαμπόραι. Μῆδον δὲ ἵππον ὁ Νισαῖον· ἡ Νῖσα δὲ πόλις Μηδίας, ἣ αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γενναίους· κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ὑπὸ ¶ Λαρίσης τῆς Θετταλίας, τάχα δὲ τοῦ Κενταύρου ὀνόματος. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κόππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro *σίγμα* iterum *σάμπι* legendum monet *Solan*. nil tamen mutavit; sed *σαμπόραι* in textum recepit ex C. cum *σαμπόραι* tantum editum esset. in V. vero σ. (pro Σ) mox etiam Νισαῖον pro Νισαῖον, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μηδίας pro Μηδίας legebatur, quod eodem duce muravi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσου V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Mus. 2075. . . Marsyae hic discipulus, qui musicae sacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus musicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo seu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Basilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philostr.* 574. Μαρσύας ἦρε Ὀλύμπου, καὶ Ὀλυμπον τὸν αὐλητήν. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adscripsit *Solan*. An τ'αὐτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Thessalum: nam & equi Thessali olim in pretio, & Centauri Pelium Thessaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui insita erat nota K. talis *Aristophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiasten. *J. P. a G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καππαφόρον, nisi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Aristophanem* & *Philostratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen est, legimus ipso fere *Nubium* initio; ubi Scholiastes, quamquam depravatissimus, inde dictos docet, quia signum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus signabatur. Ea autem figura erat P. inversum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctissimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi suo ad *Eusebii* Chron. inseruit *dissertatione*, poster.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo esset corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & siculneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

τῶν ἑκας· οὗτος τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγξεται, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e] Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πόλε ἀφ' ἱππου ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ὅτου τοίνυν τοῦτο μὲν ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυσχέρειαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτοις [f] βαδίζων, ἐβάδιζεν, ἐπισηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεί, καὶ πολλὴν πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις βαδίσμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ὃ ταῦτα δὴ καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ χρυσᾶς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ἀρτίποδι ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

e Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* f Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur, Κόππα apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus figuri imaginem speciemque, quam limpidissime potuit describam, cum docent *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curvatura [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam pro P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a priscis more longe diverso, istud ἐκίγνωον in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P, seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, illinc recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϙ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι

V. Ἀναϲ. c. 47. μιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τέμνειν esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοι doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοτμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκῆν] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *ficulneus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπρίω πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῶν λαβὼν τὴν Βῆτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγόρων πάγγελως ἄνθρωπος, διάστροφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνος τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα διὰ τοῦτο καὶ καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ διαπηδήσει μὲν τὸν πόλεμον, ἐπιθολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον τῷ Φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὑπὸ τῶν ἄμων τὴν μελίαν δυνάμενος; Οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ ὅτι σῶμα καλαπίπλων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀναπνεύσῃ, δεικνὺς τοὺς ὑποβλῶπας ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μέλαφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν δεσπότην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις ἐπιδεικνύμενος. ἀλλὰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἐπεισάγωμεν, ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν ἀληθῆ καὶ ἀρχαῖον, ὃν ἡ Ἰλιὰς ἐπαινεῖ, τὸν ἐν τῇ Β ῥαψῳδίᾳ, ὃν ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει ἡ Ἀθηνᾶ, ὃν ἐπὶ τὴν ἀριστείαν ἐπαίρει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἕκτορα ἐξοπλίζει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐξαποστέλλει, ὃν ἐπὶ τὸν Διομήδην ἐξοτρύνει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἐξορμᾷ, ὃν ἐπὶ τὸν Αἰνείαν ἐξεγείρει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀγήνορα ἐξανίστησι, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀσκάνιον ἐξαποστέλλει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀγαστρόφου παῖδα ἐξαποπέμπει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀδρηστίνην ἐξαποστέλλει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀμφίον καὶ Μεκιστέα ἐξαποστέλλει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀσιον ἐξαποστέλλει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀντίλοχον ἐξαποστέλλει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀσκάλαφον ἐξαποστέλλει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀφιδαντα ἐξαποστέλλει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀλκάθοον ἐξαποστέλλει, ὃν ἐπὶ τὸν Ἀλκμάονα

Idem vero tibi quoque uſu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque diſtorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum ſunt, adulatoribus, qui tamen & ipſi ad ſe invicem converſi frequenter ridebant?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen ſtatim ſupra ſe eſſe videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus eſſet: cithara vero & cantu facile ſe victurum, perſuaderi ſibi a facerrimis hominibus, familiaribus ſuis, paſſus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera ſplendidus, tum quod intextam auro veſtem ſibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri ſmaragdea calceove ſenum adhibetur. Sed ſpatii anguſtia non ſinit haec fuſius exponere; alioqui pluribus traderem, ὑ ἰμῶας generalius eſſe, ὁ ἰμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius ſenſiſſe, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Ἕητα — ῥαψῳδ.] Hinc uſu receptam jamtum fuiſſe eam rationem conſtat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M.du S.*

Ἕητα τ' Ἰλιάδ.] Si certa eſt ſcriptura, patet hinc non ſolum libros Homericos jam tempore Lucjani ſic diviſos, ſed literas illas adpoſitas non mere numerales fuiſſe, verum elementarias. Et ita ap. *Euſtath.* ad Il. A. Nota 1. Διὰ δὲ τὰ εἴκοσι τέσσαρα τμήματα τῶν Ὁμηρικῶν ποιήσεων — ὑ μόνον ἄλφα, βῆτα ὑ γάμμα ἀνομάζονται, ὑ τὰ ἑξῆς, ἀλλὰ καὶ γράμματα καλοῦν]. atque apud alios Schol. non ſemel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipſo *Homero* profectam diviſionem, ſatis norunt eruditi. A Grammaticis Homero poſterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Juriſc. p. 203. Vulgo *Ariſtarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Caſaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημαγωγῶν, παγγέλωτος] *Hom.* Il. B. 212. *M.du S.*

54. Ὑπερηφάνευται] *Hom.* Il. Φ. 268. *M.du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀστ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & ſeqq. it. 179. *M.du S.*

60. Γέλωτα ὀφλισάνου] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. ὑ γέλωτα ὀφλίσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accuſ.* c. 15. Et perſaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ ἐ γέλωτα ὄφλῃ. *Ariſtoph.* Nub. 1031. ὑ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M.du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πυθοῖσι non eſſe adverbia, uti vulgus Grammaticorum ſtatuit, ſed ablativos obſoletorum nominum Πυθὼ & Πυθὼν, quae in tertio & ſexto caſu habent οῖ, contracte οῖ, ut Λυδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi ὶ, contendit *L. Bos* de Ellipſ. p. 282. & ſeq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adſcripſerat *Hemſterh.* adnotaveratque ſimul, quod verſum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J.F.R.*

78. Εὐάγγελον] Similem Hiſtor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M.du S.*

c Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρίαν Edd. vulgo.

σάγδις εἶναι ἰσομεγέθας τῷ καρπῷ. Ἡ μὲν γε κιθάραν αὐτὴν, ὑπερφυές τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσοῦ μὲν τὸ ἀκριβέστατον πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις καλλιτεχνουμένην, Μουσῶν μέλα-95 ξιν, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντετορευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν ποτε καὶ ἦκεν ἡ τῶν ἀγώνων ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσῳ αὐτοῖν ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον οὐ φαύλως ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διαφαίνουσα. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστὴν ἐλπίδα ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ ποτὲ καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀναχρεῖ μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύντακτον, ἐκπρᾴγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται ἀπόμουσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τοῦ θεάτρου· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγαναχτήσαντας ὅτι τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenta purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens sigi-

a Καὶ] Omisit *Pl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Hero.* c. 1. ὅλως Πραυλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τὸν τίγρης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσι] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤμοσε] Ὤμοσεν legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ὕτως ἐκάλουν τὸ ἀμφίζωμα, μεταφράσας ἀπὸ τῶν συμμίτων τῶν ποσὶν ὑποδημάτων ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷσσαι] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἔβρον ἐμποτισθῶσιν ἐμβληθῆναι εἰς τὸν μέλανα πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Melae* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Mi-

gilla citharae, quae exciderant ſcilicet cum vapularet una cum ipſo etiam cithara.

10. Parvo autem poſt illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Elienſis, citharam habens veterem, cujus lignei eſſent verticilli, veſtem vero vix cum ipſa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantaſſet, & lege artis tractaſſet citharam, vicit, & praeconio ornatus eſt, & deriſit Evangelum, fruſtra ſibi placentem cithara illa ſua & ſigillis, ac dixiſſe illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Caeterum illum ſolum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miſerante quoquam te victum, hinc diſcedis, ſed exoſus omnibus propter artis illius expertem atque ſupervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas riſum ſpectatorum.

11. Neque vero intempeſtivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Threſſae mulieres diſcerpſiſſent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapſum in ſinum Melana delatum eſſe, ajunt; atque innataſſe caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, ſuc-

χαμάθεν δ χιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεσαν γάρ, καὶ κείνης ᶜ ξυμμαστιγουμένης αὐτῷ.)

Μικρὸν δὲ ὕπαχθὲν μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, χιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ ᵈ κόλλοπας ἐπικειμένους· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' ὅτός γε ὡραίως ᾄδων, καὶ χιθαρίσας κατὰ τὸν νόμον τὸν τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῶν Εὐαγγέλεια καλλιγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ χιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην ἐστέφησαι, πλουτῶν γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τὴν Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὄνησο τῆς σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος πρὸς ἅπαντι διὰ τὴν ἀτεχνίαν σὺν ταύτῃ καὶ τρυφήν. ᵉ καὶ πόθεν δὴ σοι καὶ Εὐάγγελος οὗτος, πᾶς ὅσον σοί γε ἐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τοῦ θεατῶν;

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτι τὸν Ὀρφέα διασπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασί, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ ᶠ εἰς τὸν Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ μέλαινα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τὴν κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τὴν μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα ὃν τὸν Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τὴν λύραν δὲ αὐτῇ ὑπηχεῖν τοῖς ἀνέμοις ἐμπιπτόντων τοῖς

ᶜ Ξυμμαστιγουμένης] Συμμαστιγουμ. male *B1.* ᵈ Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J.* & *V2.* quae κόλλοπες. ᵉ Πόθεν] Ita bene *Mid. J. H. P. B1. S.* Ποῦθεν *Fl.* L. & marg. *A1.* ᶠ Εἰς τὸν Ἕβρον] Haec & ſeqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ deſunt in *Fl.* ᵍ Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφείῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλοπας ἐπικειμένους] Κόλλοπες οἱ παραλίσκοι τῶν πλοίων, ὧν ἐκβάλλουσι) αἱ πλάναι. *V.*

39. Ὠνήσω] Γράε. Ὄνησο. *G.*

40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀλληθέστερον ἴσως, παρὰ πόδα ἐστὶ κακῶς φρονοῦντος ἐπὶ τὸν παρ' ἡμῶν κακῶς φρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας ῥίπτει). *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτοῦται V.)

ʰ Κακῶς φρονοῦντος] Sic dedit *Solan.* pro vulgato κακῶς φρονοῦντος, & παρ' ἐμοῦ, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλαινα πόντου] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F. G.*

Μέλαινα πόντου] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii docuant. *M. des G.*

ταῖς χορδαῖς· ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀνελομένους τ̀ κεφαλὴν καθαθάψαι, ἵνα περ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ὄῃσι· τ̀ λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τῷ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερὸν, ᾗ ὅτι πολύ γε σώζεσθαι αὐτίκα.

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu seruata sit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τ̀ τῷ Πιτθακῷ τῷ τυράννῳ ταῦτα ὑπὲρ τ̀ λύρας [a] πυνθανόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν τὰ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετ̀ τὸ τοῦ Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τῶν κτημάτων ἐμπεσεῖν, καὶ ἀφθείρατα τ̀ ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι ὑποθέσθαι ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τ̀ τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆναι, οὐκ ἀσφαλὲς οἴεσθαι εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον χρύσειν καὶ συντεράτειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τ̀ λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καθελξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τ̀ Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τὰς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina redditurum esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad sonum

a Πυθαγόρου] Ita Fl. Bt. H. &c. Πυθαγόρου J. & Fr. Forsan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ στε Ἀττικῶς. V.

58. Νέανθον] De hoc Politianus in *Nutritia*. M. du S.

74. Κληρονομήσαντα τ̀ &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἰσωγχῶ· τὸ πλούσιον παλληρούμενα πατέρα τὸ μειράκιον. J. F. R.

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper eum apud Lares ferream habebam lucernam, audito strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique causam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone, Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. M. du S.

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ μέσ. F. G.

93. Τοῦ θαυμασίου ἢ ἰκείνου γέροντος] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi oblitteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas*. M. du S.

94. Χθὲς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. M. du S.

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. F. G.

98. Τυγχάνει τῇ Καλυδωνίᾳ] Memorat inter ἀνεθήματα ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ego

sum canes, multos autem ibi fuisse, miserum laniaverint. Hactenus ergo Orphei simile fatum habuisse, ut solos in se convocaret canes. Ubi illud quidem manifestissime apparuit, non lyram fuisse, quae demulserit, sed artem & cantum, quae sola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra supellex erat non melior barbitis aliis.

πρὸς τ' ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διασπάσαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, ἀ μόνος ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτι δὲ σαφέστατα ἔφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum nostra aetate fuerit, & forte adhuc sit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, si noctu ad illam lucernam legeret, continuo sapientiam Epicteti adstituram sibi per quietem, seque simile seni admirabili futurum.

Καὶ τί σοι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Νέανθον λέγω, ὅπερ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τριακοσίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γάρ, οἶμαι, κἀκεῖνον, εἰ τὰ νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὄναρ ὀπτήσεσθαι, καὶ ὅμοιον ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem deposuerat, cum in ignem desiliret, talento ipse quoque emit, & habet pignus illud atque ostentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis ossa Thebani,

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τῶν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου καὶ αὐτὸς ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ χειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου,

b Ἐφ'] Ὑφ' male *Fl.* c Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. H1.* & 2. *B1. P. S. Amst.*

77. Διασπάσαι αὐτὸν] Ἐπὶ καίσιν ὑπὸ τῶν κυνῶν διεστάθη. *V.*

82. †Παρὰ τῆς μητρὸς] Καλλιόπης δὲ τῆς Μούσης μαθόντι γενέσθαι τοῦτο. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται δ' ἄρα πρώην, ὡς ἐχρήσατο ὁ Πλουτάρχου. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Πρωτέως λέγει. *V.*

* Κυνικοῦ] In merito emendarat *Solan.* cum legeretur Κωϊκοῦ.

† Παρὰ τῆς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebatur hoc Schol. & schol. sequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

Ἔτι δέ, inquit, τὸ δέρμα ὡς τοῦ Καλυδωνίου διεστάθη δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου ὁ ὡς ἅπαν ἦν πρὶν ὕδη ψιλόν. *J. M. G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis ossibus, quod Sanctorum reliquiis contigisse cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae sint, vel translatae? *Pausanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τμῶλον ὄφεως, inventa, narrat, post nudatum a tempestatibus collem, ὀστᾶ τὸ χῶμα ἐξεφάνη ἐς πίστιν ὡς ἔστιν ἀνθρώπου· ἐπὶ δὲ μήκιστον οὐκ ἔστιν ὅσον ἂν ὄφιν. (conformatio suasit humana esse, magnitudo elephantum potius aut cetum suasisset) Αὐτὸς δὲ λόγου ἦλθεν ἐς τοὺς πολλούς, Γηρυόνου τοῦ χρυσάορος εἶναι μὲν τὰ πεπρωμένα κ. τ. λ. Dicemusne lacunam esse post ὀστᾶ, aut post ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverso respectu vocant Graeci) breviter indicat *Ez. Spanhemius* in ipso ingressu magni operis p. 3. *J. M. G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνου differte scripsit Cl. *Gesn.* in nota sua; an quia Latini amant *Geryon, onis?* Dubito tamen num & sic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνα in *H2.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου consentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυών, quam formationem esse usitatissimam, vel ex *Lydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆα a Γηρυονεύς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τοῦ Γηρυ-

καὶ Μεμφῖται τὸ Ἰσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ θαυμασίου κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ὑπερηκόντισεν. ὁρᾷς ὅπως καλοδαιμόνως ἀφίκεισαι, βακλιρίας εἰς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν Φαύλας πάνυ, καὶ γελοίας, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὰ εἰς τὰς λαλομίας ἐμπεσεῖν, ὃ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὕτως τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγέλαται, τὸ Αἰσχύλου συρίσιον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτό, ἄλλο ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κατοχος ἐκ τοῦ συρίσιου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ ἐκεῖνο τὸ Δωρικὸν, ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνὴ, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ συ-

1 & Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe vero admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſcenſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier:* & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi:* nam iſtuc etiam de pu-

[a] Ἐγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγέλατο adſcript. marg. *J.*

ρώνης ἀφεκκαλλεῖς ὅσας βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τοῖς Γηρύσι. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρύους βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυον inveniatur. *J.F.R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis impersſon. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται πρεσβεῦσαι Ἄμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Σέσωστριν — ἐπεστῆναι. L. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μέμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ ὁ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ ὁ Διμοίτιον. Item c. 36. Λέγεται δὲ ὁ Ῥῆσον εἶναι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταῦτα. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγεται δ' εἶναι ὁ γίγαντας γεγενῆσθαι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἐρασθῆναι. *J.F.R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit Cic. ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G.C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F.G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Phot.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἐν τῷ Τορανὶς ἀδελφίδες μήτηρ ἦρυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἱκανῶς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυράννος ἱκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas conjecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Scheffer.* „ *ferum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J.F.R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παῤῥησίας. Tangit *Cic.* ad Att. 4. 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J.M.G.*

10. Οἱ ἀνάφλην κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti ſibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es , qui ſic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit , ſed *immane* , ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίᾳ, ϗ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. ϗ ἀλλὰ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτοῦ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα ϗ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, ϗ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, ϗ ἀλοιφολλᾷς, ϗ θειοῖς, ϗ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, ϗ τῇ κέδρῳ, ϗ διφθέρας περιβάλλεις, ϗ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι πολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι ἀφ' ἧς τὴν ὠνὴν, ὃς τοιαῦτα μὴ φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μισητὸν δὲ ἄγριόν, [e] φασι, πρὸ πάντων ἔχεις ὅτι τῇ βδελυρίᾳ· ὡς εἰ τοιούτους ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὁτιποῤῥωτάτω ἀπ' αὐτῶν.

Δυοῖν

b Ἢ] ἢ delet *Geſn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *Alw.* *d* Ἐντίθεις] Ἐντιθεῖς vult *Gujet.* *e* Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν] Καινοεκφωνὴς ὁ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

---

fignat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo eſt obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγλάσται] Lege ἤγλαλται & vid. Παρασ. c. 40. vel potius ἰγλάσατο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. F. quamvis de alio illic ſermo. De hac veterum curioſitate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob ſimilitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuiſſe fertur, quaſi eodem afflatu inſpirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωρὶν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat, Xeneti viri civium ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦιον ὁ Διονυσίου] Non puto, ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα εὖτ. — ἢ τοῦ Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit, aut εὐστοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Haec omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem eſt ſive legas, ut in editis habetur ϗ ἀνελίττεις ἀεὶ, ſive , ut in Mſ. extat, ϗ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim ſignificat *libros, verſus, evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert, ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , ϗ ἀλοιφολλᾷς ϗ θειοῖς, *coagmentas , ſpolias* , cum vertendum ſit *conglutinas , circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ ἀλοιφολλᾷς, ϗ θειοῖς] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντιθεῖς. *F. G.* Ni Atticum foret εις pro ης, ut c. 19. f. πρᾴτθεις. *J. F. B.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Τρ. c. 35. Ἀλκιτ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἄττ' ἂν τις τῶν παλαιῶν κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῆς ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῆς ὠφελήσας, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ παρασκευὰς ἀσκεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πλαγὰς ὡς ἀμελέσι τοῖς οἰκέταις;

Πῶς δὲ σὺ κἀκεῖνο αἰσχρὸν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δὲ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ὅ τινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ἐστί; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πρᾴως εἴποις τοῦτό γε εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μακρὸν λόγον, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ εἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσας, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν κατ' σαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης φερόμενον τὸ βιβλίον;

Δημήτριον δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, κατ' ἄγγελον δὲ ἦν διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέφυγεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητῶ

17. Cum vero duo fere ſint, quae a veteribus parare ſibi poſſit aliquis, ut & dicere poſſit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: ſi neque iſtuc neque hoc utilitatis percepiſſe aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut ſervis plagas tanquam iſtorum negligentibus?

18. Quomodo vero turpe eſſe illud negabis, ſi quis te videns in manu librum habere, ſemper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut hiſtorici, aut poëtae ſit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe reſpondeas: deinde vero, ut ſolent talia in conſuetudine familiari ad longos ſermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi ſcripta ſunt; tu vero conſilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiſcere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, eſſet autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* diſcerpſit, dicens, *Melius eſt Pentheo ſemel a me laceravi, quam a te ſaepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* ὁ Βάκχης] Βάκχας *Fl.* male, quod tamen & adſcriptum marg. *Ag.*

43. Καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἱστόρηκε Ἀντίγονος ὁ καρύστιος, * ἐπειρώμην κἀγὼ ἔχων, ὡς ὁ φωρᾷ κατὰ δίκην, λάθοιμι † τοῦτο ἐξηγησάμενος. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπειρώμην] Ἐπείρασα dederat *Salm.* non adjiciens unde. Ideo non ſatis conſtare eum vulgatum defererem videns, non obſecutus ſum, nec enim comma addiderat: at ſi poſt ἐπείρασα diſtinguas, conſtruasque ζηλῶν ἐπείρασα, κἀγὼ ἔχων, *Salmaſii* conjectura non diſpliceret; non tamen certum erit, Scholiaſtem ſic dediſſe. *J.F.R.*

† Τοῦτο] Sic *Salm.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedi, quia ex C. eſt, etſi neque ἀδύνατον vulgatum ab Scholiaſta profectum. *J.F.R.*

‡ Ἐγχρίψαντο] Legendum exiſtimo ἐγχρίμψαντο. *J.F.R.*

§ Ἀπεδίλλων] Exc. *G.* eadem, niſi quod habent ἀπεδίλλετο. C. etiam, niſi quod τότε pro τῶν quod in reliquis eſt. Sed legendum ἀπεδίλλων, non ἀπέδιλλον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege στίφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia ſic etiam uſurpari notat Scholiaſtes ad illum locum. *M. du S.*

53. Ἐκπεσεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριον] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριον] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philoſtr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J.F.R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάκχας, prave. *M. du S.*

64. Τέμενος] *Usque ad hanc diem.* *F.G.*

73. Μοι] Lege μοῦ. *M. du S.*

76. Καὶ

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic- δὲ ἀεὶ πρὸς ἑαυτὸν, ὅπως ἡ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνος ἕνεκα ἢ σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ἀγορὰν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, εἰδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. ἢ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ καφὸς αὐλητὴν, ἢ παλλακὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἀπεραίτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, ἢ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι ἢ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; ἢ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ἀβαθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἤδη, ἢ ἀγορὰν προὔτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ἡ ἐκεῖνο περιεσμήχου ἄρα τῆς χολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ, ἢ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, ἢ ῥήτωρ, ἢ συγγραφεὺς, οἷος οὐχ ἕτερος, ἀνειλῆς τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοντες τοὺς ἐπαίνους αὐτῆς. φασὶ δέ σε ἢ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ὅτι δεῖπνα, κἀκείνους χειμαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾴδιος εἶ τοῖς ἐμοὶ ἕλκεσθαι, ἢ πιστεύειν αὐτοῖς ἅπασι, ὅς ποτε κἀκείνου ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὴν ὄψιν,

c Κτένον] Κτένας *Fl.* *d* Κἀμὲ] Non habet *Fl.* *e* Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. *f* Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *Al.* *g* Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* *h* Ὡς ἀληθεύοντες] Ὡς εἰ ἀληθεύοντες marg. *Al.* *i* Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* *k* Ὡμοιώθης] Ὡμοιωμένος *Fl.*

84. Οὐδέτερος ἀνειλῆς τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λεγόμενον· πῶς ἂν τοῦτο; εἰ μέντοι ἔσφαλται τὰ τῆς γραφῆς, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐνυπάρχει τὸ ἓν τῷ συνδέσμῳ. *V.* Exstat etiam in C.

76. Κἀμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat ὦν *Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶν, ἐμφωνεῖν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χρεμπτὰ βατράχων δίκην διψῶντα κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; eruditum enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vidé a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, ἢ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, ἢ ὁ τὰς τῶν προπατόρας ἡμῶν ψευδονέρωνας, ἢ εἴ τις ἄλλος τὸ ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμένων.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προῆεις ἐξυπτιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ὥστως ὑπὸ κολάκων ὀλίγῳ ποτὲ ἀφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μυσικῶν τῦτο· δὶς ἀφ' ἁπασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γὰρ καὶ τὸ τῦ Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τῇ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκά μὲ δὴ τούτων ὕβρισαί μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα καὶ τῦτο αὐτῷ. τὸ

ut commenticius ille Alexander, & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν *Μυσικῶν τῦτο· δὶς ἀφ' ἁπασῶν*] Sic redditum Luciano ex L. & *V2.* quae δὶς tantum omisit. Cett. male: τῶν *Μυσῶν τῦτο, ἀπὸ πάντων.*

6. Καίτοι τὸ τῶν *Μυσῶν*] Ἀντὶ τῦ ὁμοίου τῇ παροιμίᾳ τῇ ἀφ' ἑστίας ἀρξαμένου χωρὶς τὰ Μυσῶν ἐς Φρυγῶν ὁρίσματα. *V.*

* Μυσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J.F.R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἰκριῶν κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literatio ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit. In fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J.M.G.*

95. Ψευδονέρωνας] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος ταττομένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοῦ τετιμῆσθαι. Et rursus: Κράτητα ἐπιγραφομένων ὑπὸ τῷ κυνὶ τεθειμένων. In Reviviscentibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τίκτοντες ὀμοῦ. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces craffius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen posuit habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Reviviscentibus in verbo multis praepositio φίλος. *J.G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. *F.G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt. J.F.R.*

6. *Μυσικῶν τῦτο· δὶς ἀφ' ἁπασῶν*] Emendationem hanc nostram firmat L, proxime etiam accedit *V2.* in qua tantum desideratur δὶς, in aliis depravate prorsus legitur *Μυσῶν τῦτο ἀφ' ἁπάντων.* Confer *a. μισθ.* c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi *Μυσῶν ἐς Φρυγῶν ὁρίσματα.* Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kuste-*

rum

compravi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Lariſſae anus peregrina, verum dicendo, iſta ipſum pituita liberavit. Pyrrhus enim poſtquam oſtendiſſet illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Caſſandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipſe ſimilis eſſet?* perſuaſum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachiasi*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Lariſſa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho ſimilis.

22. Tu ſane cui de cinaedis illis, ſaltatorum libidini ſervientibus, ſimilis ſis, non equidem dixerim: te vero furorem robuſtum nunc adhuc furere videri omnibus iſta

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾧ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτῷ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπαχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τὰληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν ὁ κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸ Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· ᾧ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δή ᾧ τινι μὲν τῶν τοῖς ὀρχησταῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

b Ὄνομα] Abeſt a *Fl.* Adeſt in cett. Forſan τοὔνομα adſcript. marg. *J.*

num video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, oppoſita eſt, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiaſta de Myſorum & Phrygum terminis dicit, declarari poſſunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὸ Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν διεσπάρτα εἶναι παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ.τ.λ. ubi apparet, de rebus parum diſtinctis & ad diſcernendum difficilibus, dici potuiſſe illud proverbium. At noſter de maxima & in ſenſus facile incurrente *diſſimilitudine* hic agit. Deinde quis putet Lucianum ſcriptorem ſi quis alius diſertum, & verborum minime parcum, quin πεμπύγων potius quam obſcurum, ita abrupte ad illud proverbium alluſurum fuiſſe? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio ſcribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod ἀφ' ἑαυτῶν dictum putamus, pro vulgatiore ἀφ' ἑαυτοῦ, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἀφ' ἑαυτὸς (intell. ἀφίσματος) dici obſervaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J.M.G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο δὴς διὰ παντῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non eſſe ſanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui ſanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Geſner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Weſſel.* in Obſerv. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμυσον forem, ſi his viris non auſcultarem. Habuimus id proverbii ſupra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Harmon.* remiſi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hiſt.* c. 7. T. 2. Et expoſitum eſt de ſumma diſtantia, maximaque differentia. *J.F.R.*

8. Τῷ Πύρρῳ] Pyrrhus Alexandro ſimilis. *F.G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τὸ κορύζης] *Obeſae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, ſimili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν ſatis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentiſſime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀστειότητα. Antiquiſſimam eſſe eam rationem, oſtendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thraſymachus Socratem ſic ſuperbe tractat, Τί σοι ἐστί; cum reſpondiſſet Socrates τί δῆτα; ὅτι τοι σὺ, inquit, κορυζῶντα ἀφεῖκας, καὶ οὐκ ἀπεμύξω σεαυτόν. Sed haec copioſiſſime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemſterhuſius* in dialogis noſtri ſelectis p. 25. *J.M.G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κεφαλὴν, καὶ τύφον, καὶ πολλὴ κόρυζα. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲν τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα. Ubi *Hemſterh.* hoc paucis exponit, promittens ſe opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuiſſe; quum loco priore non repetierit quae ſuper κορύζῃ copioſe dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi ſimiles minoris Edit. obſervationes non recudi in haece curarit, nolim jam iſtam notam tam longam huc inſerere, quia praeſcriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus verſatur. Hoc ſolum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *ſtultitia* frequenter uti, ut praeter ſuperiora,

σαφῶς οἶδα. ἴσως θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανόν ὄντα ζωγράφον ὧν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λήρει; πρόδηλον γὰρ ἡ αἰτία ἡ περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινόημας, καὶ ἐλπίδας οὐ μικρὰς ἔχεις περὶ τῷ πράγματι, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ὢν, καὶ παιδείας μάλιστα τιμᾷ· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνον ἀκούσοιτο, ὡς ἀνὴρ βιβλία, καὶ ξυπάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἴσθαί σοι νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαισχύναι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκοῦσαι, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷον μοὶ σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷαι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ παῖλες, καὶ οἵοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; οὐκ οἶδα ὡς οὖτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ οὕτω πεφανῆσθαι, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαι μόνον, εἰ [b] καὶ λούσειεν ἀποδύσαι, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' εἰκέται μόνον ἂν ἀποδύσασθαί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἴσταται πάντα σε πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόρρητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

ode imagine, illud plane ſcio. Itaque admirandum eſt, te malum adeo pictorem eruditis videri velle ſimilem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid iſta nugor? Manifeſta enim cauſſa tui circa tales libros ſtudii, licet ego prae tarditate non olim perſpexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum eſt, & ſpes non parvas ea de re concepiſti, ſi Imperator iſta audiat, vir ſapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero iſta de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipſo impetraturum ſperas omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copioſe illum mandragora perfuſum, ut haec quidem audiat, neſciat vero idem, qualis ſit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? neſcis multas eſſe aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita ſunt aperta, ut caecis etiam atque ſurdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, ſi enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipſe, ſi videtur, ſi ſervi modo tui exuantur: quid putas? nonne ſtatim manifeſta futura tuarum ſecreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, ſi veſter ille, Baſſus, Sophi-

a Τοιούτων] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *M.* c Δοκεῖ] Δοκεῖ *F.* ſola.

39. a Σοφὸς ὢν] Καὶ † Μάρων γὰρ ἦν ὁ Ἀπολλώνιος ὢν. *V.*

a Ἴσως δεῖ] Ἴσως γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.* † Μάρων] Μαρὼν Edita ridicule; ſed & ſic V. Recte Μάρων C. & G.

de *Mort. Peregr.* ſub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *F. F. R.*

38. Βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antonius Philoſophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Baſſo legimus apud *Philoſtratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epiſtolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, ſed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid. Triſt.* II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Baſſorum meminit *Taceit.* nullius, quem hujus Sophiſtae nomine inſignire queam; fuit & Baſſus Neronis tempore, homo dicaciſſimus, qui *Aſinus albus* vocabatur, ut refert *Quinctil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Aſinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burmann.* ob ſtuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc deſignari non ineptum foret, ſi tempus conveniret. *F. F. R.*

58. Βάσσος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Phot.* v. De-

phista, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis scripsit, quomodo furere, velli, pati & agere ista deceat; si, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fusti ambulet; quid visum iri putas spectantibus? Herculemne illum esse? Non, si totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim sunt, quae testimonium adversus illum habitum perhibeant, incessus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & cerussa, & mastiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod est in proverbio, quinque sub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero speras futurum, uti libro tectus delitescas? Sed fieri id quidem non potest. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia vestra.

24. Quod caput est, ignorare mihi videris, bonas spes non a bibliopolis esse petendas, sed a se ipso unicuique, atque a quotidiana vita sua, sumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem testemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, sed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis visum erit,

σοφιστὴς, ϗ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ χίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τὰς θαυμαστὰς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, ϗ ὠθεῖσθαι, ϗ πάσχειν, ϗ ποιεῖν ἕκαστα, εἰ τούτων τις νῦν λεοντῆν περιβαλλόμενος, ϗ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε ϗ χύτραις λημῶντες τυγχάνουσι. μυρία γὰρ ἔστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, ϗ βλέμμα, ϗ φωνὴ, ϗ τράχηλος ὀλισθηκλασμένος, ϗ ψιμύθιον, ϗ μαστίχη, ϗ φῦκος, οἷς σεμνύεσθε, ϗ ὅλως, ἵν' ἡ παροιμία, ῥᾷστον ἂν εἴη πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψαι, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ἀδύνατον. προδώσουσι γάρ σε, ϗ ἀποκαλύψουσι τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοπωλῶν δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, ϗ τῆς καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον ἕξειν ϗ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, ϗ Καλλίνον τοὺς βιβλιογράφους; Οὐκ ἀλλ' ὑμᾶς τινας ἀνθρώπους ἐπιτρίψοντάς σε, ἂν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, ϗ πρὸς ἔσχατον πενίας ξυνε-

d Σαοπόμενος] Σαοπτόμενος male Fl. e Οὐκ] Omittit Fl. f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά Fl.

65. Οὐχὶ γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ἐοικυίαις αὐγοφόροις λύχνοις. V.

Demosth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obscaenitate Demosthenem. *Libanius* in *vita Demosth.* Tibicinem Ephesium fuisse ait supra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti sint. Consule etiam *Suidam*, & in eum Eruditissimi editoris notam. Ipse Demosth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Jos. Barberius* AG. X. 823. Vid. etiam *Brodaeum* Miscell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Trist. II. *Ep. ad Aug. Nec qui composuit nuper Syboritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Mosis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Thes. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. οἱ μὴ λημᾶς καλαμίσκους. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λουκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ἀναγίνωσκον, οὐκ ἄκυρον εἶπεν χύτρας λημώντας. *Hesych.* Κρομμυὰ λύχνους, παρὰ τὸν παροιμιῶν τὸν χύτρας λημᾶν, ϗ πολλαχοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. *L. Bos.*

Χύτρας λημῶντες] V. Scholiast. *Aristoph.* Nub. ad v. 326. p. 144. & *Hesych.* Κρομμυὰ λύχνου. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calumn.* c. 10. & 29. Sic apud *Aristaen.* Epist. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles isti; quod & hodieque faciunt Asiatici. Vide supra notam ad *Mod.* c. 88. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν & Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Καὶ-

ξυνελάσοιλας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαιλα & ad extremum paupertatis adigent : qui
ἀποδόλ μήτινι τ περιαιδευμένων τὰ βι- debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus
βλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τ [b] νεόκλιτον vendere eruditorum alicui libros iſtos, &
ταύτῃ οἰκίαν· ἀποδῦναι δὲ τοῖς ἀνδραπο- cum his recens aedificatam illam domum,
δοκαπήλοις μέρος γῆν ἀπὸ πολλῶν τῶν ac reddere mangonibus partem certe de mul-
ὀφειλομένων. 90tis, quae illis debentur.

Καὶ γὰ κἀκεῖνα δεῖ δύο ταῦτα δεινῶς 25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime
ἐσπούδασας, βιβλίων τε τ πολυτελῶν κτῆ- elaboraſti, in libris magni pretii exquiren-
σιν, καὶ μειρακίων τ ἐξώρων, καὶ ἤδη καρ[illegible]ερῶν dis & in adoleſcentulis exoletis, jamque
ὠνὴν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζε[illegible], robuſtis coëmendis: eamque rem calide ad-
καὶ ζητεῖται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς 95 modum tractas & venaris. Fieri autem non
ἄμφω ἀμαρτεῖν. σκόπει τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆ poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par
μα συμβολή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τ μη- ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſi-
δὲν προσηκόντων, τ ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, lium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil
καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνῆ δ' ὅμως μὴ ἐπι- ad te pertinent, alteri tantum morbo vaca-
λειπόντων σε τ οἴκοθεν, μελαγχόλοιό τινας re, & illius miniſtros pretio emere, ne de-
τ ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθεῖ- 1ficientibus ſervis, liberos homines arceſſas,
σιν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculo-
πραχθέντα ὑμῖν μεθ' ἑτότου, οἷα καὶ πρώην ſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eli-
αἰσχίστα δεῖ σοῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρ- minare omnia quae poſt compotationem a
νος, ἔτι καὶ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te
ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρεχοίμην τοὺς 5ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia
ſceleris oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes
etiam praebere, qui tum aderant, quam in-
di-

[a] Σωφρονήσαιλα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαιλα *B1. J. P.* Σωφονίσαιλα *H.* [b] Νέοκτιστον] Νέοκτιλον *Fl.* ſola. [c] Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* [d] Δείγματα] Conſtans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi καὶ γὰ κἀκεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud καὶ γὰ καὶ, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel κἀκεῖνα, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Ælian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτὴν τε ἐκείνην & τ ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δημοδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τ ἰδίων τ ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Vitis doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim ταὐτὰ, tumque ταὐτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque: *haec illa*, & ſi *duo* accedit, erit: *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, καὶ γὰ κἀκεῖνα δυοῖν ἐπεσπούδακας, *& in iſta valide incubuiſti, περὶ δύο ταῦτα, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἰδιῶται τ ποιητῶν ἀγαθῶν ἀκροᾶται & ἐξώρους. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβολή] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus: Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ὄντα. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum verpis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκτησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, καλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιθ' ὅτι καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ [e] λόγοις διηγουμένους. πρὸς δὴ τάυτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἴκοι καὶ κτ' πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὰ γὴ μηκέτι ἐργάζεσθ, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὴ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτοδραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθ βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἅλις σοι τ σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲ ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῶν, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τ' Ἀτθικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐκ παιδείας γεγένησαι, ἀφ' τὸ πλῆθος τ βιβλίων· κωλύει γὴ οὐδὲν καὶμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

[e] Λόγοις] Sic Edd. omn. Λοιποῖς *Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧῃ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τ οἰκοθεν] Ut cis pauca, καὶ φύλαττε ὡς οἶκοι. *Th. M.*

Ὧῃ δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἀξιῶ σε ἐφ' ἅμιλλαν — θεραπεύων, καὶ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὐῃ δὴ, sed ἐπιθεῖναι, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique οὐδ' mutandum censeo in ὃν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ἐπιθεῖναι peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλοιο] Μιλησίλλαν forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλοιο] Ante hanc vocem excidisse puto μηδὲ. *M. du S.*

3. Λάθωσιν] Subaudi τὶ, δῆρα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δ' ἀνύμφευτα ἐπιθυμίας] Ἔτι δ' ἀνύμφευτα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δ' λόγους διηγουμένους] Ταῦτα δ' λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὴ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ὅτι γὴ κύων σκυτοδραγεῖν μαθοῦσα τ τίχνης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοδραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio nunquam absterrebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti Οἰκ. c. 2. aut potius *palpare*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώνακτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀφ' χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τοῦ κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τὸν δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τἀκεῖ καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γῆν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδείς σε ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὑπιτελαμῶνος ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quia

a Ἅπτει] Ἅπτει Fl & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ἐπιτελαμῶνος] Ἐπισιταγμῶνος Fl. sola, quod & adscivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J. F R.*

35. Τιμάρχου] Τῆ κατηγόρῳ scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδυόμενοι, puto ut indicet, eum personas turpes V. G. Hyperboli, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J. M. G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀπενεγκόντα εἰς τὴν θάλασσαν τὸν ἐκείνου, εἰς ἃς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotyto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπτας gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J. M. G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπτας Eupolidis drama, in quo τὸν βαπτὸν τῶν Κοττυτοῦς sacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotyto*, ubi vid. Interpretr. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J. F. R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτῃ τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros versas.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *aversari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros attingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμους, tam προσχέρδους, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Haec intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βωμολόχος Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam solum rem agis! Quamquam nec istuc amplius oportebat, sed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti consicias,
Vocemve, si gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perseverare in morbo *tibi* decretum est, abi, eme libros, & domi conclusos tibi habe, & fruere gloria possessionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *istius tuae* veterum virorum orationes & poëmata subjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem frustra me ista nugatum esse, meque Aethiopem, quod est in proverbio, lavare conatum esse. Etenim tu genes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. χρήτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, ἣ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποθ' φθογγὴν ἀφῇ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένων τῇ ἀμοιρίᾳ τόσῳ διέγνωσται, [d] ἴθι, ὠνοῦ μοι βιβλία, καὶ [e] οἴκαδε κεκλεισμένα ἔχε, καὶ χαῖρε τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέπω, μηδὲ ἀναγνῷς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδέν σε δεινόν εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκα, καὶ, κατὰ τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ. σὺ γὰρ ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς ὄδεν, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἐπὶ-

χρῃ

c Δι] Sic Edd. omn. Δὴ vult *Marcil.* d Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴσθι male *J.* e Οἴκαδε] Οἴκοι *Fl.*

nus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴχων] Pro τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴχων, ἄπτῃ τούτων. Nam & ἄπτῃ pro ἅπτει legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴχων] Etiam hic infeliciter rem cessisse arbitror *Marcilio.* Vult sine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non scripsisse videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴχων. verum τίνα ποτὲ ψυχῇ ἴχων, vel τί ποτε ψυχῆς ἴχων. Lysias in narratione, quam refert in ipsius vita Halicarnassensis Dionysius, ex persona mulieris pro filiis suis, contra suum patrem, agentis, interrogat, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J. M. G.*

42. Ἄπτῃ] Sic emendare necesse duximus pro vulgato ἄπτει, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἅπτει. sed quid hoc ad rem, quaeso? Contra aptissimum est illud ἄπτῃ, facillimusque librariorum lapsus, qui ἅπτει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugisse miror; cum statim recte ἀπαλλάττῃς eodem habitu sequatur. Ut enim ἅπτεις; quod unum restat, scripserit, a me impetrare non possum, ut credam. *M. du S.*

Ἄπτει] Delerat posteriorem syllabam *Solon.* & ἄπτῃ sua auctoritate dederat. Fateor sensus perspicuitati ita consuli; verum quia ex seq. ἀπαλλάττῃς facile intelligitur, etiam secundam pers. requiri, eaque Atticis saepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut βούλομαι, οἴομαι, ὄψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, οἴει, ὄψει pro βούλῃ, οἴῃ, ὄψῃ, in secunda sing. forsan & ἅπτομαι, ἅπτει formavit Noster. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐπιστάσει *scisciteris* ap. *Aristoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψεύδει ac permulta similia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipsum ἅπτει quod hic occurrit, indicat ab iis usurpatum, dum ait: ἅπτει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν. *J. F. R.*

46. Ἤδη ἐκείνοις] Libidinibus illis probrosis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid est? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, si per Codd. liceret, ὕβρεων. Quorsum enim illud λόγων, nisi cum *Fl* pro ἐπιτεταμένῳ, ἐπιτεθαμμένῳ legas? quod ferri hic non posse ego quidem existimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. supra *Philops.* c. ult. ἀδὴν ἢ μὴ παράξῃ. Et T. I. *de Merced. Cand.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. Οὐδὲν ἢ μὴ γένηται ἄδικον. *J. F. R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum satis probatum sit, fuisse fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barnesius*; hic autem locus sit in Hippolyto vs. 418. & ibi ex persona Phaedrae proferatur; nolim Luciani verba sic accipere, quasi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. supra Pisc. c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, supple impura, a fellatione scil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J. B.*

χρὴ ὠφελῆσθαι, οὐκ ἐκ τῆς κάλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς φωνῆς καὶ τῆς γνώμης τῶν γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est, non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν τὴν ἀπαιδευσίαν, καὶ ἐπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους κάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲν οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τῶν μαθητῶν, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἴῃ τἄλλα μετὸν, ἀπήλλαξε τὸν ὀδύνης τὸν νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κυρέας τούτους ὁπόσκεψαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲν τεχνίτας αὐτῶν, ξυστὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλῆθος μαχαιριδίων προλιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, ἃ μὴν λήσειν γε οὐδὲν ταῦτα εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι χείρους μὲν οἱ πολλοὶ καὶ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse inscitiam tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos considera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se current,

a Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *Aiw.*

Λιθάσαι σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀντίμητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. supra Ἀνάχ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τοῦ κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. Λύθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? nisi forsan λοιφ. eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum facit περὶ ἀγνοίας. V. μὰ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum possit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae*. Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam ψεῦδος, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum; non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. Δεινὸν γὰρ ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἴπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia:* sed vim vocis δεινὸν non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia.* Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id est, lumen, dixisse existimat, ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἐπάγειν δὲ συγγένειαν ἔρως ἰσχυρὸς ἐμπέφυκεν αὐτῶν τε τὴν ψυχὴν ἔνιοι τῶν φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ οὐσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλοις τε χράμβοις τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τῶν ὄντων μάλιστα τὴν μὲν ἀγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσκαχετεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀφιγγὲς ἐξαμυῖ, καὶ τὰ

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲν δεηθέντι χρήσεως τῶν βιβλίων· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυνὸς ποιεῖς, ὁ ἐν τῇ φάτνῃ [b] καλαχειμῶνος, ἢ οὔτε αὐτὴ τὰ κριθῶν ἐσθίει, οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα καταπύστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

1 ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τ' ἀληθείαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ὑποσκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-

κα-

---

b Καλαχειμῶνος] Κειμῶνος Fl. ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic Fl. Διαβολῇ etiam B1. S. ΔΙΑΒΟΛΗ male J. P. H. Ald. Fr.

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲν δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυσχερεστάτῳ τούτῳ μισθαρίῳ, μὴ καθ' ὃ τῶν βιβλίων, ἀλλὰ πάσης τῆς βιβλιοθήκης προῖκα Λυκιανῷ τῷ παφίστι ἐπιδοῦναι, ἢ τοιαύτῃ σφηκιᾷ καθ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ἐνὸς ἐγκρατῆσαι βιβλίου. V.

4. † Ἐπιλυγάζουσα] Ἀντὶ τοῦ ἐπισκιάζουσα C ἐπικρύπτουσα C ἐπισκοτίζουσα. ἰλύγγα δὲ ἡ νὺξ λέγεται. V.

* Ἐγκρατῆσαι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατήσεται. M. du S.

† Ἐπιλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα repoſuerat M. du S. Sed addidit legendum ἐπιλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπιλυγάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπιλυγάζουσα: „ Unde etiam ἰλύγγα repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἄγνοια". Ego recepi illud ἐπιλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? J. F. R.

ταράττῃ) τὴν συνοικοῦσαν, φύσει δὲ ἐπιφίλως ἔχουσα πλήρη πρὸς αὐτόν. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſophorum* LUMEN *ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcunque eſt!

Phaedrus f. XI. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſſipulit calumnia.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo tanquam ab oculis, caliginem diſpulit.* J. T.

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόν-
θαμεν, τῷ μὲ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ
δὲ ὑφοραίνοντες ὐδὲν δέον, καὶ τὸ μὲ πλη-
σίον [b] καὶ πόδας ἐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ
πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεχηλὸς, ὡς [d] ἐνε-
χλεῖν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
πραττομένων ὐ παραλείπομεν τὰ πολλὰ
ἀλιθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς
[e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέχεσθαι, τὺς
Λαβδακίδας, καὶ τὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ
τυτοις πάμπλησια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι
τις ἂν ὑπὸ τὴν ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ
τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲ ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς καὶ ψευδεῖς συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem, partim ultra quam par est progredimur, non videntes quod ante pedes est ; quod verò procul est, & longe distat, tanquam molestum quiddam metuentes. Atque in universum, in unoquoque negotio labi multum non intermittimus ; licet infinita jam tragoediarum scriptoribus scribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit, Labdaci Pelopisque progeniem, & horum similia. Pleraque enim fere, quae in scenam ascendunt, mala inveniat aliquis ab ignorantia, velut a tragico quodam daemone, submiuistrata. Dico autem istuc cum ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes : quarum opera jam & everſae domus sunt, & urbes vastatae funditus, patresque

in

a Τὸ δὲ] Ita *F. V2.* L. & Mſ. *Bar.* Τῷδὲ Edd. cett. *b* Καὶ] Abest in B. *c* Καὶ] Iterum abest in B. *d* Ἐνεχλεῖν] Ἐνεχλοῦντες B. male. *e* Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. *f* Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. *g* Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* *h* Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *o pectora caeca!* sic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι ; teste *Plutarcho* in Lysandro. Id est, *ignorantiam, ignorantibus haud minus esse malum, quam caecitatem non videntibus.* *F.T.*

7. Τῷ δὲ] Forsan τὸ δὲ. F G.

Τὸ δὲ] Sic *Ven.* utraque, Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τῷ δὲ. *M. du S.*

8. Τὸ μὲ πλησίον] *Tertullianus* in Apologetico : *Sed caecitatis duae ſpecies facile concurrunt, ut, qui non vident quae ſunt, videre videantur, quae non ſunt.* *F.T.*

10. Ὡς ἐνεχλεῖν διδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia cacis
In tenebris metuunt : ſic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae ſunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
F.T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notiſſima fabula est, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *F.T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyeſten, eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fusius. *F.T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyeſten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; nisi viderem aberrasse Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epiſt. *Cic.* selectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem spectantia, quando ait : *ut ibi esſes, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J.F.R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praestantiſſima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epiſtola : χείλη δὲ, inquit, πατήγορα, καὶ συκοφαντίας λοιδορίαι πολλάκις καὶ παῖδας κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξώλους κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἔχοντα συζυγίας, καὶ συγγενεῖς ἐπανίστησι κατ' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω ; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accuſatoria & Sycophantica aſpernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitae vincula & connexiones diſruperunt, & in ſe invicem conſanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro ? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras ſubvertit ſaepe.* Qui locus hinc desumtus esse videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diversa sunt, quae apud *Themiſtium* in Orat. III. leguntur : ἀφορμὴ δὲ κακῶν μὲ, inquit, ἀπαιδαγώγητος ὁ πολυμοχθηρὸς, ὁ ἀντιπαρισπεύδων, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δρᾶμα ἐκεῖνος ὁ Ἱππόλυτος. *Calumnia porro ubique permoleſta est, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque ſe inſinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adverſus parentes, & contra amatores ſuos amaſii. Multae vero etiam amicitiae reſciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim imaginem illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

ἀπολώλασι, πατέρες τε τῶν παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες τῶν γεναμένων, καὶ ἐρασταὶ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεχύθησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τὴν τῶν τὰς διαβολὰς πιθανότητα.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] περιπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅτι τινὸς γραφῆς, οἵαν τίνα ἐστὶν ἡ διαβολὴ, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην πρέλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος διαβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μετεχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδότην, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἦκεν [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ κατὰ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον· ἀλλ' ὅμως τῶν ἀντιτέχνων τις

Ar-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπίπτωμεν] Admiſi ex *Fl. F.* Περιπίπτομεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *AlW.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. *n* Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] Ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπεύοντα τῶν κατὰ Φοινίκην χώραν. *V.*

mittit: a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata. Praeclare igitur *Menander*: ψυχὰς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium eſt apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Vellejus* lib. 11. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animisque ſubjecimus.* Ubi τὸ *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. ἐν διαβολῇ. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Epheſius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitae diſcipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem *Etymologicon*: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una eum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, διὰ τὸ φύλλα κισσοῦ καθιστίχθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· αἱ γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: & *Gallos Magna Matris foliis hedera.* & *Ptolemaeum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederae inuſta ipſi fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis foliis compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi ſtigmatiae, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καθιστίφθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μετεχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδότην; *Polybius* ſemper Θεοδότου vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, eum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc hiſtoriam lib. v. fuſe narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότην] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλον τὸν ζωγράφον, ὑπὸ φθόνου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς περὶ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας, καλέσαντα αὐτὸν πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἰδὼς κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ οὖς αὐτῷ κοινολογούμενον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου καὶ Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, & esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciſſe Tyrum & Peluſium captam de Apellis consilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλα δὲ πάνυ φρενήρης τις ὢν, ἀλλ' ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, sed adulationi innutritus

[a] Καὶ παρ'] Haec & seqq. octo verba a καὶ ad καὶ omisit B. Sed margini inferiori adscripta sunt. [b] Κάρτα, καὶ τἄλλα δὲ πάνυ] Κατὰ πᾶν δὲ πάντα Cod. B. Κάρτα ἀλλ' ὅ πάντα Graev. In vulgato consentiunt Edd.

47. * Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῆς ἐπιμιξίας πρὸς Θεοδότα. V.

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμος. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & seq. Scholion κάρτα ad ὅ πάνυ φρενήρης τις ὤν. utrumque absurde. Quare id sequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότᾳ. * J. F. R.

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recensent perquam eximia. *J. T.*

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto cœnæ tempore.* *J. T.*

Ibid. Πρὸς τὸ ὡς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile sit mendacium oportet. ergo a consuetudine eorum, qui, quæ alios nescire volunt secreta, in aurem dicunt, desumta similitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noster in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ', ἄλλον Δίων πρὸς οὕς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενον. *Alium Dio angit, cum Syracusanorum quibusdam in aurem consilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἄγχι χὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Erasmus* in Adagiis, qui respici poterit. *J. T.*

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Peluſii, sed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* constat. nam Peluſii castrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adversus Antiochum proficiscereturr. *J. T.*

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα καὶ τἄλλα δὲ πάνυ φρενήρης τις ὤν] Salmuriensis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non esset admodum prudens.* In hac versione κάρτα omittitur, inepte, etiam si *φρενήρης prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ὅ πάνυ, ineptius interponitur & sine sententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui suffragante Mſ. sic sanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ὅ πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, sed non in omnibus desipiebat.* Nam φρενήρης etiam est παράφρων, ut *Suidas* ostendit, frustra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis sententiam firmet. Nam si hic *φρενήρης* est prudens, quam quaeso sententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim est? *qui quidem summopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem sanum loqui, nec sanus juret Oreſtes. Vides igitur recte locum inquinatiſſimum esse purgatum, & φρενήρης esse *imprudens.* *J. G. G.*

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud festinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam esse *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων esse dicitur, manifestus error est, forte nec ipsi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppositum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kusterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Eustathius*, ita explicat, ut ἀφρόνας τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis sic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiastae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης est ἀντίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀρτιμελεῖς. Sic ipsum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* φρόνιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem respici hic etiam a Luciano, suadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipsum locum invenire, sperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praesidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte serius ocius vel firmabit locus iste, vel nihili esse ostendet. Nempe appositum aliquem puto glossam τῶν κάρτα, vocabulum πάνυ. Posteriorum aliquis eam forte assumsit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, sic restituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν καὶ τἄλλα

rus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 σχολαικείᾳ δεσποίκῃ τεθραμμδώ, ὕτως ἐξεκαύθη καὶ συνελαράχθη πρὸς τὸ παράδοξον ταύτης διαβολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμδω, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ διαβάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ κατὰ 60 [d] τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφος· καὶ ταῦτα, εὖ πεποιθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [e] παρ' ὁντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημδώ, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔαδε μηνίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, ἀχά-

c Λογισάμδω] Συλλογισάμδω B. d Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. e Παρ' ὁντινοῦν] Παρά τιν' ὅτι, B. f Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. g Ἔαδε] Ἔαδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρεσεν. *V.*

†Ἤρεσεν] Ἦρεν edita. Ἤρεσεν C. & V. unde ἤρεσεν dedit *M. du S.*

λα ἢ κάρτα φρενήρης τις ὢν π. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum καὶ τὰ ἄλλ', quod, misso odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Eur.* Ἀλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, καὶ τ' ἄλλ' ἢ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Just.* adscripseratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ἢ πά„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, καὶ τὰ ἄλλ' ἢ πά„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le„ gere non valerem, an κάρτα vel καὶ τὰ scriptum es„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *J. F. R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognosces e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *J. T.*

Ibid. Ἐν σχολαικείᾳ δεσποίκῃ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J. T.*

55. Τεθραμμδώ] *Fractus* verterat Interpres *Parisinae*, quasi legerit τετριμμδώ. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J. F. R.*

56. Τῷ παραδόξῳ ταύτης διαβολῆς] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *J. T.*

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμδω] *Ut nihil eorum, quae repugnare aequum fuerat, animo perpendens,*

non, quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c. *J. T.*

Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμδω] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est*: teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *J. T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνος] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντιθεῖσα τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἐρίμνα ἀντιπαρεξάγειν εἰς ἄμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum eamdem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *J. T.*

59. Ὅτι μικρότερος] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offudit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *J. T.*

61. Εὖ πεποιθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *J. T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur ἡ ὡς. *J. M. G.*

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. *F. G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta sumta. *J. M. G.*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν ἐλεήσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι· τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο δὲ τὴν κεφαλὴν, καὶ ὑπὲρ πολλῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam caussae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

Ὁ δὲ δὴ Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ὅτι τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσατο· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παρέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἐμύσατο τὴν ἀφοβολήν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali picturae delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤρχετο; *Coll.* b Μεταγνῶναι] Ἀσχυθῆναι G. B. & marg. *Ar.* c Παρέδωκεν] Παρέδωκεν B.

Ibid. Μυσάμενος] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates*, in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς σὺν ἀγνοίᾳ, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ἅτε ἐν πολὺν χρόνον ἀφελοῦσα, παρὰ μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ ἀφεληθέντας ἰδίᾳ ἂν εἶδεν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali poena affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, ὕστερον λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, ὕστερον λίγχθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poeniter. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam ἀσχυθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midae etiam adagio notatae ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Mida rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— *Nec Delius aures*
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implat,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellae referunt originem, qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia praediti. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio arumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθρριμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. 1. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένος, καὶ τὸ βλέμμα πυρίκοιτον πλαγίως ὑπαλίττοντος. *Ira accenſo, & micantes oculos oblique volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ ὠδηκυσμένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τῶν λύττων] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

Saeva

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μεμηκότα ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα προτείνων ἐγγύθεν ἔτι προσιόντι τῇ Διαβολῇ. πάρεδροι δὲ αὐτῷ ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, Ἄγνοια μοι δοκεῖ, καὶ Ὑπόνοια· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν θάρραλον, ἐς ὑπερθερμον δὲ καὶ ὑπερδακνομένον, οἷον δᾷδα μὲν λύσσαν, καὶ τὴν ὀργὴν δηλοῦσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ αὐτῆς ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα μεμηκότα ἔχων] Περιφρόνημα τῆς Μίδου τῆς ἀρχῆς κεχρημένου· καὶ ὑπὲρ τὸ πάτριον μεγάλους ἔχοντος κατὰ πᾶσαν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἐμυθολογήσαν τινες τὸν ἀρχομένων, ὡς ὄνου ἔχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μάλιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας ἰσχύει, ὡς καὶ τὸν λαυθανόντων ψόφων αἰσθάνεσθαι. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τοῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Paleophatum. *J. Cler.*

Sanguinea interqueus ſuffuſo lautina felle. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲ ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promtae, etiamſi gladio interim vacuae, odio tamen furioſae mentis armatae.* *J.T.*

90. Δᾷδα κατοφλίνων] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apuleius* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſa* &c. *protinus pervici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo noxae crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν τούτων] *Apuleius* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſis manus, trahebant eam nequaquam reniſtentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζωντανοῦσα τὴν παιδίσκην ἡ κόμης ἐξέλκει. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & aequum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲ ἦσαν ἀκέραιοι, καὶ τὰ δίκαια μεγίστην παράκλησιν, τὰς χεῖρας ἀφεῖλε εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀντιφαγον ἐθηκῶ ἐγκεκακτησει μεμιγμένην κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς ἐ ἀμορφ- &c.] Deſcribitur elegantter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Liver* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nuſquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἴδε τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ὠχριῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ σου καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & haec familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει ἐ φθονεῶν ὁμιλία, καὶ πραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus ſerm.

ἄμορφος, ὀξὺ δεδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν ἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παραμαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ συνεξέλκουσαι, καὶ καλλωπιζόμεναι τὴν ὀλκήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ ξυνεγνὼς τὸν εἰκόνα, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καλλιπαραγωγήσασα, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὐτὴ ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τὰπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μοι δοκεῖ Ἀπελλῆς τὸ ἑαυτοῦ κίνδυνον ὀρθῶς γραφῆς ἐμιμήσασθαι.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παραμαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε) *ὁμαρτοῦσαι, V.*
99. Ὁ ξυνεγνὼς] *Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. V.*
3. Μελανείμων] *Ἡ μετάνοια μελανείμων. V.*

* Ὁμαρτοῦσαι] Ὁ καρτοῦσαι misere edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο καρτοῦσαι. utrumque emendante *M. du S.*

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque moerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & perniciosius, eos prius, a quibus procedit, afflixit. Sicut enim arugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J.T.

94. Ὀξὺ δεδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ διδόρκασι. *Invicem sese acute intuentur:* ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ἰδὼν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχὴ νόσημα φθόνου τε & βασκανίας καὶ μᾶλλον ὀφθαλμὸν ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰς ἐγγὺς, ἀλλὰ & τὰ πόῤῥω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπε βασκαίνεις κακὸν ὀξυδορκῶς, τὸ δ' ἴδιον ὑφορᾷς ὀλίγωρος: *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J.T.

96. Τὸν φθόνον] Recte sane livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλός θ' ἀνθρώποισιν ἀιζηοῦσιν ἄπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει συγγράψας.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisa vultu.

J.T.

99. Ὁ ξυνεγνὼς τὸ εἰκόνα] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter. Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque descripsit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J.T.

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. ξυνεγνωσμένοι τὰ σὺ οἶδα πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ κ᾽ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ ἀβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ περιγράψαντες αὐτίκα. ὅτῳ γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γένηται. Ἔστι τοίνυν ἀβολὴ καλουμένη ἔντις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, τὸ καλουμένου λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνακεκριμένου πιστευομένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ᾽ ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ ἀβάλλοντος, καὶ τοῦ ἀβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἀβολὴ γίγνεται, καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρᾶ-

e Γένηται] Γίνηται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν καλούμενον] Τοῦ καλουμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβολή. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sariberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύτης βουλὴ μὲν ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὼν ἐφιλαμένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo præstat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐπιστρέψετο γοῦν] *Quæ convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. O *magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quæ se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque fictas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ira enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μεγίστην θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις ἐπιδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μεγίστην αὐτὴν προσθῆναι δύναμιν πάντων γοῦν αὐτὴν καλλιγενιζομένων, ἐνίοτε δὲ καὶ παρὰ τὴν πιθανότητα μετὰ τοῦ ψεύδους παντελοῦς, ὅταν εἰς ὄψεις αὐτὴ δι᾽ αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσβάλῃ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ποτὲ μὲν ἀθρόαν δείκνυσι τὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτιζομένη, τέλος αὐτὴ δι᾽ ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καλλιγενίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam hanc cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjectura a mendacio sient: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum se insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. quum novercæ scelus privignum falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatæ calumniæ. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ ἀβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quæ in calumnia spectanda sunt:* vel, *quæ calumniæ adsunt.* *J. T.*

14. Γένηται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ᾽ ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, δυοῖσι κακὸν τῷ μὲν γὰρ ἐπὶ οἷσι ἐπιτήδειος, τοῖσι δὲ ἐπιτηδείοισι· ὁ μὲν γὰρ ἀβάλλων ἀδικέει ἐπὶ παρόντι καλῷ κἀγαθῷ· ὁ δὲ ἀδικεόμενος ἀνακινδυνεύει, περὶ ἧς ἀτιμίης ἐκπέσῃ· ὁ δὲ δὴ τρίτον τοῦ λόγου τάδε ἐστὶ αὐτοῖσι ἀδικέεται, ἀβληθείς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J. T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, συναγάγωμεν τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τῆς διαβολῆς. ὅστις δὲ δή, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὃν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιᾶσθαι, καὶ μισείσθαι σκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὸ μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τοῦ πρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus.* *Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χαίρων μὴ ἀδικοῖτ' ἄνθρωπος ἑκών. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox τοὺς προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἀδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τοὺς λεγόντων, ὡς ἔστι μίγιστον κακὸν ἀβουλία· τί γὰρ ἂν γένοιτο τούτου κακουργότερον; ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἀδικοῦντας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐτιμωρεῖν ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δήλους ἅπασι τοῖς ἀκούουσιν, ἃ ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri posse maleficentius? qua facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: qua denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτε ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸ μὲν ὅτι πάσχει ὑπὸ δίκην, τὸ δὲ ὅτι ἐργάζεται ἀναγκάζει. *Et ex aequo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] *Malim, nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράσσειν] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττειν. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰς ὄψεις, & *Themist.* ἀντιτειχίσειν, ἀπωκοδόμησεν, ἀπεκλείσθη in not. *Toll.* adlegatum. Item Nostr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπέφραξέ σοι ἡ γέφυρα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἕνεκεν προσωπεῖόν] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, οὐ γὰρ πρὸς ὅπλων τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum uititur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius caussa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ ἀγγελίᾳ καὶ τῷ ἑτέρου λάθρα κρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλου τοῦ ἀκροατηρίου σφετερίζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτῶν τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καθιστὰς αὐτά, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀγγελίας προεμπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαῖεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τῆς εὐνοίαν ἴσην τοῖς κριθησομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγου προσκρουσθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀνεξετάσαι τὰ ἀπο-

ἄλλως δίκαιος ἢ τοῦτο γεγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, in quo praeter cetera, quae aqua forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent. Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, *ἐκ τῆς αἰτίας ἣ τοὺς ἀγγέλους, αἷς οὐ τοῦ πρότερον λόγου ἀκήκοεν ἰσχύς, οὐκ ἴσι τοῦ φύσει παραλόγου, ἀ μὴ δυναζόντων ἔτι ὑπὸ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν ἀγγελτῶν, καὶ τὸν τοῦ λέγοντος ἕτερον λόγον αὐτοῖς παρεῖδε, καὶ παρασχὸν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ὕστερον τὸν διαγνωσόμενον πρώτοις καὶ πρώτον. Fieri non posse, ut raus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, praevalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benevolis animis accipias, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibeas, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus patito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, qua sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: *ἐκ' ὁμοῖναι μὲν καθ' ἑκάστους τὸν ἐνιαυτὸν, ἃ μὲν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τοῖς καλουμένοις, καὶ τὸν ἀκριβέστατον. Quum quotannis juratis, vos eadem aequitate auditures tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμῳ δὲ κεῖσθω, δικαστὰς μὲν ἁπάντας δικάζειν μέλλοντας. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cognituras prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligentur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione dispenset. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutias & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἕτερον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Prius quam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαιον κρίνειεν, ἢ γναίη λόγων,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat, Qui non prius utrinque partis clare percaperit verba

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera;
Aequum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decurriones deprecari, partim populareis compescere, ut rite & mere majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo praederetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δ' γε ἀνεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαταγνώσεως δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Ad-

ἀπολογίαν τῇ καλήγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ
καὶ ἀνόσιον ἡγήσαιτο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν
καὶ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν,
εἰ τῷ [a] μὲ καλήγορῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλοι
λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ
καλήγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ τόμαλι σιω-
πῶντες, καταψηφιζόιμεθα τῷ προτέρῳ λό-
γῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐκ ἐκ τοῦ δικαίου, καὶ
τοῦ νόμιμον, καὶ τοῦ ὅρκου τοῦ δικαστικοῦ, φαίη
τις ἂν γίγνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δέ τῳ
μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραι-
νοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς
κρίσεις, ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον [b] ἐπα-

mini defensio, impium plane & profanum
fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos
quoque indignari Deos dixerimus, si ac-
cusatori fine metu dicere permittamus, quae
velit, obturatis vero defendenti auribus,
vel ipso oris silentio calculum contra alte-
rum, priore oratione subacti feramus. Igi-
tur non ex justo, neque ex lege, neque ex
judicialis jurisjurandi religione, delationes
fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis
digni fide videantur legislatores, cum ju-
bent sic justa & in neutram partem propen-
sa judicia facere; Poëta optimus inducen-
dus

a Μὲν] Non habet B. b Ἐπαγαγὼν] Ἐπαγὼν P.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μυθῶν μόνον παλαιληθεύοντας. V. Ἤτοι μὴ ἐτεροφρόνους. G.

Αὐτὸς πονηρὸς ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J.T.

57. Ἐν τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* J.T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου τὰς δίκας ἀκριβῶς ἐν ἀρχῇ τὰς ἐπιλήψεις, τὴν χεῖρα τοῦ ὠτὸν τοῦ ἑτέρου προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντος, ὅπως τοῦ κινδυνεύοντος καθαρὸν φυλάξῃ τὸν ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desciv it. J.T.

63. Εἰ δὲ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστος significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. J.T.

66. Ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme hæc verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. J.T.

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσεις. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita offert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶ θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ ὑφηδέϊ τὰ ἀκροάσεως (dictae calumniae) ὡς ἀληθῶς προκαθειλημμένον. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil caussae. Τὸ, ἀληθῶς eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. J.J.

Ibid. Μήτε δίκην δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἵνα σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσας ἐκ δικάσειε; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Maurer.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusationē caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers & suppositi; vs. 8. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον [Ἢν σὺ καλῶς δικάσῃς, σὺ θεὸς μετέπειτα δικάσει.] *M. du S.*

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἠπίστατο γὰρ, οἶμαι, κἀκεῖνος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάζθαι· ὅπερ ἐξ ἁπάντων ὁ ἀλαζὼν ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν ἀλαζονευόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας προαιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῦ] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσας *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμύητους B.

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδου ποιητὴν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.*

Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Στοϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ εἰκότα. μηδεὶ (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτο inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἶτα ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἰκὸς, οὐκ ἀκυρίου τοῦ ἀντιδίκου λέγοντος πέρας γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὅμοιον γὰρ ὡς [εἰ] μηδεὶ ἑτέρου κλῆσις, ἢ ὑπακούσας ἐτρέτισεν. ἤτοι (δὴ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκυρίου ἄρα τοῦ ἀντιδίκου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἱστήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἦλθε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιοῦν δυναμένην, ἐπίλυσιν παραλαμβάνων τοὺς μαθητάς. ἐκεῖνος ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἀντίφρασιν ἢν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως ἐκεῖνον ἐμάτειον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ οἱ φάσκειν, Δημιανέ. *V.*

Odium excitat adversum eum, qui nihil est commeritus. *J.T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula summa judicaturo tibi res sine teste non probaretur; testis sine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne semel audires. Magis enim veritas elucet, quo saepius ad manum venit. Amicum condemnas de praesentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accusatorem suum nosse licuit, aut crimen, iraseris?* Menander:

Ὁ προπαλαγνώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιητὴς ἴσθι πιστεύσας κακῶς.

J.T.

79. Ἀναίσχυντος] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipse, qui ad te detulit, desinet dicere, si probare debuerit. Non est,* inquit, *quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil umquam tibi dicam. Eodem tempore & instigat, & ipse se certamini & pugnae subtrahit. Quid dicere tibi nisi clam non vult, pane non dicit.* Verumtamen ubi deprehensi jubentur incoram accusare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falso Aratos cogeretur praesentes arguere. Historia est apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

Odium excitat adversum eum, qui nihil est commeritus.

Nihil fere tam est malignum, quam calumnia. Haec enim ubi clam aliquem a se persuasum decepit,

τοιοῦτος ἄνθρωπος, ὧδέ πως ἐς [a] τὸ ἀμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὁ μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ καθηγορεῖ ἑαυτῷ συνεπίστασθαι, οὕτως, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντιξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ ὧδέ εἰς ἐν τοῦ προφανοῦς μάχεσθαι δυνάμενος, ἐνέδρας ποτὲ καὶ ἀπάτης χρήσασθαι τοῦ πολεμίου.

Ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν δε-

meticulosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & adrationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

[a] Τὸ ἀμφανὲς] Τἀμφανὲς B. magis Attice. [b] Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Obscura quivis comitatur dolus.* *J. T.*

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Sævit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam
Auctorem, nec quo se ardens immittere possit.

J. T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* *J. T.*

85. Ὁ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Caffander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖόν ἐστι τῆς συκοφαντίας, ὅτι μακρὰν ἥκουσι τῶν ἐλέγχων, *esse id ipsum calumniæ indicium, quod procul probationibus venissent:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. *J. T.*

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* *J. T.*

89. Διευθύνει & ἀντιξετάζει] Potius, *persequitur, seque adversarium professus rem judicio committit*: vel, *judicio cum eo experitur.* *J. T.*

90. Ὥσπερ ὧδέ εἰς ἂν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. *J. T.*

Ὥσπερ ὧδέ εἰς ἂν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti nemínem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere possit, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* *J. T.*

91. Ἐνέδρας ποτὲ] *Q. Calaber.* l. III. v. 76.

Καρδίη δ' ἀνάλκιδος οὔπω ἀγαυοτέρῳ λοχόωτο.

Clanculum autem imbelles semper præstantioribus insidiantur. *J. T.*

93. Ἐν τοῖς βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint:* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: Ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἐπιτροφίαν φησὶν οὐ λιπεῖν ὀπαδῶν, ἀλλ' ἀροῦσι μυροφόροις, ὕτω τῶν κολακείαν ὁρῶμεν οὐ πένησιν, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦσαν, ἀλλ' οἴκων τε & πραγμάτων μεγάλων ἐλώδημα & νόσημα γινομένην, πολέμους δὲ & βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀναστρέφουσαν. *Atque ut Simonides ait, equos alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, quæ sæpe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἐώρων γάρ & τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερφυεῖς, & τε ἰδιωτῶν, καὶ & μοναρχῶν, χαλεπὸν ὄντα ἀεὶ μείζους ὄντι, τοσούτῳ πλείους & μείζους τοὺς διαβόλους, καὶ πρὸς ὀλίγον μὲν αἰσχρὰς βλάπτοντας τριφούσας, ὃ κακοῦ οὐδὲν μείζον γιγνᾷ πλούτου τε & τῶν ἄλλων ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiis, altaeque potentiae generant.* Q. Curtius adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes sæpius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. proprior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἴσως οὐδὲν οὕτω δεῖ τὰς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones exercentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων καὶ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμοῦντας, ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑποψίαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ ψογολοῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, καὶ τὰ μίση ὀπισθαλέστερα, καὶ ζηλοτυπίαι κακοήθεις ἐχέστεραι. πάντες οὖν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ὑπιτηροῦσιν, εἴ που τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, καὶ ὑπεγκωνίζει τὸν [d] πλησίον, καὶ τὸν πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, καὶ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς ἀτεχνῶς ὠ-

[c] Ἐλπίδες] Deest in B. [d] Πλησίον] Πόλεμον marg. *Al.* [e] Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] Οὗτον τοῦτο εἶπας ἀληθέστατον. *V.*

τὸν πλουσίων τε καὶ πολὺ δυναμένων, ἢ καὶ τὰς τῶν μοναρχῶν οἰκίας ἀκίνητα σωτηχῶς, γνησιωτάτῳ μύστῃ ἀκροᾶσθαι τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀληθεύειν ἄπαυλα· ταῖς γὰρ τοιαύταις κολακείαις ἕπεται καὶ τὸ ψεύδεσθαι. *Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* *J. T.*

1. Ζηλοτυπίαι κακοήθεις ἐχέστεραι] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ὑπὸ τῶν τότε διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· εὑρεταὶ δὲ μάλιστα καὶ πρῶτοι τοιούτου κακοτρόπου, καὶ βασκανίας, καὶ φιλοτιμίας οἱ περὶ τοὺς αὐλοὺς διατρίβοντες, καὶ τὸ τοιοῦτον πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Quae malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum aemulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolae vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* *J. T.*

4. Ἐπιτηροῦσιν εἴ που] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς εἰπὼν ἀπέλαμπε σὺν ὀξέϊ· τὸν δ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Βάλλεν ἀκοντίσσας, θρασέων κακὸν Ἕκτορα δῖον,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Aeneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.
J. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, obliti quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentia.* *J. T.*

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀστεραῖους βουλόμενος, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Helied.* & hoc Luciani loco adfert. *J. F. R.*

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὥσπερ δὲ τοὺς ἀληθινοὺς ἀποσοβεῖ φίλους, καὶ σὺν ἐᾷ πλησιάζων· ἂν δὲ μὴ δύνηται, φανερῶς μὲ ὑποσαίνει, καὶ ἀφύσσει, καὶ τίθηπεν, ὡς ἀμείνονας, λέβητα δ' ὑφ' αὑτὸν ἔνια τῶν ὑποστιβέων ἀφανῆ δὲ λόγῳ κίνασιν ἕλκει, καὶ μὴ παῦλαν ἰοῦσι ἐξεργάσηται, τὸ τῷ Μηλίῳ φυλάττεις μαντήμα· ἢν δὲ ὁ Μήδιος τῷ πυρὶ τὴν Ἀλέξανδρον χορὸν τῶν κολάκων εἶδον ἔξαρχος, καὶ σοφιστὴς κορυφαῖος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους σωτῆλαγμός. ἐπέλθωμεν οὖν θαρροῦντες ἅπασιν καὶ δείξωμεν ταῖς διαβολαῖς, δόξασιν, ὅτι καὶ θεραπεύσῃ τὸ ἕλκος ὁ δάκνων μόνος, ἡ ὕλη μένει τῆς διαβολῆς· ταύταις μέντοι ταῖς ὕλαις, μᾶλλον δὲ γαγγραίναις ὁ καμινεύσας διαβολὴς Ἀλέξανδρος ἀπόλωσε τὴν Καλλιδύνα, καὶ Παρμενίωνα, καὶ Φιλώτας, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris pruri-*

αὐδὺς ἀνατέτραπται, καὶ συμφύρεται, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας σιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γοῦν τῆς Ὁμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' ἀνδροφόνα κατέπεφνε.

τοιγαροῦν ὡς ἐπὶ μικροῖς τοῖς ἀγῶσι, ὅντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπικαιροτάτη ἐστὶν ἡ ἀφορολῆς· τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ φθόνου [c] ἡμισυέλπιδος λαμβάνουσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν

10 expelliturque tandem cum ignominia : floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

15 *Nam communis amat caedentem caedere Mavors.*

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *Va.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. b Τὸν] Τι *Homer.* c Ἡμισυέλπιδος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἡ μισόελπις ἢ ἐλπίς forsan legend. adpinxit aliquis margini.

tum excitavit, si non statim rem perfecit, memoria tamen tenet atque observat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum summus, praestantissimis imminens. Jubebat autem suos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametsi admorsus ulcus sanarit, tamen calumnia cicatricem manfuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corrosus Alexander Callisthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae historiam ab aemulo Cratero per calumniam subversi operae pretium est legisse apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum haec, & sequentia illustrat. *J.T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens superat: quandoquidem exemplo suo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius saepe & victorem stravit ovantem.

J.T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoscunt hunc articulum; reliquae respuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γοῦν τῆς Ὁμήρου] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τοῦ νόμου ποιῶ. quibus verbis *Elsner.* haec Luciani aliaque similia addit. *J.F.R.*

16. Ξυνὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba sunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum saepe erigeret, & afflingeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miscet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J.T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κτεν.] Adscripserat *Solan.* τι in *Homero* esse pro τὸν, recte; sed quod etiam adleverat *B.* i. e. Basilienses, sic habere, erravit; nam utraque *Bas.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forsan Codicem B. significare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipso Homero legi potest. *J.F.R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον δημον *Photius* vocat, epist. prima, commate ις'. *J.T.*

22. Ἡμισυέλπιδος] Scriptum fuisse ἡ μισόελπις ἢ ἐλπίς, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipse Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲν τίχνης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli sunt, nisi astu colas:
Sed malum maximum, si id palam provenit.

J.T.

30. Οὐδ' ἂν κατίχνοις] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo saepe multorum improbitate depressa veritas emergit, & innocentia defensio intercluſa respirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi sunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta est, a consiliis malitia deferuntur. Quod si aut confidens astutia, aut callida esset audacia, vix ullo resisti modo posset.* *J.T.*

35. Ὁ τιμώμενος] *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illustrioribus clarescunt meritis, acrius invidia toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia carens,*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. εἰ γὰρ ἦν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίνετο. εἰδ' ἦν [d] κατίσχυσε τῆς πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο κατ' αὐτήν.

Διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ὀπίσθιος· ἅπαντες γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸ κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τῆς φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ὅπι τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τῶν δρομέων γίγνεται. καὶ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, τὸν ὕστερον εὐθὺς καλα-

[d] Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. [e] Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυε] Καθεδυάσατο. *G.*
43. Τὸν ὕστερον] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὸν ἀφετηρίων σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούπιτνον, καὶ μάστιγα. *G.*

rent. *Livius* lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium livoris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ αἰεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magna felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem;
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et; ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζουσι] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τὸν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitia gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μαραμαίνων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἐκεῖν.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρέσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τίχνα καλαμαύρωσεν.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim das finem, & virorum deteriorum ars corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τὸν δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τὸν ὕστερον] εὐθὺς καλαμισσώσας] Ὑστερὸν ſive βαλ-

καλαπεσούσης, μόνον τῷ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν ἀφύλακτον ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνοὺς τὸ ἐκ τῆς τάχους ἐλπίδα, ὅτι τὴν καλὴν εὐεξίαν ἐτράπελο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸν τρέχοντα ἐπιχὼν, ἢ ἐμποδίσας, ἐπιστομεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἂν πολὺ νικῆσαι δυνάμενος. ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ ταῖς φιλίαις τῶν εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ μὲν προέχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

luna, ſolum anteriora petens, & ad metam intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tener, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶ] Recte *J. S.* Καὶ male P. Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὁμοίως male *El.* d Εὐδαιμόν. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλβίς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *J.T.*

Τῆς ὑσπλιγγος — καλαπεσούσης] Conſtat jam ſatis, docente præſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ὑσπλιγγα eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Hæc ὑσπλιγξ ſubito utrinque laxata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλβῖδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλβίς. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J.M.G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectaret*, ac ſi τὰ πρωτεῖα legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενος, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

— — *Signoque repente*
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὸν ἀφύλακτον ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J.T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν συναγωνιστῶν legendum videtur. *F.G.*

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *J.T.*

53. Ἐπιστομεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ἐπιὼν τὸ πάθος ἔρῃ τὸ ἀνάθημα, μὴ ἐπιστομίσῃ μέ φησιν ἀμφιπλατεῦσαι. *F.G.* Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J.F.R.*

56. Ὁ γὰρ προέχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J.T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Prælatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindicta locum.* *J.T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ λαφύσσει] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

— *Hoſtemque unum loca non ſua nactum*
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in cautum media traxere caterva.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentiae defenſio ſaepe multorum improbitate intercluſa reſpirat.* *J.T.*

64. Ἢ ἐ ἀμήτριον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἀμήτριον] Lege ἠδὲ, i. e. ἢ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F.G.* Adeo placet, ut putem in con-

cos, abripitur. At iſti amantur & videntur amici ob id ipſum, quod laedere viſi ſunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, ſed in eo omni elaborant ſtudio, veriti, ne quid abſonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae inſunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; miniſtrum denique dominationis *ſuſpectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀπεπράθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [c] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐκ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐστιν ἔργον, δεδοικότι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ὅτι πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοιτες, οὐκ ἀπιθάνως ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον ὁ μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, ὁ πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, ὁ τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Εἰσὶ-

c Φίλοι] Φίλον B. cetera deſunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστιν tantum adſcivit. f Προσάψαι] Προσάψασθαι B. g Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *A1.* & *Va.* & *J.* Μηδὲ *P. S Amſt.* Μὴ δὲ *Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. Μηδ' B.

contextum recipiendum. *J. F. R.*

65. Τὰ προσόντα] Hîc ſunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adſunt, quibusve conſpicuus eſt. *J. T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες] *Baſilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ ταῖς εἰς τὸ χεῖρον διαστροφαῖς τὸ ἐπιτηδειότατον διαστῆσαι, καὶ εἰς χεῖρον κακίας τὴν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem eſt, in pejus deflectendo, quod laudabile eſt, culpare, & e malitiae vicinia virtutem criminari. Sarisberienſis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena perverſis, nunc minuit: mala autem fingit, quae non ſunt; aut magnificat, & extollit, ſi qua ſunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Eſt praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effuſus pro copioſo accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως *eſt, immunda & fatida* ἄκοσμος.
Caeſia γλαυκὸν, *nervoſa & lignea* δρυΐνη, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύριον καλέουσι τὸ πᾶντες,
Τήνην, ἁλιόπανσον. ἐγὼ δ' ἐμὸν μελίχλωρον.
O Bombyce venuſta, omnes te Syram vocant,
Tenuem, ſole aduſtam. ego vero ſolus flavam melli inſtar.

Eſt item apud *Ariſtaenetum* illius vitiorum in meſius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epiſt. 18. Καὶ ὁ μέν τις Τήνην, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις παρὰ σοὶ κληθεὶς ἐπαινεῖται· τῷ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἔφης· τὸ δὲ μέσον τούτων ἐμοὶ μητρυιὰ ἔχειν μέλανας δὲ ἀνθρώπους ἀνορύττεις, λιπαροὺς δὲ θεῶν παῖδας προσίεσθαι μελιχρόχρως δὲ οὐκ εὔχροιά τις, ἀλλ' ὁ πελιὸς εἶναι. Ubi niſi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προσκείμενα mutatum eſſet, χρῶμα pro πελιὸν lege em. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus ſanus eſſe videtur. Μιλαγχλώρους δὲ ἐ τύπους εἶπε τινὸς ἄλλου πελιὸν μα, ἢ ἐρυθροῦ ὑποκορίζεσθαί τι ἐ ὠχρᾶς φάσεως ἢ τῶν ὠχρότητα, ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ. Lege, μιλαγχλόρους. (ſive μιλίχρους, ut alii malunt) δὲ ἢ τύπους εἶναι δὲ ἀλλ' ἢ χρῶμα εἶναι ἐρυθροῦ &c. ad plures illi ſermo inſtituitus eſt, ſic ut τὸ εἶναι vitioſum eſſe, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifeſtae ſunt. Poſſet autem τὸ πελιὸν *facies* verti: niſi quis προσκείμενα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in ſole ambulem, etiamſi aliam ob cauſam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus eſt eximius, ſed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem noſtrum, & animi æruginem perſtringit, dicens:

At nos virtutes ipſas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incruſtare. probus *quis*
Nobiſcum vivit? multum demiſſus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene ſano,
At non incauto, fictum, aſtutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congeſſit, quae deſcribere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J. T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyranni miniſtrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J. T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo ſe explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangeliſtam 4, 46. & hic noſter τυραννικός. Non eſt tyrannus ipſe ὁ τυραννὸς, ſed miniſter tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam ſuam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipſum ſuſpicioni, illum adeo ſedulo agere omnia, uti proditionis conſilium tegat: ut

Ἐνίοτε μέντοι ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ὑποβάλλει τὰς διαβολὰς τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἦν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου καὶ τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ὑμάλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικῶς· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἦν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τοῦτο μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐκλευασέ σου Φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμετρα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παροθήσεται, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρήσεται. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipſe, qui audit, diverſam calumniandi rationem ſubjicit, ut maligni, ad ipſius ſe mores dum componunt, ſcopum feriant. Si enim Zelotypum eſſe videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: viciſſim ad illum Stratonice reſpexit non ſane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praeſto ſunt*, quaedam etiam aliae de ipſius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re ſibi placeat, *Per Jovem*, ait, *riſit verſus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos eſſe dixit, & male compoſitos.* Apud religioſum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum reſpuat, & neget providen-

a Φασι] Sic reſtituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῖ per compend. pro φασι. b Ἀπεστέναξε] Sic Edd. Ἐστέναξε B. Forſan ὑπεστέναξε. c Ἀηδῶς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδὼς Edd. d Τοῦτο] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἣν ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐμάνθανεν πάθει τῆς πατρῴας ‡ ταύτης ἀπαχωρῆσαι τῷ υἱῷ· πάθει δὲ νόσῳ ἄλωτος καὶ § ὡς αὐτὸ γενέσθαι τὸ θανεῖν διὰ τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. οὐ μαχαίρᾳ γὰρ τῷ πατρὶ γεγονότος Σελεύκου, διὰ τὴν υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τὴν παραπτίαν τοῦ νόσου τοῦ ἔρωτος, ὑπεξέστη ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. V.

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiaſtes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. M. du S.

† Ἐμάνθανεν] In C. ἐμάνθη . . . ὡς νοσῆσαι καὶ θανεῖν ἀπωλεῖν τῷ πατρὶ.

‡ Ταύτης ἀπαχωρῆσαι] C. D. male αὐτῇ παραχωρῆσαι. M. du S. In editis male etiam legebatur παραχωρεσθῆναι. J. F. R.

§ Εἰς αὐτὸ γενέσθαι —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θανεῖν διὰ τὴν πρός. M. du S.

¶ Ἐρασιστρ.] Omiſſum erat in editis: addidit M. du S.

ut ille Callicrates, qui dum ſe τυραννικὸν ſimulat apud Dionem Syracuſanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. J. M. G.

75. Φασί] In omnibus libris noſtris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. M. du S.

77. Ἡ Στρατονίκη] Alluſit partim ad hiſtoriam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercae amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac ſi Stratonices manifeſtarius adulter eſſet. Utramque noſter fuſe exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetae: quam breviter item noſter attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐρῶντα Στρατονίκης διανύσαι λέγεται τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonices novercae innuentem.* Ex hac hiſtoria effictam habes narratiunculam apud *Ariſtaenetum* lib. I. epiſt. XIII. Repoſui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad hiſtoriam reſpicitur, quam expoſuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. J. T.

Ibid. Στρατονίκη] Adverſantur haec fidei hiſtoriae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem ſubodoratus erat; quem ars Heraſiſtrati ſola detexit: ſed & alibi noſter in eundem incidit errorem. V. Ἰναρ. c. 15. M. du S.

78. Ἀηδῶς] Mſ. Ox. uti conjecerat *Tollius*. In reliquis ἀηδῶς. M. du S.

Ἀηδῶς] Cl. *Jenſ.* ad *Hermot.* ſub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & poteſt mihi etiam ea ratione defendi, quod εἰκὼς intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Geſner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. J. F. R.

79. Ἐρωϊκὴ] Ἐρωτικῶς. F. G.

81. Μὰ Δί'] *Tib. Magr.* v. Μὰ haec adferens obſervat rariſſime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. ſupra ad *Icarom.* c. 14. notata. J. F. R.

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionyſii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detruſus eſt: unde Tarentum ſufugiens Dionyſio revocanti epiſtolam miſit una litera O, id eſt *a*, no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si caussam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀληθῆ τῷ ὠτὸς τυπεὶς, ἀλγεδάνει ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέχθεται τὸν φίλον, καὶ πρεμένας τὸν ἀκριβῆ ἔλεγχον.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν εἰς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθαι τὸν ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [c] τρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν εἰς [g] αὐτόν, ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεθαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσιέσθαι τῷ παραδόξῳ τῆς ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαλειλημμένον.

Ἀνυσιμώτατον γὰρ [i] ὂν τὸ εἶδος τῆς διαβο-

[c] Τρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. [f] Ἐκεῖσε] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. [g] Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. [h] Ἀληθῆ] Ἀληθεῖ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* [i] Ὄν] Omittit B. Ὄντως vult *Jens.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυνάμενον ἀνῦσαι. *G.*

notatam. plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλος ἀλγεδάνει] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut oestro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accurata inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim ejusmodi mendacia confingunt, quei: maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα τρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestе ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspiciosa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Deliturum amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro τρωτὸς, vertitque *& qua parte praestas*. nos emendavimus & contextum, & interpretationem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Τρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mſ. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Εἰς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit (non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate praeoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθῶς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθῶς enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Jensii*. *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώτατον γὰρ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώτατον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθουσι. Pro ἐκότε malim, ὅς ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώτατον γὰρ ὂν τὸ εἶδος τῆς ἀλγεδόνος, τὸ ἐπευαντίον τῆς τοῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ἐκότε ἐσ τὸν Πτολεμαῖον τὸν Διονύσῳ ἐπιπλήττει, ἐγώτό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῇ τοῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἐπιὼν τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

[a] Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. [b] Ὁπότε] Ὡς mavult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. [c] Κληθείς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κλαθείς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελείαν στιγμήν nec aliter video fecisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J. J.*

Ἀνεμιμάτλου γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ἐπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ἐπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς ἀπροάτου movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V. G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ ἀδόν] Impressi omnes ὃν τὸ ἀδόν. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὅν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζειν putes, sive participium pro ἐστὶ positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἶδος δὲ ἀδόλεσχον ὃν δεῖ διαχειμάζοντος βασιλέως. Sed vel magis abundat verbum εἶναι ibid. V. 8. 8. εἶδε ὃν εἶναι αὐτὸν ἱλάσκεται, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ὢν ἦ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὃν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ὄντα, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo ὢν addita. Conf. mox c. 20. ἐπὶ — ἀδελφῇ τινὶ ὄντι. *J. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νίῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Auleta*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νίος ideo Νίος dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemaeorum. *J. F.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adestur Jonsius in Histor. Philosophica. *J. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tillium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Βαθὺ ἔκπωμα] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & inusitatum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quae mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatem.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipare.* *J. T.*

10. Ταραντινιάζων] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τὸ γε ταραντινίζειν λέγουσιν ἐκεῖνοι ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς λίαν καὶ ταραν-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

10. ᾧ λαβὼν [d] ταραντίνιδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε καὶ προσωρχήσατο, ἀπολώλει ἂν, ὡς ἐγὼ ἡδόμην τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ἦν, καὶ ἀντίτεχνος τοῦ Πτολεμαίου τρυφῆς.

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἐν ἅπασιν αἰτία λέγοιτο, εἰ ἔλοιτό τις μὴ

[d] Ταραντίνιδιον] Ταραντινίδιον male B. [e] Τε] Omittit B. [f] Τότε ἂν ἀπ.] Ποτὲ ποτὲ ἂν B. Ἂν ποτὲ ἀπ. Pl. Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντίνιδιον] Θήλεον λεπτὸν ἐσθῆτος ἱμάτιον ἢ πάντως πορφυροῦν. V.

Ταραντῖνον χρίσεως ἐστι τρυφῆς. *Est autem pellucida vestis, Tarentinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata.* Hesychius: Ταραντῖνον, sive, ut alii legunt, ταραντίνιδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, πρόσωπον ἔχον ἐπὶ τῆς ὑφῆς. *Tarentinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν σὺ ἐλλίδιον, ἐχ ὅμοιον, ἢ ταραντινίδιον ἔχουσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtæ, Παρθένῳ δ' ὕβρις δοκεῖ, φορῶν κροσωτούς, ἢ γυναικείαν στολήν. *Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragœdi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λαβὼν χιτῶνά τις βασσάρα, διονυσιακὸς, ποδήρης. Et apud *Hesych.* βασσάραι χιτῶνες, ἃς ἐφόρουν αἱ Θράκιαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βασσαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Baccharum:* unde & *Baccha* Bassarides dicta *Pers.* Bassaris & *Lyncem.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiæ*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* J. T.

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τι] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: præsertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemæo Philopatore, lib. XXX. *adhiberi instrumenta luxuriæ, tympana & crepundia;* sive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὰ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milet. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quæ mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis ederato cervix manabit olivo,
Et series nudos veste fluente pedes.
Mollia Dircæa pulsabunt tympana Thebæ;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idæos cymbala rauca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ σῶλαι σωτήριοι· ὅπλα δ' ὅπλα
Νεβρὶς, λεοντῆ, κόμβαλα δὲ, πλεκάνη.
Sudorumque pares meta, paria arma: leonis
Exuvia, hinnuleus, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & fericatus & crepidam aratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtimbret, cymbalo incessit.* J. T.

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. J. T.

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum hæc omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephæstionem deferebatur.* J. T.

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῆς ἔρωτος Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ χαλκῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μάγιστρος ὁ ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέχαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum ſibi neque adorandum ſumſiſſet Hephaeſtionem. Cum enim deceſſiſſet Hephaeſtion, prae amore illius Alexander reliquae ſuae hoc etiam adſtruere magnificentiae voluit, & Deum ſuo ſuffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca conſecrari & arae, atque ſacrificia, feſtique dies novo Deo parari, ſanctiſſimumque omnibus jusjurandum eſſe Hephaeſtion. Si quis vero ſubrideret ad iſta, aut non ſatis religioſus eſſe videretur; mortis illi poena erat propoſita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis ſtatim eam incenderunt, excitaruntque, qui immiſſa ſibi ab Hephaeſtione inſomnia narrarent, praeſentiamque ſibi illius oblatam, & ſanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem ſacrificarunt velut Aſ-

a Ἀνέστησαν] Ἀνίσασαν marg. *Ald.* b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέχαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Antea τὸν προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος Συλαΐδας λέγεται λέγειν τὸν βασιλέα ὅτι ἐξ-

βάκχου περὶ Θεοφάνους πολὺ ἐν τραπέζῃ διεξιὼν ὑπέπτυσα. § ἄτε καὶ ἄκαι, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμενος. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμ—— *V.*

† Συλαΐδας] C. D. male Σαλαΐδας λ. ὅντα τ. β. Θρᾳξάχους. *M. du S.*

‡ Magiſtri fuit ſumma dignitas in aula Conſtantinopolitana, de qua vide *Meurſium* in Lexico Græco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Iſauricus, vel Copronymi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiaſtam noſtrum ſaltem ante 1229 annos non viziſſe, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

§ Ἄτε καὶ ἄκαι] Exc. *G.* ἅτε καὶ ἄκαι. Barbare. Sed tamen genuinam puto eſſe ſcripturam. In C. ἅτε καὶ ἄκαι, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Præceſſit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit.* Et ſequitur prompte Benedictus verba hæc ipſa ſic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & verſionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorſus in Græcis fiat mentio illius funeris. Quin etiam *μεγαλουργία* non patitur, ut de impenſa pecuniaria intelligatur, Græcis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec conſideratio magnificentiæ funeris poteſt hic locum habere. Majora deſiderantur, quæ habebis, ſi recte vertas mecum *ad reliquam rerum ſuarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta ſua referri voluit, ipſum ex mortuo feciſſe Deum. *J. G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J. T.*

24. Καὶ ὁ μάγιστρος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Druſillam documenta nunquam deinceps niſi *per numen Druſillæ* dejeraſſe. Idem in morte Julii Cæſaris narrat, controverſias quasdam a plebe *interpoſito per Cæſarem jurejurando* diſtractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* ſibi *neque ſanctius*, neque *crebrius* inſtituiſſe, quam *per Auguſtum*: quin & violata perjurio numina iſta gravius vindicata, quam ſi quis per ipſum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Cæſarii pejeratur.* *J. T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis ſigna. Unde & ægrotantes, & futura praenoſcere cupientes, in Deûm, Æſculapii præcipue, & Serapidis, nec non Apollinis, ſeſe templa conferebant, per ſomnium illorum voluntatem, reſponſave expiſcaturi. *J. T.*

32. Ἐπιφανείας] Illuſtravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illuſtris *Ez. Spanhemius* in V. Diſſertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatiſſimum. *J. T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Æmulatus eſt in Antinoo Hadria-

Aſſeſſori Depulſorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere ſibi, qui non Dei modo filius eſſet, ſed facere etiam poſſet Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiiſſe Hephaeſtionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea cauſſa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui ſepulcrum Hephaeſtionis praeteriens fleviſſet. Verum ſuccurriſſe illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipſumque

λῶν ἔθνων παρέδρῳ, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἥδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα ἐπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ὁ θεῶν παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων [g] περὶ τοῦ χαροῦν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τὸ Ἡφαιστίωνος θειότητος; ἀφελληθέντας, ὡς ὁ τιμῶσι τὸ κοινὸν ἁπάντων θεὸν, καὶ ἅμα τοῦτο ἐξελαθέντας, καὶ τὸ τοῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιάρχων πρὸς Ἀλεξάνδρου, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτοῦ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφελληθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τὸ Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμενος πρὸς πάντων [i] τῶν θεῶν, καὶ πρὸς Ἡφαιστίωνα,

[d] Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. [e] Πόσους] Ὅσους B. [f] Οἰόμεθα] Οἶσι B. [g] Περὶ] Et ſic Fl. cum cett. [h] Τότε] Ὅτι B. recte, ait *Solan.* [i] Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non ſecus ipſe, ac Hephæſtionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graci quidem volente Hadriano eum conſecraverunt, oracula per eum dari aſſerentes, qua Hadrianus ipſe compoſuiſſe jactatur.* *J.T.*

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virtus eſt numen conjunctum Diana, ut matri Deûm Attis, Minerva Erichthonius, Veneri Adonis.* Id eſt πάρεδρος. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teſte *Heſychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores exiſtimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus ſeſe apud noſtrum in dialogo ſui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρέδρῳ] Ælianus de Demade V. 12. ἐψηφίσαλο θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον τριακαιδέκαλον, id eſt πάρεδρον τῶν δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmaſius*. Unicuique Deorum ſuos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idæos Dactylos, Æſculapio Ὑγείαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et ſic aliis alios aſſeſſores. *M. du S.*

Παρέδρῳ ἐ ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic eſſe praeſentem auxilio, & tanquam *aſſidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus obſervatis adjiciendum, quod *Salmaſ.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Juſtino M. & Euſebio, jungi etiam ſolere παρέδρους & ἐπιπροπομπούς δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de ſomniis dici, ibidem monet vir ſummus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diſſ. 7. divini operis p. 425. ſeq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pauſanias* in Atticis, pag. 61. *J.T.*

36. Ἐπίστευε] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant criſta. Nihil eſt, quod credere de ſe
Non poſſit, cum laudatur dis aequa poteſtas.
J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, ſeu gentibus Dii; *Auſon.* in Cæſaribus:

Æneadum genitor qui ſextus & ultimus heros,
Polluit, & clauſit Julia ſacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina deſiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Auguſtini* de Civitate Dei, cap. 8. & paſſim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκαλείρχθη λέοντι] Alludit ad hiſtoriam Lyſimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμενος] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus uſus, interfecto, ſeu diſcerpto a Patribus Romulo, quo deſiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

τος, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, φαινόμενα ἐναργῆ τὸ θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. εἰ γὰρ ὡς ἀπίστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὅτι νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύσαι.

adeo Hephæstionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὅπῃ τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὅπῃ τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ διάβολοι, ὅ, τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ εὐεπίβολον, τούτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανὰς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλαμβομένου, [d] μηδὲ τὴν [e] αἴσθησιν.

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύσαι] Μνημονεύσασθαι B. & *Fl.* b Ἐν] Etiam adest in *Fl.* c Αἴσθωνται] Αἰσθοῦται B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἴσθομένου] Et sic *Fl. B1. P.* &c. An αἰσθωμένου; adscripsit *Solan.*

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἰδὴ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρέλκει. *J.T.*

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est *Oppianus* lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιόωσι
Λάθρῃ ἐμπιλάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δυκεύσας,
Εὔδοντας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεϊ συμπεσόντος, ἐνιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῳ τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι σπεύδουσι, πυρὸς βλὼς, ἄσπετος ἅτμη,
Δαλὸν ἐυδμήτων μεγάροιν αἴσσῃσι φέρουσι
Ὡς τότε &c.

Ac veluti insidiae media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nacta sub Marte quieto,
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casurae signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae paventes cogitationes invadunt.* *J.T.*

61. Ἀλλ' οὐ δή] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ δή. Possis quidem intelligere χώραν· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ὅθεν, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J.M.G.*

65. Ὅτι ἂν ἀσθενὲς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅπερ ἂν αἰσθῆται αὐτῶν εὐπραγοῦσαν, ἡρέμα εἰσοικισαμένη κατὰ σμικρὸν ὑποῤῥυῆναι & ἐλέγχει τὴν ἀφρακτόν τι καὶ ἀσθενῆ. *Qua ubi ad votum sucedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* *J.T.*

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* *J.T.*

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. *J.T.*

78. Συγξεῖς] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* *J.T.*

82. Διατριβὰς] Et hic secutus sum Ed. *J.* quod enim

gunt ; qualia nempe victo animo & in servitutem redacto, fieri probabile est.

20. Machinae autem illis contra absentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba assiduitas, & impudentia & foecunda alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio est, cognata vel soror potius delationis. Nemo enim tam generosus est, & adamantino muro sic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis : cum praesertim velut cuniculis quibusdam fundamenta subruat delatio.

21. Et extra quidem sunt ista. Intus vero proditiones multae *hostem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura ineſt omnibus hominibus ; & illud celere eorum, quae vix attigimus, fastidium: tum quod mirabiles auditiones sectamur. Gaudemus enim, nescio quomodo, universi

ἢ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς, ἢ ἐξανδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥ τε ἀπάτη, ἡ τὸ ψεῦδος, ἡ ἡ ἐπιορκία, ἡ προσλιπάρησις, ἡ ἀναισχυντία, ἡ ἄλλα μυρία κακουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς διαβολῆς. οὐδεὶς οὕτω γενναῖος ἐστί, ἢ ἀδαμαντίνου τείχους τὴν ψυχὴν προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν εἰκοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] διαβολὰς ἢ ταῦτα ὑποκρούσεσθαι, ἢ τοὺς θεμελίους ὑφαιρήσεσθαι τῆς διαβολῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, ἢ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, ἢ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, ἢ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπάμενον. ἡδόμεθα γοῦν οἶδ' ὅπως ἅπαντες [i] λαθραδὰ, καὶ πρὸς

[f] Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀκούοντος *J.* & *Vr.* [g] Διαβολάς] Sic B. cum *Fl. Fr. H. Vr.* &c. Διαιρέσεις *J.* sola, & marg. *Al.* [h] Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adspirate *Fl. B. P.* [i] Λαθραδὰ] Constans lectio, ait *Salm. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Gesn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Πικρὰ ἄφ, ὁ συμβαίνει τὸ σύκοις, ἢ τὸ κάρδῳ, ὁ σύκοις κόρον λαμβάνουσι, ἢ ταχέως πληρούμενοι. καινοτρεπὲς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα ἢ ὅπως τὸ κοινὸν ἐ καθαμιλλήθην. *V.*

* Οὐκ οἶδα] In C. hic novum scholion constitutum, quod jam supra alicubi habuimus. In Editis vero is omissum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nium in aliis erat διαβολὰς, ferri nequaquam potest, cum statim sequatur ἢ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρήσεσθαι τῆς διαβολῆς. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hist. cap. 1. *Est natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epist. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπαινέουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντων νεαρὴν ἀφαρπίζηται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat assiduus copia longa viros.

Monetque *Isocrates* ad evitandam illam satietatem, τὰς ἐπιτηδεύσεις μὴ πυκνὰς ποιεῖσθαι τοῖς αὐτοῖς. *ne saepius eosdem*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοτρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα ἢ ὅπως τὸ κοινὸν ἐ καθαμιλλήθην. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθραδὰ relatum, & post χῆμα omnia omissa.)

alloquamur, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum est apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum esse debent, sicut aliarum rerum, satietates. Veterrima quaque, ut ea vina, qua vetustatem ferunt, esse debent suavissima: verumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitia munus expletum sit, novitates autem, si spem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illa quidem repudianda: vetustas tamen suo loco conservanda est. J. T.*

93. Λαθραδὰ ἢ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθραδὰ ἐ πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα ἢ μετὰ ὑποψίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi faustis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ὕτως ἡδέως παραγαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] διαβολῶν, ὥσπερ τοὺς πτεροῖς κνωμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena ſunt ſuſpicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus ſuaviter titillantur a calumniis, quam ſi plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἱρήσουσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲ ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τὸν δὲ διαβαλλόμενον ἀγνοοῦντα. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis nixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo ſtet in contraria acie, nec impetum repellat; ſed ille qui audit ſua ſe ſponte dedat; qui vero petitur, ignoret inſidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

[a] Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὅς λεγόμενα καὶ μετὰ vult *Solan.* ac *Geſn.* optime. [b] Ἀκούσιος] Ἀκοὰς *Ald.* 2. [c] Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus noſtris libris antea fuerit. ὅ. γ. ὀ. ὁ. ἡδόμενα πάντες λαθραῖα, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας & μετὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. Nullo prorſus ſenſu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus eſt quidem emendare; eo usque laudem meritus eſt; ſed friget ejus emendatio. Noſtra ſcribentis mentem ipſam jam liquido praeſtat. Nec ullus jam ſcrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, ſupereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo eſt, qui non a ſe dictum, aut ſcriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis ſignum eſt. Haec autem cum ſcriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demoſthenis* l. habuiſſe videtur, π. στεφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορεῖν & τὸ καθηγορεῖν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. *Tacit.* Hiſt. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* *M. du S.*

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum eſſe corruptum ipſa inſignis varietas indicat. *Ald.* 2. ſic, ἡδόμενα πάντες, λαθραῖα καὶ πρὸς τὰς λαθραῖα λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκούς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caſelius*, qui ſeparatim hunc libellum dedit Helmſtadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo ſic: *Neſcio enim qui fiat, ut omnes clandeſtinis ſermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque ſuſpicionum plena ab aliis inſuſurrantur.* Melanchthon tranſtulerat, *Neſcio enim, qui fit, ut omnes amore ſui immodico admiratio furtim rapiat, & ſuſpicionibus illectet.* Benedictus: *Neſcio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas ſuſpicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, niſi fallor, ex quo τὸ ὅς vel τ' ὅς adeo obſcure ſcriptum, tranſiit in τάς. Nempe dediſſe puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμενα πάντες λαθραῖα καὶ πρὸς τ' ὅς λεγόμενα, καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. *J. M. G.*

94. Πρὸς τὰς λεγομένας & μετὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam ſuam ſententiam non addiderit idem occurrere ſupra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ διάτονον πρὸς τὸ ὅς αὐτῷ κακολογούμενον. Cumque Cl. *Geſnero* eadem emendatio in mentem venerit, iſte conſenſus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac ſi πρὸς τὸ ὅς λεγόμενα & μετὰς edi curaſſem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὅς vel τὰς ſemel tranſiſſet in τὰς, quid mirum, ſequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupiſſe? *J. F. R.*

Ibid. Μετὰς ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Suſpicio grave eſt hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad triſtem partem ſtrenua eſt ſuſpicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in iræ devitatione monet *tollendam ex animo ſuſpicionem & conjecturam, fallaciſſima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aſpis exſurgit: urſos leonesque mappa proritat. Omnia, qua natura fera ac rabida ſunt, conſternantur ad vana. Idem inquietis & ſtolidis ingeniis evenit; rerum ſuſpicione feriuntur.* *Auſonius* in epiſt. ad Paulinum:

Nec qua compoſitis male ſuada & credula cauſis
Concinnat veriſimilis ſuſpicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miserrimum est, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali sibi sit consci, & consueta loquiturque ac facit, undique insidiis circumventus miser. Alter vero, si quid generosi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, statim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admissa defensione intelligit, se frustra contra amicum incitatum fuisse.

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲ οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχε) τῷ φίλῳ φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμεν@, καὶ τὰ συνήθη λέγ{, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλι@ [e] ἐνηδρευμέν@. ὁ δὲ, ἢν μὲ [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέῤῥηξε τ' ὀργὴν, καὶ τ' θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλ@, [h] ἀπολογίαν προαισθόμεν@, ἔγνω μάτ]ν καὶ τῦ φίλυ [i] παρωξυμέν@.

24. Si vero minus generosus sit atque humilior, admittit ille quidem, & summis labris arridet; sed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἢν δὲ ἀγεννέστερ@ καὶ ταπεινότερ@, προσίσται μὲ καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τὺς ὀδόντας ἀφαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσοδο-

[d] Συνεπιστάμεν@] Ἐφιστάμεν@ B. [e] Ἐνηδρευμέν@] Ita Edd. & B. Ἐνεδρευόμεν@ V2. [f] Ἔχῃ] Ἔχει B. [g] Ἐξέῤῥηξε] Διέῤῥηξε Coll. [h] Προαισθόμεν@] Nil mut. Edd. nec B. An προσισόμεν@; marg. J. [i] Παρωξυμέν@] Παροξυμμέν@ B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίστευε τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. G.

Ita enim illic legendum: non, *male suada credula causis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Composita causa* sunt fictae calumniae. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis causis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἰοὶ· πάντες πρὸς τὰς λαθρηδὸν λεγομένας, καὶ μ. ὑπ. ἀφροδολάς. J. T.

6. Τῶ ἐπιβουλῶν ἀγνοοῦντ@] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam est adversarius, facile cavendo vitare possis: hoc vero occultum, inteſtinum, ac domesticum malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam perspicere atque explorare potueris.* Facete Hispani,

Del agua mansa me guarde Dios, que de la brava me guardaré.
Id est,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praestet: A torrente facile me ipse tutabor.
J. T.

15. Ἐξέῤῥηξε τὸν ὀργὸν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid est iniquius, quam secreto credere, palam irasci?* J. T.

17. Προσίμεν@] In omnibus libris nostris hic legebatur antea προαισθόμεν@, quo quid absurdius dici potest? Immo vero προσίμεν@, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμεν@] Si *praesentit*, *praecipit*, cur adjicitur τίνα@; Suspicor scripsisse Lucianum προσίμενος, *admittens*, vel si quod verbum ejusdem potestatis pro-

pius ad literas verbi προαισθόμεν@ accedit. J. M. G.

Προαισθόμεν@] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi potest, quod satisfaciat, vitiosam lectionem exhibeo, donec Codd. subsidio veniant. J. F. R.

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc est, non ex animo. Sic *summis labiis hospitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noster autem, ἀπ' ἄκρων χειλέων φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ' ἄκρα τῶ χείλεσι τοὺς ὕμνους ἔχειν. plura *Erasm.* in Adagiis. J. T.

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσσ. ρ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσσ. ϑ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Est & apud *Hesiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occulens. Hesych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀπεκρυμμένως βουλεύ), καὶ οὐ βάθυς. Noster in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύοις, ἄνω ϵ κάτω ἀνελίττων, καρδιαλιόφρονι ἐοικώς. J. T.

Ibid. Βυσσοδομεύει τὸν ὀργὸν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira qua tegitur, nocet: Professa perdunt odia vindictae locum.
J. T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Hesiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ ——ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phrasis. *M. du S.*

δομεύει ⁑ ὀργήν. ἓ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δυλοπρεπέστερον, ἐνδαχόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν ⁑ χολήν, καὶ τὸ μίσος ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲ κεύθοντα ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα δεινάδη τινα καὶ πένθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ fine ὸ Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Πένθους] Reſtituì ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδαχόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲ κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲ κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni porta,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens.

Et tamen, ut *P. Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲ κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. *M. du S.*

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio* ὑποκρινόμενον. mox lego: κωμικῶν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα δεινάδη τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen δεινάδης non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περὶ παθῶν ὧν τοῖς ἤθεσι apud *Athenaeum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. Δεινάδης τραγῳδία eſt tragedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινοῦσ τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mox, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνομαι eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. κἀκεῖνα μέμνησαι ὡς τὸ σῖκυς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ὑπεκρίνου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam memineruntne, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνομαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσαν *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Faceb. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν. quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκινούμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκινούμενον. *M. du S.*

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινούμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινοῦσ forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Κε-

κεῖ-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causſam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσιν, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῶνται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] ὅτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τὸν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς κατηγορίας ἐκ τοῦ πάλαι δοκοῦσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ὑποκρίσεις

[d] Ὅτε] Οὐδὲ marg. *A1.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οὕτω δὲ καὶ τινες, λοιπὸν, κατὰ τὴν κωμῳδίας, ἄντικρυς *ἀγαρτίας ἐ μίμου ἀλλ' πᾶσαι ὑπόκρισις τῶν ἀληθινῶν. V.

* Ἀγαρτίας nal] In editis fuit ἀναβάσεως, quod emendavit Salm. addens: C. D. ἀγαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἀναβάσεις edere, ut in Impr. factum est, non decet.

nitas certe ad saltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph. Nep.* 296. *Μέγα γάρ τι δῆτ' ἀνῆται τραγῳδικὸν ἀοιδῆς*, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκινῆσθαι ἐαυτῷ προσώπῳ τραγῳδίαν videtur idem significare quod κινεῖσθαι ὑπὸ προσώπῳ τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J. M. G.*

Ὑποκρινόμενον] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικοῖς προσώποις; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. Ἐαυτῷ ἐ κωμικῷ] *Claudianus* in 1. Conſ. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisus edisse palam; non vitrus in alto
Condere; non lastam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.

J. T.

29. Παρειλῆ τινα ἐ γέμουσαν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam moram & nihil non triste patientem*: Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant ſupplendam orationem, ut legatur κακῶν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etſi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus τὴν γέμουσαν τραγῳδίαν, ſimul tacite intelligit *plenam* eorum caſuum, qui ſolent eſſe proprii tragoediarum. Quod ipſum ſolent ſaepe omittere. Sic paulo ante dixit μεστὰς ὑποκρίσεως, non addito quibus rebus eſſent repletae. Sic in Sympoſio. οἱ σοφοὶ δὲ ἀπόλογισαν, τὴν ἐλευθερώτατον τὴν ὑπερεπιμελῆ ἐ ἐκπράγματα. Utique nec hic ſpeciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα ποιούμενος τὸν ἀγῶνα ἐ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τὴν προτέραν γέμουσαν τὰ σκάφη, nunc *ad* ἃ δὲ πᾶς γέμουσαι δυσχρήστου διὰ τὸ πλῆθος πρὸς πόλεμον. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. Πόθους] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omiſſum, tam Mſſ. quam impreſſis. Sed genuina omnino ſcriptura, ut Συγγρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταραξότατος. ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Bentlejus* repoſuit, & pro γέμουσαν, ζώσαν, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege ζώσαν. *F. G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσι] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumnia appetitur, mutuas amicas esse visus, eodem modo facit.* *J. T.*

31. Ἑαυτὸν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὕπνου βλάπτει μισῶν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
Ὅστις ὁ τὸν καλὸν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεθα.
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν ὑ προφυλασσόμεθα.
Ἐχθρὸν γὰρ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὃς ποτε λάθρᾳ
Τὸν νοῦ ἐ φιλίας πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Non ista nocet, qui odium suum pro se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiae fidem injuriam facit.

J. T.

33. Παῦται ὁμοίως] Interpretatus ſum, quaſi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caſelio. *J. M. G.*

Ibid. Τότε γὰρ ὅτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J. L.*

σιν αἰτίαι, τὸς ἄλλος λανθάνεσθαι. ἢ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καληγόρησε τῷ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν ἀφορολήν. ἢ ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἀπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ καληγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τὸς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι διὰ τὸ ἐκείνων συμφέρον μόνον οὐδὲ τὴν οἰκειοτάτων ἀπέχονται.

mos causſas odii incidere; quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

Εἰσὶ δέ τινες, οἱ καὶ μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τὸς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτούς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη καὶ τοῦτο ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἄντεια,

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Ant

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *J.* & *V2.* ac marg. *A1.* *b* Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. *c* Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. *d* Αὐτοὺς] Αὐτῶς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τὸ Ἰωσὴφ κεκίνηταί μοι δοκεῖ. *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ἅ †ἑρμηνεῦ· ἐ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος κεκίνηται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ‡ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν ὑπὸ τὴν τῆ Προίτῳ γυναῖκα Ἄντειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος ζ, καὶ τὴν χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτὸς. ἐ πολὺ δὲ τὸ ζ μέσον ἀμφοῖν. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Wetſtenius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ὡσαννεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὡσαννεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνεῦ legitur, ε & ϱ ita conjunctis, ut facile ὡς credas, non ιϱ expreſſum. *M. du S.*

‡ Ζ] ἢ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. XV. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. φύονται δέ τινες ἐ ἐν ἀνθρώποις ἀλώπεκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπια σμικρά τε καὶ ἀνελεύθερα, τὰς ἀλώπεκας ὀπίσω ἐφελκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλώπεκας, ἀλλὰ ἐχίδνας ἰοῦ χαλεποῦ ἐ ἀτόπου μισοῦς ὑπόπλεως, καὶ κρυπτομένους εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας ὑποστάσμασιν, ὃς ἀπελαύνειν χρὴν καὶ ἀποσοβεῖν πορρωτάτω. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpeculae quaedam, ſive homunciones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficiles & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Syneſium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eorum

Aut moreere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui nostrum invitae voluit conscendere lectum:

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Πρόῖτε, ἢ κάκλα-
νε Βελλεροφόντιν,
Ὃς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ
ἐθελούσῃ·

cum tamen ipsa prius pudore illius tentato repulsam tulisset. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit suae temperantiae, & pudoris adversus hospitem, ut libidinosae mulieris insidiis peteretur. Phaedra autem ipsa quoque similia cum detulisset contra suum privignum, effecit ut exsecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patrasset.

αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑφορθεῖσα. καὶ μικρᾷ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχών, καὶ τ πρὸς τ ξένον αἰδοῦς ὑπὸ f μάχλου γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένος. ἡ δὲ Φαίδρα, κἀκείνη τὰ ὅμοια καλειπτοῦσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τ Ἱππόλυτον γενέσθ, ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam est delator, qui justus caetera & prudens esse videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiserit.* Numquid ergo est aliquis Aristide justior? Sed tamen ille etiam coivit

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ ἀλαζὼν ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ g ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν h τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' οὖν τῷ Ἀριστείδῃ ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος συνέστη

e Κάστωρ] Al. male πάστωρ Coll. f Μάχλου] Μάχλος Th. Mag. g Ἐχρῆν] Χρῆν B. h Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάστωρ] Γρ. πάστωρ. G.

rum sese fingit misereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Oriride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἀναγινώσκουσα τὰ παιδάρια, εὔνοιαν οἰκτῳ προστιμῶσα. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari coepit, benivolentiam hac commiseratione assimulans.* J.T.

47. Ἐπὶ τὸ ἧττον συμφέρειν] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Turius autem injustitia nulla capitalior est, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur. Origines* lib. VI. contra Celsum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ χύσει τ κακίας, καὶ τῇ ἀκμάσει αὐτῆς εἶναι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνηται τὸ χρηστὸν. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniisse notatur, cum speciem sibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi se simulat, tunc est pessimus. J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impressorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι πρὸ ὀλίγου. M. du S.

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. M. du S.

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. F.G. Necessario, ideoque vel sine auctoritate alia parui. J.F.R.

Ἔθελεν] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris nostris est ἔθελε. M. du S.

62. Αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notissima Faustæ & Crispi Cæsaris, minus celebris illa Damasippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. est & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. Plura exempla *Muretus* congessit cap. XII. lib. I. Var. Lect. J.T.

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. *Mund.* c. 4. T. II. *Orig.* c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. M. du S.

66. Μάχλου] *Thomas Magister* μάχλος in suo codice videtur legisse. Sic iterum usurpat Noster Ὀν. c. 4. M. du S.

Μάχλου] Pro vulgato facit, quod & supra, *Asin.* c. 4. habuimus μάγος γάρ ἐστι δῆμος ἐ μάχλος. quare & hic nihil mutaverim. J.F.R.

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipsa Phædra apud *Senecam*:

— *Falsa memoravi; & nefas,*
Quod ipsa demens pectore iasano hauseram,
Mentita finxi. Vana punisti, pater:
Juvenisque casti crimine incesta jacet,
Pudicus, insons. J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, nescio. *Plutarchus* certe, in Arist. dis vita, negat

ἐπὶ τ Θεμιστοκλέα, ὑ συμπαρώξυνε † δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνο πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένον. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, ὑ [b] χολὴν εἶχε, ὑ ἠγάπα [c] τινὰς, ὑ ἐμίσει.

contra Themistoclem; & concitavit una populum, eodem nempe, ajunt, quo iste civilis ambitionis pruritu solicitatus. Scilicet justus, si cum aliis comparetur, Aristides: at homo erat ipse quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετάταλος τ Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, † ἐπιβελὴν καὶ ἐνέδραν τοῦ φθόνου φαίνε συσκευάσας κατ' ἀνδρὸς ὁμαίμου, ὑ φίλου, ὑ ὅτι τ αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος· ἔστιν ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

28. Et, si vera est illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentissimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque insidias invidia composuisse deprehenditur contra virum consanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem societatem periculi una navigaverat. Adeo insitum est hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male *φασιν*, sed φ̄ per compend. B. *Fl. Fr.* b Χολὴν] Bene sic P. *A.* χολῇ male *S. Fl. B1.* & 2. χολῶν *Ald. Fr.* & *H.* sine puncto subscripto, item B. c Τινὰς] Τινὰ *Fl.* & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκινημένον] Τὸ λόγιον τοῦτο ταὐτὸν ὑποκεκινημένος ἐστὶ τῷ λεγ ταύτην λεγ φθονερῶς· αὐτῷ ἐχθρὸς δὲ ἦν [a] καὶ Θεμιστοκλῆς Ἀριστείδης. διὸ ἐ σὺν αὐτῷ πρωτεύοντες πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βουλὰ, φασὶ, ἐπὶ τῶν †ἐφίων, Θεμιστόκλεις, τὸν ἐχθρὸν ἀπολέσωμεν, ἐν γὰρ δικῇ πάλιν αὐτὸν ἀναπείσετε ‡ ἀναλῳόμενοι. *V.*

a Καὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδ. *Fl.* As in C. D. M. eodem quo in Ed. *A.* modo legitur, nisi quod διὸ recte habet, non διὰ, ut illa. *M. du S.*

† Ὀφίων] Nullo sensu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam reposui ex C. est, & V. ipso. *M. du S.* Fors ὄφιν.

‡ Ἀναλῳόμενοι] Ἀναλωθ. editum antea. Emendavit *M. du S.*

gat ab eo Themistoclem vel dicto, vel facto læsum. *F.T.*

78. [e] Ἧς φασιν ἐκεῖνο πολιτικῆς φιλοτιμίας] [e] Ἧς φασιν ἐκεῖνο εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. *Th.M.*

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖνο] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione popularis flagrans.* *F.T.*

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖνο] Post inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνο referendum, commate quod ante & post φασιν in plerisque erat, sublato, nihil opus est *Marciliana τῦ εἶχε* inversione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνο π. φ. ὑ. quo facilius medicinam admittunt. *F.F.R.*

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖνο &c.] An sic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκινημένον. Vel sic: πολλῆς φιλοτιμίας ὑπὸ κεκινημένον. Sic *Electr.* 1. ἀλλ' ὑπὸ πάρ. *F.G.* Sed dein vidit vulgatam sanam esse, addens: πολλῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένον. Sic infra: τὸν δὲ νῦν ἁρίμα διωλυθαίνειν † καμόντα. Plura adderem, si spatium daretur. *F.F.R.*

Ibid. Φησιν ἐκεῖνο] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνο in Impr. & Mf. Ox. sed verba hæc, cum Luciani non sint, sed scriptoris Anonymi, ita rescribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyæn. Strat.* I. p. 45. *M. du S.*

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* *F.T.*

81. Χολῶν εἶχε] An χολὴν εἶχε? *F.G.*

83. Εἴγε ἀληθὴς ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo silet *Homerus*: cui objectioni quid respondetur, apud *Philostratum*, docebit te Casaubonus in notis, nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyssis, cujus fraude perierat Palamedes, consuleretur. *M. du S.*

84. Ὁ συνετάτατος] Qui tamen ἴσως ψεύδεα πολλὰ λόγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris similia*, ut ait Poëta. Fecit autem hæc insidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretensis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulysses consilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adversum dolores animi, & invidiæ plenum, anteiri se a meliore haud facile patitur. Apuleius* lib. X. Milesi. *Vel cum falsis insimulationibus eruditione doctrinaque præpollens Palamedes proditionis damnatur.* *F.T.*

Ὁ συνετάτ.] Ulysses. Historiam hanc tangit etiam *Polyæn.* in Prooem. L. I. *M. du S.*

87. Ὁμαίμου] Quomodo consanguinei Palamedes & Ulysses, alii doceant, ego ignoro. *M. du S.*

Ibid. Ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum socio.* *F.T.*

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὸν ἔμφυτον ἀδικίας, ut ex *Alciphr.* τὸν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. *J. Elsn.* ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τ ἔμφυτον λόγ-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienſes pro impio atque inſidiatore? vel de Themiſtocle aut Miltiade, poſt tantas victorias proditionis Graeciae ſuſpectos? Infinita enim numero ſunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τ Σωκράτει λέγοι, ἢ τ ἀδίκως πρὸς τὸς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τ Θεμιστοκλέα, ἢ τ Μιλτιάδην τὸς μὴ τηλικαύτας νίκας ὅτι προδοσίᾳ τ Ἑλλάδος ἔπεσον γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par eſt prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate diſceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obſcure ſignificavit, praetervehi jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione quaſi

Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τόν γε νοῦν [e] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίξατο, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἐμφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνέδην αὐτὰ ἀνατείνειν τοῖς [f] πάθει προειλημμένοις, ἀλλ'

e Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, eſſe in omn. Edd. ac B. adlevit *Salm.* f Πάθει] Πάθους male *Vl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίξατο] Οἰκεῖον τὸ τῆς Ὀδυσσείας περὶ Σειρήνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὑ μὲν αὐτὸς πλανηθεὶς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyſſ. M.)

λόγῳ pluribus illuſtrat, non omiſſo etiam hoc Luciani teſtimonio. *J.F.R.*

92. Ἄκλεως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J.T.*

93. Ὡς ἀσπὸς] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota ſatis haec ſunt, nec indigent explanatore. At, ſicubi poenitentia locum habuit, ſicubi ſera licet in iræ locum ſucceſſit, in hujus ſanctiſſimi viri damnatione ſe totam oſtendit. Non enim haec tantum reſciſſa eſt, ſed & illius damnati ſunt ab Athenienſibus accuſatores, ipſiusque imago aurea in templo collocata. Vide quae *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J.T.*

Ibid. Ἐσφῦλαι] Hoc vult, accuſatum eſſe *corruptos ab eo juventutis.* *M. du S.*

98. Τί ὖν χρῆσθαι ποιεῖν] Legendum puto χρῆν, quod etiam dedit *Caſolius*, & interpretes. *J.M.G.*

Ibid. Χρῆναι ποιεῖν] Adſcripſerat Vir Doct. χρῆν legendum; (forſ. pro ἔχρῆν) *Gaiſtus* vero χρὴ adpoſuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemiſſo τις λέγοι. Ni malis χρὴ ἐ ποιεῖν. Vid. *Nov. c. t.* *J.F.R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum cenſeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyſſ. M. *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themiſtius* Orat. III. Ἀποτοιχίσαι δὲ αὐτὸν, καὶ ἀπωτέρω τῆς ἀκροάσεως, ἐγχρὴ ἐν ταῖς ἀκοαῖς αὐτοῦ διαφθορεῖον τὸ φυλακτήριον ὅσα πορίσασθαι αὐτὸν ἀφροσύνης τῆς ἐντεῦθεν, καὶ ῥᾴδιον μὲ ἀποκλεῖσαι προσιόντα, καὶ ἀκουσθῆναι· εἰ δ' ἄρα τι καὶ λάθῃ παρεισδῦνον, μὴ τοι καλαπέπτειν εὐθὺς ἔμπροσθεν, μηδ' ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπιλογαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν ὄψει τὸ ἐλεγχόμενον εὐθύς, καὶ λογιζόμενον, καὶ βασανίζοντα, καὶ σὺν ἰσχύϊ, ὅ, τι χρείαν. καὶ εἰ τοῦτο ὑπομείνειεν ἅπαξ, εἰ μηκέτι ἐνοχλήσει λοιπὸν, ἀλλ' οὐδ' ἂν λάσιον ἐθέλειν, οὐδ' ἂν προσίλθοι πλησίον ὅσοι δ' αὐτῇ τὸ ἀνοίγειν ἡδονήν τι προσιούσῃ, καὶ τὸ θυρίον κίνησιν ἀπέλασαν, ὅτοι δὴ πᾶσι διακωλύουσι τὸ φιλανθρωπίας ἔξεσαι γὰρ ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐδὲν ἀμφίβολον τὸ μεμηνέναι, &c. *Obſtruendus igitur illi eſt, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus noſtris arce conſtructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipſo aceeſſu rejicienda ac propulſanda ſit, tamen ſi forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam oculis, ante intra aedes tuas admittere procures, ſed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam ſubito vertigine correptam, ac tergiverſantem, & verbis haeſitantem, ac prorſus attonitam. Quod ſi ſemel perpeſſa fuerit, in poſterum moleſta eſſe deſinet, ſed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa ſtolidi atque ineptè homines gaudent, benigneque ſuas illi fores aperiunt, fructum humanitatis ſuae minime ferunt. de poteſtate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furioſis diſſideant*, &c. *P. Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Epiſc. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· ἐν αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη πανοπλίας ἰσχύουσι. *Muni auditum & oculos: per ipſa enim omnia tela malitia ingrediuntur.* *J.T.*

ἀλλ' ὀπίσησαύλα ἀκριβῆ θυρωρὸν τὸν λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι καὶ παραβάλλεσθαι, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τὸν μὲν οἰκίας θυρωρὸν [a]καθίστάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τὸν νοῦν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ὁρῶντα, μήτε τὸν ἄλλον βίον, μήτε τὸν ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερος, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τῆς ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τοῦ καλήγορος, ἀλλ' ἑαυτῷ τὴν ἐξέτασιν φυλακτέον, καὶ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ παραβάλλοντι τὸ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τὸν ἔλεγχον τῆς ἑκατέρου παρανοίας, καὶ [g] μισεῖν οὕτω, καὶ ἀγαπᾶν τὸν δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τῆς πρώτης

dam sunt occupati : sed apponere curiosi janitoris instar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admissione*, atque adsumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores constituere, aures autem ac mentem apertas sinere.

31. Cum igitur dicens talia aliquis accesserit, ipsum per se explorare negotium oportet, neque aetate considerata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in sermonibus illius forte inest, solertia. Quo enim quis probabilior est, eo curiosiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accusantis, sed examen veritatis sibi servare, suamque sibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente sit in claram lucem protrahere, ac sic demum vel amare vel odisse, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a. Καθιστάναι] Καθεστάναι *Fl.* & B. b Τοίνυν] Omisit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epist. 1. sectione λή : ἔχει τὰ ὦτα τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἠνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τῶν ἀδικούντων εἰσαγωγὰς καὶ πιθανολογίας ἀπεκλεισμένα. *Aures praebe patulas injuria affectis; clausas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* *J.T.*

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. περιβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον περιβάλλεσθαι *Polybius.* *F.G.*

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipsam apud te.* malim: *rem ipsam per se expendas.* *J.T.*

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod si damnanda perscrutatus crimina
Paterfamilias esset; si mendacium
Subtiliter limasset a radicibus,
Non evertisset scelere funesto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius,
Quam stulta prave judicet sententia.

Et mox:

Nil spernat auris, nec tamen credat statim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admouere simplices etiam potest,
Opinione alterius nequid ponderent.

Ambitio namque dissidens mortalium
Aut gratiae subscribit, aut odio suo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus senior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τῶν λεγομένων ὀξέως μηδ' ἀκρίτως μηδὲν πιστεύειν· ὅταν δὲ κατὰ τινὸς τῶν φίλων ἢ συμμάχων προσπίπτῃ τις αὐτῷ λόγος, τὴν ἀκριβεστάτην ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δέξασθαι τὴν διαβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut incensiderate eorum, quae audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut socii accusatio aliqua delata fuerit, diligentissime ut omnia prius inquirat, quam accusationi fidem habeat. nam & regium hoc esse, & ad omnia conducibile.* *Polybius* lib. IV. *Justinus Martyr.* Paraenet. 1. ad Graecos: Ἡ γὰρ τῶν χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοιότερα δείκνυσι, ἀκριβεστέρα πεῖρα τἀληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquisitio etiam ea, quae antea bene se habere videbantur, saepe aliter affecta esse ostendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* *J.T.*

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. I.e. *dicendi facultatem.* *F.G.*

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legisse videtur. *F.G.*

29. Ὅπερ οὖν ἀρχὴν εἴρηκα] Haec omissa sunt ab interprete. Id est, *ut in initio diximus.* *J.T.*

tione ; quam puerile eſt , bone Hercules ! & humile , & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa, quam principio dicebamus , ignorantia, & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint, utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat ! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio , locum nempe , rebus a veritate colluſtratis , non jam habitura.

ἀμαθολῆς κεκινημένων, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ πως εἶναι τὰ ἑκάστου τρόπου. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῖν τοὺς βίους, οἰχοίτο ἂν φεύγουσα [i] ἐς τὸ βάραθρον ἡ ἀμαθολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων τὰ πραγμάτων καὶ τῆς ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Ἢ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

1 Ἀλλ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοῦνομα ‖ Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

[h] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Ἐς] Καὶ ἐς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *Va.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδες ἡμέραι , καὶ ἀποφράδες * ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς στυγνὰς. παρέχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἡμέρας τοιᾶσδε. ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καθαπτομένους ἔξω φέρειν τῆς πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀνάγκαιαν δίκην ἐξάγειν τοῦτον † αὐτοὺς ἀπὸ τῶν στυγνωμένων πυλῶν, καὶ ὁπόταν ἀπὸ τῆς σοφίστου τοῖς ἄλλοις πολίταις, ὡς τινας ἰκαλῶν ἀποφράδες. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀσθενοῦς π. τὰς στυγνωμένας. Etiam C. niſi quod ἀσθενὰς habet. *M. duS.*

† Αὐτοὺς] Αὐτοῦν edita. Emendavit *M duS.*

34. Ὡς ἂν πεφωτισμένων] Menti namque , (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidae* in Ἰούχ, & in Πολύευκτον. *Th. M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματον ἐνὸς προτέρου τιμήσαντός σε Ἀτίμαρχον ἀνόμασεν, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo feſellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus , negat credibile eſſe , Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J. M.G.*

KATA TIM.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant, niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt ; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. duS.*

KATA TIM.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit , Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J.F.R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati , quibus publica non licebat agere. Ἀνθρωπ. ἀποφρὰς ἐ βλέπων ἀπιείαν. *G.C.*

ἀν ἠτιῶ βάρβαρον εἶναί με τ̃ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς Ἀποφράδι ὅμοιος εἴης; ([b] τ̃ γὰρ τρόπον σου, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ κ̃ παντάπασιν ἀνήκοος ἦθα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ̃ μὲ Ἀποφράδα, ὅ, τι κ̃ βούλεται εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέτριγα τοῦ πτερῦ συνείληφας. εἶπέ τινα ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, κ̃ παῤῥησίας σύνοντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ κ̃ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] περιπετεῖς ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τ̃ ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τ̃ τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέτριγα, ἔφη, τ̃ ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ πτεροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέτριγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μ̃ λάλῳ ὄντι κ̃ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ κ̃ τοῦ πτεροῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὅτι

stum. Quî enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid ſibi velit, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, alis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero ala prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix, quid tibi vis, cum loquacem in te poëtam concitas, oc-*

a Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν γ̃ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic P. *J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περιπετεῖς] Περιπαθεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipſa clamat. Σχολῇ Edd. miſere. f Ἐπὶ σαυτὸν] Ἑαυτῷ ſine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adſcivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τραχύτερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Gloſſema videtur. *F.G.*

Ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*

5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ̃ γὰρ τρόπον. *F.G.*

Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τ̃ γὰρ τρόπων. *M. du S.*

Τῶν γὰρ τρόπων σε] Aut legendum videtur τ̃ τρόπον σε, aut τ̃ τρόπων (ἕνεκα) σε κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*

9. Βούλεται εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. *G.O. Reitz.* in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. e. 2. dicentem, κ̃ ὦγε σοι τοῦτο βούλεσθαι εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 109. τόδε ἐπ̃ τοῦτο θέλει λέγειν. *J.F.R.*

11. Τέτριγα] Proverb. *J.B.*

16. Περιπετεῖς] *Jambl.* N. 184. τοσουτοτρόπων τε αὐτὸν ἀξιπετῆ γενόμενον τ̃ ἰσοφαμένου τ̃ φθιριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυνίκτης ἰητρὸς & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*

Ibid. Χολῇ] Ita W. Mſ. Hipponactis χωλοὶ ἴαμβοι ab antiquis memorantur; únde ſubierat fortaſſe hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impreſſis prave ante hoc ſcriptum eſt χολῇ. *M. du S.*

22. Γεγωνότερον] Conf. ſupra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*

27. Ταῦτά σοι] An τἀυτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis eſt mutatio, ſic edi curavi. *J.F.R.*

29. Πόθεν;] Forſan Πόθεν γ̃ quaeſivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & ſic infra, c. 29. πόθεν; τίς ἦτως σὺ λόγους μεγαλότολμος; *J.F.R.*

Ibid. Πολλοῦ γε δεῖν] Hujus phraſeos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lyſiae* Orat. adverſ. delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeσεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

8 Ταὐτά σοι κ' αὐτὸς ἀπειλῶ, ἐ, μὰ τ' Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν h πόθεν; πολλοῦ γε κ' δέω· σοὶ δὲ μυρία συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἐξαρκέσαι, προσπαρακαλέσας κ' τ' Σιμωνίδην, κ' τ' Ἱππώνακτα συμπονεῖν μετ' αὐτοῦ κᾆν ἕν τι τ' προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, τ' i Ὀροδοικίδην, κ' τ' Λυκάμβην, κ' τ' k Βύπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. κ' ἔοικε θεῶν τις ὅτι χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τ' γέλωτα ὅτι τῇ Ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲ Σκυθῶν καταφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, κ' τὰ κοινὰ ταῦτα, κ' τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, δέχηι δὲ εὔλογον παρρησίαν τ' κατὰ σοῦ λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, κ' οἴκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, κ' μηδὲν l ὑποστειλαμένῳ τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξυπεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ κ' μεθ' ἡμέ-

g Ταὐτὰ] Ταῦτα Edd. priores. h Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. i Ὀροδοικίδην] Ὀροκίδην Fl. Ὀροδοκίδην W. Vulgatum tenent Edd. k Βούπαλον] Βυπάλου male Fl. l Ὑποστειλαμένῳ] Ὑποστολομένῳ Fl.

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ἐλίγου δεῖν λέγω. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δεῖν χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δεῖν & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceio hic diversus. *M. du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M. du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκαμβαίδα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοκίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M. du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκειμένων, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἴκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M. du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅπου πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττὸν, ἐν παιδείας νόμῳ παρρησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτε γὰρ ἂν αὐτὸς πόθεν βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ἐπιτίμησιν, ἢ μᾶλλον ἢ καθαρὸν μεταπαιδεῦσαι ἂν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενον. ὅτ' εἶναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος [b] ἐς ἑαυτὸν ἐξαμαρτεῖς. [c] οὐκ ὅτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδέλυρός εἶ· οὐδὲ δεῖ τινα τῶν ἀποδύσοντα τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καθηλιὸν ὄν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὅτων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ θεμένας ἀγκωμένῃ προσέτι ἀκοήν. ὅτω πάλαι καὶ πρὸς ἐμοῦ, καὶ παρὰ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὴν Συβαρίτιδα [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὴν Χίων

ter multa illa antiqua; nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dediscat volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui Leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Καίτοι male *J.* b Ἑαυτὸν] [Et sic *Fl.* cum cett. c Οὐκ ὅτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec *M.* d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forsl. Ἡμιδίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ὅτος λοιδορῆται ἀεὶ γυναιξὶ σωὸν, κἀκεῖνός δὴ ἦν Ἀριστοφάνης· Ἀριφράδης ἐστὶ μὲ πατρὸς, ἀλλὰ τοῦτο μὲ ἐβούλετο· ἔστι δ' ὁ μόνον πατρὸς, ὁ δ' ἂν ἰδόμενον εἰδῇ πατέρα, ἀλλὰ καὶ προσεκύφησέ τι. τὸν δ' αὐτῷ γλαῦκας † αἰσχρὸς ἦδον. τυτίς. τὸ αἰδοῖον τῆς ἀνθρώπου ἐστὶ τὸ στέρμα. Ἀριφράδης γε Πολέμωνος ἐν Οἰόνιχος ‡ ἀμφοτεροῖς. καὶ πολυπραγμονεῖ ἐν αὐτῇ καμωδεῖται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ τις ἦν τοιοῦτον ἄνθρωπος καὶ σφόδρα φυλάττοι, μήποτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ § πάσχοι πατρός, καὶ αὖθις. Ἀριφράδης παῦσαι λυπῶν. *P.*

* Πανσίνου] Exc. *G.* Πανσοφοῦ.
† Αἰσχρὸς ἦδον] Exc. *G.* αἰσχρὰ ἰδών. ‡ Ἀμφοτεροῖς] Lege ἀ—ὰ *M. des S.*
§ Πάσχοι] Exc. *G.* πάσοιτο.

48. Ἐκείνοις] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. *g.* 10. Οἱ κάνθαροι ὑπὸ κυλίουσι κόπρον, εἰς ταύτην φωλεύουσί τε καὶ χειμῶνα, καὶ ὑπτιάζουσι σκέλεσιν, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἔθηλυ ζῷόν ἐστι σπέρμα δὲ εἰς τὸν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ἐκτὸς δὲ ἓξ εἴκοσι ἡμερῶν τοῦτο ἐράσας, καὶ θάλψας αὐτὸν, εἶτα μόνος τῇ ἐπὶ ταύτῃ, πρώτῃ τε γεννᾷ. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. Perversae Veneris &c. per μιξοπαφόχοιρον

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus eris.

J.M.G.

57. Οὐχ ὅτως ἀσφαλὴς] Οὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th. M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mss. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλὴς. *M. des S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς ἀκριβέστατον similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. *J.F.R.*

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀναξ. c. 32. *M. des S.*

61. Κυμαῖος] I. e. ἀπὸ Κύμης τῆς Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. Sera sapiunt Cumani. *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀναξ. c. 32. & Ἀμαυρ. c. 13. In *Hesych.*

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [e] Βάτταν, τ' ὅτι τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὀρητέον δὲ ὅμως, εἰ χ' ἕωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ ὁ Ἔλεγχος ἡμῖν τ' Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ χ' παῤῥησίᾳ θεός, οὐχ ὁ ἀσημότατος τ' ὅτι τ' σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τ' γλῶτταν αὐτῶν, πάντα χ' εἰδότος, χ' σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γᾶν τοῦτο γένοιτ' ἄν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν ὅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπασαν τὴν δράματος τ' λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων χ' δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξῃς τὰς ἀκροάσεις, ὡς ὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπποις ποσὶ, χτ' τ' παροιμίαν, ὅτι τὸν δὲ τ' λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ χρὴ ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, χ' τὰ κοινὰ μισοῦντες τ' ἄνθρωπον ὅτι τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, χ' σαφῶς προδιηγησάμενος, ἴλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλευ-

[e] Βάτταν] Et hoc Edd. atque M. Βάττον adscripsit *Solan.* [f] Κατάλειπε] Recepi ex W. Κατάλειπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶν] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀνυποίμους, χ' χωρὶς τινὸς ὀδηγοῦντος. παροιμία ἐπὶ τ' ἀμαθῶς ἐπὶ τινὰ ἔργα χ' πράξεις ἀφικνουμένων. *V.*

88. Βδελυρίᾳ] Λιχνοσύνῃ. *V.*

¶ Ἀντίποις] Lege ἀνυπόποις. *M. du S.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἱμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista*. c. 19. *M. du S.*

67. Ἀφρόδιλλον] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσταυλον] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & *Amand.* c. 23. *M. du S.*

69. Βάτταν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάττον, de quo ad *Amand.* c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philel. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc sit. Porro Elenchi, h. e. *convitiatoris*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. *F. G.*

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totque fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utramque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ ⏑ παῤῥησίᾳ θεός. *M. du S.*

Ibid. φίλος ἀληθείᾳ ⏑ παῤῥησίᾳ θεός] Senarius. *F. G.*

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἔπιθι] Conf. supra *pro Imag.* c. 1. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γὰρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὴ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὖτως· ἀ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ὅτι [b] τόμα σοι ἐλθεῖν τὰς περὶ τῶν ὑπὸ καλαπτύστων λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς οὗτος εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδείξόμενος τοῖς πανηγυρισταῖς. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενός τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τῶν [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur; & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche cariſſime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* Iait, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Atheniensium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat Py-*

a Μηδένα αἰτιάσασθαί σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὖτους] *Matthiae. V.*

99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχος. *V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀτίμαρχος, quamvis etiam in C. repetiatur Τ—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mſ. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσασθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudis. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκουσομένους. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσώπου κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἑωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἑωλον εἶναι τὸν κρίσιν. Et *Schol.* ad No. 6. ἰώλης ἄρτυς exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνίστησι τὸ διάστημα ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρα ἐκεῖνον λόγου] Quum nihil haberet τοῦ quo referretur, omnino censebam scribendum τὸν, λόγου nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνίστησι τὸ διάστημα ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρα ἐκείνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τοῦ lecto τὸν, praeferas, quum ἐκείνου λόγου sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τοῦ ἐκείνου λόγου. Reliquae τὸν —— ἐκεῖνον λόγον. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τὸν —— ἐκείνου λόγου. *M. du S.*

20. Ἀτιμάζων ὁ σὴ ὑποσχέσει] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa ad Aesopicae cornicnlae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Parensis, in caussis multum versatus homo) cum argumenta posceret dicendi, Pythagoram ut ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, καὶ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τῶν συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. καὶ οὕτως ἀνὴρ ἐποίησε, καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγου.

5. *Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, καὶ μεμελετημένα, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἅπερ ἐπήμυνε, καὶ χεῖ-

[d] Αὐτῷ] Sic W. *F.* & marg. *Ar.* Αὐτοῦ *H P. S. Fl. Br. Ald. Fr.* [e] Ποικίλων] Ποικίλλων *F.* & *Ald.* [f] Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* [g] Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγου mox habeant. Τῶν — ἐκείνου λόγου *Fl.* Ἐκείνου Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι χείδια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενα. *V.* 23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεβούθει. C.

† Ἐπεβούθει] Recepi ex C. Ἐπεβάτευε V. & edita. Ἐπεβάτευε Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

sta, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. V. G. recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat ille aestus, illa solicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctiliano*. 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μειγίστη. F.G. Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ὅτι sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πολὺς χρυσὸς Æsop. fab. 128. ὅτι μειγίστη φωνὴ apud Nostr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vs. 62. ὅπως ὅτιμειγίστη ἀφέλεια γένοιτο. tamen & adverbia saepe pro adjectivis poni, non solum in tritissimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ πρὶν ἀτοχία, sed & in aliis, satis jam saepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut supra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὅτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vs. 13. ὅτι τάχιστα εὔπορα εἶναι ἀλγεινότατα. Quae tamen non ita similia fateor, ut nihil regeri possit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἅπερ] Locus mihi, & Cl. *Kustero* suspectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπερ] Nisi aliud quid hic desit, V. G. nomen παράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidisse puto syllabam, s. praepositionem participio praemissam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus sum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπερ] Etsi Cl. *Gesn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro sic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia potest pleonasmus esse, ut supra *de Calumn.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρῆσιν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐτόρησεν. ubi *Bergl.* plura similia. Adde etiam *Long. Past.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δόντι. Nostrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφισὴν εἶναι δοκοῦν ἐποίησα. Omitto quae satis multa de hoc pleonasmo notata servo. Sufficient, si addas duo ilia, quae Cl. *Hemst.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noster. ὁ δὲ σαυρὸς εἶναι ὑπὸ τούτου μὴ ἐδημιουργήθη. Sed si haec non esse prorsus similia huic ἅπερ, dixeris, superius ὂν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ἅπερ, hic non efficax plane sit, pro *vera*, uti ex *Demosth.* ἡ ἅπερ ἀρχὴ, *verus principatus*, & οὐκ ἅπερ, *falsus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare possem, si liceret plura commentari. *J. F. R.*

χεῖρα ὤρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μὲν, ἐς τὸν Παλαιᾶ ἐκεῖνον μᾶλλον ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πᾶσαν ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχοιεν πρὸς τὸ παραγιγνώσκειν, ὅτου ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγου πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλαμβαίαις μελέταις σοφιστῶν.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ φανεῖ, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καὶ πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρῆνόν τινα ἐπῄδε τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] πειρώμενον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἡδὺ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἰδὲν ὑπεστραφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἀναγκαῖον.

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, καθ' τί ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostorae ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

6. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Qui enim non rideret ausō tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Qui*, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam*

a Ἔχοντι] Ἔχοντες *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Πειρώμενον] Recte M. *Fl. P.* &c. Πειρώμενον male *F. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσι male *Coll.* Vulgatum servant M. & *El.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λυκιανός. *G.*
39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ συγγραμμα. *G.*
45. Ἐξεπολέμωσεν. Πολεμίους ἐποίησεν. (ἴσως ἐξεπολέμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F.G.*
39. Καὶ πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*
43. Ὁ ποιητὴς οὗτος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F.G.*
Ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *F.M.G.*
45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωσε, ait: πεπολέμωσε), ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τισι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιον τινα ἐτέρῳ ποιήσας. πεπολέμωται δὲ ὁ πολεμηθείς. *F. F. R.*
48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam f. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Exech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque *Isopsephia* vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *F. M. G.*

48. Τρί-

dum pro toto anno, & ſacra faciunt, a Numa rege praeſcripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur feſto die atque ſacro, is qui riſerat Olympiae inſiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conſpuendum iſtum atque ſuperbum alienae orationis hiſtrionem, cujus etiam mores accurate noſſet, & reliquam vitae iſtius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehenſus fuerat, Suadeo, *inquit ad ſodalium quendam*, devitemus infelicis occurſus hoc ſpectaculum, qui ſua praeſentia jucundiſſimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipſum nomen* Apophrada *audiens Sophiſta, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen ſtatim riſit, & prioris illius riſus nomine virum ultus eſt, ut quidem ſibi videbatur, & apud omnes uſurpabat hoc ipſum,* Apophras! Quid vero id rei eſt? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an eſculentorum quiddam vel poculentorum eſt *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid ſibi velit.

9. *Talia iſte contra hunc meum ſe diſputare opinabatur, multumque* Apophradi *riſum conflabat, ignarus nempe, ultimum ſe hoc ruinas,* ᾧ [c] θύσει, Νυμᾶ τῦ βασιλέως καλαϛησαμένυ τὰς ἱερυργίας αὐτοῖς, ᾧ πεπιϛεύκασι τὺς θεὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιϛα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ ᾧ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκείνῳ [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τ' κατάπυϛον, ᾧ ἀλαζόνα, τ' τ' ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ ᾧ τ' τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτῦ, ᾧ τ' ἄλλην ἀσέλγειαν, ᾧ μιαρίαν τῦ βίυ, ᾧ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, ᾧ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τ' ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάρτηϛον τῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τὴν ἡδίϛην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] τῦτ' ἀκύσας ὁ σοφιϛὴς τ' ἀποφράδα, ὅς τι ξένον ᾧ ἀλλότριον τ' Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθύς, ᾧ τ' ἄνδρα τῦ πάλαι ἐκείνυ γέλωτος ἡμύνετο, ὡς γῦν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ἀποφράς, τί [h] δὲ τῦτό ἐϛι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τ' ἐδϛιομένων ἢ πινομένων τί ἐϛιν ἀποφράς; ἐγὼ μὲν ὅτε ἤκυσα πώποτε, ὅτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι ᾧ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο κτ' τύτυ διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ ἀποφράδι τ' [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὐτῦ τὸ ὕϛαλον τεκμήριον ἀπαι-

e Θύσει Νυμᾶ] Θύσειν ἅμα W. male. *f* Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A1.* Ὑπὸ Edd. & M. *g* Τῶτ'] Ταῦτ' marg. *A1.* *h* Δὲ] Δαὶ W. ſolus. *i* Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λ.γοι Edd. priores. *k* Γέλων] Conſtare lectionem notat *Solan.* *l* Καθ' αὐτοῦ] Sic dedi ex *F.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ὑγαῖον τὸ μέγα] Euripides: οἱ δ' ὡς τάχιϛ' ἤκυσαν ὑγιᾶτλν ὄπα, ἤτοι τὴν ὑπερίχυσαν, τὴν βασιλικήν. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* inītio vitae *Ciceronis* p. 1578. *F.* ἡμέρᾳ τρίτῃ τ' νέων Καλανδῶν ὃν ἡ νῦν οἱ ἄρχοντες εὔχονται) ᾧ Θύσειν ὑπὲρ τῦ ἀγυιῶνος. V. *Schol.* Obſ. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipſius, quod non probo, vid. *Lipſ.* excurſ. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum ſumma & eruditione, & induſtria conſpicuum miror hunc Luciani locum fugiſſe, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, ſcriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F.G.*

Ὁ τότε γελάσας ὁ Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia riſit ſuper ſuppoſititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ ſub *ſuppoſititio iſto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid ſibi velit, nemo dixerit. *F.G.G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem diſtinguendum. ὁ τότε γελάσας ὁ Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *ſuper Pythagora.* *F.G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma poſt ἐκεῖνος ſuſtuli. *F.F.R.*

77. Καθ' αὐτοῦ] In omnibus libris noſtris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὴν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. *Haec igitur causſa hunc libellum conſcripſit* ille Poëta meus, *qui me ad vos praemiſit, ut oſtendat nobilem Sophiſtam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt.* Iſta quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τῷ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἀπὸ τῆς Δελφικῆς τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σε τὰ ἐν τῇ παλαίστρᾳ, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄκρα κεφαλαιοδέσματα τῆς ἀπονοίας τῆς σῆς, καὶ κορυφὴ, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὤν, τραγῳδοὺς ἐμισθώσω, χαίρων ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipſe ſuſcepi quod reliquum eſt fabulae) jure meo jam poſſem, iſta *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaeſtina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac ſuper omnia, quae nunc Epheſi, quae quidem maxime capitalia & faſtigium amentiae tuae, & *impoſita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod eſt in proverbio, *Ilienſis ipſe tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· ἐπὶ

11. Sed potius iſta nondum: de *Apophra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τῆς Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μοι, ἀληθῆ δὲ. G. (Corrupte ſcriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forſan καὶ ὁπόσα ἂν ἐν οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλλίστῃ ἐν μυγίστῃ τῶν Φοινίκης ἀπασῶν vocat. Vide etiam Ἀπολ. c. 19. *M. du S.*

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc eſt quod Epheſi hunc libellum ſcriptum fuiſſe colligo; vid. etiam c. 22. *M. du S.*

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. *J. B.* Ἰλιεὺς] Vid. Ἀπολ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. *M. du S.*

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων, καὶ Κυβίβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, abſurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον eſſe Veneris epitheton, nimirum eſt quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τὴν Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. ſic ſane & *Ariſtoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ φίλον, ὦ πότνια Γενετυλλίς,
Καὶ θηλυθριῶδες, καὶ κατιγλωττισμένον.

Quam ſuavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effeminata & laſciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἢ δι' αὖ μούρᾳ, κρόκῳ καλαγλωττισμάτων,
Δαπάνῃς, λαφυγμοῦ, καλιάδος, Γενετυλλίδος ſc. ὄζει.

Haec vero unguentum, crocum obſcoena baſia.
Et ſumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur eſſe dii ſive Deae praeſides generationis. Vide antiqua ſcholia. Recte vero κυβήβη docti viri emendarunt. Non eſt Venus ſed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inſcriptionibus, & in antiquis membranis ſic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remenſi, ut olim mihi oſtendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae eſt a conſiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas ſecunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, reſcribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod veriſſimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinſius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia laciviſſima fertur fuiſſe, ut ipſe Lucianus in dialogis Deorum indicavit. *J. G. G.*

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμποσ. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲν μία ἦν Ἀφροδίτη, ἦ δίτταὶ, Οὐρανία τε καὶ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ὅτι γε μέντοι χωρὶς ἑκατέρα βωμοί τε εἰσὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ ῥᾳδιουργότεραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ σεμνότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἐτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. *M. du S.*

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τ' ἀποφράδα πρότερον. εἰπέ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, καὶ [c] Γενετυλλίδα, καὶ [d] Κυβήβης, ἣν σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', ἐπεὶ γ' ἦν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ὀπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τῶν Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τοῦ Ἑλληνικοῦ. καὶ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τοῦτο τὄνομα, φαίης ἂν οἴγε σὺ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τὸν Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τὴν ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τῆς Ἀττικῆς.

Παλ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *F.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *F.* Κυβέβης male Edd. cett. & *M.* *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βελόμενος τὴν καπηλεύουσαν τυτθήν, τοὺς τοιούτους αὐτὸν ὁμόσαι ἐμοῦσαι λέγουσιν, ἃ προδήλως τῆς αἰσχρᾶς Ἀφροδίτης ἐστὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς δείσασα δῆθεν τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτίαν. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμιν φασὶν τὴν τοκετῶν ἐφόρους. καὶ πάλιν δῆθεν τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἀδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες. καὶ Θαλυσιάδες ἑκατογλωττισμένον, καὶ μανδυλωτόν. Γενέτυλλις, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libaniidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio.* Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam.* *F.M.G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδώνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς Θεῶν. item c. 28. πρὸς Θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Diſſ.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τοῦ Λιβανίου. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *F.F.R.*

Ibid Γενετυλλίδα] In *F.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβήβης] Corrige Κυβέβης. *Heſych.* Κυβέβη, ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβήβη legitur, pro Κυβέβη. *Suid. Eudoc.* *F.G.*

Κυβήβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθνους aut ſimile quid ſubauditur. *F.G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἑλληνικωτάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ὁπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλ' ἀποφράδες ὦσι. *Plutarch.* σὺν ἐν ἴσῃ σημείῳ ἀγωνισώμεθα πρεσβύτερος, ἵνα ἐκ ταύτης ἐξ ἀποφράδος ἐκ συμφορᾶς ἐλαμπρὸς, καὶ περιφανὴς Ῥωμαίοις παύσωμαι. *Dionyſ. Halic.* Τῶν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μιαρὰν τε καὶ ἀποφράδα τίθενται. Id eſt atram, inauſpicatam & neſtaſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicun-*

Πολλὰ γὰρ ἔστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφὰς ἡμέρα.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἀνηλθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐνόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μεταπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἔστι τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γὰρ, ὦ οὗτος; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τοῦ πολλοῦ πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, εἰδὲ βεβληθεὶς ἂν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, [b] φησί τις.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

13. Illud vero aliis aliisque de caussis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ Fl. b Φησί τις] Nil mut. Edd. & M. Leg. φήσει.

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico*: quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico*. His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur*. Horat. *Ille & nefasto te posuit die*. Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico*. &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio*. *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τῷ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, τιλεία σιγμὴ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φήσει] Ita emendandum fuit, pro φησὶ, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησὶ] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

alia dicenda ſunt, alia minus: quae nimirum non uſitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum verſamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, ſi ad te iſta de te dixiſſem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi eſſent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum eſt. Deinde cum Attici etiam diverſis temporibus multa in lingua ſua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remanſit, ita ſemper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine uſi ſunt, niſi & ea ratione te perturbaturus eſſem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & hiſtoricorum nomina recenſendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum ſi oſtenderis antiquorum non uſum eo nomine, aureus, ajunt, ſtabis Olympiae. Etſi, quisquam ſenex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem eſſe in Attica, & in Iſthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneſo.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' οὔ, ὁπόσα αὐτῷ μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τιτρώσκοιμεν τῶν συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲν σὲ ἴσως ταῦτα οὐκ ἔδει σοῦ εἰπόντος, ἥμαρτον, ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἵνα ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκοὴν ἡδέα· τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρή. εἶτα καὶ τῶν Ἀττικῶν τινὲς χρόνους πολλὰ ἐντρέψαντες τῆς αὐτῆς φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τέθνηκε διετέλεσεν, οὕτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῆς λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλά σύ μοι ἕνα τῶν παλαιῶν δείξας καὶ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] στάθητι. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲν ὄνο-

c Ἕως] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* d Διεξιών] Bene ſic plurimae. Διεξιών *J.* e Στάθητι] Στάχνου W. male.

64. Ἀφῆλιξ] Πρωτόπαις. *V.*

librorum vulgo ſcribo. *J.F.R.*

42. Οὐ, ὀκνήσας] Cur ſequente vocali adſpirata, non ſcriptum eſt ὐχ; vid. Codd. vett. *F.G.*

Οὐ, ὀκνήσας] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus clauditur, vel ſaltem vox quieſcit poſt οὔ, & vel punctum minus potuiſſet poni, ideo non opus erat οὐχ ſcribere, quia ſic adſpiratio ſequens non conjungitur cum οὔ. *J.F.R.*

48. Ὡς] In omnibus libris noſtris ἴως, quod cum ferri non poſſet, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνῆναι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνίημι, συνέσις &c. *converſor, converſatio.* F.G.

52. Ἐντρέψαντες] Sic T. II. *Quom. Hiſt.* c. 15. οὐ πάνυ ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. πάλαι τῶν πόλεων οὐ ταῖς μάλιστα. Vid. de hac phraſi Cl. *Hemſterh.* T. I. p. 3. οὐ τοῖς μάλιστα οὐδέποτε. *J.F.R.*

62. Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι] Proverb. *J.B.*

Χρυσοῦς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo. M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *J.F.R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur ſcribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικίστερον, καὶ γυναικὶ πάλαι συνόν. *J.F.R.*

ὄνομα ἤδεις, ἡ δὲ χρῆσιν αὐτῆ ἄκαιρον ἠτιάσω· φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ἀλίγου σοι μέλῃ τῆ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ καὶ τότε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτῆ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυπάνην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὤν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ ἐνταῦθα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζέ, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὸν σπουδὴν τῷ δήμῳ· [b] μὴ δῶς οὖν καὶμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

dicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi feriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμψω. *V.* 77. Βδελυροὶ] Αἰχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἑκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. ὅθεν καὶ τὸν Θηραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀπὸ τῆς πολιτείας ἀμφοτεριζούσης. *J. M. G.*

80. Λυπάλην] An Δυσάνην; quaſi δυσαή ἄνεμον. Placet. *F. G.*

Λυπάλην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χώρᾳ etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάλην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάλη, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati figma & caſus in αν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶνταῦθα ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hac ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in Ἔργοις ϑ' ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομευόμῳ. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum ; flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem,

παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς δὲ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, καὶ μάλιστα εἰ ἔωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ σίθηκον, εὐθὺς ἐξιὼν τῆς οἰκίας, ὅπῃ πόδα ἀναστρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἑαυτῷ, οἷα δὴ πονηρῷ τῷ πρώτῳ καὶ δυσφήμῳ κληδονίσματι. ἐν ἀρχῇ δὲ, καὶ ἐν θύραις, καὶ ὅπῃ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, καὶ ἔωθεν τοῦ ἅπαντος ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, καὶ ἀπόρρητα ποιοῦντα, καὶ πάσχοντα, ὅπισθιον ἐπὶ [c] τούτῳ, καὶ ἀπερρωγότα, καὶ μονωνυχὶ τοῦνομα τῶν ἔργων αὐτῷ ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

[c] Τούτῳ] Τοῦτο W.

pollini facer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. *ἔργ.* 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut. Συμπ.* VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δισ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῷς ἂν καὶμοὶ] Δῶς ἂν καὶμοὶ, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῷς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F. G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J. F. R.*

Μὴ δῷς ἂν καὶμοὶ πρὸς Ἀδώνιδ᾽ εἰκάσεις παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ἀναφάλη. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eo, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt ἀναφάλης, jactarunt (erant enim etiam tum, ut verosimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaën, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae aſſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J. J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδ᾽] Similis obteſtatio iis, quas per Παιδήμων & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. XI. *J. M. G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. *πoδί. Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus*, & dextrae clauditatis occurſum. *J. M. G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχω. *F. G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J. F. R.*

96. Κληδονίσματι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκληδονίσεων fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J. F. R.*

98. Τῷ ἅπαντι ἔτει] Subaudi τὸ, ἔτος, i. e. ἀεὶ τοῦ παντὸς ἔτους. *F. G.*

4. Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σὴν, ὅσγε καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ περιβόητος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ ἀρνήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ῥᾳδίως [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ συναλιώτῃ, συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχρόνιον ἐργασάμενος, ἐξέωσε.

Unde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Καὶκεῖνα [c] μέμνησαι, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐν πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς συναποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τύνομα τῷ φράγελλι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postularet. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset, fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τροφὰς C. b Σεαυτὸν] Σαυτὸν W. c Μέμνησαι] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνησαι male V2. ait Solan. sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως (1) ἀνακύψωσι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρεῖτε; καὶ Φων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ (2) καλοῦσιν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν ὁ ποιητὴς ἄνθρωπον κύφωνα τέθεικεν ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφανισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δέ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλεθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυτέρως τὰ ὦτα τοῦ νόμου παρ' ἐλθὼν (5) ποιήσηται, δηλοῖ ὁ κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν κ'. ἐπιβρίθομαι μίλιτι γυμνὸς ὁ γαλαπλί, ἵνα ᾖ μιλίτιαις καὶ μείοσις δίκτυον. (6) τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος κατὰ κρημνῶν ἀθεῖσθαι, τολὴν γυναικείαν (7) περιβαλόντα. V.

20. (8) Νεκενεύσαι] Νέος ἔργα ποιεῖ, κομπάζεται, κενὰ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. V.

(1) Erat in Mſ. prima duntaxat hujus vocis ſyllaba, ſed reſiquas ex *Suida* ſupplevimus, indidemque quaedam in ſequentibus manifeſto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione ſatis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. *G.* πλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν. C. πλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν.

(3) Κυφανισμὸς] Exc. *G.* κυφανισμὸς. Lege κυφονισμὸς. C. κυφανισμὸς.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλεθρος καὶ στυγνός.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τοῦ δὲ χρόνου] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον δὴ—— καὶ κρημνῶν. niſi quod pro voce ultima legit κριμνὸν, mendoſe τ. δ. χ. διελθόντος, κ. τ. C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. de S.* Περιβάλλουσιν emendarat *T. H.*

(8) Νεκενεύσαι] Νεκενεύσεται edita; ſed ex mendoſa Codicis ſcriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως eſt κυρτὸς ſeu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro cataſta, ſeu numella, aut collari aliove inſtrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μιλαφορικῶς de ſcelerato dicitur & malefico; ſic Latine *carcer*, *crux*, *ſcelus*, & ſim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis ſignificatione, in quantum

praemittebare ; benevolentiam petiturus a theatro , coronas ferens , discedens cum plausu , jam tum honoratus ab illis ; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi , illud sane quod est in Tragoedia , duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices : atque in promtu statim erit omnibus , *Istene ? qui tum ? post ista ?* Itaque ipse , prudenti sane consilio , omnino non accedis ad illos , neque in ista regione versaris , sed sponte exulas e patria , nec mala per hiemem , neque gravi per aestatem , sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui , & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum , vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro ? Quem enim tu verereris ? Quid ultimorum turpe putares ? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse , miseram illam turriculam adeo , ut Sinopensis

εισεπέμπε , εὐμένειαν αἰτήσων σοῦ τῷ θεάτρῳ , στεφάνους κομίζων , καὶ κρότῳ ἀπιὼν , ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς. καὶ ὅταν τοῦτο σὴν πύθωνταί ποτε τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι , τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας , δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι , διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ , Ἐκεῖνος , ὁ τότε , καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς ἐκεῖ ποιῶν , οὐκ ἐπιβαίνεις τοῦ πράγματος , οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς , ἀλλὰ φεύγεις ἑκὼν πατρίδα , οὔτε χεῖμα κακὸν , οὔτε θέρος [d] ἀργαλέον , ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι , καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τὰ πάλαι ἐκείνων συνεῖναι , βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστί σοι. καίτοι τί ταῦτα ληρῶ ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων ; πυνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς , τὸ δύσμορον ἐκεῖνο πυργίον , ὡς τῆς [e] Σινωπέως πίθου ,

d Ἀργαλίῳ] Ἀργαλέῳ W. Nil abit a vulgato *Fl.* e Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τῆς Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum , cui collum inseritur , ut κύπτειν cogatur , qui ita vinctus est , plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλέθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλέθρῳ ἰκτίνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλεθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἰκτῖνος Πεφλαγόνας malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat , quam hic singularis ? At substantivum hic ab Luciano adhibitum , non modo ex praemisso ὄλεθρε , πέφανται , patet ; sed & alibi sic solet , ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρου τινὶ ἀνθρώπῳ. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανὴς ἰκτῖνος ὄλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. ῥύντας γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεπωφθώκασι] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεπωκότες αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἐν μακρᾷ διαγωγῇ. Ego tamen συμπεπωφθώκασι legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχειρὶς ἰργασάμενος] Proverb. *J.F.R.*

Ῥάκος πολυχειρὶς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. ἀποδῦ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγυπημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto , de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μέμνηται] Sic necessario scribendum , non μέμνηται , quia non ad ἰκτῖνα, sed ad πολίτας pertinet, de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ἐκεῖνα σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲ ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M.du S.*

Δύο μὲ ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲ ἡλίους δοκῶ , Διπτὰς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4, 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic , uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M.du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M.du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit , αἰζηῷ ἰνὶ κώμῃ , Ἄσκρῃ , χεῖμα κακῇ , θέρει ἀργαλέῃ , οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Κακίζειν ἐν μισίᾳ] Ἀττιόχειαν scilicet. *F.G.*

† Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τοὺς μὲν δὴ πολίτας ὑδαμῇ ὑδαμῶς μεταπείσαις ἄν, μὴ οὐχὶ τῶν ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὀνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ' ἂν τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἢ μὰ Ἀντιόχεια καὶ τοῦργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τὸ Ταρσόθεν ἥκοντα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ καὶ [a] ἀναδέρειν αὐτά, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, καὶ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ἐπιστάντες, καὶ σὲ μὲν ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶδα [b] ὅ, τι καὶ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ἐπιλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum vecientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquinisentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioſus es.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τοὺς ἐν Συρίᾳ θαυμαστοὺς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, καὶ τὰ ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ' ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τὴν Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτῷ· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, καὶ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ ὀπιμανεστέρα, καὶ τέγνομα ὑπὲρ τούτοις μεῖζον, καὶ ὑπὲρ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὑπίστευσέ σοι ἐξάρτῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] καὶ

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale feciſſe; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra *Bis Accus.* c. 16. Et *Fals.* ad T. I. *Tim.* §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶδα ὅτι ⊖ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.F.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ὑπερφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) *Rhet.* Ἐπιμανεῖς habes *Ir.* β. 25. ὑπερμανὴς δὲ autem *Philops.* c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανέστερα] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τέγνομα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή, credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes *Petroniani* ad illud c. 7. *operui caput.* J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατίση ὁ τελευταῖος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατίση ὁ τελευτ. Illud autem εἷς μόνος ἂν ὑπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. *Unus ille solus*, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra *Amor.* c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus; qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

75 βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μιαιφονότης ἀνὴρ ἐν τοῖς πρώτοις Ῥωμαίων. τὸνομα δὲ αὐτὸ δόσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνον. τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ

80 συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τῶν μειρακίων τοῦ οἰνοχόου τοῦ Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ὑπέφευσεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε

85 μὴ πανταπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας σὲ οἰκίας καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὅπερ τῇ σῇ ἐξόδῳ.

Ἀχαΐα μὲν δὴ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέ-

90 πλησται τῶν σῶν ἔργων καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅτι μάλιστα ἀληθέστατον, πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ

95 τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν; καίτοι καινόν γε ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ δεῖ πόδα ἐν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζειν; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι

1 ἀξιώσεις ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γὰρ τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἧκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίωνος] Οἰνοπίωνος penultima brevi W. *f* Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. *g* Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ἂν cum cett. *h* Ἀξιώσεις] Ἀξιώσῃς W. *Fl.* & marg. *A1.*

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te faſſe.* F.G. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc ſcriptum oportet; quod ſuperius jam ad cap. 10. annotatum eſt. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres σὺν ἤδεισαν legiſſe videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐ ἐθαύμαζον &c. F.G. Πρῶτά σου] *Non noſſent* Bened. dederat. *Noſſent* Micyllus. Lectio quidem *Gujeti* adjuvatur ſigno etiam interrogandi addito. Poteſt interim & σὺν ita accipi, quaſi: *quomodo non mirarentur, ſi priora noſſent?* (Et in interrogatione σὺν interdum additur, ſenſu eodem manente ac ſi omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) ſed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri poſſet, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμαχίας δυνάμεως, — ῥᾴστα πραττοίατε. *quis dubitet, quin nunc tantarum acceſſione virium — facile profligaturi ſitis?* Nec ibi poteſt abeſſe negativa, neque in vulgato illo τις σὺν ἂν ἀγάγοιτο τὴν ἀρετήν; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Παρὰ πόδα] Hoc verum eſſe, vid. ad *Aſin.* c. 20. Etſi & alibi cum πρὸς confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆς σῆς στόματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπῃ τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδυνεῦμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τῆς σῆς φιλήματος, καὶ τῆς ἰῆς ἐκείνης, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένῳ; πόσων θεῤῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καλεγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲν ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, οὐχ ὅπως εἰπὼν ἀγνοῆσαι ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγως λέγοντα, καὶ τροπομάθλησας, καὶ ῥησιμελρεῖν, καὶ Ἀθηνιῶν, [a] τὸ Ἀθηνῶν ὀπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοχραλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημαῶζ. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημαῶθαι. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοχραστῶν] Sic *F. B1. P. H. S.* &c. Ἀνθοχροτῶ *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *A1.* Ἀνθοχραστῶ W. c Σφενδικίζειν] Σφενδικίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὰ κακὰ ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J.F.R.*

22. Βρωμολόγως] Forsan βρομολόγως. βρόμος *sonitus*, *fragor*. *F.G.*

Βρωμολόγως] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδικίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφένδιξ, & χειροβλημαῶζ voluit esse *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βάλλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias fugillari a Luciano, fallo id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem*. *J.M.G.*

23. Τροπομάθλησας] Μάθλης *lorum*, *flagrum*. *F.G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F.G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημαῶζ] Φηλαφῶν, χειροτριβῶν. *F.G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J.F.R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. ὡς τοὺς ἰαλέμους δὴ τοῦτον ἐγγράφει. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχροτέρου, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim poriamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut flo-reres effeci, quae modo Ninum te, modo Me-tiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, glo-riamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. ποῦ γὰρ ταῦτα τὰ βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλοῤῥυγμένα, εὐ-ρωτῶντα καὶ ἀράχνιον μεστὰ, ἅπερ ἐκ τῶν Φι-λαινίδων δέλτων, ἃς ἀφ' χειρὸς ἔχεις· σοῦ μέντοι, καὶ τοῦ σοῦ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη (θῶμεν γὰρ ὕστως) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μετριώτατον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πτωχὸν καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίο-χον, εἶτα μετ' μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδά-σκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔβοσκον, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας τύχας λόγοις παρακρινόμε-νον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μη-δὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖσθαι, καὶ ἐπιτάττεις· ἐπιτάγματα αἰ-σχί-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* e Εἰς] Ἐς W. f Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae Μητίχον, cum marg. *A1.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Καχοδαιμόνων, δυσίων, ἀθλίων, ἀθλί-ως ἀπ. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλέμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδων] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδων] V. Ἔρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ὕβρεως. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μετριώτατον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μετριώτατον videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μετριώτατον, ἀδικήματος, διώκοι. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6. 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μητίχου tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V.LaCroze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναιχυντίαν ἔσται. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖσθαι] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum-*

χιστα, ἢ ὑπεργίας καλαπτύστης; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅλης τῆς ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τὰς τοσαύτας ὕβλεις ἢ λήρους ἀφυλλεῖν, μᾶλλον δὲ τὸν βόρβορον τῶν λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς ἔστι κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ πατοῦμαι, ἢ [a] μιαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὅσον μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προσήκει. ὡς ὄφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τὴν Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γοῦν μοι αἱ γλῶτται τῶν τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τὸν πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τὸν Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τοῦτῳ ἐνδοξος ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω δεινὸς ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καλαμι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumerares

a Μιαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. *Μαίνομαι* male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀν τί; vult *Gron.*

neſas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι λέγοντος] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τῷ αὐτὸ τοῦτο λέγοντι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δεκάσαι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι λέγοιεν, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J. F. R.*

52. Διαντλῶ] An *exſequi?* *F. G.*

55. Μιαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, *μαίνομαι furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim ἢ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decreviſti?* *J. G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J. F. R.*

71. Πόθεν ἄν] Mallem πόθεν γάρ. *F. G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἄν legas. *J. F. R.*

73. Καλαμιθμήσειν αὐτῇ] Καλαριθμήσειν αὐτῇ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse; illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

Θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σου προσηγορίας, ὁπόσας ποτ' ἔθνη προσείληφας, ὁ μὲν θαυμάζω, ὅτι τὴν ἀποφράδα ἐδυσχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυσσε μεταξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικροῦ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματώδες οὐδέν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ κεῖνό τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πόλε τὸ πρὸς ἀρχαίαν ἀλαζονείαν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκεισο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βιηθεὶς Πολύφημος, νεανίας

97. Κοντῶν] Συντασιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum superioribus' connectitur: πρὸς Διὸς, ὦ λέγη ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλαμβόσιον αὐτὴ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαμβόσιον omnino legendum videtur pro καλαμβοῦσα. *F.G.*

Καλαμβόσιον] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν λοιπὸν ἦν; Itaque suspicor καλαμβόσαι vel καλαμβόσιας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide &c. 31. *M. du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M. du S.*

Ibid. Κεῖνό τι θειοτέρου] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; ἔδει γὰρ καὶ κεῖνό τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχος appellareris, q. d. ἀτίμων ἄρχων. *H.V.*

Κεῖνό τι θειοτέρου] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur κεῖνο. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem venisse Athenienses, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed auctо aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πόνων τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

2. Κα-

νίας δὲ ἐπώμοσθον, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅτι σὲ Ὀδυσεύς τις ἐπῄει, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Καὶ εἶνα μὲ ἅμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ὧδὲ νέαλον ἀνθερεῶνα.

ἐγὼ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοιμι ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, ἐγὼ ὡς ἐμιμοῦ πλατύτατον χεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητοῦσα καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτῶν, αἰσχύνῃ τὴν ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν κἀκεῖνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα που ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. *b* Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεσύθη marg. *A1.* male duplicato σ. *c* Λέγωσιν] Λέγωσιν W. quod verum credo.

2. Κἀκεῖνα] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Κἀκεῖνα μὲ ἅμαρτε] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδην μὲ ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ὧδὲ νέατον ἀντιβιῶσα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μίγνυσθαι διαμαρτημένως, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani deſinit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώρμησε, ἐδύθη. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεσύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώουσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰσχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε ἢ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκύλαξ. Σκύλαξ χῆμα ἀφροδισιακὸν ἐπὶ τὸ τὴν φοινικίζοντων. *Gal.* ἀλλὰ καὶ τὴν αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τὴν λεσβιαζόντων. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoenicisſare*, memoria lapſus, *phicidisſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi, noſti, *Apophrada* autem ſolam ut ignotam reſpuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita ſint, non leves nobis poenas luis, ſed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiſerim*, inquit, *virum, qui virum ipſe quaerat.*

29. Deinde cum hic loci ſint res tuae, nomina curas, & rides, & deſpuis alios? Merito ſane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes poſſumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poſcat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuſpide oratione deſtruxiſſe eminentes urbes*: & rurſus, *extridentaſſe illum* (tridente illo expugnaſſe) *Graeciam*, & eſſe *in dicendo Cerberum?* Nuper quidem etiam *accenſa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & ſexcenta alia, quorum neque meminiſſe operae

ταῦτα μὲ λέγ᾽ τὸ σύντροφον οἶδα, ἢ λοιφράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ ἀποκλείεις τῆ καλαλόγυ τ᾽ ὀνομάτων; τα-2 γαρῆν δ᾽ μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι καὶ τ᾽ γυναικωνίτιδ᾽ ἐκβόητ᾽ εἶ. ὥρην γῆν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶλ᾽ ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ, Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, καὶ αὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, καὶ γελᾷς, καὶ τ᾽ ἄλλων καλαπτύεις; εἰκότως. ὃ γὰ ἂν ἅπαντες ὁμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς ὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμ᾽, ὡς ὅπι μὲ τὺς τρεῖς μοιχὺς, ἀντὶ ξίφυς, τρίαιναν αἰτεῖν; ἢ δὲ Θεόπομπον ὅπι τῷ Τρικαράνῳ κρίνοσα φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς πρὸ χύσας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκλριαινῶσαι αὐτὸν τ᾽ Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γὰ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλλα μυρία, ὧν ὐδὲ μεμνῆλ᾽ ἄξιον, ἢ μόνε ἐκεί-

38. Τριπάρῳ] Τριπάρῳ φησὶν ὅτι ὁ Ἀργεῖος ὕστερον ἐγράφησαν. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τέτρα, τρίγωνα. *V.*

Pariſ. eamque ſecutus *Graev.* plurima omittentes, poſſem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J. F. R.*

35. *Πάνυ*;] Item γὰρ ſuppreſſum, ut ſupra c. 2. *J. F. R.*

36. *Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς*] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris ſuae moechos deprehenſos: maritum poſcere non gladium, ſed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu poſſet confodere. *J. M. G.*

37. *Θεόπομπον*] V. *Δραπ.* c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obſcurus, cui tamen ſi non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid diſcutere forte licebit. Theopompus hic eſſe videtur nobilis hiſtoricus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros hiſtoriarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuiſſe perditos: multas ibi παραβάσεις πολιτικὰς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. ſeq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praeſertim facit, quod *Stephanus* in Τριπάρωνος, quod *Φρούριον* eſſe ait ὁ Φλιάσιος, laudat Θεόπομπον πολιτικῷ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo ſuae aetatis hiſtoriam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepiſſet) commemoraſſe actionem aliquam ſuam Theopompus, qua de Tricarano (quaſi tu *Tricipitem* dicas, quorſum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudaſſe inimicus Luciani iis verbis, quorum ipſa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλώχιν & τρίαινα ejusdem ſignificationis ſunt: & ad tridentem illum piſcatorium pertinent, quo majores piſces percutiunt; a quo etiam fictum eſt illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνῃ ἐκπολιορκῆσαι, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci ſermonis non ſatis periti, quid reprehendatur ſentire melius poſſint. *J. M. G.*

42. *Λύχνον ἅψας*] Alludere videtur ad Diogenis hiſtoriam. *F. G.*

43. *Ἀδελφόν τινα*] An fratrem, i. e. amaſium? *Petronius.* *F. G.*

ἐκεῖνε, ὅσοι οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μέλλοντι τῷ πλουσίῳ λέγειν, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθώσῃ δὴ σὺ, καὶ ἀναθήσων τὸ διημαρτημένον, Οὐκ ἐβουλόμην, ἔφης, ἀλλὰ ἄτερον αὐτὸς ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνημερία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, θάτερον *pauperum* (alterum, τὸν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον.* Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνημερία (pro νημερία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ἐνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, ὑφελόμενος παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβὼν, εἶτα ὀπίορκήσειεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύνας *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & *M.*

48. Θάτερον] Καλῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Καλῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ οὐσία θάτερον, ἀλλ' ἕτερον λέγεται γὰρ τῷ ἑτέρου (1) συναλιφθὲν ἄτερον λέγεται, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατικὴ ἀεὶ γὰρ αὕτη τῇ οὐσίᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προβλήματι βάρβαρον δύο ἐν τριῶν ἐπαγόμενον. ἐπαύτως δύσφημον ἐστὶ τὸ ἀνημερία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στερήσεως, μηδὲν πλέον τοῦ (2) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ πέταμαι, καὶ ἀδιάφορον. ἐπεὶ καὶ μᾶλλον ἐπίσης) ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, κἂν δι' ὑδάτων ἐγκαθίστηται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ ὑδὴ τὸ πέταμαι. εἰ γὰρ ἔστι πέτημι, ἀλλὰ πέτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. εἰ δὲ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς ἐν Πλάτωνι Εὐθύφρονι, τί δεῖ πετόμενον τινὰ δίαιταις; πέτομαι δὲ, ἐδαμῶς, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι, ὡς λέγει τοῦ ἵπτημι, ὡς ἐν λόγῳ τοῦ ἵπτημι λεχθείη ἂν ἵπταμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προβλήτως βάρβαρον. (4) διὸ τοῦ τῶν ἐπαγομένων ὥσπερ πάλιν δύσφημον ἐστὶ τὸ ἀνημερία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στερήσεως μηδὲν πλέον τοῦ (5) νὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ πέταμαι καὶ ἀδιάφορον. ὥστε μόνον τὸ πέταμαι· ἡ γὰρ ἔστι πέτημι, ὃ μὴ πέτομαι, ἀλλὰ πέτω, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη, εἰ δὲ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος ὡς ἐν Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δεῖ; πετόμενον τίνα διαίταις; ἡ μὲν πέταμαι. ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι ὡς λέγει τοῦ ἵπτημι. ὁ δὲ ἀκριβέστερος τοῦ ἵπταμαι. *V.*

54. Ἐκχύνας] Καὶ ἀδιάφορον χύνω (sic scriptum erat) γὰρ ἐστὶ ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις χύνω δὲ ὑδάτων ἐγκαθίστηται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δαίμονα εἶναι λέγουσι ταύτην τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαλουμένοις ἐπιμελεῖσθαι. *V.*

(1) Συναλιφθὲν] Συλλαφθὲν. C.

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὴ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo hic ibi C. & G. Cod. V. v. tantum habebat, ex quo νὴ in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μετοχὴ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Διὰτῆ] Sic etiam C. Lege tamen διὰτᾶ. *M. du S.* (vel τῷ pro τῇ.)

(5) Νὴ] Μὴ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ ἐπ.] Ἐπεὶ χύνω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sal.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. B.*

(8) Τί δεῖ;] Sic rescriptum ex M. Τί δὴ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ε vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρᾳ, τὸ ἑτέρας, θατέρᾳ, τὸ ἕτερον, ἄτερα, τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πό-

tius; & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depel-65lere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, 70cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne 80

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λαποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] ὃ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνῳ γὰρ ἁπάντων ἀμύητος ἡ πενία· ἐκεῖνο δὲ ἐκέτι φορητόν, πένητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως τοῦτο σὺ πεπραγμένον, ὁπότε τῇ Τισίου τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] διςκόραξ ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνοήτῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσᾶς τριάκοντα· ὁ δὲ ἀντὶ τῆς Τισίαν, ἀντὶ τῆς βιβλίου, πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφιθείς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. οὐδή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A1. Ven.* 2. & *F.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Διςκόραξ] Δυσκόραξ W. *Fl. B1.* & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αὐτῷ. *G.*

70. Τισίου] Τισίου λέγω τῷ Κόραξ τῷ Σικελῷ μαθητῇ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ἐς αὐτὸν καλασοφισάμενός τινα περιέσπασε χρήματα. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγω τῷ Κόραξ, ſcribat: Τούτου λέγω τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχι, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέπαμαι] Τὸ πέπαμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπάσομαι inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἐκχέαι] Τὸ ἐκχέαι inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχῶ uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut οὐδή legendum, aut ὃ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῇ Τισίου τὸν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Διςκόραξ] An legendum, ἐπεὶ τῇ T. τὸν τέχνην οἶδας, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπότε τῇ Τισίου τὸν τέχνην οἶδα, ὡς τὸ Διςκόραξ ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιςικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Θισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τούτων. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *F.G.G.*

Ibid. Τισίου] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δισκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ—, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῇ Τισίου τὸν τέχνῃ] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόραξ, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque διὰς κόραξ vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *J.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον ὅπως τὴν αὐτίκα ἑστίαν τὰς ταῦτα μεμαθήκυιας καλεῖν, καὶ φιλοφρόνως προπίνειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς ὑπὸ πολλῶν ἀποφράδα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, κἀπειδήπερ ἄπαξ φιλικῆς ὡμιλήσεως ἠρξάμην, κἀκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιάς, καὶ τὸ σιττᾶν μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, καὶ τούτων, καὶ μάλιστα τῶν πώγωνος αὐτῶν, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, aufer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. ſup. 27. *M. du S.*

3. Ἀχίνησιον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμοὶ] Pro κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἄμαξαν ἐπιστρέφει] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὄρν. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνόπαλον κίναδος, σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλη dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. Κίναδος vulpes eſt. Nempe κίναδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Corcops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναδος] Forſan κίναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. *F. G.*

Κίναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Aleiphr.* II 1. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γύσιλλι, συγῶ, τοῦτο μὲν βδελυττομένη τὸ βάρος τοῦ σώματος, καὶ ἅτερ τι κίναδος ἰατρικόν, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κιναιδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, παιπάλη· ἐπὶ κακίᾳ. *F. G.*

13. Κίναιδος] Forſan Κίναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων γομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὰ τέλη δυστυχίαι.

Ee

32. Vides, quanto melius tibi fuisset non moviſſe Camarinam, nec deriſiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut vetereſ dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris, & ſtupori impii ſolet eſſe finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον τ' Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν ἡ ἀποφράσδῳ, ἥ σοι ἀποφράδα τ' βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινῳ, ὡς τό γε ἐμὸν ὕποτ' ἐλλείψει; οἶδέπω γᾶν οἶσθα ὡς ὅλην τ' ἅμαξαν ἐπισπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, ϗ [a] κίναιδῳ, ἐκπτοπτήσειν εἴ τις ἀνὴρ δασύς, ϗ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγῳ, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη ϗ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, ϗ τὸ κίναιδῳ, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, ϗ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τ' σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη ϗ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ ϗ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἐν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, ϗ ἀφροσύνης, ϗ ἀνομίας τὸ τέλῳ δυστυχία γίγνεται.

[a] Κίναιδῳ] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τὴν Καμαρίνην πόλει ἐγκαμπύλῳ, ὁμώνυμον αὐτῇ ὑπ' βυλομένοις Καμαριναίοις μεθιστάσθαι, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖ Καμαρίναν. Οἱ δὲ τῷ Θεῷ ὡς ἀχρειοῦντι ἐβλασφήμησαν, ὅθεν ἡ παροιμία ἐρρέθη ἐπὶ τ' καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμάριν, ἧ τοὺς κλάδους ἀλεξιφάρμακον ἔχειν. *V.*

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ παιπάλῳ ἄνθρωπος

* Ὁ ἀστὴρ] Ὡς παρὰ Edita: ex *Voſſ.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συναλλισμένῳ] Sic V. & M. Συναλλαυμένῳ Exc. *G.*

‡ Διατετριμμένου] Διατεθριμμένου Exc. *G.* V. M.

Ex ſic laudatur etiam ſupra Ἁλς. c. 3. *J. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

ΕΙτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λοῦσαι, καλόν τε καὶ διαυγῆ τὸν ποταμὸν ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὅτι προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λοῦτρου ἀποσχέσθαι. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρότατον, καὶ χρυσῷ στιλπνότατον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι περὶ τούτους διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπών, μήτε προσομιλήσας, ὥσπέρ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, furdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

Ἡράκλεις, ὦ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἐρωτικῶς τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὸ ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιῶν, καὶ τὸ καλλίστων ἀποξενοῦν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲ ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὸ ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὸ χεῖρα ὀπίσεισαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡδῆναι,

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & oracite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος οὐ τῷ Κύδνῳ λυσάμενος, ὑ μικρᾶς ἐρρώσατον, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι λίαν ψυχρότητα τὰ * πλατυνόμενα τοῦ ζώου ἴσχει ἐμβαίνοντα τῷ † ῥεύματι τούτου ὡς ἐγχρονίζειν. V. (Sed & tu lege Q. *Curtium* ſuper hoc. C.)

* Πλατυνομῆντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat πλατυνομῆντα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam ſirmantes. *M. du S.*

† Ῥεύματι] Ῥεύματι male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προπαλαιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τῶ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τῆ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνη καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ἀλλ' ἀνέξεται ἄφωνος θεατὴς τῶ κάλλους γενέσθαι. πειράσεται δὲ, ὡς οἷόν τε, ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τὴν θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῶ οἴκου μόνον (τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τὸν Μενέλεω οἶκον ἐκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ἁρπαγῇ καλὰ, τὸν ἐλέφαντα καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τοὺς βελτίστους συγκαλέσασθαι λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῶ ἐπαίνου καὶ τοῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα εὐφρόδιτον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος, καὶ ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις ἀκολουθῶν, καὶ ἐκτείνων τὰ τελευταῖα τῆς φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τῶν λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἀπομνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τὰ λεγόμενα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμισθον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τῶν ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, τῆς φωνῆς ἐπανιούσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὑτὴν ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τὴν ἀμειβομένην τοὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις που τοῖς χρημνοῖς καλιαχοῦσαν, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τῶν πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νέον ὡς νεώτερον] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νέον νεοττόν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ὑπερβολὴν ἡδέως] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρίψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὸν] Lege αὐτῷ. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

65. Ἐ

[a] Ἔμοι γοῦν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἴκημα πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι καὶ ὑποβαλλούσης τοῦ θεάτρου. καλὸν γὰρ εἰσρεῖ τι καὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμήσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, ἐπὶ ὄψιν τῶν ὅπλων ὀπτεῖναι καὶ τὸ φρυγῶν ἐπὶ ὁρμὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενον, ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς τὸν πολέμου ὀπτυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ὀπτεύεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· καὶ ταῦτα καθεζόμενον, Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου καλειρωνεύετο, καὶ Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ὑπέτευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψόμενας τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγον. καὶ οὐκ ἠχύτερο γέρων ἄνθρωπος, καλοῦσας παρθένους, [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ ἕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

4. Videtur enim mihi, cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induissent, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

Καὶ μὴν ἐ κατά γε σκιὰν μόνην, ἀλλὰ καὶ πλατάνου κάλλος, ἡ ὑποδοχὴ, ἀλλ'

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

a Ἔμοι] Reſcripſi ex *Fl.* L. marg. *A*1. & *V*2. Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* b Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. H. S. B*1. & 2. Συνεψομένας *F.* & *V*2. Συνεσομένας *Pell.* Forſ. συνεψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus ſine ullo ſenſu legas, Ὅ μοι γοῦν δοκεῖ ξυνεξαίρεσθαι οἶκος πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη. At plane ſicut conjeceram, in antiquiſſima illa editione legitur, ἐμοί γ' ἂν δοκεῖ &c. *F.F.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. exceptis *Fl.* & *V*2. In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque ſic jam dedi. *F.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμήσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel ſine iis ita legendum. *F.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio ſuo. Reliqui fulgorem eorum ferre non poſſunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἰδ', ὡς μιν μᾶλλον ἴδυ χόλος, εἰν δέ οἱ ὄσσε Δεινὼν ὑπὸ βλεφάρων, ἀστὴρ σέλας, ἐξεφάανθεν. *F.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de muſis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipſius diſputationis Socraticae, quae Lyſiae oppoſita eſt. *F.M.G.*

83. Συμπεριληψόμενας] Lege συνεπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit ſcriptura *Fl.* & *V*2. quam ſecutus ſum. Ab ejus enim manu credo fuiſſe συνοψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδεραστικά] Legendumne συνεσομένας, an συνίημι poteſt etiam eſſe futurum medium συνέσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *F.M.G.*

Συνεσομένας] Συνησομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Geſn.* & συνεσομένους a συνίημι forte formari poſſe ſuſpicetur, malim tamen, vi-

etiam ſi relicta iſta ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Iſtius enim in ſolo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commenſurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: ſed barbaricum ſpectaculum, divitiae ſolum, quibus inviderent ſpectantes, beati poſſidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arſacidae, neque ad delectationem hominum viſui exponere ſua ſolebant, neque curabant, laudaturine eſſent ſpectatores; ſed id ſolum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, ſed divitiarum ſtudioſi ſunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta eſt*, neque ad Perſicam ſuperbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem ſolum ſed ingenioſum ſpectatorem poſtulat, cui non in ſolis oculis ſit judicium, ſed ratiocinatio etiam dicta conſequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem ſpectat (eſt autem pulcherrima, & amabiliſſima pars principium) & tollentem ſtatim caput ſolem excipit; quod valvis apertis luce ad ſatietatem repletur; quo poſitu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅπι τῷ Ἰλιασῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγῃς ἢ χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὼ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνη τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ὐ συνείργαστο, ὐδὲ καλεμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ ὐδαμοῦ πρόσην· [c] ὐδὲ γὼ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν καλῶν, ὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, ὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταὶ, ἀλλ' ὅπως ἐκπλαγήσονται. ὐ φιλόκαλοι γὼ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, ὐ κατὰ βαρβαρικοὺς τινας ὀφθαλμοὺς, ὐδὲ κατὰ Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, ὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὼ τῆς τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ τοθεινότατον ἡ ἀρχὴ) καὶ τὸ ἅλιον [f] ὑποκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέποντα ἐποίουν

[c] Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* [d] Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. [e] Ἀλαζονίαν] Et ſic *Fl.* cum cett. [f] Ὑποκύψαντα] Ὑποκύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τῶν Περσῶν φησι βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ παλαιοτάτου τῶν γονέων ἴλκοντας. *V.*

παλαιοτάτου] Παλαιστάτου. *V.*

vitandae ambiguitatis ergo, conſueto more ν adhibere; maxime cum & ſic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud ſuppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam deſignet, invenire non poſſum, cum Arſacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τῶν βασιλέως — τῶν χρυσῶν] Haec eſt illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. ſ. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Saepiſſime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachroniſmus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arſacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forſan ἀλαζονείαν quaeſivit *Salm.* haud immerito. Nam ſic ſcribi amat. At quia ſcribae ει & ι ſaepe promiſcue in aliis exarant, nihil mutare ſuſtinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod eſt praemiſſum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων? *F. G.*

ἐποίουν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῆ μήκυς πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὐρυθμον, καὶ τὸ φωταγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔσχολον, πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τὸ ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῆ χρυσῆ ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ὀπίσθιον, ἀλλ' ὁπόσον ἀν γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῆ ἐχούσῃ ὀπισθιώτερον ἐργάσαιτο τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠτοιν ἑλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προτιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ προσθέσει τῇ ἔξωθεν τερπνῇ κοσμυθήμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην [f] αὐτῶν γιλπνοτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τὸ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαυλοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ἅτε, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ ἐχόντα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προσχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod feneſtrae ſunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte diſpoſitae: quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Inſuper admiretur aliquis, quod in formoſo lacunari nihil ſuperfluum, in ornato nihil quod reprehendi poſſit, illa auri decora & commenſurata diſtinctio, nihil habens in uſu invidioſum; ſed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam inſigniorem reddendam ſufficiat, aut tenue circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum veſti purpura. At meretrices, praeſertim ſi qua eſt deformior, & veſtem totam purpuream, & collum ſibi faciunt aureum, ipſo pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deeſt, extra apponendis, quae aliquam ſuavitatem habent, ſolantes. Putant enim, & brachium ſibi candidius viſum iri, aurum ſi una refulgeat; & pes quod minus circumſcripte formoſus eſt, illud occultatum iri ſub aureo ſandalio; ipſam faciem viſum iri amabiliorem, ſi una cum eo, quod ſplendidiſſimum eſt, adſpiciatur. Atque iſtae quidem hoc modo. Verum modeſta mulier auro, quantum ſatis eſt, & ad neceſſaria tantum utitur: ſuam vero pulchritudinem nequa nudam oſtendere erubeſcat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forſan αὔριον adpictum margini *f.* b Εὔσχολον] Recepi ex *f.* marg. *Al.* & L. Εὖ ἴσχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et ſic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐτῆς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔσεσθαι *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. f. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἃ τὴν ὠλένην αὐτῆς γιλπνοτέραν ἔσεσθαι σ. τ. χ. κ. τ. G.

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem; ſed magis placeret, ſi reperiatur in libro bono ὠφελ. *praeter uſus neceſſarios, certe decoros.* *f.M.G.*

31. Εὔφορος] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. F.G.

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος πορφύρα ſcil. F.G.

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. F.G.

56. Διαλείμματος] Lege ἀγαλλίματος. F.G. Non video quare. *f.F.R.*

69. Ὑψό-

8. Igitur lacunar eeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum, nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

9. Excelsa ergo eeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: nisi quod ista defloreant, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῃ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲ καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ὁ ἀὴρ ὁ ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἄστρων ἐκ διαστήματος διαλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πᾶν ἦν τὸ πᾶν, ὁ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἐργὸν ἐνταῦθα τὸ χρυσὸν, οὐδὲ μόνον τῇ τέρψει εἶνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἐπιλάμπει, καὶ τὸ οἶκον ὅλον ὑπερχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῇ ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῆς οἴκης τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἡ ὑψόροφον, ὡς τὴν Ἑλένης θάλαμον, ἡ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὰ δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τὰ χρώματων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ ὄφελε καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν πᾶς ὅσον ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως θραπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένων.

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

b Δρεπομένων] Δρεπομένων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένων.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθῶν καὶ φυτῶν μιμήματα ὑπάγεται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπομένων] Δρεπομένων. *Th. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τῶν δρεπομένων] Legendum videtur βλεπομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένων mutari potuit. Eandem vim habet δρεπομένων *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δρεπόμενος vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδείᾳ βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ φθέγξασθαι δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἂν, οἶμαι, δράμοι κατὰ πρανοῦς πεδίου, καὶ μαλακῇ, προσηνῶς δεχομένῃ βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντι τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντι τῇ ὁπλῇ. ἅπασι γοῦν τότε χρῆται τῷ δρόμῳ [c] καὶ ὅλον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίου τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος δεχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, οὐ σεμνότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ αὐτὸς ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν οὐρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ θείσας, ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τοῦ λειμῶνος· εἰς δὲ ἅμιλλαν, ἐπιστρέφει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ σείεται, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ἐπὶ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἴριδός τινος ἕκαστον περιθέσεως. ὁ γὰρ τέως χαλκοῦς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Του *Fl.* & marg. *A1.* b Ἥδιον] Recepi ex L. & *S.* Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δοὺς *Fl.* Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. *Coll.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Fl.* & marg. *A1.*

92. Καὶ ὀργίλον ἐπιδοὺς ἑ.] Γραι. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

20. Ὅτε] Mallem ὅτι. *M. du S.*

24. Ἀποστάσαι] Ἀποστᾶσ legendum videtur. τὸ ἀποστάσαι hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποστάσαι] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. XI. πάμπολυ δὲ τῶν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro *recedere, abire* recte defenditur ab Clar. *Jens.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ τούτων — θαυμασιώτερος] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἴυγξ] V. *Xen.* Ἀπομν. III. p. 457. Ed. *Steph.* χρῦ-

ſplendor ſi inumbretur, viridem lucem ſpargit: ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipſum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum eſt, ad ſe trahat, vel me tacente noſtis; cum etiam ſi aliquis plane mediterraneus ſit & navigandi imperitus, tamen & ipſe conſcendere navim velit, & circumnavigare, & multum diſcedere de terra, idque in primis ſi videat ab aura ſecunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per ſummos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta eſt, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plauſum illi omni ratione paret. Equidem his ipſis moveor, & jam ſum motus, & in oecum dicendi cauſſa ingreſſus ſum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, ſpe non parva fretus, etiamſi ad hunc diem informis noſtra fuit oratio, pulchram viſum iri, velut veſte honeſta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, ſed generoſa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata eſt, tum poſtquam deſii, non vera, ait, me dixiſſe, ſed mirari ſe, ſi aptiorem eſſe ad edenda eloquentiae ſpecimina dicam pulchritudinem

στὸ ὕσω τῷ ἡλίῳ κυανανγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοανγές ἐστιν, οὕτω μεταχοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ τερέωσις.

Ὅτι μὲ γὰρ καὶ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσαθ', καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσαθ' ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, καὶν μὴ εἴπω · [e] ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἀπειρότης καὶ ἀπειρόκλυς τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν αὔραν κύφως ἐπειριάζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ἠρέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη [f] πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸ οἶκον ὅπερ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ὑπὸ ἴυγγός τινος καὶ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφος ἦσαν οἱ λόγοι, καλὸς αὐτὸς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένος.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, [g] ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρυσε, καὶ διακόπειν ἐπειράτο τὴν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πεπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδειότερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἶκον κάλλος, γρα-

e Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι.] Πάνυ μαι male *Fl.*

g Ὡς] Ὅς vult

27. * Διολισθάνουσαν τὴν κυμάτων] Ὡς καυσαί σε αἱ διολισθήσεις, *Lucianus? V.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθαίνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. χιτῶνά μοι τὸν ἴυγγα, ἵνα. Scholiaſtes *Theocriti* filiam Ἡλιοδώρας facit. Alius ibidem Πιθέως. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etſi memini ſupra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ ſaepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepoſitt. & facillima ſcribarum ac typothetarum in his eſt aberratio, ſuſpicio non eſt diſſimulanda, & hic ὑπὸ praeſtare. *J. F. R.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἕλκει τὸν τῶνδ' ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. *G.*

Gymn. c. 28. Verum recte eſſe in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipſe.* *F. G.*

γραφῇ ἢ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τοὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δέ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου, ἢ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τῶν αὐτῶν εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, ἢ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μελετήσομαι.

oci pictum & auro ornatum. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν πρωτίστων ῥητόρων, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷ δὲ ᵃ ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δεικθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, καὶ κόσμου, καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, καίτοι ἐπιτρέψαι χρήσασθαι τῷ παραδείγματι, φημὶ γὰρ ἔν γε γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τις ἐντυγχάνοντα ἕκαστον ἔχοντα τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοὺς λίθους τοὺς πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ ᵇ χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δειρὴν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφείς, εἰς τὸν σαρδὸν, ἢ ᶜ τὸν σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ φέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παρορωμένῃ, καὶ τὸν

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem ipse fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hac, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videantium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa* habeat, *quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ *Pell.* b Χρόαν] Χρόα male *Fl.* c Τὸν] Τὸν L. & *Fl.*

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F. G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J. M. G.

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τῆς οἴκου scil. F. G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τοῦ ῥήτορος πρωτίστου. F. G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίῳ legit Interpres. F. G.

73. Εἰς τὸν Σαρδὸν] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *cornelam vulgo. cornivola* Italice. Σαρδὼ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, καρὰ τὸν Σαρδὼ πόνον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδόνυξ. F. G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & J. plene. Τ aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὸν. Sed τὸν pleniſſime *Fl.* ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis ſaepe maſcul. eſt. Vid. Cl.

dum praeterviderí, non habentibus etiam ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcherrarum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicentis. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, ſit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

κόσμον, οὐκ ἀγάστεν ἀχλὴν ἐπαινεῖν αὐτῷ τ̃ θεατ῀, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιεμένων τ̃ θέαν.

Ὅσῳ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τ̃ ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γ῀ ἐν τῷ μεγέθει τ̃ καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζε῀. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντ῀ ἢ καμήλῳ δεικνύοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τ̃ φωνὴν αὐτῷ ἐπιλαράτταται, ἐν ὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεται γ῀, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τ̃ βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τ̃ αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τὸν κελευσ῀ὰν ἡ θάλαττα, ἐπόταν πρὸς κύματ῀ ἴσχυν ἐπιφέρωσιν τῇ εἰρεσίᾳ θέλοντες. ἐπικρατεῖ γ῀ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καταστορέ῀ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν καίτοι, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκ῀ τ̃ λέγοντα, καὶ προθυμότερον ὑπ῀υσκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γ῀, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ λογισμὸν διαταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζε῀ ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ὄντων αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθ῀ τοὺς λόγους. ἐλέγχει γ῀ δὴτός γε ὁ φαυλότατ῀, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τ̃ ἄλλων, ἐπισημότερ῀ ὢν δειλὸς ὑπὸ τ̃ ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμεν῀ καὶ

[d] Γε] Omittit *Pl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζμάραγδος, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm.* σμαραγδὶς edidit, vide ibi. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic triplicandas. *J. F. Bi*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γ῀, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̃ λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ, Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam elegantis orationis exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. F.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τ̃ λόγου τε. *F. G.*

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς αἰδρῖ φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῦ τῦ θαυμαστοῦ τὸ κάλλος, ἐκ τῦ πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τῦ λέγοντος αὐτῦ ἀφῆναι ἀσχολεῖσθαι τοὺς θεᾶσθαι, καὶ τῦ φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῦ ὄψεως ἐπικρατούσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλούσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ ὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῦ ψυχῆς ἀπατριβούσης περὶ τὰ ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρεσκευασμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὴν τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ ὐχ ὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἦν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν ἀφῆναι αὐτῶν ἀπὸ τῦ θέας. ἀλλ' ἓν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον εἰσέλθῃ τὴν ὁδὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει περιχυθεὶς, λόγων μὲ ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' ὐδὲ τὴν ἀρχὴν αἰσθέσθαι ἔοικεν· [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἦν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείυ πάγυ βυλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut nocte, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

a Τὸν] Omittit art. *Fl.* ὁ Ὅλος] Ὅλως marg. *A1.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλεξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόματα μυστικῶν τινι ἐν μέλεσιν. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Haec enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F.G.*
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκον, ὑπαὶ δὲ ἰδίσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' ὅτ' ὀπίσω ἔτι προφρονὶς ἐνόησα,
Ἀλλ' ἀτρεμφὶς ἔχεσκεν, ἀίδρει φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα μῆνιν, ἄφρονα δ' αὖτως,
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλῳ ἐπὶ στήθεσσιν ἔῃσι,

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius spe-*

Καὶ ἔπεια νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οἷα μὰν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἰρίσειε βροτὸς ἄλλος·
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

mum etiam fabula, cum altera Gorgonum composita, doceat. Num illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulsos, & morae eorum quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermisit illarum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae esset violentissima, & ad principes animae partes pertineret, statim videntes extra se rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti sunt. Igitur & quae de parvum paullo ante ad vos ipse dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in specie inest, non in voce. Et si quis juxta collocatos hinc Luscinium & cygnum canere jubeat, hinc inter ipsum cantum tacentem ostendat pavonem; novi ego transiturum ad hunc meum, longum valere jussis illorum cantilenis: adeo invisibum quid esse videtur ea, quae per visum voluptas contingit.

τοθεὶς, τῷ ὄντι τῶν Γοργόνων διδάξειεν ἂν ἐκεῖναι μὴ [c] ἐκήλουν τοὺς παραπλέοντας, μελῳδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι τοῖς ᾄσμασι, καὶ καταπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀφετηρίας· καὶ τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τῶν μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τῶν Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς κεφαλαιωτάτοις τῆς ψυχῆς ὁμιλοῦν, εὐθὺς ἐξίστη τοὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται, καὶ λέγεται, λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τοῦ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ σμικροῦ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις συγκαλέσαιτο [d] ἀηδόνα ἢ κύκνον, ἄδειν κελεύοι, μεταξὺ δὲ ᾀδόντων παραδείξειε τὸν ταὼ σιωπῶντα, οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ, [e] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ᾄσμασιν. ὅταν ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

20. Et ego, si vultis, testem ad vos allegabo virum sapientem, qui statim testimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur esse validiora. Et mihi tu jam, praeco, huc voca ipsum Herodotum Lyxi F. Halicarnasso. Et quando,

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παραστήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει, ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τὰ ἀκουόμενα τῶν ὁρωμένων. καί μοι σὺ ἤδη, ὁ κήρυξ, προσκάλεσαι αὐτὸν Ἡρόδοτον τὸν [e] Λύξου Ἁλικαρνασσέα. καὶ παῖδα καλῶς ποιῶν ὑπὲ-

c Ἐκήλουν] Ἐκήλουν marg. *A1.* & *Fl.* d Μακρὰν] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* e Λύξου] Et sic *Fl.* cum cett. Λύλου vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνιαι κάλλει & εὐμορφίᾳ ἐξιστῶσαι οἷονεὶ ἀπελίθουν τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

cieus illam & habitum cogitat: toti sunt in verborum ipsius consideratione. *J. M. G.*

11. Αἴδηι φωτί] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὖτον] Αὖτον. *F. G.* Itaque sic edidi invitis Edd. *J. F. R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum; nam id agit quod in rem est, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus est; pro ἔπαινον ergo dicere debuit Θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Ἀγαμέμνων] De hoc & sequente *Suidas* in ἀοιδή. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Ulisses apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam sumpta videntur. *F. G.*

Ἀλλ' ἴδι &c.] *Hom.* Il. Υ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Ursinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θούριοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descripsisse se testatur, qui *Xylum* nominandum docuit, adductis multorum testimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepisse se Tzetzes scribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαρτυρείτω παρελθὼν, ἀναδέξα-
σθε δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα,
ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος
ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθέεται, καὶ οἱ πείθεσθε
ὅσα ἂν λέγῃ τοιέων πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προ-
τιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότε-
ρα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος, ἃ
φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἐπιδέδωκεν;
εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι,
καὶ οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· τὴν
δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεοῦσα, καὶ
ἐνδιαμένουσα, πάντως τὸ θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγω-
νιστὴς, οἷος οὔτω καλὸς, καὶ εὐβλεπτος
ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί·
ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μεταξὺ λε-
γόντων [a] ἡμῶν, εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε,
καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γρα-
φὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποστρε-
φόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ,
εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ
πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέ-
σεις. ἡ γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ ἡ ἱστορίας
μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν
ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δεό-
μενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε,
ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γρά-
ψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἀκήκοατε γὰρ,

praeclare ille quidem, obsecutus est, in medium progressus jam dicat testimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more suo loqui: Vera ista haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc sententiam dixerit, visum esse praeferendum auditui, aures enim oculis fere sunt infideliores. *Auditis testem, quae dicat, ut primas tribuat visui. Merito sane. Verba enim alata sunt & abeunt, & simul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adstans semper ac manens; subit omnino spectatorem.*

21. *Qui igitur non validus dicenti adversarius sit oecus adeo pulcher, adeo spectabilis? Quin quod maximum est nondum dico. Vos enim ipsi, judices, dum nos dicimus, lacunar respiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis conversi ad singulas. Nec est, quod vos pudeat. Ignoscendum enim, si quid humani vobis acciderit: praesertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquisita, & historiae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis spectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo respiciatis, age, quantum ejus fieri potest, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Restitui ex *J. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξετάζετε *J.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S. Amst.* Ὠφέλημον male *J. H.* &c. e Γράψωμαι] Et sic *Fl.*

71. Ὅτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* passim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epist. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epistt. Graecanic. πάντως πῶς ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ἀνομάζει, διότι δύνανται παιδαγωγοῦ φοιτᾶν, ἄσπερ οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἂν ἰδίλωσιν, ἔστιν ὅτε. Non addam quae Scholiast. *Hom.* atque *Eustath.* habent. *J. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ἰμῶν esse sphalma typogr. suspicor ex *P.* quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etsi ὑμῶν Graece exhiberet. *J. F. R.*

Ibid. Ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit θαυμάζετε; quod per se, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipsi, judices, interea dum nos docebamus, ad tectum suspiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *J. J.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Jens.* recte sentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & sequuntur, & narrat quid factum sit, fierique soleat. *J. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dedissem, licet sciam aor. subjunct. habere vim futuri. *J. F. R.*

1. Σχημάτων ἓ τύπε] Σχ. ἓ τύπω. *Th. M.* Ego in τύπε

minis enim, puto, iis audiendis, quae ſpectan-
tibus admirationi ſunt. Ac forte illo ipſo no-
mine me laudabitis, & adverſario praepone-
tis, ut qui & ipſe oſtendam oecum, & volu-
ptatem vobis geminem. Difficultatem autem
incepti mei videte, qui audeam ſine coloribus,
& figuris, & loco, tot imagines conſtituere.
Tenuis nempe eſt verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae*
fabulae Aethiopicus affectus permixtus eſt.
Perſeus cetum interficit, & liberat Andromo-
dan, uxorem paullo poſt ſibi habiturus, abit-
que illam ducens. Agit hoc obiter in ſuo ad
Gorgonas volatu. In brevi autem tabella mul-
ta expreſſit artifex; pudorem virginis ac me-
tum: inſpicit enim pugnam deſuper e ſcopulo:
& auſum juvenis amatorium; & difficilem
oppugnatu ſpeciem bellnae. Atque haec qui-
dem irruit ſpinis horrens, ac terribilis rictu:
Perſeus autem laeva Gorgonem objicit; dextra
ferit gladio, & qua parte vidit Meduſam ce-
tus, jam lapis eſt; qua adhuc vivit, falce
caeditur.

23. *Deinde poſt hanc imaginem, alia ta-*
bula picta eſt plena juſtitiae, cujus animale
exemplum ab Euripide vel Sophocle ſumſiſſe
pictor videtur, qui ſimilem & ipſi pinxerunt
imaginem: Juvenes duo ſodales Pylades Pho-

οἶμαι, ἀκούοντες, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῇ ἀντιθήκῃ προλιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαιτε, καὶ διπλασιάσαιτε ὑμῖν ἡ ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῷ τολμήματι ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἴσῃ εἰσιόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μέλλει μικρὸν γαμήσας, καὶ ἄπεισι, αὐτίκα ἄγων· πάρεργον τοῦτο τῆς ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι φρικῶδες ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἐξῆς δὲ μία τις εἰκὼν, [k] ἕτερον γράμμα γέγραπται δικαιοτάτου, ὃ τὸ ἐσχέτυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταί-

ρω,

f Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσαιτε. *g* Ὡς καὶ] Ὡς μὴ καὶ *Fl* *h* Λόγων] Λόγον *Ald.* male. *i* Τὴν] Articulo caret *Fl.* *k* Γράμμα] Δράμα *Fl.* quod verum credo. *l* Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκεῖνω vult *Solan.* *m* Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

νάτω Edd. conſentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

g. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Caſſiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Πάρεργον τοῦτο τῆς ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra inſtitutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus ſic inſignem virum diſtinxiſſe? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expreſſiſſe ſententiam, quam largius ediderat Mycillus, *atque hoc parergon quoddam, ſive extra propoſitam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli abſurda commatis diſtinctio, ut *volatus* ſit genitivo caſu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνω] Verbum in Duali numero poſitum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali eſſe cum poſtularet, in omnibus libris noſtris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι —— ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam ſi ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuiſſet; licet mox ἄμφω φονεύσιν recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non viciſſim. Etſi αἱ κῆρες ἔχθεν *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam ſequi, quae a *Fl.* ſuppeditatur, quam cor-

ρω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνῄρηται, ἐπ' εὐνῆς τινος ἐμίγνυτο πρόκειται, ἡ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπῃ φύγωσι, παρελέπουσι. σεμνόν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπεύρηκε, τὸ μὴ ἀσεβὲς τ' ὀπτιχωρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένων παραδραμὼν, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς μοιχοὺς ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ἁβρὸν, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ὅτι πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγών, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ πηδῶν

cæsis atque Oreste, qui jam pro mortuis, atque sic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Ægisthum. Clytæmnestra vero jam occisa in cubili quodam femineo jacet, ac ministerium omne circumstat, consternati facinore, alii clamant, alii quorsum fugiant, circumspiciunt. Speciose illud commentus est pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore ostendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: sed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

24. *Post haec vero formosus Deus est, & adolescentulus pulcher, lusus quidam amatorius. Branchus in petra sedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero assilientis ad ipsum*

a Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non semel viderimus, hic minus tamen convenit δοκῶν. *J.F.R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus sic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε ἐς βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac si legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Casus similes fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confusio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amasius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus est; quem, si pro πω, legas εἰ μὴ vel simile quid, forsan sanitati restitues. Ulterius absque Mss. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἥκιστα ἐπόνουν ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid scripserit Lucianus, satis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμαν, ego τὸ μὴν scriptum fuisse non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. du S.*

49. Οὐκ ἀμφοῖ πω ἐπὶ τ' ἀσπίδ.] Qui non ignorat historiam facti, ille hic aliquid deesse sentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Persei in hoc facto adjutoribus, ἐπιτέλλουσι αὐτῷ ὅπως οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν· ἀποτραπόμενον καὶ διαύγειν εἰς τὴν ποτύστρην (ipso nimirum clypeo politissimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipse Perseus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

*So tamen horrendae clypei, quod laeva gerebas
Dura repercussi formam adspexisse Medusae* &c.

Itaque omissam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ἁμαρτάνω, ἢ μὴ ἐπὶ τ' ἀσπίδ. Atque ita interpretatus sum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσωπον] Τὴν λαιλίαν scil. *F.G.*

52. Ἄνω τ' ἀντίθυρ.] Leg. videtur τ' ἀντιθύρου, seu potius τῦ ἀντιθύρ. ἀντίθυρ. ἰλλυστικῶς pro ἀντίθυρον τοῖχον. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πλευρὰ. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τ' ἀντίθυρ., Ἀθηνᾶς ναὸς πεπηγότος] Sane quidem post vocem tertiam video in editionibus poni parvam distinctionem, non secus acsi inde supponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati sunt, in Graeco sermone agnovisse ἡ ἀντίθυρ, cujus secunda inclinatio foret τ' ἀντίθυρ. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos satis bene voces Luciani considerasse. Itaque quum puer essem, insistens illorum vestigiis censui scripsisse auctorem ἄνω τις ἀντίθυρ. Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis superiore parte obversum ostio templum Minervae positum est.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctissimo infra *Symp.* c. 8. sic tractari, quasi vel ἄνω τ' ἀντιθύρ. aut potius τῦ ἀντιθύρ. legendum esset: quorum utrumque non est immune vitii; quum nec prius bonam efficiat sententiam aut syntaxin, nec etiam posterius, quum si μέσον fuerit ἀντίθυρ., non fuerit necesse id rursus exprimi; sed recte dicit in medio pariete fuisse ἄνω aedem Minervae ἀντίθυρον. Quin etiam quum illic scribit Lucianus ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πλευρὰ, non debet supponi ellipsis pro ἀντίθυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, sed ἐς δὲ τ' ἀντίθυρον scilicet πλευρὰν, qualem alium ad dexteram ingredientibus praetexisse illic manifeste legimus. *J.G.*

Anon

ipsum in altum speciem habet. Atque adstans Apollo subridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

25. *Post ista iterum Persens, ausus illa, quae ante ceterum gesta sunt, & Medusa cui caput praecciditur, tegensque Persea Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipse suum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo suo imaginem: noverat nimirum quanti constaret directo visu illam adspexisse.*

26. *In medio pariete, superne, e regione januae aedicula Minervae facta est. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; sed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

σομδίῳ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ περιμένῳ τοῦ κυνός.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τῆς κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλήν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἑώρακέ πω, ἀλλ' ὅτι ἡ ἀσπὶς, καὶ Γοργόνος εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τοῦ ἀληθοῦς ὄψεως.

Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω τῆς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἰ-

ὁ Ἀλλ'] Inserui ex *Fl.* omissum erat in cett. Sed pro *ἰόντα πω* eadem *Fl.* habet *ἰόντα σκόπει*, quod etiam admisit marg. *Ald.* At nihili est. Pro *πω Bl.* & 2. *ποτε*. c Τῆς ἀντίθυρος] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. *Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λέγει τις οἰκίας † ἡ ἀντίθυρος. V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρος male V.
† Ἡ ἀντίθυρος] In Longolii *ἡ ἀντίθυρος*, quod plane absurdum. Sed in V. C. & G. *ἀντίθυρα*, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, à nominativo *ἡ ἀντίθυρος*, ut *ἡμέρα ἡ πύρ*. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adversum, & quod supra januam priori oppositam erat, describit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Σωσιπ. c. 8. ubi priore in loco videbis *τὸ ἀντίθυρον* in omnibus libris Nostris scriptum inveniri; in posteriori autem in Mſ. O. solo; at reliquos prae se ferre *τὴν ἀντίθυραν*. Hic vero omnes *τῆ ἀντίθυρος*; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic *τῆ ἀντίθυρα* scriptum fuisse; sicuti *τὰ θυρώματα Plut.* 1096, 1. est posticum. Cum enim neutro genere usurpatur, subauditur semper *τοῖχος*. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναός] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii*. Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς est aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverso januae, ad symmetriam nimirum obtinendam, posita. Ναὸς vel *νεὼς* non semper esse justum templum & aedem, sed machinationem augustam, recipiendo signo Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praesertim, ad Actuum Apostolicorum 19, 24. ostenderunt, tum luculenter ipse Lucianus docet supra *Amor.* c. 13. f. ubi *ἀμφίθυρος*, quemadmodum hic *ἀντίθυρος*, Veneris *νεὼς* describitur. *Aedicularn* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lysiae opere quodam, quod in Palatio super aream Divus Augustus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. f. 4, 10. Add. 36, 23. f. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Christianorum superposita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel signa Divorum, vel reliquiae asservantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, structurae interdum insignes & magni operis, ab *ναῶ* hisce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆ ἀντίθυρος] *Τῆ ἀντιθύρᾳ Solan. Τᾷ* pro *τῆς Gron.* ac *Gesn.* quibus adsentior, cum emendatio sit facilior. Edi tamen passus sum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli transpositione haec sanari posse, legendo *ἀντίθυρος τῆ Ἀθηνᾶς*. Nisi vel sint transpositione ita construere velis (quod tamen durius) Neutro gen. *τὸ ἀντίθυρον* habuimus supra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noster animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui *τῆς* ad nominativum *ἀντίθυρος* pertinere poterit? Masculi. generis, & usitatione, legitur infra *Sympos.* c. 8. *ὡς δὲ τὴν ἀντίθυραν*. Sed & pro *ὥσπω ἀνὴρ* legat quis, qui versionem pristinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverso januae Minervae aedicula quaedam est.* At quorsum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciscamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὲν ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὁ λίθος αὐτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτῇ διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· καὶ ἐκ τῆς διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

27. *Tum post hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

Ταύτην ἑπέλαι παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενος.

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνὼς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, καὶ ἁπλῆ, τὸ τὴν ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν μανίας ὑποκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸν ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑποκρισιν.

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu resipiscit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

a Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἄλλη· γραφὴ, πάλιν Ἥφ—. b Ὅτε — θέλων] Ὅτι — θέλει *Pell.* In vulgato consentiunt *F. Ald. B1. Fl. Fr. H. P. S.* ὅτι *B2.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ ἐκ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedalionem puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ε, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum perveniisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet*, πρόκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed uti potius adjuvetis ipsi certamen, & connivetes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀμηχανὴς, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγῃ μὲ τὸν ἀκροατὴν, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποστρέφῃ, μόνον δὲ καταλείπῃ τὸν λέγοντα; καὶ ἔγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅτι τῶν λόγων ἐγκαταλίπῃτε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τὸ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη ὁ δικαστὴς, ἀλλὰ συναγωνιστῶν ὑμῶν χρησάμενος, μὴ πανταπασιν ἀνάξιος τοῦ οἴκου δοκεῖν εἶναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὲρ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

go; πρόκωπος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπῃ. Thucyd. I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. ναῦν μικρὰν καλλικόσμους, καὶ οἰκέτας προκώπους καθίσασα, ubi frustra *Mollius* conjicit προκώπους forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀστεῖος ἰκέλευσε καὶ πρόκωπον εἶναι. ibid. §. 3. τοὺς ἀεὶ ἐν πρόκωπος ὄν. Quum πρόκωπος sit, *promptus, strictus, nudus*, ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προσκαλύπτεις τὴν ξιφίδα — φανέντα, ἔχοντά τε αὐτὰ πρόκωπα, προτείνουσιν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκωπον τὸν δεξιὸν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκωπος & πρόκωπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρόκωπος recte corrigunt Commentt. J. F. R.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

Ὄναρ τί τῦτο, λαμπρότατε Κυϊντίλλε, [a] κελευθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τὺς μακροβίυς, πάλαι μὲ τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ συ παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τὺς μακροβίυς, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅτι μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τὺς σύς· τῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

1 SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio, inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευθεὶς Pl. b Προσφέρω σοι] Bene P. B. J. &c. Προσφέρωι H. c Ηὐξάμην] Sic plerasque. Εὐξάμην Fl. d Ὅτι μήκιστον] Sic Fl. & Ed. 2. 3. Ὅτι μηκιστον J. Ὅτι μήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διαφέρειν, πᾶσαι. V.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Domitianum ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὄναρ πλυτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ἅμα ὕπνος μὴ, ὄναρ πλυτῶν, λιμώττης ἀνεγρόμενος. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κυϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ὑπνίῳ de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſcrit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Aelian.* & *Aeb. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ex autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat λόγῳ pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum considerata, in cogitationem veni, vero esse simile, Deos, quum viro doctrinae studiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auspicatissimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam senectutem perveniisse, cum sana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello nascatur: hinc animus alacris & bona spes, fieri posse ut ipse quoque vivas quam diutissime, hinc quaedam petita ab exemplis disciplina, si cognoscas, ut quique maxime & corporis sui & animi curam gesserit, ita ad longissimam senectutem, cum valetudine integra, perveniisse.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ περὶ παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάττοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι ἀπὸ τέχνης. ταύτῃ οὖν αἰσιωτάτῃ νομίζων τῇ γε σῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἱστορημένους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ ᾗ μὲν ἂν καὶ ὄφελός τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτοῖς ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, εἴτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παγελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. B1.* ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Masson.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant sub *M. Aurelio* Clarissimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Casaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter consul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Cass.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philostr.* l. c. Κωντίλλιος vulgo scribitur. Ed. postrema ex Mss. Κυντίλιος habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυντίλλοις] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diss. dicta, qui demonstrant *Quintillus* & *Quintilius* non discrepare; sed quia nimis multa, & *Solanus* potissima jam dixit, non infero. *J. F. R.*

2. Προσφέρειν δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρειν δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occasione donari solitos, ex Lucian. Cronos. *Iscr.* ad Demon. observat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὄναρ ἰδὼν] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτέθεισο τῷ δλστίῳ] Nominalibus filii tui secundo geniti. *F. G.* Vid. *Elsn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adsequi.* De qua signif. leg. Cl. *Jac. Elsn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praesentem Auctoris locum indictum praetermisit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — ᾗ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Synes.* initio Lib. de Insomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique scriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema necesse est. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τύχης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquensis in nott. Mss. & res clamat ipsa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato *αὐτὸν*, quod ut saepissime feci, ita ne monerem quidem; nisi Cl. *Majus* id animadverti jussisset, qui de *αὐτὸν* pro *ἑαυτὸν* suadet videndum *Eustath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemsterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Dissert. super hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod *ἐπὶ μήκιστον* rectius discretim scribi, & *χρόνον* intelligi conjiciat. Ego, etsi *μήκιστον* adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram censuram existimo. Nam licet & alia sic juncta invenias, ut *ἐκτοπώτερον* & similia; eadem tamen in Edd. vetustissimis disjuncta reperias, ut jam nonnullis in variantt. lectt. & in *ἐκποδών*, quod & *ἐς πόδων* scribitur, non semel vidimus. Talia connectuntur, separantur, pro arbitrio describentis, & de his litigare non majoris est momenti, quam si ambigas *priusquam*, *antequam*, *quomodo*, & sexcenta simil. junctim an separatim sint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adsumat, etiam *Amstelodamens.* edit. *ἐπιμήκιστον* jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitiosissima & novissima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam sequi, & *Fl.* lectionem servare, nisi jam alibi *ἐπιμήκιστον* edi passi simus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemsterh* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetustiores sint membranae, eo magis talia separare; sed nihil referre, utrovis more scribas. Ita & *ἐπιμήκιστα* & *ἔτι μήκιστα* pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τρεῖς ἀφικέσθαι γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα τὴν ψυχὴν καὶ σῶμα. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ἀφικέσθαι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες. καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, ἀφ' οὗ τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ ἀφ' οὗ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἔρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, ἀφ' οὗ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, viviſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

[a] Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. [b] Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *Bs.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J. F. R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J. F. R.*

34. Ἐξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἐξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 25. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum*, *Diis devotum*, auctoritate *Polluceis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Tzetz.* Diſſert. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinheilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J. F. R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ καὶ Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores*, *commentatores*, *gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J. H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J. F. R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J. F. R.*

50. Εἰσὶ ὅλα μακρόβια] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ παραπλήσιον, ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ διαίτῃ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος σύμπαν. καὶ Ἀθῶτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λέγουσι. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τοιαύτην δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀλιγίστου διαγίγνεσθαι χρόνου. οἱ μὲν διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ δίαιταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παρέχομι, ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρόβιοι

c Ἔθνος] Sic *El.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *AIW.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Differt. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Differt. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Θησαυροὶ δὲ παῖδες ἑκατὸν δέκα ἕκαστος ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Volex genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἀθῶτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἀθῶτας, legendum Ἀθούς. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἄθους τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀδυναμίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τοὺς Αἰγυπτίων κτίσαντας. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ ἀκμῇτι τῇ ὑπηνθεμότατῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τῆς πρώτης κατά γε τὰ ὑπηνθεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ θεοτάτῃ αὐτοκράτορος τύχῃ εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τῆς οἰκουμένης ἑαυτῆς· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τὴν ἕξεως καὶ τὴν τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τὴν ἀκμῆτι μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νομᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθείς, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη

70 ogaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A1.* b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἡ *Marc.* καὶ postea posito. Non addicunt libri.

73. Τῷ πρώτῳ] *Aemil.* in nott. Mss. τὸ πρώτῳ hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J.H.Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἀνδ. *Th.M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικὸς τις ἀνὴρ. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perix.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J.H.Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J.F.R.*

76. Ὧν ἕνα καὶ εὐσεβεστάτῃ] Ὧν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτῃ καὶ μεγ. *Th.M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter. . . *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus?* Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρεσβύτατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus ex Steinheilo* suo inseruit, addere non licet.) *J.H.Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτῃ] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτῃ τύχῃ, *benignissimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum, clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἕνα ἐ εὐσεβεστάτου ἡ μεγάλης. Porro αὐτοκράτορος τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus*. Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J.H.Maj.* Sed quid si solo καὶ transposito sanetur locus? *J.F.R.*

77. Εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus*. Nam cum μεγάλῃ τύχῃ ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἀρμοστὴν dicat Praesidem provinciae, qui νουμηνίαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romania Graeca studeat. *J.M.G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil.* in not. Mss. nec repugnamus. *J.H.Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

κοσία ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ ὅτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὢν Κύμης ἀφετρίδων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γερόταλα βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἐπὶ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν ἀφαβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὸν πάσης

[d] Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶναι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paulus Diac.* l. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Rufo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑπτ. ἐν.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

ſ. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. *ἀναγναίη τροφῇ*, item *γυναικῶν σύνοδοι*, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τι, καὶ λιπαρὸν τὸν πάσης γῆς, καὶ θαλάττης δεσπότην, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopœus *& longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Fac. Gronov.* in totam vero textus diſpoſitio-

σης γῆς καὶ θαλάττης δυσπότιλω, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτῶ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μύθος τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἔτη γενόμενος πεντε καὶ ἐνενήκοντα τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

10. Arganthonius ergo Tartessiorum rex quinquaginta & centum annos vixisse dicitur, ut volunt Herodotus historicus, & poëta Anacreon. Verum ista quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus cum esset annorum quinque & nonaginta, mortuus est, sicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracusanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum septuaginta annos regnasset, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. b Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti.* Καλλιγιανὸς Edd. priores. c Ἀντέας] Ἀτέας *f.* sola, & marg. *A1.* quod verum credo.

sitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἰλιάδας vel οἰχὰς. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τ δυσπότιλω οἰκουμένην. Ceterum phrasis λιπαρὸν γῆρας Homerica est, quam illustrat *Eustath.* ad Odyss. A. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δυσπότιλω] *M. Aurelium* jam senem, paucos ante mortem annos, cum ad sexagesimum vix pervenisse tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτῶ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui sic passim vocatur ab Historicis, *Polyb.* VI. 48. *Zosim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Christianis sub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noster paullo ante: τὴν αὐτοκράτορα οἰκουμένην. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philos. sub cujus imperio extremo scripsisse videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impressis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic scribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipsa Tartesso fuse differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Castillana. J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impressis hodiernis ait vixisse. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexisse ait, cum ad imperium sexaginta annos natus accessisset. Cujus rei certos esse auctores ait. Asinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſse commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. reperunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Testes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non historicis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum est. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Asin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipsum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עֶרֶךְ עַנְתָּא, quod sonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adscripsit *Benner.* Trecentos ei assignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Justin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non nisi 72. annos vixisse contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurs.* Biblioth. Att. T. X. Thesaur. Ant. Gr. *Grenov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noster iterum infra, & *Schol.* ad Asin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, scripsit Athenis, *Plut.* de exsilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de sublim. S. IV. Consule & *Voss.* & *Meurs.* ad *Hesych.* Milesi. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonagesimo obiisse anno testatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλατιανὸς] Mendum est in nomi-

contra Philippum circa Iſtrum flumen cecidit, ſupra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnaſſe in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odryſarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum eſſet*, obiit.

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτησεν.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lyſimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum eſſet unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius ſocius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adſcript. marg. *A1. Vz.* Βάρδυλος. e Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. Vz.* & *J.* Ὀδρυσῶν reliquae.

28. Ἐπτὰ καὶ ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐγί. τελεῖν εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ἐγί. τελεῖ * δὲ εἰς ἐννενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐννενήκοντα ἐτῶν ἐστι. ὕτως γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Calliſta urbe, nec de hiſtorico illo Calliſtiano mentio facta eſt. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum ſcripſiſſe de Aſia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus ſcripſiſſe patet, alii plures. Calatis vero ſeu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum ſententiæ. *Voſſius* Καλαντιανὸς legit, de Hiſt. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita ſcribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & ſequuti ſumus. In libris enim noſtris omnibus hic legebatur Καλιστιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀττάκαρα. *M. du S.*

23. Ἀττίας] Ἀτίας nondum auſus ſum edere, etſi omnino ſic legend. credo cum doctiſſ. *Steinheil.* id etiam in Diſſert. *Maji* probante ex *Plut.* Apophth. p. 128. & *de fort. Alex ſerm.* p. 248. ac *Juſtin.* 3. 2. eundemque eſſe cujus epiſtolam ſatis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτοίας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀττίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impreſſi. *J.* Βαρδύλλιος. *Vz.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chreſtom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc eſt *nonagenarius*, ut recte Scholiaſta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exſtat ap. Noſtrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελεῖν ἐπὶ τὸ σῶμα. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν. Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum cenſuerant viri doctiſſimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, ſic legitur in Mſ. ut tam foeda menda diutius non ſit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Βρ. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odryſarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῆ Ὀδρύσῃ ἀρχαῖός τις. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc hiſtorico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 185. *Perix.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inſcripto *Mauſſac.* Diſſ. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος —— μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lect. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & hiſtoricus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuiſſe diſcimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripſiſſe de ſucceſſionibus tradit *Joſeph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτὸς φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τεσσαρακοστὸν καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τὸν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τεσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν ὁ τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξατο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσατο τὴν περὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιός] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διεδέξατο male *P.* e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: βασιλέων ἀδελφῶν. Φιλαιτέρος δὲ, πρ.

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῆς ἀρξάσης. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος—ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιός] Scias, Medium notari Lariſſaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηδὲν στάσας. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλιπτέρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο χειμάτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. ἐν δύο βιβλίοις. & 55. στρατιώτας δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πλημμύτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλαίτερος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant φιλαίτερος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὸ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὸ περὶ τὸν χάρακα *regio*, ap. *Isocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐτυχῶν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν ὀγενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ ἔτος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδόκων βασιλεὺς, δύο μὲ καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ πλέον ἀφαγενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse *φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας* &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Πρώτιμον δὲ ἤδη τὸν ἐπὶ Κορίνθου λόγὸν ἀφῆκε ὁρμῆς. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi πρότιμον δὲ ἤδη τὸν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem *φεύγω* occurrit, & reticetur *ὁδὸν*, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene *ἐπὶ* cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac *φεύγω* cum *ἐπὶ*, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic *ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν* in *Arr. ἀναβάσει* L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & *εἰς* & *πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν* dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. *ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. Domum abierunt*, & c. 55. *διελύθησαν ἐπ' οἴκου*, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod *ἀνεῖρασθαι*, ostendit *J. H. Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat *ἀνεῖρασθαι*, quod idem valere monstrat *Lips.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi*. *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit *μάλα πρεσβύτης*, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατ' πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ βλαβληθείς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ὀνομασθείς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεύς, ὃν φησιν ὅτι τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαραχηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ὑπεβλήθη τῷ ἀδελφῷ [b] Γωσίθρᾳ

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gosithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρᾳ] Γωσίθρα *J.* cum *Va.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſa cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III: S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lectt. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marſh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Περ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum fidei de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cone. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαραν.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σιναρθοκλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖοι, λαὸς τινες. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἢ μεταστάσαν ἐπὶ Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σαναυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαρακαύλων, qui *in Sarracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἁμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ᾽ ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λεύκυλλος ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ἐτελεύτα νόσῳ.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Tereus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characem regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χαρακηνὸς, καὶ τῆς κατ᾽ Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήρεως δὲ ὁ μὲν Ὑσπασίνην τρίτος βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς ἔτη, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ μὲν [f] Τήραιον ἕβδομος βασιλεύσας Χάρακος, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

e Λούκυλλος] *Λεύκολλος Fl. Λούκολλος Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνου rursus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήρεως] Τήρεος male *Amst. f* Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τήρεων *Fl.* Τίρεων *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Ξυνοδοχηθεὶς. *V.* Καλακλεύσας. C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν Ἀριάκων, vel uno nomine Χαυρανῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Sch*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Dissert. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάραξ Πασίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζος] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανίσσης] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἔθ᾽ ὤσεν ἔτη. Ἄσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, καὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ὑδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προστιθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτι τὸ ἑαυτοῦ ἡλικίας [b] Ὁμανῶν τὸ λιβανοφόρον βασιλεύσας, πενταικαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἐτῶν, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in turifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἄσανδρος] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχην Σκριβ. &c. *F. G.* Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Dio. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum viderat milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54, p. 538. B. Sic certe poſſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὡς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάων, *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὁμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Solocc. c. 8. ubi ἱππεῖς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ τ. ἴχνας] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πάντων, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV, 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσο-

omnino literarum cultores, qui curam & ipſi ſui ipſorum *exquiſitiorem* habent, ad longam ſenectutem pervenere; ſcribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati ſunt, & primos quidem Philoſophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor ſupra centum, abſtinens a cibo vitam finiit. Xenophilus muſicus, eminens, ut ait Ariſtoxenus, philoſophia Pythagorae, ſupra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de ſeptem illis qui ſapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philoſophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἢ ὕπνου ποιούμενοι ἑαυτῷ, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, c ἀναγράψωμεν ἢ τούτων τὰς ἱστορημένας, ἢ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων ἢ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὥς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, ἢ Θαλῆς, ἢ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν καλουμένων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ ἢ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

c Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AtW.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem ſe dicturum de philoſophis *Longaevis* ἱστορημένους, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex hiſtoria jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centeſimum ferme annum vitam produxerit. *Δημων.* c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano ſcriberentur, fuiſſe exiſtimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορήσω— ſcripſ. *Solan.* neſcio num caſu an de induſtria. *J. F. R.*

33. Δημοκρίτου μὲν ὁ Ἀβ.] Qui omnia ridebat, quemque Noſter viciſſim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Ælian.* & V. H. IV. 20 & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus abſque dubio ſcriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum inſania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philoſ. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων ἐ ἑκατ.] Alia de hujus morte fama eſt apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum eſſe in numeris, ubi ρθ', pro ρδ', legitur, monuit *Meurſius*, qui obſervat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum ſecundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος— πέντε ἐ ἑκατὸν] Et quidem ſine ullo corporis incommodo: quod ſolitarium eſſe, & id ſolitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος— πέντε ἐ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Ariſtoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tuſc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illuſtrandae miror non eſſe additam ſcriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recenſetur. p. Ed. *Kuſt.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidenſem dixiſſet. Quin ipſe Pythagoras CIV. annos vixiſſe traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Ælian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Muſicus & hiſtoricus, de quo, ut alios taceam, videndus eſt *Ritterſh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meurſii* conſule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum teſtimoniis diſſerit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conſpirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soſicrates nonageſimo ad plures eum abiiſſe volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigiſſe annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Καλουμένων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de iſtis ſapientibus dubitaſſe videtur Noſter. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. ſ. *Larraeus* in hiſt. VII. Graec. ſapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Conſentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Perſaeum exiſtimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ἐ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoſcit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum diſcrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e ſchola enim prodeunti id accidiſſe, ait, exclamaſſeque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μάνιης; ſed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, niſi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ' ἐκκλησίαν, ϗ προσπταίσαντα, ἀναφθέγξαλδ, τί με βοᾷς; ϗ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, ϗ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ' βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, ϗ διάδοχος, ἐννέα ϗ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ὑπὸ τῷ χείλει, ϗ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, ϗ πράξας ἃ ἐδέοντο παρ' αὐτοῦ οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ' βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲν υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἓν ϗ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα ϗ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ' νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε ϗ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν ϗ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleucensis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φύμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Φυσάκιον, * ψώρα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἐξάγων. *V.*
62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ ἦδε Σελεύκεια ϗ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

* Ψώρα] Ψώμα edita. Emendavit *M. du S.* † Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

48. Ἐνιαύ] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo Ἀποκαρτεροῦντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ' βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zosim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξιὸς dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis ϗά pro ϙά. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt. A. E. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienси doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ϛ ἐνιαύ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus ; octo & octoginta : Poſidonius Apameenſis Syriae , lege autem Rhodius , Philoſophus , & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus, ſupra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδήκοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis , Stoicus , qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt , cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus , tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστῷ θεῷ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκυφίσθη, δύο καὶ ὀγδήκοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἐπονέμει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

Οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγρα-

φέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελδικ.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius prope deceſſit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro, ex Apamea , ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam , & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero , Clemens Alexandrinus , & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. ff. p. 294. & *Perizon.* ad *Aelian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De ſeceſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane ; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſaubono* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , ſi *Caſaubono* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἑκατόγηρως vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲν φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οδ' ſcrib. ϙδ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum* , qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

Φέων δὲ Κτησίβιος μ, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τοῦ τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τοῦ πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεύς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τοῦ ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

a Σύριος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱσομουσάρχης, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὃν περιέστη δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ τοῖς χρονικοῖς διδάσκων. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lem„ ma capitis tuetur: οἳ λὸ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν ἕκτα ἀπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲ χρόνους ὑπὸ ταῖς τραπεζικαῖς ἀνατλήσας, πολίτοις δὲ τραύμασιν ὑπὸ πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ὑπὸ τῇ ἐνάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G. Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεύς] Omnino ſcribendum Κασανδρεὺς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil repu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum eſſet duorum & octoginta. Hypſicrates Amiſenus ſcriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophiſtam quidam nominant, annos octo & centum. Abſtinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de cauſſa longae ſenectutis, & omnibus ſenſibus ſanae, reſpondiſſe, quod nunquam ab aliorum ſe conviviis paſſus ſit auferri. Iſocrates ſex & nonaginta annorum cum eſſet, Panegyricam orationem ſcripſit: circa annum vero undecenteſimum, audito, Athenienſes a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

ἰτείας λέγῃ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' πολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιαινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἐξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν παναγυρικὸν ἔγραφε λόγον· ὄγδοον δὲ ἔτος ἐνὸς δεούσης ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε τὸν Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ πρὸς Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

[b] Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* [c] Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Καστάνδρου ap. Noſtrum ſupra *Imag.* c. 7. & alibi, item Καστάνδρῳ uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Baſ.* ac ſaepe alibi. Licet Καστάνδρου *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voſſ.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypſicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. ſcripſiſſe narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emiſa* urbs ſit Phoenices notiſſima. *M. du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Cenſorinus* cum noſtro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pauſan.* Ed. poſter. c. 17. *M. du S.*

Γοργίας] Vid. *Philoſtr.* in vitis Sophiſtar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonageſimum impleviſſe annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniſſe ait. *Philoſtratus* fere centenarium obiiſſe p. 506. *Pauſanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M. du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter ſenes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adſignat *Pauſan.* Eliac. poſter. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Cenſorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philoſtr.* p. 494. Novem ſupra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inſt. III. 1. *J.H. Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ.] Diſcrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita ſcribit: [Iſocrates nobiliſſimum librum, qui inſcribitur παναθηναϊκὸς, quartum & octogeſimum agens, ita ut ipſe ſignificat, compoſuit . . . neque hoc ſtylo terminos vitae ſuae clauſit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error eſt in numeris, *nonageſimum* enim pro *octogeſimo* legendum eſſe, ex ipſo Iſocrate patet; quam veram eſſe ſcripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de ſenectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipſe *Iſocrates* diſerte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem poſt exactum XCVI. editum eſſe, conſtat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voſſ.* de imit. Poët. p. 96. *Periz.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H. Majus.*

16. Ἔτος ὀγδοηκοστὸν ἑκατοστόν] Ultra XC. annos vixiſſe haud dubitandum. Quum enim nonageſimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixiſſe fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adſcribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philoſtr.* vit. Soph. I. 17. p. 506; ἀπέθανε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum ſecutus fuiſſet *Dan. Neſſelius*, cenſuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in diſſert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H. Majus.*

ποτηιώμῳ, † Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκαλο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδωνίου ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

καὶ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε † βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῷ Καίσαρος Σεβαστοῦ διδάσκαλος γενόμενος, καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἀδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα στα-φυλῆς καλαπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὃς ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου δεινοίας κριθόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν † ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' τοῦ δράματος, ὅπως † νῦν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

voce Euripidis verſiculum protulit, quem ad ſe referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus exitus:

Cumque ſubjeciſſet, ſervituram eſſe Graeciam, e vita diſceſſit. Apollodorus Pergamenus rhetor Auguſti Caeſaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarſenſi philoſopho illum inſtituerat, ſicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino ſuffocatus eſt, quinque & nonaginta annos cum vixiſſet. Hic ab Iophonte filio ſub finem vitae accuſatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, oſtendens illa fabula, quam ſibi mente conſtaret, adeo ut judices ipſum qui-

a Ταὐτὰ] Sic *Pl.* Ταυτὸ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτηιώμῳ] Ἀντὶ τοῦ, ποτιῶμαι τὸ δυσφωνῶ, καὶ τὸ μὴ δυνατὸν ἐκτεῖναι. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Verſus hic etiam adducitur ab *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1255. *Heſych.* v. φλυκτῷ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kuſt.* Quatridui inedia vitam hac clade perculſum finiiſſe, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc verſum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, ſed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vſ. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barnef.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa ſcripſit, etiam περὶ πλευρᾶς ῥήτορος. Vid. *Suid. Heſychium Mileſ.* & *Senec.* Suaſor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave miſceas illum cum Potamone Alexandrino philoſopho, de quo in Act. philoſ. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. ſeqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ἐ ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi ΧCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta eſt. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum ſecutus, XC. ſolum tribuit not. ad *Euſeb.* Chron. 108. b. Hoc modo obſervari velim ex *Plut.* L. c. LV. egiſſe annum Sophoclem, cum mortuus eſt Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centeſimum attigiſſe tradit; vid. *fragm. Sotadis* apud *Gruter.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθίδης γραὶ Σοφόκλεις, ὑπὸ ἀσκῶν, Οἰνωπὸν βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε ἐ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Theſ. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. verſ. 73.) ubi Bacchus, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ ἔστ' Ἰοφῶν ζῇ; illuſtrare poſſunt hunc Luciani locum, quae Scholiaſtes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης, ὃς δόξαν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς ἰδίοις. ἀνέγνωσαν δέ ποτε Σοφοκλῆς τὸν δρᾶμα † Ἰοφῶντα φονεύοντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἶμι Σοφοκλῆς, ἃ παραφρονῶ· εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμι. καὶ τότε † Οἰδίποδα παρεγίνετο. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 255. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίπουν † ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum ſuperſunt

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus finem vitae Pytinen docuisset, vicissetque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus, septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu imperat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, τ μὴ ὑβριακέναι, καλλιφίσαλ δὲ τῦ υἱῦ αὐτῦ μανίαν.

Κρατῖν@ δὲ ὁ τ κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλ τῦ βίυ διδάξας τ Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀ πολὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲ ὑπὶ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμεν@ δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲ εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τ οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτυ ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τῦ γέλωτ@ ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμ@ δὲ ὁ τ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγε βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τ μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* c Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* d Παρεσκευασμένα] Sic B1. & 2. Παρασκευασμ— ceterae.

ties est. *M. du S.*

37. Ὑβριακέναι] Fruſtra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen ſumtum illud eſt ex hominum doctorum ſermonibus. Utitur eo Noſter in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hiſt.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖν@] Vid. *Meurſ.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. ſed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixiſſe annos XCIV. *Suid.* ait, & riſu ſuffocatum obiiſſe, & mortuum in lectulo jacentem fuiſſe repertum. Poſterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In ſcena certantem clauſiſſe diem ultimum refert *Plut.* tractatu an ſeni ſit gerenda Reſp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, Θεασάμεν@ δὲ ὄνον τὰ ὀψοπαρασκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Baſileenſis παρεσκευασμένα. *J. F.*

Παρεσκευασμένα] Corruptiſſime omnes, praeter *B.* habere ὀψοπαρ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at ſi integra augmenti ſyllaba abjecta fuiſſet, nihil mutaſſem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀμφὶς] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non aſſequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Teſtimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemiſſa. *Val. Max.* eodem, quo Noſter, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμ@] XC. tribuit *Dieg. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμ@] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt.* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenſet & *Meurſ.* ad *Hellad.* Chreſtom. col. 973. ſeqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque teſtimonia de numero annor. morteque ejus, congeſſit praeſtantiſſ. *J. Barneſ.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη ſpeciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ὅτ' ἐν καλλιλογάδῃ, ὅτι τις ὁ μάντις ἐποίησεν, ἀλλ' ἐδὴ ὁ μέλος ἤδη Ἀλέξανδρ@. Conjunctim μέλ@ ὃν τ λόγος dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλ@ Τῶν, carmen eſt Anacreonticum, ſive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Miſopog. ipſo exordio: Ἀνακρέοντι τ̣ῷ ποιητῇ πολλὰ ἐπῃνέθη μέλη σεμνὰ & χαριεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελικοὶς Lyricus, quomodo ſupra Noſter Sect. IX. p. 26. ipſum Anacreontem & ſtatim adpellat Steſichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

55 annos quinque & octoginta; & Steſichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus ſupra nonaginta.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτος ἔζησεν ἔτη.

27. Inter Grammaticos Eratoſthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum ſolum, ſed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philoſophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixiſſe narratur.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱεράτατε Κοϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiſerim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille ſanctiſſime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene F. Ταυτὰ cett.

λυτικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν ſignificatu Cl. *Perizon.* ad *Æ lani* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 193. ſeqq. *Voſſ.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuiſſe docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipſe Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Euſebius* inconſtans eſſe videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogeſimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina deſcendit, *Val. Max.* VIII. 7. teſte. Attigiſſe annum LXXXIX. ſcribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae poſt Zenodotum, unde & *Beta* audit, ſive *ſecundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda ſuppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hiſt. med. col. 51. narrat ſe *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidiſſe* CXVI. *annos agentem, non integris ſolum ſenſibus, ſed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi ſolem parvo negotio apponeret; cujus rei etiam univerſa illa regio*, inquit, *teſtis eſt.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militaſſe dicitur, & CCCLX. annos vixiſſe, anno Chr. 1139. obiiſſe traditur. Addi meretur qui hoc ipſo menſe Febr. (dum notas haſce tandem aliquando edendas relego, deceſſit an. MDCCXXIII.) *Joh. Erneſtus Scholtz* eques, qui olim ſub Carolo Guſtavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Saxonia natus Martii XII. anni 1608. Riſvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque proſpera uſus valetudine, die quaque dominica pedes Hagum, ubi haec ſcribo, veniebat & remeabat, ut ſacris intereſſet more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & ſtipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Cenſorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano haetenus expoſitorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipſum elogio ornari conſtabit evolventibus teſtimonia, quae virorum doctiſſimus — inſignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. ſeq. plena manu collecta ſubminiſtrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipſe enim Lycurg. *Strabone* teſte X. 464. cum *Homero* in Chio inſula congreſſus eſt, ejus certe poëmata deſcripſit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. poſt init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, ſecundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiiſſe ea aetate, *qua & vivere & quieſcere volentibus maturum eſt.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter uſurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 15. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Maſſil. p. 262. & in ſacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Briſſon.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam ſignificare *viroſum*, hic probat Cl. *Majus* ex Inſcript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi poſſe: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur *ἱερὸν*. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum causſa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας καλασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοί, [d] πατρίδας δὲ φέρουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη τῶν [e] καὶ πάνυ κεκραλημένων τοῦ τε τὴν θέαν ἡδονῆς, ὡς τοῦ τε βαρβολῆς τῆς παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

5 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ὑπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν, εἰ μέτριωτέρας ἔλαχε τὴν πατρίδα. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τι-

10 μᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. b Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *F.* c Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλιος *F.* d Πατρίδας] Πατρίδα *F.* sola. e Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ πατρὶς ἀναπόδοτον ὂν ἰσφάλειαν δοκεῖ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Mass. Esc.* c. 1. *J. F. R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθύν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. J. F. R.*

Ibid. Κωτιλλᾷ] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Πιτίλλα ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κώτιλλα, ut Πίτιλλα ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Barbarus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J. H. Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen* 409. *M. dn S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J. F. R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς fortsan in Luciano legendum. *J. F. R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ φέρουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ φέρειν accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα φέρουσι. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *J. F. R.*

πεῖσαι βαλεῖν [a] πειρωμένῳ, προσιὼν μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τοῦ ἀνίου ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὐξαίτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. οὔτε γὰρ νέος καλὸς καὶ ἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, οὔτε πατὴρ καλλωπίσας τὸν παῖδα, ἕτερον ἂν στέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμαι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις σπουδάζει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρώων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι δὲ καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα μᾶλλον, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοῖς ἡγεμόνες κτήματα πάσης γῆς, καὶ θαλάσσης· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ ἧσσαι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Πειρωμένῳ] Πειρωμένων Fl. b Πατρίδος] Πατρίδος male F.

33. Νικώμαι] Subaudi τῇ στοργῇ. E.G.

71. Διὰ τὴν πατρίδα] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὅπως τι ἐκ βίαι, διὰ ὧν τὸν ἐκείνου ἀρχὸν κατάσχωσι. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. διὰ τῆς πληγῆς. *per quam percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὸν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τοῦτον ἐκ πολεμοῦ ἔσεσθαι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἴζωσι. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo sibi loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis scivisset, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

55 θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γὰρ κεχαρισμένα ταῦτα νομίζεται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τὰς οἰκείους ἕκαστος ἀφικόμενος ἱερουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις 60 πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρίδος· ὡς μὲν τοῦτον τὸν θεὸν, εἰ μὴ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ἴδιον ἑκάστῳ νομίζεται πατρῷον, ἀφ' οὗ τὸν πρώτιμον ἀπὸ τοῦ τόπου 65 θέαν· ἀφ' οὗ φωνῆς ἀνταῦθα ἤρξατο, ἐπιχώρια [c] πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, ἀφ' οὗ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὴν μείζονα παιδείαν, ἀλλ' ἴσθι ἔχειν ἀφ' τούτων τὴν παιδευ- 70 μάτων τῇ πατρίδι τὴν χάριν· ἐ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ ἀφ' [d] ἧς πατρίδος, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους 75 αὑτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ καὶ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆς εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων τυχόν- 80 τας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀπαιτοῖ χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσὶ νόμοι 85 καὶ ταῖς πόλεσι· κοινὸν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τὴν πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, καὶ τὴν τῶν νόμων αὐτῶν γνῶσιν.

Ὤφθη

[c] Πρῶτα] Πρῶτον Fl. [d] Τῆς πατρίδος] Τὴν πατρίδα Fl. [e] Ἀπαιτοῖ] Ἀπαιτοῖεν Fl.

rum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. *δι' ἐμοῦ θύσουσι σοὶ.* Per me (Plutum) *ei sacrificant.* Ae plura de illa permutatione, in Observatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut* p. 12. & 13. *J. F. R.*

84. *Κακώσεως — γονέων*] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J. F. R.*

1. Ar-

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς ὕτως ἀμνήμων τ πατρίδος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει γενόμενος, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὅπερ καὶ τὸ τ ξενιτείας· καὶ τοὺς ἐκ τ ἀποδημίας χρόνον λαμπροὺς γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένους τὰ αὐτῶν καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστος σπεύδει λαθεῖν τ πατρίδος, ὅσῳπερ ἂν φαίνηται μείζονων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένος. τοιγοῦν μὲν οὖν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνεται πόθος ὁ τ πατρίδος. ἕκαστος γοῦν τ γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχεται καλαλῦσαι τ βίον ὅπι τ πατρίδος, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῶν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα παραλαθὴ τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τ πατρῴων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γοῦν ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθαι, καὶ μὴ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Muse.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθαι] Subaudi αἰσίᾳ, χρήσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένους — ἐπαινοῦσι] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίους ἀνειμένους] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένους] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱππετρόφον ὑπερφρονοῦντες, καὶ κυνετρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Opposita sunt ὑπερφρονεῖν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερφρονεῖν est *contemnere*, ὑπερηδῆ. Similiter oppositae sunt regiones ἱππετρόφος & κυνετρόφος. & dum dicit auctor ἱππετρόφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, σφαιρωμένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥαδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε στέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαλλαχῆ τῶν ὁπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τοῦ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ δυσεπίτευκτον· κἂν ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν δέωνται, τοῦ γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἀπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἀπαλαθάνονται· τὴν δὲ ἱπποτρόφον ὑπερορῶντες, καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι.

Καὶ σπεύδει τις εἰς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν ἀποσείσηται, προτιμᾷ τὸ ὀπὶ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὃ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσι καὶ πᾶσιν ἡ πατρίς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομο-

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἀπαλλαχῆ] Ἀπαλλαχοῦ marg. *Ald.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Καὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo opposita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θεῖν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντως. *Persuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. 2. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J.F.R.*

37. Καὶ κυροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M.du S.*

Καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι] Legendum τὴν κυροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφῳ & κυροτρόφῳ illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τραχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. *J.M.G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M.du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ἀφειδοῦντες τῷ κόσμῳ, οἷα φύσιά τινα ἰνάλιος πίτυος ἀθανασίας ἀλιγκροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γέρων, εἰ τὴν ἀληθείας ἐκ τῆς εἰς ὑμᾶς πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὀπτὸν ἱμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τὸ καπνοῦ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M.du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅτι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτῳ ὑπεβεβληκότας τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστον ὅτι τῶν παραγγελμάτων τοῖς παρατασσομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τούτου, κακὸς εἶναι [c] θέλῃ. ποιεῖ γὰρ καὶ τὴν δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam; exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum oducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα, καὶ γῆ ἀμαχεκαυμένη, ἔρημος ὅτι πολύ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πεδίον ἅπασα, οὐ χλόην, οὐ πόαν, οὐ φυτόν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῶν ὀλίγων λείψανον, παχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, ὡδὲ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ὅτι ἀπὸ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος οὕτω, καὶ ξηρά, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ θάλπος [e] δὲ αὐτό, καὶ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα, παντελῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐτελὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

1 QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena fervidissima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic Fl. P. aliaeque. Αὐτῆς male J. b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ Fl. Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει Fl. d Πεδίον] Πεδίων W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & Fl. Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, ἐδεῖς, scil. ἐστὶ, ὅς τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. J.F.R.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τῶν διψάδων. Th.M.

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit Diod. Sic. L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. J.F.R.

19. Ὑπαίθα τῆς θεοῦ] Nota phrasin poëticam: ὑπὲρ τὸ Διός &c. F.G.

22. Βατὴν] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὴν retineas, ad τῆς Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησι. c. 1. & mox ἡ ψάμμος δύσβατος. M. du S.

37. Ἀντὶ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus cauſſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno armati invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ὕτοι ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὑσαίας τ' ἐπὶ τηδησαίνοντες, ὁπότε τὸ πολὺ τῦ καύματος σθένος, καὶ ἡ ψάμμος νοσιότης, καὶ ἀμηγέπη [h] κατὰ γένεσίν. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, καὶ τρωθῶν τ' μεγάλων [i] καμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται πολὺ ταλαιπωρέμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἄπερ ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δικτύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετ' ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀναστάσας τ' ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τ' χώραν, ὑπερζέσῃ, ἀκμαιοτέραν τ' ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τ' νοτίδα προτεθηγμένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τ γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῦ λεχθησομένου· καὶ [n] διὰ τῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τ' ἰὸν ἄμαχα, ὀπτεμένῃ τ' γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηρεύοντες Fl. g Ὑσαίας] Sic Fl. cum cett. Ὑσίας J. & marg. Al. h Κατὰ] Forſan βατὰ. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit Guyet. i Καμαιπετῶν] Καμαὶ τούτων W. & Fl. k Διαρκεῖ] Διαρκῆ Fl. l Σφίσιν] Σφὶν W. m Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. n Διὰ τοῦτο] Διὸ τὸ Fl.

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ ἐστὶ τῷ θερμῷ ἐστὶ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μὲν ὅτι συγγενεστέρῳ μᾶλλον κρατύνεται ἐστὶ ἐπιδίδωσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεται τε καὶ ἀφανίζεται συναναιροῦσα τὸ ὃς ἐφ' ἑαυτῇ τὸ θερμόν. διὸ καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτὴ μὲν ἡ ὑγρότης ὀλιγομόνη ἀκμάζειν ἐπιδίδωσιν, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐκμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χαροῦσα, ἀστερεῖ παραβαίνει καὶ ἀποξηραίνει ποιεῖ ἐστὶ αὐτὸ τὸ θερμόν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο πάσχειν δοκεῖ. ἄτοπον τ' ἤδη κεκρατηκέναι τ' τῶν ὑπάρχων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — προτεθηγμένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios*. Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. J. M. G.

γῆν. τὰ μὲν ἐχεβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ· τὰ δὲ ἄνω ὀπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ χερσάδες, καὶ βυπρήστεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὀπιγειόν [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ δὲ ὀπιπετόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim submersi, nido in arenae recessibus defosso; alii in summo versantur, bufones, & aspides, & viperae, & cerastae, & buprestae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & scorpionum genus duplex, terrestre alterum, pedestre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales sunt locustis, & cicadis & vespertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem accessu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινότατον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις οὐ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὴν ἰὸν [e] ταχὺς, ὀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσιν, ὥστε οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καλαπονῆσαι, καὶ καλατρύχου αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶσι

4. Bestiarum vero, quas ea nutrit arena, importunissima est dipsas, serpens non ita magnus, viperae similis, morsu violento, veneno crasso, immedicabiles statim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morsi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa est affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσβαιναι W. b Τε] Τι W. c Ἀκρίσι] Ex emendatione *Saulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐκπιτόμενα] Bene *S.* Ἐκπετόμενα Edd. illa priores. e Ταχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλίκτους W. sed supra est ν. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ] Credo, hic est ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exustis atque indiscretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quasi postliminio mutatum nuper nolim. Est omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ἐνδύω dicas, posteriore parte compositi, quasi *vestiorem arenae*, nimis generale est, & omnibus commune harum regionum serpentibus. *J.M.G.*

50. Βυπρήστεις] Βύπρηστις est animalculum ex cantharidum genere, sic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F.G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum est ἰκτῖδας seu viverras absurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρίσι & τέττιξι, *locustis & cicadis*, quod miror vidisse neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. script. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen est; non potest profecto hic locum habere. *Bochart.* summi sane viri, ἀκρίσι, nimis a scriptura & sono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. ℓ. 81. *Vespertilioni membranaceae pinnae uni.* Sed scilicet conferendus etiam est alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα sunt) *fragilibus infecta, humentibus hirundines in mari, siccis inter tecta vespertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *pisces* alii plures volant & ipsi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅσον διόσου, καὶ ἰξάλλεται ἀπὸ θαλάττης, αἴ τε τηθύδες καὶ οἱ λίμναι οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χιλιὰς καὶ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita sint, puto Lucianum dedisse τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι καὶ πετρίοις. Corruptio contigisse potuit inter dictantem, qui adspiratas tenuius justo pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adspiratas, & υ pronuntia exilius, ut solent Jotacistae, & pro ἰχθῦσι exstet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. post med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμύχθισας fuisse, non sine caussa suspicatur V. C. *Jensius.* *J.M.G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F.G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam nostram seq. *J.F.R.*

Ἀκρίσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρίσι. vide omnino nostrum supra Mus. C. 1. *Kust.*) In omnibus Impr. & ipso M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρίσι] Dedi hoc *Solano*, & consuetudini ἀκρίσι accinendi conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non possim recipere

bestia. Siciunt nempe supra modum: quodque maxime mirum est, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam sitim exstinxeris, neque si Nilum ipsum, totumve Istrum ebibendum iis praebeas; sed ipsa illa irrigatione morbum accendas, velut si quis oleo exstinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii istam esse caussam, Venenum illud crassum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius sic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum suppliciis. Sed, bono consilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipso se legisse cippo viri hoc modo defuncti sodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, sic narrabat, dum Aegyptum transit, iterque facit ad Syrtim majorem,

σι γὰρ εἰς ὑδροκολήν· καὶ τὸ ἀναδοξότατον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. ὥστ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἂν ὅλον τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν ἀναλάβοις, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσημα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ σβεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, [h] ἐπειδὰν δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκός, καθιστάμενον, καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον, μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι ὕστερον κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. Ἐπίγραμμά δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀναγνωκέναι, ἀνδρὸς ὅστις ἀποθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἔπλει-

[h] Ἐπειδὰν δευόμενον] Ἐπιδυψιλιόμενον marg. A1. L. & G. Vulgatum servant Edd. & M. [i] Ὃς] Sic Edd. omn. In M. omiss. sed ὃς supra scriptum a recentiore manu.

pere, suadet tam articulus ταῖς, jam recte respondens tribus femininis; quam quod sequitur, his avibus infestam Lybiam; quod de *piscibus* minime praedicari potest. *J.F.R.*

62. Παχὺν] Quid hoc sit, quave ratione cum sequentibus conciliari possit, medicis quorum ea est provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺν; nec me movet quod mox c. 5. diserte παχὺν dicat; ibi enim alia ratio est. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν παχύν] Etsi c. seq. παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expressis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi potest, ut exponatur *sumens veneno*, veluti *Ovid.* de *Pythone* serpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺν hic praeferrem, propter adjuncta βιαίως & κίνδυνος, inter quae παχὺς positum languet. Nihil tamen contra libros ausus sum, ut *Solanus* π. jam dederit. *J.F.R.*

64. Πίμπραται ποσί] Conf. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipsadibus, caussam inextinguibilis sitis esse, quae ex morsu dipsadis oriatur, ait Lucianus ex sententia medicorum, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἐπειδὰν δυόμενον τοῦ ποτοῦ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαχεόμενον. *Quod crassum cum sit venenum, quando postea potu madefacit, celeriter movetur, humidius, ut vero simile est, redditum, & latissime diffusum.* Sic interpres, nec male. Sed pro ἐπειδὰν δυόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδυψιλιόμενον ποτῷ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδυψιλιάω est largiter & copiose praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna sive basis cui affixa statua: in basi planicies apta inscriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλατὺ τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omissum prius fuerat, sed additum est ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *sodali Luciani* sermo est, non de *viro morsu dipsadis confecto*, unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepissem ὡς vel contra libros, si summa necessitas id postularet; at quum ὡς sic satis commode intelligi queat, non statim cum *Sealio* ὡς rescripsi sine auctoritate; sed quum nonnulli mox etiam ποσὶν habeant, suspicio tamen subest eosdem & ὡς voluisse; quod si itaque ποσὶν adripias, tum ὡς quoque necessario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο τ' πορείαν· ὐ γ' εἶναι ἄλλως. ἔνθα δ' τάφῳ ἐντυχεῖν, ᾧ δὴ τ' νιόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ χλύσμαλι, καὶ τ' ηλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τοῦ ὀλέθρου τ' τρόπον. κεκολάφθαι γ' ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μοί τινα, οἷον τ' Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ δεύομενον τοῦ ὕδατος, ὡς πίοι [b] δῆθεν· τὸ δηρίον [c] δὲ, τ' διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περιεσπειραῖς τοῦ ποδὸς, καί τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὰ κεῖς. οἷα τ' τρυθῶν ἐκείνων, ὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τὐπίγραμμα, ὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰνῶς ἴσθι
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι διψαλέην ὀδύνην.
Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρα ὄϊς περὶ τ' ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενον αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, ὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενώσαντες, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te haustu vas voluisse, refer.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ove, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam utuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

[a] Ἐποιεῖτο] Ποιεῖς W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *A1.* [b] Δῆθεν] Δὴ marg. *A1.* [c] Δὲ] Δὴ W. [d] Περιεσπειραῖς] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περιεσπάρθαι *Fl.* [e] Ὧὰ] W. ὰ cum puncto subscripto, & sic semper. [f] Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* [g] Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γ' ἴσως] I. e. ἐξὸν, *licere.* *F.G.*

97. Περιεσπειρᾶσθαι] Περισπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένος, & supra *Philops.* c. 22. ἐσπειραμένος. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit *υἱοῦ* pro *ἰοῦ*, nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς τ' πίθον οὐκ ἀναπλήσαιον ἐπαντλεύσας (sed exstitit puto in Mss. ἐπαντλεύσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Jens.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J.M.G.*

31. Φύσις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φόων habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies.

quod mare arena illorum ſolum eſt. Si vero ſatis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum ſufficiat, pileus eſt.

8. Ibi ergo inſidiantur apud ova Dipſades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miſerum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta ſunt, ut bibat ſemper, & magis ſitiat, & nunquam ſatietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adverſus Nicandrum Poëtam ſtudio a me dicta ſunt, neque uti vos cognoſceretis, non nihil me curae in diſcendis ſerpentium Libycorum ingeniis poſuiſſe. Iſta enim Medicorum magis laus fuerit, quibus ſcire talia neceſſe eſt, ut etiam depellere illa ex arte poſſint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praeſidem *Jovem rogo*, nolite offendi transſumta a beſtiis imagine, ſimiliter erga vos affectus, atque illi a dipſade morſi ad potum affecti ſunt. Quo frequentius enim prodeo in conſpectum veſtrum, tanto magis ejus rei ſum cupidus, ſitisque me urit, quae reprimi nullo modo poteſt, nec unquam illo ſatiari potu mihi poſſe videor. Nec injuria.

ἐ γὰ ἔχυσι κεραμεύειν, ἀφ' τὸ ψάμμον εἶναι τ γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῖλοι γίγνοιτ' ἂν δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποκρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Δι‌ψάδες ὠφ' τὰ ὠὰ, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τ ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τ καλοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον δι‌ψῶν, καὶ πιμπλάμενος ὐδέποτε.

Ταῦτα ὐ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τ ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, ὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθητε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, [b] φύσεως τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τ τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς [i] Φιλίου μὴ [k] δυσχεράνῃς τ εἰκόνα θηριώδη ὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τ δι‌ψάδος. ὅσῳ γὰ ἂν ὀφθῶ πλέον παρίων ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δι‌ψῶν [l] ἄχεσιν ὑπεκκαίεταί μοι, κἀκεῖνα ὐδ' ἐμπλήσεσθαί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. πῶ γὰ ἂν ὕστερον δικ-

[b] Φύσις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. [k] Δυσχεράνῃς] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρῃς male *V1.* & 2. [l] Ἄχεσιν] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄσπιλον, ajunt *Coll.*

19. Πῶλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ ὁ ψόφος τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσις] Δόκουσι [a] καὶ ὕτως εἶναι, ἵν' ᾖ ὕτως] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ Φύσις τ Λιβυκῶν ἑρπετῶν γένηται μοι. Δηχθέντων M.

41. Ἄχεσιν] Ἄσπιλον habent C. Γρ. ἄχθος. G.

[a] Quae his uncinulis inclusa ſunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid ſibi velint ſatis assequor. *M. du S.*

Pro priore ὕτως legit φόνος. *J. J. Weiſsen.*

ties. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φειδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη ὖσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per iſtum ſtatuarium juravit? Mſ. optime & certiſſime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praeſidem. Oſtenſurus magnitudinem ſui erga eos ſtudii per Φιλίου Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, ſe illorum majore indies flagrare ſtudio, quo ſaepius eos videat, eo ſaepius videre deſideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης eſt ſimilitudo a feris ſumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mſ. Gr. L. & *Veneta* ſecunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, niſi quod in *J.* eſt Φειλίου. *M. du S.*

2. Ἠσίο-

δευδῆ τε ἐν καθαρῷ ὕδατι ἐντύχωμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορεῖμαι χανδὸν, ὑποθεὶς τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλήν· εἴη μόνον μὴ ὀπιλείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὀπορρέοντα, μηδὲ κυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ δίψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψυς γε ἕνεκα τιμῆς πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καὶ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρου οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me haustu, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

DISPUTATIO CUM HESIODO.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο σὺν Μουσῶν λαβεῖν μετὰ δάφνης αὐτός τε δείκνυες ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἄρα τοῦτο λάβοις παρὰ θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν σὺν τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfeciisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex *W.* Καταλιπεῖν *Edd.* ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς Λουκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματι κινούμενα. *V.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Theog. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύοιν, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Theog. 30. seq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Ἀρσάμενοι θηητὸν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter vates habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγούμενος, ἄχρι χαὶ τῶν πρώτων ἐχείνων, χάους, χαὶ γῆς, χὴ οὐρανῦ, χαὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναιχῶν ἀρετὰς, χὴ ὠφελίνσεις γεωργιχάς· χαὶ ὅσα περὶ Πλειάδων, χὴ ὅσα περὶ χειμῶνος δεῖτε, χὴ ἀμήτου, χὴ πλοῦ, χὴ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων. Θάτερον δὲ, χαὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ ὠφελιμώτερον, χὴ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοιχὸς, λέγω δὲ τὸ τῶν μελλόντων προαγόρευσιν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ ὠφελιμώτερον δέδωχας, οὐδαμοῦ τὴν ποιήσεως ἢ τὸν Κάλχαντα, ἢ τὸν Τήλεφον, ἢ τὸν [b] Πολύϊδον, ἢ χὴ Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ ὠφελιμώτερον Μουσῶν τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, χὴ οὐκ ἄκνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ χὴ πικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποχομένων σοι τῶν Μουσῶν χὴ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύναται· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, χὴ ὑπὸ κόλπον φυλάττεις τὴν δωρεὰν, ἐ μεταδιδοὺς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπταί σοι χὴ τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ ὠφελέδωχας, οὐκ οἶδα εἰς ὁν χρόνον τινὰ ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐχεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι, τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολύϊδον] Πολύειδον W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπόθεσις τοῦ εἰς ὅττινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα ἀφελιμωτέραν τὸν λόγον ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, εἰ χὴ ἀληθὲς μηδὲν ἄλλο. ὁτόταν οἱ ῥήτορες εἰ χὴ μὴ δεῖν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἶτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολύϊδον] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποχομένων] Aut abundare ἢ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶναι vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεοναζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege ὕστως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis secluso negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπον] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπῳ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med. & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲν ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο· τὴν δὲ τῶν μελλόντων γνῶσιν. λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν. καὶ ταῦτα πρότερον αὐτῷ ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημένοι.

Ταῦτα οὖν σοὶ τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτῶν σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γοῦν ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑαυτῶν εἰσιν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μοὶ μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ἐστι τῶν ἐγκωμιαζομένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμὸν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὸν λογισμὸν τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

opollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe; cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me confuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑποσχημένοι] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποσχόμενοι *Poll.* b Πρέπον] Πρέποι W. c Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῖν, male. d Ἴστε] Ἴδατε *B1.* Ἴδατε adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μοὶ μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

* Ἀμολγεῖν] Ἀμοργεῖον C.

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βάλλειν τὸ * ἀμολγεῖον. *V.*

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ἐκ τοῦ κόλπου ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. θησαυρὸς ἐκ τοῦ Ἑρμοῦ. *Alciphr.* I. Ep. 38. p. 176. ἐκ τοῦ τιμίου ἠγάπα κειμαμένη χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 12. μή τι ξίφος φέροι ἐκ κόλπου. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑαυτῶν] *Heſiod. Theog.* 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑαυτῶν] Δοτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ, 329. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit his Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine ἰὰ* (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi δοτῆρες ἑαυτῶν.* Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius*. Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔστι γένος ἐδητύος ἡ λέξις (ἑαυτῶν) ὥσπερ ἐκ τοῦ ἑὸν, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῖν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῶν. M. ὑμῖν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυλογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυλογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυλογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus ſui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυλογίας] Jure ad hoc ἀσυλογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυλογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ἔστι τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαρτυίας ἄφις. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυλογίας. Confer tamen

opera ſint ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιον ἂν εἴην ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρός σε καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· ἐμοὶ γοῦν, οἶμαι, χρὴ συγγνώμην τοῦ ποιητοῦ ἐς τὸ λεπτόταλον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τοῦ ποιήσεως δρόμῳ παρρύηι λάθη, σμικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τοῦ μέτρου ἕνεκα, καὶ τοῦ εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τοῦ ἐλευθερίαν, καὶ τοῦ ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τἆλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τοῦ ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

[e] Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *A*1. & *Fl.* Ἀσυλογίας male O. & Edd. vulgo. [f] Τὴν] Omittit *Fl.* [g] Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων ὀπτήσιμα ἢ σκόλοπες, ἢ ἱπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμα. † τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲ αὐθάδως ἐξήνεγκαι ‡ σκινδαλάμους ἔν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ νεφέλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσεσθαι. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παρεξήνεγκαι. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. *G.* σκινδαλμούς. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀνωθ. c. 3. ubi ἀντιλογίαι ſcribitur. *Kuſtetus* αἰτιολογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat videnda. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hobr.* a. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo Ἀμφιῤῥυῶ vel Ἀμφιῤῥυῶ exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἁμαρτῶ & παραῤῥυῶ, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λειπόταλα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ τοῦ αὐθάδως ἐξήνεγκαι, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παρεξήνεγκαι. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοὶ, ſed σκινδάλμοι κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμα & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph.* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* triplicem ſcripturam

ἐκλέγεις, ἢ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὐ μόνος ταῦτα σὺ, ὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ πολλοὶ ἤδη ἄλλοι τὰ τῆς ὁμοτέχνου τῆς ἐμῆς Ὁμήρου καλαχνίζουσι, λεπτὰ οὕτω κομιδῇ, ἢ μάλιστα μικρὰ ἄθλα διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ οὗτος, τὰ ἔργα μου, ἢ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μανικῶς ἅμα ἢ προφητικῶς προλεθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τῶν τε ὀρθῶς ἢ κατὰ καιρὸν πραττομένων, ἢ τῶν παραλελειμμένων τὰς ζημίας. ἢ τὸ,

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere causam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἶσεις δ' ἐν φορμῷ, παῦροι δέ σε θήσονται,

Carbe feres raro, *rarus tibi* & accola *plaudet*:

ἢ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ μέλεται τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἴσθι, ὦ θαυμαστὲ Ἡσίοδε, ἢ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, ἢ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν [c] ἐπίπνοιαν, αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ὁ ταύτην μαντικὴν παρὰ σοῦ καὶ τῶν Μουσῶν [d] μεμαθήκειμεν· ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque causam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἴρηται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπόνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *Alw.* d Μεμαθήκειμεν] Περιμάθομεν *Fl.* male.

81. Καλαχνίζουσι] Κυτῶσι. *V.* Καλατόμουσι, καλαπατοῦσι. C.

82. Ἄττα] Τινά. ἢ ἄτοπα. ἢ ὠθριολήσια. ἢ ὀλίγα. *G.*

92. Φορμῷ] Φορμὸς, πραικαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰχάδας κομίζειν. *G.*

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον ἢ κατὰ ποιμενικὴν ἠθικόν. *V.*

sam adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλαμος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Bos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὐ μόνος ταῦτα σύ. *Th. M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου ἢ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic tituli. *M. du S.*

92. Οἶσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη ἂν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἴσθι &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. Χρησιμωτάτη ἂν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν ἴσθι &c. Paullo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtici ; & optime nobis de illis rebus vaticinentur , ſi pluat Deus , florentes futuros eſſe manipulos : (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat , ſitiantque arva , fieri non poſſe , quin fames ſitim illorum conſequatur : nec oportere media aeſtate arare , alioquin nihil inde utilitatis exoriturum , fuſis fruſtra ſeminibus ; neque metendum ſpicam adhuc viridem , alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt , niſi obruas ſemina , & ligone armatus ſervus terram iis inducat , devoraturas aves , omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita , non peccaverit ; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur , cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt , in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium , & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis , itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

5 ὑμῖν οἱ γεωργοὶ, καὶ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος τοῦ Διὸς, εὐθαλὴς ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς [f] ἐπιλάδῃ, καὶ [g] διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ἀδημία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. καὶ ὅτι ὑ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀρόω, ἢ οὐκ ἂν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων· ὑδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸ στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεται τὸ καρπόν. ὑ μὴν οὐδ' ἐκείνου μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, καὶ θεράπων μαχέλλην ἔχων ὀπιφορὴν τῆς γῆς αὐτοῖς, καλαπτήσεται τὰ ὄρνεα, καὶ προκαλεδεῖται τὴν ἄπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.

Τὰ γοῦν τοιαῦτα ὑποθήκας μὲν, καὶ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἂν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀπεῖναί μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, καὶ ὑδαμῇ ὑδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς [h] ἔσται [i] αὐτῷ [k] ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὴν Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γοῦν ἡ μαντική. ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

[f] ἐπιλάδῃ] Recte M. *Fl. H. Fr. P.* Ἡμῶν male *J.* [g] Διψήσωσιν] Sic & *Fl* cum cett. Διψήσουσιν W. [h] Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἔσαι tamen ab altera manu, cum ἐσεῖ ante legeretur, quod & Edd. obſidet. [i] Αὐτῷ] *Αὐτοῦ Fl.* [k] Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγέμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὅσα. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρειμαστάσῃ] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J.M.G.*

14. Κενὸν εὑρεθ. τὸ καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὸ στάχυν) τῶν καρπῶν, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim : κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob mollitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J.M.G.*

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoï a Polyido. *M. du S.*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἔσει. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀπεπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοις κἀμὲ μάστιγι λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quæ ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixerit ?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quæ tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedocleo* ante

οὐκ ἂν φθάνοι καὶμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, ἢ προθεσπιῶ, ἢ ἄνευ Καστalίας, ἢ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικῆς, ὅτι ἂν γυμνὸς τῆς χρύσης φοινοστῇ τις, ὕοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος καὶ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μανικώτερον, ὅτι καὶ θέρμη μὴ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὁ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως πρόσφορον ἄξιον, ὡς οὐδὲν [a] ἤδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, καὶ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος ἅσα, εἰ γὰρ ἦν τὰ μὲ ἐπετέλει τῶν [b] ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit; quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauro & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſſe eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἤδεις] Ἤδεισθα W. & Fl. b Ὑπεσχημένων] Ὑπισχνημένων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγεπύρετος. V.

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. *ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Symposio c. 2. *ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἰσιῶν ἡμᾶς, Itaque omnino nos excipies.* *F.G.*

31. *Οὐκ ἂν φθάνοι*] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἤδεις] In W. & Fl. ᾔδεισθα. quod observatu dignum est. *M. du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Hesiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pausaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* *Οἱ δὲ αὐτοὶ τούτοις* (Heliconis incolae) *λέγουσι καὶ ὡς μαντικὴν Ἡσίοδος διδαχθεὶς ὑπὸ Ἀκαμάντος καὶ ὅσα μαντικὰ, ἐπόσα τε ἐπιλελέγμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν.* De his aliquid nos docuisse, Lycine. *F.M.G.*

5. Ἀτιώσαι ἀφ' οὗτο ἔτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφ' οὗτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro *ἀτιώσαι*, *παριώσαι* est. *M. du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ἔτω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀφ' τί ἔτω φιλοδιάμων σύγε ἐ ἔοικας τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. *F.M.G.*

7. Ἤδει ἐ ποιεῖ] Etsi commode abesse potest καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Nostrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ἔτ' ἂν συπὼν ποτὲ ἤ, τι καὶ λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶδα ἤ, τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hist.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paras.* c. 51. f. Item *Long. Past.* III. 106. καὶ ἐζητεῖτο καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δίδυς ἐγχωρῶ — ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπείθω. Et alia quae Cl. *Hemsterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τὸν θεῖον ἀμφοτέρως καὶ μάλα εὐδοκιμοῦντον δι' ἡμᾶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *F.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyss. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa messes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. *F.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. *M. du S.*

15. Εἶπτετο μετ' ἐμοῦ] Phrasis *Aristophanis* Pl. 824. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἕπου μοι. *sequere me, non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatum ipse. Abhinc autem illum non

Λ Υ Κ.

Ο Υκ [a] ἐγώ 'λεγον ὅτι ϑᾶττον τὰς γύπας ἔωλον νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ ϑέαμά τι τῶν ὑποδόξων Τιμόλαον ἀφαλάϑοι, καὶ [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ ϑέοντα [c] ἀπιέναι ἀφ' ὅτου; οὕτω φιλοϑεάμων σύ γε καὶ ἄσχολος τὰ τοιαῦτα. T I M. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυϑόμενον ὅτως ἐσφορτίζετο ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου εἰς τὸν Πειραιᾶ καταπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφῶ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. Λ Υ Κ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυῤῥινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηϑεὶς ἐν τῷ πλήϑει τῶν ϑεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ ἡ νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτήν, σὺ μέν, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· μοῦ σὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καί με ἀφ' ἑνὸς ἅπαντος ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ἀνυποδέτου, [k] ἀνυποδήτου αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὖ-

a Ἐγώ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *F. B. P. H.* b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl. B1. P.* &c. Παρϊέναι *F.* cum *V2.* d Καὶ] Omittit *F.* e Σέ τε] Σφῶϊ τε O. f Πλοῖον] Πλοῖον male *F.* sola. g Ὁ] Abest artic. in O. h Ὅπου] Ὅπου *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυποδήτου] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγὼ 'λεγον] Κρῆσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕποντα. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μοί τινι, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μοι τῷ αὐτῷ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶ τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἕπεσθαί τινος pro τινι, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ἐς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδητος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θα-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλεληλύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶδα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς Παλάμης προῆλθε, τὸ μὲν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον ἐς τὸ πίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρόν οὕτω [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέστηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθει· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὑπάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν καὶ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, σωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ ῥᾳδιοδάκρυσι οὐκ ἀγενὲς· ἔτι δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque poſtquam deſcendimus.

2. SAM. Noſti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formoſus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo ſpectaculo viſo, longum valere juſſo naupego Aegyptio, qui monſtrabat navim, adſtitiſſe lacrimantem, ut ſolet. Facilis enim vir eſt, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formoſi ſectantur, liberi omnes, jucundi ſermonis, olentes palaeſtram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iſte, praeterquam quod niger, labioſus etiam eſt,

a Καλεληλύθειμεν] Κατεληλύθειμεν O. b Οἶδα] Οἶσθ' ἔτ O. c Ἐκεῖνον θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνο O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένων male O.

29. Παλάμης] Παλάμη καὶ θάλαμος, οἶκος ἢ κοιτών. V.

30. * Ἐνδεδυκὸς] Σημεῖον τὸ ἐνδεδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. V.

* Ἐνδεδυκὸς] Mendoſa ſcriptura ſcholio huic anſam, ut & multis aliis, dedit. M. du S.

29. Παλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges Παλάμιοι audiebant; conſule *Poll.* & *Baif.* 140. M. du S.

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακρόν. Vid. ſupra T. 2. p. 820. *Bis Accuſ.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. J. F. R.

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti*. Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeunte*. J. G.

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phraſis ſupra Διαλ. c. 5. περιηγητὴς τῶν εἰκόνος, ubi vide *Tollium. Kuſt.*) vid. N. Δ. XX. ipſo initio. M. du S.

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illuſtrari poſſe ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπόπτυελα μύχιον, & ἐχρέμπτεσθε ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi ſignificat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri*: itaque hic etiam ad *vocem ex imo quaſi receſſu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim ſibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confuſionis* notionem auſim excludere, cum videam in Ἐτυμ. M. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per feſtinationem varie tractas & ſibi permiſtas. J. M. G.

49. Συνεστραμμένος] Conf. ſupra hoc Tom. ad *Diſp.* c. 6. J. F. R.

50. Ἐλεύθεροι] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris noſtris erat, ἀλλᾶντοποιοί. De coma Athenienſium. M. du S.

54. Ἐν Παλλήνῃ] Γρ. ἔμπαλιν. F. G.

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec ſcriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatiſſime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienſes ſenes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Noſtro indicatus docet καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τὸ εὐθυμούμενον, λέγω τὸ εὐπρεπέστατον, ἐν πολλῷ χρόνῳ ἐπιδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαΐσασθαι φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ὀρθόν τι ἁρμόσαντες τοῖς ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ὧν καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτὰ ἡ σκευὴ κάτοχε. Quo in loco *Stephanus* ἐπίτροχον conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clariſſimo *Hudſonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quandó, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

45 ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξετο ὀλισθαίνον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὀλίτροχον, Ἑλληνιστὶ μέν, ἐς τὸ πάτριον δέ τῳ φόφῳ, καὶ τῷ τοῦ φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συσπειρα-
50 μένος, οὐκ ἐλευθερίου φησὶν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕως τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν δὲ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τοὺς γέροντας, ἀναδυμένους [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμήσκεις τῆς Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ
55 προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

[l] ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀναμνή-

[g] Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. [h] Παῖδες] Non est in *Fl.* [i] Ἔμπαλιν δὲ] Recepi ex *F. Va.* & marg. *Ar.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. [k] Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. Va.* Κρώβυλλον cett. [l] ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Συσπειρόμενος] Συστραφόμενος. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρόβυλος ἐστὶ πλέγματος τῆς τριχῶν, ὃν ἐπιτίθεσι τοῖς ὄπισθεν οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες. *V.* (Ἔμπαλιν δὲ ἐμπαλιῶς. *Theogd.* in I. *Suidae.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenea tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν (de Atheniensibus loquitur) τὴν οὐδὲν πάνυ. Διὰ τὸ ἀπροόπτως, ἅ πολλοὶ χρῶνται ἐπειδὴ χρυσοῦς τε τεττίγους (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπιπο-

σπουδὸν φοροῦντες, καὶ χρυσῷ τεττίγῳ ἐσφιγγόμενοι κρωβύλῳ ἀναδούμενοι τὴν ἐν κεφαλῇ τρίχα. ἀφ' ὧν ἔτι καὶ Ἴωνάς τινας τοὺς πρεσβυτάτους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὖθις ἡ στολὴ κατέχει. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, ὁ τοῦς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverare nolim dicere. Iones antiquam Athenienssium coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen desinens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienssium *Greg. Nazianzen.*

Κυπρογενὲς τέττιγα πολίων ἐπὶ νῆα γυναῖκες
Γεγνώς. —

G. C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Theocr.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον seu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε ἐγὼ τὸ ἱστὸν ὑπεπόλουν ἐστημεν6 ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τοὺς βυρσοῦς τὰς ὑπιόλας, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν ναύτην ἀπὸ τοῦ κάλω, εἶτα ὑπὸ τὸ κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς ἀπαθέντα, τοὺς κεροιάκων ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί7 δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προΐωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑ-7 ρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποδυσκολήσῃ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτοὺς ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-8

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπιλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ τῶν * κάρια λεγόμενα ὥσπερ τοῖς ναυτικοῖς, ἃ ἔνιοι κραῖνας καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάρνα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio. M. duS.* Immo κάρνα sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιόλας] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν νεῶν διφθέραι ἢ διφθέραι — πρὸς τὰς ὑπιόλας (contra tela varia) ἀντισοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ἀλιτοάνη πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὼν τὸν ἴχνος. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt *ai ὑπιόλαι* vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi συναγωγῇ, non bellica: ille ὑπιόλας, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Scheffери* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τὰ ὑπιόλης & ἰμιόλης significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεραίαις non sint extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Scheffերum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt οἶαξ quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime illic transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀλεγμφῶ *Scheffերiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic *φεύγειν παρασιωπᾶν*, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρέχοντα, ubi ἀποσοβῶμαι exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. duS.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασιώπα interdum lateat. Nam ἀποσοβῶ τινα, pro *fugere*, *abire*, non in-

fre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

πῳ τῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἔτι παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

Ἀλλὰ μέλαξυ [b] τ̃ λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τύτυ· καὶ ἀπὸ τ̃ καλαστρώματος ἐς τ̃ πυθμένα, ἢ βαθύταλον κζ' [c] τ̃ ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τ̃ κεραίαν, οἵῳ δὲ [d] πρότονῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσῦν [e] χηνίσκον ὀπισθεμβόλιον, καλαύλακρὺ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρώρα ὑπαφέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, τ̃ ἐπώνυμον τ̃ νεὼς θεὸν ἔχυσα τ̃ Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

[b] Τ̃ν] Sine artic. O. & *Fl.* [c] Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque. Τὸ ἄντλον *J.* [d] Πρότονῳ συνέχεται] Vulgo πρότονα πήχηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. [e] Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. [f] Ἡ πρώρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷ τ̃ Δάφνιν ἀνατεθειμένον ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀπισθοβῶν ἐγγυκότα, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀπισθοβῶν Μίνανδρος. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀπισθοβῶ — θαῤῥαλίως ἀπέρχομαι. Sed & σπεῦσόν τοι τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς, *properat puer* &c. aliique de ἐφεστοβῶσι κύλιξι habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J. F. R.*

85. Εἴκοσι ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλεγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Odé*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non potuit, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J. F. R.*

91. Πρότονον] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J. B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aprum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum verliones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπίκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J. F. R.*

95. Τ̃ν ἐπώνυμον τ̃ νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J. M. G.*

96. Ἔχυσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρώρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῷ ἱστίῳ τὸ [a] παράσιον πυρωγὲς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ τροφεῖα, καὶ διαγωγεῖς, καὶ αἱ μὲν τοῦ πρύμναι οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἐδόξει.

Καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλῆθος τραλλοπέδοι ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. κἀκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα σηδάλια διεστρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ὤν, [c] Ἥρων, οἶμαι, τοὔνομα. ΤΙΜ. Θαυμάσιος ἡ τέχνη, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & ſupparum veli colore flammeo, & ante iſtaec ancorae, & verſoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta ſufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam ſenex, ſervabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Oſtenſus enim mihi eſt recalvaſter aliquis, *caetera* criſpus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima ſupra Proteum.

7. Audiſtis autem, quomodo huc deduxerit

[a] Παράσιον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴστως παράσημον adſcript. B1. Καρχήσιον L. [b] Καὶ πρὸ] Abeſt καὶ ab O. [c] Ἥρων] In O. ἥρων. [d] Κατήγαγε] Κατήναγον *Fl.* & marg. A1.

98. Τῷ ἱστῷ τὸ [*] ᾠδάσιον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

[*] [Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ, κάμακ· ἀφὸν ξύλον. λέγουσιν θαλαττῶς. *V.*

ſententiae adverſatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, roſtro Phrygios ſubjuncta leones;
Imminet Ida ſuper profugis gratiſſima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῷ ἱστίῳ παράσιον πυρωγὲς] Salmurienſis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli paraſium flammeum.* Quid παράσιον Graecis, Latinis *paraſium* ſit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione reſcribendum cenſeo τῷ ἱστίῳ καρχήσιον πυρωγές. Nam καρχήσιον fuit ſumma pars mali, per quam funes traducuntur teſte *Servio.* Paullo poſt in hoc ipſo dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐκπεφάνθαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam ſplendidam, Dioſcurorum videlicet alterum, in carcheſio conſediſſe.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem τράχηλον dici, ſummam vero partem carcheſium nominari.* De τὸ πτέρον & καρχήσιον idem notavit Pollux, ſed de carcheſio addit, illud aliter etiam dici ἱλαπάγη, & θυράσιον. Fuerant autem carcheſia picta & minio illita, ut flammei eſſent ſplendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus inſurgit, pinus rotunda, ſplendore ſublimis, inſignis, carcheſio conſpicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *ſplendore ſublimis, inſignis carcheſio conſpicua.* ſed quid ſplendor facit ad ſublimitatem? Puto legendum: *ſplendore ſublimi inſignis, carcheſio conſpicua.* h. e. qui malus in ſublimitate, ſeu in cacumine ſplendet, conſpicuum carcheſium ferens. Catullus:

Lucida quae ſplendent ſummi carcheſia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adſcripſit Cl. *Hemſterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiaſt. Thucydideum σημείους interpretetur καλαγραφὰς τῶν τριήρων, quod ex hoc Luciani loco confirmari, ſed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari poſſit. *J. F. R.*

98. Ἱστῷ τὸ ᾠδάσιον] Nomen ignorabile nobis παράσιον, neſcio an ſatis cognitum *Scheffero*, qui *Paraſiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον eſt. Sed licet ipſum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obſcura. Παράσιον ergo puto illud eſſe quod alias vocatur σιφάριον, ſupparum, velum minus, ſplendidi coloris, majori impoſitum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat ſolis navibus, ut haec eſt, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba conſiſtit, & ex ipſo genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Satis enim lu-*

rerit navem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς [c] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπαράντας ἐν πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὴν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας παρὰ τὸν Αὐλῶνα ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [g] περὶ μικρὸν ἅπαντας διαφθαρῆναι.

Οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς περιπλεύσας τὰς Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ αἴρεται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὸν Λίβα, ὁπόταν ἐπιπλάδῃ καὶ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο δὴ

[c] Ἔσωσεν] Ἔπλασεν O. Ἔσωζεν B1. & 2. [f] Δ'] Abeſt ab O. [g] Περὶ] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Περὶ cett. male, quod Gujet. etiam correxit. [h] Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

lent ſupparum intendere, quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvant curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum instravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae: ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἱστὸς τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Toxeilen.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Schefferum*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J.M.G.*

Ibid. Τὸ παράσιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae παρχίσιον amplectatur; cum id fit gloſſema vocum τῷ ἱστίῳ παράσιον, nec facile dici ἱστίῳ παρχίσιον, ſed ſolum παρχίσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi παρχίσιον, niſi ὁ τῷ ἱστίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παράσιον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*; verbaque Luciani eſſe periphraſin τῦ παρχισίε, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* aſſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non παρχίσιον, ſed παράσιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J.F.R.*

99. Στροφῶσι] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρεβλοτάτῳ ἂν τις αἰνάσιτο] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιτηγωγός. *J.M.G.*

8. Παύλιος] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J.F.R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F.G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J.P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F.G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάττης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσαθηγόμεναι τῷ κλύσματι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸν b κυμαίωγὴν, καὶ τὸν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Ποr hoc enim evenire ſolet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipſum ſciſſus promontorium, (ſunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum ſonitu frangitur: atque ipſi ſaepe ſcopulo magnitudine aequalis eſt.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὸν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλαυθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καὶ τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθῦναι τὴν ναῦν ὅπῃ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην. ἐντεῦθεν δὲ ἅπαξ τὸν ὀρθῆς ἐκπεσόντας, μετὰ τὸ Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὅσ' ἔδει τὸν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὴν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φῆς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

9. Ab his ſe etiam deprehenſos naucle-
rus dicebat, cum nox adhuc eſſet & merae tenebrae. Sed ad ipſorum ploratum fractos *miſericordia* Deos, cum ignem oſtendiſſe de Lycia, ut oram illam agnoſcerent, lucidamque ſtellam quandam, Dioſcurorum alterum, inſedidiſſe carcheſio, ac direxiſſe navim ſiniſtrorſum in mare, cum jam jam ferretur ad ſcopulum. Inde, cum recta via ſemel excidiſſent, transnavigato Aegeo, ſeptuageſimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes ſibi adverſum Eteſias curſu, in Piraeeum heri appuliſſe, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea ſuperato, jam eſſe in Italia.

LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* ſolemni ſcribarum errore. b Κυμαίωγὴν] Al. *κυμαγωγὴν Coll.* At Noſtrae Edd. in vulgato conſpirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omiſſa in O. d Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.* & marg. *A1.* Μαλέα *J. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem maſc. *Fl.* conſentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαίωγὴν] Γραπ. κυμαγωγήν. *G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. ſupra T. I. *Prometh.* ſub init. ubi ἄκροτομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemſterh.* non retulit in ſuum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι eſſe in *Rhet.* c. 7. *J. F. R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et ſupra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J. F. R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὸ Μαλέαν, quod ſecuti ſumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adſcripſit eſſe ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. ſervavi, quod indicat *Caſaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J. F. R.*

56. Ἢ τῶν Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non ſatis aſſequor, aut cur Nereum hic adſciſcat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui *ἐμβοήσομεν* praefert, cum prave in omnibus Impr. ſit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισκ. c. 21. & πενθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haeſitavi *ἐμβ.* ſaltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic poſtulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Noſtri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσιν. *J. F. R.*

63. Ἡ δυχεραίνεις] Infra *Philopatr.* c. δυχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut mutus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, siniſtrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cuncteris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῦ Νηρέως ἡλικιώτῃ, ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλη τ ὁδῦ.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; Οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐϛι; TIM. Πάνυ μὲ ἦν Ἀδείμαντ© αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν ἦν· Ἀδείμαν|ε, σὲ φημι τ [h] Μυῤῥινύσιον, τ [i] Στροβίχυ. ΛΥΚ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυχεραίν|· καθ' ἡμῶ, ἢ ἐκκεκώφωαι· Ἀδείμαντ© γ', οὐκ ἄλλ© τίς ἐϛι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, κ θοιμάτιον αὐτῦ, κ τὸ βάδισμα ἐκεῖνυ, κ ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. Ὑποτείνωμεν δὲ ὅμως τ ταχίπαλον, ὡς καλαλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὴ τῦ ἱματίυ λαβόμνοί σε ἐπιϛρέψωμεν, ὦ Ἀδείμαν|ε, [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ κ φροντίζοντί ἔοικας ὅτι συννοίας τινὸς, ὑ μικρὸν ὐδ' εὐκαλαφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με χμή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα, ὥϛε λαθεῖν ὑμᾶ ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸ ἅπαν|ι [n] τῷ λογισμῷ ἀποβλέποντα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γ' ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐϛὶ τ πάνυ ἀπορρήτων. χμτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, χμὶ [o] τέγειν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· οὕτω γὰρ

[g] Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. [h] Μυῤῥινούσιον] Μυρτούσιον O. [i] Στροβίχυ] Στρομβίχυ O. Στροβίχυ *Fl.* & *Fr.* [k] Δυοῖν] Δυσὶν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. [l] Ἡ] Omittit *Hz.* [m] Ἐμβοῶσιν] Βοᾶτε sola *J.* [n] Τῷ] Omittit O. [o] Στέγειν] Στεγ' ἀν male O. pro στεγᾶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀπῤῥήτυ ὄντ© † τῷ τὰ μυστήρια ἀμυήτῳ ἐξειπεῖν. τοῦτο δὲ αὐτοῦ ἀποκλείοντ©, ‡φησὶν ὡς οὐκ ἐξὸν σοι ὁδὸν πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥηλον, εἰ γε § ὑ δῦ § τοῖς ἄλλοις ἀπορρήτων, οὐ ἀκριβύσω σοι τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίσαται, μεμυημένοι γ© ἐ αὐτοῖ, κ τοῦτο δὴ τὸ τ τραγῳδῶν πρὸς οἰκεῖον χρόνον ἐρεῖς. *V.*

* Μόνυ] Μόνα antea edebatur, & mox *μυήμα* male pro *μυήσαι*. *J. F. R.*

† Τῷ] Τᾶ V.

‡ Φησὶν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἰν ἀκριβύσω σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adscivi, quum ante ederetur ἀκριβυνῶσαι. Sed pro ὑ δῦ leg. ἀ δῦ, & pro τὰ l. αὐτὰ. *J. F. R.*

ἡμᾶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι. *J. F. R.*

66. Ἐκεῖνός] Glossema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοᾶτε novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν —— ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἐμαυτὸν τὰ πρήγματα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Στέγειν] Mſ. Ox. στεγ' ἀν, pro στεγᾶν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

93. Ko-

μειραχιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; εἰδὲ γὰρ εἰδὲ τοῦτο ἀμύητος ἡμῖν ἐξαγορεύσας, ἀλλ' ἐπὶ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ ἐκ αὐτοῖς τελεσμώνοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς εὐσίας ἐκ τρυφῆς ἐπέστητε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ ἐς μέσον καλατίθει φέρων τὰ πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τὸν Ἀδιμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲ ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. Διαμετροῦντος γάρ μου τὸ ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἴ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοιγοῦν ἐν ἑπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἡμῶν ποιήσειε εἶναι, οἷον ἐξ ὠὸς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲ αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiaris.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Inque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me anicorae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis refert?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τὸν ἐρωτικὸν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ πολλοὶ marg. *Alii*. Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & Fl. f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰς πρὸς μισθοῦ ἐ σπουδαίου τελουμένας, οὔτε ἐγκεγραμμένους ἐν βυβλίῳ, οὔτε ἐξαλειφθέντας ἐν βυβλίῳ. *V.* — 7. Πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] †Μαλιστά. *V.*

† Μαλιστά] Quid respicit, incertum. *M. du S.*

93. Κενὸς Ἑρμᾶς] *Plenum.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*

Κενὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς posthabuerim. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμῆς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*

7. Εἴ πρὸς τὰλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minimas usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Iliſſum paterna: & ſervos emebam, & veſtes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum proſpectanti e longinquo, *τῦο*, Lycine, adventu demerſiſti divitias, evertiſti, dum bene & ſecundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehenſum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii cauſſa fuerim, idque in terra, ipſaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo caſum tuum ſolaturus ſim. Habe enim tibi, ecce, quinque, ſi volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum eſt, quae mergi non poſſint: ac celeriter tibi, quinquies ſingulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, naucleroruм praeſtantiſſime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum eſſes, inclamantes non audieris, ſi quinque poſſideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non poſſint, nec reſpicies ni-

ἐκ τ̃ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ̃ ποικίλην, τ̃ τοῦδε τ̃ Ἰλισσὸν ἐκείνην τ̃ πατρῴαν. [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ̃ ἐπιβατ̃, φοβερὸς τοῖς ναύταις, οὐ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατ̃ τ̃ ναῦν εὐθετίζονθι, καὶ ἐς λιμένα τ̃ὸρρωθεν ἀποβλέπονθι, ἐπισᾶς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ̃ πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ὑρίῳ τ̃ εὐχῆς [k] τ̃ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ̃ στρατηγὸν, ὡς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καταπολιτ̃ην, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ κατ̃ τ̃ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως εὐμυθήσομαί σε τὸ στατῖσμα. πέντε γὰρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τοῦ Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχω, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι [n] πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφόρητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουὶ δεσπότης ὤν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

g Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Fl.* h Ἤδη] Omittit O. i Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. k Τῷ] Omittit O. l Πειρατὴν] Πειρατὴν O. male. m Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖα *F.* n Σιταγωγείτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγείτωσαν *F.* & marg. *Al.* o Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent *si* Edd. nec O. p Ὡς] Ὃς *El.*

maximam eam ſummam eſſe, quousque aſcendere queant reditus ejus, &, ſi omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in ſupputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter cenſuit Micyllus, qui vertit *etiamſi quis communiora tantum computaret*: quae tamen verſio ſubobſcura eſt, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an ſubintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca ſignificare duodecim redigi talenta, ſi quis craſſo modo colligat; ſi ad minimum, non ſummum quis ſubduxerit, ſi non accuratiſſime ſingula in rationem mittantur, ſed rudius generaliusque ediderit. *F.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem noſtram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim ſcribitur ὑρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic reſcripſi, quia ſic ſolet ſcribi ap. alios, & ap. Noſtrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hiſt.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *F. F. R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula *si* quam hic vides, in omnibus maximo ſententiae damno, hactenus omiſſa, a me addita eſt. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὃς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* ſic bene habet, id omnino recipiendum duco, etſi id non feci, quod & vulgata ſuos defenſores eſt reperitura. *F. F. R.*

40. Τριάρμενα] I. e. *μεγάλα.* *F.G.*

λυς. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀναχρίνοντες, εἴ πού τι μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, ἢ Ἴσιν, τις οἶδεν.

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, διὰ τοῦτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὅπερ τὸ νεώς. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἀναστάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν καταβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριάμενον μήτε ναυπηγησάμενον· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν τοῦτο τὸν θεῶν ὅπως πολλοὺς σταδίους ἀκμῆτες δυνασθαι νεῖν. καίτοι πρώην καὶ εἰς Αἴγιναν ὅπως τὰ τῆς ἐνοδίας τελετὴν, οἶδα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκαστον ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν καταβάθραν προεισελθὼν

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum inſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρώτον] Sic Edd. Lege πρὸ τοῦ. g Τελετὴν] Ἑορτὴν O.

62. Καὶ εἰς Αἴγιναν] Ἑορτὴ ἐν Αἰγίνῃ. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto jota, Ἐν Πειραεῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιεῖ legendum, ut Ἰδμονεῖ ἐν Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδιοῦμαι. *F.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεσθε] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *F.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *F.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες; ut reſpondeat τῷ ἄνω ἐπίστας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *F.F.R.*

62. Πρὸ τοῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τοῦ ut c. 30. & *Mar.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίας τελετὴν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπερμαζᾶς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμαζᾶς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γε non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾶς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τ̃ κόλπον ὑ τ̃υέις, οὐδὲ οἶδα ὁ̃στις ὢν ναυκληρεῖς. ὕτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τ̃ πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, ϗ τ̃ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τ̃ Ἶσιδος, κἂν τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τ̃ Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύναλο, ϗ τ̃ πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾶν Ἀδείμανλον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωλι ὑπτιάλυσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέρανλον εἶναι, ϗ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ὑπερρέον· ϗ ἐπεὶ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ὅσι πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τέλραχῆ τ̃ ὁδὸν κατὰ τὰς ὑπαλλαγὰς ἕκας τα δίους, αἰτῶμεν ἄπερ ἂν δοκῇ πᾶσι τ̃ θεῶν· ὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, ϗ ἅμα εὐφρανθήμεθα, ὥσπερ ὀνείρατι ἐνυσίῳ ἐμπεσόντες, ἐφ' ὅσον βελόμεθα εὖ ποιήσουσι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τ̃ εὐχῆς, ϗ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑπομενεῖσθωσαν παρέξοντες, εἰ ϗ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσαι. τὸ δὲ μέγιστον, ὑπόδειξις [n] ἔσαι τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιλο τῷ

68. Ὑπερμαζᾶς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τ̃ λίαν τ̃ ἄγαν πιπίας ἀρξαμένων πλεῖν, ἔπειλα σοβαρόν τι τοῖς συνοῦσι τῶν ἐφοράντων ϵ ὑπεροπλικὸν, ὅθεν ϵ ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τ̃ εὐτραπέζ. Ταύτῃ ϗ τὸ ἐπιφερόμβιον ἴταξε λέγιον ϵ αὐτὸ ἐπὶ τ̃ κούφως φερομένων, ϗ †ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τ̃ κόλπον πτύειν, ὡς ϵ Δημ τοῦτο ὁ συνήθεια μαιροπτύτας σκαπτικῶς ἐνεμάζει. *V.*

* Γὰρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων φασὶ. Exc. *G.*

18. pr. *J. F. R.*

69. Ἐς τ̃ κόλπον] Vid. Ἀ. μυθ. c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. κἀθαστν αἱ γυναῖκες . . . ἐς τ̃ κόλπον πτύειν τὸ νομιζόμενον ἐκτρέπόμεναι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τ̃ κόλπον ὑ πτύειν] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc.* c. 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. *J. F. R.*

81. Τὸ ἐπιφέρον] Subaudi κῶμα. *F. G.*

84. Στα δίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

b Γε] Γὰρ *Th. Mag.* *i* Καὶ] Abest ab O. *k* Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* *l* Καὶ] Omisit O. *m* Ὑποκεισθωσαν] Ἀγωνισθωσαν O. *n* Ἔσαι] Ἔσω marg. *AIW.* *o* Ἂν] Deest in O. *p* Χρήσαιλο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *A1.*

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἄφρ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηῒ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὅτι ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μέν σε, οἶσθα Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ὑπολήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε δρομαῖον.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ νεώς. ἀλλ', [e] εἴ γε ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ φορτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῄς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καλόν γε ὃν ἔστω ἐμός· ὁπάσω δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ὄντος, ὅσος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσοῦν ὁπόσημον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, οὐ γὰρ ἴσον βάρος

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscaris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *Al.* Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *J.* e Εἴπερ] Ἐπείπερ *J.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γινέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ὑπολήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ὀλίγον ὑπερέψαυσε τοῦ καλλιστείου. *J. G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philopſ.* c. 24. f. *J. F. R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum ὅ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J. F. R.*

32. Τὼ μὲ ὀμίτρα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὀμίτρα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ὑμίτρα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. Noli invidere mihi, Lycine: ſed cum ad te optandi ſors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praeſtabo ſilentium. LYC. Verum pro tua ego hoc ſecuritate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formoſus ille adoleſcentulus periret, qui nare neſciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim ſubeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis ſervatum cantus ſui mercedem percepiſſe; & mortuum adoleſcentulum alium in Iſthmum Delphini tergo ſimiliter exportatum, Adimanti autem ſervulo recens emto, amatorium delphinum eſſe deſuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipſe auctor *hujus ſermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac theſaurum quendam invenire ſub lecto, ne tantum negotii tibi faceſſat transferendus e navi in urbem theſaurus. ADIM. Recte mones. Effoſſus eſto theſaurus ſub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri ſignati. Statim ergo de ſententia Heſiodi, *Prima domus*, ut ſplendidiſſime habitem: jam quae circa urbem ſunt emam omnia:

πυρῶ, ϗ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὸν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τὸ σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃς ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· ϗ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεται ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. ΤΙΜ. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ Δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μού τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, ϗ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, ϗ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον, ἀπορήσειν δελφῖνος ἐρωτικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γάρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ὑπομένεις τὸ σκωμμάτων, ϗ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

ΤΙΜ. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μεταπεμπτὸς χρυσίον εἰς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ὑπισήμου χρυσίου. εὐθὺς ἦν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκον τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ὑπισημότατα οἰκοίην· ϗ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. l Ἐπισημότατα] Ἐπισημότατον Fl. & marg. A1.

38. Καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδιάκονον τοῦ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapſu adeo facili, & pronominum horum ſolemni fere confuſione. *J. M. G.*

36. Κιθαρῳδόν] Amphion hic eſt, cujus hiſtoriam habes Ev. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam deſignat, qui Deus factus Palaemon vocitatus eſt. Vid. Ev. Δ. IX. & *Philoſtr.* in Herode p. 551. de ſtatuis Iſthmi ab eo poſitis, ὅτι τὸν Μελικέρτου παραλαβὸν δελφῖνα. Quia cum in ea ora appuliſſet Melicertus, in ejus honorem Iſthmia Siſyphus Corinthiorum Rex inſtituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illuſtrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Reſpicit hic Theſaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philoſtr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifeſto in ſequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Heſiodus* Ἔργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκον] Οἶκον forſ. legend. *Heſiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. *F. G.*

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα ὅπη θαλάττη, καὶ περὶ τὸ Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πῃ τι ἢ συμπεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα ὡς κοῦφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὸ ὀλκήν.

quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλήρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς ἀμαχόνους αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ διαφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

Ἑστὴς ὅπη τούτοις ἀλυργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδιστος καὶ μακρότατος· ἀνίσταμαι δὲ ἡμέρας ἤδη μεσούσης, ἢ καὶ ὑπερβαλούσης ἐνίοτε. ἀριστοποιοῦμαι δὲ ἐν τῇ κλίνῃ ἔτι κατακείμενος, ἐπιδεξιούμενος τοὺς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀσπαζομένους· ἔπειτα ἀναστὰς ἐπὶ τὸν περίπατον ἔρχομαι, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ ἀνδρῶνι, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ κήπῳ· ἐπὶ τούτοις ἀναπαύομαι, καὶ ἀναπνέω, καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ψυχήν· ἔπειτα ἀναλούομαι, καὶ

diu erit jucundus ; ſalutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac ſupplicent. Atque alii a ſummo mane ad januas inambulabunt ſurſum deorſum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, ſummi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adſtantes janitores ſeptem bene magni, barbari, in ipſam frontem jam impingant januam, ut nunc ipſi faciunt. Ego vero, ubi viſum fuerit, ſolis inſtar exoriens quosdam illorum neque adſpiciam. Si quis vero pauper *adſtet*, qualis ego ante theſaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & poſt balneum juſto tempore venire ad coenam jubebo. Iſti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formoſos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentiſſimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: ſalgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipſum quoque ex Iberia; mel autem noſtras illud ſine igne depuratum; & opſonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

80 Φίλων προσόδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἅπαντας ἐκποιήσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἑωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελ-
85 θοῦσί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας
90 ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομαι ἑνίους· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ὅτε τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶν-
95 τες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρόταλον.

Εἶτα δεῖπνα ὅτι χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ ὁ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

[f] Ἐφεστῶτες] Ἑστῶτες marg. *A1*. [g] Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. [h] Οἱ] Omittit *H2*. [i] Διχιλίους] Recte ſic O. *Fr. S. Amſt.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ Οἱ Φαλερνον φασὶ. τὸ κάτω δὲ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἐχθύδια ταριχῆ ἐκομίζετο, ἐχθύας φερούσης ὑπὸ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μεγέθει & τῷ λίπει τοὺς ἄλλους παραδεδειμοῦντας. *V.*

‡ Οἱ Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἥλιον καλούσιν κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μύρον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum*. 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam iſtud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, ſe, ſi ex voto diteſcat, curaturum ſibi ut in promtu ſint ſalſamenta ex Hiſpania, vinum ex Italia, oleum ex Hiſpania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero noſtras ſine igne*, ut non male Interpres, hoc eſt mel Atticum quod ſine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor eſt *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιστον, & *Plin* L. XI. 13. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utiliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avide vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris acceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini ſcriptores poſteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reineſius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Noſtro eſt μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼς ſcribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* l. e. ubi νεὼς quoque pro νεὼς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν ſingulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut ſingulare ſervari, & σῦς quoque in σῦς contrahi poſſe putabam; at quia ſequentia ſingularia tamen conſtituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adientior. *J.F.R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ τέμαχα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸ σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρεσια [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὴ ἀφανομαὶ, καὶ μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἀστῷ ἑκατόν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸ Δίπυλον ἥκειν, κἀνταῦθά πως λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου προμετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξε] Ὑπῆρχεν O. & *Fl.* c Ἥμισυ] ϛ ϛ. O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμῶν O. e Καλαφανὲς ὂν] Καλαφανὴς ὢν male O. ὂν male *F.* f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφιρίτου] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & *Fl.* ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὴ ἀφανομαὶ] Attici Testamentum sugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. οὐκ ἀλέγω μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένην] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σου λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκεῖνο διαρραγῇ, πάντα οἴχεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto*. Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

ἐβουλόμην βιῶναι τὸν βίον, πλουτῶν ἐς ὑπερβολήν, καὶ τρυφῶν, καὶ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἴρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recenseam, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

ΛΥΚ. Οἶδα ἔγωγε, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ [g] πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκείνη διαῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται, καὶ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τῆς χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρα, καὶ ἀπογευσασθαι τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυψὶ καὶ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲν αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων;

26. LYC. Do you know then, Adimantus, that all your wealth depends on a very slender thread, and that if it should break, all would be lost, and you would have only coals for your treasure? ADIM. What do you mean, Lycinus? LYC. That it is uncertain, my good sir, how long you will live in wealth. For who knows whether the golden table will be still before you, when you shall put forth your hand, and taste of the peacock, or of the Numidian cock, when you have breathed out your little soul, and left all those things to vultures and crows? Or would you have me count up to you those who died before they had enjoyed their wealth, and others who were deprived of it while living, by some envious demon? For you have heard, I suppose, of Croesus and Polycrates, who were much richer than you, and in a short time lost all their goods?

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a do-

27. Ἵνα δέ σοι καὶ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, καὶ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τῶν πλουσίων κακοδαιμόνως

[g] Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῦς quod male *H. J. S. Amst.* &c. [h] Ἔσται] Ἔστιν O. [i] ΛΥΚ.] Omisit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inseruit & marg. *A1.*

nimirum si pro παῦς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. καὶ πῶς οὐ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas παῦς στρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum πᾶς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῦς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Gujet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἰ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento, quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, sicubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἰδὴ pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner*, Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τόγε ὑγιαίνειν legendum. *F. G.* Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. καὶ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ὑγιαίνειν τε καὶ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νως ἀφ' ἡγεμονίας ἐπὶ τὴν ἀλγηδόνων, τὸν μὲν οὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλούς, ἢ τὴν [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲ γὼ οὐκ ἂν ἕλοιο, πλουτοῦσι δὶς τοσοῦτον πλοῦτον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλουσίῳ, καὶ θηλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνον, εὖ οἶδα κἂν μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα μετὰ τοῦ πλούτου, [c] καὶ λῃστὰς, καὶ φθόνον, καὶ μῖσος παρὰ τῶν πολλῶν. ὁρᾷς οἷόν σοι πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνεται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος· ὥστε οὔτε [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλος μου τὰς εὐχὰς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἤδη χρὴ τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσίων ἀναδύην, καὶ ἀνακαλεῖς τὰ ὑποχείσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὦ Σάμιππε, εὖχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μὲν οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἣν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύνατον, οὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τοὺς θεοὺς, θησαυρὸν αἰτῶν, καὶ μεμελημένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ [f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τῆς εὐχῆς, ὃν Τιμόλαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τὴν βασιλείαν παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ ληστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συναμόται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τριακοσίους παλλακιλίους] Quingenta millia pro quinque m. dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχων ἀφιστᾶτο &c. *J.F.R.*

4. Ὅμοιον] An. ὁμοίως? *F.G.*

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot inſidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promiſſum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam oſtendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti theſaurum optem ac dimenſum aurum. Verum, (poſſunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut ſi quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auſpicanti ſodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. Fl. Fr. P. aliaeque. Ἐντοσθιῶν *J.* b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἢ O. & Fl. d Σύ] Σοι male P. e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μὲν] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M.duS.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* viſa eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. *M.duS.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πεντακισχιλίους]

centi alii poſt alios; tum mille, & non ita multo poſt, decies mille. Et in univerſum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero ſuffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeeſſe, & tractare negotia: ut eo ipſo jam major ſim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc theſauro Adimanti valde ſimile eſt, neque res aeque jucunda, quam ſi quis per ſe ſibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, ſed ipſum caput bonorum tu quidem petiiſti, tantae multitudini armatorum imperare, praeſtantiſſimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, neſciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros ſcutatos. Volo enim ſcire, quo ituri ſitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miſeros primum acceſſuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos ſi volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Perſarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

κόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [h] ἄλλοι ἐπ' ἄλλους· εἶτα χίλιοι, καὶ μετ' ὀλίγον, μύριοι· καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικὸν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους.

29 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προχριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἄτε ἀρετῇ προχειρισθέντα [m] τῆς στρατιᾶς ἄρχειν, καὶ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδειμάντου θησαυρῷ πολλὰ πλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἦν, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαὶ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ὀφθεὶς προχριθεὶς ὑπὸ τῆς πεντακισμυρίας. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στράτηγον ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τῆς στρατιᾶς, καὶ ἀγόμεθά τοι, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἳ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπου τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ τῆς μὲν τιμῆς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ προσκύνησις ἐς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε ἀγαγὼν ἐς τὰ ὀπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

[h] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλους] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῆς] Ὑπὸ τῆς O. male. [n] Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec deſunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμὴν male O.

Ὁμοίως] In omnibus ſcriptum eſt ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνίους] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Aſini nempe, Arcadiae pecuaria Perſio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Perſane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et ſic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χῆμα τινος, vel εἰς ζῆλον τινος ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. B.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Ἐκ. II. p. 266. 30. quo alludere videtur;

καὶ τὸ ἄγαλμα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῇ σαλπιγκτῇ ἐποτρύνοντος, καὶ ἀπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὤν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, ἐς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δεήσῃ καθαδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔξεδος τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῆς ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν ὧν σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· οὗτοι δὲ Τιμόλαος ὅπου τοῦ εὐωνύμου τεταξέσθω. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τοῖς Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

[g] Προίωμεν δὲ ἤδη τοῦ ὅπου Κορίνθου ἄγαλμα·

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. Vr.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* c Ὤν] Ὃν O. d Ἐφίππειον] Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. e Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* f Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλονται O. g Προίωμεν] Προσίωμεν marg. *A1.*

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὸν ἀφράδως φησὶν, ἤτοι τὴν ἐφεστρίδα, ἣν νῦν σίλλαν * καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur φασὶ. nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inserentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydiat.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

30. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capite octavo elegantis opusculi sui de Dîs παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. F. G.

59. Κεγχρειᾶς] Sic Edd. Κεγχρεαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχρεαῖς sine diphthongo adfert *Wzss* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Κεγχρεαῖς cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμβοι τῷ βασιλείῳ Διὶ. καὶ πειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ἐσιν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὺς ἵππυς εἰς τὰς ἱππαγωγὰς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἅμαρκη, καὶ τἄλλα πάντα) [l] διαβάλλωμεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστυς λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τὸν οἶκοι πολὺν ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίυς καὶ Παρθυαίυς ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τὸν τοξικὸν εὖ τοχα, ὥστε ἄλλῳ παραδὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ διὰ πείρης τις οἴστῳ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, περὶ Σῦσα ἢ Βάκτρα ὁ ἡγεμόνιόν σοι τὸν φάλαγγα. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

b Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* *k* Διαρκῆ] Διαργῆ O. male. *l* Διαβάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάβωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκτρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρυ τοῦτο τὸ ἰσοφὲς, κακῶς δὲ παραιούμενον τὸ Ἑλλήσποντον, ἐπὶ τὸ Εὐφράτης Ἀντίπατρον αὖτ' αὐτοῦ καλλαΐσκει. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Fensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάβωμεν] Corrige διαβάλωμεν. *F.G.*

Διαβάλλωμεν] Sic visum mutare pro διαλάβωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστυς λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Cilicia oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλοχον legit Interpres. *F.G.*

νόμῳ ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιποίη φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτῃ ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πόλεμος ἐξευκλαι, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπαρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, ἀφάβαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ οὗτοι Τιμόλαος. ὄπισθε πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ ἀφ' ἧς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντηκεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅτι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τειχῶν, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα ἀφατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, σπουδαιοτάτῃ ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ἡμῖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι ὕπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, ὅτε οἱ κατὰ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, ὅτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίων καὶ προαστείων τῆς χώρης· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτῃ] Ἐφράτῃ prave O. b Τὸ] Τῶν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξότου O. i Πάρεστιν] Πῶν πάρεστιν O. k Πλησίων] An πλησίον; adscripsit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατίλεξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] *Myriadas* scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίων] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῶν πλησίον ἀμφίων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατίλεξε] Κατίλεξε legendum videtur. *F. G.* Κατίλεξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατίλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A transiit, post quod E sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (ardor) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Reposuisti me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

χειμὼς ἦν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀκέσεσθαι τὴν ἐπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτῆ μένειν, τὴν Βαβυλῶνα φρουλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γὴ σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τῆ κινδύνε γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τὺς πολεμίυς, μηδὲ ἀθρόυς ἐᾶν ἀμείνον παρασκευάσασθαι, παραλαχόθεν [m] αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τὸν Πειραῖα, καὶ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίυς προκεχωρήκαμεν, καὶ ὁ ἥλιος πολὺς, καὶ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που [n] ἐπὶ τὰς ἐλαίας· ἐπὶ τὸν ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας [p] ἀναπαύσασθαι, εἶτα ὕστως ἀναστάντας [q] πορεύεσθαι, καὶ ἀύθις τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναί δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τῶν τειχῶν ἐν τοσούτοις στρατιώταις [r] κάθησαι περὶ τῆ πολέμυ διαλεγόμενος; ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην, καὶ σὺ [s] παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

[m] Αὐτῶν] Αὐτῶν Fl. [n] Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. [o] Ἐπὶ] Ὑπὸ Marc. Nil mut. Edd. & O. [p] Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύσασθαι O. [q] Πορεύεσθαι καὶ] Desunt in O. [r] Κάθησαι] Καθῆσαι O. [s] Παρὰ] Lege περὶ.

ementi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τὴν ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & sim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.* *Ibid.* Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter Τ & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τὸ ὁδεῦσαι. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὦ θαυμασιώτατε τὴν γνώμην, ἐδὲν ὑγιές. *F.G.*

Tum

ΣΑΜ. [a] Πρόσιμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ὑπολαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημάνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ὑπὸ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μὴ σαυτῷ ἀκολούθως δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur: itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὦ τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνος ὑπτιάζω αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνεσθαι· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολῆσειν, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδύναι πάντως αἰ-

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσιμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνεσθαι] Ἀπελαύνεσθαι male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἰμὶ ϵ σίγε vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro ὦ δεῖ τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκεπτεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνήσασαι ὑμῖν] Προσκυνήσασαι ὑμῖν. *Th. M.* Προσκυνήσασαν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Ἀναβ. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσασαν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνήσασαι, etſi προσκυνήσασαι forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῖν autem pro ὑμῶν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἄν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετὰ

turpe est. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in posterum deformis futura sit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipsum cum equo emissa hasta trajeci, ac deinde capite abscisso, ablatoque diademate rex jam factus sum.

χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ἢ τετρῶσθαι αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῶ, βασιλικὸν γὰρ ἢ τὸ τρωθῆναι ὑπὲρ τ' ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα, ἢ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τ' ὑλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι πλὴν ἀλλὰ ὁρᾶς ᵉ ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε ἢ τ' ἵππον διέπειρα, τ' λόγχην ἀφείς; εἶτα τ' κεφαλὴν ἀποτεμών, ἢ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

5 μὰ πόλεις ᵉ ἐπωνύμους ἐμαυτῶ οἰκιῶ, ὅσας δὲ ἢ καθαιρήσω ἑλὼν χ' κράτος, ʰ αἳ δ' ἂν ὑβρίσωσί τι ἐς τ' ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τ' πλησίον μελελεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τῆ ἀγρῆ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τ' ὅρου.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Post haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus sim, quot contra vi captas sim vastaturus, si qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum esset, agro me, ingressus paullatim intra fines, expulit.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· ᶠ ὑμῶν χ' τ' Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. Ὅτι τούτοις ἄρα ἐποιεῖτε ὅσας

39. LYC. Desine jam Samippe. Tempus enim est, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae caussa, (extra stadia enim puto tibi esse imperium) ac Timolaum jam suo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optasse tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laboriosiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, χωρὸς γάρ σε ἤδη μὴ νικηπότα τηλικαύτῃ μάχῃ, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, (ⁱ ἐκστάδιος γὰρ, οἶμαί, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτῆσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολὺ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπονώτερα ἢ βιαιότερα τ' Ἀδειμάντου, ὅσῳ ἐκεῖ-

ᵉ Ὅπως ἐπιτελάσας] Ὅσον ἐπιτελάσας O. ᶠ Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. ᵍ Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* ʰ Αἳ] Οἳ male O. & *Fl.* Οἳ sine accentu marg. *A1.* ⁱ Ἐκστάδιος] Recte *B1.2. P.* Ἐξστάδιος adspirate *J. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξστάδιος pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξστάδιος γὰρ οἶμαι σοι] Ἐξστάδιον, ἔφατο γὰρ ἤδη αὐτοῦ ἐπίσειν σταδίων ᵏ ἀνήκειν ἂν ἀφιεμένου ἡ τοῦ μοναρχία. *F.*

ᵏ Ἀνήκειν] Ἐπήκειν V.

88. *Μετελεύσομαι*] Negat *Pollux* in ἔλαυνω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compositum μετελεύσομαι etiam Noster non semel, ut forsan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod sciam. Sed ἐπελεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemst.* T. I. p. 10. *J. F. R.*

94. Ἐκστάδιος] *Extra stadia tua jam es, stadia imperii tui peracta sunt.* Male Interpres cum ἐξστάδιος confundit, *sex stadiorum* vertens. *F. G. Sex stadiorum* etiam Cl. *Gesn.* quod mutavi. *J. F. R.*

Ἐκστάδιος] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκστάδιος, uti recte scribitur in *Ver.* 2. *B1.* & 2. & P. ut ἐκστενόδιος. Ἐκατόστομος &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξ— In O. vero & reliquis ἐκ— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem stadia*, ex ratione supra ad c. 16. inita, assignari oporteat. Et re ipsa assignata ex 35. pateat, cum Luciano remanserint *Decem. M. da S.*

ἐκεῖνος μὲ ἐτρύφα, δυτάλαντα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γάρ σοι τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος ἀπὸ τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. Ἀπόλαυσις μὴν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προϊόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλή· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πολὺς ὁ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς ὁ [c] Ἀφρικανὸς σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕτως ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπῇ, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, οὓς ἀνίστασιν αἱ πόλεις θεραπεύσασαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis: at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus fero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπότας] Συμποτίτας male O. b Μόνον] Ita Or. Fl. Fr. &c. Μόνη Y. cum Va. c Ἀφρικανὸς] Ἀφρικ. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit Gujet. certiore jure, quam ſupra c. 23. λαγὼς pro λαγὼς. Nam quum οὓς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼ plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale οὓς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin Gujeti emendationem, invitis Edd. recipiam. Y. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longiſſimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire poteſt, qui nihil ſentiat? Vides, quas moleſtias vivus adhuc ſis habiturus, metuens, ſolicitus, laborans; & quis poſt mortem ſtatus futurus ſit?

41. Sed jam optare tuum eſt, Timolae, & ut illos ſuperes, ut *facturum* probabile eſt virum prudentem, & uti rebus ſcientem. TIM. Vide igitur, Lycine, ſi quid reprehenſione dignum optaturus ſim, & quod corrigere aliquis poſſit. Aurum proinde ac theſauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendiſti, non poſcam. Nam iſta quidem infirma, & inſidiis expoſita multis, & plus, quam ſuavitatis, in iis moleſtiarum ineſt.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat ſemper corpus & ſalubre ſit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rurſus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri ſimul queant, hoc ut facile ſolus transferre poſſim: inſuper volare ut poſſim, multum elatus de terra, ad hoc quoque ſit mihi anulus. Verum ſomno ſopire *ut queam* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti ſua ſponte ut aperiatur, laxato clauſtro, remoto peſſulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀπορρεῖ, καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὅπλοις πλεῖστον [e] ὠφελήσῃ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναιδήτῳ [f] αὐτῷ γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὴ ζῶν ἔτι ἔξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ ἢ ἀπαλλαγὴν ἕξει.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑφ' ἁλῇ τούτοις, ὅσῳπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. TIM. Σκόπει γῦν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ἐπιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τίς δυνηθείη. χρυσὸν μὲν ἔων, καὶ θησαυρὺς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ἐπιβουλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τῶν ἡδέων τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἔνι.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἵνα μὲν, ὥστε ἀεὶ ἐρρῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν φοροῦμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τὸν δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺν ἀπὸ τῆς γῆς ἐρθέντα· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ εἰς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, χαλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀπορρεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Παραμένῃ] Παραμένει O. *f* Αὐτῷ] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omiſit O. *h* Τοῦτό μοι] Τοῦτῳ male O. & fine *μοι.*

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Gloſſema videtur τοῦ ὅτι μάλιστα. *F.G.*

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *deceſſum.* *F.G.*

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὅρα, σκόπει, & ſim. *F.G.* Habuimus ſupra, c. 36. pr. *J.F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat ſuperſtitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes ineſſe putarent; vid. & Φιλοψ. *M. du S.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ὅτι πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, θεσθέμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ ποθεινότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνὰ στόμα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑφ' ἕρωτος ἀπάγχεσθαι, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερορῴην, καὶ ἐκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθαι. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατ' μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαδιδόναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] εἰδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθεατὸν εἶναι εἰσιόν. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα ἀξιοθέατον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγειλάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυνον ἁπάντων ἐς χόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑπόπτερον θηρίον, ἢ Φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

43. Quod vero caput eſt, ſit etiam alius omnium ille jucundiſſimus, quo induto amabilis ſim formoſis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo ſit quin me amet, deſideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia ſe ſuſpendant, & prae amore mei inſaniant adoleſcentuli, beatusque videatur, ſi quem illorum modo adſpiciam; ſi vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in univerſum ſupra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego ſim.

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad menſuram vitae humanae vivens; ſed annos mille juventutem unam poſt alteram vivam, interjectis ſeptendecim quibusque annis exuens ſenectutem inſtar ſerpentum. Haec ſi habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum ſunt omnia, in quantum aperire poſſem januas, & cuſtodes ſopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos ſpectaculum nobile, aut pretioſa poſſeſſio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda ſunt, ea non adferri demum curarem, ſed advolans ipſe ad ſatietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix Iavis apud Indos ſpectata nemini; ego etiam iſta

a Μηδένα] Μηδένι. ἵνας L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non eſt in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὑλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυνον] Ἀπέλαυσον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἵνας μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in ſequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὄντας εἶναι ἀνέρασον ὅτῳ &c. exiſtimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέραστος activa ponatur, ſic etiam uſurpari monent grammatici. M. du S.

79. Εἶναι] Non adderem, ſi in pluribus abeſſet. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸ δὲ τῶν καλῶν εἶναι ἐκέκραντο. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pſeudol.* c. 6. ubi ὃν, ὅτε, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. J. F. R.

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elſner.* ad exponenda D. Apoſtoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipſis iſta rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. J. F. R.

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta ſunt haec verba; qua enim ratione quaeſo qui Graece ſcit, inde eliciat, quod dici opoſtuit, *hoc enim unum ſupereſt, cum alia ſuppetant omnia?* M. du S.

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεήσει *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 3. c. 14. κατέμεινεν οὐδὲν τι δεόμενον com-

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suaviſſimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumelioſus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine videnti sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τοῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλου μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τῆς γῆς [i] ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκοῦσι, τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτοῦ ἡλίου, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τοῦ πυρός. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] εἰς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ ἀριστήσαιμι, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύνασθαι καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς διαπτερίσθαι τὸ κρανίον. τοὺς τε αὖ φίλους εὖ ποιεῖν, [n] διαχέαντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑπερόπτης εἴη, ἢ τύραννος πλούσιος ὑβριστὴς, κράμβην αὐτὸν ὅσον διὰ σταδίου εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κατὰ τῶν χρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνου μόνου. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τοὺς πολεμίους ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλους ὑφαιρούμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις, νικῶν παρεῖχον τοῖς φεύγουσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις. τοῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστὶ, μήτε ἀπολέσαι, μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Εἰς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Διαχέαντα] Ἐπιχέαντα O. o Ἐξῇ] Ἔξειν O. & Fl. p Κοιμίσαντα] Κομίσαντα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, *ἐδῶ διῶσι τὴν θυγατέρα ἐδῶ*. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, sp. Caes. legimus, ita δεῖ & δεῖται quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἐνδεῖσθαι videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγου, & accus. rei, ex eod. ἐν δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non inusitatus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δίκαιον. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δίκαιοι & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* ἐδεῖτο ἐκείνης δίκαιον χιλίων νεῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοι ἔχοιμι, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρὺψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marm.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι εἰς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. F.G.

10. Εἰ τύχοι] Sic Mſ. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῆν. F.G.

δυναμένη, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τῶν εὐχῶν; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντίωσθαι ἀνδρὶ πτηνῷ, καὶ ὑπὲρ μυριάδας ἄλλους ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, οὕτω παρακεκινηκότα τὴν γνώμην, ὅτι δακτυλίῳ μικρῷ ὀχούμενον, ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἑπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ ποτε οὐκ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτους ἐνημμένος βαδίζῃ, τὴν ἀριστερὰν ἐφορτισμένος χεῖρα δακτύλων ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπαίει. ὁ ἀριθμός, καὶ δεῖσθαι καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] οὗ ἐνθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα, καὶ πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς παῦσαι, ζωρότερος πιθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτέ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἐγὼ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

insidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae siniſtrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συναπιλαβεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Οὗ] Οὓς male Fl. d Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν ἐκ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ J. sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit Solan.

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. V. 45. Τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένος] Ἐπὶ * τῇ τ' ἀριστερᾷ δακτυλιοφορεῖσθαι. V. (δακτύλιον φορεῖσθαι C. D. M.)

* Τῇ] Non aderat in Edd. Addidit M. du S.

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. M. du S.

46. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. F.G.

49. Ὃς ἐνθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat*. Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat*. J.G.

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. J.F.R.

56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Revivisc.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum molеſte ferre paullo poſt, cum miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt veniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diadematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

ὁμιππε, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, καὶ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲν ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι καὶ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηρεμιόν τινα πλοῦτον, ἀναθῆναι μετ' ὀλίγον φιλὴν ἢ μάζαν ἐδαίαν, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲ ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος· αὐτοὶ δὲ καταβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ διαδημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατος ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὅτι τῆς οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττουσιν οἱ πολλοὶ, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ὅτι τῆς οἰκίας, καὶ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τῆς πτερώσεως ἀφαλυθείσης, καταπεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τῶν δακτύλων. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ἠτήσασθε, τοιούτοις ὄσι, καὶ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

[f] ὀλίγου] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγου, omiſſa in O. [g] Ἠτήσασθε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἄμεμπτον, ἀκατάγνωστον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J. F. R.*

63. Καὶ σταδίοις] An δίκαι σταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Weſtenius.*

65. Ὑπηρέμιον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F. G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν τραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀχαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ὅπλέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐμέμνησο γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανοῦργος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκεῖνος οὐ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μέτριος μοι ἤλγησε. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὑκοῦν χρὴ ὅτε μὲν ἀπᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμφου, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ἂν ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης οὗτος, ἐκτὸς εἰ μὴ πάντάπασι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ψιλὰς ἔχουσαν, τὸ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη ἀν-

MIlitemne iſtum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, poſtea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo noſti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum ſuperiore anno, ſacris arealibus. Quorſum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum ſceleſtiſſima, quae amica tum videbatur eſſe, dolo ſubductum a me abſtraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non eſt, ſed amicam ſibi adſcivit Gorgonam? GLYC. Ita ſane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum iſtuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: ſed quod fieri a nobis meretricibus ſoleat. Quare nec aegre nimis ferre par eſt, nec accuſanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius cauſſa accuſavit olim; quamvis eſſetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, niſi plane caecus eſt: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia an-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνην marg. *A1*. b Ἄνθρωπον] Ἀῶν *J*. per compend. c Οἶδα] Εἶδα *J*. d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl*. e Ἡμῶν] Recte *P*. Ὑμῶν *Fl. Fr. H. J. Ald. B1. S*. f Ἡμῶν] Bene ſic *P*. ceteraeque. Ὑμῶν male *J*. cum *V2*.

ΓΛΥΚ.] Nomen perſonae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impreſſis omiſſum ſedulo addendum duximus. *M. du S.*

4. Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Feſtum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium perſonabat, ἑορτὴ Ἀθήνῃσι μυστήριον ἔχουσα Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron. J. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλῳάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc feſto myſteria Cereris, Proſerpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiaſt. ad *Dial.*

autem livida *ei sunt* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti venefica esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

25 λη δὲ τελιδνὰ, ϗ νεκρικὰ, ϗ τράχηλος λεπτὸς, ϗ ὀπίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήχης ἐστὶ, ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰ, ὦ Θαΐ, τῷ καλλὶ ᵍ ἡρῆϊ τ' Ἀχαρνᾶνα; οὐκ οἶδα, ὡς Φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτης αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ὀπιζαμβὴ, ϗ τ' σελήνην κατάγουσα; Φασὶ δὲ αὐτὴν ϗ πέτεσθ' τ' νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τ' ἄνθρωπον, πιεῖν τ' φαρμάκων ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

M T P T.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τ' Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγαμηκέναι ʰ φασίν. οἱ ⁱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν ϗ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι μοι τηλικαύτῃ πεποίηκας τ' γαστέρα, ϗ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησ', πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ἐγὼ γὰ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλιστα εἰ ἄρρεν

ᵍ Ἡρῆϊ] Ἡρῷ *Fl.* ʰ Φασὶν] Φασὶν ἐγγύην *Fl.* ⁱ Τοσοῦτοι] Τοσοῦτι male *F.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — ἐν ἅλῳ μενούσῃ ἀλῷ τὰ Ἀλῶα τ' Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶα, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα δ' ἦν. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τ' ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 135. Βωμῷ παρ' Δάματρος Ἀλωάδος. Meminit „ noster (*Alciphr*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσωμεν αὐτὸν, τρυγήσωμεν αὐτόν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲν ἕξω τὸ θρυλούμενον τῇ ἐρωτικῇ· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκείνῃ, ὡς ἄπιστος γεγένησαι καὶ τὴν ἀθλίαν αὐτῆς μητέρα. γαμεῖς δ' οὐ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἐναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετὰ τῆς μητρὸς, οὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκέτι ὄψομαι Πάμφιλον. σὺ οὖν δὲ ἤν πρότερον ἴδῃς αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἴδε, μή σε ἀνιάτω, εἰ πάνυ γλαυκοὺς ἔχει αὐτούς, μηδὲ ὅτι λοξοί εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τὸν Φίλωνα ἑώρακας τὸν πατέρα τῆς νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῆς οἶδα, ὥστε οὐδὲν ἔτι δέησθαι τὸν θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρύσῃς, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλωνος ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν οὔτε τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ καὶ τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πάτηρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τὴν τῆς Δημέου θυγατέρα τὴν [c] τῷ πέρυσιν ἐστρατηγηκότι ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τὴν Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καμνάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] οὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile ſecus erit: ſed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei ſolatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miſeram ipſius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Theſmophoriis cum matre, cum nondum ſcirem, illius me opera non amplius viſuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adſpice; nec aegre ferto, ſi plane caeſios habet, neque quod ſtrabi ſunt, & ſe invicem reſpiciunt. Quin Philonem vidiſti, patrem ſponſae: faciem illius noſti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero ſimamne an pulchram ſponſam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam eſſe maturam nuptiis ſcio? Sed neque amicus eſt patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipſo habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, ſolvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre ſolvit; ac ne ſic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum eſſet, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui ſuperiore anno duxit exercitum, eaque conſobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde iſta audiſti; an ipſa tibi, Myrtium, finxiſti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me iſta

a Ἢ] Omittit *J.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδέδοκτο] Ἐδόκει marg. *AW.* c Τῇ] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abeſt a *Fl.* Adeſt in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος ὁ Ἀντιοχίδος φυλῆς. Δῆμος Ἀφιδνὸς ἢ Ἀλωπεκίς. *V.*

62. Οὐδὲ — δύσει] Conf. de hac ſtructura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

J. F. R.

70. Πε-

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego dispeream, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia: & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum redissem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini nostri Aristaenieti filius, uxorem jam ducit, & frugi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

πησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως ἡ γαστέρα, καὶ εὐξαίλο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ.... μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἄφρ ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

ΔΩΡ. Ἀλλ' ὀπτριβείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καὶ φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίου με παρακύψασαν εἰς τὸ γειτονὸν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλλεστεμμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μαθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ τἀληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὴν μητρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τῶν γειτόνων Ἀρισταινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακύψαν αὐτῆς, ἐς ὕπνον καλῇ ἐχθην· εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὴν γειτονὸν, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ἐστὶν ἡ καλλεστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *F.* sola. f Ὁ] Omittit *Fl.* g Ἰδὲ] Εἶδε marg. *Ar.*

70. Περὶ συμβολαίου γαμικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* περὶ Ἀλοσίου. *F.B.*

79. Σωτίθεως] Malim σωίθεως, aut σωτίθεους. *F.F.R.*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praesidet λοχείαις γυναικῶν. *F.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

ΜΗΤ.

Ἐμάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ παρ' ἐμὲ Διφίλος ἔωθεν δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαί γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναπᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῷ παρακαλοῦντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιπεῖν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκείνην, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύουσα, μόνη ὑπὸ τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ἄδουσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτοῦ σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσατο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριζῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνης παρούσης· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενος, ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδή, καὶ ἡ Θαΐς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἡδον-

MATER ET PHILINNA.

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones miscere cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adveni-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφέμενος] Ἀφεμένου marg. *A1.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. Καταλιποῦσαν αὐτὸν ἐπιλθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι ἐς τούτων γενομένων. ἐλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γραι. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφέμενος] Ἀποστάς. *G.*

* Καταλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post συνεκάθευδες voculas duas interserui, quas ideo uncinulis inclusi. *J. F. E.*

† Τούτων] Ita dedit *Salm.* pro edito τοῦτον γενόμενον.

42. Ἀνακλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7.

Ad-

nientem ſentirent Lamprian, & ſatiati tandem eſſent oſculis mutuis: ego tamen apud ipſum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais ſaltabat prima, nudatis multum talis, quaſi pulchros ſola habeat; cumque deſiſſet, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numeroſam ſaltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & ſexcenta alia, quaſi qui Soſandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis ſit, noſti, cum lavet nobiſcum. Thais vero qualia ſtatim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, ſaltatum & ipſa ſurgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & ſaltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitioſius quidem iſtuc, filia: nec enim curare oportebat: ſed dic tamen quid poſtea factum ſit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus ſupinum ſe abjecerat lacunar reſpiciens, dum fatigata deſinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian oſculata es, &, tranſiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna ſunt. PHIL. Viciſſim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuiſti cum illo, ſed illo plorante etiam cecinisti? Nonne cogitas, filia, nos eſſe pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meminiſti, aut quomodo hiemem ſuperiorem acturae fueramus, niſi hunc nobis Venus miſiſſet? PHIL. Quid

το τ' Λαμπρίαν, καὶ ἐχορέυθησάν τ' ὀλίγ' ἀλλήλοις, ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν κατεκλίθην, ὡς μὴ καὶ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ἐπιγυμνοῦσα ὀπιπολὺ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. καὶ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, καὶ εἶπεν οὐδέν· Δίφιλος δὲ ἐπῄνει τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, καὶ ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ πούς, καὶ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυρία, καθάπερ τ' Καλάμιδος Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν καὶ σὺ οἶσθα συλλουομένην ἡμῖν, οἷά ἐστι. Θαὶς δὲ οἷα καὶ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεταί καὶ αὐτὴ ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γοῦν, καὶ ὠρχησάμην, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναισχέα, καὶ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, καὶ τ' Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μέν, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μὴ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἐπῄνουν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιον καταβαλὼν ἑαυτὸν, εἰς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, καὶ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ καὶ ἦδες, ἐκεῖνο δακρύοντος; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' χέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἂν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί οὖν ἀνέχωμαι

[a] Καλικλίθω] Sic *Fl. J.* &c. Καλικλιθῶ *P. H.* [f] Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γραι. ἐξαναστᾶσα. *G.*

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύειν πεποίηκε. *G.*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπειρῶ τὸν δεῖπνον ἀναπλάσας ἔσεσθαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem erraſſe *Bentleium* & *Stephanum*, quia ἀναπλάσας ap. *Athenaeum* pro ἀναπλασθεὶς poni putarint. *J.F.R.*

66. Τυραννεῖν τὸ συμ.] *Ter.* Adelphor.: *Ain, quaeſo, Meſchine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

διὰ τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζου μοι, μὴ ἀνθύβριζε δέ. οὐκ οἶσθα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπι-85 τιμῶσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀπορρήξωμεν πάνυ τείνουσαι τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumelioſe ab illo tractari? MAT. Iraſcere, ſed noli contra contumelioſa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶσθα, Βακχί, γραῦν, οἵαι πολ-90 λαὶ Θετταλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ἔστως ὄναιο) φίλαβοῦσα ἥκέ μοι. θοιμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ'95 ἐμὲ αὖθις ἀναστρέψαντα Χαρῖνον, μισήσαντα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φῄς; οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ φίλει Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέσχεθε, ἃ βουληθεὶς λαβεῖν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ὀπτιφερομένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχί, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι φίλοι τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινά, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρὸν τοῦτ'10 εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καλεληλύθει γάρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MELISSA ET BACCHIS.

MEL.

SI quam noſti, mea Bacchis, anum, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt iſta, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigendi

[a] Σύνεστιν] Σύνεστε male *Fl.*

88. Ἀποῤῥήξωμεν] Idem Proverbium apud *Ariſtenet.* Epiſt. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμεικῷ] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα οἶσθα — γραῦν] Non opinor iſta no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum furgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τῷ παιδὸς) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, ὅτε προσήκαλο ὡς ἔθος προσδραμοῦσαν, ἀποσεισάμενος δὲ προσπλακῆναι θέλουσαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲρ τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεστηλίτευται ὑμῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν στήλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἀκαθεύδων ἀποστραφείς. πόσα οἴει ὑπὲρ τοῦτον μεμηχανῆσθαί με προβάλλουσαν, ἐπιστρέφουσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένῳ τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἰ μοι, φησὶν, πλέον ὀχλήσεις, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. BAK. Ὅμως ἥδεις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλὰ μᾶλλον ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφάγυσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἔωθεν ἀπελήλυθει, τὸ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ᾄσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατ' τοίχου τινὸς ἔλεγε καλαγεγράφθαι τοὔνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἣ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐσιόντων ὅπη τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρομότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑποκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. BAKX. Ὦ τῶν πονηρῶν νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ που ἴδοιμι αὐτὸν, προσλέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῶς δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

ὁ Τοῦτον] Τούτῳ Fl.

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo Εἰ γὰρ χώλη, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. J. G.

52. Ὀσ-

σώσοι γ' ἂν Φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ Φιλτάτη, ὅτι χρησίμη Φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνουσα καὶ ἀχθεινὸν εἰκῇ, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μὴ μῆνας ὅλους τέσσαρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲ ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν οὐδὲ [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸ μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτείας δὲ δεῖ μετὰ ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεχεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεῖσαι δέ τι αὐτῇ τῆς ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τοιοῦτον. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑποθυμιᾷ τῷ [e] θείῳ, πάτησα καὶ τῶν ἁλῶν ἐπὶ τὸ πῦρ· ἐπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνης, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ἐπιστρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ἐπιτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τὴν Φοιβίδα, ἣ συνῆν, πολλὰ αἰτιάσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα ἐδίδαξε τὴν Φοιβίδα τὸ μίσθρον ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ δεξιτερῷ ἐκείνης [f] τοῦ ἐμοῦ δεξιοῦ, τῷ δεξιῷ δὲ τοῦ δεξιτεροῦ ἐμπα-

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτι] Recte *J.* *Bl.* Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὸν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θοῦον cett. male. d Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θοῦῳ cett. f Τοῦ] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad Μισθ. c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικεῖσθαι] Forsan ὑποκεῖσθαι. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversf. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris Θοῦον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. B.*

78. Αἰτιάσης] Αἰτιάσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτιάσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conscendi te, & superior sum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑπῆρξάνω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τ Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τ ἄρτον ϗ τὸ f θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τ ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incensam, & coire vos, nescio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuisti? verum dic an vera sint ista? LEA. Vera, Clonarion, sed pudet me: est enim absurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii est, aut quid sibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una estis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, si quam aliam. Illa vero mulier vehementer mascula est. CLON. Nondum quid dicas intelligo, nisi forte quaedam mascula amica est. Tales enim Lesbi esse ajunt mulieres, quae viros quidem pati recusent, ipsae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid est. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipsum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΛΩΝ.

ΚΑινὰ τοῖνυν σῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τ Λεσβίαν Μέγιλλαν τ πλουσίαν, ἐρᾶν σῦ ὥσπερ ἄνδρα, ϗ συνεῖναι g ὑμᾶς ὀρχ οἷόν' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτον γάρ τί ἐστι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τ κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾷς; οὐ φιλεῖς με, οὐ γὰρ ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ καί τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι ϗ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, τοὺς ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης, ϗ

f Θεῖον] Rursus ex *Fl.* pro vulg. Θύον. g Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰσχύνης est Graece *magna potero*, cum dicere debuerit, *emixo, ut apud sese maneres, orante.* *M. du S.*

80. Μιτρῴου] Aliud odii poculum est apud *Origenem* lib. 7. contra Celsum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ θεῖον] *Casp. Barthius* putat legendum esse θεῖον, & *sulphur* capiendum quod in lustrationibus & incantationibus prorsus utilitatissimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adversar. *Almel.*

83. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τ κυροτρόφου] *Per Cererem. Hesych.* in κυροτροφῶ· ὀφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Hesych.* Ἑταιρίστρια, τριβάδις. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, καὶ Δημώναξα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ περιέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναξα δὲ καὶ ἔδακνε μέλαξυ καλαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑποθερμανθεῖσα ἤδη ἱκανὴ, ἅτε μὴ [c] πεπωκυῖα ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν, ὑποκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησὶν, ἑώρακας ἤδη πώποτε καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρᾷς, ἔφη, ὅπως ἐγὼ ἀνδρώδης εἰμὶ καὶ ἰσχυρὰ, καὶ ἐπιτίθεμαι τῇ Μεγίλλῃ ὥσπερ ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί; ἐγὼ δὲ ἔφην, Ἀλλὰ μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ὦ δέσποινα, οὐκ ἔγωγε ἑώρακα ἄνδρα πώποτε· ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμῶ ἰδεῖν, εἰ ἔστιν ὅμοιος τῇ γυναικί. ΚΛΩΝ. Ἐπιθυμεῖς ἄρα ἰδεῖν ἄνδρα; ΛΕΑΙ. Ἔγωγε, ὦ δέσποτα, εἰ καλός γε ἐστιν. ΚΛΩΝ. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ ἰδεῖν, εἰ ἔστιν ὅμοιος τῇ γυναικί. ΛΕΑΙ. Ἀλλὰ μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ὦ δέσποτα, οὐκ ἔστιν ὅμοιος τῇ γυναικί· ἀλλὰ πολὺ καλλίων καὶ ἡδίων καὶ μαλακώτερος καὶ ἁπαλώτερος καὶ ὀσφρήσασθαι ἡδύτερος καὶ ἰδεῖν ἡδύτερος καὶ ἁψάσθαι ἡδύτερος καὶ φιλῆσαι ἡδύτερος καὶ ἀσπάσασθαι ἡδύτερος καὶ ἐναγκαλίσασθαι ἡδύτερος καὶ ἐνδῆσαι ἡδύτερος καὶ ἐνδύσασθαι ἡδύτερος καὶ ἐκδύσασθαι ἡδύτερος καὶ ἐκδῆσαι ἡδύτερος καὶ ἐπιθέσθαι ἡδύτερος καὶ ἐπιθέσθαι ἡδύτερος καὶ ἐπιθέσθ

hic juvenem, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonaſſam, & mea uxor eſt.* Riſi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir ſis, imprudentibus nobis, ſicut de Achille dicunt, inter virgines delituiſti? & illud habes quo viri censentur, & Demonaſſae facis, quod viri? Illud equidem*; inquit, *Leaena, non habeo: ſed neque omnino illo indigeo: ſed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi eſſe dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei eſſet, ignorabam. *Non*, inquit, *ſed omnino vir ſum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae ſuae narrantem, cum diceret, fuiſſe quendam Thebis ex femina virum: fuiſſe eundem etiam vatem optimum: puto Tireſiam nomen illi fuiſſe. Numquid ergo tibi ſimile quid uſu venit? Neutiquam*, ait, *mea Leaena: ſed ita nata ſum ut vos reliquae: ſed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα ναυίσχον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλε· ἦ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτην Δημώναξαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τοῦτο, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνὴρ τις ὢν ἐλέληθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὴν Δημώναξαν ὥσπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μὲν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιον δέ τινα τρόπον ἡδίω καὶ πολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνήρ εἰμι. Ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὴν Βοιωτίας αὐλητρίδος Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὄνομα. μὴ οὖν τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔχειν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπίθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενον *Geſn.* *e* Δέομαι] Δέομαι *J.* male. *f* Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de ſuret nervoſius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia ſurripuiſſe *Menagium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile eſt divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exſpectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene ſe habet ea lectio, videtur ab ἐφεστὼς ea vox deduci debere: eſt autem veſtis quaedam ſpecies, quae ſuperinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βύρσιον interpretatur, & ἱμάτιον ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανίς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere veſtis τὰ ἐφέστρια dicuntur, ſuſpicor eas veſtes texi ſolitas a mulieribus ſimul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Noſtrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendoſa eſt ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίᾳ, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum eſt) Ἥφαιστος ſaepe pro igne ſumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum ſeu ignem aſſidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani feſto, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in ſermone de myſteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P.a G.*

Ἐφέστρια] Vide an feſtum notet. *M.du S.*

Ἐφέστρια] Feſta fortaſſe. *F.G.* Marg. *Pariſ.* „ *Epheſtris* veſtimenti genus militaris eſt, unde Epheſtria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut canticum, aut etiam feſtum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari poteſt. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix poſſit aliorſum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehenſos; idque ipſum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum ſit proxime, neque trahi ad aliud poſſit: putavi nihil eſſe commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέστια, & intelligere *domeſtica, patria, memorabilia & ſingularia patriae ſuae.* Ἐφέστιον eſſe, qui eandem nobiſcum Veſtam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γῆν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῆν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ ὑδὲν ἐνδεεστάν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, ἀλλὰ πάρεχε, ὅψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσης πολλὰ, καὶ ὁρμόν τινά μοι δόσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἄνδρα [a] περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἥδετο, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri sunt. Igitur satis tibi est; inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, si fidem mihi non habes, & nihil me inferiorem esse viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: sed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum supplicanti, & monile mihi donanti pretiosum, atque lintea tenuissima. Tum ego illam uti virum complexa sum: illa fecit, basiavit, anhelavit, atque supra modum delectari mihi visa est. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim die maxime. LEA. Noli curiose exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caelestis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ω Κόρινν', ὡς μὲ ὑ. πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲ ὡραίῳ γενομένῃ, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μανάριον. ἐχέτω δὲ καὶ λίθους τινὰς πυραυγεῖς, οἵους ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτος· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲ

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didicisti: quae cum pulchro adolescentulo fueris, & minam mercedem primam abstuleris, de qua monile jam statim tibi emam. COR. Ita sane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale est Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi sunt reliqua, & quomodo viri tractandi sint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Πέριελάμβανον *f.* male. b Ὃ] Constans lectio. c Ἐξ] Ἑς male *f.* sola. d Μανάριον] Μανάριον. marg. *Al.*

69. Πάρεχε] *Aristoph.* Καλῶς παρέξω, καὶ οὐκὶ προσκινήσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Θῦσαι μὲ τῇ Παυδήμῳ δύσει λευκὴν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οὐ κάποις δέρμαλιν. *F.G.*

Οὐρανίαν]. Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M. du S.*

72. Ὡς ἐνόμιζες]. In omnibus libris nostris legebatur hic ὃ, quod necessario sic mutandum fuit. *M. du S.*

Ὃ ἐνόμιζες]. Ὡς ἐνόμ.. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putasti.* enim aeque rectum ac *eum putasti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J.F.R.*

77. Μανάριον] A μάνα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum est μανάριον. Τῷ μάννα autem cognatum videtur τοῖς πάππας, πάππη, ἀππὶς, *Hesych.* Πάππας, ὁ πατρὸς ἢ τῆ πατρὸς ἀδελφός. οἱ δὲ τὸν τούτου ἀδελφόν. Πάππη μητρὸς ἀδελφή. Ἀππὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Πάππη & ἀππὶς utrius *matrem* notare videtur, & πάππας *patrem*, ut & πάππος, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μανάριον] Sic iterum *Dial.* VII. usurpat. *M. du S.*

82. Ἀποστροφὴ] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impressi.

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-8 ret, omnium rerum nobis erat copia: aerariam enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem 9 illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia 9 mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante vesti-

ἡμῖν [e] ἀποτροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶδα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γάρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ὀμνύντων ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὰ Φίλινον μηκέτι ἕσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὸν τελευτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδόμην τὰς πυράγρας, καὶ τὴν ἄκμονα, καὶ σφῦραν δύο μνῶν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ κῆμονα κλώθουσα, ἐποριζόμην τὰ σιτία μόλις, ἔδοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα θρεμμένη. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὐχ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλιχορεύσεις ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἀλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, καὶ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὅτῳ ἐθέλοι. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς θεσπέσιαι [f] εἰσὶν αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

[e] Ἀποτροφὴ] Recepi ex *J.* & *P2.* Ἀποτροφὴν cett. [f] Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱ τραῖραι.

pesti corrupte ἀποτροφὴν. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφῦραν] Σφῦρας forte. *F. G.*

93. Κρόκην κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *trahum tolletis*. *Gl. Pb.* *F. G.*

95. Ἐλπίδα θρεμμένη] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, τεθραμμένην ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam θρεμμένη ego in omnibus reperio, & si θρεμμένην legi voluisset, id indicasset. Sed de θρεμμένη movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J. F. R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F. G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F. G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae caussa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet obconsensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum; sed solent illa mulierum in η. esse oxytona, ut Θρυμαλὶς, Θαὶς, Βακχὶς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Gronjetο* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J. F. R.*

σαι τ ὥραν, πρεπόμενην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα προέισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέσσαρες. KOP. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; KPΩB. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπισαμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐφαλὴς οὖσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὅτι δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (καταγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε ἐμφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτεται μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, καὶ χαριέντως ἀλλ' ἀναπαυομένη. KOP. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; KPΩB. Τότε μάλιστα, ὦ Κόριννα, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγξεται, ὅτε ἐπισκώπτει ἔς τινα τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ λέγει τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἐν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐραστὴν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπέμψειε] Μεταπέμψει fors. *F.G.*

24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? *F.G.*

41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέγε. *F.G.*

44. Παρὰ τὸν αὐτῆς. ἀλλ' ἤδη] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. *J.M.G.*

Παρὰ τὸν αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλεόνα ἔχοις ἢ αὐτή. *F.G.* Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ τῆς ἐλπίδος, *ſpe minus*, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. *J.F.R.*

64. Ἀντὶ τοιούτου] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. *J.F.R.*

66. Τῇ Παυδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφοτέραι πάρεισι, ἡ μὲ Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἤ τινι Οὐρανία τετίμηται ἐν κόποις. ἄγγε δὲ Παυδήμῳ, ἀλλὰ τὸ τῆ ζοὺ συνταγικόν τι ἐ πολὺ τὰ Ἀφροδίσια ἀκρατές. δέμαλιν δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, ἀλλὰ τὸ σωφρονέστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῶον ἐ ὧν ἄφετον, ὁ τῶν νόμιμων τῆ γαμίᾳ ὑπαινίττεται συζυγίαν. ὡς πλουσιώτερα

A

rum tu ista . . . Verum nihil, cara Adrastea! dico: vivas solum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales sunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, sed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non satis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formosi vero solum illud, formosi volunt esse. Tibi vero semper sit cura majoris lucri, si vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monstrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam supra fidem dives est, ut ter beatam matrem praestitit.* Quid ais? facies ista? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, si forte hodie quoque venerit adolescentulus, Eucritus: certe promisit.

45 ἄλλο οὐδέν, ὦ φίλη Ἀδράστεια, φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθούμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἡμῶν χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ 50 ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ οὐ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· οὗτοι μὲντοι καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. 55 σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἅπασας, ἐνδειξάσας σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κροβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φῄς; 60 ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγώ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μεῤῥάκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

MAT.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Musarium, qualis est Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caelesti vero & Hortensi bucolam unicuique, & coronare divitiarum do-

ΜΗΤ.

65 ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐραστὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἦν, θύσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δαμάλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Προέξεις ἅπασιν Coll. b Λουσομένη] Λουσομένη Fl. c Ἔτι] Δ' ἔτι Fl. recte, credo, ut init. Dial. seq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δυίμονα εἶναι τοὺς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένους ὑποκωμάσαντας. V.

61. Πράξεις ἅπασιν ῥᾳδίως.] G.

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. G.

ἤδη ἐστίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam sequitur Cod. Memmian. dum dicit μοιχάδα esse sacrificium τῇ Πανδήμῳ, ἀλλὰ τὸ πρὸς συνουσίαν κεκαθαρμένῃ, καὶ δάμαλιν τῇ Οὐρανίᾳ, ἀλλὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Πανδήμῳ] Vide notam nostram ad Διαφορ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui castior illa Venus perhibebatur. V. supra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pausanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum est supra ad Εἰκ. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F. G.* Immo *Cererem*. Vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. *Tim.* c. 22. No. 58. ubi

ραν, καὶ ὅλως μακάριοι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γῦν ὠφελεῖ τῦ νεανίσκυ ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, ὐκ ἐσθῆτα, ὐχ ὑποδήματα, ὐ μῦρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρώων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φὴς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσει. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γῶν, ὦ μῆτερ, κατὰ ταιν θεαῖν, καὶ τ [b] Πολιάδος. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ ἀφ' τῦτο πρώην ὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοῦσης ἐμῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικύς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γῶν Χαιρέας ἔρανον σὺν ἑφήβοις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γῶν καὶ χιλωνίσκυς, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν ὗτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱὸς ὢν τῦ [e] Ἀρεοπαγίτυ, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & , *Tua erunt omnia!* Tu vero etiam juravisse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abliguriit; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Ephesi curasset: oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam? Sane missus a Mercurio thesaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est: & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus, modo se-

nex

a Σε] Neglexit *Fl.* b Πολιάδος] Sic *Fl. J. P. B1.* &c. Πολιάδος *B2.* c Ὁ Χῖος] Omisit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* e Ἀρεοπαγ.] Ἀρειοπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θήσεσι, θάνῃ. *F.G.*

79. Κατὰ ταῖν θεαῖν] Ad oram Mſ. Regii scriptum erat κόρη ἡ Δήμητρα καὶ θεαὶ, ἢ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τῦτο Ἀθηναίων ἀς ἡ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκυροι οἱ ἐν ὁμνύουσιν, νὴ τὼ Σιώ. *J.B.*

Κατὰ ταῖν θεαῖν] Cererem & Proserpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuisse, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & seq. Sic ἐ μὰ τὼ Θεὼ. *Non, per Cererem & Proserpinam*, Chorus mulierum ap. *Aristoph.* in Thesm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδος] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaste Minervam faciemus? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Καλιάδος. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam statuere necesse est. *M.du S.*

Πολιάδος] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθῶσαι συμβολὴν] Hac de re copiose vir Clar. *Isaacus Casaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδωσας, λὰν κοσμῶ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deest a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἴδει γὰρ Χαιρέας. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Gesn.* Neque video quin ἰδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (scil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, simpliciter, *in-*

nex moriens conniveat. MAT. Ergo, Mu-
ſarium, cum opus erit ſolcis, & poſtulabit
ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum ſpei a nobis:* & ad piſtorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.* Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores ſunt? MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adoleſcentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis & ipſe, minas ferens duas (vini enim pretium patris miſſu acceperat) tu illum quidem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

πας' αὐτῆ, ἢν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ἀποδῶσαι δέῃ, ἢ ὁ σκυλοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῆς ἐλπίδων [f] ὀλίγας πας' ἡμῖν λάβε· ἢ πρὸς τὸν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· ἢ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτώμεθα, Περίμενον, φήσομεν, ἕως ἂν Λάχης ὁ Κολυττιεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τοὺς γάμους. οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, ἢ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, ἢ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, ἢ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἶ πιστὴ, ἢ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· ἢ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγάγες ἢ αὐτὸς (οἶνου δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τῷ πατρὶ πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείψασαν παραδέξασθαι τὸν ἐργάτην ἐκεῖνον χιμάβρας ἀπόζοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

[f] Ὀλίγας] Omiſit O. [g] Ἀχαρνανεὺς] Sic *Fl Ald. H. P.* Ἀχαρναεὺς *J.* & *V2.* Ἀναφλύστιος marg. *A1.* Ἀχαρνεὺς *Guiet.* & *Menag.* [h] Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, quid intererit? Et ſi ἴδῃ legas, idne impersonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *J.F.R.*

88. Οἴονται γάρ] Subaudi ὡς δώσουσι, ut ſupra. *F.G.*

Οἴονται γὰρ] Malim δὴ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γὰρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσίῃ] Pro προσίοιτο Attice. *F.G.*

14. Ἀχαρνεὺς] Ἀχαρὼς omnino leg. videtur. *F.G.* & *AE.M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀναφλύστιος adſpirate ſcribendum Ἀχαρνεύς? minime. Nam Ἀναφλύστιος vocatos λέγει τὸ ἀνούρους φυλέτῶν τοὺς κοφαλᾶς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Guiet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Jenſius* legendum eſſe ἀπεμύχθισας cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἐχθὲς τοῖς ἄνω ſubſtitutum ivimus ſupra in Δεῖπν. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττω, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *J.M.G.*

21. Κινάβρας] *Heſych.* κινάβρα, δυσωδίαν τῶν τράγων. *F.G.*

Χαιρέας, ἢ χοιρίσκος [a] Ἀχαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, ἢ πονηρὸν ὀσφραίνεται· τί δ' Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, εἰ καλὸς ἦν, ἢ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέας; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; ἐκεῖνον ἀνέρας σὺ μενεῖς ἀλλ' οὗτος, καὶ [b] σωφρονήσας, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἄγει· τί δέ σοι δέδωκεν εἰς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μαιάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὖτος ὁ τέχνην εὑρὼν ὅπως τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθῆκεν ἐξαπατήσοντα, οὐκ ἀπὸ τῆς μητρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς θρύπτιβαν, μήτε αὐτὸς δίδους, μήτε ἄλλου τὸ διδόντων ἐᾶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη αἰεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσει [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, ὅτε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod eſt in proverbio, Acarnanius. MAT. Eſto. Agreſtis iſte, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepiſti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, ſe interfecturum utrumque, ſi quando me cum illo deprehendiſſet. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quaſi non meretrix eſſes, ſed legiferae *Cereris* ſacerdos. Mitto reliqua: ſunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei feſti cauſſa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non ſervum immiſit deceptorem? non a matre petiit minatus ſe militatum enavigaturum, niſi accipiat? Sed deſidet, nos atterit, neque dans ipſe quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Muſarium, duodeviginti annorum te ſemper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipſe erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & baſiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor ſane erit. Argumentum ejus rei hoc eſt, quod nondum duxit uxorem, ſed urgentibus, vim quaſi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Muſarium, admonebo.

AM-

a Ἀχαρνάνιος] Et ſic *M.* notante *Solan.* b Σωφρονήσας] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφρονήσῃς *H.* Σωφρονήσῃ *J.* & *Fr.* Σωφρονῆς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει *O.* d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἄγει] Ἀλῶα, ἑορτὴ ἔστιν Ἀθήνησιν, μυστικὴ σφόδρα, Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τοῦ ἀμπέλου, καὶ τῇ γενέσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἐν ἀγροῖς τοὺς ἀλητηρίους περὶ τοὺς ἄλως πονοῦντας. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρες Edita. Idem τὸν ante ἀνθρώπους inſerui, & verbum ultimum πονεῖσθαι reſtituit, quod πονεῖσθαι male legebatur.

Ibid. Δεῦρο μοι] De hoc Proverb. *Eraſm.* *J. B.*
Λεῦρος — Χαιρέας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*
22. Ἀκαρνάνιος] Ἀχαρνεὺς forte. *F. G.*
24. Ἀποστῆναι] Ἀποστήσεσθαι legendum. *F. G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris ſacerdotes caſte vivere debebant, vid. Illuſtr. *Spanh.* ad Callim. p. 662. *J. F. R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS.

A M P.

SI quis vero, mea Chryſis, neque zelotypus eſt, neque iraſcitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abſcidit, aut diſcidit veſtem; illene adhuc amator eſt? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec ſola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec ſint. Nam reliqua, oſcula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris ſignum & adhuc naſcentis: at ignis totus a zelotypia eſt. Itaque ſi te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus eſt, bona ſpera, & ſemper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? ſemper eum mihi dare alapas? AMP. Non iſtuc: ſed indigne eum ferre, niſi ad ipſum ſolum reſpicias. Quandoquidem ſi non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iraſceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere ſuſpicatus eſt, amari me a divite, eo quod caſu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, ſi a divitibus coli te ſuſpicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem ſuum in eo putabit agi, ne rivales ipſum ſuperent. CHRYS. Verum enim vero hic ſolum iraſcitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Neſcio

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

Α Μ Π.

Εἰ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλότυπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐρράπισέ πω ὁπόε, ἢ περιέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια περιέσχισεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρωντος, ὦ Ἀμπελί, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἐρχομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ καὶ σὲ, ὡς φῂς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλότυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ ματῶν ὑπέλαβε τῶν πλουσίων με ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαί σε σπουδάζεσθαι. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπερβάλοιντο αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιστα λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

e Εἰ τις] Ὅς τις *Fl.* f Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶται] Conf. ſupra *Dial. Meretr.* I. pr. *F.F.R.*
34. Μανιάριον] Leg. fort. *νανιάριον*, ut ſupr. (*Dial.* VI.) An *μανιάριον* eſt a *μάω*, *μάπτω*, *μάπτα*, quod idem eſt *τῷ μάσσω*. *F.G.*
41. Οἶσι] In Mſſ. *ἴστι*. *F.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemſterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4 p. 107. *F.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρα γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipſum hoc ſtatuendum; aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phraſin probat Doctiſſ. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. perſuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, διὰ σοῦ legendum. Habuimus idem ſupra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ δὲ γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *F.F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba cenſeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, ἢν εἰ [a] πύθηται ἀμελεῖν· εἰ δὲ πιστεύσαι μόνον ἔχειν, ὑπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, καὶ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν ποτε, ἃ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα με Δημόφαντος ὁ δανειστὴς, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. οὗτος οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δὲ, ὦ Χρυσὶ, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ὑποστένων, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ προσγιγνόμενος ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο ἀφ' μακρῶ. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφὼς) τὸ μὲ πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲ διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑποθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιστὰς πολὺ, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαυσεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διεῤῥήγνυτο τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

cur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero advenientem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit omenses octo integros. Uxor autem ipsius di-

a Πύθοιτο] Πεῖθοιτο *Fl.* sola. b Ἑταιρίσασα] Ἑταίρησα *Fl.* c Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. d Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι marg. *Ald.* e Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πυθοῖτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτης] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ differte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μοι Δημόφ. Cui μοι iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀναδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀνεφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura

Bergl.

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egisse : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chrysis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adolescentulus, si quid patri illius acciderit.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ Φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ Φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, καὶ σὺ χρῶ ὁπὶ τ Γοργίαν τῷ αὐτῷ Φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἢν τι ὁ πατὴρ αὐτῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipsa quoque: sagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pedissequos simul multos. Et amici ut viderunt, salutandi caussa ad ipsum concurrere: interea famulum conspicata a tergo sequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum salutassem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egistis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reversi estis?* PAN. Non oportebat hoc statim: sed ista, *Cum salvi redistis, multas gratias agimus Diis, & hospitali praesertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem semper in-*

Δ O P K.

Απολώλαμεν, ὦ κεχλημμύη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ f τ στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἐώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τ θεράπουλα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτῦ, πρόμην, g καὶ, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τ πολέμου ἔχοντες h ἐπανεληλύθειτε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τῦτο εὐθύς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι μὲν ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ i στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πράτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene B. Fl. P. S. &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. J. Fr. & H. f Τῆς στρατείας] Στρατείας Fl. & sine artic. g Καὶ] Abest a Fl. h Ἐπανεληλύθειτε] Ἐπανεληλύθατε Fl. i Στρατείᾳ] Στρατείᾳ Fl.

Burgl. J.F.R.

9. Ἄπαντας ἐκμάναι] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* J.B.

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus personas habeant Edd. optimae, & in ipso Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adesse, priorem in inscriptione omisi. J.F.R.

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ἡμεῖς. F.G. Tu nihil mutabis Lector, si illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, sed tamen familiaritatis signum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum si cui πράττειν pro degere, vivere, non satis notum, adeat praeter Bud. Comm. & Kuss. ad Aristoph. Plut. 341. etiam J. Elsn. ad Epist. ad Eph. VI. 21. J.F.R.

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut sit: *num quid ab hostibus reportastis spoliorum?* At nihil est mutandum; nam ἄξιον cum πολέμου recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. J.F.R.

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis Pausanias, qui ultra triginta alia passim affert; nusquam, quod quidem sciam, meminit. M. du S.

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν Δημοπόλου. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἀ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα ὕτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεκλημένη μοι δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέπεθει πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, ὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' ὀ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησιν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶ ἐκεῖνος ἀδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ηὐχετο ζῶσαν καταλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολουθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπομεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφον ἐνεβέβλητο τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὑπόπολης. εἶασα δ' ὃν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελῶσα, ὡς σοὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, ut ageretis? & ubi essetis? Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desideresset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedisequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμίωνα Edd. hac priores. *b* Τηριδάτην] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *V2.* quae Τηριδάτας. *c* Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένωνα, &c.] Sed scribendum Παρμένοντα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμίωνα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes insidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenis.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ἀπομετρεῖν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(ommino equidem diffiotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stiriensis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, o Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas dispositerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τὸς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὑρὼν τ Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τ παρόντων σωτήριον· ὅτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· ὅτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ προσδέχεσθαι· προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκὰς, ὑπὸ τ ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ χάλασποι; ΦΙΛ. Τί δ' οὐ πίνομεν, ὦ Πανυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος οὖν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἶχε, ὦ Πανυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ἐπὶ τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μὴν οἱ παθόντα, καί σοι χάριν ἔχω, ἐκ ἔτι γὰρ ἀπαλλαγήσομαι τοῦτο σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀχθεὶς, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Πανυχίδος, ὅτε ᾤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Πανυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία

2 σ-

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω *Fl.* [e] ΠΑΝ.] Omiss. in *B. P. H.* Adest in marg. *A*1, *J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῖν] Ἡμῖν *L.* Idque recipiend. credo. [g] Οἶχε] Non habet *Fl.*

compendio forsan πάντων est natum. Neque mihi quisquam *de summa rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τ ὅλων tum potius dixisset. Sed de *praesenti rerum statu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Responsum vero Pannychidos ὧν τ παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατος] Hic Philostratus, si *Joh. Jensio* credas, (de Script. Hist. Philos. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀθυμῶ, leg. *Aristaen.* Epist. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀξιωθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Πανυχί. τοῦτον δὲ πᾶς' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ὅτι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ οὐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ στενωπὸν τῇ φάλαγγι· ὄπισθεν μετόπιν μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πᾶς' ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μιαθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα δημοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψει δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχεσθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam sequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeesse apud Odrysas jube. DOR. Libera quidem est, & sequetur, si voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intrasse melius erit. Irato enim adesse Polemoni non convenit: & magis ipsa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philostratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut frustra ego tot caedibus exercitatus adsum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obsepsere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & sagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus ista, mercenarie, dicis? & larva quasi terrere nos postulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidisti? castellum forte insedisti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin scies paullo post, ubi accedentes nos protensis hastis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo instructi. Ego autem & Tibys iste (solus enim hic me sequitur) lapidibus vos ac testis ita dispergemus, ut neque, quorsum effugiendum sit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *Va. Bl.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omissa persona. c Ἦκον] Ἥκουσιν *Pell.* d Μιαθοφόρε] Recte sic plerique *Μιαθοφόρε J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβιος hic habebant Edd. cett.

18. * Δημοιρίτης ὤν] Δημοιρίτης, † τοῦτο ἴσως τὸ τριάκοντα λοχιτῶν ἐπιδιάκοσιν, ἐπειδὴ τοῦτο δήμοιρον ἦν ὁ δημαχικῆς. ὁ δὲ τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δημοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγός, ἀφ' οὗ παρ' ἕκαστος στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δημοιρίαν καὶ §ἡμιλοχίαν ¶ταὐτὸ φασι. καὶ δημοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς δημοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δημοιρίτης] *Δημοιρίτης* male edita.
† Τοῦτο] Τοῦτο V.
‡ Ὁ λοχαγός] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed *ὡς* duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita scripsit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impressis sic mutatum est. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Pannychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid simile, an ἄδε, i. e. huc age, adduc. *ἰσχω. F. G.* Parum interest quid suppleas, est ille accusativus subito imperantis, poscentis, ubi varia verba subaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel *πάλιν* intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, si pro ὦ Παρμ. invenirem ἄδε. Verum quo brevior locutio, eo imperiosior. Sed quum vel ipsum ὦ sic abesse possit, non jam, cum adsit, peccaverit, qui ἄδε pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis persona; necessario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tra-ctum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ἐ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ὅτος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἀπολέμων Ἀρισταίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ὀλοίμην ἀπολέμων, ἑλκόμενον τῷ πώγωνι ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί παθὼν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦτα ἔπεισε τὴν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ἀπόκοιτός μοι γενόμενος, [g] ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ παρ' ἐμοὶ ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἓξ ἡμερῶν,

[f] Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. [g] Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὁμίλησε *F.* & *V2.* [h] Τριῶν] Τρίων *F.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διαυλίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur οἱ δι' ὅλου μισθὸν λαμβάνων, dicitur & διαυλιτὴς ὁ διαυλοδρόμος. *F. B.*

Διαυλίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διαυλίτης] In marg. Pariſ. additum: διαυλίτης a διαυλία, quam eandem & ἰσοπλοχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi σιτωνίτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοίρᾳ. *F. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quali ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter παραγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextram!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F. M. G.*

23. Τίβων] Cognatum videtur eſſe τῷ τίβυς, a. τίβυς, τίβυρ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίβωνος] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίβους. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐπὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐπὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἔτι σοι ἐῶντι. *F. F. R.*

ξῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γυμνασίῳ. ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴν [a] Νεβρίδα περισκεψομένην αὐτόν, ἢ ἐν ἀγορᾷ περιπατοῦντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ περιπατοῦντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀριστοινέτου, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τὸ ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐκάθιζον ἅμα ἐς τὴν [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπανῆκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει διάγειν τὸ μετ' ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἐστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ἀφίκετο ἥκων ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τυτὶ παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶδα γὰρ οὐδὲ γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα. ὦ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑπισουρμία, δηλοῦντα ἐπείξιν τινα τοῦ γεγραφότος. λέγε δὲ, Πῶς σ' ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ; τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰ αἰ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χθὲς μισῶ, ἀλλὰ χθὲς ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀριστοινέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. κἀκεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶναι

diebus neque accessit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (nescio vero quid de illo mihi praesagiebat animus,) misi Nebridem quae circumspiceret illum in foro versantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait se vidisse cum Aristaeneto, & innuisse ei e longinquo. Ipsum vero cum rubore dejeciisse vultum, nec amplius eo oculum adjecisse. Illa ad portam usque geminam prosecuta, cum nec omnino se converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuisse, quae conjectare non possem, quid factum esset adolescentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipsum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia versabam in animo. Jam vero sero vespere venit Dromo, hanc ab illo epistolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: nosti enim sane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde disertas, sed sibi implicitas, festinationem quandam scribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drosse, Deos facio testes.* DROS. Hei, hei, miser ne salutem quidem adscripsit. CHEL. *Et nunc non odio, sed necessitate distidium a te facio. Pater enim Aristaeneto me commendavit, apud quem philosophiae dem operam. Et ille (comperit enim nostra omnia) multum sane me increpuit, indignum esse dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *Ar.* cum *Fl.* ut *Monag.* voluit. Νιψίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic sequor Ed. *Amst.* Nam cett. ποικίλῃ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic *P.* aliaeque. Ὅλῳ *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omisit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adscivit marg. *Ar.* g Ὑπισουρμία] Πεπισουρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γρ. τὴν πόλιν. *G.*

49. Νιψίδα] Νεβρίδα Scribendum videtur. *F. G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaestra* converterat, haec glossa *Micylli* addita: alias *porticu*, ποικίλῃ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, sic rursum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit se ποικίλῃ edi velle, nihil haesitavi quin veritati parerem. *J. F. R.*

52. Ἀριστοινέτου] Occurrit hoc nomen saepius apud Nostrum, vide *Dial. M.* & *Symp.* c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in Mss. *J. B.*

63. Ἐρμῶνος] Subaudi κατὰ τοῦν. *Animo versabam. F. G.* & *AE. M.* Habuimus idem supra *Alex.* §. 8. *J. F. R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Anchitelis & Erasiclea filium: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Accurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre sibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromonem λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλης ᾧ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προίμασθαι τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραιον ἴκοιλο ὁ λήρων ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς καὶ φυλάσσων, καὶ ὅλως οὐδὲν προσβλέπειν ἄλλο εἰδέναι ἔξεστιν, ἄτι μὴ ἐκεῖνον· εἰ δὲ [h] σωφρονοῖμι, τὰ πάντα συνθεῖεν αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἀπάρτιον καλλιστήσειν, τοῖς πόνοις προαγυμνασθέντα. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ἀποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειτίου. ΔΡΟΣ. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειτίου, ἔχει τινὰ ὑπόλοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καὶμοὶ οὕτως ἐδόκει· ἀπόλλυμαι δ' ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ὁ μὲντοι Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστταίνετον, καὶ ἀπὸ προφάσεως μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειτίαν ὑποθέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ [k] ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείληκε δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλειτίου καλέσειν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἐχρῆν, ὦ Δροσὶ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

b Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omisit O. *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. El. P.*

9. Γαστρίσαι] Ἀμπρίσιον τρῶσαι. *G.*

68. Ἐκπεσοιμήν] Mss. ἔκπεσον. *J. B.*

82. Μὴ ὥραιον ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Casaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραιον] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharsi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραιον ἴκοιλο] Conf. supra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemsterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴκοιλο aberant a Mss. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. sed minus veram. *M. de S.*

6. Ὅλως] Forsan ὅλον. Sed non tanti refert. Sacpissime enim eodem redire, aut certe saepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jens.* ad *Hermot.* c. 2. Cum *isi* tamen ὅλον fiequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλον εἰμὶ τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλη εἰ τῇ ἕξει. Ib. Ep. 12. ὅλως τῇ μέλει ὑγιαίνει. Sed quando περὶ addítur, ut hic, alia res est. Nam sine περὶ vix aliter potest quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζω explere ventrem, *suburare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάστρισα, καὶ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ὀνεμ. DROS. Feci: & praeterea mens eſt, ὅτι. κέχνισται γὰρ καὶ Νεβρίδα. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιγράψειν μοι δοκῶ ὅτι τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετον ἀμφθείρει Κλεινίαν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου τι συνδραμεῖν τῇ μηνύσει τοῦ Δρόμωνος ἀμβολῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτός, ὦ Δροσὶ, ἄνθρακα πόθεν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συστράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, καὶ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστάινετου.

prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo eſto. Bene ſuccedent omnia. Ego vero etiam inſcribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare ſolet Architeles, *Ariſtaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero ſatis occulte poteris ſcribere? CHEL. Noctu, Droſe, ſumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adverſus impoſtorem Ariſtaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ.

ΤΡΥΦ.

Ἑταῖραν δέ τις πωλεῖ, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δούς, καθεύδει ὑποστραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' ἤτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, ἤτε διψῆσαι μόνον ἠθέλησας, ἔκλαιες δὲ καὶ πρὸς τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ ὁ μελέλεπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ὑποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ὑπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ὀλλύσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν σὺ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. εἰ γὰρ ἀνέχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκειάς θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μέλαξυ ἡμῖν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

TRYPHAENA ET CHARMIDES.

TRYPH.

Meretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, averſus deinde jacet lacrimans & ingemiſcens? Sed neque bibiſti puto jucunde, neque coenare ſolus voluiſti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non deſinis pueruli inſtar ejulare. Iſta ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius poſſum. TRYPH. Sed me non eſſe, quam amas, illud quidem ſatis appparet: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quaſi murum inter nos quendam veſte interpoſita feciſſes, metu, ne forte te attingam. Quae tamen eſt illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδα] Ex *Pell.* admiſi. Νεμρίδα Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic ſcripſi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀπόθου P. B1. & 2. d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem ſaturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *ſaturare* placet. F. G.

Γαστρίσαι] Pro *ſaginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem perentio* interdum accipi, vid. *Geſn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. J. F. R.

11. Κέκνισται] In margine Mſſ. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐρᾶσθαι ἔχει, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἀντέρων λογισμῶν κάμνοντες κεκνίστεσθαι. J. B. *Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero: certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis? Duae enim ſunt: illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius: an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es? CHARM. Non nuper initiatus: ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt? Urge aliquando ut nudam videas? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit?

συνελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ ποτὰ τοιαῦτα ἀφροδισιάζειν. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδά γ' πάνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, καὶ κείνη σέ. ἐ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τοὔνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις; δύο γὰρ εἰσὶ τ' ἐκ Πειραιῶς, τ' ἄρτι ἀφηκορευμένην, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τοῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός; ἢ τ' ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομάζουσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γ' ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δ' ἐκείνην ἔκλαες; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελὴς, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερὰ, ἃ εἶδες, Φιληματίῳ, ὡς ἐχρῆν γυναῖκα πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο καὶ εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἂν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπισκέψαι γὰρ ἀκριβῶς, ἡνίκα βλέψας ποτὲ τὰς κροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ᾗ δὲ τὰς κροτάφους ἐπόταν ἀφαιρῇσι τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, πολιοῦται τὰ πολλά· κἄστι τί τοῦτο βιάσαι ποιῆσαι καὶ γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίστατο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτην

e Ἑταίραν] Scripſi cum *S.* Ἑταῖραν *J. P. H. Bs. Ald. Fr.* Ἑταίρων accentu acuto *Fl.* f Ἀ εἶδες] Ἀ εἰ εἶδες *Fl.* g Ἔχρῃν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεοτελὴς] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J. F. R.*

14. Κατουρουμένῃ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. Ἀ εἶδες Φιληματίῳ] Inſititia videntur & inepta. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνῶν; ἦπου τάχα ϗ ἐλύπησέ σε, ϗ καταφρόνημα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. ϗ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτήσῃ οὐκ εἶχον δόσιν ῥᾳδίως, ἅτε τοῦ πατρὸς Φειδομένου τροφίμου, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλεισέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ϗ αὐτὸς θέλων αὐτῷ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦλθον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὅτι τούτοις παραλαμβανούσῃμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, ϗ ταῦτα Φιλήματιον τὸν σοφόν. ἀλλ' ἄπειμι, ϗ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ἦσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστὶν ἃ φῂς περὶ Φιλήματίου, τὴν [b] Φενάκην, ϗ ὅτι βάπτεται, ϗ τὸ τῶν ἀλφῶν, ϗδὲ προσλέσθαι ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ πως λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τῶν ἐτῶν καὶ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφαιρήσθω μὲν ἤδη τὸ λιθάριον, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, ϗ φιλῶμεν, ϗ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλήματίου δὲ πολλὰ χαίρετω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regerem, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ϗ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ἠτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἔτεκοῦσα, εἰποῦσα· μήτε προλογισάμενον τὸ

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ita λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Περάκην marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine ϗ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σοφὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B. Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me vidente, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ μήτηρὸς, ἀνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' αὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον ἐσεδεξάμην. οἶσθα ὅσους ἐρασ τὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ πρυτανεύοντα νῦν, κ Πασίωνα τ ναύκληρον, κ τ συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἐναγχ ἀποθανόντ αὐτῷ τοῦ πατρὸς, κ κύριον αὐτὸν ὄντα τ οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σοί· ὤμην γ ἡ ἀνόητ ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, κ ἐγ τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, βλασφημέν τ μήτρὸς, κ πρὸς τὰς [c] φίλας ἐγκαλοῦσης· σὺ δὲ ἐπείπ ἔμαθες ὑποχείριον ἔχων με τέλεως ὅτι σοι, ἅρτι μ Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρῶσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλακείμεν, ἐπήνεις Μαγίδιον τ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὅτι τούτοις δακρύω, κ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσων, κ σὺ κ Δίφιλ, παῆσαν κ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, κ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὔσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τ Κυμβάλιον μ ὅ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σαυτὸν γ ὑβριζες τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσα [d] ἔνευες, κ πιὼν ἂν ἐκείνη μ [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὓς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] ἄν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλ δὲ τῆ μήλῃ ἀποδακὼν, ὁπότε τ Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσπικόντισας ἐς τ κόλπον αὐτῆς, ὑδὲ λαθεῖν γε πειρώμεν ἐμέ.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἔνευες] Ἐνίευες *Fl.* & marg. *Ald.* e Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *Ald.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Ἄν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μήλα ἀποδακών] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 283. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἢ δὲ φιλήσασα μέλαξυ τὸν μαστὸν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεδύσατο. ταῦτα ἐν τίνι ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμνῆσθαί σοι; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δέ ποθε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί σοι ἐμοῦ καμόντι με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὸν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅπως κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίῃ τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καταλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιάς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὢ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ δεδακρυῶσθαι λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλεῖν, ὑφορᾶσθαι γὰρ αἰσθανόμενοι γίγνονται. παύου, ὦ τάλαινα δακρύουσα, καὶ ἴσθι μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ δὶς πεσοῦσα ἐς τὸν ἀποδέσμιον ἀναστήσῃ. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐκεῖνο ἐννόησον, ὡς ἐὰν ἐμὲ ἀπολέσῃς, ἀπολεῖς καὶ σεαυτήν. ἐγὼ γὰρ ἀπολοῦμαι μὲν οὐδέν, ἐπὶ πολλὰς δὲ ἄλλας ἀπελεύσομαι· σὺ δὲ ἄλλον οὐχ εὑρήσεις τοιοῦτον, ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἐρασθήσεται σοῦ. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐρῶ, σὺ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. ἐγὼ μὲν ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐρῶ, σὺ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. ἐγὼ μὲν ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἐρῶ, σὺ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις.

[a] Δί ποτε] Διὰ τόδε Fl.

consperctum effugere; quod illa osculata intra papillas sub strophio abscondidit. Haec igitur qua causa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adspexi alium? nonne soli tibi vivo? Non magnum est, quod facis, Lysia; miseram mulierculam dolore cum afficis, insano tui amore flagrantem. Est aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula elisa, aut praecipitem desiliisse in puteum, aut unam certe mortis viam inveniisse, ne meo tibi conspectu amplius molesta sim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me respicis & dentibus infrendes? si quid enim me accusas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne respondens quidem me relicta discedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lysias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum esse? Lapis, non homo est. Verum, si quod res est dicendum est, tute ipsum, Ioëssa, corrupisti, quae nimis illum amaris, idque ipsum ostenderis. Oportebat vero non nimis illum studiose colere. Superbi enim, eo animadverso, fiunt. Desine plorare, misella, & si me audis, semel aut bis venientem exclu-

39. Τῶν μαστῶν] Quin μαστὸς de feminis dicatur, nemini est dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαστὸν — τίθεισι σοῖς Ἕκτορ. Et sic idem perpetuo, vid. ib. vs. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At supra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζὸς virorum, μαστὸς mulierum esset. Quumque sibi promiserim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πίλνοντο de viro dicitur. Possem & alia similia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὄζῳ μαζοῦ. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam statuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex istis *Homeri* nihil probatur, quia inde non sequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falso; tamen videmus eos ab significatus ratione non abhorruisse.) Immo *Long.* in *Paſt.* Θηλὴ semper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc statim sequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ ἦσαν ἀρτίως πρωϊπτοῦσις· ἡ σινδὼν ἐπῆν, ζώσης τοὺς μαζούς — ἔλυσεν. Rursus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν ὁ τοῖς μαζοῖς ὕσαι τὸν τράπεζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam fugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἵσπασε μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — ᾗ γυμνοὺς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζούς. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aspasiam amante: ἐπὶ τῶν μαζῶν προσέψαλλε. Ne plura congeram. Verum & vicissim μαστοὺς de puero, Noster supra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana sit Grammaticorum distinctio; nisi, quod suspicor, de paucis tantum scriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deserenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀπόκλειστον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναπαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀπόκλεισον Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποφαίη φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιάς, ἠκρόαταί σου ἴσως, ἀπόκλειστον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιάς, ἐπανελήλυθα, ἣν εἰδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ χάριν, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοὶ, καὶ λέγῃς ὡς [c] ἄτεγκτός ἐστιν ὁ Λυσίας. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιάς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὀλίγα πρὸ αὐτῆς πρὸς μὲν παῖδα [d] καθεύδοντα, ἐμοῦ ἀπόντος; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταίρα ἐστί. [e] ποτὲ δ' ἂν κατέλαβες αὐτὰς συγκαθευδούσας; ΛΥΣ. Ἕκτην ἀγαθὴν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέραν ἱσταμένου· τὸ τήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταύτης τὴν χρῆσιν, ἐνέκλεισέ με, προσαγείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δὲ, ἃ μὲν ἔφερον μὴ ἔχων συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα προσκυλίσαι [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατόν ἐστιν ἀναδέξασθαί με ὀπίσω τὸν νώτων· [g] ῥᾷον γὰρ ἔτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον.

τί

b Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. *c* Ἄτεγκτος] Sic *F.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *A1.* *d* Καθευδούσης] Καθευδούσης, ἰσοῦ ἀποστάσης *Fl.* *e* Πότε] *Al.* πῶς, *Coll.* *f* Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* *g* Ῥᾷον] Ὁρᾷον male *F.*

82. Πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτούς] Γραῦ πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκιῶν ἐζοχαῖς λίθοι, τὰ αὐτὰ καὶ γωνίαι. *G.*

* Θρίγκον] Θρίγκον ἐπικείμενον λίθον ταῖς ἐζοχαῖς τῶν οἰκιῶν. *V.*

* Θρῆκον] Θρῆγκον & Θρῆγκα ediderat *Cler.* cum Col. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *F. F. R.*

40. Ἀποδέσμου] (Intellige vinculum mammillarum.) Καβ. Vid. omnino Ἔρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τὶς θεὸς ἡ Ἀδήφαγία] *Catull.* *F. B.*

59. Λίθον οὐκ ἄνθρωπον] Proverb. *F. B.*

Λίθον] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντως λίθος, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid fias lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obss. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *F. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*

Ibid. Ἄτεγκτος] Sic sola *F.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *Va.* quae *F.* fere κατὰ πόδα sequitur, venustatem hujus scripturae non assequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρησῆς] Εὐφυοῦς. *F. G.*

τί ἂν μαχρὰ λέγαμι; χαρέσαν, ἦκον, ἡ αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀπτιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. Οὐκ ἔκοφα δ' ἔν, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δὲ ἐν ἄλλοτε ἐπεποιήκειν αὐτὸ, παρεγαγὼν τὸ τροφεῖα παρῆλθον ἀψοφητὶ, κἀθεύδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίγαμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐχ ἑώρων τὸ ἄθυμα ἐν, τὸ μὲν πρῶτον ᾠήμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων τε αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὲ τὸ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ἔπαυσα, οἶσθε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μεθυσθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδομεν. ἐλυπεῖτο μὴν γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δὲ ἕκτης ἡμέρας ἀπεκόμησε τοσαύτην κόμην; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, ἣν δὲ ἡ [d] πομπεῖον ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτως ἦν, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, οὐ ἐξηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, ἡ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲ ἤδη παύ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio veniissem, non cunctatus essem, ... jam scitis ... Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὰν P. b Οὐχ ἑώρων] Sic Fl. Fr. V2. P. S. &c. Οὐκ ἑώρων male J. Forsl. ἐχ ἑώρων. c Αὐτῇ] Αὐτὴν male Fl. Id tamen & adscript. marg. A1. d Πομπεῖον] Sic Ald. Fl. J. Fr. H. S. & Sabol. Πομπεῖόν B. P.

20. Τὴν πομπεῖον] Πομπεῖα, τὸ περιφαλαιόδερμον C ἡ *περίετον κόμην † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. V.

* Περίετος] Sic esse in C. notabat Salm. quare id recepi pro vulgato ὑπερίετος. In V. ὑπερίετος. J. F. R.

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶσα C. rell. M. du S.

93. Τὸν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. ἡ ἡ αὐλίου ἠράσθη. Conf. & supra T. 2. *Tax.* c. 17. Nam pluris αὔλιον vulgo scribitur. J. F. R.

3. Οὐκ ἑώρων] Mallem ἐχ ἑώρων. M. du S.

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam rasisse. Disce etiam hic morem fuisse, ut juvenes ἐν χρῷ

tem, ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud ... vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βέλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ἡ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ σίνωμεν ἤδη, ἡ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ ἡ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῦρο ὅρα, ὦ Λυσία, μή τιν εἴπῃς τὸ περὶ τ κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

LEONT.

ΛΕΟΝΤ.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξελασα τ ἄλλων ἱππέων ὅλι τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, κήτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν αὐθὺς ὡς εἶδόν με, ἡ οὐθεὶς ἔτι ὑπέστη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ μὲ λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ ἵππαρχον αὐτῶν, ἡ τ ἵππον, ὅλι δὲ τὸ συνεχὲς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἱ ἔμενον ἀφαλύσαντες μὲ τ φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ὅλι τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τ σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τῦ ἵππυ· τῷ ξίφει δὲ καλενεγκὼν, διέτεμον τ λοχαγὸν ἑνὸς

e Οὐθεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῶ nonnullos eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

10. Πυθίαν] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πυθίαν dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πυθιὰς vult *Guj.* cum Lexicograph. *J.F.R.*

33. Τὸ δεῦρο] Τὸ δευρὸ ſcribendum videtur. *F.G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J.F.R.*

40. Οὐθεὶς] Etſi frequentius οὐδεὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθεὶς hic ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J.F.R.*

41. Διέπειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J.F.R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ἐν τετραπλευρῳ τοῦ σχήματος, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ἐπὶ τὸ ὀλίγοι πρὸς πλείους ἀγωνίζονται. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J.B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, περὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ὃ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῶς ἐμαυτῆς τ̃ πράξεως. ὁ μὲν Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τ̃ Ἑλληνικ̃, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι καὶ ἐπεπλήγεσαν, οἵ τε λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος μὲν γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, ταλμήσας δ' ὅμως, καὶ τὰς ἑταίρους ὁπλαμβανομένους ἀποσείσάμενος, ἐδεδοίκεσαν μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐρῶντες ἀποτίλδοσθαι μὴ τ̃ βάρβαρον ὁπλοχρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφοις, καὶ καταιγίσι τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Καὶγὼ ἔδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίαστα μὲν γὰρ ἂν μοι σοῦ ἀποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ὁ χείρων τοῦ Παφλαγόνος ὁπλισμοῖς, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ ἐκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τ̃ κράνους μάλιστα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τ̃ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἰκάζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

a Καὶπεπλήγεσαν] Καὶπεπλήγεσαν *Pl.* b Ὁπλισμοῖς] Sic *P*: sola cum marg. *A1.* Ὁπλισμα. *Ald. J. Fl. H. Fr. B. S.*

89. Σαρίσσης] Ita scribenda haec vox N. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαρίσσης] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, ulitatius gemino σ: scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum, & in *Pall.* L. I. & X. σάρισσα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mſ. σάρισαν legi. Quin vel σισύρας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαρίσσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάρισαν & §. 4. σαρίσσῃ Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀχι-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem spargebat paludamentum, adeo pelta splendebat. LEONT. Cum vero congressi essemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum hasta perstringens paullum supra genu. Ego vero clypeo illius sariſſa mea perfosso, mediam pectoris compagem traje-ci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: sic cum armis viri redeo, caput simul sariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda istaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adspicere sustineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc discedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non sustineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones ista acta sunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, stillavitque in te sanguis de capite barbari, quod ferebas in sariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & osculer? Absit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin si in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauseo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac spectra interfectorum, & miseri praesertim decurionis, cui in duas partes caput a te dissectum est: quid putas, ipsum opus & sanguinem si viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μᾶλ σοι ἡ χόρυς, ἡ Φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, ϗ ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέγημεν, ὁ βάρβαρός [c] πρότερόν τι τρώσκει με, ὀλίγον ἔσον ὑπιφαύσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τ' ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσσῃ, σαίρω ἔμπαλιν εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ὀπισθαμὼν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, ϗ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα ϗ τ' κεφαλὴν ὀπὶ τ σαρίσσης περπηγυῖαν κομίζων, λελυμένῳ τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτῆ διηγῇ, ϗ οὐκ ἂν ἔτι σε ὐδὲ προσβλέψειέ τις, ἵνα χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] ἢ οὐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθείη. ἔγωγε ἦν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχ), νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ἐναγὴς ἄνθρωπός εἶ, ϗ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τ κεφαλῆς τῦ βαρβάρυ, ἣν ἔφερες ὀπὶ τῇ [h] σαρίσσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ, ϗ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. ὐδὲν γὰρ ἔστ ἀμείνων τῦ δημίυ. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἡράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκήκοα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, ϗ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, ϗ τὰ εἴδωλα τ̄ν πεφονευμένων, ϗ μάλιστα τῦ ἀθλίυ λοχαγῦ, ἐς δύο τ' κεφαλὴν διηρημένυ· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ ϗ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, ϗ νεμομένυς τὺς νεκρύς; ἐκθα-

κεῖν

c Πρότερόν] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* d Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαίρω. e Ἀπεδειρ.] Reſcripti ex *Va. S.* & marg. *A1.* Ἀπεδειροτόμ. cett. male. f Οὐχ] Οὐκ *J.* g Συγκοιμηθείη] Συγκοιμισθείη marg. *A1.* h Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ rursus Edd. i Δοκῶ] Bene sic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *J.*

91. Ἀπεδειροτόμησα] Ita scribendum cum *Ba.* & *S.* ut apud *Hesiod.* Scut. non ut in plerisque scribitur ἀποδειροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phrasi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris G. O. *Reitzii* Belg. Graecissantis p. 459. Et supra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elsner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Νεμομένυς] Laudatus modo *Elsn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς νεμομένους interdum simpliciter de *mortuis* dici, ex *Aristoph.* Neb. 550. *Eur.* Rhes. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod posterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, εἰ δ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνὶ, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ἤμην ἡδήσεσθαί σε ἀκούσας. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστὶν, ἕπου καὶ σὺ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνὶ, μεῖνον. ἀπεληλύθει. ΧΗΝ. Σὺ γάρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ εὐθὺς ἑώρων ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ χθὲς καὶ τὸ λοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστελλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριττεν, ἐπεὶ καὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερόν σοι αὐτὴν [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολέλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ἐπὶ [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα καὶ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδῆσαι. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γυναῖκα αὐτὴν δόξαι βούλομαι; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν, videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleseeret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causssam viderem? Tu vero ita terribile illud feciisti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluere? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεύς emendat *Solan.* Sed φόνευ voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλιφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπόλεκας] Ἀπολάλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύς, si per sequentia liceret: certe in *Fl.* ὁπόσον est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνυ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ; quam ut ς imperativi omitteretur. Sed eod. redit φόνυ a φονεύω, an φόνδα a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνδα tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

δα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο. ἑλοῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀνδρὸς εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μὲν Ὑμνίδος, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ΧΗΝ. Ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί με, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

D O R.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem invenisti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dedisse, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attulisti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuisti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

Δ Ω Ρ.

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην ἀφ' σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐράμενος, ἀνὴρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. [k] ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὴν νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἔστι, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποκτίνυσι, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἄνωθεν ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. Δ Ω Ρ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος [1] τὰ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. Δ Ω Ρ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

60

65

70

[1] Ἐκυι] Ἐκει male *J.* [1] Τὸ πρῶτον] Sic P. Τοπρῶτον *J.* aliaeque.

cum ἔμοιγε convenit; melius quadrat imperativus cum ἴθισον jungendus. *J.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα ἀφροδίσια τῆς ἄλλης ἕξεως, ὡς καὶ αἱ ἰφικρατίδες, ἀπὸ τοῦ Ἰφικράτους πολλὰ περὶ τούτου φιλοκαλίαν ἐπιδεδειγμένου, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῆς. *J.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψίλλια. *Cic.* L. 1. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Historiae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *J.F.R.*

8a. Παῦ'

μύρτε ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τῦτα δραχμῶν, 75 Phoenice, duarum & hunc ita me Neptu-
νὴ τ Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκ- nus, drachmarum. MYRT. At ego tibi
πλέονλι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέ- naviganti parvum illud amiculum ad femora
χρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέτλων, Ἐπίκρε modo pertinens, ut dum remigas haberes,
τῦ τρωρέως [a] ἐκλαθομένε αὐτὸ παρ' ἡμῖν, quod oblitus fuerat apud me Epiurus pro-
ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. 80 reta, cum mecum cubuisset. DOR. Ab-
Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκρος stulit illud agnitum Epiurus nuper in Sa-
τρώην ἐν Σάμῳ μὲ πολλῆς γε, ὦ θεοί, mo, post multam, o Dii, rixam. Cepas
τ μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρε, ϗ σα- autem ex Cypro & saperdas quinque, &
πέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέτταρας ὁπότε percas quatuor, cum e Bosporo appelle-
καὶεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρε, ἐκόμισά σοι. 85 remus, tibi attuli. Quid ergo? & panes
τι ὖν; ϗ ἄρτες ὀκτὼ ναυλικὲς ἐν γυργάθῳ octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum
ξηρὲς, ϗ ἰσχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστε- orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata
ρον ἐκ Πατάρων σανδάλια ὀπίχρυσα, ὦ sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem re-
ἀχάριστε. ϗ τυρόν πόλε μέμνημαι τ μέγαν cordor magni e Gythio. MYRT. Quin-
[b] ἐκ Γυθίε. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, 90 que forte drachmarum ista, Dorio, omnia.
ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir
Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, nauta potui, mercede conductus navigans.
μισθῷ ἐπιπλέων· νῦν γὰρ ἤδη τοίχε ἄρχω Nunc enim demum lateri *remigum* dextro
τῦ δεξιῦ, ϗ σὺ ἡμᾶς ὑφορᾷς; πρώην δὲ praefectus sum: & tu nos contemnis? Nu-
ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, ϗχὶ δραχμὴν ἔθηκα 95 per vero Aphrodisiis, nonne drachmam
πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σῦ ἔτεκεν ἀρ- posui tua causa ad pedes Veneris argen-
γυρᾶν, ϗ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα team? & iterum matri tuae ad calceos
δύο δραχμὰς, ϗ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις drachmas duas: & huic Lydae saepe in
εἰς τ χεῖρα νῦν μὲ δύο, νῦν δὲ τέτταρας manum nunc duo, nunc autem tres obo-
ὀβολές; ταῦτα πάντα συνελθόντα, βσία los. Haec omnia in summam collecta sub-
ναύτε ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα, stantia nautae erat. MYRT. Cepae
&

a Ἐκλαθομένε] Ἐκλανθομένε male *Fl.* b Ἐκ Γυθίε] *Luc. Holst.* Γύθρε. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοὶ] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Pollucae*, *Suid.* *Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τῖλαριχευμένοι διαμέτρε καλάμε, ἢ νεῖα τεμάχη τῖλαριχευμένα. *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι εἶδος ἰχθύος τῖλαριχευμένον. *J.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκος· κάμος· ὅτα ἔχων. *AE.M.*

89. Τυρὸν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Non ausim mutare quidquam ea sola causa, quod κύθριος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίε] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE M. Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθριος emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθρε. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθριακὸν. *J.F.R.*

93. Τοίχε ἄρχω τῦ δεξιῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Posterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοίχαρχον appellat. *Baif.* 118, 1. Meminit Noster etiam *Z. tr.* c. 49. sed idem quem nau-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, movi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

ϗ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὡ γὼ εἶχον πλείω κομίζειν, ὡ γὼ ἂν ἤρετλον, ϛείγε πλυτῶν ἐτύγχανον· τῇ μὴτρὶ δὲ ὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδυ ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πρὸς τῦ Βιθυνῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τυτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, ϗ τ' ὅρμον παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἦδειν γάρ σε πάλαι ἔχυσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' ὃν ἡδεῖς, πολὺ λεπτότερος ἦν, ϗ σμαράγδυς οὐκ εἶχε. χϗ ἐλλόβια ταυτὶ, ϗ δάπιδα· ϗ πρώην δύο μνᾶς· χϗ τὸ ἐνοίκιον [e] κατέβαλεν ὑπὲς ἡμῶν, ὡ σάνδαλα Παταρικὰ, ϗ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, ϗ φληνάφυς. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ὡ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲ ὑπὲς τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, χϗ τ' χροιὰν οἷος χάραβος· ὐδὲ τὺς ὀδόντας αὐτῦ ὁρᾷς; αἱ μὲ γὼ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, ϗ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, ϗ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὃν αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὅναιο αὐτῦ, ἀξία γε ὖσα, χϗ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ ϗ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τ κατ' ἐμὲ, ἢ τ γείτονα [h] ἡμῶν τ αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, ϗ ὅρμυς, χϗ δίμναια μιθώμαλα, ὡ πάντες ἔχο-

c Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* d Ἀλλ' ὃν] Ἄλλον *Fl.* e Κατέβαλεν] Κατελάβεν *Fl.* f Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* g Ἔτη μὲ] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲ bene marg. *A1.* h Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκούρω] Ὡς ναύτης τὸς Διοσκούρυς καλεῖ. ὕτω γὼ σωτῆρες ἐλέγοντο τοῖς πλέυσι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητας. πρὸς τὸ ὦ δαπίδα τράγυσθαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπηρετᾶς] Sic antea ὑπηρέτλαι γὼ αἰσθανόμενον γίνεται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τῶν θεῶν] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἐκεῖνο ὠφελοῖ πρὸς τῶν θεῶν, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum θεῶν dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam οὐ Γυθίυ paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲ. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic eſſer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥτις ἐραστήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. τρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καταπλέῃς.

omnes. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ. COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ. COCHL.

ΤΙ δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καταγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ στρατιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὑρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ὑπὸ τοῦ ἀντεραστοῦ αὐτοῦ Γόργου μεμισθωμένην, καὶ τὰς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μεταξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καθασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον ἐφεστῶτες αὐτός τε ὁ στρατιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστρατιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἔρρυη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιε *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A*1. non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπισπεῖσαν, al. ἐπισπάσας, male. *Pell.* ἐπισπάσας.

42. Ἐπισπεῖσαν] Γρ. ἐπισπάσας. *G.* Lege ἐπισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in *G.* invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκουροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καπ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκόρων] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρων, quod usitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθίου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπισπεῖσαν] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπισπεῖσαν, ab aliis rursus ἐπισπάσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaeti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπέμειόν τι τῆς Λυδίου] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπέκρουον, ἀντὶ τὰς χορδὰς διεψηλάφων, ἀναβαθμοῦσι τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἰδίᾳ τῶν ἄλλων καὶ πάνυ προσφορωτάτη. κρίκος metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτερ ἐ δύναμαι κρίκοις τὸν ἰστὸν. *J. B.*

Ibid. Λυδίου] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλὶς] Ἡ αὐλὶς dicitur, vel ἡ αὐλὶς θύρα. Τὸ αὐλὶς non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλὶς] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit, & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad cenandum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῆ, καὶ πελιδνόν ἐστιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δέ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτοῦ, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντων τῶν πότων, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἥκετο, καὶ βοή, καὶ ἡ αὐλὶς ἠράσσετο, καὶ μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πως τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίστατο] Ἀνίσταται marg. *A1*. e Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri*. Ἐπεισέπεσον Edd. priores. f Γόργος] Γοργὸς marg. *A1*.

„ ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti„ tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίουσι. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπεισέπεσον legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ι inter dictantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. διεκπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διεκπέσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. στρατιώτας εἰσπίπτειν εἰς τὴν ἀγορὰν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. εἰσπίπτειν εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *caſtra attigit*. Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπεισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπεισέπιπτεν, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliisque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J. F. R.*

68. Ὁ Μεγαρεύς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μάλαπτος; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πῖ, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς ſunt ſine dubio notiores, quam οἱ Μεταπεῖς. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam obſervatum *Berkelio*. *J. M. G.*

73. Ἐκφθείρου] *Faceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J. F. R.*

φησὶ, καλεαγόταs μοι τὰς αὐλὰς προσρίψας. ἐγὼ μὲν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς ὀψόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ δωδεκάδωσι τοῖς πρυτάνεσι τῶν Μεγαρέων. ΚΩΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγοντες, ἢν τι δῶναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, ἐφ' ἂν ἀπολαύω τὰς μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ἐπιτρίβειν δ' ἂν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' οὖν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτοὺς τὸ δωδέκατον· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κορεμ abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἐφ' ἂν] Ὀκτάκις *Fl.* b Ἀπολαύω τὰς μισθοφορᾶς] Ἀπολαύσω τὴν μισθοφορὰν *Fl.*

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt ἀσφαλὲς ἢν τοῖς στρατιώταις διάτιμον περίμενον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J. B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F. G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3: p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ καὶ Σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ἄνοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιποψυχίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent coheneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γαμεῖ Περεγρῖνος maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta noctu tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi haec leguntur. Περεγρίνου τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T. F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περεγρῖνα βίον καθάπτει τοῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti nos integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 31) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. duS.*

ΠΕ-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λαχεύειν εἰδὼς μικρὰ, ϗ νομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφας ἐπισείοντες ὕτοι, ϗ μάχας διηγούμενοι, ⸗ ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

1 Ο Καχοδαίμων Περεγρῖν⟨ος⟩, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεὺς,

⸗ ψόφοι] Nihil mut. Edd.

. ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & quâ de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J.M.G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγ⟨ος⟩ dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ὡς δέδηλωταί μοι ἐν πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citatus. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παριδὼν ἑκουσὶ ὅπερ ἐπὶ Περεγρίνῳ τελεύτης λόγῳ, ἀλλὰ τὸ ἐν τούτῳ ἀπεκρύψατον εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Graecis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Oſtendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T.F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J.M.G.*

1. Περεγρῖν⟨ος⟩] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J.B.*

Περεγρῖν⟨ος⟩] In marg. *A1.* adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J.F.R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 563. τὰ πρὸς τὸν κύνα Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νέρωνα θεατὴν feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρων⟨ος⟩. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τειὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσούτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἰχέτο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος τῆς Ἐμπεδοκλέα, πλὴν ὅσον ὁ μὲν κατὰ λαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὰς κρατῆρας· ὁ δὲ γενναδας ὅτος τῆς πολυανθρωποτάτῃ τῆς Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπι τοσούτων μαρτύρων, καὶ λόγους τινὰς ὑπὲρ τούτου εἰπὼν πρὸς τὰς Ἕλληνας, εἰ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῦ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causſa cum fuiſſet omnia, & in mille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅτι τῇ χορύζῃ τῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκούω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῶν ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νίσας] Σαρισσας. G.

3. Ὁμηρικῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὴ γινόμενον πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θηρσὶ δεινόν.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane σόφως, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. T.F.

4. Ἅπαντα — γινόμενον] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. J.F.R.

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. M. du S.

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυμνάδος λόγων. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quiſquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ εὐ παιδιᾶς ὀφείλεσθαι prodat. T.F.

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod*. F.G.

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. T.F.

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. M. du S.

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita εὐ νικηφοῖς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ καὶ τύφῳ & πολλῇ κόρυζᾳ. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης & κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. T.F.

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἀλεξ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. M. du S.

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. M. du S.

31. Τῷ πράγματος λάσκειν] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τὸ μὲ πειστὴν οἶδα, & mox, ἐτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μισηβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελᾶττά σε, ὦ καλὲ Κρίτων, τὴν καταγροφὴν τῦ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

ἀ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. σὺ μὲν ἐν πόρρω ταῦτα, ἡ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, ἡ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον ταῦτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ ἡ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, ἡ ἡλίκα ἐτραγῴδει πᾶς ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, ἡ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, ἀφ' τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ ἡ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, ἡ [b] ἐκ τριόδου τὰ χρηστὰ ὀπι-

βοω-

a Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. b Ἐκ τριόδου τὰ ἀριστὰ] Τὰ οὐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, ἀλλὰ τοῦτο ποιητὴν νῦν αὐτὸν καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδή τραγικόν τι πρᾶγμα διήργασται μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, ἡ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι· ἀφ' τοῦτο ἐξ ἀφορμῆς ἐμπαθεστέρας σκωπτικοῦ πράγματος, ἡ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T. F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτοῦ. Αὐτῶν pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀσύλων ἐψόμβους τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, ἢ τὸν ἀφανίδα. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe*. Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, addiſque, ἡ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίασιν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθίστηκε. *T. F.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin ἀφ' τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius ἀφ' τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F. G.*

Διὰ τῶν γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur hac Diſſert. c. 31. *J. F. B.*

38. Ἐκ τριόδου τὰ ἀριστὰ] Emenda, τὰ οὐ τριόδου ἀριστὰ, longe enim aliud eſt, ἐπιδεῖξαι τὰ ἀριστὰ οὐ τριόδου, & τὰ οὐ τριόδου ἀριστὰ ἐπιδεῖξαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὰ οὐ τριόδου ἀριστὰ, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtae ἐκτρώμαλα σοφίας. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἢ ἐπιδυσάλμου χρὴ τὰ οὖτα καθῆχθαι, ἢ ἐπιτρέπειν πρὸς αὐτὸν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, ἡ ἀσώματα, ἡ λύρας μεγάλης φωνῆς ξωνιεύεσθαι. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: ἡ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρὸς μὲ διεξιὼν ἐδίδασκεν, &c. Niſi quod non lubet οὐ ὅ ἔστι σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conferunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me praeſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conferunt ſermones inter ſeſe de arete.*

T. F. Ibid.

βοωμένῳ, καὶ ἅπασιν ἁπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδή, πολλάκις αὐτοῖς ὠδῖνας βοῶσι.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ σέλαμοι, καὶ θάλαττα, καὶ πάλῳε Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πεντακισχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῷ Ἡλίῳ ὀψιμώτερον, τὸν ἀνταγωνισάμενον καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι μὲν πυρὸς ἐξάγειν τῷ βίῳ διέγνωκεν ἑαυτὸν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. ὁ γὰρ Ἡρα-

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſole illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Her-*

Ibid. Ἀριτὼν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Δικ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κυκεωγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ἰδέας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωτα ἐμοὶ καὶ ξένα ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero hac plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ὀγκηρὰν φλυαρίαν τῷ ἐπιφωνήματι. *T. F.*

47. Πατρῴαν Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi πάτριάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλίσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Διὰ τοῦτο] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδεῖ Theagenes. Peregrini enim facultates, ut ex τῷ μὴ ταῦτα conſtabit, xv. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πεντακισχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεντακισχίλια τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ὕτως;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργύης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσον] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἦλθον εἰς ἀθανάτους σὺν πυρὸς ἀμφοτέροι.

T. F.

Διόνυσον] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπῄκουον ἂν τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia ver-*

culeis? Non enim Aeſculapius ac Bacchus fulmine? Non enim ultima aetate in craterae Empedocles?

5. Cum vero dixiſſet iſta Theagenes, hoc enim clamoſo illi nomen erat, interrogo adſtantium aliquem, *Quid vellet ſibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo poſt*, inquit, *cremabit ſe ipſe Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de cauſſa?* Tum ille reſpondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non poſſes. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi exceſſus de Proteo proferentem. Nam Sinopenſem il-

κλῆς οὕτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τὰς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δέ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲν ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκοῦσαι. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος καὶ τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Piſon. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥοῦν λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani eſt, exprimant; niſi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo reſpiciunt etiam illa quæ ſequuntur: ταῦτα ξὺν πολλοῖς ἰδοῦσι διεξελθὼν ἐδάκρυσε γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀληρίγνυμον. *ego relinquens illum, qui ſe vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλεῖν ſemper de re moleſta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεθ' ἆρ' εἰ κακὸν προσοισόμεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξαντληθέν.

Priusquam illud malum exhauſtum ſit. Et *Alceſt.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos paſſim leguntur. *Gisb. Cuperus* Obſerv. l. 3. c. 2. *Almel.* Ἐπῆκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clariſſimus quidam & Ampliſſimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amſt.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legiſſe ἐξαντλοῦντος, cujus cauſſam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadverſio in ἐξαντλεῖν eſt poſita. At ἐξαντλεῖν & ἐπαντλεῖν ſunt diverſiſſima; illud eſt *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex tritiſſimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noſter; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὥστε εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ ἔχοντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingeſturus mihi videor, & inaſſum infuſurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem ſatis defenderit *Badaeus*, ex *Syneſio* proferens ἐπαντλεῖν τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Cæterum nimis crebro hæc loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copioſe de re quapiam dicere*, ab ipſo Luciano noſtro eſt uſurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ὑπερτίπτα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia ſuper alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon ſermoni ſuo multos immiſcens verſus Homeri, dicitur πολὺν τὸν Ὁμηρον ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλεῖν eodem uſu poſuerunt Graeci & καταντλεῖν. in *Demoſthenis Encomio* c. 16. ἢ πού γε λήρου καὶ ἀλαζονείας μοι τὸν ὦτον, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, inſtar balneatoris, reliquum ſermonem exhauſtum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βάρος ἐπωμαρίσας, καταντλήσας μου μηδὲν σε δεινὸν ἐργασάμενον. (male in Salmurienſi hic εἰργασμένον excuſum.) *Tantum coeni undiquaque corraſum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudiſti.* Paullo ante pro eo dixerat καταχεσθῆναι· ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξελήλυθας, εὖ ἴσθι, καμοῦσαί μοι δοκῶ, βδελυρομούμενος, ὑφ' ὧν κατεχέθης μου ὀνομάτων. *Ac niſi quamprimum omnia illa, quae recitaſti, evomuero, certo ſcias, videor mihi mox inſania fore correptus, circumſtrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudiſti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεχέθησαν ἀκράτων. *Integra convitiorum plauſtra invicem in ſe effuderunt.* Cæterum τὸ ἐπαντλεῖν verbum reſtituendum eſt Scholiaſtae anonymo *Homeri:* apud quem quum ad Il. A. vſ. 176. ἀφύξω exponitur per ἀπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens eſt cum verbo ſequenti προσαυξήσειν, *accumulaturum eſſe*, quod ab Scholiaſta expoſitionis cauſa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium eſt τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

71. Σω-

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ Φειδίαλλον ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ἐπὶ τὴν ἅμιλλαν. εἶτα μόλις ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτὸς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, τοῦ μὲν Φειδίας, τοῦ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἱδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μέλαξυ τῶν Κυνικῶν τινες, ὡδυμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, οὐ προσμείνας ἁλαλυχθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰ σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν γειόθεν αὐτὸ ὁρῶν· εἶτα ἤρξατο ὧδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

lum, aut illius magiſtrum Antiſthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, ſed neq; ipſum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen viſum illi eſt aequo aliquatenus faſtigio utrumque ſervare, atque ita orationem finiit:

6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praeſtantiſſima ſpectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc ſimulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Iſta multo cum ſudore ubi pronunciaſſet, ploravit ridicule, & crines ſibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut conſolantes abducunt.

7. Poſt hunc vero alius ſtatim eſcendit, dilabi multitudinem non paſſus, ſed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum riſit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorſus eſt: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτει quaeſivit? Ut ſupra *Paraſ.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) ſed utramque terminationem probam eſſe oſtendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Deſcribitur a Pauſania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, ſed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii ſimulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Reſpondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elſner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῷ δράματι διδάσκαλος, Peregrinum ſuis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἄλλος ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a ſacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noſter. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepoſitionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπέχει. ſed ſine fraude etiam fuerit, quod interpretatus ſum, ac ſi legeretur mutatione tenuiſſima ἐπὶ αἰθομένοις. *J.M.G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, niſi auctoritas acceſſerit; etſi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam ſimplex πολὺ, multum, i. e. *effuſe* riſit. *J.F.R.*

91. Νειόθεν] Homericum. *J.B.*

Νειόθεν] Poëtica vox eſt. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν αὖ κραδίης —— *T.F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de ſapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet Φαεινὸν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox ſpectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανών. Ἐπεὶ] Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν, ἐπεὶ. *Th.M.*

Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανών] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *Doryphorum* viriliter *puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

dequidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heracliti fecit lacrimas ; ego e contrario a Democriti riſu incipiam , & denuo riſit tantum , ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

8. Dein ſe convertens , *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri, faciendum eſt, ubi audimus dictiones adeo ridiculas , videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis , quale ſimulacrum ſit jam comburendum , me audite , qui diligenter obſervavi illius animum , & vitam exploravi : quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi , iisque , qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum , hic Polycleti canon , cum ad virilem aetatem pervenisſet , in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas , ac tandem ſaltu de tegulis effugit , obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

γατος Θεαγένης τέλος τ μιαρωτάτων αὐτῆ λόγων τὰ Ἡρακλείτυ δάκρυα ἐποίησαλο , ἐγὼ χ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τῆ Δημοκρίτυ γέλωτος ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὀπιπολύ , ὥστε κ ἡμᾶς τὺς πολλὺς ὅτι τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

Εἶτα ὀπισρέψας ἑαυτὸν , Ἤ τί γὰρ ἄλλο , ἔφη , ὦ ἄνδρες , χρὴ ποιεῖν ἀκούονλας μὲ ὕτω γελοίων ῥήσεων , ὁρῶνλας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίυ καλαπτύσυ ἕνεκα , μονονχὶ κυβισῶνλας ἐν τῷ μέσῳ ; ὡς δὲ εἰδέηλε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὅτι τὸ καυθησόμενον , ἀκούσατέ μυ , ἐξαρχῆς φυλάξανλος γνώμην αὐτῆ , κ τ βίον ὀπιτηρήσανλος· ἔνια δὲ καὶ τ πολιτῶν αὐτῆ ἐπυνθανόμην , κ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν.

Τὸ γὰρ τ φύσεως τῦτο πλάσμα κ δημιούργημα , ὁ τῆ Πολυκλείτυ κανὼν , [b] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο , ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλὺς , μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε , κ τέλος χ τῆ τέγυς [c] ἁλόμενος διέφυγε , ῥαφανίδι τ πυγὴν βεβυσμένος.

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte B. S. Aliae Ἐπεὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμενος] Sic omnes. Malim ἁλόμενος.

4. Κυβιςῶντας] Κυβεύοντας. G. Lege κολυμβῶντας.

15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τὺς μοιχοὺς γὰρ τοιαύτην λύπτουσι τῆς παλαιᾶς ἕθος ποιῆσ. ἰτὸν γὰρ ἰσλὸν μὴ * πολλὰς τὰς † ἄλλας , τολμῶντος , ῥαφανίδα τῇ πυγῇ τῶ μοιχῶ πάνυ ἀφρόν ἐνιεμον. V.

* Πολλὰς] Lege πυκνὰς. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. Md. de S.

† Ἄλλας] Ἄλλας αἰολας Voſſ. ut Catull. p. 42. ubi non intellexit τολμῶντος. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τ Πολυκλείτυ Κανόνα ἥδη ἐπιδείξειν μοι δοκᾶ. T. F.

15. Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἔλαυνον κατὰ τὰς ἴδιας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος] Catullus:

At tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in νεφέλαις ad hunc verſum,

τί δ' ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πυκνόμβολός σου , τόρμα τε τιλθῇς

ὕτω γὰρ, ait ὕτος, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi ὀbiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote , inquies, cum ita planus ſit; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit ? Lege itaque,

τί δ' ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πυκνὰς σου , τόρμα τε τιλθῇς

T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον ἁφθείρας, τρισχιλίων ἐξωνήσατο τῶν γονέων τὸν παῖδος, πενήτων ὄντων, μὴ δοῦναι τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας.

tulum formoſum cum corrupiſſet, tribus millibus redemit ſe a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praeſidem Aſiae deduceretur.

Ταῦτα μὲν τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργητο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκριβάλε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀναχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῷ

10. *Haec, & quae ſunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis ſimulacrum efficium fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium eſt. Quamquam noſtis omnes & audiiſtis, ut ſenem ſuffocaverit, non paſſus illum ultra ſexaginta annos jam ſeneſcere. Deinde cum pervulgatum eſſet facinus, exilio*

16. Τρισχιλίων] Subaudi δραχμῶν. F.G.

Τρισχιλίων ἐξωνήσατο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem ſecundam ſubducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τρισχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeſte ſic intelligere appareat ipſum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπιδὴ χιλίας αὐτούσης σὺν εἶχον δραχμάς, ubi interpres ſimpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pſeudologiſta* cap. 30. πεντήκοντα δὲ ἐπτακοσίας ἑβδομήκοντα *ſeptingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Aſini loco manifeſtiore, καὶ πιπράσκει μυρίους πάνυ δὲ τινὸς Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, παρὰ τάλαντον γὰρ δὲ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* J.G.

18. Ἐπὶ τὸν ἅρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας] Vox ἅρμοστὴς olim nomen fuit magiſtratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem deſierat uſus ejus magiſtratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconſul* a Latinis vocabatur magiſtratus, qui Roma miſſus Aſiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut deſignaret Romanum proconſulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconſulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. exiſtimavit vocem eſſe Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ὢν τῇ πόλει καθεστάμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (ὃν οἱ Λάκωνες ἅρμοστὴν καλοῦσι) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν uſurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum hiſtoricum ait ἐπιμελητὴν δὲ ἅρμοστὴν Thebarum ab eo fuiſſe conſtitutum. Harmoſtae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζοντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειραστὴς, & ſexcenta alia. T.F.

21. Πηλὸς] Legend. *Caſaub.* ad illud Perſii, *udum & molle lutum es.* J.B.

28. Ἄνω ἄνοτι ἀμύττων] Id aliter Graeci dicunt, ἄνω πρὸ γῆς ἑλαύνοντες. T.F.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. T.F.

Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non eſt, quod moneam. ſed vel ſic ſanctitatem Chriſtianae Religionis huic ſcurrae agnitam ſatis patet, qui neque hic neque in ſequentibus ullius eam ſceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus*, *per flagitia invisos*, & *odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem ſuperſtitionem.* Ipſi poſtea Chriſtiani ſuam religionem *Philoſophiae* nomine ſaepe appellarunt, uti apud Chryſoſtomum paſſim, aliosque Patres, videre eſt. M.du S.

32. Ἱερεῦσι δὲ γραμμ.] Chriſtianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime verſatus ornat; quorum poſteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μαιρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud noſtros illa aetate invenimus. Apud Chriſtianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Epiſcopi* tantum audiebant. M.du S.

33. Καὶ τί γάρ] Non vidit Interpres harum vocularum venuſtatem. T.F.

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentiſſima illa de Ageſilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. T.F.

34. Προφ. καὶ διατάρχας, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto ſecundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus ſinguis haec paucis accipe. Duplex apud Chriſtianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu ſancto actis futura praedicere dabatur. Ceſſaſſe hi cum Apoſtolis videntur. Poſteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis ſpiritus donis inſtructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoſcunt, non perfunctorie legenti, ſacrae novi Teſtamenti ſcripturae. Quosnam, cum ſecundo loco διατάρχης dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a ſacris Ethnicorum deſumpta, in quod Chriſtianum munus quadret, non ſatis conſtat. Cum tamen ipſi Chriſtiani nomen θίασος de ſuis conventiculis non reſpuerint, *principem Eccleſiae*, ſive *Epiſcopum* voluiſſe, vero abſimile non eſt. Συναγωγεὺς idem ferme ei ſub alio nomine deſignat. M.du S.

35. Πάν-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum ad-*

καὶ ἀδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμασιὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί δεῖ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ θιασάρχης, καὶ ξυναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τὰ βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτην ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὰ μέγα γοῦν

a Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐλιγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμασιὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμασιὴ μὲν ἦν, ὦ μιαρὲ, καὶ παντὸς * ἐπίκτητα θαύματος· εἰ δὲ σοὶ τοιαῦτα φαίνεται, ὅτι ἐλαφρὸν τὸ πάλλον αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀθέατον. V.

* Ἐπίκτητα] Scripſit, credo, ἐπιπαῖ. M. du S.

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. J. B.

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. J. F. R.

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. M. du S.

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἰδιηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. M. du S.

38. Ἐκεῖνοι ἰδιηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. T. F.

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi πρωτοστάτην dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τῆς Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. M. du S.

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τῷ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τοῦ Περιγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τοῦ Περιγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Quî factum? Nil enim facilius. In locum καταγνώσεως ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! T. F.

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ F G.

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviuſculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, ἀπ' ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

hunc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὲ τούτῳ ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅθεν καὶ αὐτῷ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν τερατείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ἦν ἀδελφὸς, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο ἦν ἀδύνα-

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι τὸν ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τὸν τῶ πατρὸς, ὁ λόγος, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! causa, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Θνσ. c. 1. ἁλ. c. 14. & Χρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτῳ referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτῳ, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποι. τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνησκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πάντων κίνει esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτὴν. *Magistrum urguere*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραΐδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque eximiis

miniſterium omne reliquum non obiter, ſed ſummo ſtudio peragebatur. Et mane quidem ſtatim videres praeſto eſſe ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud iſtum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & ſacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine cenſebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἥγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὐ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἑωθεν μὲ εὐθὺς ἦν ὁρᾶν παρὰ τῷ δεσμωτηρίῳ τρεμένουλα γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῷ ϗ συνεχάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῶ, ἀφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτῷ ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο) χαινὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῷ ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati ſunt, viliſſimorum in ſpeciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipſe Lucianus officia ejusmodi amicis praeſtita in ſuo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rurſus rideant & exſibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adſint malorum participes, Chriſtiani, eadem aut majora praeſtantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum ſatis mirari poſſit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi ſuo inſeruerunt, *Quod Chriſtiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconiſſae* videntur fuiſſe, de quibus conſule *G. Cavum* in libro quem *de primis Chriſtianis* ſcripſit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celſ. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapſiles, opiparas, & quas Terentianus paraſitus, &, poſt illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud ſunt, quam quod primi Chriſtiani ἀγάπας vocitabant; *coenas ſacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem ſit ita intelligendus hic locus, perquam facile poteſt demonſtrari vel hoc uno argumento, quod mox ſubjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuiſſe.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de naſcentis Eccleſiae temporibus ſcripſere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias.* *T. F.*

Δεῖπνα ποικίλα] De Chriſtianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; ſi ſimul obſervetur, oratorem illum Lucianeum ſeu Lucianum ipſum ſub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non ſatis perſpecta Chriſtianorum inſtituta eſſent. Arrepta ergo *epularum* occaſione, in *comeſſationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite obſervatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire cenſendi ſunt. Frugi, omnino, ſobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Chriſtiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis eſt, nimis lautos fuiſſe etſi falſo aſſerat, ut non aſſeruerit, nemo efficiet. Non ſecus ac ſi caſtam aliquis, homo nequam, ſtupri inſimulaverit; probam, pudicamque eſſe evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam caſtamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos miſſa. Quin *Julianus* ipſe Apoſtata (apud *Sozom.* V. 16.) Epiſtola ad Arſacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τὰ μὲ Ἰουδαίων ἀθλα μέλαιτεῖ, τρέφουσι δὲ οἱ δυσσεβεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν ϗ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una conſumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec ſermonem tantum aut inter familiares ſolitas confabulationes notant, ſed cultum religioſum Luciano alibi etiam deſignant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *myſterioſum.*) De Chriſtianis itaque hoc loco dicta, ſermones primo connotent neceſſe eſt, quibus ſpem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus ſuos agnoſcat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His ſolabantur ſcilicet Chriſti cauſa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praeſtantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inſignius Socratis habuit carcer, Paganiſmi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philoſopho eximium fuit, id a Chriſtianis vulgo factitatum videmus; tantoque praeſtantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem diſſerebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Chriſtianos. Adde quod Peregrinus iſte impoſtor erat inſignis. Sed cur hoc Chriſtianis crimini detur, nulla ratio eſt. Quaſi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & ſceleſti homines? Nec diu tamen eos, ut ex ſequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο] Poſtea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θεότης. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Chriſtianos illius aetatis norit, qui ſuos martyres confeſſoresve longe Philoſophis praeſtantiores ducebant.

Καὶ μὴν ἡ τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ἐστὶν, ὧν ἦκόν τινες τῶν Χριστιανῶν στελλόντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, καὶ προμυθησόμενοι τῷ ἀνδρὶ. ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδοῦσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ προφάσεως τοῦ δεσμοῦ, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum causſa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persua-*

[a] Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa suscepti fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etsi corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ τῶν τέλει πέμψαντι δεξιωθῆναι Μεσσηνίους. &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γίνηται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδαριῶν ἴσμεν monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. T. F. Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσατο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γὰρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσατο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἑκόντες ἑαυτοὺς παραδίδοσιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἑκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ferunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſe futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. 75 Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant. 78

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάναλοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. παρ' ὃ καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνασκολοπισθέντα ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτῶν προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μιαρὰ κεφαλὴ, ὃς καὶ βραχέος ἄστους τε ταύτης καὶ χρυσοῦς θυσιῶν τε ὄρμων ἀξίους, καὶ μὲ τὸν ἄλλον ὃν κατέχεις λῆρον περὶ τῶν † Ἑλληνικῶν θεῶν, νῦν τοὺς τοιούτους οὕτω ἀξίους φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνασκολοπισθέντα] Οἷα λῃρεῖς, ὦ κατάρατε, κατὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ; ὃς ‡ σε τούτου ἔνεκεν, § ἀθανάτου ἀποφανοῦσι κολάσεως, ὡς ¶ παραβάτην καὶ τὰ ἡμέτερα ἀσεβοῦντα. ὦ τῆς ἀπειράντου συγχύσεως τε βδελυρίας πάσης γεμούσης εὐτραπελίας, μιαρὲ, καὶ ἀκάθαρτε, ἀλλότριε τῆς ζωῆς, καὶ μέτοχε τῆς αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] [Haec corrupta cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. Θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν] Ἑλλήνων. V.

‡ Ὅς σε] Se huc inſeruit *Solan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτου.

§ Ἀθανάτου — κολάσεως] Ἀθανάτου - κολάσεως V.

¶ Παραβάτην &c.] Παραβάτη - διασύρουσι V. Sed emendationem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum inſana & impotenti prorſus rabie, ſupplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem aliosque Chriſtianis jam abrogatos ritus, inſititii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legislator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab ἀνασκολοπισθέντος ἀνδρὸς, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini ſibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνασκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophiſta*, quod *ut maleſicus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καταφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα προδεδεγμένοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἀνθρώπων, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίων ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ἐπὶ τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alienissimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem*. Quibus si notior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quarum implemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus aliique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi foederis usurpatur, mihi tamen sese probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant*. Neque enim Graeci, quod quidem commeminerim, ita usurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Missō namque priore illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia *COMMUNIA habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem insectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus.* Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut insceitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Hellenistica notione τῶ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀνδρὸς τοὺς ἀπορ. πίστ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum

ὑδὲ τ̃ κολάσεως ἐπαλαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς
95 τ̃ b οἰκείαν ἐπανελθὼν, καλαλαμβάνῃ τὸ
περὶ τ̃ πατρῴῳ φόνῳ ἔτι φλεγμαῖνον, ἢ
πολλὰς τὰς ἐπαναλεινομένας τ̃ καληγορίαν.
διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τ̃ ὴ κτημάτων
πρὸς τ̃ ἀποδημίαν αὐτ̃, ἢ μόνοι ὑπελεί-
πονλο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πενλεκαίδεκα τάλα-
τα· ἦν γ̀ ἡ πᾶσα ὐσία τριάκοντά πε
ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν,
ὐχ ὥσπ̃ ὁ παγγέλοι Θεαγένης ἔλεγε,
5πενλακισχιλίων. τοσύτ̃ γ̀ ὐδὲ ἡ πᾶσα τ̃
Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γει-
τνώσας προσλαβοῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς
ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἴσιον Περιγρῦν, λὸ Πάριν τ̃ γένε. V.

quaestoribus aerarii sui temere pecuniam publicam committant, nec satis sibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Christianis peccatum fuisse nullibi lego, caviſse tamen videntur Apostoli ne committerent ut huic crimini unquam ipsi paterent, cum mensarum a se ablegata cura, verbi sibi solius ministerium reservarunt; Ecclesiisque, ut sibi viros quam probatissimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Celſ.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα σὺ βραχῦ] Nemo non videt istud σὺ βραχῦ posse esse glossema τ̃, αὐτίκα μάλα: sed ut Graeci dicunt αὖ πάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque stare potest. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχωνῶν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, sed plane simpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Aristophanes* σὺ Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσετ̃, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, si satis memini, nil Graecus Scholiastes dixerat, turpiter vero se dedit *Nicodemus Frischlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Frustra ego tum flevero, tu enim me illuso morieris.* Locum ipsum adire operae pretium erit. Eum si legisset *H. Stephanus*, non credidisset lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutasset. Ceterum non hic tantum ea vox est ab *Aristophane* usurpata, sed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. versibus,

— ἐγχανεῖται τ̃ πόλει.
— *urbem illuserit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσειν. Iteram σὺ Σφηξίν.

Κ' σὺκ ἐγχανεῖται —

Scholiastes ἐγελάσεται. Ita enim usurpasse τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non succurrit. Ceterum interpretem depravavit interpolator; ille enim sensum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum simplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & speciosae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem sensu hic usurpasse, quo N. Δ. VI. ἀλαζονίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν scribendum esse; sed emendatione opus non est, vide quid ex *Aristophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer *Mud.* c. 14. ἀπισί σοι πλατὺ ἐγχανὼν, emuncta sc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ̃ κολάσεως] Humanitati Praesidis tribuit, quod fortasse rescripto imperatoris referri debuit. Consule *Euseb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non est. *M. du S.*

95. Οἰκείαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planissime, οἰκείαν, *patriam*, scil. γῆν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impressis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφανος. Πάριον, πόλις σὺ Ἑλλησπόντ̃ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euseb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir summus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adstruere conatur; eo ipso quo se Peregrinus combussit anno. Vid. Ἀλεξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem summae a Theagene dictae, quae, ut supra monitum est, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: cum verus ejus Census octo ad summum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ σκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καλὴ γορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα περιθεῖντες, ὅτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πιναρὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς ἀλγημὰς κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπαλριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. κἂν εἴ τις

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant,* Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M.V. La Croze.*

19. Κόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ὡς χρῶ κυρίως differe dicitur, Δραπ. c. 27. cui statim additur ὡς γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur κόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse κόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. περὶ ὧν τὸ γένειον τῇ περιπλῇ ὁμοίως κομήσῃς. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi fecisse dicuntur, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J.F.R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. Λ. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. Φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J.F.R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χριστ. ἴχνη] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J.F.R.*

34. Δορυφορούμενον] Ut Nigr. c. 14. & N. D. Vl. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, οἱ ἅπαντα ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T.F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. οἷς εἶην. *J.F.R.*

35. Εἶτα ὡμολογημένως τι ἐς ἐκεῖνος (ἄφθη γάρ τοι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J.P.a G.*

Ibid. Παρανομήσας] Tandem ergo vanum hunc & sceleslestum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὥφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus statim petebatur.

16. Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egressus est, satis luculenti viatici instar habens Christianos, quorum satellitio instructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, visus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum censebat, retractata donatione, a civitate repetere bona sua: datoque libello recipere illa Imperatoris jussu postulabat. Deinde, missis contra ipsum a civitate Legatis, frustra fuit, jussusque in his, quae nemine cogente constituisset, manere.

17. Post haec tertia ab illo suscepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem susceptit, ut rasa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumstantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab istis vocatur,

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τοῦ φόνου, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῆλθεν οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τοὺς Χριστιανοὺς ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μού τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα νομίσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐδίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐπαλινῳδίας ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδοὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς καταναγκάσαντος.

Τρίτη ὅτι τούτοις ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον πάλιν τοῦ Ἀγαθοβούλου, ἵνα καὶ τὴν θαυμασίαν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τῆς κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦ-

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — καλυμμένων *Tan. Fab.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατρολοίας Περιγρῦς, οὐκ ἀντεκαλέθη πάλιν τὴν Παριανῶν [a] τῆς πατροκτονίας, ἀπαιτουμένων τὴν πατροκτονίαν, ὡς ἴφης, ἀφιεμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκῶπτα, καὶ λοιδορεῖν. *V.*

51. Ἀναφλῶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. masturbari. *G.*

[a] Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. *V.*

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐδίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς] Accusat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Christianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόῤῥητα τοῖς Χριστιανοῖς, quae ederit Peregrinus ille, intelligi possunt αἱματόβυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quae primis Christianis ex decreto Apostolorum erant ἀπόῤῥητα. Et ab illis diligentissime sese abstinuisse Christianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Justinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις sedulo sibi caviſſe Christianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem esse existimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euseb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Χωρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Crescente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: ἀπὸ πηλίνης ὄψεως δαιμονῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de crescente Cynico loquens, p. 81. Quo vero consilio id egerint Cynici, non satis assequor, non enim *sordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice lava utuntur*, ut ait hominum omnium impudentissimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλᾷν locum dedit joco *Aristophanis* ὁ Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, πάσχειν. Quod equidem non video cur *Meursio* displicuerit. *T. F.* *Ibid.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, ἢ παιόμενος ράβδοις εἰς τὰς συγκλήτους, ἢ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαλοποιῶν.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὅτι Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὅτι ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖν ποιούμενον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· πᾶσι γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ προσέβλεπτο ἡ ὅτι τῇ ἀνοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τῆς πόλιν ἐπιτετραμμένος ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖν τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret mansuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in re gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Ἔφορος ἢ Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, sed Græca prius. Legendum enim καὶ τὴν ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενος) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanæ mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An ſcribendum καὶ τὴν ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενος; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea ſententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲ τὸ μοιχεύειν ἀπειρῆσθαι, οὐδὲ δὴ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἔθει παραδίδοσθαι. Caeterum foediſſimum illud ἀναφλῆν ipſi habitum eſſe ἀδιάφορον, diſertius quam vellem oſtendit Dio ille hac parte κοπρότομος, non *Chryſoſtomus*, Orat. VI, ſ. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum ſi in plateis & in foro rerum venalium fictus arbolus ſtultorum verberet nates, &c.* ſed hoc prorſus diverſum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora.* Haec ſaepe verbi vis eſt, illuſtrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* 1, 4, 51. ſ. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh Andr. Boſio* Diſſ. ad 2. *Tim.* II, 22. ſ. νεωτερικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυματοποιῶν] Adi *Caſaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat Θαυματουργεῖν Xenophon ἐν Συμποσίῳ. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πραότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non ſinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni interceſſerint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum eſt. Antoninum ergo Pium deſignat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Deſignat imperatorem Marcum. Alii Veſpaſianum eſſe volunt. Mihi non placet. *T.F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, ſuſcipientem philoſophiam. *F.G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phraſi vide Mſd. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀνοίᾳ] *Aſtutiam* Interp. peſſime, alioqui eſſet ἀφροσύνη. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος] *Reipublica Procurator.* Interpr. ſed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si ſub Veſpaſiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi ſecus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortaſſe. Nam τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὴν πόλιν ἐπιτ.] Quis ille ex Hiſtoria, mihi non conſtat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus eſt ad Muſonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τοῦ προσηλαύνειν homini impoſuit. Sic autem intelligendus eſt locus: κατὰ τοῦτο (ſcilicet τὸ πόλεως ἐκβληθῆναι, id eſt, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graecide praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ ἀφ' ὁμάτου ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος ἀφ' ἡ παῤῥησίαν, καὶ ἣ ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε χῦ [a] τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε ἣ Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲ Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάρασθαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄρτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώμασι πρέποντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε ἣ Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε διψῇ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καταθηλύναντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων ἀφαρπαζομένους διψῶντας, καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἳ τέως ἀφ' τὸ ξηρὸν τῆς χω-

[a] Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ δ' ἦσαν, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον πεποιημένοι. Ἐπίκτητον μὲν οἶδα Στωϊκὸν ὄντα, Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ὃν δ' ἰκάνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς δ' λόγους ἐκδέδωκε † ἰκανοὺς, σπουδαίους τῷ ὄντι δ' παιτοίας ἀφιλίας μισοῦς. *V.*

* Ἐκάνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἰκάνυμον male Edit. *Clar.* eſt enim ὃ καὶ ἰκάνυμον, cui etiam cognomentum erat. *J. F. R.*

† Ἰκανοὺς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἰκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut pervenijſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaquabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ἐκ τ' πόλεως ἐξέβαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Nig. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J. J. Weſſ.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ ᾠδεῖον, καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἱστορεῖται δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἰμπεδοκλέα γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — παῤῥησίᾳ] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii*. *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam, in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τοῦ-

χωρίς, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τὸ αὐτὸ ὕδατ[ος]. ὡς δὲ μικρὰ κατέλειπεν αὐτὸν, ὑπορραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abesset, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τὸν μετὰ μέσον, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ [a] τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑπ' ἀπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως θεώμενος ὤν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξῃ τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσῃ, ἔνθεν ἐξαρχῆς δρυμύν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὸ πυρᾶς, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τὸν ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸπιὸν καύσων ἑαυτόν.

20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυματοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τὴν καρτερίαν [b] ὑπισχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν θεμιμύειν τὸν θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,*

a Τοῦ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπισχνούμενος] Ἐπιδεικνύμενος *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δι' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ οὐ ἔτεσι πέντε μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα θοὰν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. T.F.

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τῷ τὸ ὕδωρ, &c. T.F.

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τῷ, τὸ. F.G.

Τῷ τὸ] Emendationem *T. Fabri* sequuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. M. du S.

12. Δεινήν τινα καρτηρίαν ὑπισχνούμενος] Legendum est, ἐπιδεικνύμενος, quod probari non est necesse. T.F.

Ibid. Ὑπισχνούμενος] Hic quidem T. *Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? M. du S.

22. Φιλοκτήτῃ] Res ex fabulis nota est. T.F.

24. Μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? T.F.

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être brû-*

ni, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ̃ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθ, ἀλλ' ἕτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἐλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κατὰ σιγὴν ἐλόμενος ὄρος εὔυδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, φιλοκτήτῃ τῷ Ἡλαεῖ; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ̃ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσας ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ̃ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ καὶ τοὺς παραλοίας, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ̃ τολμημάτων· καὶ κατὰ τοῦτο πάνυ ὀρθὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ̃ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ̃ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ̃ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς οὐδεὶς [d] ὀξύτερον ἄλλον θανάτου τρόπον τοῦ ταχὺ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὴν τοι θέαμα ὀπυοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ κτιόμενον ἄνθρωπον, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθαι, ἐπεὶ κατ' ἄλλος

[c] Χανόντα] Al. χανόντα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* [d] Ὀξύτερον] Sic Edd. Forſ. ὀκύτερον, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανόντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T. F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερον] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερον, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξέως quidem uſurpant *de Tempore*; ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νεκρ. c. 5. ſed & quid ὀξέως ἰδεῖν ſibi velit Ἐρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερον] Non opus erit ὀκύτερον emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξέως γὰρ ἰδοῦσα φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πιτταυρώσα. Ne plura, in re, cujus exempla ὅσα κόνις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ὀκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J. F. R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T. F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τὶς ἔνδοξος γενέσθαι] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ ἂν ἔχειν ὅπιτυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως καὶ δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βέλτιους ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεμάτων. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι. βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφαίνει;

Καίτοι δυνατὸν ἔστω ἐς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὁμολογοῦντας τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἐν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξασθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλωτὰς τῆς παρ' ἐκείνου τελευτῆς γενέσθαι; ἢ τοὺς μὲν ἄλλους ἐάσετε, ὑμῶν δὲ τοὺς παῖδας ἐκκρούσετε; καὶ τί ἂν εἴη τὸ αἴτιον; ἆρα μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι καὶ τοὺς κακούργους ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ ἀμείνω μεταβάλλει, καὶ τοὺς ἀνοήτους σοφωτέρους ἀποφαίνει, καὶ τοὺς δειλοὺς θαρραλεωτέρους; ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἴσως ἐν ἀμφιβόλῳ τίθεσθε, τοὺς δὲ παῖδας οὐκ ἂν ἐθέλοιτε ἐκείνῳ παραδοῦναι. ἐπεὶ καὶ ἐγὼ τοῦτο ἐρωτῶν ἐπὶ τοὺς παῖδας ἔρχομαι, ὅτι ἐκείνους μὲν ἴσως ἐν ἀμφιβόλῳ τίθεσθε, τοὺς δὲ παῖδας οὐκ ἂν ἐθέλοιτε ἐκείνῳ παραδοῦναι.

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos,* Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

24. *Quamquam ponamus fieri posse, hunc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sunt. At ego vos rursus interrogabo,* Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

a Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. καυσώσεως Edd. recta, & nova quasi periodo. Εὐξασθε *Kusterus.*

b Δέξασθ'] Ita recte Ba. Δέξασθ' cett. oratione di-

ia historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου καὶ καύσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & erumnam, & id genus metus non horrere disceretis;* plane contra mentem scriptoris; neque enim istaec ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παραμύθιον illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nulla metu impendentis mortis a tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam,* ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καυσώσεως, non καυσώσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Mss. R.G. quod arripio, quia nullibi καύσωσις, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi καυσώσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δεμάτων addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τῶν παίδων. *E.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξασθ'; placet. *E.G.*

Δέξασθ' ἂν], Εὐξασθε' ἂν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθε. Ego Ba. sequutus δέξασθ restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἂν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξασθ' s. εὐξασθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum ὰ & ω in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

62. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non sane dixeritis.* Et quid sic interrogavi, *cum neque discipulorum ipsum quisquam hoc imitaturus sit? Ac Theagenem istum merito quis accuset, quod caetera viri imitatus, non sequitur hac parte magistrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti se adjungit comitem, cum possit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem se dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio inest; secura ista, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum potest viridibus composito, suffocandum se fumo praebere. Nam ignis ipse non Herculis modo est & Aesculapii, sed sacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos istuc pati. Quare fumo melius est: proprium enim vestrum fuerit.*

25. *Alioquin ipse Hercules, siquidem tale*

λητὰς τῶ τοιῶτο γενέσθ; οὐκ ἂν εἰποίμεν τί τῶτο ἠρόμην, ὅπως μηδ' αὐτῷ τις τ μαθητῷ αὐτῶ ζηλώσειεν ἄν; ἢ ἐν Θεαγένη τῶτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν ταὐτὸς, οὐκ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, ἢ συνοδεύει τῷ Ἡρακλεῖ, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέσθ, συμπεσὼν ὅτι κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. εἰ γὰρ ἐν πήρᾳ, ἢ βακτηρίᾳ, ἢ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ ἢ ῥᾴδια, ἢ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, ἢ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλῶν, ἢ πυρὰν συνθέντα κορμῶν συκίνων, ὡς ἂν μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους, ἢ Ἀσκληπιῶ, ἀλλὰ καὶ τ ἱεροσύλων, ἢ ἀνδροφόνων, ὧς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καλαδίκης αὐτὸ τἀχοῦλας. ὥστε ἄμεινον τὸ ληθ τῶ καπνῶ. ἴδιον γὰρ ἢ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲ Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα ἢ ἐτόλ-

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abest ἢ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* d Συκίνων] Bene sic B1. & 2. Σικίνων perverse cett. e Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forsan κυνῶν, adscriptum ejus margini.

67. Παρὰ τ Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Pessime. Vertendum enim fuit, *ut ipse ait, proficiscenti. Ipse*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiscenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam est omnium, qui istuc ἀπιόντι ad significationem elapsi temporis hoc loco traduci postulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis πανευδαίμων ἐ συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam istud καὶ, & emendem versionem, *posset brevi* felicissimus evadere, se in ignem cum ipso praecipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele ἢ, ante συμπεσών.) *M. du S.*

74. Συκίνων] Corrige συνίων. *F. G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur συκίνων, non in uno aut altero, sed in omnibus, excepta sola *B2.* Ἀλεξ. c. 47. & translate Ἀτυχ. c. 6. Apud *Aristophanem* Vesp. 146...p. 291, 1. δημόσιος καπνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus est corruptissimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus astantes omnes dignos esse qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuisse & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum est non ὑμῶν, sed κυνῶν, id est κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philosophos Cynicos, in quibus est Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim passim sunt κυνικοί. Sed, (ut semper doctus est Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀνὴρ σπουδῆς ἐς τὸ γελοιότερον,) hoc loco facetissime dicit Cynicos dignos esse qui ἀλὶ καπνῶ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας ἐ ἐδημοσίους, quales hic describuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiastes *Aristophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Aeschines* cognomento Capnus. Vide, si te amas, *Aristophanem.* *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos esse significat? Videtur autem scribendum ἴδιον γὰρ ἐ κυνῶν μόνων ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris nostris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνων] Quod κυνῶν legi vult *Fabr.*, audirem, si relatio quaedam esset inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos s. philosophos Cynicos. Quidni per apostrophen quandam hic dirigatur sermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπεχρεώκει ἤδη ἐτέλει. Quod si hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei suadeatur, ut fumo se potius quam igne intereimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τῆς Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγῳδία, καλεοδιόμενος. ὅτου δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίωσε Θεαγένης εἰκάζειν, ὡσπερ οὐκ ἐνόν τι καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρους καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶ ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον προστάν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit, cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T.F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum resciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J.F.R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J.F.R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίωσε Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T.F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίω] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F.G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδιλφὰ sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλακλιθεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τῷ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ὡς ἐκαλακλίθη χήμαλι, τοῦτο ἀφικτῶν, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ χῆμα κείονται, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς ἐκαλακλίθη χήμαται, τοῦτο ἀφικτῶν. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα πυρὶ αὐτὸν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνίσχοντι κείμενοι, ὑδὲν τῷ χήματι ἢ τὰ καλίδρας ἐκτρέπουσιν. *T.F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopoeus: *veluti Onesicritus classis Alexandrina gubernator ait, eum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopoeum largiorem esse, quam patiuntur Graeca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula haec quondam recognoscenti. *J.G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu crematur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemuſtulatus, niſi illud machinatur, quod facere illum ajunt, ut profundus ſit atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe*

95 τες ἀχίνηλοι, ἀνέχον) παροπτώμενοι, εἶτ' ἐπιβάντες χῖ' χῆμα, χαίονται, ὐδ' ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ καλαχλίσεως. ὅτ@ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε) συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; οὐκ ἀπ' ἐλπί-
98 δ@ [c] μὴ ἀναπηδήσεᾳ αὐτὸν, χῆ ἡμίφλεχλον, εἰ μὴ ὅπ@ φασὶ, μηχανήσε) βαθεῖαν γενέᾳ χ ἐν βόθρῳ τ πυράν.

Εἰσί δ' οἱ χ μελαβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, ϛχῆ τινα ὀνείραλα διηγεῖᾳ, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντ@ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτυ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ θεῶν ἀγαναχτήσειν, εἰ Πε-

ge-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρέψαντες Edd. c Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. *Mitavic.* vult *Gron.*

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπιδὰν πήσωσι] Ἐπιδὰν πυρὰν πήσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πήσωσι ſolitarium non placet. *F. G.*

95. Εἶτ' ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F. G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quæ modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T. F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὐδὲ τῦ χήματ@, ἢ τ καθύπνας ἐκτρέποντες. Vide locum. *F. G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. *B1.* Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὐδὲ τῦ χήματ@ ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὕτ@ δὲ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτ@ δὲ τί μέγα ποιεῖ; ἢ ἐμπεσὼν ἢ τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ ἂν ἀναπηδήσειᾳ αὐτὸς Ⓒ ἡμίφλεκτ@. *F. G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ infercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μελαναπηδήσειᾳ ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſiliret poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσειᾳ αὐτὸν Ⓒ ἡμιφλεκτ@] *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Græca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσειᾳ. *T. F.*

Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσειᾳ αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Græcis ita conceptis οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσειᾳ. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturæ corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσειᾳ, reponendum μελαναπηδήσειᾳ. Nam in ſententia verbi μελαβάλλειᾳ idem *Faber* toto cælo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσειᾳ] Δὴ ἀναπηδήσειᾳ. *F. G.*

Μὴ ἀναπηδήσειᾳ] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quæſivi. Vid. *Mœr.* c. 33. οὐκ ἀνίλπιστον ὡς ἂν χ ἄλλω ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μελαβάλλειᾳ] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re præſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T. F.*

5. Διηγεῖᾳ] An ſcribendum διηγοῦνται; *F. G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἤ μὴν] Lege ἡμὴν. *F. G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἤ μὴν, modo junctim ἠμὴν dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ὀξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Ælian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῦ ἤ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἤ μὴν χ νί@ ἐσι, recte Edd. licet *Seber.* ἠμὴν indicet. *J. F. R.*

ξεγρῖν & κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὁ μὲν οὐδὲ ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συναθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι † γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ἂν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς † πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἦκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταπεποίηκεν ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοίνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, πορρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βουλόμενος ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτῶν φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, neq; metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adscivisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

a Ἀποθάνοι] Sic *B1. F. P. S.* &c. Ἀποθάνοιτο *H.* In qua nonnemo emendarat ἂν —— ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impressi *H.* & *P.* ἀποθάνοιτο prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi poenitet. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. H.

ἀλλ' ὅπως ἔτι εἴχειν ὑποτρόπους, ὅθ' ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν εἰς ὁμιλον ——

Ita in Odyss. ἀπλῶς.

μή τις μοι ἀναδὴν ——

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, οὐ ἴσον εἶναι τῷ, ἀναπεδῆσαι, εἴτουν, ὑποχωρῆσαι, *idem esse atque* ἀναπεδῆσαι *seu* ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβουλεύειν, *consilium mutare.* Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque prompeum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. T. F.

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. T. F.

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον est in hac particula δή, innuit enim non esse antiqua illa oracula, sed ἀρτιγενῆ. T. F.

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. T. F.

23. Βωμῶν —— χρυσοῦς] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod τὸν χρυσὸν est. *Sperat Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & tralatitium, ut paene pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) Δόξαντι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀνατεθῆναι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est auream Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nis

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Testor autem sacerdotes etiam illius constitutum iri, flagrorum, aut ustulationum, aut prodigiosarum id genus actionum: vel, per Jovem, mysteria quaedam institutum iri nocturna, & sacrum gestationem circa rogum.

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτοῦ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καί, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ σήσεσθαι νυκτέριον, καὶ δαδουχίαν ὑπὲρ τῆς πυρᾶς.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis sodalium, etiam Sibyllam dixit de hisce rebus aliquid praedixisse. Nempe versus recitavit illos:*

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γοῦν ἀπεμνημόνευεν·

Aſt ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni ſuccenſis ignibus aedem
In flammam inſiliens, altum conſcendet Olympum;
Tunc una, quotquot veſcuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, ſedentem.

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος καὶ σῦς ἀναχαύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ζείδωρος καρπὸν ἔδουσι,
Νυκτιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄνακτι.

30. *Haec a Sibylla ſe accepiſſe ait Theage-*

Ταῦτα μὲν Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] *G.*

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, nae is ſuam peritiam aperuerit. *T.F.*

32. Προπάτωρ τοῦ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα ſumi quandoque pro perſona; ſed nihil hic tale. Ingenioſa Luciani facetia eſt. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit noſtri Protei; ſed quia ille Sophiſtes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid ſit *praeſſe*, ignorare me fateor. *T.F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri poteſt favere ſententiae eorum, qui inuſtam haederae folii figuram ſtatuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide noſtram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam verſionem T. III. p. 178. & ſeq. memineritque qui hinc, ad confirmandam ſuam hac de re ſententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis heroi ſacerdotibus dignos* comminiſci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero ſaltem ſimilis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* ſi non everſa, certe concuſſa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta ſunt, Alexandri Abonotichitae oraculum reſpicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa eſt. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Inſtitutum hoc ſolenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλαν] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex ſua jam obſcuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipſis Chriſtianis fraudi fuerint, non noſtrum nunc eſt inquirere; & a Viris jam Doctiſſimis abunde praeſtitum eſt; quamvis non deſint inter Chriſtianos, qui eis aequam cum ſacris ipſis voluminibus fidem, incauti ſane & ſuperſtitioſi homines, adhibeant. Conſule Eruditiſſimi *H. Prideaux*, quae poſt haec ſcripta prodiit, *Hiſtoriam* toto jam Chriſtiano orbe notiſſimam. *M. du S.*

54. Βώ-

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδ῾ αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπιπτῶν,

'Αλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμ῾ ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύι θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἰ ἔπονται,
Μιμεῖα῾ χρὴ πότμον ὑποιχομένοιο λύκοιο.
῞Ος δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγ῾ μέν῾ Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας῾ Αχαιοὺς,
῾Ως μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμεν῾ πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἓν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερ῾ χρησμολόγ῾ ὁ Βάκις τῆς Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιλητοῖς

nes. At ego Bacidis illi de hiſce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus,

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδ῾] Tres Bacides fuiſſe docet *Aelianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus *χρησμολόγου* meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut ὁ ἔριουν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυναλώπικας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἓν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γυνάδης, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντ῾] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδοι] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνίδοι, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus ἐ ἔ ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Β. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἡλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλειθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ὁ γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλήθριον. ὁ δ' αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἠλειοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὰ σοι] Leg. ταῦτα μάστοι. *T. F.*

Ταῦτα μὰ σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lect. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τυτὶ μὲ ἂν σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipsi quoque circumspiciant locum, ubi in aëra se dissolvant, ista enim verbo combustionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumstabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum risu descendit. *Sed non fugerunt Nestora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit statim, escendensque clamavit, & sexcenta mala protulit contra eum, qui descenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus sit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem se abii visurus athletas. Jam enim esse dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipsam vero Olympiam cum venissemus, plenum erat posticum templi vel accusantium Protea, vel propositum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipse progressus innumerabili comitante multitudine Proteus, post praeconum agonem verba fecit de se,

τῦ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὺς ἐξαερώσουσι· τῦτο γὰρ τ καῦσιν καλῦσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεατῶται ἅπαντες, Ἤδη κεκαύσθωσαν, ἄξιοι τῦ πυρός. κ ὁ μὲ κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκουσε τ βοῆς, ἦκεν εὐθὺς, κ ἀνεβὰς, ἐκεκράγει, κ μυρία κακὰ διεξῆει θεὶ τῦ καταβεβηκότος· ὐ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τὺς ἀθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τ Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, πλεως ἦν ὁ ὀπισθόδομος τ καληγορύντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινύντων τ προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε κ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει παμπόμενος, κατόπιν τῦ [c] τ κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς διε-

[b] Σοι] Τοι *Fab.* Nihil mut. Edd. [c] Τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

spondere sequentibus, in quo me non habebit adversantem, ut primum auctoritas Codd. accesserit; sed dum & vulgatum probum est, quod recte contendit *Jensius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile est fuisse magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim suas recitavit historias, ut auctor est Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὐ μόνον γὰρ ἐν τοῖς προναοῖς κ τοῖς ὀπισθοδόμοις τ ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi historiam hanc ἐκκαυθεῖσαν. Ibi de Cynicis dicitur: κ βοῆς τ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὀλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. posterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Qui sint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pseudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim simpliciter interpretandum esset. *Ceryces & Eumolpidae* (quemadmodum passim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* esse maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non esse autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κηρύττουσιν, ludam, opinor,

operam, si probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid sit *retro praeconum certamen?* Verum quidem est ἀγὼν significare non *certamen* tantum, sed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Eustathio:* quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοῖρος apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τ χοιρίας, ita δῆγμα duplicem significationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; sed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, sed κατόπιν τ Κηρυκικῆς ἀγυιᾶς. Audi quaeso *Pausaniam* in Eliacis. τῇ τοῦ δὲ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν, ἐστὶν ἐγγὺς ἀλλη τοῦ, τὸ μεταξὺ αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτην ὀνομάζουσι Κηρυκικὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pausania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam saepe peccent exscriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec nostra est de hoc loco sententia, donec aliquis meliora protulerit. *T.F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τ &c.] Hunc locum sollicitavit vir doctus, & contendit legendum esse κατοπτ. τ Κηρυκικ-

διεξῆλθε σοὶ [a] αὐτῷ, τ' βίον τε [b] ὡς ἔζησε, καὶ τοὺς κινδύνους, οὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πλήθους τ' θεατῶν. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνπριβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τ' ἐπιτάφιον ἑαυτῷ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τ' Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. καὶ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa sustinuerit moleſtias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumſtantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusſo affectante mortem Sophiſta, ipſo ſibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle ſe auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remiſceri aetheri. Ac prodeſſe*, inquit, *volo hominibus, oſtendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philoctetas*

a Αὐτοῦ] Αὐτῷ Edd. b Ὡς] Ὅν Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Poll.* Μακρὸν Edd. d Τότε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

κης ἀγνοίας. Ignoſcat, ſi non poſſum accedere ſuae ſententiae: locus enim Luciani ſanus eſt, nec minimam recipit mendi ſuſpicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Teſtis *Diodorus* lib. 18. ubi de epiſtola regis Alexandri, quam miſerat, ut in Olympica celebritate recitaretur, ſic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει λεχθῆναι τοῦ νικήσαντος κήρυκος ἀναγνωσθῆναι, id eſt, *eam autem juſſit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuiſſet. Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τ' ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ἐπεδημοῦντο, πρῶτος τ' ξένων ἐγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος καὶ τρὶς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, καὶ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, καὶ εἰκὼν τις ἦν αὐτοῦ Πυθική. καὶ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίου κήρυκος τόδ' Ἀρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δεῖξαι ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀκτιμοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐνίκησε τ' Ὀλυμπίασι αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδήγματ' ἔχων.

Id eſt, *Primum autem Olympiae, cum ſoli ejus regionis praecones, qui in ſacris miniſtrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaeus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quaedam imago Pythica:*

Hyblaei praeconis hanc Archia Euclei filii
Accipe ſtatuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipſe certavit praeconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certaſſe, & inde ſequitur fuiſſe illi certamini locum aſſignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. poſt Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν & κηρύκων ἀγὼν προετίθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id eſt, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum eſt Olympia.* Videſis *Joſephi Scaligeri* epiſtolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδήγματα non contendam, ſi quis certiora docuerit, nam ex ſola noſtra conjectura eas interpretatus ſum ſine auctoritate, niſi quod *Heſychius* habet ἀναδήγματα ἰνίας περὶ τραχήλους, quod ſatis firmat noſtram interpretationem, ſcilicet collum faſciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut ſonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex ſola conjectura interpretatus ſum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Heſychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: σιγνοσάλπιγξ· αὐτὶ τῆ κώδωξ. Unde conjeci, praecones uſos fuiſſe quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατέκτα τῇ τ' κηρύκων ἀγῶνι] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, juſſit inſpici *Ciceronis* epiſtolam ad Luccejum. In ſchedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Euſebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agoniſtico pag. 293. & 294. Et ſane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, ἐκὼν πρὸς τοὺς παρόντας τ' ἐναγώνιον τ' κηρύκων ᾠδὴν, Λίγυς μὲν ἀγὼν τ' καλλίστου ἄθλου Ταμίας, Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατέκτα τῇ τ' κηρύκων ἀγῶνι] Ὀκταέτηρον Jovio Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν γὰρ γελοιότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης ἐμέλλησέ τε ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτοῦ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη πεχρικὼς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ἐπιτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ ποιῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀπολέ-

πων

[e] Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. [f] Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J.M.G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνα] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναθήματα, quod longe ad rem aptius quam ἀναθέγματα. De certamine Praeconum vid. noſtrum *Dupor.* c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνα] Τόπον τινὸς. *F.G.*

4. Μακρὰ χαίρων] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J.F.R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum εἰς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, nae illi haud dum etiam multa Graece legerunt. Quid cum Graeci dicunt, τοσαῦτα εἶπεν ἐπαινέσαι, &c, καὶ ταῦτα εἶπας ἐπῄνεσε, & τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἶπεν εἰς τὸν αὐλὸν ἐπαινῶν, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. Ἐ τοσούτου διαμάρτοι, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, haec una vocula ſenſum perverſit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T.F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J.G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσέους ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellae, & alia ὅσα κάλα. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T.F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ αὐλῷ] Quod ſupra dixerat ἐξαφανθῆναι. *T.F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T.F.*

21. Δεδογμένα, ἀδύκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T.F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T.F.*

28. Τῇ αὐτῇ ποιῇ ἐλαύνονται] *Hac poena exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δεξὶς ἐμοὶ. *T.F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ὑπὲρ τοῦ σταυροῦ ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, ὅ γε ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προεῖπε δεῖξαι τὸν καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῆειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίννης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες εἰσὶν οἵτινες ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸν ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τῶν φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ καὶ ἐκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δισ. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προεῖπε] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προεῖπε νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *praedixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T. F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T. F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 18. *Wechel.* Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Ἁρπινάτης καλούμενος ποταμὸς καὶ οὗτος πολὺ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίννης ἄλλά τε ἰρεῖπια, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θεσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίννης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἀρπίνη. Etiam *Straboni* esse restituendam pro Ἔπιτα, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J. M. G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut *Obsop.* convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖα ὕλη. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι δὲ θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J. F. R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷδες non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) προείσιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τ κυνῶν. 55 μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὑ φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδαδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἄτε ἀπὸ δᾴδων, καὶ φρυγάνων· ὁ δὲ, 60 καί μοι πάνυ ἤδη πρόσεχε τ νοῦν, ἀποθέμενος τ πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπῃ τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέ- 65 βαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τ μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰ καὶ τοῦτο πρὸς τ τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὑ μὴν ἐωράτό γε, ἀλ- 70 λὰ [a] περιεχέθη ὑπὸ τ φλογὸς, πολλῆς ἁρμυρίης.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, ἢ τ καταστροφὴν τῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τὺς μήτρῳους μὲ δαίμονας ἐπιβοώμην, μὰ τ Δί',

a Περιεχέθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχύθη.

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένη λέγει. ἐκ Πατρῶν δὲ τ Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat*. *J.P.a G.*

Δᾷδις ἦσαν τὸ πολλὰ] An δᾷδις ἰσχνασῖο πολλαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

51. Ἡ σελήνη οὐκέτ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M.du S.*

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν] *Ille Patranus.* Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus *in* τοῖς ἰδιωτικοῖς agnoſcit Πατρεύς, at Πατρανὸς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀποδ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M.du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M.V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A.C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένας Δαίμονας καλεῖ, ὡς θεήμονας καὶ ἐπιτήμονας κ. τ. λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δίκασθέ μοι] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ παιφάτα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι
Δίκασθέ μ' ἰότυχοῦντα ταῖς δὴ ταῖς ἐμαῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M.du S.*

70. Περιεχέθη] Περιεχέθη a περιέχομαι, ut ἐχέθω ab ἔχομαι sine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχύθω, quod tamen quum ab χέω poſſit eſſe formatum, expungere non uſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὡ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ἡ τοὺς πα-
τρῴους ἐπεκαλέσατο, ἀναμνησθεὶς τ' αὖ τοῦ [a] φθόνου εἰρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τ' γέλωτα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιστάντες τ' πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐπιδείκνυντο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, φημὶ, ὦ μάταιοι. ὡ γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα ἀπημβύων γέροντα ὁρᾶν, χίονος ἀναπιμπλαμένους πογωνᾶς. ἢ θελήσετε ἐς' ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρους τῷ Σωκράτει ἐνεγράφησιν; ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠγανάκτουν, ἡ ἐλοιδορεῖτό μοι, ἔνιοι δὲ ἡ ὅτι τὰς βακτηρίας [b] ἤξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς αὐτὸν ἔποιντο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαντο, ἡ εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπαινῶν, σοικίλως, ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνεθύμουν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

sita me Jupiter, reprehendi: sed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta sunt, neque risum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumstantes non illi quidem flebant, sed silentio ignem adspicientes moestitiam quandam prae se ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *veni homines! Neque enim jucundum spectaculum, senem assari videre, & malo nidore opleri. An expectatis dum pictor aliquis superveniens depingat vos, uti sodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus essem, ome quosdam illorum correptos in ignem esse detrusurum, magistrum uti sequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi sodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

a Φθόνου] Φόνου legendum fortassis, bene marg. *Alw.* Cto subscripto. Cett. ἤξαν.

b Ἤξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* est; excepto punc-

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. sed nil tale. Ubi enim, quaeso, odor ille malus in ἀποπνίγεσθαι? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur nisi ad Cynicos περιστάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano describuntur? Sed ignoravit interpres quid sit ἀποπνίγεσθαι ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praesertim vero apud Atticos, quos hic noster studiosissime imitatur. Exempla sunt passim apud *Aristophanem*, & *Demosthenem*, &c, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipsummet Lucianum in dialogis ἰτυφικοῖς. Est autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror seu tibi candidos*, &c. *Aristophanes* πάσσαι. Sed in re ita perspicua sit φυὴν ἢ παραδειγμάτων λόγῳ πλείονι. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθαι hic *Faber* disputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixisse Lucianum caussam aliquam Physicam sui discessus. Ridere se horum hominum stultitiam profitetur; vix ergo est, ut eodem spiritu dicat, se ab illis s. propter illos ἀποπνίγεσθαι, prae indignitate pene suffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' ὀχμῆς vel ὑπ' ἀτμῆς, ut dicat, cum molestus sibi esset suffocans ille vapor vel fumus, discessionem se parasse. Interpretationem dedi, quae utrique sensui sic satis convenire videtur: nam *ea res* potest esse affectata *illa* Cynicorum tristitia, potest esse fumus & nidor ustulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic distinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *post haec, his peractis. F.G.* Non inepta videtur *Gujeti* distinctio, eamque amplecterer, donec melius quid suppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem sine effectu recte intelligitur, pro *paene suffocatus sum*, ut in fab. *Æsop.* 41. μύρμηξ ὑπὸ τῆ μύρτῳ ἀπεπνίγετο, mox addito ἐτάθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen sanatur. *Phalar.* Epist. 21. ὅτι ἐ διέστροφά με — ἔτρωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὀρθῆς ἀνθρήσκοιμι ἢ ὑγιοδίᾳ τέτρωμαι. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato illus esset, eoque vulnere* MORERETUR; eumdem tamen sanatum esse eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπεισεν ait de Theseo aliter suadere conanti, at fine successu. *J.F.R.*

88. Ἐκ τὰς βακτηρίας ἤξαν] *Ad fustes venerunt.* Interpol. istud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter scribendum, scilicet ἤξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Estque Attica syncope ab ἄϊσσω, ut apud *Aristophanem* linguae Atticae canonem legitur, *b* Πλούτῳ.

Ἐξῆξάτην ἐν δύο θρέμνοιν ὀκ τοῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Aristophanes*, & ei synchronos *Euripides*, atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 Ἐστὶ ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος ὗτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασομένοις καὶ αὐτοί. ᾤοντο γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) ἐπιβήσεται τοῦ πυρᾶς. ἀπέτρεφον δ' ἔγωγε τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, λέγων ἤδη τετελέσθαι τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ περιττότατον ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀναχρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυθανομένοις. εἰ μὲν οὖν ἴδοιμί τινα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοὶ,

ε Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, hic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T. F.*

Ἐπὶ τὰς βαντρμίας ἤξειν] Sic edidi ex *F.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὸν πῶν ἀξαίλες. nam etſi vulgatum ἴξειν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus, tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἶξα ab ἵημι mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἵημι & praeterit. ἶα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἶξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἵημι, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἤξειν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἴξειν ab ἵημι haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6, ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀνίπτους γε ποτὶ πρὸς ταῦτα ἤξειν, ubi certe ἴξειν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae parroni. *J. F. R.*

89. Ἧξεν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἤξειν inveniret, ἧξεν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *F.* Ed. niſi me oculi fallant, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Δισ. c. 6. ἐπὶ τὸν πῶν ἀΐξαιλες. & Νεκ. c. 3. quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porro male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἴξεχ ὦ φιλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T. F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, — ἴωδιν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον βῆσιν τινὰ μακρὰν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον fine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχειν aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλειν, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρὸς τινὰ minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσανατείνειν & ſimilia obvia. *J. F. R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vul-

ga-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ὡσφρίττοντες, καὶ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ ἐς τὴν πανήγυριν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δί', ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅπερ τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus*, *peritus*, *eruditus*. Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis*, *Jupiter*, & *laborioſis*. Sed ne ἀσύμβολον abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ μητρώιόν γε ὁ ἰδιώτης ἔσται ἦν, αὐτὸς μὲ αὐτίκα δηλονότι οἷος ἦν, ἄλλῳ δὲ τινι χαρίσεται ἐν δυπσομένῳ ἱστορίαν φιλαχειρίσασθαι πτοουμένῳ. Vide τὸ χαρίσεται & τὸ ἰδιώτην inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι θυμοῖς; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius*. *T.F.*

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριέστατοι τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. *J.F.R.*

Ibid. Φιλῶ δὲ ὥσπερ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T.F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat ἀθύρεις. *J.B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello apparet, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J.M.G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προιλόμενοι τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτε τι θαυμαστικῶς λέγουσι, μαρτυροῦσι δὲ αὐτοῖς σεμνὰ τῇ φωνῇ τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνοτέρου; ſed non vacat tranſcribere. *T.F.*

36. Ἐπαφρώνῃ Στοᾷ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βοσκαῖοι δὲ ἀνδρὶ, ἑστάναι ὑπὸ τῇ ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀκούεσθαι. p. 170. Editionis Sylburgianae. *T.F.*

Ibid. Κοτίνου] Videlicet corona Olympiaca. *T.F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ὑπαπροσθεν ἀφῆκα πτίσας] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , ἡ ὡς μὲν τὸ καυθῆναι , θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , ἡ νῦν ἀπολίποι περιπατῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὀμνύναι πᾶσι προσέθηκε τὴ γύπα , διομένυμεν ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , καταγελῶν τὰ τ ἀνοήτων ἡ βλακικῶν τ τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲν μελίττας ὀπιφήσεσθαι ἐπὶ τ τόπον , τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπιπτήσεσθαι , καθάπερ ἐπὶ τ Ἡσιόδυ τάφον ἡ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲν δή τε Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαρίσατο ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κιχρήσιν ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quaedam ἐκπεπραγμένεσθαι : inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum nouarum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellae , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne fis , vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* T. F.

40. Καταγελῶντα τ] Lego καταγελῶν τ , alioqui ἀλλὰ χήματος dictus fuerit vultur καταγελῶν τ ἀνοήτων. T. F.

Καταγελῶντα] Καταγελῶν. F. G.

Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγελῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τ τρόπου cohaererent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τ ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , ἡ βλακικῶν (κατὰ) τ τρόπον , optime procedant. J. F. R.

45. Τίνας δὲ κορώνας ἐκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laertium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας , quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. M. du S.

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt. 6*, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἀπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit ; nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. J. M. G.

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. *F.* qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. M. du S.

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἴστι ἐπὶ τ ἀγορᾶς ἡ ὁ τάφος ἐ ἡ εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπικόῳ Θεῷ p. 73. Τὸ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρῳ ἐ Πρωτέως (Τρῶας) Νεμεσιανὸς εἰκό-

Ἠλείων αὐτῷ, καὶ τε τ̃ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ἐ ἐπιστελλέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πᾶσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς ἀπεμψαι αὐτόν, ἀφορμὰς τινὰς, ἐ παραινέσεις, ἐ νόμους. καί τινας ἐπὶ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τ̃ ἑαυτοῦ ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους ἐ περιοδρόμους προσαγορεύσας.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲ οὐδεπώποτε σκοπήσαντος, ἐπὶ δόξῃ δὲ, ἐ [c] τῷ καὶ τ̃ πολλῶν ἐπαίνῳ, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, ἐ πράξαντος, ὡς ἐ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τ̃ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναισθητος αὐτῷ γενόμενος.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγήσομαι παύσομαι, ὡς ἔχῃς ἐπιπολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲ ἐ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε ἧκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. e Ἧκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἥκων cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲ τάχα ἐ συγγνωστός, * εἰ ἐ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ, ὅτῳ τ̃ βίου ἀπολιπὼν σὺ δὲ τίς τῶ πρὸ † ἀχάστας, λόγου μὲ ἀμφοτέρους ἄξιος, ‡ ὅτῳ προχείρως ἐπιγεγονότα, § τοῖς ἄλλοις δὲ ἐ μαιολογίας τούτου ἐπαθητότα; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀχάστας] Ἀγάστας Edita. Mutavit *M. du S.* Recepi ὅτῳ, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J.F.R.*
‡ Ὅτῳ] Sic dedit Idem; nam ὅτου Edita prave. § Τοῖς] Τοῦ, *V.*

νας ἔχεις, ἢ ἀνὴρ τ̃ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκόνας μὲ] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδριὰς τῶ Πρωτέως, τοῦτον δὲ οὖν ἀγνοεῖτε (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαλα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπίαν, ἐ αὐτὸς λιγὺ χρηματίζειν. *J.M.G.*

49. Οἷς ἐ ἐπιστελλόμενοι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ἐ περιοδρόμους, quos cum θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J.M.G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. Διαθήκας ἐ παραινέσεις, verte, *praecepta & admoniciones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν Διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ Διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ Διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T.F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτων πρεσβευτὰς] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum haec ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſenten-

ſa

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se inveniisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Τροφάδα συμπλεύσαιμι αὐτῷ, καὶ τλιὺ τε ἄλλην τὴν ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, καὶ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι καὶ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· καὶ ὡς ἐπιταραχθείη μὲν ὁ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφου καλαβάντος, καὶ κῦμα πολὺ ἐγείραντος, ἰκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, καὶ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἀκριβῶς ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε ὁ νυκτὸς, καὶ πυρετῷ μάλα σφοδρῷ ἑάλω. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρος ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μεταπεμφθεὶς ὡς ἐπισκοπήσων αὐτόν· ἔφη δὲ καταλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, καὶ τὸ φλεγμαῖνον ἐφέρειν, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρρωμένως, ἑαυτὸν δὲ μὴ δύνασθαι. τέως εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς θύρας αὐτόματον. ὅστε καλῶς ἔχειν ἐπιόντα, μηδὲν

tia eadem plane est. T. F.

54. Τούτῳ] Sic Mss. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. M. du S.

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceserint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse J. Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκων. M. du S.

72. Τοῦ Ἀλκιβιάδου] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* ὑπερποτομοπαίδια; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque aulim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφου καλαβάντος καὶ κῦμα πολυμήχανος ἐγείραντος] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφος enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, καὶ κῦμα πολυμήχανος ἐγείραντος? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur *ἀνεμώλιος*, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφος) deducit a νέφος. Plerisque omnibus dici videtur δνόφος quasi παρὰ τὸ δυσὶν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. T. F.

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. T. F.

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, s. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χειμώνων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. δυσμῶν κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φόβου κρείττων, ibid. c. 76. &c. J. F. R.

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut πυρὸν, pro πυρὸν ὕδωρ, *Phavorin. Etymol.* in πυρὸν. a πυρὸν est Πυρὸ Graecorhomaicum. F. G.

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut πυρὸν, pro πυρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in πυρὸν. A πυρὸν, est Graecorhomaicum πυρό. AE. M.

85. Καίτοι] Forsan καί γε. M. du S.

δεῖ τῷ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' οὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξος ὁ τρόπος γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune eſſet.*

Ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ φαρμάκῳ. ὁρᾷς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς προσδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὀπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὀπὶ τῷ ἀνδρί. καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ὦν, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τὰ ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipſe non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non ſane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc eſt, ut ſi quis in crucem mox agendus digiti offenſionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuiſſe*, ſi vidiſſet iſta; Democritus? Riſiſſet ne, prout dignum eſt, virum? Quamquam unde tantum illi riſus ſuppetiiſſet? Tu ergo, amice, ride ipſe quoque, & maxime cum alios admirari iſtum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ ὀπὶ τῷ] Τῷ ὀπὶ τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς εἶδη πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte ſic legendum: Ἐγὼ δ' αὐτὸς, εἶδη πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quæ verſio hæc eſt, quam nobis offert *Benedictus* & ſequitur *Faber*? *caeterum ego neque ipſe ante paucos dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid eſt? aut quomodo ad Græca? multo melius & rectius Opſopœus *caeterum ego quoque illum non ita multos ante dies conſpexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, ſi auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca conſtructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπειδὴν ἐντὸς ἄκρας τειχῶν γένωνται. Item *Philopſ.* c. 22. *Paraſit.* c. 16. & 2. *Bis Accuſ.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu tranſponere negandi particulam, periculoſum eſt; verum & infra *Tragopod.* vſ. 313. Οὐκ ἐρίτιμος ἐχάρη Φοίνῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. B. 150. Τοῖς οὐκ ἐγχεσπόρος ὁ γέρων ἐκέκαστ' ὀνίησι, ubi οὐκ ad ἐκέκαστο pertinet, non ad ἐγχεσπόρος, & Scholiaſt. atque *Euſtath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiſcentibus, ſenex interpretatus eſt ſomnia*, ſive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiſcerentur, interpretatus eſt ſomnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὃ ſic tranſponitur, quando ait: οὐκ ἐώρων τὸ ἄδημα ἔτι. ubi οὐκ omnino pertinet ad ὃ, nam non negat ſe vidiſſe, ſenſiſſe, ſed non unum fuiſſe adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. F.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venuſtatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuiſſe Democritus, ſi hac vidiſſet? merito virum irriſiſſet.* Interpres autem, antequam interpolatus fuiſſet, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuiſſe videtur Democritus, ſi horum ſpectator contigiſſet? numquid pro dignitate virum deriſiſſet?* Senſus eſt. Cum tanta in Peregrino gloriæ ſitis fuerit, cenſen' tu, Croni, ſatis unquam & κατ' ἀξίαν δεξάμενον τῇ ἀνθρωπίσκου deriſurum fuiſſe Democritum? Dii boni! unde illi tantus riſus ſuppetere potuiſſet? Haud dubie prius ei fuiſſet emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuiſſet. T.F.

2. Πόθεν οὖν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de riſu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heraclitis ſcripſerat *Juvenalis*;

Mirandum eſt unde ille oculis ſuffecerit humor.

T.F.

APA-

FUGITIVI.

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

APOL.

VErane narrant iſta, Pater, fuiſſe, qui in ignem ſe conjiceret in celebritate Olympiorum, jam ſenem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem ſe vidiſſe diceret. JUP. Vera omnino ſunt, Apollo, quae utinam facta nunquam eſſent! APOL. Adeone bonus erat ſenex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita ſe habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem ſurſum ferri naturale eſt ab aſſatis corporibus humanis. Niſi enim in Arabiam ſtatim, ut habebam, abiiſſem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta ſuaveolentia, &c. copia aromatum, in ture adeo

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, Φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναλι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χαμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπο-
10 λωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲ τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἀπὸ κνίσης πομπῆς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς
15 εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῷ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν θυμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πολλῷ, μόλις αἱ ῥῖνες ὄπι-

a Ἀποφ.] Ἀναφῦ. malit *Geſn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jenſius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidiſſe ſpectaculum hoc, quia Sol eſt Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti ſermone eſt, (c. 36.) καὶ ἐκείνη ἡ σελήνη ὠνείδιλεν. Ἔδει γὰρ κεκαθάρθαι θύσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non eſſe Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur eſſe Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil eſt in hoc Dialogo Luciano indignum; ſive ſtylum ſive rem ipſam ſpectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum eſſe Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Perſonarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζηνὸς &c. Latina adſcivi ex *P.* Inſcriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etſi in medio Dial. inſerta perſonarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτομένων. eſt enim ab ὀπτάω aſſo. Recte id obſervatum in *Epiſt. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὸ ἔλαφον, καὶ τὰ διλφάκια μᾶλλον ὀπτομένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὸς ὀπτομένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte ſcribitur in ſola *V2.* ut *Mer.* c. 14. Ἰχ. B. c. 29. Κρον. N. 23. & 35. In reliquis enim prave eſt ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω γαυτιᾶν, ἐνωμνημένος αὐτῆς.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασαι ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὸ πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ἔτός γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ προσεισι τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸ νομά γε τὸμὸν ἐπιβοᾶται ἀχετλιάζουσα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μήλητου καταψηφισάμενοι, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα *Graev.* b Ἥλατο] Adſpirate *P. S. Amſt.* ἅλατο ſpir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* c Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* aliaeque Ἀδικουμένη ſine puncto male *J. V2.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* *F.G.*

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? *M. du S.*

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὸν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τὸν γραμματικῶν canones ἐμπεσὸν. *J.G.G.*

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. *F.G.*

Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam ulitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. εἰ δὲ λυσιτελεῖ αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἀμφίξεις ἐντεμόντα. Ibid. c. 4. ἐστιαθέντας φαγόντας. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. στι. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρῳ) ἐμοὶ — δίον ἐκφοιτῆσαι τὸν ταχίστου, καὶ φθάσαι αἰχμασάμενον αὐτόν. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum idum nominativum, volunt. *At in quibusd.* modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δικαίῳ εἶναι δοκεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (norante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐσωφαλῶς εἶχον, ἀφ' τὸ γομοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. not non p. 963. ἑτοίμως εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενηθῆναι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχῶσι, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lectt. Lucian. p. 72. — 83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiſcuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etſi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum iſti, quomodo illos vocem? qui ſe familiares meos & amicos eſſe ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo peſſime me tractarunt.

4. JUP. Philoſophi igitur contra te aliquid machinati ſunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipſi injuria mecum affecti ſunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepiſti, ſi neque indoctos accuſas, neque philoſophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philoſophos, habitu, oculorum conjectu, inceſſu, nobis ſimiles, & eadem ratione compoſiti. Poſtulant enim meis in caſtris militare, & noſtrum ſibi nomen inſcribunt, diſcipulos ſe, & familiares, & ſodales noſtros dicunt: at vita illorum impuriſſima, inſcitia, audacia, libidine, plena: quae non parva eſt in nos contumelia. Ab hiſce, Pater, laeſa profugi.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ὁ πολὺς λεὼς, ἐπῄνεσάν τε καὶ ἐτίμησάν μου καὶ αἰδούμενοι καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἐμὸν περιφέροντες, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τοῦ τε πολλοῦ, καὶ τοῦ φιλοσοφοῦντος, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τὸ ὄνομα τὸ ἐμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν στασιαρχικὸς, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρεως δὲ μικρὰ καθ' ἡμῶν τῶν τούτων, ὦ πάτερ, ἀδικημάτων πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Geſnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jenſius*, per ſe; ſed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Geſn.* adfert, ubi φασὶ κελεύσαι — Κρονίωνα Ἀτρεΐδην &c. huic noſtro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδύεται μέν σοι κακοδαίμων. At quod *Geſn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δύσασι χαμαί ἁμῶν, id jam nihil probat; nam χαμαιρδήσας ex Codd. ibi reſtituit *Hemſterhuſius*. Verum addi poſſet *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24. δι' αἰχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς & γέρων — ἀνείρεται ἐκφέρων. Et *Xenoph.* p. 458. οἴονται δεῖν φρόνιμοι & μέτριοι φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; ſed quia & in iis ad nominativum perſonae reſpicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accuſat. ſimul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Epheſ.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς — ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elſner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαινεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀστύρου — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππέως μᾶλλον ἄξιον, pro τὸν δὲ Ἀστύριον. Addo rurſus *Aret. Capp.* verſ. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προσυπερπήσας — πρόσω, pro προσυπερπησαντα δεῖ πρόσω. quum tamen ἀποχάσασθαι — ἀφαιρεῖν ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οὐδὲ γὰρ ἀκὼς — ὡς ῥᾳδίως χυθεῖς ἐρρῶσθαι, pro χυθέντα; in quo poſteriore exemplo tamen ad nominat. praemiſſ. poteſt eſſe relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. ῥᾴθυμα δῶ μέγα τι θράσας κἀξορθῶσαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ αἱ ἀμφαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλας κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον καίρμον; ubi κύριοι pro κυρίως. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliara habent rationem, pertinentque ad nominativum illum uſitatiſſimum, de quo prius diximus. Sed ſatis eſt oſtendiſſe, vulgatum Luciani non temere movendum, etſi nec diſſimulandum, ſaepe a ſcribis peccatum eſſe in perverſendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἥλατο] Adſpirate ἅλατο in fab. *Æſop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἅλλομαι certe adſpiretur, ut patet ex compoſitis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adſpirationem conara Edd. vett. adſumſi. *J. F. R.*

74. Ἐκ-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ ἀνομίας μεστὸν, ἄτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλέσας τὸ ἀνθρώπινον γένος τῇ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιμι μὲν ἀδικοῦντας ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιῶντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γὰρ πρὸς μὲ καταπέμπων, ἃ μὲν πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς διάκεινται ὑπὸ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι δυνατὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed quâ in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum inscitia & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab inscitia affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ ταῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὴ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὲ ὑπεδέξαντό σε καλαπταιόμην τὸ πρῶτον, ἅ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πάσχοις. ΦΙΛ. [a] Ἧιξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐχ ὅτι τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκουν χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἧιξα] Ἧξα *V*2. ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii*. Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem*. Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόνικος ἐπεμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις τῇ σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἧιξα] Sic *V*2. nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δαμ. c. 4. *M. du S.*

Ἧιξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τὸ εἰργω *prohibeo*, hic locum habet, neque si haberet, εἰργάσασθαι, sed εἴρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. e. *in mundo*. *F. G.*

Ἐν

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Aeεἴων ὡς ῥᾷστον ὑποβαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὥς γε ᾠμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὅλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅπαντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πλησίον ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι παραδόξου τινὸς τοῦ θανάτου τρόπου.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' ὃ μέγα τοῦτο· ἔναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, χαμαιρῶν τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καταράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελθοῦσι, καὶ βοῆς τὸν ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμεῖον ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Borglerumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J. F. R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. F. G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J. F. R.

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? M. du S.

10. Ἢ τῆς καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut καταπλησις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ἐὰν ὅσον ὀλίγον ἐκτρέψαντες τῆς καθεδρήσεως. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram detinendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τοῦ Ἀρχιδάμου ἐπὶ τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐκμονῆς, ἐκοχῆς, ἀγωγῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph.* ἔστι πρὸς τοῦ Καπιτωλίου καθέδρα ἐ χολὴ γενομένη χρόνῳ. J. M. G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui forte Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis oſtenſum eſt. Vid. ad c. 32. J. M. G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδευσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγένοντο, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπάδων προσιάζοι τῇ μουσικῇ, καὶ ᾠδὰς εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἄλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους πάντάπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ Φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τῆ ἀμβλυώπειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾤοντο ἀκριβῶς πάντα καλανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεία ἐκείνη, thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter impostoram & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἐκτὸς εἰ μὴ τῶν ἑταίρων] Τοὺς ἐκτὸς λεγομένους σοφοὺς, Πιτθαγόραν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: *Οἱ ἐκτὸς ἑπτὰ*, Πιτθαγόρας, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον εἰκ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. εἰξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. εἰξ Ἀβδήρων Δημόκριτον.

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est εἰξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

36. Ἑταίρους δὲ μαθ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator.: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. B.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

50. Ἀν-

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala subiissem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otioſe nobiscum a pueritia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, sintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

καὶ ἡ σοφία, καὶ, ὡς αὐτοὶ ᾤοντο, ἀπρόσμαχος ἀνεφλέγετο, αἱ κομψαὶ, καὶ ἄποροι, καὶ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, καὶ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτουν, καὶ συνίσταντο ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, καὶ παρεδίδοσαν στομώμυς τῷ κωνείῳ. ἐχρῆν μὲν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, καὶ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν· νῦν δὲ Ἀντισθένης με, καὶ Διογένης, καὶ μικρὸν Κράτης, καὶ Μένιππος, οὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ἐπιμεῖναι τοῦ μόνου· ὡς μὴ πολὺ ἄφελον· εἰ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγαναχτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ἐστὶ μιαρὸν γένος τι φῦλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς πολὺ θηλικὸν, καὶ θητικὸν, καὶ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γάρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ γναφεῖ πλυνεῖ ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, καὶ εὐμήρυλα, καὶ καλαγάγοιλο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, καὶ κατεῖδον τὴν αἰδῶ, ὅση ποτὲ τὴν πολλὴν ἔχει τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

a Ὄφελον] Sic esse in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀπρόσμαχος] Ἀκαλαγώγιστος. *V.*

50. Ἀν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ συὸν ἐνίοτε ἰδόντες, ἄσον' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἀν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλειονάζει vel ἐπαύξει inservit. Vid. T. 2. *Asin.* c. 30. sub init. ὁ δὲ ἐδὴ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vs. 72. ὃς δέον — καλαστρῶσαι, ὁ δὲ τὴν μάρτυρον ἔτιμα. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμύλει τοῖς τε Ἰλλυριοῖς στρατεύμασι δῶρα ἐπιφοιτῶντα — ὁ δὲ ἐδὴ τῶν στρατιωτῶν τι αὐτοῖς ἐδίδου. *J.F.R.*

64. Ὄφελον] Ὄφελον *Tb. Mag.* Nostrumque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ὄφελον etiam scribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demosth.* πολίτου, ἃ μὰ πολ' ὄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] *Filer de la trame au rouet.* F.G.

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τὴν παρρησίαν τὴν αὐτῶν, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πείθονται, καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα καὶ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ χρονιδὴ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοτεινοῖς, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὅτι τὴν βελτίστην ὑπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζονται, καὶ μελαχρωμοῦσιν [b] αὐτοὺς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμελεῖ ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῇ περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί τινες ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾴστα, ὡς οἶδα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ ἐπ' ὀλλῆς τὸ παραμαλείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν δ' αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὅτι τούτῳ παθεῖν, ἢ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδὼς

betur, reverentia, & ut ſuſtinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari ſe gaudent, & conſulentibus obſequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur eſſe haec omnia.

13. Ac diſcere quaecumque huic inſtituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane, illis negatum eſt. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel ſic praeſtare quod ſatis eſſet, poterant. Quibusdam etiam grave ſervitutis onus, &, ut eſt, intolerabile viſum. Conſiderantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam ſacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis inſuper audacia, inſcitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praeſto ſtatim & in ore ſint: has ergo ſymbolas ſolas cum habeant, (viden' qualia ad philoſophiam viatica?) figuram ſumunt ornatumque decentem, mihique quam ſimillimum: nimirum quale quid feciſſe ait Aeſopus illum Cumis aſinum, qui leonina circumpoſita aſperum rudens, leo & ipſe eſſe poſtulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Noſtra vero facilia omnino, ut noſti, & ad imitandum expedita; de manifeſtis illis dico: nec multum negotii eſt palliolo amiciri, & peram geſtare ſuſpenſam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe ſecuritatem illis nihil ob eam rem patiendi ipſa habitus praeſtitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Geſneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. V.

89. Γλίχρα] Ταπεινά. V.

* Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, egenae.* F.G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* J.B.

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu eſt invito etiam domino libertas, qui ſi aſſerere audeat, fuſti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opſonium non ſalſamentum aut thymus; ſed carnes omnis generis, & vinum quodque ſuaviſſimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro acceſſu ſuo colligunt; vel, ut ipſi loquuntur, tondent oviculas, daturosque ſperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, ᶜ ἄκοντος τοῦ δεσπότου, κἂν εἰ βούλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένου τῷ ξύλῳ. ἡ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ θύμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπά, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀλίγοι-στοι, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque obſervarunt, opinor, ſe aequo faſtigio ſtaturos cum his, qui recte philoſophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet iſta vel diſcernat, modo externa ſint ſimilia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, ſi quis illos ſic placide & ſenſim interroget: ſed clamant ſtatim, & ad arcem ſuam, convicia, confugiunt, & expediunt fuſtem: ac, ſi opera illorum requiras, multa *in ore eſt* doctrina; ſin ex doctrina illos judicare velis, vitam te conſiderare poſtulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο εὖρον, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, καὶ μαχριῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ᾖ ὅμοια. ἐξέτασις γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχεται, ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως, καὶ οὐ βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ὅπλα τὴν ἀκρόπολιν τὸ ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus iſtis civitas, illorum praeſertim, qui Diogeni ſe & Antiſtheni, & Crateti adſcriptos, ſub Canis illius ſignis militare ajunt: qui quod utile ineſt in natura canum, ut cautionem illam, illam domus cuſtodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥαδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ὑπογραφομένων, καὶ ὑπὸ τῷ κυνὶ ταττομένων, οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, οἷον τὸ φυλακτικόν, ἢ τὸ οἰκουρικόν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικόν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ λιχνείαν, καὶ ἁρπαγήν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

ᶜ Ἄκοντος] Et ſic *Fl.* cum cett. ᵈ Οἱ] Recte L. *S. Amſt.* Ceterae ἢ male. ᵉ Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amſt.* pro οἱ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἢ. ᶠ Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίας] Vid. ſupra Ῥητ. c. 15. *L. K*

3. Αὐτοὺς τῷ μάλα] Lege αὐτούς. *F. G*

4. Καὶ πρὸς ἐμὲ] Intellige ποιοῦσι. *F. G.*

5. Τὸν ὁ τὴ Κύμῃ ὄνον] Vid. ſupra Ἀναβ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S*

40. Ἐμπέπλησται — ῥαδιουργ.] *Th. Mag.* v. Ῥαδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (ſaltem in Ed. *Blandardi*) qui hinc emendandus, ſi quid opus. *J. F. R.*

44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἢ reſtitutum. Οἷον quod ſequitur, ex *Fl* eſt, quod etiam recte habet *S* cum ante eam editionem omnes, excepta *Fl* οἱ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνείαν] Sic ſcribi ſatius eſt, quam in omnibus impreſſis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὸν διδόντα, καὶ περὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

lationem, & illa verſus dantem blandimenta, & menſarum aſſectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

Ὄψει τοίνυν μετ' μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὑπεκκαυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τοιαύτης μισθαρνίας· ἄλλους δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγαπτῶντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

17. Videbis ergo paullo poſt quid futurum ſit. Exſilientes enim de officinis univerſi deſertas relinquent artes, ubi videbunt, ſe quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad veſperam, operibus intenti ſuis, vix tamen ſibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otioſos autem homines atque impoſtores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quaſi tyranni eſſent, promte accipiant, ſi nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamſi acceperint. Haec vita, qualis ſub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

Καὶ ἦν ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τὰς σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καὶ τὴν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

18. Ac minus in ea re mali eſſet, ſi tales cum ſint, nulla nos alia contumelia afficerent. At iſti, vehementer graves & triſtes quantum ad externa & publica qui videantur, ſi puerum formoſum, aut mulierem pulchram vel nanciſcantur, vel ſperent, quid faciant, ſilere melius eſt. Quidam etiam ſuorum hoſpitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipſae etiam philoſophentur: tum communes illas omnibus ſuis familiaribus proſtituunt, Platonis quoddam ſe placitum perficere rati, ignari quo ſenſu divinus ille communes eſſe mulieres voluerit.

Ἃ μὲν δὴ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκοντες, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, φῶς οἴει καλλιγορήσαντες αὐτοὶ

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem ſe gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accuſantes ipſi ebrietatem, & adul-

[a] Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd. [b] Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare juſſerat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] Peregr. c. 16. οἷς ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ εἰς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Chriſtiano Judaeove ſcriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; ſed hiſce ſimilia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδου — Στρυβίου] Inſignium aſſentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μὲν &c.] Μίμησις. *F. G.*

5. Οὐκ

adulterium, & laſciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adverſum alteri alterum invenies, ut ſunt ſermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi ſe inimicos ajunt, cum adulationis cauſſa Gnathonidem, aut Seruthiam ſuperare poſſint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipſi ſine mendacio. Voluptas inimica omnibus in ſermone, hoſtis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad iraſcendum, ſupra parvulos infantes. Quare riſum praebent non mediocrem ſpectantibus, cum a quacumque cauſſa exarſit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furioſum vident, & ſpuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi eſſe, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec poſſidere digner; obulus mihi ſufficit, unde lupinos emam; purum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo poſt non obulos petunt, aut drachmas paucas, ſed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hiſce ad quaeſtum Philoſophia confert? Deinde ubi quantum ſatis eſt collegerint, & viaticum ſibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & veſtimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, ἢ μοιχείας, ἢ λαγνείας, ἢ Φιλαργυρίας; οὐδὲν γὰρ οὕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν ἢ τὰ ἔργα. οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρυθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέποντες· οὐκ ἂν οὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μὴν ἢ τῷ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴν πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, ἢ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιον, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, ἢ μικραίτιον, ἢ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεαγνά. γέλωτα γὰρ οὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπό τινος τυχόντος αἰτίας ἐπιζέσῃ μὲν αὐτοῖς ἡ χολὴ, ὠχριῶντες δὲ τὴν χροιὰν βλέπωσί τι ἢ φορτικὸν δεδορκότες, καὶ ἀφρῷ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς ἢ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲ, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμους πριαίμην. ποτὸν γὰρ, ἢ κρήνη ἢ ποτάμιος παρέξει. [c] ἢ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολοὺς, οὐδὲ δραχμὰς ἀλίγας, ἀλλὰ πλούτους ὅλους. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου [d] πλήσειεν ἄν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία εἰς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, καὶ ἐπισιτίσωνται, ἀποῤῥίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύσηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε καὶ οἰκήτας καὶ μαλακὰν ἐπίαυλον, καὶ παῖδας κομήτας, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

c Καὶ] Omiſſum in *Ald. F. H. Fr. Bt. S.* Adeſt in *Fl. P.* d Πλήσειεν] Πλουτήσειεν *Poll.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἀξιοφανέστατοι ὄντες. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλούτους] Sic apud *Heliod.* lib. 2. καὶ ἐμοὶ δοκεῖτε τοιοῦδε ὄντες οὐκ ἀπόλυς, ἀλλ' ἄρρές τι ἐ λίθητας αἰτήσειν. *F. B.*
6. Ἀλλὰ πλούτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτους μεγάλους ἥρωσιν. *F. F. R.*
7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλουτῆσαι, vel pro τοσοῦτον, legendum τὸν ναῦν. *M. du S.*
Πλήσειεν ἄν] Πλουτήσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abeſt quia ſic edam. Sed quia & Scholiaſt. vulgatum habet, & aliquis ineſt ſenſus, contextum immutare non ſuſtinui. *F. F. R.*
13. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

8. Εἰς χρηματισμὸν] Εἰς τὸν τῶν χρημάτων συλλογήν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

20. Πελ-

ξειν Φράσανλες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τῷ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τῷ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera; & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, καὶ μέ τοι τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶ ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Insciti atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοί, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι χρὴ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μελετητέον. ὁ μὲν γὰρ κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γὰρ κἀγὼ αὐτοὺς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶ. κεραυνῷ μὲν γὰρ, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καθαπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ καὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ φαίνηται τὸν χρόνον δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἀπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν Φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκαλον γὰρ ἆθλον οἴεται

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μελετητέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * Μετελευτέον] G. Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.*

37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

* Μετελευτέον] Ita ex G. restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi λόγου. *F.G.*

22. Τὸν τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.*

23. Ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοσοῦτο. ratio clara est. *J. J.*

43. Παρὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae fimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quas quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

τῆτον δ' μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ ὕτω καὶ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τὴ κόπρον ἐκκαθῆραι αὖθις τῆ Αὐγείᾳ, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ τοῖς τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, [c] ὡς καὶν ὀλίγους αὐτοὺς ὀπτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσὶν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ οὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ἐρύτλεται, ἐκεῖ που ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τὴ Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, καὶ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τὴ ὁδοῦ· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι τῶν δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα καὶ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἱμός ἐστι τὸ μεῖζον, ἡ καλαυλικρὺ δὲ Ροδόπη, πεδίον δὲ [d] ὑποπεπαμένον, πάμφορον, ἀπὸ τῶν προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς ὑποκειμένης πόλεως. καὶ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, καὶ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὑπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις πολαμὸς μέγιστος διαμείβει, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἔβρος μὲν ὅτος· ἡ δὲ πό-

c Ὡς καὶν] Ὡς εἰ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *AIW.* d Ὑποπεπαμένον] Sic Edd. omnes.

ἀλλὰ καιρὸν alienum ab ejus mente eſt, & δίκαι dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμένον] Ita ſolet praeteritum πέπαμαι pro πεπότημαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπαμένας πόλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεωγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἔβρος μὲν ὅτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ οὖν, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, οὓς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, ἀφ' ὧν μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ἀπὸ δ' ὧν γε ἐπιθυμίας ἂν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοι εἰσὶν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habeones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. ἐδὲν *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐγκῶν ὑμᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Posidonios . . . aut possifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M.du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα σὺ χρῶ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακ.] Expositi hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῷ κεκ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἐτ. δ. XII.] *M.du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. δραπέται γὰρ] ΑΝ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γὰρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M.du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermisit *Birkheimer*. *J.F.R.*

11. Ἔστιν δὲ καθότι] Obscuriusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligatur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione deserta ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Euctemo-*

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

Ισιν, ἢ τί ϗ θεισκοπῶσι ϗ αὐτοί; μᾶλλον δὲ ϗ προσίασι, ϗ τι ϗ ἐρεῖν θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γόητας ἅμα εἴδετε, ϗ τινα γυναῖκα ἐπὶ χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, ϗ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαῖ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἕτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τ' γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἠνδραποδισμένην πρὸς αὐτῆς. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι ϗ ζητοῦμεν αὐτούς. τοιγοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τ' ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, γόνυμα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, ϗ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

Iſti, ἢ τί ϗ θεισκοπῶσι ϗ αὐτοί; quid ipſi quoque circumſpiciunt? *μᾶλλον δὲ ϗ προσίασι, ϗ τι ϗ ἐρεῖν θέλουσιν.* Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. *ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γόητας ἅμα εἴδετε, ϗ τινα γυναῖκα ἐπὶ χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, ϗ κομιδῇ ἀνδρικήν;* VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. *ΦΙΛ. Παπαῖ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἕτοι ζητοῦσι.* PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. *ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες.* VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. *ἡμεῖς δὲ τ' γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἠνδραποδισμένην πρὸς αὐτῆς.* Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. *ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι ϗ ζητοῦμεν αὐτούς. τοιγοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τ' ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, γόνυμα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, ϗ τριβώνιον ἀμπεχόμενον,* MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. *c* Οὗτοι] Omittit *Fl. d* Δραπέται] ΦΙΑ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. Μέτιμεν] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut ſimili nomine fuiſſe, quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 5. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amicitiis opes conſecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere veliet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quosdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipſa adeo Philoſophia) εἴσεσθε δὴ (non δὲ) inquit: *Statim ſcietis*, καθότι quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtrosque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (hic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ ποῦ, ἔστιν, ὁ κηρύττεις: ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquilitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμείλει ἀπαλῆς ἀνευρήσομεν, perſonam ΑΝΔΡΩΝ ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graece poſſunt conferre, illis fraudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis ει, a quibus incipit εἴσεσθε. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ἐν χρῷ κυρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοί, Κάνθαρος. καὶ ἐκόμα δέ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὰ χροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τὸ τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησίν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμελεῖ ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησί γοῦν, ὡς φησιν, αὕτη.

ΦΙΛ. Τίς δ' οὗτος ἄλλος ὁ πρόσω ἐστίν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅτε τὴν Ἀργῶ ἐμός, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γὰρ τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέσσοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

indoctum, *aspera voce*, *maledicum*, *indicare conditione*, *quam ipse dixerit*, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μητύτῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. b Ὦ οὗτος] Admisi ὦ ex *B*1. & 2. quod aberat ab cett. c Ὃν] Recepi ex *Fl.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μητύτῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεύς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τῷ τῶ νόμω. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. ὃ νοῶ legit librarius Δεσπ. νοῶ. De appellatione Cantharo f. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῶ οὗτος] Νοῶ, ὦ οὗτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνθρώπου, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *B.* περ. c. 20. ubi Cynicus Philosophus ὡς χρὴ κυρίως dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra Περ. c. 15. κομῶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐκεῖ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego, quem quaeritis, novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit: auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat, oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt, & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende! nonne mulieris haec vox eſt, Homeri verſiculos recitantis? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus, quid dicat:

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes,
Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus, cujus muliere

σοφία, ἢ [d] Ἡρακλες, ἢ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαρὸς ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα, ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ὄϛι, χρυσίου γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴν μὲ οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, ἢ μόνον τοῦτο ἐκμελετᾷ. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίχες. ὑ γυναικός ὄϛι φωνὴ, ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι ἢ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖν[ος] [ἀνὴρ]
ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μᾶλλον ἢ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃσι.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον, ὃς ξεινοδόκον· κακὰ ῥέξας, ὄχεν φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ὦ τὴν γυναῖκα

Ὤιχε-

d Ἡρακλες] Et sic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. e Μισητέον] Μισητέον male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortasse. ἐκεῖνος αὐτός ἐϛιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat servus tuus antea, sed nunc &c. sine interrogatione. *F.G.*

30. Ἀμέλει ἄπαιδας] Literae ἀν. quae Ἀνδρες notare debebant , mistae cum primis verbi ἀμέλει, & sic omissae, ut paullo ante ἐρ. ante εἶ. *J.M.G.*

Ibid. Ἄπαιδας ἀνδρίσομαι] An ἄπαιδας ἂν ὑρίσομεν, & subaudito τοὺς θηρεύτας. *F.G.*

Ibid. Ξωνύσει γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξωνεῖται, i. e. simul sunt ? Locus obscurus nec integer videtur. Sed inititia & spuria videntur. *F.G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortasse. Vid. libb. vett. *F.G.*

Ὁ τὴν κιθάραν;] O Gnjete! Credatne quis te Lucianum perlegisse. Perlegisti tamen, & probasti alibi ellipsin, nec meministi perpetuo ἔχων in hisce omitti, aeque ac ap. alios. Vid. supra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰς πικρὰς, *Bis Accus.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰς πορκίλας. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J.F.R.*

50. Ἐκποδὼν] *Bl.* habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Salan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδὼν. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia sic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum scripturam servo. Ac nihil interesse, quidquid differentiae statuant alii , vid. supra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσαιϛ e medio tollere. Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἰέναι ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον κελεύϛι. Sed & ἢ ἐκ ποδῶν forsan legendum, ejecto ὑμῖν, adjecerat Idem. At quae necessitas quaeso? *J.F.R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera sunt ex Il. 1. 2. & 5. *J.B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum, ut versus stet. *F.G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F.G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc personam interpretes: non male. Est enim ὑποδεξάμενος s. hospes Philosophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J.M.G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδοχεύς. F.G. Immo ὑπόδυος , ἢ

Ὤχεο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ πτολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν πανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ἐς κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῇ καλαράτᾳ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτη κυνὸς ἀγρίου [d] ὁρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. φασί δ' αὐτὴν καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε ἤδη δεῖ κόπτειν τὴν θύραν.

ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; φέρ' ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμους ἴσως, ἢ ἄρτου τρύφημα; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cerve,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt.*

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis frustum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic *P.* Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte *P.* & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. c Μέσση] Sic *Hom. Μέσσῃ P. B1.* ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὁρμὴν] Ὀδμὴν *Gesn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμενος adscript. marg. *J.* Sed ὑποδέκτου personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae.* Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε πώ τ' ἐν πολέμῳ. *J.F.R.*

69. Πανάριστε] Πανάριστε ἐριζέμεναι. F.G. Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τῇ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ψευδῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *J. M. G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθη κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *J.J.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter *P.* legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθε, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσσῃ δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσσῃ δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτη κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῆ Κερβέρου. τὸ τρίτη hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μιαρὸς ὤν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλαύσθω, nec ullam allusionem ad vocem κρεμήσεται. Ideo su-

Non ; ita me Jupiter : ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus ? Non ſane alius. Hem riſum ! Quid poſtea non fiet ? etiam philoſophatur Lecythio ? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero : ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid ſic ? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin' ? Deinde pera *ſumta*, & baculus ! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero ! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum ? HOSP. Eſt liber aliquis, oprime Mercuri, Tricaranus (*Tricaps*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅτε τὴν Ἑλλάδα, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ἐστι. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν ; ὑμενυαλῶ, ὡς τοῦ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο ; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ ὅτος ἀδέσποτός ὑμῖν ἐστιν ; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί ; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τ' ὑποσάθρων ἐστί. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις ; ἔπειτα πῆρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσαρ. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον ; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τ' κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμήτα *Palm.* Κρεμάσθην *Pell.* *g* Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* *h* Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte Χρήματα ſcripſerat, ad quod alludebat κρεμήσεται, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. *Macr.* c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες — τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia incepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F. G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur ? *J. F. R.*

8. Τρικάρανος] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. Ἀποφθ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανος. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τ' κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitioſum puto : ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρανον accedat : ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. A. p. 50, 52. τ' φάλητα interpretantur αἰδοῖον ἀνδρός. Quo ſenſu Τριφάλητα acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus, ad poſteriorem rationem magis videtur accedere: eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀφροσύνης. Hinc etiam laſcivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτῃ μὴ ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴκαδε πάλιν τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὸν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονίων, τὸν Ληκυθίωνα· [d] τὸν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀτοῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιτταταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὸν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπῃ τὸν χιόνα μόνειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοῖ, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ ἀλγολόγων; ἀλλ' ἀκολούθει πάλιν τὼ πιττωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενον πρότερόν γε τὸν λεοντῆ, ὡς γνωσθῇς ὄνον ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod superest. MERC. Sic mihi placet, Istam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hosce minutos fugitivos dominis suis redditos, discere quae olim, alterum sordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, sarcire rursus vestes laceras; deinde istum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, insuper vero pice sordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique constrictis peditus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis sermonibus? sed sequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut prò asino agnoscaris.

SA-

a ΔΡΑΠ.] Forsf. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl.* Δ. tantum. b Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* c Τὸν μὲν ἀποπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀποπλ. adscriptum marg. *J.* d Τὸν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *J.* e Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα sejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆ] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης f. Τριφάλης potius, non est τὴν Κωμικῶν ὧς. Supereſt ut aut intelligamus τὴν Κωμικῶν λόγων ὧς λόγον, aut pro ὧς legamus ἐσὶ, eadem sententia. Prius in interpretando sum secutus. *J. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis reposui pro Δραπ. quod in omnibus libris nostris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut servus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutissimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὸν Α. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus est ut Myropnus nominetur, nisi codices meliores praeeant; satis enim per καὶ τοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιττωταῖς] Attigi hanc pœnam supra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Aristoph.* ad nubes. Conjunxit hæc omnia *Lapith.* c. 32. καὶ καλλιφθείς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες. *J. B.*

22. Παρατιλλόμενον τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενον τὸν πρωκτὸν admitterem, si quis liber praeiret. (Sed quia subsequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene respondet, nihil immuto. Ceterum res ipsa satis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voss.* ad Catull. p. 41. *J. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec scriptura habet, suspicor scriptum fuisse τὸν πρωκτόν. De παρατίλλεσθαι dictum est ad *Mort.* c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίττιον γυναικεῖον, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus masculum* est praestantius, neque apud Dioscoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita est ad turpes usus in femina. *J. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ ἀλγολόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, respicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *J. M. G.*

SATURNALIA. ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

SACERDOS ET SATURNUS. ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

SACERD.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

ΙΕΡΕΥΣ.

1 Ὦ Κρόνε, σὺ μὲν ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, καὶ σοὶ τέθυται, καὶ κεκαλλιέρηται ἡμῖν, τί ἂν μάλιστα ὅτι τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἐσκεμ-
10 ομαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολύν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακὰς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἆλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὡς τι καὶ [a] αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς σῆς ἀρ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *J. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* a Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. J. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Caeſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *J.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel ἀφ' ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἁμαρτοῦσιν ὥσπερ, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ἀφ' ἡλικίας ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἰδέναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλύψει μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi ſa-

ciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *J.F.R.*

16. Ὡς τι καὶ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *J.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμὲ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Prove b. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατιδίου — ἄλλος αὐτὸς. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς δημηγορίας. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναβαμοῦσα ἀφ' ὧν αὐτὴ νύκτων εἷλε κριόν — εἰ ἀναστήσω. Fab. CIV. αὐτὴ ἁλώσομαι. Sic αὐτὰ nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτῶν ἀφ' ἁπάντος τοῦ βίου.

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφαιρεῖσθαι τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτῶν, ἀλλ' αἴτει παρὰ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅτι ῥητοῖς παραλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. ἐν ἢν ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμι, καὶ πω τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἄρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅτι κεφαλὴν ἀθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα καὶ πλοῦτον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς ἀφαιδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus totum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vinō* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνο, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἐγὼ γοῦν ἤδη ἀπηγόρευκα, αἰτῶν μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἀκούει παίει τὸ πάνυ, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σείων, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπαναλεινόμενος, δριμὺν

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. G.

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. G.

Τῷ σὺ χρῇ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγερώμοι κυκλήσομεν ἰνδάδι πομφούς. Et ubi non? *J. F. R.*

17. Μόνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον sine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τῶν ἐφετῶν. *J. F. R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M. du S.*

28. Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Ic. B. c. 30. δεύτερον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐπῶν. *M. du S.*

Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπουδαῖον μὲν οὐδὲν, οὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J. M. G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαι] Οὐδὲ ἀγοραῖον οὐδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F. G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ'. μ. συγκεχώρηται οὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th. M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Δεύτερον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐπῶν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J. F. R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui fors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M. du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοις τὰ συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si comparentur cum totius imperii potentia.* *H. V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον λαβὼν τῆς τοιαύτης ἐκστιτίσαντο, ὡς ἴλεως ὁ φορὸς ὁ ζῶος ἐκπώσει] Certissimum est men-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ϗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ϗ πλέσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ϗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ϗ συγετὺς ἀφείς, ὁ δὲ παμπονήροις τε ϗ ἀνοήτοις ἀνδράσι πρόσειχεῖ τ πλῦτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῷ· πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

KPON. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ παντάπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τ δύναμιν ἐξετάζεσθαι τ συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ϗ τοῖς ἄλλοις ἐς τ μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, σοὶ τ ἑξάδα [c] φάνω ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γῦν ἐς χόρον ἀπὸ τῦ τοιύτυ ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ϗ φορὸς ὁ κύβος [d] ὀπτινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τῦ σκάφυς, ὡς ἔτυ μικρῷ ἔρμαλι τῷ κύβῳ. καὶ μὴν ϗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ϗ ᾠδικώτερον ἄλλυ δόξαι [e] ἄμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ϗ ἀμοιβομένων τὺς μὲ ἄλλυς ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τῦτο γὰρ τιμώτιμον τ ἀδεξίυ ἀμοιβίας) σὲ δὲ, καὶ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ϗ τἆθλ' ἁρπάζειν τ ἀλόντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ὅτι ϗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

c Σοὶ] Sic L. *H. P. S. Amst.* Σὺ *Fl. J. Ald. Va. Fr.* Et hoc omnes obsidet. ἄσαι marg. *J.* conjicit.

d Ὀπτινεύσῃ] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ *Jens.* e Ἅμα]

66. Καλλίνικον] Τὸν νικητικὸν. *G.*

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. *J. J.*

58. Καὶ φορὸς] Φορὸς ἔστω. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβος] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Jensius* jubet in ἐπινεύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus esse cum Cl. *Jensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lectt. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρωτεῖόν γε σὺ ἀπολέσῃς, ἢ πρωτόψηφις πάντας τοὺς πόλλικας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ἴστω δὲ τάχα εἴσεται, εἴαν μὲ ἔσαν ἀπολείψει multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ἄσαι, vel ἆσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ϗ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini sortiere talis.* F. G. Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. ϗ βασιλέας χειροτονῦμεν. *J. F. R.*

τῷ ἀτραγάλῳ κρατήσαιμι, ὡς μήτε ὑπὸ ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲν αἰσχρόν τι σὲ αὐτὸν ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ κρέμβον τὴν αὐληρίδα, τρὶς τὴν οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ καὶ ταῦτα δείγματα μεγαλοφρονίας τῆς ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθαι τὴν τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τὰ ταῦτα διανέμοντα ὀλιγοχρόνιον τὴν ἀρχὴν ἔχοντα. τούτων δ' ὧν ἃ μοι δυνατὰ δοῦναι, τὴν πεττείαν, τῷ ἄρχειν, τῷ ᾄδειν, καὶ τὴν ἀριθμησάμην, θαῤῥῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, καὶ τῷ κεραυνῷ.

IEP. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τὰ μὲν τοιούτων οὐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ἀπόκρινai, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καί μοι ἦν εἴπῃς αὐτό, ἱκανὴν ἔσῃ τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τῆς θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. KPON. Ἐρώτα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γάρ, ἢν εἰδὼς τύχω. IEP. Τὸ μὲν πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστίν, ἃ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τῆς Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τὸν Δία, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τῆς ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τὸν Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μετ' σοῦ παρετάττετο. KPON. Εἰ μὴ ἑορτὴ, ὦ ἑταῖρε, ἦγομεν, καὶ μεθύειν ἐφίετο, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. ISAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque male-di-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῳ Fl.

Τῶν παιδῶν] Παιδὸς τὸ παιδίον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγματα] Consule de hoc ludicro *Taciti* A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. I. 25. οἷον Σαπφαλίοις λίθευχοι βασιλεῦς, ἔδοξε τῷ παίζειν ταύτην τὴν παιδιὰν, προσέστω, σὺ πίε, σὺ κάρυσσε, σὺ ὄρχησαι, σὺ ἔξελθε, εἰσέλθε, ὑπακουε, ἵνα μὴ πᾶν ἐμὲ λύπῃσι ἡ παιδιά. *M. du S.*

Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laërt.* & hoc Luciani. *J.F.R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut *Eustath.* de Ilm. I. p. 10. οἱ Τετταλοὶ λίθον, sed p. 13. λίθος ὁ Τετταλός. *Aristoph.* Nub. 764. λίθον ταυτὶ — καλῶ. &c. Noster *Imag.* c. 1. f. ὁ λίθος Ἡ-

ρα-

dicere prout libitum dominis, diſceres ſane, iraſci mihi permiſſum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & ſenem Deum. SAC. Atqui ego iſta, Saturne, non mea ſponte interrogo: ſed Heſiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope univerſos, haec de te credunt.

λοιδορεῖας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῆν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὕτω καὶ πρεσβύτην θεόν. ΙΕΡ. Καίγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ πας' ἐμαυτῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐνῶ γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτά σοι περιτεύκασι περὶ σοῦ.

6. SAT. Putas enim paſtorem illum, jactabundum impoſtorem, ſani quidquam de me ſcire? Conſidera autem hoc modo. Eſtne ut homo, neque enim dicam Deum, ſuſtineat ſua ſponte ſuos ipſe devorare liberos, niſi quis forte Thyeſtes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc ſi forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero poſſit, niſi forte ſenſus omnis experres dentes habeat. Sed neque bellum geſſimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, ſed mea cum ſponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non eſſe, neque in tartaro, ipſe quoque vides, arbitror, niſi caecus es ut Homerus.

ΚΡΟΝ. Οἶει [b] γάρ τι τὸ ποιμένα ἐκεῖνον, τὸ ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὅτως, ἐάν τις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἐκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσών, πάθοι; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐσθίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' οὔτε ἐπολεμήσαμεν, οὔτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ οὔτε πεπέδημαι, οὔτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

7. SAC. Qua igitur cauſſa, Saturne, motus reliquiſti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In univerſum ſenex cum jam eſſem, & ipſa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim ſufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc ſunt, injuſtitiam; ſed currendum ſemper erat ſurſum deorſum, fulmine intentato, quo perjuros aut ſacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laborioſa & juvenis vires poſcens:

ΙΕΡ. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; ΚΡΟΝ. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τῦ χρόνου ὤν (διὸ καὶ περιπεδῆσθαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἀρκεῖν πρὸς ὕτω πολλὴν ἀδικίαν τῶν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸ κεραυνὸν διπρμῶον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργῶδες ἦν,

[b] Γάρ τι] Sic omnes. [c] Ἀφείλετο] Male omiſſum in M.

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας γῆν ἐφεῖταί μοι. V.

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίθητος, ἀπαθής. O.

ματικὸς. Sed & de gemmis maſc. gen. ibid. c. 11. idque uſitatius; non placet tamen Florentinum ὑπογαλλόμενον. Amant enim participia nominandi caſu ſic jungi ſine copula. Vid. ſupra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Aſin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ἁρπὰξ — ἰμπρησάς. *Act. Apoſt.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æſop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀνατὰς — τοσούτους βοῦς ἐκανὸν πλέοντας ἐπὶ τῦ βυμοῦ θεὰς ἀλεκτούσους. J.F.R.

8. Ἡσίοδος] *Heſiod.* Θεογ. 459. &c. M. du S.

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὑγιές τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν τι — πρᾶξαί τι ſ modo proba & ibi ſit lectio. J.F.R.

ἦν, ἢ ναὶκόν· ἢ ἐξέστην ὧν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. ἢ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι ἀμνείμασθαι τοῖς παισὶν ὧν ἦρξεν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοιτο, ὅτε τοὐναντία αἰτούντων ἐνοχλοίμην, ὅτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμην· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἄγω, ζωρότερον οἴνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, ἢ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαί μοι ἔδοξε, ἢ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷός ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, καὶ τάχυς, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, καὶ κρέα ἐσκευασμένα, καὶ ὁ οἶνος ἔρρει πολαμηδόν, καὶ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλαχοῦ κρότος, καὶ ᾠδή, καὶ παιδιά, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. εὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δέ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους καὶ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμιώτατα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε καὶ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi *imperium*. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi caussa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

a Εὖ ποιῶν] Sic *Fl. B1.* & 2. Εὐποιῶν junctim cett. b Οἷός] Bene L. *Fl. V2. P. S.* Οἵς male *Ald. J. Fr. B1.* & 2. c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AIW.* Et sic *H1.* Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B2.* ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷός] L. *Fl. V2. P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἵς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ. .] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ ταῦτα εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, καὶ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδο-

τρί-

tanquam ipſe quoque ſerviens & memor compedis. SAT. Non deſinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & deſinam. Verum hoc adhuc mihi reſponde. Alea ludere an conſuetum erat etiam his, qui ſub te vivebant? SAT. Omnino: ſed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; ſed ſummum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & ſolus ſemper cibo ſe abſtineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipſi eſſent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: ſi quis unum de iſtis ex ſolido auro viris, in noſtram hanc vitam productum vulgo oſtenderet, quid miſer ab illis paſſurus eſſet? Incurſione facta illum, novi ego, diſcerperent, ut Penthéum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos conſtituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne feſtis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem ſint, ſed in quaeſtu ſibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae ſponte ipſi ſua faciunt.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum ſis & ſe-

δουλεύουσα, μεμνημένον τ᾽ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεττεύειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ὦ μὴν περὶ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀπιόντα ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γὰρ ἂν καὶ ἐπέτρεψαν, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μέλαξὺ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν χρυσηλάτων, ἐς τὸν ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἆθλιος ὑπ᾽ αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ᾽ ὅτι βιαζόμενοι, ὥσπερ τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷσσαι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μείζονος ἀπενεγκάσθαι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε οὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιούμενοι τὴν ἑορτήν. εἶτα οἱ μὲν ἀπέρχονται λοιδοροῦντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, οὐδὲν δέον, καὶ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἔχοντες ποιοῦσιν.

9. Ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἁβρὸς οὕτω θεὸς ὢν, καὶ γέρων ὀπλεξάμενος τὸ

76. Ἐς τ᾽ ἡμ. τ. βίον] Βάλλ᾽ ἐς κόρακας. G.

80. Αἱ Θρᾷτται] Threiſſae. G.

τριῶν; Hagen. 1526. 8. Eraſmus etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; niſi quod *bojae* ad collum potius, quàm ad pedes pertinent. Plautus rectius Perſ. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quaſi hoc ex Graeco vertiſſet. J.M.G.

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάστρατον. ὃν τῷ μόθῳ ἐκεῖνον. ποιοῦντι &c. Ita diſtinctionem *Solanus* mutarat. Et ſic trajectio conſtructionis foret, de qua paullo ſupra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec diſplicet; quia tamen & ſic Cl. *Geſneri* verſio aliquantum foret immutanda, quae ſenſum haud incommodum exhibet, nec ſatis certa eſt res, manum abſtinui. J.F.R.

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis noſtrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris conſiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes peſtis iſta graſſata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango poſteris vix credibilem, hiſtoricumque poſcentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia peſtem Athenienſium deſcripſit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menſes incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum finguli divitias ſummas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum miſere perdiderunt, ab Aleatore, ſimilibusque ejus perditis hominibus miſerum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. M. du S.

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέστατον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπεκκεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὸ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; ἐμοὶ γὰρ προσβύτικός γε ὁ χαρὸς, οὐδὲ ὑπιτήδειος τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀναχρίνεις, ὦ ἑτοῖμος, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γοῦν μοι χρόνον τῆς ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, εἰ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοφοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ ἀρχαῖον ὑπὲρ καρύων, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραφάμενος εἰς βιβλίον ταύτην ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τοῖς φίλοις, ὅσοι γ' ἐπαινέσαι τῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtitutaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus diei non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque jam iſta omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes ait fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

a Ὃ οὐ] Ita *Fl. F.* Sed ὃ male omiſere *Fr. Bz. Ald. H. P. S. Amſt.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἄγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφήρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέστατον] Τοῦ ἔτους hic deeſſe videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ἡ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *Et nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς excidiſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσῖν κοίλαις γε ἡμῖν πάντων καταστιβάσαι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *J.F.B.*

23. Ἔτεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπιστᾶσι] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri, ſtica τ αἰτίαν ϛ λύπης τίς ὀϛί μοι, ϗ ὡς

Τάδε λέγϛ Κρονοσόλων, ἱερεὺς ϗ προφήτης τῦ Κρόνυ, ϗ νομοθέτης τῆς ἀμφὶ τ ἑορτλύ. ἃ μ τὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγράψας· ϗ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενεῖτε ϛχαίκεῖνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσον τοῖς ὀπιτιμίοις, ἃ χτ' τ ἀπειθούντων μεγάλα ὥριϛαι. ὑμεῖς δὲ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παραμήσηλε, μηδὲ παρακύσητε τῆσδε τ προϛαγμάτων· ὡς ὅϛις ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴϛω ὅτ, οὐκ ἐμὲ νομοθέτυ ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τ Κρόνον αὐτὸν, ὅς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τ ἑορτλὺ, οὐκ ὄναρ ἐπιϛὰς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμν. ἦν δὲ οὔτε πεδήτης, οὐδὲ αὐχμῦ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῆς ληρούντων ποιητῆς παραδεξάμνοι ἐπιδείκνυν, ἀλλὰ τ μ ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τἄλλα φαιδρός τε ἦν, ϗ [a] καρτερὸς, ϗ βασιλικῶς ἐνεσκεύαϛο. μορφὴν μ τοιόσδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, ϗ ταῦτα [b] προειρηκῆς ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συμφορᾶς βαδίζοιμι, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐ

a Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* b Προειρηκῆς] Sic dedi ex *Fl. Va. Ald. Bi. S.* Προειρεῖσθαι *J. H. Fr.*

ma autem ellipſi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 2. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J. F. R.*

45. Ἐϛί] Scribendum fuit εἴη. *M. du S.*

Ἐϛί] Obſequerer *Solano* εἴη reſcribenti, propter adjunctum ϗ δυσχεραίνοιμι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐϛι, quam ἔγνω τί δυσχεραίνοιμι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θεὸς — ϗ ὑποχείϛ. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμναζέϛθω, μηδὲ ἀσκεῖν, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε ϗ μὴ καταρᾶϛθε. χαίρειν μ' χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per ϗ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθησθε, μήτε — ὅπως σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μ ἀπῆλθεν, ὃς δ' ἐκβαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπεύσησε, — ϗ ἐνίκησε· ϗ ὡς Ἀφροδίτης εἴη θυγάτηρ· ϗ ὡς — παῖς γένοιτο. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐϛί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi

ἢ πενίαν δυσχεραίνοιμι, ἢ χεῖμα ἢ ὥραν [a] μονοχίτων· καὶ γὰρ [b] κρύος, καὶ βορέας πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ ἐορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, ἑώρων τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσουσι, καὶ εὐωχήσονται, ἐμαυτῷ δὲ οὐ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τοῦ ὠτὸς μου λαβόμενος, καὶ ἀλγεσίσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιώμενός ἐοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καθαράτους μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους ὁρῶμεν πλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ἴδε σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μελανοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλω-

qui praeter tempestatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad ista munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare se uti sacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde festivam esse. Accedens igitur a tergo, & aure prehensum concutiens, ut apparere mihi solet, *Quid hoc*, inquit, *Cronosolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum saeverrimos, & impuros homines abundare divitiis, & solos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium desperatione versemur? Sed neque tu, Domine, finem vis istis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non est facile, quae a Clo-*

a Μονοχίτων] Sic *V2*. Μονοχιτῶν cett. b Κρύος] Abest a *Fl*. c Προσεικάζειν] Sic omnes. Forf. προσεικάζων. marg. *J*. etiam πλησίαζειν adscripsit.

id parvi referre puto. nam rurf. *Ptol. Heph.* l. d. fine majore diftinctione, ἢ ὡς ἐμοῦ τούτῳ Ζεύς, ἢ δόντος ὑμεναῖε. Mox ibid. praemiffos optativos excipit indicativus, ὡς λάβοι μὲ αὐτὴν ἡ Ἥρα — δώη δ' Ἐλένη, πλέψει δ' αὐτὸν — ἀφίλοι δ' — Ὡς Ἥλιε δυγάτηρ ἐς Ἀίδαο Ἐλύτη, ἰκαλεῖτο δὲ Δοκεύς. Imperativ. & fubjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάχωδι — ἢ μὴ ἐγήκωδι. Diffimiles cafus *Paufan.* Vit. Ariftonm. ipfo princip. Ἀνακίων (fic enim lego pro ἀπηκάτων) πασῶν τοὺς Μεσσηνίους κατηλαφότων, ἢ ἄρματ' ἐς τὸν μέλλοντα ἤδη ἐνορᾶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν ἢ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Salluft. Catil. 21. 4. *Weffel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elfner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorfus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pauſan.* protulit. *J. F. R.*

46. Μονοχιτῶν] Μονοχίτων ἂν. An μονοχίτων ἂν fcribendum pro μονοχιτιῶν. *F. G.*

Μονοχίτων] Sic recte una *V2*. reliquae Edd. Μονοχιτῶν. Non puto tamen cum *Baiſio* p. 211. ita neceſſario intelligendum, ut unica fit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; fuperinductas tantum tunicae veſtes reſpuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens eſſe de adparatu convivii & ſacrificii, vid. ſi operae eſt, ap. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* X. 10. *J. F. K.*

55. Προσεικάζειν] An προσεικάζων legendum? *F. G.*

Προσεικάζειν] -Legendum προσεικάζων, vel potius πλησιάζων, ut N°. 20. & Ἔρμ. c. 82. *M. du S.*

Προσεικάζειν] Fateor *aſſimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non poſſe. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσεικάζων *allidere*. Sed mox damnavi, cum nec literae ſatis congruant, neque ſignificatio. Magis jam placet προσεικάζων *accedere*, praeſentem ſe demonſtrare, apparere: idque interpretando expreſſi. *J. M. G.*

62. Μελανοσμῆσαι.] Infra N°. 21. μελανεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L. K.*

75. Μιᾶτλω] Legendum eſt μὴ μιᾶτλω &c. *M. du S.*

79. Ὦ ἀγυιάται τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patientur, ut liceat Graecas iſtas voces ſic Latine verſas conſpici, *ut Cybela matri ſeſe adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, ἢ πολλαὶ μυῖαι ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ τῇ ἀλεκτρυόνι ἀγυιάζουσι recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* diſſert. tertia μηδὲ ἓν οὕτω τοῖς κύκλοις ἀγειρόντων διαφέρειν, εἰ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ πρωτυχόντι λάθοι πίζοντι, verterit Cl. *Heinſius*, *ſimilem mendicis illis, qui in triviis ſtipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pſeudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγυιάται τι ἢ ἰνδαίζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre aſſuti conveniunt.* Cur non ſervant eundem tenorem? Certum eſt, ubi ἀγυιάται habet additum caſum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & cap-

Cicibum & Paris alis vobis coenant, quod 65 δῆς, ἡ τ ἄλλων Μοιρῶν πρόχειρ· ἀ δὲ
vero ad festos dies attinet, pauperiati vestrae ὅτι τ ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῶν τ πενί-
medebor. Medicina autem erit ista. Abi, αν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔστω. Ἴθι, ὦ
Cronosolon, inquit, & leges mihi quasdam Κρονοσόλων, ἡ γράψον μοι νόμους τινὰς, ἃ
scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' ἑαυ-
pro se tantum festos dies agant divites, sed 70 τοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῶν
bona vobis sua impertiant. Sed non novi, τ ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.
inquam ego.

12. *Ego vero, inquit, te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis, inquit, Si haec non fecerint; tum frustra ego falcem* 75 *hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus 80 est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

Ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, διδάξομαί σε· καὶ κατὰ τάχος ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, [d] καὶ εἶπε αὐτῇς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, [e] μάτην ἐγὼ τ ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τ μὲ πατέρα ἐκτομίαν περιποιῶν, τ Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνοχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ [f] κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἠπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς νόμους.

NO-

[d] Καὶ] Non habet *F.* Habent *Fl. H. P. Bl.* &c. [e] Μάτην] Leg. ἢ μάτην. [f] Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἦ δ' ὅς] Εἶπεν αὐτῇς. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Εὐνοχίζων] Εὐνοῦχον. *V.*

80. † Βάκηλοι] Βάκηλος μάγας ἦ, ἀνὴρ δὲ ὁ γυναικὸς. εὐνοῦχος. ἀνίκητος. *V.*

* Αὐτῇς] Αὖτος edita misere. Forsan ἕτος in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

† Βάκηλοι] Βάκηλος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυρτῶν proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Crescollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς ὀφλεῖ τ ἐπιτελεσθῆναι Κρονίοις λουσάμενον μηδὲ τοῦτο ἰξόντα intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιτελεσθῆναι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μόνῳ τ τοιοῦτον ἐπιτελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς & κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret *Mf.* τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνοις & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min. Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictus motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, † plura addere supersedeo. *J. F. R.*

ΝΟΜΟΙ ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ
μόνοι γ μεμαλθαργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, γ δούλοις, γ ἐλευθέροις,
γ πένησι, γ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
πῶς τ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ ἄργυρον ἢ τ
ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθαι, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

ΝΟΜΟΙ ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων εἰς πινάκιον ἑκάστου τ φίλων τὸ
νομα, ἐχόντων δὲ γ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκατον, γ
ἐσθῆτα τ ὅσης τ βελτίω, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτὸν καλασκευή· γ τ ἀρ-
γύρου ὀλίγα. ταῦτα μὲν πρόχειρα
ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς, καθάρσιον μή
τι περιφερέσθω, γ ὑπ' αὐτοῦ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam neque privatum negotium intra festos dies agito, nisi quae ad ludum, & delicias & voluptatem pertinent: coqui soli & dulciarii operosi sunto. Aequali jure omnes sunto & servi & liberi, & pauperes & divites: irasci, aut indignari, aut comminari nemini liceat. Rationes rerum curae alicujus creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc liceat. Nemo argentum aut vestem dinumerato, neque scribito per dies festos. Ne quis exerceto se Saturnalibus, aut orationem meditator vel habeat, nisi urbanam forte aut hilarem, quae ludum & jocum prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent nomen uniuscujusque amicorum divites: habebunt vero etiam pecuniam in promtu, decimam circiter annui reditus partem; & quod supereſt ipsis vestimentorum; & quidquid est in reliquo apparatu pinguius quam pro fortunis illorum, sordidiusque; de argenteis quoque non pauca. Ista quidem in promtu sunto. Pridie vero sacri, circumlatis quibusdam purgamimibus, domo

[a] Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γινέσθω Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, seorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoteles* νόμους συμποτικοὺς, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nisi admittatur emendatio, quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ ἐπιδείκνυσθαι] In marg. *Ald. Weſſ.* adscriptum erat ἐξετάζειν & ἀναγράφειν, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέντων, ἐχόντων. Vid. similiter ἀποτρεχόντων, ἀπαιτούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἐπιῤῥίφθων pro ἐπιῤῥίφθωσαν, & *Solani* ad Ἐπισκ. c. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρόντων pro ἐπαιρόντωσαν fruſtra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοῦ μὲ χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πατρικοὶ τ γιτόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ἑ βούλονται. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἰσθῆτα τ ὅσης τὸν βελτίω] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὴν βελτίω τ ὅσης scil. ἰσθῆτα, non abſimilis est *Aristophanea*, Plut. 694. τ ἀθάμας πολλὴν, ubi *Kuſt.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* docuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ ἑορτῆς] *Caterum ante sollennitatem.* Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus di-

mo ejiciuntor ſordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, ſacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor, & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur, & quantum, ne ambo ſuſpectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur, quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima: odioſum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοχερδία, ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουσοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα ὀψὲ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μὲν σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

Καλανείμαιλες δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀποκομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστος πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτούντων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. τὰ ὀπὶ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μετριώτατα, ϗ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίῳ πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τ ἰσότιμον. τ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

b Ἐπαχθὲς] Bene *Fl. B*1. & 2. *P.* Ἀπαχθὲς male *Ald. J. H. V*2. *Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὲ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante ſollennitatem. Verte *ceterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J. G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. *F. G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τ διμοιριτῶν στρατιωτῶν ἡ μεταφορά. *F. G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis, quos Diocmitas appellant*; milites vero διμοιρίται *nuncupati*, „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τῆ ἡμιλόχυ ὁ τ μοίρας. Lucianus: ἡμιφόριον ἰφροῦσις διμοιρίτης ὄν. „ Rurſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. *Ar*„ *rianus*: ϗ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτου Μακεδόνας, ϗ δικατάστατον, ἄτας ὀνομαζομένους ἀπὸ τ μισθοφορᾶς, ἣν τισα „ μείονα μὲν τῆ διμοιρίτου, πλείονα δὲ τ ὑ τιμῆ στρατευ„ μάτων ἔφερον. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant: ce„ terum equis vehebantur; cum res locusque poſce„ ret, pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis man„ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἀμιππποι Graecis dicuntur, aliique ſunt quam hic διμοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμαρίτας ap. Lucian. ter, quater, & *Suid.* ac Scholiaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo eſt a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J. F. R.*

29. Ἐπαχθὲς] Sic recte ſcribitur in *Fl. B*2. & *P.* In reliquis prave ἀπαχθὲς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς· εἴ τις πέρυσιν ἀπεδημήσας, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω κἀκεῖνα. ἀφαιρούντων δὲ οἱ πλείστοις τὰ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵτινες ἂν τοῦτο ὀφείλοιεν, καλαβαλεῖν μὴ ἔχωσιν· τὰ ἄλλα, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil servator; neque poenitentia muneris subeat. Si quis superiore anno absens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam ista accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus solvunto, atque habitationis mercedem, si qui eorum hanc etiam debitam solvere non possint. Atque in universum diu ante hoc ipsis curae sit, uti sciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ τὰ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ σεμφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμπόσιον[a] ᾖ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῆται, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴσθι τῆς ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὤν, κἂν σέμνῃ

16. Abesto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod missum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in risum vertunto. Diviti vicissim mittat pauper eruditus librum antiquum, si quis sit boni ominis, aut convivio aptus; aut suum ipsius scriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum statim legat; quod si reposuerit aut abjecerit, sciat falcis se minis obnoxium, etiamsi quantum opor-

[a] ᾖ, ἢ] Deest posterius ἢ in *Fl.* Adest recte in cett. In αὐτοῦ autem conspirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus nostris libris erat αὐτοῦ, quod sedulo sic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἰδέσθαι] Vid. & Ἀστρ. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis observandi ante horas inventas, qua de re eruditissimam, sed prolixiorem, quam ut hic inseratur, *Salmasii* dissertationem vid. in *Plin.* Ex. a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem respondere putat Romanorum V. vel VI. hoc est undecimae nostrae, vel ipsi meridiei; qua hora convivia tempestiva agitari solita, ut moris erat diebus festis ac solemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis solida hora superfit*
Ad sextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavet diluculo, sed honesta & salubri hora.* Putat tamen nullam horam diei mense Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, sex pedes habuisse; & παχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuisse videtur, quae decem pedum signo notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo solita maturior, ut in festo lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio est, ab avaro dictum puta; consule, si lubet, *Casaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἰδέσθαι] Quid sit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεμετρήσατο καιρὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδὸν, ὃν ἓ στοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, sed ipsa gnomonis, quidquid sit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον est. Quae ad hunc ipsum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Casaubonus*, ex Schol. ad *Aristoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmas.* Exerc. Plin. p. 446. seqq. de umbrarum illa dimensione disputant, si bene perpenderis, ad haec duo quasi capita referri possunt: I. antiquissimis temporibus suae cujusque umbrae dimensio fuisse illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diversitate dicamus, ad anni etiam tempestatem respiciendum fuisse, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aestivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii se habeant ut IX. ad II; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aestivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuisse, haec ipsa res, & statuae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. mensurae diversitas, satis ostendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ἕνα ἐχῇ. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῆ χόνδρους πεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐδῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν ὑπὲρ τὰ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ἢ καλαπραβὶν ἐμβαλέσθω εἰς τ' θησαυρὸν τῦ Κρόνυ· ὁ δὲ πένης ἐς τ' ὑστεραίαν πληγὰς ὑπὲρ τῦ πλουσίυ λαμβανέτω τῷ πάρθηκι εἰς τὰς χῖρας, ὄχι ἐλάττυς πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea causa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λέτω δὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπυν ἢ. τὰ δὲ πρὸ τῦ λυτρῦ, κάρυα, καὶ σεσοὶ ἔστωσαν. καλαχείδω ὅπυ ἂν τύχοι ἕκαστ@, ἀξίωμα, ἢ γέν@, ἢ πλῦτ@, ὀλίγον συντελείτω εἰς [b] προσομὴν. οἶνυ τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπασας. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλυσίῳ, ἢ στομάχυ ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ἵνα μόνυ δὶ αὐτὸ πίνυ τῦ κρείττον@. μοῖρα κρεῶν, καὶ ἴσην ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] ὑπερπεπέτωσαν, ἕως ἂν

b Προσομὴν] Προσομίαν *Pell.* *c* Παρατετμπέτωσαν] Παρατετμπίσθωσαν *Fl.*

66. Ὀπόταν τὸ σκιᾶς ἕξετον ἕξ] Τὴν λοιπὴ διατριβὴν ἐπὶ τῶν ἐλεῖν τ' σκιάσεων διεγραφομένην λόγυ σκιᾶς, ὅτε ἢ ὥρᾶν τοιῶν ἐκάλουν. *V.*

giores plerumque esse pedes &c. II. Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum tutio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis matutius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra *Ὅταν* c. 9. *J.M.G.*

70. *Προσομὴν*] I. e. *προσίμιον*. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προσομὴν] Mallem *προσομίαν praerogativam*, cum *Pell.* quam *προσομὴν*, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.B.*

74. *Μοῖρα*] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. du S.*

76. *Παρατετμπέτωσαν*] *Παρατετμπίσθωσαν* legisse videtur Interpres. Sed τὸ *παρατετμπίσθωσαν* rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ τ' ἰμφορεῖς τ' ὄψων. &c. *F.G.*

Παρατετμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, ii serius ad paupertem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique cavetur hac lege oportet. Sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, *μὴ ὑπερπεπέτωσαν*, idem ferme erit, quod jam expressum est per *μὴ βραδυνέτωσαν*. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu favantes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἕως ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ἑκάστοις χρὴ διαφέρειν. Hoc enim valet, ὑπερπίπτειν, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἑρμ. c. 72. Διαταράττει δὲ ἀλλὰ προέλθων τι τ' ἀναγκαίων, καὶ ὅ σε παρατρέψῃ εἰς τὸ λοιπὸν τῦ βίυ. Adde Εὐχ. c. 1. παρέστηκε χειραγωγῶν. & Διατ. c. 1. ubi ventus dicitur παρατέμνειν τὰ πλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio incunda tibi erit.

ἐν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προστιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ θεωπῆς ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαττον ἐς τὸ δεσπότιν, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, Φιλοξησίαν. πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνῃ. εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτὸς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. πεπευέτωσαν ὅπι καρύων· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπεύσῃ, ἄσιτος ἐς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βάλῃ. ἐπὰν δὲ τὸς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, παρεστάτωσαν καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τὸς νόμους τούτους ἕκαστον τὸ πλουσίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν στήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τῆς αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἕως ἂν αὕτη ἡ στήλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο χαλεπὸν

ac differant quae ferenda sunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla suis: sed aequalitas esto in omnibus.

18. Pincerna acutum cernito *velut* de specula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus esto propinare si quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus si voluerint, etiam ante divitem. Neque necesse sit bibere, si quis non possit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocosi si quis velit jus esto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: si quis pecuniam luserit, postridie esurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero servos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo ministranto. Hasce leges unusquisque dives inscriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum est, quam diu ea pila manserit, neque famem, neque pestilentiam, neque incendium; neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πίνητες *Gron.* b Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit post *συμπ.* c Ἐξέστω &c.] Varie haec & seqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit *Fl.* e Πεπευέτωσαν] Πεπευσάτωσαν *Fl.* f Ἐπὶ καρύων] An καρύοις; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. g Οὔτε λιμὸς] Omissa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ ϵ ὐψηλῷ. *G.*

ἀποτίμημαι enim non est *comitor*, &c. sed *rejicio, amando* &c. Vide locum ea de re apud Nostrum luculentum Ἑτ. Δ. XII. ubi meretrix amasio inter alia amoris sui signa hoc profert; οἶσθα ὅσας ἱμασὰς παρεπιμψάμην, &c. Μηδὲ ἀποτιμησάτωσαν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & sic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem significans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego posteriori sententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλουσίῳ.] An non scripsit auctor, πίνητες πᾶσι? Nam illud confusionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut si velint, primi invadere possint calices, sed & remittere id possint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *J.G.*

Πίνητες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere visum est, quamvis omnes libri Nostris πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πίνητες *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; sine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J.F.R.*

86. Προπιόντες] *Erasmus* videtur legisse προπιόντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives.* Sed vix potest locum habere; nam si vel pauperibus, vel omnibus sine discrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem spiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J.F.R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic solent Graeci. Sic etiam usurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingreſſurum. Sed ſiquando (quod quidem abſit) deſtruatur, quid illis eventurum ſit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεισιν εἰς τ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅσῳ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον τοῖα πείσον).

EPISTOLAE SATURNALES. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

EGO SATURNO SALUTEM. ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonſtravi, quo loco eſſem, & ut prae paupertate in periculo verſarer, ne ſolus ſim expers ejus quam denunciaſti ſolennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer eſſe rationi adverſum, alios noſtrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque inſtantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum reſcripſiſti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, ſublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium poſitis, deinde imperare dies feſtos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis eſt*, aut came-

Ἐγεγράφειν μὲ ἤδη σοι καὶ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, καὶ ὡς ἐγὼ πενίας κινδυνεύοιμι μόνος ἄμοιρος εἶναι τ ἑορτῆς, ἢν ἐπήγγελκας, ἔτι καὶ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γὼ) ἀλογώταλον εἶναι, τοὺς μὲ ἡμῖν ἐγὼ πλυτεῖν, καὶ τρυφᾶν, ὐ κοινωνοῦντας ὧν ἔχυσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφθείρεαθ· καὶ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε ὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἠγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ αὐτῶν. ἐχρῆν γὰρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καλαθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς καὶ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jenſius* voluit, eſt in *Fl. L.* & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. * Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τ μικρῶς μεγαλαυχυμένων ἡ παροιμία. *V.*

* Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & ſic in V. fuiſſe ſuſpicor, quum varietatem non adnotarit Noſter. *J. F. R.*

89. Ἐξίσω] An ſic legend. σκάπτειν ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, καὶ σκάμματος μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξίσω] *Fl.* ſic dividit: Μήτε ὀρχηστὴν μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματος μέτρον ἴσω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πεττεύεσθαι &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ. σκάμματος μέτρον ἴσω, τὸ ἄλυπον, ἐπὶ πᾶσι πεττευσίτευσαν &c. *Junt.* autem ſic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι. ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματος. καὶ μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere conſentit. *Soláno* diſtinctionem *Juntinae* mutavit. *Geſnerus* aliter: hunc igitur quantum poſſumus ſequemur, ut Latinis Graeca reſpondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obverſabatur menti ſcribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legiſti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἶην] Recte vertitur: *in quo ſtatu eſſem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον οὐ τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epiſt. ad Philip.* IV. 11. ἐμαθον, οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noſter ſupra *Peregr.* c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus inſtituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς δ' νῦν] Legendum forſ. ὡς γὰ νῦν. Edit. *Baſil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adſentirer, ſi libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλοῦ βεβηκότα, [a] οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἕστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν ποδὸς προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, τῆς τύχης χορηγούσης, ὑπεραγωθοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ βαδίζειν, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε τοσοῦτον πλησίον ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, ἐπὶ τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σῖτος ἔτι μοναρχῶν. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφυεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ εἰς χόρον· πόλαμοι δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ αἱ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

lus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratus unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. B1. & 2. H. P. S.* Οἷά εἰσιν *J. & V2.* b Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἰσχνὸν δὲ, εἰ δὲ — ἐμοῖς δὲ. Deinde ibid. τὸ κόνα δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J. F. R.*

Ὡς ἐν νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universas conditionis & fortunarum inaequalitas. *J. J.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G. C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Fensii* emendationem confirmant *L. Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἡ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Fensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Fensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J. F. R.*

22. Οἷά] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. du S.*

Οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum ; illos ipsos homines ajunt fuisse aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos accessisse. At nos contra ea ipsi quidem vix plumbum videamur merito , aut si quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & consilii inopia , & desperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciscar ?* & , *bene fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris , ferremus , nisi divites in tanta esse felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluserint , vestes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim singulorum possideant ; tantum abest ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adspicere de plebe homines dignentur.

αὐτὺς ἐκείνες φασὶ τὺς ἀνθρώπυς χρυσῦς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ ὄνομαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὲ ὐδὲ μόλυβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν , ἀλλ' εἴτι χεὴ [c] τύτυ ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὲ πόνων τοῖς πλείστυς , ἡ πενία δὲ , ἡ ἀπορία , ἡ ἀμηχανία , ἡ τὸ , οἴμοι , ἡ τὸ , πόθεν ἄν μοι γένοιτο , ἡ , ὦ τ' τύχης , πολλὰ τοιαῦτα πᾶσι [d] γῶν ἡμῖν τοῖς πένησι· ἡ ἧττον ἂν , εὖ ἴσθι , ἠνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς , εἰ μὴ τὺς πλυσίυς ἑωρῶμεν τοσαύτη εὐδαιμονίᾳ συνόντας , οἳ τοσῦτον μὲ χρυσὸν , τοσῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλεισάμενοι , ἐσθῆτας δὲ ὅσας [e] ἔχουσιν , ἀνδράποδα δὲ , ἡ ζεύγη , ἡ συνοικίας , ἡ ἀγρὺς πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι , ὐχ ὅπως [e] ὐ μετέδοσαν ἡμῖν πόλε αὐτῆς , ἀλλ' ὐδὲ προσβλέπειν τὺς πολλὺς ἀξιῦσι.

21. Ista nos praesertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; istum quidem jacentem in purpura tot in bonis

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει , ὦ Κρόνε , ἡ ἀφόρητον ἡγύμεθα τὸ πρᾶγμα· τ μὲ ἐφ' ἁλυργίδων κατακείμενον , τοσύτοις ἀγαθοῖς

[c] Τύτυ] Τούτων *P.* At prius recte *Fl. J.* ac cett. [d] Γῶν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.* [e] Οὐ] Omittit negationem *Fl.*

62. Ἐφ' ἁλυργίδων] Πορφυρῶν χλαμύδων. *V.*

Venetarum οἷοί νέου , licet τραγικοὶ sequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνυς. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice saepissime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷοί εἰσιν omnes praeferunt , possit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδις corrigit : ego nondum ; nam & mox rursus ὑποδησάμενοι ἰμβάτας. Conf. supra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male οἱ ἰμβάται, pro οἱ. *J. F. R.*

24. Ἀνυπόδητ@] Sic hic omnes libri Nostri. Vid. Or. c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητ@ *Lys.* p. m. 511. *J. F. R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄσπορ@ &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi constructione *Homerus* , nempe ἄσπαρτα ἐ ἀνήροτα πάντα φύονται. At solere Nostrum haec mutare, vid. supra ad c. 7. Et φύω ita recte transitive construitur. *Long. Past.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτα τὸ μῆλον ἔφυσαν ἄγραι. Noster supra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα , *alit barbam.* Et ipse *Hom.* Odyss. H. 119. Ζέφυρὸς πνείσας τὸ μὲ φύει , *Zephyrus spirans haec crescere facit.* *J. F. R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Hesiod.* Ἔργ. 109. Primo observa εἶναι de praeterito hic usurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum sit. *M. du S.*

46. Τούτῳ] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forsan γε maluit *Solan.* Sed satis potest vulgatum stare , pro *certe quidem* acceptum, quo sensu frequenter, poni satis docuit *Budd.* in Comment. p. 475. Conf. mox c. seq. ἄγραν γοῦν. *J. F. R.*

54. Ὅσας ἔχουσι] An τόσας ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inspiciendi. *F. G.* Nil varietatis invenio. Nec desidero ; nam ὅσας interrogative acceptum belle se habet , sive exclamantis more malis , parum refert, prorsus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσα μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσας δ' ἐγὼ τραφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemisso τοσοῦτον, quasi *tantum* , *quantum* significaret, ut saepe solet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, si ὅσον legeretur ; at quum ipse casus ac numerus diversus separationem indicaret, facilis erat distinctio. *J. F. R.*

55. Συνοικίας] *Insulas. F. G.* Bene. At supra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interfit. *J. F. R.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ ποθεν ὀβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γοῦν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὕφαλον, αὐτός γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου κοινικά γε [a] ἡμῖν πάντων καλασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν ὑπὸ σητῶν ἀφανισθέντα, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γοῦν πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι περιβαλέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίσταις, εὐρῶτι πολλῷ καλασαπῆναι.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μέντοι ἐς τὸν τρόπον τῶν δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ὀπτῆσης μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τὸν μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην περιμένειν ἑστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ computrescant.

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χείσιμα] Εἶδος μίτρης. *V.*
75. Σητῶν] Σκωλήκων. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίσταις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον εἰ τὰ βρώματα κεῖται, (2) ἢ ἱματία τινά. τὸ τ' ἀντὶ τοῦ θ. κίστη γάρ . . . οἱ δὲ τάραγώνας κίστας ἐπικτήσαιτο πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

(1) Χείσιμα] Σχήσιμα edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam *V.*

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* *F. G.*
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτρώγοντας forsan. *F. G.* Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, *adrodo* hic sit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίσταις] Cave vertas *κοιτίσι*, *cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ γυναικεῖος κόσμος ἀποτίθεται. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supinel *M. du S.*
13. Τὸ παροιμιῶδες εἰς τὴν φακὴν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μοῦρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναιδεστάτῳ charactere apud *Theophrastum* est φακῇ ὄψον δὶς ἅλα εἰς τὸν χύτρον ἐμβαλόντα ἄνδρα

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel jufſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ἐπιβάλοιμεν τ χεῖρα, ἀλλ' ἐμείσεας, δείξαντα μόνον τ λοπάδα, ἢ ὅσον ἐστὶ τῷ πλακοῦντι τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομισθέντος συὸς, ἀφαιρεῖσθαι, τῷ μὲ δεσπότῃ ἀποτιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. προειπεῖν δὲ καὶ τοῖς οἰνοχόοις μὴ πρεσβεύειν, ἕως ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ πιεῖν [c] ἕκαστος, ἀλλὰ ἂν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ ἀναδῦναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσπερ τῷ δεσπότῃ. καὶ τ οἶνον δὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τ αὐτὸν εἶναι· ἢ που γ' γεγράφθαι τοῦτον τ νόμον, τ μὲ ἀνθοσμίου μεθύσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ [d] ὑπὸ τοῦ γλεύκους ἀπορρήγνυσθαι τ γαστέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μελαχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲ τ βίον, ἑορτὴν δὲ τ ἑορτὴν ἔσῃ πεποιηκώς· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲ ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τ παῖδα μὲ αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τ ἀμφορέα, κατάξαι· τ μάγειρον δὲ τ ζωμὸν χυσῶσαι, καὶ ἐπιλαθόμενον, τὸ τάριχος μὲ ἐς τ φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τ κύνα δὲ [e] παρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλᾶντα ὅλον καὶ α-

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλλοιμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & *L.* Ὑμῶν male *J. H. Ald. V2. Fr. B1. S.* [d] Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλᾶντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαιλα.

89. (4) Παραμυσθοῦσθαι] Γράφεται (5) ἐπιβάλοιμεν, τῇ λεπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*
3. Ἀνθοσμίου] Εὐόσμου οἴνου, (6) καὶ ἡδέος. *V.*
4. Ἀπὸ τοῦ γλεύκους ἀπορρήγνυσθαι] Ἀποσκλάσμα τ σαφηνῆς περὶ πατησῆ. *V.*
15. Τὸν δὲ ἄλλαιλα] Ἄλλας εἶδος (7) ἐντέρου ἐσκευασμένου καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμυσθοῦσθαι] Τῇ λεπάδι παραμυσθοῦσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*
(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἡδέος] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex *V.*
(7) Ἐντέρου] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἔντερον ἐσκευασμένον, miſere. *J. F. R.*

ὄσμοτον πωλῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*
15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίσασαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίσας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τ πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισπέσειν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γ ἐντὸς τῶν τείχων, καὶ δοκοῦντες ἤδη κυριεύειν. Item c. 53. παρεισπεσεῖν εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a παίω corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9. παρ-

καλαφαγεῖν, καὶ τ' ἄλλα τ' ὀψοποιὰ ἐχόντων, καὶ τῷ πλακοῦντι τὸ ἥμισυ. τ' οὖν δὲ, καὶ τ' ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος καὶ τ' ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀθελοῖς· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς πτερυγίας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη οὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴχεσθαι καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν.

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quia non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

Ὃ δὴ μάλιστα αὐτὸν ἀνιάσειε, τὸ μὴ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἷους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. τὴν ἐαθῆτα δὲ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ὀλιμελητῶν κοσκινηδὸν διατέτρυπαν ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης θυννευτικῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῶν τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακρὰς γίγνεσθαι, [c] ὑποῤῥεούσης τῆς κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ ποδαπὸν τοῖς χροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ χάρτα [e] ἐκ-

¶ 24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένας Fl. b Ταύτας] Bene P. H. Fl. J. &c. Ταύτας male S. c Ὑπορρεούσης] Ex emend. Solani. Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἵου ὡσὼ haberent. e Ἐκκειτοῦν] Ἐκκειτοῦντα Fl.

18. Τὰ δελφάκια] Μικρὰς χάρας. G.

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες εἰσὶ κωμῳδίαι δύο εἰσὶν, ἃ μὲ ἐλευθέρῳ ἀναφαλαντίᾳ ὀφρῦς ἀνεστραμμένῳ, ὀξυγένειον ὁ δὲ οἰκέτης ἀκροάζει καὶ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν ἐπλατύνη κοιλαινόμενον εἰ αἰθιοφρᾷ, ζανθὸς, τραχὺς, βλοσυρὸς, πρέπων ἀγγέλῳ. V.

παραρμώντων ἐκατέρωθεν τῶν τραπηζῶν· πρεσβυμία δὲ πάσῃ ἐπέκειτο, ὡς — τελευτείας ἐκείνης μάχης. Ælian. V. H. XII. 23. f. ὕελα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. irruunt, insiliunt in fluctus, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex Diog. Laërt. & Herod. dedi ad Meretr. l. d. Unde & intactum manebat Nostri Tim. c. 33. ὁ δὲ ἐμπίπτων ἀθρόῳ ἐς ἐμὲ. ille irruens. &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & Long. Past. 2. 78. λύκῳ ἐμπεσὼν lupus in oves irruens dicatur, ut jam notavi ad Tox. c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut Asin. c. 20. ἐμπεσοῦσά τις τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo Diod. Sic. XII. c. 24. f. μὴ τὴν ὕβριν γνοὺς ἐς τὴν Ῥώμην εἰσέπεσον. Ubi rursus pro hostili invasione. J. F. R.

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. M. de S.

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M, 395.

Ἕρπον μὲν γονάς, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμορύοντο,
Ὀπταλέα τε ἕ ὠμὰ βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.

J. M. G.

25. Οἴχεσθαι ἕ ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. J. J.

30. Τὴν ἐαθῆτα δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐνιοῦν λεσάμενοι ἔκαστοι, τ' παῖδα μὲ αὐτῶν κ. τ. λ. Patet tamen ab

que pungens, interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, ſi noluerint, relicto illo nimio ſui ipſorum amore, in commune eſſe divites, & mediocria nobis impertiri.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid ſic deliras, o noſter, qui de praeſentibus rebus ad me ſcribas, & bonorum diviſionem me jubeas inſtituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, ſi ſolus omnium ignoras, me qui olim rex fui, diſtributo filiis imperio, unum eſſe deſiſſe: ad Jovis autem curam maxime pertinére talia: hoc autem noſtrum *regnum* intra talos, & plauſus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque ſeptem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes ſint omnes aut divites; Jupiter vobis reſpondeat. Si quis vero in iis quae ad ſolennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid deſignet, meum fuerit judicium. Ac ſcribo ad divites epi-

κεντῶν· τὸ μεταξὺ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἄν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μετρίων.

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ οὗτος, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ὑφηγούμενος, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὢν, παύσας [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ὑπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κρότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο οὐ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε εἰ τῶν μειζόνων σὲ φῂς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη διακρίνειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις δεῖ

f Εἰς ὢν] Non adgnoſcit *Fl.* g [a]Α φῂς] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ κενόδοξος, ὁ ἑαυτὸν δοῦναι φιλῶν καὶ πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipſo Luciano eſſe haec vel negligentia, vel figura, ut σοί ponatur pro σφίσι vel αὐτοῖς, per diſtributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δοί σοί] Edd. δοὶ σοί. Ego enclitice ſcripſi, ut σοί ſit dativus, ab ὅ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιμέμφεσθαι τὸ κόμης] Ἀπορρίπτουσιν τ. κ. *Th.M.*

Ὑποφθόνους] In libris noſtris omnibus legebatur ἐπιφθόνους, quod cum hic ferri non poſſit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἐπ. Δ. XII. verſus finem, ubi recte in omnibus ſcriptum eſt, ἐπίφθονον δ' αὐτῇ σοί τρίχας. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philoſtr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμαζόντων] λέγει τῷ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium ſibi arrogat, cum fingit ſe vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophraſtum* ἀνεπίχουρον ad ἀνόητον, ſervum pediſſequum, ἀνεπιχούρητον, inquit, τίμιον. *J.M.G.*

51. Παύσας τοῖς] Inter has voces in omnibus ferme Impreſſis εἰς ὢν legitur, quod, quid ſit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἰς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoſcit, lubentes exulare & nos juſſimus. *M. du S.*

52. Εἰς ὢν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἰς ὢν] Merito *Fl.* haec omittit, miſere enim ὢν repetitur unico tantum verbo interpoſito. poſſem quidem conjicere παύσας εἰς αἰῶνα. *in perpetuum deſtiti*, ſcil. *regnare*. Sed non ſatis certo, ideo uncis illa ſuſpecta verba ſeclusi, ut ſimul eo facilius adpareat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τῶν ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μερίδος, λέξεως. *F.G.*

περὶ [a] τῶν δείπνων, ἢ τῆ χοίνικος τῆ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς ἢ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατε, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχουσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε πανευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύν τινα βιῶν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξεστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνου ἡδέος, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ ληστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἐπεῖτοι οἴει με αὐτὸν οὕτως ἂν πολὺ κορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθάπερ ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον,

stolam de coenis, de choenice auri, & de veſtibus, ut vobis etiam ſolennis cauſſa aliquid mittant, juſta enim iſta, & digna quae faciant, uti dicitis, niſi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In univerſum autem ſcitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus ſentire, ſi undique beatos illos putatis, & ſuavem vitam ſolos vivere, quod ſumtuoſe coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formoſis atque mulieribus eſſe, & veſtimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id ſit, neſcitis. Curae etenim de hiſce non parvae. Sed opus eſt invigilare ſingulis, ne quid ipſis imprudentibus diſpenſator vel ſtupore perdat, vel fraude ſubducat, ne aceſcat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipſo affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula moleſtiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores ſciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipſum me ita inſanire unquam, ut, ſi quid praeclarum adeo eſſent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, deſideam ipſe privatus, & ſub alterius imperio vivam. Sed cum ſcirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῆ δείπνῳ Fl. b Ἔχουσι λέγειν] Ἔχειν λέγουσιν Fl. c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζήσῃ Cod. Graev. d Ἐπεῖτοι] Ἐπεί τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μαίνεσθαι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla eſt vox apud Graecos φθειριζέω. ſed eſt diſpeſcenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζήσῃ, hoc eſt *verme ſcateat.* ſed tamen puto legendum φθειρῶν ζήσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζήσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ poſſit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζάω an φθειριζέω; F.G. Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quaſi vivat: an a ζέω *ferveo* ſit derivandum, utrumque enim aptum. Verum *quia tum* φθειριζήσῃ potius formaret, & ſupra etiam σκωλήκων ζήσας *vermibus ſcatens*, habuimus, ita & hic forſan φθειριζήσῃ ſcribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐλαιοπλικῶς pro φευκτέον πρᾶγμα. *F.G.*

1. Ἴσως] Hic pro *ſaltem* uſurpari videtur. Omnes autem Libri noſtri agnoſcunt. *M. du S.*

Ibid. Ἑκάτερον] Σὺς ϵ πλακοῦντας. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Καρποφορίας καὶ ἐρυγμοῦ ſcil. *F.G.*

8. Ὁ

multa illa, quae adesse divitibus atque imperantibus necesse est, dimisi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conquestus es, illos apris ingurgitare se & placentis, vos nasturtium, aut porrum, aut cepam, per dies festos arrodere; quale sit, vide. In praesens enim suave utrumque, & minime forte molestum. Quantum vero ad ea, quae sequuntur, in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut isti, per ebrietatem capite postridie surgatis, neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi, cum istum *divitiarum* fructum habeant, tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus, aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem, vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum ostendere facile possis, qui non plane sit pallidus, non multum cadaveri similis? Quem autem, si ad senectutem omnino pervenit, suis ipsum *stentem* pedibus, non quatuor hominum humeris invectum? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero consutilem, quales sunt tragicae vestes, de pannis plane vilibus consarcinatae. Vos autem pisces ne gustatis quidem, nedum ut iis vescamini; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipsorum quoque vos expertes esse? aut si

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχήν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐστοτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τὰς μὲ συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορυμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ χρόμμυον ὀπιτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ὄζει. πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀηδὲς 18 ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲν ὅτε χαρηβαρῆντες ἀνασταίητ' ἂν ἐς τὴν ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι κατὰ τὴν μέθης, 5ὅτε κατὰ τὴν ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρευγγάνοιτες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ πλευρίτιδα, ἢ πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὑτοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ Φοράδην ὑπὸ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲν τὰ ἔξω, καταῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκατειλυμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲ ἄγευστοι, καὶ 20ἄσιτοι· ποδάγρας δὲ, ἢ πλευρίτιδος, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἴ τι κατ'

f Ἐὸ ποιῶν] Sic jam discretim omnes. *g* Ἴσως] Ita habere omnes, adscripsi. *Solan.* *h* Συνεξελέξαντο] Συνεξελλέξαντο Edd. priores male. *i* Συγκεκαττυμέναι] Ex emend. *Solani.* Nam συγκεκομμέναι omnes antea male.

95. * Ἐστοτνιῶ] Ποτνιῶδες, ὠδυρμαλιῶ μετ' οἰμωγῆς, ἰπταλιῶ τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀνιῶμαι. *V.*

3. Καρηβαρῆντες] Τὸν κεφαλὴν βαρούμενοι ἀπὸ μέθης οὖσι. *V.*

* Ἐστοτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. *F.G.* Nota hic τράγος pro libidine *AE.M.* Non adscripsissem, nisi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus*, quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea scribebatur συνεξελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκριμέναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. *F.G.*

Συγκεκαττυμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι sit, nemo credo edisserat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi usurpatam, peropportunam, & rejectae satis similem, ut errorem indiligenti scribae faceret, substituimus. Vide Συγ/ρ. c. 23. ὁκ ῥακῶν κ. τ. ἢ ὁκ ἀγκιστρων σπαρῶν συγκεκαττυμένων. *M. du S.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ὀλίγον αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τῆς κόρου ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν καὶ συῶν.

Ἐᾷ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τῶν οἰκέτων ἐρασθεῖσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἴδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκῶν ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑποθεωρᾶτε αὐτῶν, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπιστρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μεταξὺ ἀπολεγομένων, εἰς τὸν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τῶν ἱματίων καταπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ὑπιδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροις ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοισθε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπασιν δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τὸν πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὑπισχνοῦμαί γε αὐτοῖς

quid *tale ſimili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe pateremini; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a Ὑμᾶς] Bene Fl. ut *Jenſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. b Χρήσωνται] Sic Fl. Fr. P. &c. Χρήσονται J. c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἐστὶν αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. F.G.

Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. J.M.G.

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶμαι τἀναντίον αὐτοὺς ἰέναι ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δεομένους τοῦ πλουσίου, μὴ αὐλητοῦ αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καλαλιτοῦ, μηδ' ἀνύστου τὸ ὄχθος τῆς τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τὸν οἶκον τὸ μέγεθος; ἐγὼ γοῦν τοῦ πλουτοῦ ἥσσω, ὡς μὴ τοῦ πλουτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι. Δι-

ποθ

ut promiseram; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεσχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσότιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ μηδ' ὅλως μετεῖναι τῆς ἡδέως. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὤοντο τὴν ἑορτὴν, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεσχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἅπερ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γὰρ, φασὶ, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι κἀκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἐσθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιττεραὶ, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τῆς χρυσίου ὀλίγον ἐπιστάλαξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τὸν ἀναδασμὸν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Νῦν

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* *δ Μηδ' ὅλως*] Sic *P. S. Μηδόλως J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. *Ἔναγχος*] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. *J. J.*

50. *Ἀξιῶν*] Antea in omnibus legebatur *ἄξιον*. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. *Προσκαλέσασθαι*] Subaudi *ὑμᾶς*. *F. G.*

Νὴ Δία καὶ τῶν δείπνων περὶ, ὡς συνδειπνοῦσιν ὑμῖν, καὶ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ κείνων τινὰς ἐστιᾶν ἀφ' μακρῷ ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· καὶ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' οὐδὲ ἐς κόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γοῦν οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβυσμένους τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἂν λέγειν ἃ περὶ τὴν νομὴν τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, καὶ τοῦ μαγείρου, ὑμῖν μὲν παρεσκευασμένου, ἐφ' ᾧ περιμεφορημένοι, ἐκείνους δὲ παραθεόντων· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, καὶ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιστον, καὶ συμπολιτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. καὶ ὁ [a] ἰσοδαίτης τοῦτο ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τὰ συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε δὴ ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, καὶ φιλήσωσι, τὰ

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumelioſe in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob causam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιστὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσωσι & φιλήσωσι *Fl.*

91. Καταγιγνώσκειν] Καταδρᾶν *V.*

82. Δείπνων περὶ] Subaudi e superioribus, καὶ ἐπιχώμιον γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. *M.* 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Bacchо usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιστὴς*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille *ἰσοδαίτης, ὁ ἡγούμενος τῶν συμποσίων*. A *δαίτα* ἀφ᾽ ἑστιάω descendat *ὁ ἰσοδαιστὴς*, ut mox c. 36. habebimus *συνδαιστῆναι*, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est *ἰσοδαίτης*, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τῆς δαιτὸς ἴσης, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui *συμπόσιον*, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενον τῶν συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξυνὸς τοῖς δαίμοσιν, ἢ τὸν δημιοῦργον γίνεσθαι καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖον ἰτέαν. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur *ἰσοδέτης*, ὁμοίως ἰσόδετον· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτων· ὑπὸ. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lectt. p. 50. Luciano quidem restituendum τὸν ἰσοδαίτην, mihi indubium est. *J.M.G.*

17. Πολλοὶ, scil.] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent; & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium:

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν χαιρῷ τ χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, εἰ δ' ἐν οἰκεῖν δύνασθε τὰς πόλεις, μὴ ἐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρία πρὸς τ εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. εἰ δ' ἐν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τ πλοῦτον, ἦν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτῆτε. ἰδέτωσαν οὖν πολλοὶ, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τ ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφησίας, μεταξὺ πίνοντες ἐξισκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἴστωσαν αὐτοὶ c ἀκριβασάμενοι, καὶ τ ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τ χρυσὸν ὅσος, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τῶν φθονείας ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τ μέρίων; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον ἀκμάσαι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τ ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἁμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ὀπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἥδεται ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λεοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τ λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένους,

c Διακριβασάμενοι] Bene ſic *Fl. P. S.* Διακριβάντες male *F. Ald. H.* &c.

19. Φιλοτησίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. *V.*

pres. F.G. Scil. quia vertit, *vulgus.* F.F.R.

21. Ἴστωσαν] *Diſcant.* F.G.

Ibid. Αὐτοὶ ἀκριβασάμενοι] Αὐτοὶ ἀκριβασάμενοι. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τ ἱστορίας] Sic forte legendum: τ ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τ χρυσὸν ὅσος, &c. F.G.

22. Τὸν χρυσὸν ὅσον, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. Ὃς ἐπανθεῖ] Ὃς delendum videtur. F.G. Probo, & pro non ſcripto habeo. F.F.R.

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Aeliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad *Tim.* c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τ λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malaynus* legendum eſſe μονοὺς τ συῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πόρκος μονίης, quod confirmat *Aelian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲ αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς διὸ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυαδίντες ὡς εἰς τ κατὰ τοὺς λύκους σύνοδον. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Aelianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη τὸν βίοτον καθάπερ τοὺς λύκους. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς ὡς θάμνοισι θοὴν λύκος ἄσκοπον ὁρμὴν
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Miſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. F.B.

οἱ πρῶτα μὲ ὑ κωφὸν ϗ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποσιακοῖς, ϗ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, ϗ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδιστα ἁμαξιβαὶ, φίλαι μὲ Διονύσῳ, ϗ Ἀφροδίτη, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἄπαντας ἐς τ' ὑστεραίαν διηγήμενοι, ὑμῶν τ' δεξιότητα φιλείαν ἀπεργάσουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίαται καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ ὕτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, ϗ τ' ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τ' δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς ϗ ἐπιβουλὰς, ϗ μίση ἀπ' τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεται πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξεται κατ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τ' εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ' κυνός· ἡ φακὴ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντετηκότα ἕξει. ὃς δὲ ϗ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξητε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*
43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. *V.*
55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφυῖαι καλάμους ἁλιτικαμπτῆρας ⟨ τιταφιχευμένας σαπέρδας λέγουσιν· ἢ τὰ θύια τιμόχη ἃ γόνδης Παφλαγόνες φασί. *V.*

Γόνδας] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδας. *J. Cler.*

41. Παρασκυλάζοιεν] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκυλάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & συνέσονται. *F.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ ὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξητε. *F.F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καλαμύειν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτίσιν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξητε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξητε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινύσει, pro ἐπινύσῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀκτώμυκι μίλακι] Μίλακι ὀκτώμυκι mallem. *F.G.*

58. Τύτλαι] Lego ψύτται, i. e. ταχίαι. Sic supra

Le-

gam de culina meditabuntur in saltum : & gallinae, ilicet ! contentis *aliis* etiam implumes ad ipsos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formosissimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta insuper amphora. Ad haec quae tum dies festos deceant, tum vobis sint tutissima, statuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva pensione *interposita* amicos habebitis minime contemnendos.

[d] ὀπτώμβοι μελαξὺ δρασμὸν βυλεύσουσιν ἐκ τῆ ὀπλανείη ἐς τὸ ὄρος· καὶ ὄρνις [e] ψύτταν καλατείνασαι, ἄπτερα καὶ αὗται, σαρ' αὐτὰς τὰς πένηλας ἐκπετήσουν. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὠραιόταλοι τῶ οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῆ χρόνη ὑμῖν γενήσονλαι, ὅπε καλεαγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. σρὸς τάδε βυλεύεσθε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ σρέπονλα γένοιτ' ἂν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέσταλα, καὶ ἐπικυφίζετε σολλὴν σενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγη τελέσματος φίλυς ἃ μεμπτὰς ἔξονλες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te solum scripta esse a pauperibus ista, Saturne, exiistimas ? Nonne etiam Jupiter diu est cum ab istis obtunditur clamantibus, & divisionem fieri postulantibus, & fatum accusantibus, quod inaequalem illam divisionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui sit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΠΡὸς γάρ σε οἴει μόνον ἔτω τὰ σενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, ἠχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται σρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὸν ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τὴν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν σεποιημένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιῶμεν ; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὢν, σαρ'

[d] Ὀπτώμβοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμβοι *H.* male. [e] ψύτταν] ψύττας *Ald. H. Fr. P.* &c. ψύττας *J.* & *Va.* ψύττα *Fl.* & *Schol.*

58. †ψύττα καταπύνασα] ψύττα ἐπὶ τῆ ταχίως ἀποδραμεῖν τάσσεται. *V.*

† ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα καταπύνας legendum pro ψύτταν, quod depravatum est. *F.G.*

ψύττας] Mea haec emendatio est, cum enim in omnibus legeretur ψίττας vel ψύτταις, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex *Lexiph.* c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte usurpatam videbam. Add. de ψίττα *Anach.* c. 49. & confer *Ic. A.* c. 35. Una potest controversia moveri, rectene sic scribatur, an ut apud *Hesychium* est, ψίττα, quem consule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. legantur. *M. du S.*

ψύττα καταπύνασα] ψῆτται habet *Aldina* posterior, quasi de anatibus sermo esset. Verum supra in ipsa pauperum epistola, ὀρνίθων modo fit mentio παχειῶν, id est *gallinarum pinguium*, quando nihil est, quod a nobilissima nos significatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Hesychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται. Est igitur ὀνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* simile : quod ad ludicras hasce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in seria oratione damnatum idem ψύττα καταπύνας putem *Lexiph.* c. 3, 79. *J. M. G.*

ψύτταν] Obsecundavi *Solano*, quia sic supra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύτται manifesto falsum est ; sed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν scribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτται etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi est epistola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 1. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἰσω-

εἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ Ἀρχὶ τοῦτο ὠδυκέσθω αὐτῷ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπεὶ γὰρ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ἐπιχωρεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, ἢ ὡς ἥδιον συνεῖναι, ἢ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεθα οὕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καθεζώμενοι, ὡς ἂν μηδὲ τὸν [b] συνδιαιτητὴν [c] αὐτῷ αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδὴ γὰρ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθὺς, μηδὲ πρὸς ἔπος λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ἐπιψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ἐπίστευον ἄν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τὸν αἰτούντων καὶ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

piter, penes utros culpa ſit, & ob id ipſum preces illorum ſurda fere aure transmittit. Interim tamen cauſſam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae ſcripſiſti, ante oculos verſarentur omnia, tanquam pulchrum eſſet auxilium ferre de ſua copia indigentibus; & ſuavius, verſari cum pauperibus atque epulari, ſemper faciebamus ita, aequo ipſi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accuſaret, haberet.

37. At iſti, qui paucis initio opus ſe habere dixerant, cum ſemel fores iis aperuiſſemus, alia ſuper alia petere non deſierunt. Si vero non omnia ſtatim neque in ipſo verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac ſi quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipſo ex convictu ſcientibus. Itaque alterum de duobus, aut, ſi nihil dares, inimicum omnino eſſe oportebat; aut, ſi omnia illis *diripienda* permitteres, ipſum fieri ſtatim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipſis vero coenis non ſatis habentes impleri, & ingurgitare ſe; etiam ipſi, ubi plus quam ſa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδίαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητὴν] Sic jam bene *Amſt. S.* G. Συνδιαίτῳ cett. c Αὐτῶν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* ſola.

89. • Πάντα εὐθὺς] Ἤτοι παρευθὺς, ἢ ὅσα ἤτησαν. *V.*

r • Πάντα εὐθὺς] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

83. Ἰσοδίαιτοι καθιζῶντες] Syntaxis quartum caſum poſtulat. Rectius itaque Mſ. *ἰσοδιαίτῳ καθιζῶντες, ὡς ἂν μηδὲ τὸν συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil poſſit accuſare. J. G. G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητὴν] In impreſſis omnibus legebatur *ἰσοδίαιτοι*. Mſ. *Graevii ἰσοδιαίτῳ* quod ad veram ſcripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuiſſe exiſtimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic eſt, me, dum novum videor ſenſum voci *συνδιαιτητὴς* affingere, verum tantum antiquumque ei aſſerere. Ubi enim usquam oſtendas Ἀρχιτρίτην de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugiſſe hactenus & Lexicographos & virum ſummum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in *G. S.* & *A.* exſtat; in reliquis *συνδιαίτῳ* prave legitur. *M. du S.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθ, † λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

† Λαμπρότερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἐπαμ. Δ. *M. du S.* Scribe λαμπρότερον. *J. J. Wetſ.*

94. Ὡς δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τὸν αἰτούντων καὶ αὐτὸν εἶναι] Vitioſiſſima oratio. Emenda ocyus προϊέμενον, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Querunturdivites de pauperum inſolentia, & animo nullis, quan-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, petituros, neque contumeliosum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίου, μείραξὺ ἀναδόντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν τὴν χεῖρα, ἢ παλλακὴν, ἢ γαμετὴν γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίῳ, ἐς τὴν ὑστεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συῆσαν διηγέμενοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καλαψεύδεα αὐτοῖς δοκῶμεν, τὸν ὑμέτερον πάρασιτον ἀναμνήσθητι, τὸν Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά ἐστι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τὰ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβαλον ποιεῖν αὐτοῖς τὰ οἰκίαν. εἰ δὲ ὅτι σῆ συνθοῖντο, μείρια δέησεας, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάσεας, κοινωνεόντων ἡμῖν καὶ συνδιαπνεόντων τύχη τῆ ἀγαθῆ. καὶ τὰ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῆ χρυσίῳ ὀπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν· καὶ ὅλως οὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμενοι τῆ κατὰ τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσονται, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, κἀκείνων τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθελόντων.

e Σωθοῦντο] Σωθεῖντο Fl. f Ἐργάσεσθαι] Sic Fl. Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut non deus omnino sit inimicus, vel ut omnia largiens, sive profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* *J. J.*

6. Κατιλθόντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καλιωνεῖν, ut κατατρέχειν, ut Latinum *invehi*, &c. *J. M. G.*

Κατιλθόντες] Καταλήγοντες legendum videtur. *F. G.* Non video mutandi necessitatem. *J. F. R.*

13. Ὑφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forsan. *F. G.*

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F. G.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

Φ Ι Λ.

P H I L.

ΠΟικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀφατρίδων φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀριστοινέτου δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι ἀφανισθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστασο Χαρῖνον ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δέ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] σχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

1 VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper 5iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. b Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. c Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. d Σχεδὸν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΑΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωται γὰρ τοῖς ὑπὸ τὰ γάμῳ τῷ Πειριθόου † τετιλεσμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιβάθμοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προέχώρησαν, ἀφ' οὗ εἰς πόλεμον προῆλθον ἄσπονδον. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καί τινας τῶν Κενταύρων· εἰς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθεὶς, τὴν νύμφην ἐβιάσατο. κρατησάντες δὲ αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτεμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ὃν τρόπον σωφρονοῦσι Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. V. (Maro in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ὁμοίῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τὸ γάμου. J. F. R.

† Τετιλεσμένοις] Τετυπτμένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύρου, omiſſo πόλεμος Edita, quibus ſolamen ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πόλεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. J. B.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenien„ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΟΣ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui prae„ dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλίτος, quaſi *paratus, ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſane miſere ſcriptam miſit in convivio co„ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae„ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to„ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o„ mnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur

„ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

Θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύναλο, μὴ παρακολυθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἐξεμάνη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαροῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βουλοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἧκειν ἐκέλευε· καὶ τὸν Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ παρεγένοιλο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρέργως τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστῳ ταύτῃ ἑστιάσει, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοιγε καὶ μᾶλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες ἐμπαροίνησάν τι περὶ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἦκιστα ἐχρῆν καὶ τῷ ἀκράτῳ προσχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ ἐπεξιέναι διηγουμένους πράγματα, ἐν οἷ-

e Παρεγένοιτο] Παρεγένετο B. f Φθάνοις] Φθάνοις B. B. h Διηγουμένους] Διηγεμένους marg. *Al.*

g Ἐμπαρώνησαν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαρώνησαν Edd. &

30. Ἔξω βέλους] Δεξιώτατα κέχρηται τούτῳ, ἀπὸ τῶν πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν μεταβαλών. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς ἀπὸ τῶν τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ οὐ τῇ § ἑστιάσει πόλεμος μεθύοντων συμπέφαγε, εἶτα τάχιστα γεγενημένα διηγεῖται καθ' ἡσυχίαν προκείμενα, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν προθύμως ὑπ' ὑδατος ἅτε διοχλούμενος τῶν πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τοῦ χθεσινοῦ πολέμου τῆς ἐκεῖ παροινίας. *V.*

§ Ἑστιάσει] Ἑστίᾳ male Edita, & mox διηγεῖν, pro quo διηγῇ ex V. dedit *M. du S.*

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J. F. R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστοινίτου] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐτ. Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστοινίτου] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. τὸ Ἀμφιλόχου, & alibi frequenter. *J. F. R.*

9. Χαρῖνος] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκου] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παρεγένοιτο] B. παρεγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias.* F. G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J. F. R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi *φθάνοις*, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, *φθάνοις*, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut *φθάνοις* in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum *φθάνω* solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαρώνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρώ— in Mf. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F. G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F. G.

οἶνῳ καὶ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον ἐᾷ εἶδεν. ὅρα δὴν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἢ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν. καὶ ὀρθῶς ὁ Διόνικος ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν ἐωλοκρασίαν καταασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων. ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt, eum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτη ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ὅτι γε πρὸς ἐμὲ οὕτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰ σπουδῆς τὰ ἀκουσόμενα, κἂν πρὸς κιονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *F. B1. Ald. H. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα *P. B2.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἐωλοκρασίαν] Ἡνίκα συνέστιον * ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οὗτοι ἐτίθεντο καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωῒ κατὰ τὸ αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχύτο, καὶ ἵνα λεῖτο τοῦτο ἐωλοκρασία. ἔωλον γὰρ τὸ χθεσινόν. εἴρηται δὲ ἐπιπαῦθα μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ὕβρις. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἐωλοκρασίαν καθασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa consumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. μακρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J.F.R.*

Ibid. Ἐωλοκρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ὑποσύλοικον Luciani styli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mss. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua *B2.* & *P.* reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιμι, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκριβ. οἶδε, quod Solan. in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων exposuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοιμι potius ex *P.* ac *B2.* reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Reviv.* c. 13. f. soloecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ χώματι — ἡ μεγάλη θαλάττη, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐκδιδόντες — οἱ δὲ ἀπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus, si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὑμῶν — ἡμε-

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυχί. εἰ γῦν ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαι νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, καὶ προσκολουθήσεις, καὶ δέηση. καίγὼ θρύψομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλυ αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι γὰρ, ἐπείπερ ἔτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ πάντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνυ, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ [g] δέησῃ.

70 Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστόνετος ἀγόμενος γυναῖκα, εἰστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι.

ΦΙΛ.

[e] Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. [f] Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* [g] Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυχί] Ἄνευ τοῦ μῦσαι, καὶ κλαῦσαι τὸ σῶμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τὰ αὐτοτελῶν ῥημάτων κατ' ἀττικισμόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † σχοίνς ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεθέμεθα addunt C.)

† Σχοίνς] Σχοίνς V. neutrum recte: nam debuit dicere σκοῖς. *M. du S.*

— ἀνεχόμην, & Κρατίνος Ἀσράπτοις ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμης. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐψεύσατο τὰ ἐτείας. καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲν πλουτοῦσι ἰδίᾳ, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ θᾶττον τὸν δῆμον τὸν ὑμέτερον ἐφάνη. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκυ — τότε τοῦτο τοίνυν τίμημα' ἐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἦν. Duoque alia in Indice *Taylorian.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὼν τὸ γράμμα, pro λαχόντ bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Sturz.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε μάθειν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι] Πολὺ πλέον ἐπιθυμεῖν τὰ σὲ μάθειν ἢ ἐπ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἥξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστόνετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſponderat*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι διὰ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίᾳ infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὲν ἔτι, καὶ ὑπ' ὤραν γάμων. ΔΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλησίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσους ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τοῦ στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν υἱοῦ [e] τοῦ Ἀρισταινέτου υἱέος, τοῦ Ζήνωνος· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος, οἶδα τὸν γομμύλον, τὸν ἐλεγχλιχόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπελέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adolescentulo, sed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honestus esse videretur, & animum applicuisse ad Philosophiam, insuper vero unicum in domo Eucriti divitis; sponsum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras causam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philosophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Aristaeneti filii, magister? De Peripateticis autem Cleodemus. Nosti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant discipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem statim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλησίῳ τῷ] Πλησίον τε τῷ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τῷ πλουτεῖν B. sed vulgatum verum est. c Ὦ] Οὖν ὦ Fl. d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἰκημα *σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, ἀφ' τούτου ‡ἐπεκλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν, P.

* Σκολιώτατον] Ita Solan. correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi; quia est melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauserit. J.F.R.

‡ Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπεκλήθην male Edita. M. du S.
‡ Κοπίδα] Πελίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem esse cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque similes. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἑρμ. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν δὲ καὶ τούτοις Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης. J.F.R.

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱοῦς τοῦ Ἀριστοαίνετου. F.G.

Διδάσκαλος ὢν υἱοῦ τοῦ Ἀριστοαίνετου, υἱοῦς τοῦ Ζήνωνος] Ita per suas distinctiones inepte discerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda sunt. Ergo & Benedictus *Aristaeneti Zenonis filii praeceptor*. Quo quid obscurius? & quis aliter haec adspiciat, quam faciens Aristaenetum filium ac discipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec sunt inversa. Et quanto praeclarior Erasmus, *quod esset Zenonis Aristaeneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. J.G.

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου. J.F.R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quasi cognomen jam ante de Chrysippo usurpatum, cujus statuae ab Aristocreonte inscriptus hic titulus:

Τὸν δὴ τὸν Χρύσιππον Ἀμφίκτιονες ἀνέθηκαν
Τῶν Ἀκαδημιακῶν σφαγιαλιδὸν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulysse primus, ni fallor, usurpavit *Eur.* Hoc. 134. Vide etiam nostrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. M. du S.

a. Ἰστιαῖος] Obscurus homo. M. du S. Ibid.

que aversabantur, manifeste, velut parricidam & impiatum hominem abominati. His Aristaeneti ipsius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Histiaeus & Dionysodorus Rhetor.

7. Propter sponsum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magister, venerabilis adspectu atque augustus, ipso qui vultu multum prae se ferret honestatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri semper rectam respicientes. Advenienti igitur assurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, salutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praesentia.

8. Cum vero jam accumbendum esset, praesentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant; quae non paucae aderant; & inter eas sponsa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae opposito

ὀψ ἀποστρέφοιτο, ὡς δῆλοι ἦσαν ἄσπερ τινὰ πάλαλοίαν καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἦσαν δὲ Ἀριστοαινέτου αὐτῷ φίλοι, καὶ συνήθεις ὄντες, παρεκέκλητο δεῖπνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸν νυμφίον τὸν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς συνεστιᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὤν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὸ ὀρθότατα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίστατο πάντες αὐτῷ, καὶ ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεοῦ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴωνος τοῦ θαυμαστοῦ συμπαρόντος.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλινοστρωτὸν ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον

f Παρεκέκλητο] Παρεκέκλειστο male B. g Συνεστιᾶτο] Συνεστιῶντο male B. h Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τὸν ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σαμωσοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνῆσαν, καὶ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐ σαφὲς ἦν. § οἶμαι. V.

§ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc solo opusculo video. *M. du S.*

10. Καὶ ἐδεξιοῦντο ὡς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quibusquam ex praestantioribus salutarunt*. Οἱ κρείττονες sunt οἱ θεοί, ut recte *Hesych.* sic passim Graeci auctores & Lucianus noster in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur*. Sequitur ibi mox ὅτῳ δὲ θεοσεβοῦμεν τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonacte* c. 11. *L. BOS.*

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. *M. du S.*

16. Τὸν κλινοστρωτὸν] *Hesych.* Κλινοστρώς. δέρρις, κλίνη. *AE. M.* Idem jam habebat *F. G.*

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρος, ellipsis pro ἀντίθυρος τοῖχος. Ipse Lucian. supra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ὅπου τὸ ἀντίθυρον: sed ubi legendum videtur, ὅπου τὸ ἀντίθυρον: aut potius τῷ ἀντιθύρῳ. *AE. M.*

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare statueram. In impressis omnibus τὸ ἀν. Vid. Ἀλιξ. c. 16. *M. du S.*

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἰκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque esse, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accusandique casu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis est? *Pollux* plane omisit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρος, ἢ ὁ Ὅμηρος ὀρτεθύρῃ καλεῖ, ac femin. facit, ni ἦ ad ὀρτεθύρῃ referas; & cum paullo post ὑπίθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum esse, ut recte etiam statuit *L. Bos* de ellipsi, p. 161. Sed nondum sequitur inde, necessario τοῖχον intelligi, & masc. esse; uti enim femi-

γον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστον ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τῶν γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τὸν Στωϊκὸν, ἄτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τὸν Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τῶν Ἀνάκτοιν, καὶ γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τοῦτο τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειε, ἄπειμι, ὅλον σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, καὶ ἅμα τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἴ γε μηδέν τι ἕτερον, ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦ δ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ νυμφίος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μουσεῖόν τι τὸ

aliorum multitudo, pro sua quisque dignitate, accubuit.

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Aristaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe senem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Castorum, & primi in civitate generis. Sed solvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *post Hermonem duces, virum istum, ne quid aliud simistri dicam, Epicureum, discedo, solidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum se simulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, si nihil aliud, sacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *sacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & post ipsum tamen Hermon: tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & sub illo sponsus; tum ego & juxta me Diphilus, & sub illo Zeno discipulus; postea Dionysodorus Rhetor, & Histiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Musеum quod-

a-Σοι] Deest in *Fl.* b Ἱερεῖ γε ὄντι] Desunt in B. c Πάνυ] Et hoc omisit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiserant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τῶν Ἀνάκτοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακτες γὰρ ἔλεγον αὐτοὺς, καὶ Ἀνάκτειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

minimum est, quando januam januae oppositam significat, ita quando de loco januae opposito usurpatur, neutrum fit, & μύρον forte intelligitur, aut τύχον, ut *Solan.* vult: cumque supra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dedisse; cumque supra l. d. dixerim usitatius masculinum esse, id jam dictum nollem, etsi inveniri quoque masc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ficubi forte ναὸς intelligatur, ut *Gesn.* existimat. Neque ἡ ἀντίθυρ quod Scholiast. supra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὴν ἀντίθυρα. Neutrum genus certe in aliis compositis usitatum, ut ἀλέθυρον, ὑπέρθυρον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρον nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata observavi, unde masc. gen. confirmetur. *J.F.B.*

10. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Bulenger.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philostr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum esse usitatum in hac phrasi, non indiget probatione. Vid. tamen supra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.B.*

26. Τῶν ἀνάκτων] *Mansacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (supra ad Tim. c. 10.) volunt hos a Castore & Polluce distingui; sed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; nisi etiam Διόσκουροι alii a Castore & Polluce statuendi sint. *M. du S.*

36. Τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ σὺ πάνυ. *M. V. La*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitet ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula viderat.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

θυμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, ἐγὼ ἔγωγε τὸν Ἀριστοίνετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑστίαν πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μέν, τοὺσδε δέ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γάρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ τῆς παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ τέμμαλα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπήκουον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, οὐ μεμνημένος [f] τῶν μεθ' [g] αὑτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ σκιωπῆς ἑωρακὼς.

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

[e] Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. [f] Αὐτόν] Ἑαυτόν B. [g] Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμοὺς. *V.*
Ibid. Καὶ τέμμαλα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ σκιωπῆς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἤρυγεν, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπεσεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισέπεσεν & paroemiogr. in *Μυκηνῶν δίκλω.* Vid. etiam ſupra Ἐτ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπεσεν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπεσεν, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισέπεσεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπεσοῦσαι, & med. ubi ἐπεισέπεσεν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσεν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Bergler* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —σεν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπεσεν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Died. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τος, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενος, τὸν Μενέλαον αὐτόμαλον ἥκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρυον τὰ προχειρόταλα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δ',

Ἀλλ'. οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸν καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μὲν οὖν τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κραυγικώτατον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, ὃς καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστόνετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζειν [f] παρὰ Ἡγησίαν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δέ, Ἄπαγε, φησί, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακόν, ὅπου θρόνῳ καθίζειν ἢ σκίμποδι, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅπου μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *sponte venire Menelaum.* Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωνικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. F. P.* &c. Forf. ἀγαθὸν. marg. *F.* Sed nihil est opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζειν] Καθίζεσθαι B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *F.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενος] Εὐτραπελευόμενος, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόματον] Ἀλκιδάμας αὐτόματος ἦλθεν. αὐτόκλητος. οἱ γὰρ αἰκεῖοι & γνήσιοι. ὧν δή τις μὴ τοιοῦτος παρισόφιρα σε τῷ συμποσίῳ διεβάλλατο. καθ' ὃ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπος εἶναι μὴ δοκῶν Κυρήναιος. καλεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἕνα καλεῖ, πάρεσιν ὀκτωκαίδεκα ἄλλοι & δίχ' ἁρμάτα & συναρίδες δικαπέντε. τούτοις δὴ δεῖ σε τ' ἀκτενίσαι ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἦν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὅμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At. . . . . *G.* (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ Ἀφροσύνης, ὦ Ἀφροσύνη. *G.*

81. Ὑποτονθορύζοντες] †Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόην] Ὁ αὐτὸς ἐπὶ Μενελάῳ βοὴν τὴν μαχίμου εἶπεν. ὁ Λουκιανὸς δὲ παράδηλον αὐτὸ ἐποίησε τῷ Ἀλκιδάμαντι, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ἡ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλον, ὅ ἐστι ‡κραυγικὸν & θορυβώδη. § ὃ & ἀφ' ἑαυτοῦ ἐποιήσαντο παρίσησιν κραυγικὸν ἐπιτήδευμα. *V.*

91. Σκίμποδι] Κραββάτῳ, σκάμνῳ. *G.*

* Παρισόφιρα σε] Lege παρισόφρων. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Misere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.

‡ Κραικτικὸν] Sic edita recte. Κραυτικὴ V.

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματος δ' ἀγαθός. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτόμ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρυον] Ὑποκρούω, i. e. citharam pulso, citharа respondeo. epigr. hic ὑπέκρυον est ἀντήχουν, ἀντεφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρυον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρυον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* s. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προειδότας τὰς ὠφελομένας καλαληξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praeeant dicentibus,* &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuissent impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coena-
tione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρῷ δεῖν [h] ὕπτιοι καλαχείμενοι, [i] ἐσθῆτι πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ, ἢν ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, χαμαὶ κατακλινόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. ἔστω, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστάινετος, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ περιὼν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν μεθεξανιστάμενος, καὶ τοῖς περιφέρουσι τὰ ὄψα συμπεριφερόμενος.

Καὶ μὴν καὶ σιτούμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς περὶ καὶ κακίας μέλαξὺ διεξιών, καὶ ἐς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἐποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τὸν Ἀριστάινετον, τί βούλονται) αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, τὸν κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διενοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστάινετος,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἐσθῆτι] Bene ſic *Ft. Fr. P.* &c. Ἐσθῆτας male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam apios. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J.M.G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S*

78. Ἀλλ' ὄφρα — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S*

82. Ἐδιδάξασαν] Mſſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδάξασαν. *M. du S.*

Ἐδιδάξασαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδάξασαν fecerat pro vulgato ἰδιδάξασαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἤλπιζον δὲ ἐ ἰδιδάξασαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀναδιδάξασαν. Ita διῃρήγασαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. καθεστηλύγασαν, & paullo poſt ἰδιδάξασαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ἤδεσαν & ἤδεισαν. *J.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βάδην ἀτειχῶς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſſ. Ego Βάδην ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κωῶν] Ita Mſſ. O. In Impr. Κυνικῶν. *M. du S.*

88. Θρόνον τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινίδια, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J.M.G.*

Ibid. Καθίζειν] Non opus eſt καθίζειν cum B. legere. *J.F.R.*

93. Ἐσθῆσθαι] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἐσιᾶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Jebb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὃ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον ἐν ἀγῶσιν, ἔχοι τις Ἡρακλέους μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμήσεσι τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐν τοῖς ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πλείστα. Ad quae *Jebb.* „ Qualia fue„ rint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcri„ bit Lucian. in *Sympoſ.* (h. l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J.F.R.*

ρετ, τῷ παιδὶ πεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέασα. καὶ ἐδόκει ἄριστα βεβιωκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὔδαφος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐκεῖθεν ἡμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήξας τὸ ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸ σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

quod innueret puero; uti scyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur sibi pulchrum quiddam excogitasse, nesciens quantorum scyphus iste malorum initium dedisset. Caeterum sumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit seminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra scyphum, qualis ille apud Pholum Herculles a pictoribus ostenditur.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] παρεισεβεῖτο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸ παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μὴν μικρὸν ὁ μὲ προσῆλθεν, ὡς ἀπολημψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

And now to others frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adstantem Cleodemo puerum, pocillatorem formosum, subridere videns, (oportet enim, puto, etiam, si qua praeter ipsam quasi substantiam convivii accidebant, ea dicere, in primis si quid actum est venustius) diligenter jam observabam, quid demum rideret? Neque ita multo post ille quidem accessit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῦναι] Restitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. frustra. c Παρισεβεῖτο] Παρισεβεῖτο *Th. Mag.* in λύσεσθαι. Ἐπισεβεῖτο *Coll.* In vulgato consplrant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τὸ Κενταύρων ὕβρις, παρ' ᾧ ἐξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*
23. Παρισεβεῖτο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, περιφέρετο. *V.* (Προσφέρετο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*
14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mf. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium est in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*
21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut si quis *Benedicti* versionem intuens *Herculem Pholensem*, ullo modo concipere possit ea Latina facta esse ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Augustinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia est hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Erasmus* noster rectissime dederat, *Herculem apud Pholum.* *J. G.*

25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τοῦ μεταξὺ * τούτων, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ὅτι ταῦτα ἐγίνετο. *V.* (ἐν ᾧ ταῦτα ἐγένετο. C.)
30. Γλαφυρώτερον] Ἥδιον. *G.*
31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ τί παρέλκει ἀόριστον Ἀττικῆς ἕδρας. *V.*

* Τούτων] Omissum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiastes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*
22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum esse, vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. Somn. sive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*
23. Περισεβεῖτο] Hoc verum esse, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. supra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς περισεσυρμένης, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*
31. Ὅτι ἐ μειδιάσειε] Iterum ὅ, τι scribendum, id quod requirit sensus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. F.*
49. Παραστῆναι] *Praesto esse: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παραστῆσαί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγε-

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συναπέδωκε μετὰ τῆς φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον [h] θλιβόμενον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑπὲρ μὲν συνοίδειν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένου φόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅ τινος εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲ παιδὸς λεγομένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' ἂν, καὶ παρῴφθη τοῦτο, ὑπὸ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀριστοινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ ψιθυρῆναι διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ χαρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινά, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲ ὧδέ πως ἐκεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] ἁλῶναι εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνέγκαντος.

Ὁ

[g] Συναπέδωκε] Συνέδωκε B. [h] Θλιβόμενον] Θλιβόμενος B. [i] Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόρων — ἱπποκόρων B. [k] Διαφοιτῆσαι] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι *P.* [l] Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὲν *P. ſola.*

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. *V.*

γῆσας ἀγγέλων. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεστάναι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαι] Cave cum *P.* quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαι] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμίξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὲν κ.τ.λ. *Th. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὲν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Verte igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta. L. BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὲν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνέγκαντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Τοῦτο χαριστήριον ὕβρεως τι ἐς παροινίας τὸ σῶς, ὃς ἐτῶν τοσούτων ἐσχόμην. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει ἤδη, θυθόμενός τις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν ἐπιθεὶς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθὶ, Ἡρακλεῖ ἀρχηγέτῃ. ὡς δ' ἐγέλασαν ὅτι τέτῳ ἅπαντες; Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] προπίνον [c] ὅτι τῷ ἡμετέρῳ θεῷ τῷ Ἡρακλεῖ; ἢ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἦν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, οὐδέποτε τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὸν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι περὶ τὸ αἰσχιστον. αὖθις ὅτι τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, ἀναπηδήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ φοβερὸν βλέπων, καὶ δῆλος ἦν ἔτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ τις χλιαρὸν [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, καὶ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμποσίων.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi, Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta, quod ſponſae propinavi, advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis, niſi capiat a me ſcyphum, nunquam illi talis naſcatur filius, qualis ego, invictus viribus, liber animo, corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna; conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Προὔπινον] Προὔπιον *Fl.* c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἦν μὴ λάβῃ] Εἰ μὴ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσπεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται ἐκαλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλεῖ ἀρχηγέτῃ. ὁ τῶν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὴν πρισβείαν * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι τῆς ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλέως † μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῆς θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, verosimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω —— Ἡρακλεῖ] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ὧδε σοι. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue potari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viriſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] Olear. ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλεῖ ἀρχηγέτῃ] Subaudi κύλικα. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρεις, Luciano alibi etiam uſurpatum Μυίῳ c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Ai-

plenum convivium. Dionysodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipsum, qui a tergo adstabant, servis. At qui post ipsum accumbebat Histiaeus Grammaticus, consuebat versiculos, collatis in unum Pindari & Hesiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quasi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,
Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutissimis scriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opsonia inferebant, curaverat Aristaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus esset, aut vacuum, jusso introire ridiculario scurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raso capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic saltat fracto

τὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ κ αὐτῷ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξήει, καὶ ἐπῃνεῖτο ὑπὸ τῶν κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν. ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς ῥαψῳδεῖ, ὕστερος καλακείμενος, καὶ συνέφερεν εἰς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖν. μάλιστα δ' ἐκεῖνα ὥσπερ προμαντευόμενος τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς. καὶ,
Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ τέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, παιδάριόν τι λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τῶν ὀψοκομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀριστοίνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τὸν χρόνον εἶναι, μηδὲ κενόν, ἐκέλευσε τὸν γελωτοποιὸν εἰσελθόντα [h] γε εἰπεῖν τι, ἢ δρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀφεχυθείεν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός [i] τις ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν, ὀλίγας ὑπὸ τῇ κεφαλῇ στρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅτε δὴ ὠρχήσατό τε καλα-

g Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. *h* Γε] Non habet B. *i* Τις ἐξυρημένος] Τις φέρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἔβαλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρου ταῦτα, ἀλλ' οὐ Πινδάρου ἢ Ἡσιόδου ἢ Ἀνακρέοντος. *G.*

1. Οὕτως ὠρχήσατό τε καλακ.] Κωμῳδεῖται τὰ τοιαῦτα παραδείγματα τῶν χορῶν ἐμπαίζων· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . λύσις χορεῖν σκηνικοῦ τοῦ κυκλικοῦ χόρου, καὶ ‡ κατὰ παράλληλον θέσιν τάσις τῶν χορευόντων, ὅπως ἂν εἰς τὸ θέατρον ἀποβλέποιεν οἱ χορευταί· ἔλιγε τινά. *V.*

‡ Κατὰ παράλληλον θέσιν] Κατὰ παράλληλος θέσις Edita. Correxit *M. du S.*

82. Αὐτοῦ — τὸ μέρει] Quid hisce duabus ultimis vocibus intelligendum sit, fateor me nescire. vid. Συγγρ. c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato τὸ μέλει. *M. du S.*

81. Ποδάρου] *Homerum* non nominat, quia in voce ῥαψῳδὸς satis intelligitur. *M. du S.*

91. Σὺν δ' ἔβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. *M. du S.*

97. Τὰ ὄψα] Hinc discas proprie de iis usurpari, quae in secundis mensis apponebantur. *M. du S.*

3. Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἄλλῳ πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι & γελωτοποιοῖς. &c. sic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν. *J. B.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] *Casp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν) tanquam glossam ejicit. vide ipsum. *Almel.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Depravatum esse hunc locum, manifestius est, quam ut de eo monendum sit. sed in libris nihil est sublidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam succurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. *Mισ.* c. 27. ubi de hujusmodi saltatore sermo est. *M. du S.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Nihil caussae attulit *Barthius*, cur glossam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pseudom.* c. 15. *J. M. G.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Plura Cl. *Gesn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένοι τὴν γνάθον. Consulendum Pignor. de servis p. 189. addiderat *La Croze.* In mea Pignorii Edit. est p. 256. ubi docet, fugitivos omnino rasos fuis-

καλαχλῶν ἑαυτὸν, ἢ ἀλεκτρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτήσας διεξῆλθεν, αἰγυπιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

distortoque corpore; ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκαφθείη· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγανακτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δὲ δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀποῤῥίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτῷ, ἔφη, τὴν βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συγὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπῆδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ᾐδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεχοπημένος ἀνθρωπίσκου καλαγωνιθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactassет, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum caussa effusi.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, ὀλίγου κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

20. Hic Dionicus supervenit medicus; paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

[a] Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδοκιμοῦντι B. [b] Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀναπάλυθα. *G.*
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τῶν κροτῶν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. *G.*

12. Μελιταῖον] Τὸ ἀπ' Μελίτης, ἔστι δὲ τροφεῖον καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ * ταπάδια. *V.*

* Ταπάδ.] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuisse, pistrinarios & ustores semirasos. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinædus *Petronii*. *J.B.*
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτῶν χοροὺς. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt. F.G.* Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτῶν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & παιγνίους *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα ᾄσομαι ἐπιλέγουσις, σκαμμάτων ἀλυκῶν & αὐτοχαίτων Ἀτλικῶν αἱμυλίας γέμουσα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτῶν esse neutrum absolutum scribens. *J.F.R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγῆρ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἐτ. Δ. III. τυραννῶν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adversar. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένου] Ab homuncione compacto. *romassé.* *F.G.*

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιῤῥίψαι τύχοι εἰς τὸ φωταγωγοῦ εἰς τὸ ὑπαίθριον τοῦ αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per fenestras in aream projecisse.* ἐπιῤῥίπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀποῤῥίψαι, quod & Mss. prae se fert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλοῦσι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀνασπασθέντα τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus.* Quid Graecis sit ἀνασπᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*; nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀνασπᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tamquam*

rat, quod ipſe dicebat, dum curat corre-
ptum phrenitide Polyprepontem tibicinem.
Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: in-
greſſum ſe nempe ad illum, cum neſciret
jam morbo illum teneri. Hunc vero ſurre-
xiſſe ſtatim, & clauſa janua, ſtrictoque
pugione, tibias ſibi porrexiſſe, juſſiſſe ca-
nere. Deinde cum non poſſet, pulſaſſe
ſcutica manus ſibi ſupinas. Denique in tan-
to ſe periculo tale quid excogitaſſe: ad
certamen ſe illum, conſtituto plagarum nu-
mero, provocaſſe: ac primo quidem ipſum
ſe male ceciniſſe: tum vero traditis illi ti-
biis, corium ab illo accepiſſe & lorum, pu-
gionemque quam celerrime per feneſtram
dejeciſſe in impluvium; & ab hoc inde
tempore jam tutius cum illo colluctatum
vicinos advocaſſe, a quibus effracta janua
ipſe ſervatus ſit. Oſtendebat autem veſti-
gia quaedam plagarum & unguium in facie.
Ac Dionicus qui non minorem narratio-
nis plauſum, quam ſcurra, tulerat, juxta
Hiſtiaeum ſe inferciens, coenabat de reli-
quiis, non ſine divino ille nutu nobis ad-

30 δὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἁλωκότα θερα-
πεύων Πολυπρέποντα τὸν αὐλητήν. καί τι καὶ
γελοῖον διηγήσατο. ἔφη γὰρ εἰσελθεῖν παρ'
αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει·
τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τὴν
θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα
αὐτῷ τοὺς αὐλοὺς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα,
ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἐχούσας, ἐς
ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλει δ' ἐν τοσούτῳ
κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ
προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν
ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πο-
νήρως· μετὰ δὲ, παραδόντα τοὺς αὐλοὺς ἐκεί-
νῳ, δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ
τὸ ξιφίδιον [c] ἐμπρῆσαι τάχιστα μὲν τῆς
φωλαγωγοῦ ἐς τὸ ὕπαιθρον τῆς αὐλῆς· καὶ τὸ
ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπα-
λαίων αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶν-
τας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον,
σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τῶν πλη-
γῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου.
καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὁ μείον εὐδοκιμήσας τοῖς
γελωτοποιοῖς ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ
Ἱστιαίου παρεμβύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα
λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπα-
ξὼν,

e Ἐμπρῆσαι] Sic Edd. & B. Ἀναπρῆσαι *Grav.* d Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. e Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θυρέον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιπόλαιον ἕλκος. Cicatrix, puto, eſt. *G.*

53. Παρεμβύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ τοιούτους καταπλάσας. βῦσαι γὰρ τὸ φράξαι. *V.*

† Μετὰ τοιούτους] Ita recte C. Μεταξὺ τούτων καταπλάσας Exc. *G.* Μεταξὺ τούτου, καταπλάσας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire bellua, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec ſunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illuſtrandum nihil plane faciunt. In Mſ. nihil eſt praeſidii, in quo legitur quoque Θηρέον, ſed veram lectionem ſervavit nobis editio Florentina, in qua veriſſime legitur ἀνασπασάντων τὸ Θυρίον, revulſis, effractis foribus, quas tibicen ille inſanus occluſerat, ut paullo ante Lucianus oſtendit: τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν. *At illum ſtatim ſurrexiſſe, & fores clauſiſſe.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut poſſet Dionicus ex illius furioſi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ Θυρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire bellua*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ Θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mſſ. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. Θυρέον legitur. Ἀνασπάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θυρίον] Lege Θυρέον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ ἐς πάνυ χρήσιμον τοῖς μετὰ ταῦτα γεγενημένοις] Interpres legit γεγενημένους, ut qui vertat, *imo prorſum uſui futurus ad ea, quae poſtea contigerunt.* & forte id γένιον Luciani eſt. Poſſumus tamen vulgatam ſcripturam retinentes, commode exponere, *Non ſine Deo aliquo ad nos accedens, ſed & prorſus utilis factus ad ſequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ξων, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μὴ γενομένοις παῦτα [a] γεγενημένοις.

venient, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

Παρελθών γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, φησ' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τῷ Στωϊκῷ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεύσας οἱ ἔφη τ' δεσπότῃ, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος δὲ τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸ λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν;

ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

Ὅπως μὲ ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελθὼν ὑμῖν ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ἐσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, πολλοῦ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδὲ πώποτε Φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τοὺς ὀθνείους τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ὀθνεῖον σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a Γιγνημένοις] Sic *Fr.* Γεγενημένοις cett. b Ἐπήκοον] Ἐπήκουον B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀτιμώτερον, saepe vidimus. e Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γιγνημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γιγνομένοις. *M. du S.*

Γιγνημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμος pertinet, potius γινόμενος dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. *Navig.* c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus*, *si vocetur*, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphronis* III. Ep. 55. subinit. Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἑτοικλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γυτέοιν] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kuſt.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ σκυλοδρύων, commentatum, οἶκον intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γυτέοιν prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kuſt.* ad Pluti v. 435. ubi ἐν & ἐν γυτέοιν nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῷ οἴκῳ, τόπῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. οὐκ — ἔτι — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἴσασι, item T. II. p. 402. γινώσκει ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μάρτυρι ἐν ὑμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστείδου, ἐν Ἀμφιλόχου, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse, quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi, ad

communicare non fis dignatus. Sed ſalus ego apud te exſors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua cauſſa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonſtres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum ineſt felicitas, quibus copioſiſſime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenum diſcipulum convenire cum liceat cenam, ut ajunt, ſiccitoſam, non animi, nullum licet ſupplicanti, tibi me ſervum homo inconſideratus.

23. At tu rabiſſis mihi alios accipis: Neque id mirum; nondum enim ſatis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philoſophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (abſit dicto invidia) ſyllogiſmo uno ora obturare quam celerrime mihi poſſe videor. Aut dicat illorum aliquis, quid ſit Philoſophia? aut prima iſta, quid differat habitudo ab habitu? Ne quid de difficilibus illis dicam, Cornutam, aut illam de Acervo, aut Metentem ratiocinationem. Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui ſolum, quod honeſtum

Οὐχ ἁμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρος, ἢ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον, εἴτως ἀχαριστῶ φαίνῃ· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὗς ἀγρίᾳ μοίρᾳ, ἢ λαγῳοῖς, οὐδὲ πλακουντίοις, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἔστιν ἀπολαῦσαι τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τὴν μέρον ἀφ' ἑσπέρας τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι πολυτελὲς, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμενος, οὐκ ἐπέτρεψα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ αὐτὸν φόβος ἀμαυτὸν φυλάττειν.

Σὺ δὲ ἡμᾶς ἀθελήτους, ἄλλους ἰωχεῖς, εἰκότως· ἔπω γὰρ δύνασαι διακρίνειν τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλλιπλοκὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ πόθεν μοι ταῦτα, ἀπὸ τῶν θαυμαστῶν σου φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδος καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπείη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδρότης) συλλογισμῷ ἑνὶ ἐπισφράξαι ἐν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαλα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει ἕξεως ἕξις; ἵνα μὴ τῶν ἄλλων [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζουσα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲ ὄναιο αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγα-

θὸν

f Μόνῳ] Mihi Fl. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγιστόνων B. Cod. B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως Πιτταλεύω] Sic omnes Edd. & i Καὶ] Non adeſt καὶ in B. k Εἶπω τί, κερ.] Edd. priores Εἶπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν διάφορά τινα λέγουσι τοῖς μέγα παρὰ μέρος ἐπιτιμῶσαν. V.

2. Ὁ μάντις σωρείτης σοφισμός ἐστι λεγόμενος ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὃν φασιν, ἐρωτήσαντα ἐπάγειν, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῆς φαντασίας, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφανῆ. ἐρωτᾶσι γὰρ, πότερον ἡ περίτη φωνὴ ἔφασκέ τι εἰς τὸν πέντε, ἢ οὔ. εἰ δὲ ἔφασκε, πῶς οὐκ ὀρκτὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖ ἡ διστέρα, ἐκεῖ ἡ ἑκάτη, πῶς ἡ πολλάτις ἐγένετο τῶν πέντε; G.

3. Ὄνιος αὐτῶν] Ἀπολαύσεως. V.

ad Dianae, ad Cereris, ac ſimilibus, aedem intelligi, nec quisquam dixerit praepoſ. ad ibi genitivum regere, cur idem non adgnoſceremus in Graecis? quando eadem eſt ratio. *J. F. R.*

65. Ἃ παρ'] Sic omnes impreſſi & Cod. Ox. ſuſpectus mihi & hic locus eſt. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma poſt τι. *L. K.*

Εἶπω, τί περιτίνων] Scribe, εἶπω τι, κερ. *F. G.* Bene. Et ſic malam vulgatae interpunctionem jam correxerunt. *J. F. R.*

Ibid. Κερατίνων] *Quint.* I. *Cornutae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noſter etiam ſaepe tangit. Vid. N. A. I. cum notis. Chryſippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Theſ. Crit. II. De ſophiſmatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creſſ.* AG. X. 73. Noſter etiam plura memorat B. περ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiaſt. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζουσα] *Plut.* 1019. 1. ἀργοὶ δὲ θερίζουσες λόγοι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ἀναιρούμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. ſupra B. περ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὄνιο] Leg. *Mercer.* ad *Ariſtaen.* Epiſt. 6. lib. 2. *J. B.*

θὸν ἡγεμόνα εἶναι, οἵαν ῥᾳδίως τ' ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τ' ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὡς ἁπλαθέως λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγματι, δίς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἑωθεν [d] ὅτι τ' οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύοντα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπελέγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὸ χθ' τ' Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τ' [f] Ἄρτεμιν ἀγαναχτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ὅτι τ' θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

est, *bonum ducam*, *facile feram ignominiam*.

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis*, *mi dicas*, *in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse*: *bis te hodie salutavi*, *& mane domi*, *& deinde in Castorum*, *cum rem sacram faceres*. *Hanc ego apud praesentes causſam dixi*.

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar*, *illud de Oeneo cogitabis*. *Videbis enim iratam Dianam*, *quod se solam non invitasset ille ad sacrificium*, *cum Deos reliquos epulis acciperet*. *Dicit autem sic fere de illa Homerus*:

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *F.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρασα B. d Ἐπὶ τ' οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. e Τὸ] Recte *Fr. P. H.* &c. Τῷ male *F.* Καὶ τῷ non melius *Va.* f Παρέλαβεν] Παρεκα. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & *Schol.* Aristoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. ἔστω δὲ λέγεται Ἀνάκειον προταροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπέπτωκεν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν εἰ δίφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προπαροξύτονος, οἷον Ἡρακλεῖον, ὃ καὶ Ἡρακλεῖος ἄθλος. Χαρώνειον, Ἀσάκειον, Ἀνακτόρειον, Βασίλειον, καὶ Μαυσώλειον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. *G.*

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δέ ἐστι Καλυδών, ἡ τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τ' Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. *V.*

* Οἷον Ἡράκλειον ἔ] Sic V. Quid sibi velit nescio. *M. du S.*

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τ' οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *F. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπελέγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus hac responderem*. Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ἐρῶ τοὺς παίοντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τ' παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi*. *L. BOS.*

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hosce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδῶ Noster etiam II. Θυσ. c. 1. *F. M. G.*

19. Ἠ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed. Ox.* Al. δὲ. *F. F. R.*

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, ἡ ἀντικρὺ πορθμοῦ

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi pauca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium: Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius suа consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

Σὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄνηκε Λητῶς παῖς ἑκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἑτοίμως, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γὰρ ἔστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅθεν σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ λαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' ὅτῳ αἰσχραῖς αἰτίαις. καὶ γὰρ εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἔγωγε φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δοθῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ ἀναχομίσαι, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις P. k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγογοῦ *J.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περιστάσας *Coll.* & B.

37. †Αἰχμῆς αἰτίαις] Ἢ καὶ αἰσχύνας, ἢ ἀποτρίψας. *V.* 39. Περιστάσας] Ἢ καὶ αἰσχύνας, ἢ ἀποτρίψας. *G.*

† Αἰσχμῆς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. *M. du S.*

μοις παῖ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio: longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem hac Pelopii regio soli, qua parte saevum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Aetolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδὶ' ἔχουσα εὐδαίμονας. *Haec terra* est *Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *J. G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F. G.*

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit: *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις δ', ὦ Πρωτογένης, ἡ τῷ θήλει ὑπαιξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ πλησίον κίνημα. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic δὲ χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συνηθεῖν. λέγουσι δὲ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ἐπὶ συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι est dare. *Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J. G. G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Gravio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴς ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens: ἐσκεψάμην τὴν τροφὸν τὴν νεανίσκου Ζωπυρον. ubi malim τὸν νεανίσκου pro τὸν. *J. F. B.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποστῶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J. F. B.*

τὶ τῆ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ϗ [a] δόξωμεν ὅτι τούτῳ πεπομφέναι.

Τούτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι περιεχεῖτο ὑπ' αἰδοῦς· ϗ τοῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χανεῖν μοι τ' γῆν ἠυχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ϗ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τ' Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, ϗ σεμνὸν εἶναι δοκοῦντα. ἐθαύμαζον οὖν οἵῳ ὢν ἠγνοήθη αὐτοῖς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ϗ τῇ τῦ προσώπυ ἐντάσι. ὁ γοῦν Ἀρισταίνετος ἐδόκει μοι ϗκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅπως ἂν ἐλπίσας κληθείη ὑπευσαι, εἰδ' ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιούτῳ τινί· ὥστε οὐδὲ τ' ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίυ.

Ἐπεὶ δ' οὖν ἐπαύσατό ποθε ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τ Ζήνωνα ϗ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ϗ ὠχριῶντας, ϗ τῇ ἀπορίᾳ τῶν προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καληγορηθέντα· ὁ δ' Ἀριστάινετος δὲ ἐτετάραχτο, ϗ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ϗ ἐπειρᾶτο εὖ διατίθεσθαι τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, ϗ τ οἰκέτην ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ὀπιμελήσει τούτων. μετ' ὀλίγον

nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum causſa misisse.

28. Haec dum legerentur, amice, & ſudore diffluebam prae pudore, &, quod eſt in proverbio, hiſcere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praeſertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognoviſſent, barba iſta atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermiſiſſe Ariſtaenetus, ſed, quod non ſperaret futurum, ut vocatus ſibi condiceret, non voluiſſe in eum ſe caſum committere: atque adeo ne tentare quidem ſuſtinuit.

29. Cum ergo legere tandem ſervus deſiiſſet, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconſtantia fidem criminibus Hetoemoclis ipſi facientes. Ariſtaenetus perturbatus ipſe quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & ſubridens bene vertere quae facta erant ſtudet. Ac ſervum quidem remittit, his verbis uſus, *ſibi curae fore.* Paullo poſt ſurgit clanculum Ze-

[a] Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. [b] Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεσαν. [c] Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγινώσκων B. & *Fl.*

50. Ἤδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεσαν. *Mendoſ.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in σαν an σαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica poſtulat σαν in temporibus plusquamperf. Licet ἠδείκεσαν, non σαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. ſupra c. 12. Ita Scholiaſt. *Ariſtoph.* alio loco Euripidem ᾔδεσαν pro ᾔδεισαν dixiſſe ait, alio loco id eſſe pro ᾔδεσαν ſcribit, modo bene deſcripſerit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia ſic terminari ſolet, ab ᾔδω. Ut *Geneſ.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ σὺκ ἤδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Eſai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* περὶ Ι. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare auſim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere poteſt, ſive plusquamp. dicas, ſive ab antiquo aoriſto ᾔδον, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in uſu eſſe non credo. *J.F.R.*

76. Διεῤῥήγνυτο] I. e. propemodum diſrumpebatur. Sic ſolent ejusmodi verba ſine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino ſupra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ὑπεπιγνὺς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elſn.* ibi notat. *J.F.R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρόσωπαι] Verterat Eraſmus *videtis, quam & ipſae epiſtolae graves ſint ac ſeniles.* Benedictus volens eſſe brevis, amputat poſtrema, relinquens *quam graves ſint epiſtolae*, contra prorſus quam oportuit. Non enim graves eſſe demonſtrat, ſed ſeniles, hoc eſt, frigidas, nullarum virium, infirme ſcriptas, plane qualis eſt appendix Ob-

Zeno, discedente ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talis*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni omnia, Hercules! & solemni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Melengri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipse vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

δὲ [d] καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφατῶς, τῇ παιδαγωγῷ νύσαντι ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κινούσαντος τὸ πάλαι.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, καὶ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, οὐκ ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε ἂν τὸ ἐνδόσιμον ἐσχηκὼς τῆς ὑποτολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥηματία δύσγνα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα Φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πλεῖστοι· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαί, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀριστάινετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῇ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλαχείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀριστάινέτῳ εἰς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾠήθη μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίας· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάινετε, πέμπε ὡς τάχιστα τὰ ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαραινθείς· καίτοι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

d Καὶ] Omittit O. e Πλεῖστοι] Πλοῦτοι male *J.* f Αἱ] Sine artic. O. g Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβυτικαὶ *Fl.* & marg. *Ald. W.* h Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* i Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* k Καλυδωνίας] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδωνίου media brevi *H. Fr.* l Ἡγεῖτο] Ἡγεῖται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς πιθάρισμα, καὶ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἀρτέμιδος οὐκ ἐκάλεσε, ὅσπερ ὕδη ὁ Ἀριστάινετος τὴν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς οὖν εἰρωνείᾳ ἂν ταῦτα λέγοι ὁ *Ἑρμῶν. *V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος πυρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συμπεγενήθη λαμπὰς, περὶ ἧς εἰλήχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε οὖν, χῶν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τὸ Καλυδώνιον κάπρον, ἱρὰν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ἀργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ Θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀνεῖλεν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελέαγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφούς, καὶ ἀπελθοῦσα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἑρμῶν] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lacianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὀργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θεοὶ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θεῖοι reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίᾳ] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίῳ. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου γὰρ μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγειράς ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος παμμέγεθες) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὸν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἀλλὰ σὺ μὲν τὸν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἑρμων, τοὺς πλοκάμους ἀπεκείραο, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, ὡραλοθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὸν Σωστράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; οὐ σιωπήσεσθε ὑπὲρ [d] τοιαῦτα συνεπιτρόποις [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ἀμαρτωλὸς ἐγὼ τὸν ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἢ' ὡς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σὺ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον παρακαταθήκας, ἐπείλα ὤμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὀβολοὺς τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ χρόνον ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὀβολοῦ τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ οἴνου, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι ἦν ἡμίσου σχεδὸν, καθεσκέδασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τῆς γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audire facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. b Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. c Τῷ μαθητοῦ] Καὶ τῷ μαθ. B. d Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. e Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit Solan. Sed varietatem non deſidero. f Γένοιο] Γενοίμην male B. g Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδοῦναι B. & Fl. h Κρίτωνι] Κριτῶν male B. i Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. k Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. l Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, θαρσαλέον ὦδε κρηπῖδα φωνὰ γίνεται. G.

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. G.

24. Καθεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. V.

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturam facerent. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* Sic Noſter Ἀπ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεῖς τῶν ἀνάκτων dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκοῦροι audire. Non audiendus ergo Mautacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μασχαλὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ οἴνου] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt οἴνου. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰ δ' ἂν ἔχων εἰπεῖν. F. G.

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum le-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfecisset senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest sciire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τ κεφαλῆς τ ἄκρατον, προπεπευκὼς, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (οὐ γὰρ εἶχε κύλικα) ὀπισθαφεὶς, προσπτύεταί τε τ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τ χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τ Ζηνόθεμιν, εἰς τὸ μέσον αὐτοῖν παρελκύσθη, ὡς [o] διαστῆσαι, καὶ διαστήσας εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ προχειρον ἐκεῖνο, ὡς οὐδὲν ὄφελος ἦν ἄρα τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν θεωρῶ ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γέλωτα ὀπὶ τ πραγμάτων ὀφλισκάνοντας· ἔπειτα δὲ εἰσῆλθέ με, μὴ ἄρα τὸ τοῦ πολλοῦ λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ παιδεῦσαι [s] ἀπάγειν τ ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχῶς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατ' τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷά γ' ἔλεγον αἰσχίω. οὐδὲ γὰρ εἰς τ οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα

m Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. n Τῇ ἀριστερᾷ] Τῷ ἀριστερῷ B. o Διαστῆσαι] Διαστήσειν *Fl.* & marg. *AlW.* p Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. q Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* r Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecessit. s Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. t Συνεχῶς] Ἀσυνῶς B.

35. Ὡς ὄφελος] Γράφεται ὄφελος εἶναι. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τ μαθημάτων ἐστὶν, ἀλλὰ τ μὴ κεκριμένως ἐ προσιόντων φιλοσοφούντων· περὶ ὧν ἐ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ βέλτιον τοῦ θάμβους τοῦ προσιτήσαντος, τ δὲ ἴδιον ἀπώλεσεν. *V.*

48. * Ἀσυνῶς] Σωιχῶς. *V.*

* Ἀσυνῶς] Invertendum hoc Schol. *Solemne* bene monet. Sed & praeterea συνηθῶς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc fit meritus. Lege ergo ἐναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἂν αὐτος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς οὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ τοῦς παρῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' ἐν τῷ πράγματι. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιώμενοι, οὔτε παροινοῦντες, οὔτε ἀχρημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσον ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν σχημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἠσέλγαινον, καὶ ἐλοιδορεῖντο, καὶ ὑπερεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνουρεῖ ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τῆς Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπεὶ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοὺς Πηλέως τοὺς γάμους, ῥῖψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ἐπιστολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, καὶ μείων τῆς Ἰλιάδος κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

55. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτοῖς ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανὸν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅντινα καὶ χρὴ τρόπον. Ἀποκρίναί μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφιλε, τίνι λογισμῷ ἐσκευωρήσω

36. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si eruditatis convincamini; cras vero vos, uti par est, ultiscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγεγράφη male *F.* b Ἐστιώμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἐστιάμενοι male *F.* Ἐστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inserui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτοῖς] Bene hic *Bz. Fr. H. P. S.* Αὐτὸς male *Fl.* & *F.* k Εἰ] Omisit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως ἐς τὸ Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔρριψε μῆλον εἰς τὸ ἄριστον, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἠμφισβητησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδος. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ τούτου τὴν Ἑλένην· ἀφ' ἧς ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἄλλοι, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος πεπραπλησίασι τινὶ τὴν αὐτὴν ἴσχυν τὴν ἀτιμίαν τὴν ἀκολασίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, πρώτου τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοσοφίας σωφρονεστέρας, ἄλλου ἄλλῃ τιρατείαν ἐπεδείξαντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *F. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνουρεῖ] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. saepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα ἤρει κατὰ τὴν κωμικὴν ἀλαφρείαν εἰς σύφωνα χαλάσας ἐς καθὸς τὸ τριῶβολον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob causssam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis causssa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Euge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei causssa voluptatem accusent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum possulent. Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῷ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγοντες τὸ χρημάτων κτῆσιν, ἀδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ ἀεὶ τοῦτο ἀμφὶ τοὺς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅτι μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὸ Ἐπικουρείων καλλωπιζόμενοι, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅτι δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην ἐξισπᾶν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τῆ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ὄσων παντοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [q] ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν ἕνεκα τίνος ἡδονῆς καλλωπιζόμενοι, αὐτοὶ ἥδεα ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, ἦ δ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸ πλοῦτον. Οὔμενουν, ἀλλὰ σύ. καὶ ὅτι πολὺ τὸ [r] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς [s] καλαθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ

m Κτήσησθε] Servavi scripturam *Y. H. P. S.* &c. Κτήσοισθε *Fl.* & B. n Πλουσίους] Πλούτους B. prave. o Αὖ] Τε αὖ B. p Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. q Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὴν μὲ ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὰ μὲ ejeci. r Τὸ] Abest a B. s Καλαθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Hora- „ tianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus ju- „ gulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mojen- „ tem in convivio introduxit Opsicum.* *Y. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum. F. G.* Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *Y. F. R.*

80. Ἀποῤ. ἔν μοι] Ex Mss. Ox. est illud ἔν, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

ὡδὶ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξαι τὴν ἀνδρῶνα ὕτω γοῦν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ὅπῃ τὸν αὐτοῦ τάπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὑὸς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθῦς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. προὔκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Ἀρισταίνετῳ μὲν καὶ Εὐκρίτῳ ὅπῃ μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἐπικουρείῳ Ἑρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' οὓς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὰρ Ζήνων ἀπελήλυθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή τι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem nostrum, major pars otii in disputatione consumta est. Laudare qui aderant omnes hoc consilium, Aristaenetus praesertim atque Eucritus, qui sic liberari ab illa se injucunditate posse sperarent: transitque in locum suum Aristaenetus, pacem sic factam arbitratus.

38. Et simul infertur nobis ea, quae *absoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piscis de sartagine, & placentae e sesamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero sua unicuique lanx proponebatur, sed Aristaeneto & Eucrito in mensa una communiter, oportebatque unumquemque, quod sibi proximum esset, sumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni similiter in commune ipsis quoque *offerebatur*: deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; post quos sponso & mihi; Diphilo autem, quod Zeno discesserat, utriusque *admota portio*. Et memento mihi horum, Philo; est enim in his quoque aliquid narrationi nostrae utile. PHIL. Meminero sane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὖν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo*, in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρέας] Κρέα B. d Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Ταγόνου. *Coll.* plane ταγόνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa fic esse in omnibus & B. addit *Solan.* f Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμν.] Abest καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Ταγήνου] Ταγόνου *G.*

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἶδος πλακοῦντος. *G.*

15. Ἀπαλλάξωσι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξωσ. *M. du S.*

19. Τὸ ἔντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae esse, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4. 20. extr.) ficciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto esse Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ἐπίδειπνα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: *Ματτύλλ' ἐπίλεκτον εἰσφέρειν Λάκαινά τις καὶ ἰδίως ἐξεφέρετο παρόψημα ὀλίγα, καὶ χηνία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴ πλακούντων.* Videa hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum laetitiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum.* *J. M. G.*

21. Ἰχθῦς ἀπὸ ταγόνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Erasmus *piſcis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus*: Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Graecam vocem poſtremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt ταγόνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Αξ. c. 6. *M. du S.*

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρον. N°. 17. *M. du S.*

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημάτων,

inquit, *si videatur*, *incipio*. Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim invenimus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, pergamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Definite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo*; & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. καὶ μικρὸν ἐπισχών, Ἐχρῆν μὲ ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε καὶ ἀσωμάτων εἰπεῖν, καὶ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κτ[ὰ] [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲ οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθεῖεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ καὶ γυναικείᾳ γάμῳ, κτὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὅπὶ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ᾧ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τὸ ζῆλον ὅπὶ τούτῳ, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, καὶ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι καὶ δεξάμενος [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα·

Ἡ

---

k Ταυτὰ] Sic *J. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. l Παύσῃ] Παῦσαι B. m Ἄν] Neglexit B. n Γὰρ] o Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὸς ἐρᾶν; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγεται γὰρ τίθεσθαι τὸν λόγον ἐπὶ τῷ μακαρίζειν ἢ ἐπὶ τῷ φθονεῖν. † ἔστω δ' ἐπὶ τῷ ζηλοῦντι, τυτθίοις περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντελίωνος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἰλιγγιᾶ] Ὅλα τὰ ἰλιγγιᾶ χωλά. καὶ τοῦτο χάριν εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς κινδῦναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες δὲ τοῦτο Λυκιανὸς ποιοῦσιν ἐς πλείονα ὕβριν τῶν Συμποσίου, § καὶ λοιδορίαν ἐκ παροιμίας τὸ ἐγκωμίων. ὡς ὁ λόγος διδάσκει· ὧν τὰ παρ' αὐτῶν λεχθέντα ἐκ παραχθέντων. *V.*

* Λέγεται γὰρ &c.] Potuit adjicere, ponl δὲ ἀντὶ τοῦ μανῆναι, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*

† Οὕτω δ'] Εἴρηται δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.

‡ Τὰ ἰλιγγιᾶ] Ἡ ἰλιγγιᾶ] Ὅλα, cum esset in editis, *Salmasius* § in τὰ mutato adscripsit, haec verba deesse in V.

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

των, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, καὶ ὅτου ἐντραγῶν ἐξῆν ἢ ἐς ἀποφορὰν illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἐντραγῶν hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἐντραγῆ, ἐντροφῆς. Ἔντραγῶν, ψωμίσαι, ψωμίσασ. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐντραγῶν *saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis.* *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ' αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀναιρίας hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκεῖνον] Depravata haud dubie vox, & nihilt prorsus. Lege ἐχρῆν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα —— τὰ ἰλιγγιᾶ] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτῳ ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναλτ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρὸ πάσας ἁπασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρείσσων δὲ Κυθέρης, ἠδ' αὖ δὲ Σελήνης.
Νυμφίε, χαῖρε σὺ δὲ καὶ, [b] κραίπνων κράτιστε ἐφήβων,
Κρείσσων [c] Νηρῆος, καὶ Θέτιδος παῖδος.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῆνον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀσόμεθα.

Unica tandem qualis Aristaeneti in domibus
Diva Cleanthis hera sollicite est alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, sive adeo Luna.
Salve tu quoque, sponse, bonorum optime juvenum,
Nereo praestans ac Thetidis nate.
Nos vero hunc vobis rursus thalameium hymnum,
Communem ambobus saepe canemus olim.

Γέλως δὴ ἐπὶ τούτοις, ὡς τὸ εἰκός, γενομένου, [e] ἀρέας ἤδη τὰ [f] παρακείμενα ἦν, καὶ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριστάινετον, καὶ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτῶν ἑκάτερος, κἀγὼ τὰμά, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίου καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεσθαι, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτά, καὶ πρὸς τοὺς παρόντας ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, ὥστε ὁρμῇ [k] ἀντεπειλημμένοι, ὥσπερ τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τοῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένῳ.

42. Risu super his, qualem credere par est, exorto, auferendi appositа jam tempus erat; auferuntque Aristaenetus & Eucritus quisque quod ante se erat: & ego mea, & Chaerea quae ipsi erant posita, atque Ion similiter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre postulabat, quae egresso jam Zenoni fuerant posita, ac sibi soli posita esse dicebat, pugnabatque cum ministris: tendebantque adeo in diversa, gallina utrinque comprehensa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimisit, risu multo convivis praebito, praesertim cum post ista indignaretur, velut injuria maxima affectus esset.

43. Her-

a Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἡοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. b Κραιπνῶν] Receptum ex *Fl.* & schedis Cl. *Le Cleze.* Καρτερῶν cett. c Νηρῆος] Νηρῆος B. Et sic *Guj.* voluit. d Ἀσόμεθα] Ἀεισόμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. e Ἀρέσθαι] Sic *Fl. J. P.* &c. Λῴσθαι B2. Ἀνελίσθαι *Coll.* f Παρακείμενα] Προκείμενα B. g Ἤδη] Δὴ Ox. h Παρατεθέντα] Παραδοθέντα O. & *Fl.* i Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. k Ἀντεπειλημμένοι] Ἐπειλημμένοι O. l Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρέσθαι] Γρ. ἀνελίσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπόντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλως λέγει κεκῆδθαι μάχῃ μιξοῦ Ἑλλήνων καὶ Τρώων, ἐπὶ τῷ τοῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Hesiodo*, & *Anacreonte* consarcinata. Bene, quantum ad materiam; sed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio instituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipso Luciano de hujus carnimis absurditate, curam solicitudinemque omnem deponito, si sapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη scribendum esse, ad quod proxime accedit *Fl.* ἡοίη; idque *Hesiodi* imitatione factum, qui carmen satis prolixum scripserat, quod ἠοίας & Ἠοίους μεγάλους vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevianis* Hesiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae pessimos verficulos nimis bona interpretatione donaverat *Erasmus*. Quam hic damus, meliorem putamus ea ipsa causa, quod mala est, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipsum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη ποτ'] Ἦ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγ' ἐν Ἀριστοαίνετῳ μεγάροισιν. An ἢ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Hesiodi*? vid. *Casaub. F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quasi sic legeretur in Edd. Luciani, nescio unde habeat, quum illae tamen οἵη legant. Sed vide not. se-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut ſupra dictum eſt, accumbebant: ſupra Zenothemis, alter infra. Appoſita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque iſta pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & ſuam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipſo capite quaſi rei geſtae verſamur. Zenothemis ergo, ſua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur iſtum plus juſto ſibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in ſe invicem, ipſas ſibi gallinas in faciem impingunt, prehenſisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, ſolo excepto Ione; hic enim ſe ſervabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν Φίλων, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτως, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὸν ἑαυτοῦ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὴν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὃ δ' [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ἐπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τῶν παγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνος τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi conſertis manibus pugnant. Zenothemis ſublatum de menſa ſcyphum

Οἵδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον ἁρπάσας ἀπὸ τῆς τρα-

πέ-

m Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. n Δὲ] Abeſt ab O. o Ἤδη] Non comparet in O. p Δὲ] Δὲ O. q Ἀπέλετο] Ἀφέλετο O. r Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. s Εἰς] Ἐς O. t Δὲ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πιμελεστέρα] Ἀπαρατέρα. V.

sequent. F.F.R.

Ibid. Μαγάρους] Lege μιγάροισιν, & ἤγ' pro ἤγε, ſi verſum velis hexametrum: ac totum potius ſic refinge cum *Salmaſ.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἵη ποτ' ἀρ' ἦγε Ἀφροδίτη' οὐ μιγάροισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obſ. Crit. p. 114. ſeq. *Gujetianum* οἵη *matutina*, rejicientem, ac nobiſcum ἡ οἵη probantem, i.e. μία, μόνη, *ſola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non ſanct, quod *Solan.* & *Geſn.* etiam vitioſum volunt manere. F.F.R.

63. Πρύχυσα] Πρύχυσ' ἀλλάων πασέων παρὸ. F.G. Optime; nam ſic verſus conſtabit, qui jam claudicat, quum media in πρύχυσα corripitur. F.F.R.

64. Ἦδ' αὖ τ' Σιλίνης] Corrige ἦ δ' ἅμα τ' Ἐλένης. Placet. F.G. Ἐλένης etiam legi juſſit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decreſcere videbitur oratio, ſi dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo ſic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non creſcat oratio, nec praeſtantius nomen poſtponatur, quum Venus vulgo formoſior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Poteſt tamen *Gujeti* emendatio locum habere, ſi vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac ſi verſus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & ſenſus eo melior, quia magis ridiculus. F.F.R.

65. Καρτιρῶν] Καλῶν. F.G. Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa eſt. Ac ſi verſum velis formare hexametrum, pro καρτιρῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque ſubſequentem habebis pentametrum, ſi mox παιδὸς reſolvas, ut fiat triſyllabum παϊδὸς. Quod ſic edi curavi, cum neglectum eſſet in Edd. prioribus. F.F.R.

69. Παλάκις ἀεισόμεθα] Lege ἀείσομεθα, vel παλάκ' ἀεισόμεθα, quod pl. eſt ap. *Plut.* ex Sapphone. F.G.

81. Πατρόκλω] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Κά-

πέζης, κείμενον πρὸ τῦ Ἀριστοινέτυ, ῥιπτεῖ ὅπι τ Ἕρμωνα.

Κἀκείνυ μ [a] ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη.

qui ante Ariſtaenetum ſtabat; in Hermonem conjicit,

Ille ſed inde alio temere converſus aberrat;

διεῖλε δὲ τῦ νυμφίυ τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ ἦν ὠδὴ τ γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] κατεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῦ μειρακίυ, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτῦ. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ παταξας τῇ βακτηρίᾳ, τῦ Κλεοδήμυ μὲ τὸ κρανίον, τῦ Ἕρμωνος δὲ τ σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ οἰκετῶν ἑνίυς βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπιχειρῦντας, κατέτρωσεν· ὑ μὴν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ ὀφθαλμὸν τῦ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τ ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ Δίφιλον, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοιμα τῦ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῦ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς, ἀμφιλύειν αὐτὺς ἐπιχειρῶν, λὰξ, οἶμαι, εἰς τὺς ὀδόντας τὸν τῦ Κλεοδήμυ, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο ὖν ὁ ἄθλιος καὶ τ αὐτῦ Ὅμηρον, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

Sponſique frontem luculento ſane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, proſiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praeſertim ſponſi, cum videret ſanguinem; exſilit etiam, quod illi metueret, ſponſa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, ſervorumque quosdam qui auxilii ferendi cauſſa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, ſed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morſu naſum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Hiſtiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret eſſe Diphilum. *Jacuit* ergo miſer, *vomitque*, Homeri ſui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfuſae circa Chaeream mulieres, reliqui ſedare tumultum ſtudent. Maximum malorum omnium

a Ἅμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε ὠδὴ O. b Κατεπήδησαν] Verſus integer hic deſicit in O. c Αὐτῦ] Αὐτῇ *Fl.* d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, * μεγάλῳ. *V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit *M. du S.*

14. Κἀκείνυ μ' ἅμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.* Κἀκείνυ μ'] Manifeſte nimis παρῳδεῖ ad illud Il. Λ. 233. Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum cenſeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. ὠδὴ. Impreſſi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & ſupra Ἀποφρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἅμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* reſtitui juſſit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri neceſſitate in ἅμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum ſemel oppoſitam ſibi aciem fugaſſet, pulſaret in quoscumque incidiſſet. Et multi, bene noris, perierant, niſi ille fregiſſet clavam. Ego vero ad parietem ſtans erectus, videbam ſingula, non immiſcens me, monitus nempe Hiſtiaei exemplo, quam periculoſum eſſet talia dirimere. Quae cum ita eſſent, Lapithas videres Centaurosque, everti menſas, ſanguinem effundi, volare ſcyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro everſo tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculoſiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hiſce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adeſſet tandem, qui lumen inferret, deprehenſa ſunt. Alcidamas tibicinae ſublata veſte vim inferre ſtudens; Dionyſodorus autem in ridiculo alio facinore oppreſſus. Scyphus enim de ſinu ſurgentis excidit. Deinde excuſandi cauſſa Ionem dixit in turba ſibi, ne periret, dediſſe, Ion autem providentia quadam hoc a ſe factum confirmavit.

47. Sic diſſolutum convivium, quod poſt lacrimas in riſum rurſus exiit de Alcidamante, & Dionyſodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, παίων τ' προστυχόντα· ἦ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τ' βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] παρὰ τ' τοῖχον ὀρθὸς ἐφεστὼς, ἐώρων ἕκαστα, σὸν ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ἀλλὰ τῇ Ἰστιαίου διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας μὲν ἦ Κενταύρους εἶδες ἄν, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, ἦ αἷμα ἐκκεχυμένον, ἦ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μαχρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· ἦ γὰρ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλως, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, ἦ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. ἦ ἐπεὶ παρῆν τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲ τ' αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, ἦ πρὸς βίαν συνεχώρει αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη πεποιηκώς· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστάντος αὐτοῦ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· ἦ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο πεποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅτι τῷ Ἀλκιδάμαντι, ἦ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

[f] Παρὰ] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατετριμμένας Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὐπόρησαν] Et ſic Fl. cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Κηδόμενος ἵνα μὴ ἀπόληται. V.

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba αὖτ' ἀπολογούμενος relatum, & bis eadem pagina repoſitum, ſic reſtituit M. du S.

38. Αἷμ' ἐμέων] Hom. Il. O. 11. M. du S.

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impreſſ. ἀνατετριμμένας. M. du S.

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥίπτω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auſcultandum duxi Codici Ox. Herodian. VII. 7. 6. ἀπῄρται συρίττης — ἐρρίπτοῦντο. J. F. R.

55. Εὐπόρησαν] Forſan εὐπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaeſivit Solan. Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim εὐ quam ηὐ in hujusmodi compoſitis habuimus. Vid. Alex. c. 22. Pro Imag. c. 19. f. Amor. c. 6. pr. Jov. Trag. c. 16. J. F. R.

59. Ἀλκιδάμας μὲ τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit Alciphr. III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, ſed palam in omnium conſpectu, dicentem principium generationis eſſe naturam. J. F. R.

60. Συνεχώρει] An συνῆν; placet. F. G. Quidni ergo συνεμίσχετο; J. F. R.

καὶ Ἴωνι. καὶ οἵ τε τραυματίαι, Φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τ' ῥινὸς, τῇ δὲ τῶ ὀφθαλμῶ [b] ἐπειλημμένῳ, βοῶν ἀπόλλυσθ' ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τ' Ἑρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τ' πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τῶ Διονίκῳ, ἀπήγετο εἰς τ' οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τ' κεφαλὴν, ὅπι τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' ᾧ τ' νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὸς [e] ὁ ἄθλιος τὸς γάμους ἑορτάσας. καὶ τ' ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο ὅσα τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμέσαντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτῶ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τ' ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καλαβαλὼν ἑαυτὸν ὅπι τ' κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male ſe habebant: ſenex in primis Zenothemis utraque manu, altera naſum tenens, altera oculum, perire ſe doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipſe quoque malo affectus, duobus quippe excuſſis dentibus, anteſtaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponſus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus eſt, taeniis obvoluto capite, in currum impoſitus, quo vecturi ſponſam fuerant, acerbis miſer celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi ſomno ſopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum manſit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum ſemel in lecto, in quem obliquo ſe corpore abjecerat, dormire occepiſſet.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο *Fl.* *b* Ἐπειλημμένῳ] Sic *P. Br. S. Amſt.* & O. niſi quod ἐπειλημμενῳ male. Ἐπειλημμένῳ prave *J. Fl. Fr. V2. Ald. H.* *c* Καλειλημμένος] Κατειλημμένος Edd. priores. *d* Ἔμελλε] Reſcripſi ex O. & *Fl.* Ἔμελλεν Edd. reliqq. *e* Ὁ] Abeſt ab Ox. *f* Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδεύσαντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τῦ βαρέως. *V.*

81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. *V.*

* Πονήρως] Et haec ita refinxit *Solan.* cum ante ederetur: Πονήρῳ] Ἀντὶ βαρέως.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τ' ῥινὸς, τῇ δὲ τῶ ὀφθαλμῶ ἐπειλημμένῳ] Haec olim converſa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hac oculum, illa naſum tenens*, ſed & Cl. *Geſn.* errorem priſtinae verſionis correxit ſponte. Poſt ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui neſcit, adeat *L. Bos* de Ellipſi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπειλημμένῳ] Ox. *P. J.* & *A.* In reliquis ἐπιλημμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμελλε] Videtur & *Eraſmus* ſic legiſſe, qui verterat: *quo ſponſam fuerat abducturus.* *J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντας, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego reſcribendum καλαδεύσαντες, quod menti ſcriptoris optime convenit; nec a ſcriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἢ] Ex Mſ. Ox. & *Fl.* In *Ven.* vero utraque ἦ. in reliquis ἤ, corrupte. verſus autem ſequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres verſiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alceſtidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus ſubjiciuntur iſti, Τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε Θεός. Τοῖον δ' ἀκέσω τόδε πρᾶγμα. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τι] Legendum puto leviſſima mutatione Ἐκεῖνό γε, & ſic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα σωτικοῖς — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemſt.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 79. qui verſionem Eraſmi: *Non eſſe tutum, cui non ſit opus, cum ejusmodi philoſophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non ſit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non eſt; πράγματα enim ſunt „ lites, ut alibi pluribus oſtendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam uſus eſt vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non eſſe tutum ei qui litium amans* „ *non ſit, convivium* agitare cum hujusmodi philoſo„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philoſophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis ſaepe, poſt„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides ast irrita manssit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τοῦ συμποσίου, ὥστε ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό [h] γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, [i] ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις [k] φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 ΕΣτιν ἐν Συρίῃ πόλις, ὐ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφράτεω ποταμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. [l] δοκέειν δέ μοι, τόδε [m] τὸ οὔνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλῃ οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τὰ ἱρὰ μεγάλα ἐπ-

[g] Ἡ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *J.* & *V2.* Ceterae ἧς. [h] Γε] Sic O. *Ts* Edd. [i] Ἀπράγμονα] Ἄπραγτον O. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. [k] Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. [l] Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. [m] Τὸ οὔνομα] Τὸ ὄνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο εἰς τῆς Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀνελπίστως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta in„ ter se verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγμαλα vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγμαλα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* ξύν ἀπράγμων ἴσθι, καὶ πράξεις καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν ἐν Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Ælian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲ δοκέει κάρτα δεῖν. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκῶν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ οὐδ' ὡς ἔπαυε κακὸν ὢν, δοκέειν ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ οὔνομα] Immo τὸ ὄνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλῃ] Lege πόλι, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a]ἀπίκετο. περὶ ταύτης ὦν τῆς πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ὄψομαι. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b]χρεόν], καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c]δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τὸ ἱρὸν [d]εἰσαμένων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσύριος ἐών· καὶ τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθών· τὰ δὲ καὶ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e]εἴσαξαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f]ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g]ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ πολλοστῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. καὶ ἔτι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ὡς

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέονται] Χρέοντα Fl. & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμένων] Εἰσαγομένων Fl. Sed vulgatum M. e Εἴσαξαι] Ἴσαξαι marg. AIW. & Fl. hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic Fr. J.H.P. Bl. M. Sed a recentiore manu. Ἀποδείξαι Fl. S. & marg. AIW. g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L.IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται. ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. J.F.R.

8. Ἔρχομαι ἱρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φρύγων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἱρέων. I. p. 3. B. J.F.R.

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ὑπομανέω 272. A. ὑπομενέω *permanebunt*. IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. J.F.R.

12. Εἰσαμένων] Εἰσαμένων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo*. F.G.

14. Ἀσσυρίων] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. M.du S.

15. Μαθὼν] Ἐμαθὸν legendum videtur. F.G.

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem*. Quae sunt utraque ab vero alienissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθὼν, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte *& ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae meis annis antiquiora commemoro*. J.G.

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adsert Cl. *P. Wesseling.* J.F.R.

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμεῖς Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμέας II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμέας VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. J.F.R.

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. AIW. hic & Dial. seqq. fere omnes ex Fl. sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδέξαι praetuli prae ἀποδεῖξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros est.

4. Est vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipsi dicunt Astartae est. Astarten autem puto ego Lunam esse. Ut vero sacerdotum mihi aliquis narravit, Europae est, sororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum discessisset ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & historiam de ea sacram tradidere, eam, pulchra cum esset, a Jove amatam, qui mutatus in tauri speciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro insidentem, Jovi. Templum autem Europae esse, non consentiunt.

ὡς πολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, οὓς ἐγὼ πλείστα ὅπωπα. τό γε τοῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ δὴ τούτου τοῦ Ἡρακλέος, τὸν Ἕλληνες ἀείδουσι, ἀλλὰ τὸν ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερον, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς μὲν αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην εἶμεναι. ὡς δέ μοί τις τῶν ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ τῆς Κάδμου ἀδελφεῆς. ταύτην δ' ἐοῦσαν Ἀγήνορος τοῦ βασιλέος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἐοῦσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος ἐς ταῦρον ἀμείψαντα, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲν καὶ τῶν ἄλλων Φοινίκων ἤκουον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, τὴν Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τὸ δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχου-

h Τούτου] A τούτου ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. studiose notat *Solan.* *i* Βασιλέος] Βασιλίου W. & *Fl.* *k* Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότου τοῦτο λαῶν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτῃ] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ τιλάγῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπῃν φασὶν ἁρπασθεῖσαν μὲν ὑπὸ Διὸς, τὸν δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καὶ φθῆναι. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιον βοῦν ἐπίσημον ἔχει τὴν Εὐρώπῃν καθαρπαγεῖσαν. M.

Ed. *Steph.* ἀπεδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδεξαίμεθα editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἰρὰ] Prioris vocis scriptura ex W. est. In Impr. ὀνόματα legitur. *M. du S.*

Οὐνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰάονι ἦδεν — τὸ λέγειν ὄνομα & νοῦσον τὸ ὄνομα & τὴν νόσον. &c. Noster infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κορυβάντων. *Herodot.* I. p. I. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ionismo nihil repugnat ὄνομα, non statim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ὄνομα. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — λύπη τῶν ὀνομάτων τὰ εἴδια — τὰ μὲν τῶν ὀνόματα φύσιος γεγονότα ἐστί. &c. nisi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic studiose adfectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari studet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τύνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῷ ὀνόματι quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀστύριοι] Λόγων legendum videtur. F. G.

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Observandum hoc imprimis est, antiquissimos religionis ei auctores nulla in templis suis simulacra numinis habuisse. Adde *Diog. Laert.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὄπωπα] In marg. *Basil.* adscriptum: *Hoc itaque non minus Ionum est quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rursus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provincia & civitati suus Deus est, ut Syria Astartes. Xiphilin.* Quidam Junonem esse contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Cass.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auscultandum lectioni *Fl.* εἰς enim *Herodot.* & *Hippocr.* singulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ἀνὰ τὴν συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἴσταται. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καλαγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἐόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς τὴν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρῆσται τὰς ὥρης ἴσαται. ἡ δὲ ἀγορὴ μίνοισι ξείνοισι πωλέεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἱ λέγουσι πεδὰ σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὴν ἠέρα κ.τ.λ.] Sic Edd. & M. b Ξυρέονται] Ξύρονται W. at *Fl.* vulgatum tuetur. c Ξυρέεσθαι] Sic *Fl.* &c. Ξύρεσθαι W.

61. Μήμῳ] Ἀντὶ, κατὰ μήμῳ, ἢ εἰς μήμῳ. M.

59. Ἄδωνιν ἀνὰ τὴν συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot. M. V. La Croze.* Vid. ejus *Exterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παρακίαται] Alias ὑφακίαται in ſingulari. Ut ἀφακίαται & προσκίαται ibid. 134. D. & κίαται *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀπικίαται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἐπικίαται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ὄνομα ἐπικίαται, & c. 27. ἀνακίαται αἰτίη, & c. 34. κίαται θρόνῳ & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκω, non γιγνώσκω ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ἰκάσιν ἴτυϊ] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ki-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, ϗ τὰ ὄργια, ὐκ ἐς τ' Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τ' Ὄσιριν πάντα πρήσσεσθ. ἐρέω δὲ ὁκόθεν ϗ τάδε πιστὰ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τ' Βύβλον ἀπικνέετ, πλώουσα τ' μέλαξυ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. ϗμὶ μὲν οἱ ἄνεμοι Φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπετ δὲ ὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην τ' Βύβλον ἀπικνέετ. ϗμὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θωῦμα. ϗ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνετ, τὸ ϗ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· ϗ τ' κεφαλὴν ἐθησάμην Βυβλίνην.

Ἐνι δὲ ϗ ἄλλο θωῦμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, πόλαμος ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ ὄρεος, ἐς τ' ἄλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ πόλαμῷ Ἄδωνις ἐπικέατ. ὁ δὲ πόλαμος ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσετ, ϗ τ' χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τ' θάλασσαν, ϗ φοινίσσ τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, ϗ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέομαι δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τ' Λίβανον τιτρώσκετ, ϗ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσ τ' πόλαμον, ϗ τῷ ῥόῳ τ' ἐπωνυμίην δίδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. Ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην.

Ἔλε-

d Φορέουσι] Φέρουσι W. *e* Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcripta. *f* Ἐθησάμην] Ἐθησάμεν *Fl.* & M. *g* Οὔρεος] Sic M. *Fl. Ald. Bl. P. H. S.* Οὔρεως *F.* *h* Χροιὴν] Χροιὰν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο ϗ ὁ ἱμέρτος θεῖος προφήτης Ἡσαΐας ἐπιστρατοῦ ϵ τυθάζει [σὺ] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ μιμεῖ, δι' ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγας, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ λόγος δ' ἐστὶν * πρὸς πάντα τὰ ἴδια ἔμπορα εἰς θαλάσσης, ϗ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐπιστολὴν ἢ παρούσης κεφαλῆς πομπὴν ἐπιστελλομένου ὑπὲρ τ' πλανωμένων ἀποσημαίνων. ὡς ϗ τῷ σὺν ἁγίοις Κυρίλλῳ δοκεῖ σὺν τοῖς εἰς τ' ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήμασιν αὐτοῦ· M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἴδια] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. *M. du S.*

† Βυβλίνας] In Ed. βύβλινας, bis. *M. du S.*

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. *M. du S.*

81. Ἑπτὰ ἡμερέων] Subaudi λέξ. *F. G.*

89. Οὔρεος] Cur οὔρεος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. *J. F. R.*

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel εἰ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σσ, in ταράσσω, ἀπαλλάσσω, Θεσσάλων, τάσσω, πρᾶσσω, ἐλάσσων, πράσσω, πίσσα, ἀνάγκασσον &c. *J. F. R.*

96. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. *J. F. R.*

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσαν. *J. F. R.*

3. Ἐπ-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμός, ὦ ξεῖνε, ἀφ' ὑψηλῶν ὄρεων ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθογείους ἔχει· ἄνεμοι οὖν τρηχέες ἐκείνῃσι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἱστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, εἴσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι καὶ τῷδε τῷ πάθεϊ οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲν δοκέει χάρτα θείη καὶ τῷ ἀνέμῳ ἡ συντυχίη.

caussam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hospes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui statos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde similem. Haec illud terra reddit sanguineum: hujusque mutationis non sanguis, quem dicunt, sed regio ipsa caussam sustinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipsa venti opportunitas videtur.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς [†] Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, σὺν θόμῳ αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἐμμῦναι, τὸ Κινύρης [c] εἵσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ἔστι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

9. Ascendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum esse constitutum a Cinyra. Ac vidi templum, sane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τὸ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμῦναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα, ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐ-

10. Tot autem cum sint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus esse, nec aedes alia augustior, neque sanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo sumtuosa, & donaria antiqua, & spectanda multa, & signa augusta, praesentesque valde iis Dii, Su-

a Τῇσι] Adscivi ex W, quod Jens. recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφύσουσι Fl. Vulgatum probat M. c Εἵσατο] Ἵσατο Fl. & M. d Εἶδος] Ἶδον W. Vulgato favet Fl. e Δοκέει] Ex W. est. Δοκέων Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτῳ εἰδῶ χρώματι ἐμφερῆ. G.

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνιδία μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. G.

3. Ἐξῆς] Bene, non ξύν. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac saepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι σ' ἡμέρῃσι] Scribe σῇσι, ut recte observatum initio hujus paginae, τούτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica scriptus est dialecto. *J.J.*

Ibid. Τῇσι] W. solus; in impress. enim τ'. *M. du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ionismi ἀκριβῶς sectanda, ὁδὸν scribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemissum ν euphoniae caussa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut suspicio sit, utrumque usitatum fuisse; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo recessum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forsan in culpa est, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ἱρῶν & ἱρέων ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. sub init. ne plura. Misera enim haec est diligentia in his, quae inanis tantum sunt sonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, s. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Ἀστρολ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin sita, satis constat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ῥητ. c. 11. *M. du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέων. *M. du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. supra ad c. 1. Et si quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. sub init. μοὶ δοκέει τόδε μοι τεῦσαι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μεῖζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noster ipse c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἱρὰ γὰρ] De his imaginum sudoribus *Joseph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heins.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἱρὰ

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

τοῖσι ἐμφανέες. ἱδρώει γὰρ δὴ ὧν τὸ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἐπὴν δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. καὶ μὴν ἐπὶ ὄλβου περὶ, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες ἐκδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδέδεχαται.

Ἱστορέοντί δέ μοι ἐτέων περὶ, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἔστι, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ χάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τινὰς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ ἐκδαμᾷ.

Οἱ μὲν ὧν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

f Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. g Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἱδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J.F.R.*

29. Ναὶ μὴν ἐν ὄλβου πέρι, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H.V.*

34. Φέρουσι] Φορέουσι ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέουσι* eadem hac hiſtoria in verbis compoſit. Φέρω & *φορέω Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At Φορέειν pro *adferre, portare, unde φορεὺς bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto φέρω* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J.F.R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan *ἑρταὶ*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J.F.R.*

39. Ἀποδιδέχαται] Pro ἀποδιδεγμέναι *vel*, i. e. admiſſae, receptae. An ab ἀποδιέχομαι, ſeu ἀποδιέκνυμαι? *Deſignatae, conſtitutae. F.G.* Eſt ab ἀποδίχομαι, ſ. ἀποδέχομαι. Conf. infra c. 42. *J.F.R.*

45. Δέκομαι] Bene; ſic & δικαίως *Herod.* VI. 382. C. δικάμβοα IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam ἐπιδέχεται I. Aph. 5. ἐνδέχεται I. aph. 7. προσδέχεται III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J.F.R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, noſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro Σκύθεω. *F.G.* Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττεω. c. 25. a. m. δεσπότεα pro δεσπότεω, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & Καμβύσεα, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & Ἀριστογόρεα & Ἀριστογόρεω in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστεὺς & Ἀριστέας, Βορεὺς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J.F.R.*

θεσ [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαλ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τῦ τὸ πολλὸν ὕδως ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τ' Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, ὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲ ἡ γενὴ, πάντες [d] ὤλοντο. οὗτοι δὲ γένεος τῦ δευτέρυ εἰσι· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται· ὑβρισταὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιτα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνυς ἐδέχοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδως ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἕστε ὃ πάντα ὕδως ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο. Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τῦ εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, [g] ἣν αὐτὸς ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτῦ, ἐσέβη. ἐσβαίνοντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεῦγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καὶ μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, sub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc saeculum, qui nunc sunt homines, non illi primi fuere: sed illud saeculum periere omnes. At hi alterius sunt generis, quod rursus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum est. De istis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum essent, nefaria multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem servabant, neque recipiebant hospites, neque supplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores descendere, mare autem multum ascendere, dum aqua fierent omnia, perirentque universi. Deucalion solus alteri saeculo reservatus prudentiae & pietatis causſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos suos & uxores imposuit, & ipse quoque ingressus est. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & serpentes, & reliqua, quae in terra pascuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: sed magna inter ipsos amicitia, a Jove immissa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene sic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *J.* b Εἴσαλτο] Ἴσαστο *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἕστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχον. h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲ ἡ γενὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων scil. F. G.

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοῖ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοῖ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὺν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλοῖ p. ſeq. Πολλοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. R.*

Ibid. Ἔστι ὃ πάντα — ὄλοντο] Antea legebatur ἐς' ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀχχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Ionés quoque augmenta saepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer εἶχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τὸ ἥλιον εἶχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. & p.

omnes arca navigant; quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exstat Hierapolitanorum admiratione sane digna: in ipso-80rum regione hiatum factum esse magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta essent, altaria constituisse, & sacram Junoni aedem ad hiatum collocasse. Equidem hiatum vidi: &8est sub templo sane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus sit; non novi: quem quidem ego vidi, ille parvus est. Signum hujus narrationis *est, quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de ma-90ri aqua in templum venit. Ferunt eam non sacerdotes solum; sed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt: dein-9de vero in hiatum ea descendit, capitque ille hiatus, parvus licet, aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam esse dicunt, ut illud esset calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo ista illis narratio est.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Asiam opera exstant, ab

σαν, ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτει. τὰ μὲν Δευκαλίωνα περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λείψαι λόγον ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι μεγάλως ἄξιον θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ καταδέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ἵδρυτο τῷ χάσματι Ἥρης ἄγιον ἐπήσαλο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον, καὶ ἔστι κατὰ τοῦ νηοῦ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὦν πάλαι καὶ μέγα ἦν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε ποιεῦσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐξ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ ὅσοι πέραθεν τοῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδωρ [l] φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες, Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι, συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τῷ ἱρῷ, τοιόσδε ἐστί.

14. Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην, τῆς πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃ

καὶ

[i] Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* [k] Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φερέουσι vult *Solan.* [l] Φέρουσι] Sic rursus omnes. [m] Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum ἴσχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἴσχετο, item ἄρξατο, & c. 24. ubi & ἴσχε vulgo: in W. & *Fl.* tamen rursus ἴσχυ. At c. 17. rursus ἴσχε, & sic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis, ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxisse narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuisse, est apud *Pausaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conspicuus, mihique cum in vivis esset, peramicus, in nummi Apamensis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuisse ostendit, cui adstipulor, etsi de explicatione illius nummi aliter sentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M.du S.*

91. Φέρουσι] Hic & permultis in locis hoc in opusculo prave antea legebatur *Φέρουσι.* Vid. c. 15. 16. & 31. *M.du S.*

Φέρουσι] Reciperem *Φερέουσι*, nisi nimis frequens esset *Φέρουσι*, tum hac dissertatione, tum sp. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impressis αὐτοῖς. *M.du S.*

ϰ τόδε τὸ ἕδος [a] εἴσαϛ νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσαϛ, ἀλλὰ μήτηρ ἑαυτῆς, ϰ Δερκετὼ ὄνομα. Δερκετὺς δὲ εἶδος ἐν Φοινίϰῃ [b] ἐθηησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀπόσον ἐϰ μηρῶν ἐς ἄϰρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ πᾶσα γυνή ἐστι. πίστιες δὲ τοῦ λόγου αὐτοῖσι [c] ὑ ϰάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, ϰ ὁϰόσε ἰχθύων ψαύουσι, ϰ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην ὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοϰέει αὐτοῖς ποιέειν Δερϰετοῦς ϰ Σεμιράμιος εἵνεϰα· τὸ μὲν, ὅτι Δερϰετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὴν ἀπίϰετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα ϰου [d] δέξομαι· Δερϰετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἐμμῆναι, ὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ ϰ πᾶς' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσαϛ] Ἴσαϛ *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθηησάμην] Ἐθωμάσθην W. & *Fl.* c Οἱ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίχομαι cett. Δέχομαι P. e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερϰετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερϰετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερϰετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξωὸν. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξωὴν γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μάτην τρὶς ὁ Ἡλιόδωρος
Δίϰτυον, ἐν νηοῦ τῷδ' ἵδρυτο προθύροις. *J.B.*

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ἀναθήματα τῶν Σύρων λάβε.
Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἱεροῖσι λεὼ τινὲς
Αὐτῶν ἀπρασίαν, τοὺς πόδας ϰ γαστέρα
Οἰδοῦσιν· ἵστατ' σαπρὸς ἰλιγγιῶν, εἰς δ' ὕδωρ
Ἐϰάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ ϰόπρῳ, ϰ τὸν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινῶσαι σφόδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὸν δὲ Σύριον θεὸν οἱ δεισιδαίμονες νομίζουσιν, ὃν μαινίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀντιϰνήμια διοιδήσειν, ἴλιγγον τὸ σῶμα περιπλῶναι, συντήϰειν τὸ ἧπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, ϰ ὅϰοτε ἰχθύων ψαύσωσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύροι τινῶν τῶν Ἀταρτέων σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας ὐ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ ὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, ϰ τοὺς ἱερεῖς ὅσιον ἔτι νῦν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. ϰ τάδε ὐ Δερϰετοῦ χαριζόντως. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, εἶναι, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἰχθὺν, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῖν ϰ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων στοιχείων, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τὴν τε θάλατταν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, ϰ τ' ἅλας τυφῶνα ἀρρὸν ϰαλοῦσι ϰ τ' ἀπαγορευομένων ἐνίοις αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλας μὴ προτίθεσθαι. ϰ ϰυβερνήτας ὐ προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάτ-

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 f ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ὐ σιτέωνται, ϗ τάδε ὐ Δερκετοῖ χαρίζονται.

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλος λόγος ἱρὸς, ὃν ἐγὼ σοφῦ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲν Θεὴ Ῥέη ἐστὶ· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄτεω ποίημα. g Ἄτης τὸ h γένος Λυδὸς μὲν ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. ϗ τὰ Φρύγες, ϗ Λυδοὶ, ϗ Σαμόθρηικες ἐπιτελέυσι, Ἄτεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίου μὲν ἀνδρηίου ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ θηλέην ἠμείψατο, ϗ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσατο, ϗ ἐς πᾶσαν γῆν φοιτέουσα, ὄργιά τε ἐπετέλεε, ϗ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, ϗ Ῥέην ὕμνεε. ἐν τοῖσι ϗ ἐς Συρίην ἀπίκετο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι οὔτε αὐτὸν, οὔτε ὄργια ἐδέκοντο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην i ἀπικέεται. λέοντες γὰρ

μιν

f Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἔνιοιον ἰχθύας Fl. & W. Ἔνιοιν, οἱ ἰχθ. M. g Ἄτης] Edd. & M. Lege Ἄττις. h Γένος] Γένος μὲ W. i Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. Fl. & V2. Cett. quod edidimus.

λάττη, ϗ ἡ βίου λύπη ἡ θαλάττης ἔχουσιν. οὐκ ἄκυρα δὲ ἡ ἐκ ἡ ἰχθὺν λύπη τούτοις προσέλλουσι ἡ αἰτίας, ϗ τὸ μισεῖν ἰχθύι γράφουσιν. L. Bos. Adde Cl. Wesſel. ad Died. Sic. L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut Hygin. II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire Menandr. in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. J.F.R.

14. Οὕτοι ἰχθύων ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco Caſaubonus in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπώλας ὑπὸ ἡμῶν πλουτεῖς
Ὀψοφάγος ἦδ' ὄντως τοὺς λάρους ὅλους Σίφνος.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. J.M.G.

20. Τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς ὄψιν ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat Died. Sic. II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἀφάνισεν ἑαυτὴν· ἔνιοι δὲ μυθολογοῦντες φασὶ αὐτὴν γενέσθαι περιστερὰν, ϗ πολλῶν ὀρνίθων εἰς τὴν αὐτὴν κατασταθέντων, μετ' ἐκείνου κατασταθῆναι. Ubi adi Cl. Wesſeling. J.F.R.

22. Δίχομαι] Sic W. & Fl. recte. In P. δύομαι, In reliquis δίχομαι. M. du S.

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίους. P.G.

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἔνιοι αὖτι δ'] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & Fl. melius παρ' Αἰγυπτίοιν ἐόντων ſine δ'. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a Fl. abeas: & ipſa Fl. non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. M. du S.

29. Ἄττης δὲ γένος Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. Heſychius notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, ϗ Ἄττιν φασὶ Λάκωνες, Pauſaniae in Achaicis etiam Ἄτης dicitur. J.G.G.

Ἄτης] Vid. Heſych. quem hic emendandum cenſeo. M. du S.

41. Σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgiciſmo non abludens locutio, pervenit ad illam, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini prope accedit, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. Liban. Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. Ariſtid. in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. G. O. Reitzio, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας ἡρτίσεις ϵ ϗ γνησιωτάτους ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἥκοντας. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπαλλῆ ἐς τινὰ, & ἀπελθὼν οἴκαδε, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκετο, non movi vulgatum ἀπικέσθαι, etſi hic forte ἐπικέσθαι melius. J.F.R.

μιν [a] Φέρουσι, ἢ τύμπανον ἔχει, ἢ ὅτι τῇ κεφαλῇ πυργοφορεῖ, οἵαν ἡ Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ ἡ Γάλλων πέρι, οἵ εἰσιν ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ εὐδαμῶ, Ῥέῃ δὲ τέμνον), ἢ Ἄττεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ ἤ. ἐπεὶ ἢ ἐτομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

Illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causſam aliam audivi, multum fide odigniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῷ ἱρῷ πέρι, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογεόντες, τὴ μὲ θεὸν Ἥρην δοκεόντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. ἢ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τ' ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. ἢ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέα σήματα· ἐν τοῖσι ἢ ἐσθῆτες βάρβαροι, ἢ λίθοι Ἰνδοὶ, ἢ ἐλεφάντεων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

[a] Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan *φορέουσι*. [b] Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *Ha.*

43. Φερέσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. *φέρουσι* legentes. *M. du S.*

Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττεα] Pro Ἄττελν. Conf. supra c. 12. Σκύθαι pro Σκύθλοι, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρλν] Marmor Oxoniense primum *Veneris Straonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011, c. ὃν οὐ μὲ Ἀφροδίτλν, οὐδὲ Ἥραν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἡ συμφωνία &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Καύλου] Pro ἰκαύλου, recte, ut rursus infra §. 60. Ita ὑπὸρ *Horodot.* VI. 385. B. Κύρου IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἰκαῦ reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἰκαύνω L. 2. sub init. ἰκαῦσι, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἰκαῦνον IV. 256. C. ἰκαῦσι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίης, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μετοσυμφωνίαν defendendam, ut usus est illo ἀπὸ τ' Ταϋγέτου *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 296, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Hellad.*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praes. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διονύσου ἐς Αἰθίοπας ἴχνια. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρατα] *Et elephantorum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dorem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo sine sensu legitur, *cornuto ardore petitus*. Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρατα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἥκουσα] Recte, pro ἤνεγκα, ab antiq. ἤϊγκω pro φέρω. Sic ἀνήϊκεν *Herod.* VI. 391. A. Ἀνήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἤϊκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἤνεγκα Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἤνεγκα ἀφαιρέτως τὸ γ, ἢ — ἐναντίόνται τὸ ι, ἤνεικα. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοί] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλὸν &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ἐν τῷ Φαλλίκῳ, ait. Τέτ@ ἔτυ καλούμεθ@ ἐν Ἀττικῇ. Οἱ μὲν ἀλλὰ ἢ περὶ τ Διόνυσόν ἐσί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φαλλ@ καλουμένη, ἥτις ἦν Διονύσου ἄρχοντος. Λυκοῦργος δὲ ὁ τῷ περὶ τ Σοφίαν Θεὸν Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neuroſpaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[c] χέρρα, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε. Φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσιν ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. Ἐπὶ τῷ ἐπιγράμματα τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[c] Ἐμοὶ μὲν ὦν ἡ τάδε ἐχέτω. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἐπὶ τῷ καὶ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. [i] καλέονται δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[c] Κέρρα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρρας *F.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλέοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. *Foriſousi Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *F.* & *V2.* [i] Καλέονται] Καλέσται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρόκαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἱρὸν ἄγουσιν οἱ Ἕλληνες, φαλλοῦς ἐτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν οὐ ἄγαλμα ἱρὸν ἀνθρώπου χῶμα αἰδοῖα ἀνδρός. ἡ τοῦτο σφείτιθεν ἑαυτοῖς, ἡ ὡς τοῖς τραχήλοις, ἡ ὡς τοῖς μέσοις μηροῖς, ἡ ἱκμαχοῦντο τιμῶντες οὐ τοῦτο τὸ Διόνυσον. τὴν δὲ τιμὴν ταύτην ἔγουσι τῷ Διονύσῳ λέγουσι τοιάνδε αἰτίαν. ὡς Σεμέλης τῆς Κάδμου θυγατρὸς γυναῖκα ἐπόησε ὁ Διόνυσος. αὐτὴ δὲ κυμανθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τῆ Διονύσου. ἐξελαυνομένη δὲ τούτου ὑπὸ ζητοῦντι Πολύμνῳ παῖς ἦν λιγόμνῳ ἐξέτυχε τῷ Διονύσου, ἡ ὑπίχνεται δώξειν αὐτῷ τὴν μητέρα εἰ παιδιμήσοι αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσος ὑπέσχετο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύμνος, ἔστι οὐ Λέρνη ἐστὶν ἡ Σιμέλη· εἶτα αἰσθεῖσι ὁ Διόνυσος οὐ τῇ θαλάσσῃ, ἵνα πειράσῃ * ἐν τῇ Λέρνῃ. συνεκολούθεον αὐτῷ καὶ ὁ Πολύμνιος, καὶ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσος, ὅτε ἐφάσκε αὐτῷ ἔθησειν, αἰδοῖον ξύλινον οὐ συνέκυρε ξύλου † πελεκήσας, κατέσχεν ἀντὶ πρὸς μνήμην τοῦ Πολύμνου. ἀπὸ τούτου τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τὸ Διόνυσον. Φαλλοὶ δέ εἰσιν ἑστῶτες πάντες. ἰθυφαλλοι δὲ οἱ τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθέων ἀποδεδεσμεύμενοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγείρουσιν ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέονται δὲ τάδε, habet καλέσται, non male. Cumque in φέρουσι conſentiat , id in φορίουσι contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi φορίειν potius eidem ſit portare , φέρειν *ſufferre* , *pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *F. F. R.*

68. Φορίουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχον αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάνος· ἐπὶ τῶν μικρῶν , ὡς νάνον ἔχοντα αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum Δυσιδῆ καὶ βατυκλίδιον, lege βατυαίδιον. *F. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφὶ ἐστι ἐξευρημένα, ὅσον τι πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον ἐὸν τῷ ἄλλου σώματος. πρηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ μέζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινέει μοῦνον τοῦτο τοῦ σώματος κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαστα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *F. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *F. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *F. F. R.*

77. Τὸν

. Τοσάδε [a] μὲν ἀμφὶ τῶν οἰκιστέων τοῦ ἱροῦ μυθολογέουσι. ἤδη δὲ ἐρέω καὶ τοῦ νηοῦ περί, θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, καὶ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγουσι τὸν νηὸν τὸν [b] νῦν ἐόντα [c] μὲν ἔμμεναι τὸ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν καλευχθῆναι χρόνῳ ὕστερον· τὸν δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τοῦ [d] Ἀσσυρίων βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τὸν ὁ πρόγονος [e] ἠράσατο, τὸν ἤλεγξε τοῦ ἰητροῦ ὀπυιή. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τῷ κακῷ, [f] αἰσχρῷ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων οὐδέν· καὶ οἱ ἦτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, καὶ τὸ σῶμα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἰδέ μιν ἐς οὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τὸν νοῦσον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτος δὲ ἀφανέος πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀδηνέες, καὶ φωνὴ, καὶ χροιὴ, καὶ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μὲν τῇ δεξιῇ ἔχε τοῦ νεηνίσκου τὴν καρδίην. ἐκάλεε δὲ τοὺς ἀνὰ τὴν οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τῶν μὲν ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τήν τε χροιὴν ἠλλάξατο, καὶ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, καὶ τρόμῳ [i] ἔχετο, καὶ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis imposita, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὲν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. b Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὸ Edd. c Μὲν] Hoc *Fl.* d Βασιλῆος] Bene pleraeque. Βασιλέος W. Βασιλέως *Fl.* e Ἠράσατο] Ἠράσατο *Fl.* Nil mut. M. f Αἰχρῷ] Αἰχρὸν *Fl.* g Ἀρρωστέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωστέοντα *Fl.* male. h Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. i Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἴχετο M. Forsan ἴχετο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τὸν νῦν ἐόντα. *F. G.* Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆς V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

81. Στρατονίκη ἐκείνη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίεε. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus ἔχε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἔχετο dubium an εἶχετο, & ἄρχετο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego nequiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecaris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ' ἔρωτα ἐποίεε. καί μιν ὧδε ἰήσατο.

Καλέσας τὸν νεηνίσκου τ' πατέρα, κάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τ' ὁ παῖς ὅδε ἀρρωστέει, ὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρτοι ἀλγέει μὲν ὐδέν, ἔρως δέ μιν κῆ [l] φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ' ὐδαμᾶ τεύξεται, φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ ὅτι μετήσομαι. ὁ μὲν ὧν [m] τοιᾶδε σοφίῃ ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίαστο, πρός τε σοφίης, κῆ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ὐ γὰ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔχεο, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμᾶ ζηλοτυπέων, πένθεος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνου [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲ ὣδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιόμενος. σὺ δὲ, κῶς ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς ὐδ' αὐτὸς ἂν κόλε γυναικὸς ἐφείσαλο, ὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ κήτοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· ὐ γὰ ὁμοίην συμφορὴν ἐμιμνάι, γαμετὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσεαι; ὐ γὰρ τοι σὴν

[k] Τ'ν] Ἦν *Fl.* & M. [l] Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίῃ W. [m] Τοιᾶδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. [n] Ἔχετο] Sic jam & *Fl.* [o] Ἔγειρε] Ἐγεῖραι W. & *Fl.* [p] Φόνου] Φόνον *Pell.* [q] Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἴχε an εἶχε dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μάντιος Herodot. IV. p. m. 269. B. φυγεῖν 270. B. ἔκτεσαν IX. 586. f. ἐργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. οἴκεον. VI. 387. D. κατοίκεον ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβοντο, ἄφθη &c. vid. ap. Maitt. p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 538. E. ἤκουον, 590. ἠτείγοντο 588. C. ἦγε 589. &c. λίσεται infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J. F. R.*

4. Τ'ν] Artic. praepositivo pro postpositivo Ionos uti, nihilque opus esse ἦν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *J. F. R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si φρενοβλαβίῃ legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J. F. R.*

15. Προξενέεις] Προξόεις legendum videtur, ut τῷ ἔγειρε conveniat. *F. G.*

Προξενέεις] Etsi προξόεις magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἔγειρε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω *dicam.* c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J. F. R.*

σὴν γυναῖκα σοβεῖ· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθε͡ῖ μὲ τετέοισι, ἡ τῷ μὲ παιδὶ λείπει χὴ γυναῖκα ἡ βασιλήϊην· αὐτὸς δὲ ἐς τ̓ Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκετο, ἡ πόλιν ὅτι τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῷ ἐποιήσατο, ἔνθα οἱ ἡ τελευτὴ ἐγένετο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρωτα ἔσχε τε ἡ ἴησατο.

Ἤδη δὴ ὧν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιῆνδε ἐθήσατο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγεῖραί οἱ τ̓ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ ἡ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ὑδεμίην [b] ὥρην ἐποιέετο· μὲ͡ῖ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νοῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τ̓ ὄψιν ἀπηγήσατο, ἡ τ̓ Ἥρην ἱλάσκετο, ἡ σήσειν τ̓ νηὸν ὑπεδέξατο. ἡ αὐτίκα ὑγιέα γενομένην ὁ ἀνὴρ ἐς τ̓ ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ ἡ χρήματα, ἡ στρατιὴν πολλήν, τοὺς μὲ οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ ἡ τῇ ἀσφαλέῃ εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τ̓ ἑωυτῷ φίλων, ἐπιτήδεον ἄρτα καλὸν, τῷ ὄνομα ἦν Κομβάβῃ, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐθέλων ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἐμῶν, ἡ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε ἡ εὐνοίης τ̓ ἐς ἐμέας, [c] τ̓ δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστιος, τῷ σε θέλω γυ-

nae rogas? *Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia.* His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in me caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem co-*

mi-

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. J. Bt. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ P. & *Fl.* b Ὥρην] Sic *Bt.* & 2. Cett. ὥρην cum M. c Τὴν] Ἥν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδέξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα ἓ βασιλήϊην] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Tertui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux*. l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφράτῃ. *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφράτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus statim supplicare, & multum rogare ne se mitteret, neque commendaret sibi res multum se majores, pecunias, uxorem, opus sacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi postea zelotypia de Stratonice oreretur, quam solus abducturus erat.

20. Cum vero persuaderi sibi rex non pateretur, ad novam ille supplicationem conversus, septem sibi dierum tempus dari petit: post ea se mitteret, ubi perfecisset, quod maxime facto opus esset. Hoc facile cum impetrasset, domum suam abit, & humi procumbens, ita suam sortem deplorat: *Miserum me, quorsum ista mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem prospicio? Juvenis ego, pulchram comitabor mulierem. Hinc vero magnae mihi erit calamitati, nisi omnem ego mali caussam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus est, quod omnem mihi metum sanet.* Haec ubi dixit, ipse se mutilat, & resecta pudenda in vasculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde suo quem gestabat anulo obsignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἱστόμενον, ἔργον τέ μοι ἐπιτελέσαι, ἢ ἱρὰ τελέσαι, ἢ στρατιῆς ἐπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομένῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσται. πρὸς δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα λίαστο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῷ μέζονα χρήματα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τὴν Στρατονίκην γένοιτο, ἢ μὴν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ἑδαμᾷ ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μετὰ δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τῶν μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τὴν ἑωυτῷ οἶκον ἀπικνέεται, ἢ σεσὼν χαμάζε, τοιάδε ὠδύρετο· Ὤ δείλαιος, τί μοι ταύτης τῆς πίστιος; τί δέ μοι ὁδὸς τέλος ἤδη δέρκομαι; πῶς ἔτι ἐγὼ, ἢ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσσεται, εἰ μὴ ἐγγὺς πᾶσαν αἰτίην κακῶν ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἐξελάσαι. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, καὶ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, ἢ ἄλλοισι θυώμασι, ἢ ἔπειτα, σφρηγίδι τῇ ἐφορέει σημηνάμενος, τὸ τρῶμα ἔντο.

μὲν

e Δε] Non adgnoscit W. f Λίστετο] Ἐλίστετο W. recte. g Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. h Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. i Τρῶμα] Sic pleraeque. Τρῶμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, sed in Europa Macedoniam invasurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percussus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & scriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. sed hic regionem non nominat in qua percussus est. *M. du S.*

36. Ἐθύετο] Et sic supra, c. 14. vs. 9. *J. F. R.*

40. Ὤμω] Sic spiritu tenui B. in reliquis cum aspero scribitur, vid. & Ἀστρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδεμίην ἄρην ἐποιέετο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* spiritu, μηδεμίην ἄρην ἔχων ἀμφιδυσίην. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Nostrum supra *de Astrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπιδέξεο] Ἐπιδέξιος pro ἐπιδέξιος Ionicum esse, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίστετο] Ἐλίστετο, ut supra. *F. G.*

Λίστεο] Etsi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & sic c. 22. med. λίστετό τε ἐ γοῦνα &c. Possis tamen conjicere augmentum a scribente omissum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem absorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίστεο, credibile est & hic ita dedisse Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & usitate, nihil satis certi statuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τῆς] Subaudiendum videtur ὁδοῦ. *F. G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urgent operae; itaque properandum est. *J. F. R.*

80. Τρῶμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac saepe deinde. τρώματι *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αυ eidem sit ω, ut θωῦμα τὸ p. 1. & sexcenta similia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὡς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τὴν [a] Βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, δίδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα χειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, τόδε σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγῖδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φρουρέειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὧν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἤνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν, σπουδὴν τὴν νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὅτι πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει τὴν Ἥρην τυτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβον ἐόντα λαθέειν μηδαμᾶ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οἱ ῥηϊδίως τὸν [h] νηὸν ὑπέκειτο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὸν νεῶ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum* 5 *pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum redi-* 10 *ero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin di- 15 ligenter aedem aedificant, tresque ipsis annis in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor po- 20 stea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum caussam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulcisci voluisse, quod non 25 facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & *Fl.* male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At *Fl.* cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & *Fl.* Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὧν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον *Fl.* g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante *Solan.* h Νηὸν] Ναὸν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικέατο] Etsi ἀπικέετο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio κατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἱκετεύσαντο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περιεκαθέατο VI. 388. C. Περιεβαλλέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronol.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ὄν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιτυχοντι ἄν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ὄν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἤρξατο, & mox κοσμήσιον c. 22. αὐλίζετο, λίσσετο, ἅπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non auscultavi Codici W. νεὸν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἥν] Jam contracte; at supra ἕων. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅταν ἴῃ ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἦ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem variatur in Ἢ III. *aph.* 9. cum ἦισι ibid. 11. & 12. Sed ᾗ eodem *aph.* & ᾗσι aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐκ δίκης] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Δύσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeste afflictabat se, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem supplicandi *Combabo* occasionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipsa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulsa, sed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero visum erat, sic agit: ac post coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, supplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averso animo sermonem illum accipit, rem recusat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum se sibi malum illaturam, pertimescit, totam illi rationem suam indicat, quidquid sibi accidisset enarrat, rem ipsam aperte demonstrat. Ubi conspexit, quae nunquam speraverat, Stratonice, furor ille quidem constitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβος ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὧν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ὀπιχειρέειν [k] ἠδέετο. ὀπινοέει ὧν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ χάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῷ πρησσομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ οἰκ δείπνου ἐγένοντο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γόνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὁμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην ἐνεκάλεε. ἀπειλήσης δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῷ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτοῦ πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὕπερ ἔλπετο, μανίης μὲν [s] οὕτω ἐκείνης ἔσχετο, ἔρωτος

i Ἐδίζετο] Ἐδίζητο W. *k* Ἠδέετο] Ἐδέετο male *Fl.* *l* Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* *m* Γούνων] Γούνου male *J.* *n* Ὡμολόγεε] Ὁμολόγεεν *Fl.* Vulgato favet M. *o* Ἐνεκάλει] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐπεκάλει W. *p* Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνε W. *q* Ἤνεικε] Sic W. Ἔνεικε Edd. *r* Οὕπερ] Οὕτε *Fl.* Lege ὕπερ, etsi ὅπερ M. cum Editionum vulgo. *s* Οὕτω] Omisit W. & *Fl.* rectius.

21. Λίσσετο] Et sic supra c. 19. cumque & ἄπτετο adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *J.F.R.*

28. Ἤνεικε] Ita scribo, v. ad c. 16. *J.F.R.*

29. Τὰ ὕπερ ἔλπετο, μανίης μὲν ὕτω ἔσχετο, ἔρωτος δὲ ἐδαμῶς ἐλήθετο] Haud dubie legendum ἀπέσχετο. Interpres quoque *destitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum frustra Combabum in amorem sui pellicere omnibus viribus contendisset, Combabus tandem ostendit se μεγάλοις μυσηρίοις non esse aptum; quippe qui id sibi exsecuisset, quo virum potuisset agere. *Illa itaque visis, quae numquam speraverat, sic quidem a furore illo destitit, numquam tamen amoris oblita est.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ὕπερ, non ὅπερ, scripsit ἐωυτῆς, ut supra c. 14. med. ὕπερ ἐχθὲς ψαύσει. *J.J.*

Ibid. Οὕπερ] Certe ὕπερ leg. etsi ὁπότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁπότε, quod mihi pariter suspectum, quia sexcenties aliter habet. *J.F.R.*

30. Μανίης — ἔσχετο] Ad verbum, *remisit se, constitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id est optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνὴ, *vox faucibus haesit.* Od. P, 238. φρενὶ δ' ἔσχετο ut Germani, Er hielt an sich. Hymn. XXVII, 12. ἔσχετο δ' ἅλμυρὸν *constitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέθε φίλοι, ut nostri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χώσατο βίης, & Il. N, 747. μάχης χόσατο δῖος. Servemus itaque erudito scriptori suam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni sunt. Alioqui facile esset legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲν ὕτω ἐκείνης ἔσχετο, *non amplius tenebatur illa insania.* Sed melius est nihil tetigisse. *J.M.G.*

Ibid. Ἔσχετο] Vid. *Jens.* in omnibus impressis & M. ἔσχετο. sed idem Mss. Cod. & Ed. *Fl.* ὕτω non agnoscunt. *M. du S.*

Ἔσχετο] *Solan.* diserte ἔσχετο scripserat. At si hoc sensus patitur, possis & ἔσχετο legere. Verum non *servandi, perseverandi*, sed *desinendi, cohibendi* sensus re-

τῷ δὲ ἐδαμᾶ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃ τῷ μυθίῳ ἐπαιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα χάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τά δ' ὦν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκῃ, ἐδαμᾶ τὸν βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καὶηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ἐπὶ τοῖσι τὸν ἐπιμελητέα, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μετεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐκ ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καὶηγορέειν, πείρην οἱ ἐπικαλέουσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης περὶ λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸν Κνωσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὸν αἰτίην, δαρσέων τε ἔλιπε. καί μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ ἔσχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο, τῷ

obliviscitur, sed semper cum illo versata hoc habet irriti amoris solatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo est, sed res ea valde sancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, sed multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arcessit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulsae essent illius preces, ipsam scripsisse marito, accusasse Combabum, tentatae ab illo pudicitiae suae reum fecisse. Et quod de Sthenoboea sua Graeci dicunt, & Phaedra Gnossia, idem de Stratonice fabulantur Assyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram fecisse talia, si vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita se, uti facta sunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, causamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta sibi esset defensio. Venientem rex statim in vincula conjectum tradit custodibus. Deinde praesentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὡς] Νῶν W. male. b Ἧις] Bene Fr. P. &c. Fl. ἦν. M. οἶν, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male Fl. d Ἐχε] Εἶχε W. Εἶχε Fl. e Τοὶ] Οἱ male Fl. & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντα ἀτίμητοι τὰ αἰδοῖα, ὃς τῶν παρζιμοβς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde *Jens.* recte quidem ἀπίκετο diceret, quod scil. magis perspicuum esset. At cum verba cohibendi, desinendi, genitivum ament, ut notissimum ex *Anr. carm. Pyth.* vs. 9. πρατῶ — γαστὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κίχω hac potestate invenitur crebro ap. *Homer.* cujus exempla a Cl. *Gesnero* occupata non repeto. Hoc tantum adde, *tenere fugam*, *cursum* utrovis more Latinis dici, modo pro *sistere*, modo pro *porgere*, *obtinere*, ut monstro in libro de Ambigg. p. 604.–5. Et sic ὡς εἶχεν ὀργῆς, *qua ira percitus erat*, etiam contrarium fere τῷ ἔσχετο μανίης significat. Vid. *Steph.* Thes. T. I. p. 1317. Addo αἴσχετο τὸν ἔργων, *opus strenue adgreditur*, vel propric: *gnaviter urgebat cupeo*, apud *Diod. Sic.* XI. c. 43. atque non semel deinde. Quae oppositа verbi ἴσχω vel κίχημι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic stare posse, quod tamen omnino sanum esse, *Gesn.* satis docet. *J.F.R.*

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. supra c. 20. ἀπικόμενος ἐς τὸν ἄνδρα. Ne plura in re nota. *J.F.R.*

47. Σθ-

in medium accuſare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici ſe ſcelere obſtringere Combabum affirmans, qui & adulter eſſet, & in fidem ſibi habitam contumelioſus, & in Deam impius, cujus in opere commiſiſſet talia. Multi adſtantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidiſſent. Tandem placet omnibus mori ſtatim Combabum, qui morte digna perpetraſſet.

25. At ille huc usque ſteterat nihil dicens. Cum vero ad ſupplicium jam ducendus eſſet, loquitur, pignus ſuum repoſcit, interfici ſe dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* cauſſa, ſed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae diſcedens ipſi commendaſſet. Ad haec vocato quaeſtore rex adferri jubet, quae cuſtodienda illi tradiderat. Cum attuliſſet, detracto Combabus ſigno quae inerant demonſtrat, ſeque ipſum adeo, quomodo affectus eſſet, dixitque, *Haec ipſa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi neceſſitas impoſita eſſet, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime ſecundum. Talis tamen cum ſim, facinoris, quod non niſi vir committere poteſt, reus ſum.* At ille obſtupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καλῆγορέειν ἄρχετο, καὶ οἱ μοιχήν τε, καὶ ἀχολασίην προφέρει· χάρτα δὲ δυσκαθέων, πίστιν τε καὶ φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβου ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, καὶ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, καὶ ἐς θεὸν ἀσεβέσαντα, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἐκφῆξε. πολλοὶ δὲ παρεστῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θήσειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια ἐργασάμενον.

Ὁ δὲ τέως μὲν ἐστάκει, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸ φῶς ἤγετο, φθέγξατό τε, καὶ τὸ σημήιον ἔφερε, λέγων, ὡς ἀκαρέος μιν εἵνεκα ὑβρισμένου γάμου εἴη, ἀλλὰ ἐκείνου ἐπιθυμέοντα, τά οἱ ἀπίων παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τὴν ταμίην, ἐκέλευε ἐνεῖναι τὰ οἱ φυλάσσειν ἔδωκε. ὃς δὲ ἐνεῖκε, λύσας τὴν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐπόντα ἐπέδειξε, καὶ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθει· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, εἴτε με ταύτῃσι ὁδὸν ἔπεμπες, ἄεκων ἧιον. χρὴ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐοῦλα μὲν ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοῖός δὲ μύθοισι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίῃ ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, ἀπέβαλέ τέ μιν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν εἰργάσαο; τί δὲ

f Ἐργασμένον] Sic & M. cum *J. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. *g* Ἧστο] Αὐτὸς W. *h* Εἶνεκα] Ἕνεκα W. *i* Ἐνεῖναι] Ita *Fl. Fr. Bl. H. P.* Ἐνεῖκαι *J.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. *k* Ἐνεῖκε] Ἤνεικεν W. ſolus. *l* Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. *m* Ἧιον] *Fl.* ἦα. M. ἦιον. *n* Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. J. P.* &c. cum M.

47. Σβαυσάνης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & ſeqq. *M. du S.*

56. Ἧιον] Sic M. In plerisque Impreſſ. ἦα. Sola *Fl.* ἦιον. *M. du S.*

58. Ἔχω] Conf. ſupra ad c. 12. *J. F. R.*

75. Εὖνεκα] Non audiendus W. εἵνεκα & εἵνεκεν vere Ionica ſunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. εἵνεκεν ſeq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. obſervatur diſcrimen, quin & εἵνεκα ſequente vocali, & ἕνεκεν ſequente conſona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τουτέων ἕν εἵνεκεν τῶν εἰρήκαμεν. Sed quum etiam ament hiatus Iones, talia non curemus, alioqui εἵνεκεν hic reſcriberemus. *J. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξα. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδέξαντα non προσδέξαντα. *J. F. R.*

85. Διεπότεα] Pro δεσπότεα. *F. G.* Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθαι, ibique notata. *J. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεαυτὸν [a] οὕτω ἀτεχέλιον ἔργον μὴν ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲ πάμπαν ἐπαινέω, ὦ χέτλιε, ὅς τοιάδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαι· [b] ὄφελε· μὲ γάρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ παρ' ἡμέας ἄνευ εἰσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲ αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γάρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῆ ἔμεινε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον καὶ ἔστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲ ἔχοιη γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς συμμυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἑλέσθαι τοῦ συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἀσκητέοντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβου, πολ-

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſtud, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Hac enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa debitur, mors delatorum: poſtea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quisquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & bene factorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὄφελε] Ὤφελλε W. Ὤφελεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——ειν W. Ἀ——ν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱρολογ—— Edd.

2. Εἰσαγγελέος] Ab εἰσαγγελεύς. F.G. Quis vero hoc neſcit? J.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maiſt.* p. 133. ut κατόπι ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita αὖτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Diſſert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. J.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plant.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas.* Barth. M.duS.

42. Ἐνδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur ἐνεδήσατο. M.duS.

57. Ἀποκίκριται] Sic M. & Impr. omnes (excepta J. quae ἀποκίκριται.) Niſi quod Fl. prave ἀπεκί-

κριται

hanc multis illam caſtrandi ſe mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

25 λοῖσι ἢ τομὴν ὅπι νόον ἔβαλλε, ὄκως μὴ μῦν ὅπι τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μίσγει, καὶ πολλοὶ ἑκάστου ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομ-
30 βάβου [f] παραμυθέμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζεόμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀνα-
35 κέαται καὶ τοῦτέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνεπείχθη γὰρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχεθο. μὴ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυ-
40 τὴν διεργάσατο. ὅπι τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὄκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβου
45 [l] μὲν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὄκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτουσι, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς ἐπεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος,
50 καὶ δὴ καὶ ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὴν πόλιν· καὶ οἱ τείχεα δοιὰ
55 περιέχει. τὸ δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὀλίγον ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων.

ἐν

f Παραμυθέμενοι] Παραμυθ. male *J.* *g* Χαριζεόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. *h* Οἵδε] Sic Edd. & M. *i* Καὶ] Non adgnoſcit W. *k* Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. *l* Μὲν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. *m* Περὶ] Omittit W. & *Fl.* *n* Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. Vz. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *J.* & marg. *A1.*

ται. *M. du S.*

Ἀποκέκριται] *Juntinae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι καὶ οἱ Φαλλοὶ ἑστᾶσι, τοὺς Διόνυσος ἱστήσατο, ἡλικίην ἐὼν ἑξάπηχυς, οὐδὲ τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτων τὸν ἕνα Φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτεος δὶς ἀναβαίνει, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ Φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τοῦδε ἥδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ἐνδιατρίβει τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέων, καὶ ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· εἰ δέ τι εὐχαλέων ἀγχόθεν ἐπαίουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἶναι ποίημα, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ ὑψηλότατα τῶν δενδρέων ἀνέβησαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρωδήσαντες. ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέω γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τοῦτοισι. Φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι Φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc vestibulo etiam stant phalli, quos Bacchus statuit, iisque altitudine trecentorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis causa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei causa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ οὕτω] Et sic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Ita M. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ξὺν ἑαυτῇ. c Εὐχαλέων] Bene S. & Amst. Εὐχολέων cett. & M. prave. d Ἥεισαν] Ἦισαν W. e Ὧν] Nisi W. male. f Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. g Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male Rs. P. S.

76. Οὐδὲ ἥδε] Οὐδὲ ἥδε ἄτοπα, εἰμοὶ, τὴν αἰτίαν ἐμοῦ, ἀκούσαντος Διονύσου * καταλέγειν. παρ' ὅσον δὲ ἡ φαλλὸς τοῦ πατρὸς Διόνυσον ὑπέμνησεν, μετὰ ταῦτα αὐτῷ Διόνυσος ἐκτετιμήκεσα, Σεμέλης τε μητρὸς μνήμην. M.

* Καταλέγειν] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur καταγράφειν. M. du S.

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subfidii. M. du S.

60. Ἡλικίην ἐὼν οὐδὲ τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statuas trecentarum ulnarum*. Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριήκοντα (immo τριήκοντα, *Palmeri*, Ionice) & sic debere legi, evincunt ea, quae inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quae sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantae vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum trahere, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a G.

61. Τριηκοσίων] Τριήκοντα forsan. E. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione M. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. J. F. R.

79. Σειρῇ μακρῇ — ἢ οἱ λίγνοτοι, οἷσι τὸ λίγνα] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes atque procerae densis gradationisque corticum pollicibus auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis prabent, utilem sibi arborisque induviis circulum mira pernicitate cum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots*. Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arboriqui inductis circulum*. Quae lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *utilem sibi arboriqui inductis circulum*, & ita censueram legi debere doctus quidam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad ar-

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea insc[e]ndit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, surigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, fursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius fursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκεῖ δ' ὧν μοι χ' ὁδὸς ἐς ἐκεῖνα μίμησιν τοῦ ξυλίνου ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δὲ οἱ ἀνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ εἰσωτόν τε ἅμα, καὶ τὸν φαλλὸν περιβάλλει· μετὰ δὲ ἐπιβαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ φαλλῷ, ἐκόσον ἐς χόρην ἄκρου ποδός· ἀνιεὶς δὲ ἅμα ἀναβάλλει τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὁκοῖος ἐπιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὁρᾷ οὐκ ὄπαπτε, ὁπόσοι δὲ φοινικοβατέουσιν, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τὴν ὁδὸν, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτῃσι, ἀείρει τὰ οἱ θυμὸς, ξύλα, καὶ εἵματα, καὶ σκεύεα· ἀπὸ τῆς ἑδρῃ συνδέων, οἰκοίην καλιὴν, ἵζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τὸν εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνέονται, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκείνα πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ ἑνόματα ἑκάστου. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὸ ὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκα-

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *J. P. a G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μικρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti *Jonsius* emendare jusserat & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. *L. K.*

91. *Μίμνει τε χρόνον, τὸν εἶπον ἡμερέων*] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro ὧν, ut passim in hoc libello (quamvis & τὸν pro ὃν scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *J. J.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Jonsius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J. F. R.*

93. *Κομίζουσι — ἀντιᾶσι*] W. & *Fl.* aliter, nempe; *τὰ κομίζοντα εἰς ἐκεῖνα πρόσθε κείμενα παντίασι. M. du S.*

h Ἀνήχθαι] Ἀνήχθαι M. Vulgatum probat *Fl.* i Ἄλλοθί κου] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. k Τῶν] Restitui ex W. Τὸν Edd. & M. male. l Κομίζουσι] Τὰ κομίζοντα εἰς ἐκεῖνα πρόσθε κείμενα παντίασι W. & *Fl.*

σον ποιέει. ἅμα δὲ εὐχόμενον, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμενον, εὕδει δὲ ἀδαμᾶ. ἦν γάρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καί οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸν σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τὸ τώσιος ἡ ὀρρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἐστὶ, οἷοίους νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μεγάθεος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τὴν ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, ἐὸ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρῃσί [k] τε ἤσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπει, καὶ ἡ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo re-

lu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. b Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέεται cett. c Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. d Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. e Τοσαῦτα] Τοσοῦδε W. f Καὶ] Omittunt W. & Fl. g Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. h Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέεται J. Bl. S. &c. Ἀποκέεται H. P. pejus. i Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτὴν cett. male. k Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. l Χρυσέῃσι] Reſtitut. ex W. Χρυσείοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέεται. M. du S.

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —έεται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi *Solano*, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐντὸς, μέγαθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in T, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in *Aldinis* adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτὴν. M. du S.

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant; hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τῷ ναῷ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἤσκηται θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae Cic.* Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum eſt aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo aſcendenti ſpiritum inhalat optimum; & ſi inde diſceſſeris, non deſerit; quin & veſtimenta tua diu ſervant odorem; & ipſi tibi ſemper obverſabitur.

31. Intus vero aedes non ſimplex eſt, ſed thalamus in ea factus alius. Aſcenſus etiam in hunc parvus. Valvis non eſt ornatus, ſed totus ex adverſo *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero ſoli ſacerdotes, ac ne ſacerdotes quidem omnes; ſed ii, qui proximi cenſentur Diis, & quibus omnis adminiſtratio ſacrorum curae eſt. In hoc collocata ſunt ſigna, tum Juno, tum quem, Jupiter cum ſit, alio ipſi nomine appellant. Ambo aurei, ambo ſedent. Ve-

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ἀπὸζει δὲ αὐτῆ ὀδμὴ ἀμβροσίη, οἵοίη λέγε τὴ χώρης τὴ Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλῃ πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, ὐδαμᾶ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴ πνοιὴν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲ [p] ὧν τὸ μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. οὐ μὴν πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλει θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ἐνόμαλι καλέουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζον· ἀλ-

[m] *m* Αὖτις] Αὖθις *P.* [n] Πάμπαν] Nil mut. *Fl.* & M. &c. [o] Οὐκ] Margo *B*1. fruſtra. [p] Ὧν] Recte W. ut ſemper in hoc libello. Οὖν Edd. except. *B*1. 2. quae ὦν. [q] Ἐσέρχονται] Recte hic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. [r] Μοῦνοι] Omiſit *Fl.* Adeſt in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἵοι, fruſtra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene *Fl.* M. *P.* Ἐν δὲ δὴ τῷ *F.*

lini cremare Caeſaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diverſus hic & minor eſt θάλαμος, interior & ſanctior receſſus, cum choro templorum noſtrorum comparari qui poſſit. Alius eſt in Cnidiae Veneris templo ille νηὸς ſ. σηκὸς ἀμφίθυρος, auguſtior, quaedam aedicula, cui incluſa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, poſticum templi, plane ſeparatus & bene munitus ad theſauros aſſervandos &c. *J. M. G.*

17. Θόρνοι τε] Lege γάρ pro τε. *M. du S.*

Ibid. Ἡσκῆσθαι] *Elaborata eſt, inſtructa. F. G.* Habuimus crebro ſupra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. ὠμοφόροις παισὶν ἐξησκῆσθε. Rurſus ibid. 33. *Imag.* XI. poſt m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένον. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάπρον χρύσεον εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. πτέρυγας θωμαστῶς ἠσκημένας. *J. F. R.*

Ibid. Χρυσίῳσιν] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & ſupra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum eſt ἔνδοθι proprie eſſe *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύσσεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem ſenſu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δαίδαλ' ἔασιν &c. Exemplorum ſatis habet *Seberus.* *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus eſt emendatione. Adſpirationem enim ſic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & ſatis patet in compoſitis ἀπικνέομαι & ſimilibus. Ita ἀπ' ὧ *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adſpirata plerumque adſcita, ut ἀφ' ἑωυτοῦ I. *de Morb.* pr. & ἀφ' οἵης, ib. ἀφ' ὧν ib. ἀφ' ὁμαλῆ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rurſus ἀφ' ἑωυτῶν, & ἀφ' ἑωυτὸν, ib. 9. f. Item ἀφ' ἧς p. 8. f. Sed deſino nugarum. *J. F. R.*

30. Ὧν] Sic W. & *B*2. recte. Sic enim poſtulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Mſ. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ὦν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχονται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus eſt de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holſtenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adſcripſit Cl. *La Croze.* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero ſatis deſignaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non poſſideam, locum inveſtigare nequeo. *J. F. R.*

ἀλλὰ ἡ μὲν Ἥρην λέοντες [a] Φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφίζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲν τῆς Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρᾷ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καί μιν εἰδὲ ἐθέλων ἄλλως εἰκάσεις.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲν ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲν ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ ἀντῖνάς τε Φορέει, καὶ πύργον, καὶ κεστὸν, τῷ μάλιστα Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τι ἄλλο [d] περικέαται, καὶ λίθοι χάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲν λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρῥώδεες· ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰς [f] Φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὅτι τῇ κεφαλῇ Φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέοι τῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ὥστε δέ οἱ καὶ ὁ τηλοῦ ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem considerranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum habet, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam igni. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes to-

a Φορέουσι] Rectè plurimae. Φόρουσι Fl. & M. b Ταύροισιν] Ex Fl. Ταῦροισι male F. Ταύροισι cett. c Εἵματα] Sic W. Ὁμματα Edd. d Περικέαται] Et sic jam Fl. cum cett. e Ὑδατώδεες] Vid. nott. f Φορέουσι] Φόρουσι Edd. priores. g Ἔργου] Ὄρους W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Rectè hic habent plerique impressi. M. & Fl. Φόρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφίζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta Fl. scriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἴματα] Scriptura haec ex W. est. quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὁμματα. *M. du S.*

Εἵματα] Potius εἴμασι scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi εἵματα laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At rectè adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοι, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀντῖνάς τε Φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, rectè *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas additas solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed confutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24. 2. Vide tu *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. du S.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam περικεῖνται emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tem relucebat : interdiu splendor ille imbecillior, caeterum speciem habet valde igneam. Etiam aliud est in illo simulacro admirabile. Si stans contra intueare, te respicit, transeuntem obtutus ille persequitur : & si ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque stat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus similis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum species : signum vocatur ab ipsis Assyriis, nec nomen illi proprium posuere : sed neque de ortu illius aut forma dicunt : sed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius stat columba aurea, quam ob caussam Semiramidis effe simulacrum illud fabulantur. Abit (*desertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipsa porro aede ad sinistram introeuntium Solis primum thronus positus est : ipsius vero simulacrum non inest. Solius enim Solis ac Lunae simulacra non ostendunt. Cujus autem rei caussa hoc institue-

φασίν). ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲ φέγγος ἀοῦ-
γρέα. ἰδίην δὲ ἔχει [b] κάρτα [i] πυρώδεα. τὸ
ἄλλο θωυμαστόν ἐστι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν
[k] ἐς τοῦτο ἀντίος ἰσορόῃς, ἐς σὲ ὁρῇ· καὶ
μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν
ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἰσορέῃ, ἴσα τὸ ὄμμα ἐς ἑκεῖ-
νον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ὑπερμεγὲς τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἴκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲ ἰδίην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ τῶν ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήιον τὸ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων, οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ τεθεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [n] περὶ καὶ εἴδεος λέγουσι. καί μιν οἱ μὲ ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. τὸ γὰρ δὴ ὄρθιον τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, [o] περιστερὴ χρυσείη ἐφέζηται. τούνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήιον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς Θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἵνεκα ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν δεξιῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲ θρόνος ἡλίου· αὐτοῦ δὲ εἰδος οὐκ ἔστι, μοῦνος γὰρ Ἡλίου καὶ Σελήνης ξόανα οὐ δεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα ἥδε

b Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *J.* male. *i* Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum eett. Πυῤῥώδεα W. *k* Ἐσιὼς] Βτῶν *Bz.* Sed *Bz.* cum *Fl. P.* &c. vulgatum servat. *l* Ἰσορῇ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορῇ forsan. *m* Μὲ] Ex W. est. Non erat in Edd. *n* Περὶ] Deest in W. *o* Περιστερὴ] Περιστερὰ W. non adsentiente *Fl.* *p* Κέαται] Et sic jam *Fl.*

git, ut c. 34. κέαται — θρόνος & ibid. iterum &c. Et κειμένων c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κίονας plurale est *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀνακεκτίσθαι μεταφασίας sunt. Atque in praeteritis etiam sic solere pluralem, vid. supra c. 1m. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J. F. R.*

54. Ἐδεκαύδας] Florentina tribus verbis ditior, sic habet: οἱ δὲ ἐδεκαύδας ποιοῦσι δι' ὠάδος ποιοῦσι δὲ παρ' ἑκάδας. Sed nescio anne illud ὠάδος lepidus quidam loci caussa adjecerit, quasi a Luciano praetermissum. Licet vini color pro nigricante purpura possit accipi. Οἰνάδας etiam in W. esse, sed ante ποιοῦσι, adleverat *Solan.* quod si verum, recipi posset. *J. F. R.*

56. Θυμιῶσι] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipse M. *M. du S.*

66. Θωυμασιὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, sed de signo dictum, non mirum solum, sed impossibile etiam, nisi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἰσορῇ] Mallem ἰσορᾷ, ut supra. Nihil tamen hic invitis libris mutare ausus sum. *M. du S.*

Ἰσορῇ] Cum ἰσορᾶν sit etiam spectaculi & curiositatis caussa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte potest haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praetulerit ἰσορᾷ. *J. M. G.*

75. Σεμιρίου] Confer c. 36. *L. K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Aristoph.* Ὄρν. 514.

—— ὁ Ζεὺς γάρ ἐστ' ὢν βασιλεύων
Αἰτὸν ἔχων· ὄρνις ἔχων ἐπὶ τῇ κεφαλῇ βασιλεύει ἄν.
Ἡ δ' αὐτῇ θυγατὴρ γλαῦξ· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων ἥκων.

J. M. G.

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ ἐσιόντων. τὸ ἀρ-

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ καὶ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ὑπὲρ γὰρ σφέων ἐμφανέα [a] πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἥλιον δὲ, καὶ Σελήνην, πάμπαν ἐναργέας, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανουργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥγηνται, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενείητεα ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιέοντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καθηγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα ἡέμεναι ἰλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἓν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι, μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἱματισμοῖσι κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτῶν περὶ, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τῶν μαντηίων ὑπομνήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν οὔτε ἱρέων ἄνευ οὔτε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse : illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur causa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Causa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere : adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντίσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κείται *Fl* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβην] Recte sic *J. Fl. Fr. S. P.* M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἓν] Restitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. g Εἱματισμοῖσι] Εἱματι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κέαται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιέεσθαι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πωλιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἓν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἓν uti edidi, non ut in impressis est ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἓν δὲ καὶ] An sic legendum : ἐν δὲ ἓ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἓν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὐθ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse ὅτι ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἱερέων.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

spondent: at hic movetur ipse, & divinationem ad finem usque solus perducit. Modus hic est. Cum vult reddere oraculum, in sede primum sua movetur. Sacerdotes vero ipsum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille sudat, & versus medium adhuc movetur. Cum vero subeuntes onus ipsum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio transilit. Tandem obsistens sacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque si nolit fieri, retrocedit; si vero probet, antrorsum agit suos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque sacram rem ullam neque privatam sine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempestatibus, & quando non futurae sint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem suscipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praesente egit. Sacerdotes sublatum ferebant. At ipse illos humi reliquit, sublimis ipse solus ferebatur.

38. Post Apollinem Atlantis signum est, post Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis sic ornata sunt. Extra vero altare positum magnum ex aere: adsunt & alia signa sexcenta aenea regum &

φθέγγον). [i] Ὅδε δὲ αὐτός τε κινέεται, καὶ μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέεται. οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέεται. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη περιδινέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερωτᾶται μὲν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. ὕτω μὲν συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περὶ, καὶ ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημείου περὶ, κότε χρή μιν ἀποδημέειν, τὸ εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμοῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν ὅτῳ περ μοῦνος ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλ-

adsunt & alia signa sexcenta aenea regum &

[i] Ὅδε] Ὧδε *Fl.* [k] Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic *B1.* & emendat M. recte. Ἀρχιερεὺς Edd. vulgo. [m] Ἐπερώτεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. [n] Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* [o] Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. [p] Κέαται] Κέεται *Fl.* & sic emendat. in M. in quo *κεαται* a prima manu.

nisi varietas Codd. testibus, optioneque indigeat. Vide modo statim iterum ὕτε ἱρὸν πρῆγμα — οὐδὲ ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apostrophos addidisse modo neglexisse in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J. F. R.*

Ibid. Προφητίων] Sacerdotes a Prophetis distinguit. *M. du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F. G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a secunda manu. Recte omnino. Sic enim postulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεὺς. *M. du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forsan. Supra, ὥστ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F. G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis sensus est. Vide an non satius sit προφ. legere. *M. du S.*

31. Συναγείρουσι] An σωτηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F. G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris nostris nihil subsidii invenio. Omnes enim consentiunt. *M. du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Φησὶν Λουκιανὸς. *M. V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F. G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rursum tangere, sed quia *Solan.* ait emendatum esse, vid. c. 6. & videbis nihil interesse. *J. F. R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔστιν. *F. G.* Ἐνὶ subaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καταλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὸν [b] ἐπιδεικνύοντος. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτοὺς μὲ ὅκως θεὸν ἱλάσσεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεὸν [c] ἀπίκοιτο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲ ἐκείνης ἀπεπαύσαντο, καὶ θηητοὺς ἑωυτοὺς [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευε ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκμηρα δὴ ἔτι τοιῆνδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δικαίουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὴν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νηρέως εἰδος τῆς Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλα ἀγάλματα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἰκελον. παρὰ δέ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἕστηκε, ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

facerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Haec ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni &

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνύοντος] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοιτο] Ἀφίκοιτο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφοραὶ marg. f. melius. e Ὁμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγει Edd. f Σαρδανάπαλος] Σαρδαναπάλλου W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ὡς δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Hermum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐταῖς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J. F. R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare malim νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J. F. R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοιήνδε. *J. F. R.*

54. Ἀπίκοιτο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφῖγμαι etiam *Herodoto* centies. *J. F. R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφοραὶ. ἱκνέονται autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. du S.*

56. Ὁμολόγεε] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεις] In omnibus Impr. χειρώθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱρηποιοῦσι? *F. G.*

Ibid. Ἀποδεδιγμένοι] An pro ἀποδεδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδείκνυμαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδεδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F. G.*

Ἀποδείκνυται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδείκνυται] Supra c. 10. f. ἀποδείκνυ) aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, ſiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

γάλλοι, καὶ ἵπποι, καὶ ἀετοὶ, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες, καὶ ἀνθρώπους ἡμέρους εἶναι φασιν), ἀλλὰ πάντες ἱροί τε εἰσι, καὶ [g] χειρώθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, καὶ ἄλλοι συμβώμιοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες ἢ τριηκόσιοι ἐς [k] θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [l] πᾶσι λευκή· καὶ πῖλον ὀρθὸν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [m] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίγνεται. πορφύρῃ [n] δὲ μούνῳ οὗτος φορέει, καὶ τιάρῃ χρυσέῃ ἀνεδέεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πλήθεα ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, καὶ συριστέων, καὶ Γάλλων, καὶ γυναῖκας ὀπαδεούσας τε, καὶ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὀπτελέει, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν οὖν [o] κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε αὐλέοντες, οὔτε αὐλέοντες. ἐπ' ἀν δὲ τῇ Ἥρῃ [p] καταρχωνται, ἀείδουσί τε, καὶ αὐλέουσι, καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσι. καὶ μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδυνάσθη.

Ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἐκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [q] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, καὶ πολυειδέες. [r] γίγνονται δὲ αὐτέων

ἔνιοι

[g] Χειρώθεες] Admiſi ex W. Χειρώθεις Edd. [h] Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & Fl. [k] Πᾶσι] Ita Fl. M. Πᾶσιν Edd. vulgo. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Διὶ] Τι W. ſolus. [n] Κατ'] Recte P. S. H. Fl. Καθ' male B1. [o] Κατάρχωνται] Sic B1. J. H. P. S. &c. & M. Καπάρχωνται Fl. [p] Ἱροὶ] Omiſit Fl. [q] Γίγνονται] Et ſic Fl. cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδύω deductum ſuſpicatus eſt Gajot. quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετράφαται &c. Herod. & Aret. Vid. Maitt. p. 129. J. F. R.

77. Σπονδηφορέουσι] M. & Fl. In reliquis Impreſſis σπονδὸν φορ. M. du S.

79. Πλείονες ἢ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. M. du S.

81. Αὐτέοισι] An τοῖς ἱροποιοῖσι; F. G.

Ibid. Πᾶσι] M. & Fl. In reliquis πᾶσιν. M. du S.

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. M. du S.

84. Τιάρῃ] Vid. Spanh. 467. M. du S.

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' ἂν, ἀφ' ὅτου in Hippocr. frequentiſſime editum. J. F. R.

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται Herodot. praefert cum Hippocr. qui & γυάσκειν, non γίγνωσκειν, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? J. F. R.

ἔνιοι κάρτα μεγάλοι· οὗτοι δὲ ᾗ ὀνόμαλα ἔχουσι, ᾗ ἄρχονται καλεόμενοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἶην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ στέγῃ [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθησάμην, ᾗ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲ οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' ὡς ᾗ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κατ' μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδών, πλώειν τέ μιν, ᾗ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, ᾗ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει τύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τ' βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, ᾗ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ ᾗ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι ᾗ πανηγύριές τε μέγιστα· καλέονται δὲ ἐς τ' λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τ' λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τῶν ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. ᾗ δῆτα ὁ μὲ ἔρχεται ὀλόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτίων] Αὐτίῳ *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. d Ἐθησάμην] Ἐθεησάμην *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυώματα] Bene M. *B1. Ald. Fr. H. P. V2. S.* Θυήματα male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *A1.* g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλεόμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ στέγῃ] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ στέγῃ ποίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀυτέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀυτῶν, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὔτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* ἔχει. In reliquis ἔχε. *M. du S.* Ἔχε] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἔφεστεὼς] Legendum arbitror ἱφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Græcam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα; & mutavit in eam vocem quae nunc in Græco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἥλικες dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ἀφ' τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυταιμνήστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae instituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipse accessi, neque illam profectionem expertus sum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro se quisque adferunt: illa obsignata sunt cera: nec vero ipsi eam solvunt, & aquam deinde effundunt. Sed est sacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vasa recepit, sigillumque inspexit, accepta ejus rei mercede, solvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipsi illatam aquam fundunt, & sacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum festorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores excisas ingentes in aula statuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus suspendunt: addunt aves, vestes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιστα δὲ αὐτοῖσι πανηγύριες, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζον. ἀλλ' ἐγὼ τυτέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπαι· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τ ἀδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος ὕδατι σεσαγμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καί μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέονται, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπι τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, τλῶ τε σφρηγῖδα ὁρᾷ, καὶ μιν ὀρύμενος, ἀνά τε λύει τ δεσμὸν, καὶ τ κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τυτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τ νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τ οἶδα, μέγιστη τοῦ εἴαρος ἀγομένη ἐπιτελέεται. καί μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄϊας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τ δενδρέων ἀπαρτέουσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

h Ταὶ] Sic *J. H. Bl. S.* &c. Τὰ *P. Al. Fl.* & *M.* *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & *W.* *k* Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. *φορέουσι.* *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξεται *Fl.* *n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδουσι male *J.* *q* Ἑορτέων] Ὁρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῶα W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ ὕτω καλούμενος; ὄρνιθι γὰρ οἱ σωτελέουσι μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πᾶς ὁ τῇ λίμνῃ, καὶ πολὺς μαχαιρῶν ὄφις οὐκ ἀμφίσβητος εἰσίασι; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea significatione reperiuntur exempla, sed duntaxat in foeminino, forte & in masculino Lucianus usurpavit, ut sit ὁ Ϛ ἡ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀκεστίεται] Ἀφαιρεῖται dedisse arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων; vel an ex W. ὁρτέων, mutato tantum spiritu, quod malim, quia sic statim iterum in eodem, ὁρτὴ; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἱερὸν. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ sunt signa ipsa, antiqua religione sacrata, Dii quasi ipsi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήια horum signorum imitatione expressae imagines. Ut lucidior esset interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorserunt oculos*, de simulacris. *Justin.* 36, 2, 13. de Mose, *sacra Aegyptiorum furto abstulit.* *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῆς περιξ χωρέων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τὰς πήχεας, καὶ τοῖσι γώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. ἢν δὲ ἐσέρχηται ἐς τὸν νηόν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ αἱ ἐς θέην ἀπιγμένοι, μὴ δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἀποκέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἕτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' οὗτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτόν, θέει τε ἀφ' ὅλης πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ αἰχίην

res Diis, ignem ſubjiciunt: illa vero ſubito ardent omnia. Ad hoc ſolenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque ſuos omnes Deos, & quae ſigna habent ab illis expreſſa.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & ſacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant ſibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adſtantes tibiis accinunt, multi perſtrepunt tympanis, canunt alii divina & ſacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

51. Per hoſce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervaſit furor, multique qui ſpectatum modo venerant, poſtea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui iſta de ſe ſtatuit juvenis, veſtibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipſum puto, praeſto ſunt. Hoc igitur accepto ſtatim ſe caſtrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abſcidit.

In

a Ἑορτὴν] Sic Fl. P. Ὁρτὴν J. W. verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac Fl. vulgatum ſervant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. Al. cum Fl. d Ὄργια] Ex emend. Solan. Ὄρεια Edd. & M. male. e Ἀποκέαται] Nihil mut. Fl. f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet Fl. M. &c. g Ἕτεα] Ἓν M. ἓν marg. Al. h Διὰ] Καὶ M. & Fl. i Τάμνει] Bene plurimae. Τάμνει Fl. & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνίασι. Sic certe eſt apud *Suidam* πῦρ ἐνίασιν, ἐνδαλεῖν. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc ſolenne. Si ἐνίασι ſimpliciter eſſet *incendere*: ſtare poſſet πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum ſuccendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλαὶ] Miror iterum, numquam πολλαὶ legi. An igitur Noſter hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam ſcilicet elegantiam neſcivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra*. De φορέουσι, ſaepius ſupra monui. *M. du S.*

Φέρουσι] *Solan.* Φορέουσι emendarat, ſine auctoritate. Licet recte forſan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, ſed alibi quoque in hac Diſſert. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros auſim. Tum ne verum quidem eſt Φορέουσι ſemper Ionibus dici, ut ſupra ſatis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impreſſis & Mſ. M. legitur ὄρεια. Sed hic neceſſario mutandum. Vid. ſupra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis ſatis patebit. *M. du S.*

Ὄρεια] Quid ſibi ὄρεια hic velint, non intelligo. Ὄργια poſtulari arbitror, & interpretatus ſum. *J.M.G.*

74. Ποιέουσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum eſt, & ποιέουσι etiam deinde in hoc opuſculo. *J.F.R.*

75. Ἀποκέαται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὰ

In quamcunque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀπορρίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον [†] γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέουσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην §5 ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροι μιν αἴρουσες, ἐς τὰ προάστια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν ἐν τῷ [m] φερέτρῳ, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθους βάλλουσι, καὶ τάδε ποιήσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι. φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ §6 ἡμερέων ἀριθμόν, οὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τούτων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέουσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τοιτέοισι. §7 ἢν μέν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην [†] ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται. τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τὸν οἰκηίων τῶν νέκυν ἕκαστοι φυλάξαντες §8 ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, ἐν τῇσι κεφαλῇσι ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, ἐς σφέας ἐσιέναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θήλεας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σῦς δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας §9 νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δὲ ἐς σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱροὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι τερπνὴ δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ φαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. l Φέρουσι] Nihil mut. Fl. J. Fr. H. B. P. &c. & M. m Φέρετρον] Ita P. Fr. S. Φέρετρα M. J. Fl. H. Bl. Ald. n Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόμισαν J. & marg. A1. o Ἑπτὰ] Ἑνδεκα Graev. Nil mut. M. & Edd. p Πρὸς] Πρὸς Fl. & marg. A1. Vulgato adstipulatur M. q Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. r Ἐναγέας] Ἐνάγεις Fl. s Ἱρώτατον] Bene Fl. J. P. S. Ἱρότατον W.

77. Τὸν δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὸν δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἴσως, τὸν. M. du S.

78. Τάμνει] Hoc Herodot. amat, vid. L. IV. J. F. R.

88. Ὑπερθε] Anne ὑπερθε ut Herodot. L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro δὲ valeat, nihil muto. J. F. R.

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] Observato septem dierum numero, Ms. ἐνὸς ἡμερέων ἀριθμὸν. novem dierum numero. J. G. G.

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἑνὸς, ob sacrum numerum septenarium. Dein tipones notare velim, ut φυλάσσεσθαι τινὰ, etsi saepe aliquem significat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ θῆλυ Aelian. I. 5. & φυλάττεσθαι ἄκοσμα XIV. 19. vitare indecora, & Aesop. fab. 23. τούτους φεύγειν ἐ φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et Act. Apost. XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας Plutarch. Cat. Maj. p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέρας esse observare, exspectare, ut obeas cum. Long. Past. III. 98. Ed. Jungerm. τὸ προβατευτικὸν ἀεὶ φύλαξιν φυλάξας, & observata, captata pastorum incuria. Et L. IV. p. 109. Ed. Moll. νύκτα δὲ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. Jung. habetur. Alciphr. similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἡμᾶς μίμησαι φυλάξας τὴν ἡμέραν τῆ δύπτω. J. F. R.

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. M. du S.

9. Di-

[a] δικαιεῦσι· ϗ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τ' ἡμέρην εἰσί. τὕνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, ϗ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, ϗ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ ϗ τῶν [c] πανηγυριστέων πέρι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τ' ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε ϗ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας οἶν, τὰ μὲν ἄλλα κρεωργέει τε ϗ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ δέμνιος, ὅπῃ τύτυ ἐς γόνυ ἕξεται, πόδας δὲ ϗ κεφαλὴν τῦ κτήνεος ὅπῃ τ' ἑωυτῦ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τ' μὲν παρεῦσαν θυσίην δέχεσθαι, μείζω δὲ ἐσαῦθις ὑπισχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τ' κεφαλὴν [e] αὐτῦ τε στέφει, ϗ τ' ἄλλων, ὁκόσοι τ' αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἅρας δὲ [f] ἀπὸ τ' ἑωυτῦ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε ϗ πόσιος εἵνεκα, ϗ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. ἐ γὰρ οἱ εὐνῆς ὕπεστιν ὅσιον, πρὶν τὴν τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, ϗ ἐς τ' ἑωυτῦ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέχεταί μιν ἀνὴρ

fas putant : & si inviti attigerint, impiati sunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis suo capite suscipit : simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat, usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens: nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

a Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαίουσι *J.* & *V2.* b Δὴ] Δὶ male *M.* & *Fl.* c Πανηγ.] Omissum πέρι post πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* d Ἐκεῖνοι] Ἕκαστα M. e Αὐτοῦ] An ἑαυτοῦ. f Ἀπὸ] Ἐπὶ, ἴσως L. male. g Χρεώμενος] Χρεόμενος M. & *Fl.* h Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. i Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιεῦσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιοῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum sententia postularet, inserui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε ϗ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus : ἅτινες λούονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, sed a recentiore manu est litera χ, unde constat primo scriptum fuisse ρεόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe α in ο migret, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαιδαπὸς, χαμαιγενὴς, χαμαικλινὴς & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμοίκοιτος cum ω scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δίκοσται] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt.* Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent.* Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis* ἐκσπεύσας, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δίκοσται] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἶκοι δίκοσθαι significare *in familia sua retinere.* Est sine dubio οἶκοι δίκοσθαι opus hospitii, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culpam manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξενοδόκοι ἀγνοέονται. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλεως αὐτόθι ξενοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἴκοι δέκονται. καλέουσι δὲ 35 ἀπὸ Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν πρῶτα σφάξῃσι τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ὀπισπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια· 40 ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] στέψαντες τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καταπεσόντα [p] θνήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν 45 ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπιχερεύμενοι, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὲν ἐς καρπὸν, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τῶνδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγματηφορέουσι. 50

Ποιεῦσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῇσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene B1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζῳὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζῳὰ eod. mod. [n] Στέψαντες] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. [o] Καταπεσόντα] Et ſic *Fl.* cum cett. [p] Θνήσκουσι] Πίπτοντα θνήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πῆρην] Hoc recte exhibent B1. *Fr.P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. F. H.* Ἐς πήρην *Fl.* male. [r] Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *F. V2.* M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *F. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρπὸν] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitor*, bene obſervante *Gataker*, in Cinn. p. m. 245. *F. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *F. F. R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττικῆς, in dictione ἐπιδρομὴ citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *F. B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἰθιέοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſepties ita jun-

ὁ τοῖσι ἤθεσι νόμον ἐπιθήσασθο, μὴ [a] μιν55gem posuere, ne aliter contrahant nuptias; ἄλλως γάμον ἴσχειν, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας κείρασθ᾽· ὃ δὴ καὶ ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενείων ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ παισὶ πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπειὰν ἐν τῷ ἱρῷ60vitate inde cincinnos: quos in templo ipso γένωνται, τάμνουσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καλὰ βάντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ ἑωυτῶν. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι τότ᾽ ὢν, ἐποίησα. καὶ ἔτι μοῦ ἐν τῷ65 ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμος, καὶ [b] τὸ οὔνομα.

quam comas Hippolyto posuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adolescentibus sacros a nadefectos in vasculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inscripto suo quisque nomine, discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci, estque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

Βαδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, τὴν ἕκτης ὅπη

I Nambulanti mihi in porticu, in sinistro exeuntium inde latere, sexto decimo, paullo an-

a Μιν] Μὴν Pell. b Τὸ οὔνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ᾽ οὔνομα Fl. c Τὴν] Τῶν adscript. marg. Bl.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἐοικὼς τῷ Αἰσχίνου εἶναι καὶ ἀγχινοίας. G.

jungentem p. 262. D. τούτοισι δὲ τοῖσι αὐτοῖσι τούτοισι καθοσιωμένοισι εἶσι τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J. F. R.*

56. Γάμον ἴσχειν] Pro πρὸς vel εἰς γάμον. ut ἐλθόντας τὸ ἱρὸν, *Pausan.* p. 259-9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἴσχειν κλισίην, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰσάνω eâ nondum concedo; nam cum ἐς δὲ ἰσάνω *Homerus* ait, & ἰσάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadere* etiam sine ulla ellipsi exponi. *J. F. R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Mendos.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλιϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutari, etsi scribarum vitium puto. *J. F. R.*

59. Τοῦτο δὲ ποιέουσι] Malleem *οἱ δὲ παρθένοι*, vel quod ad scripturam magis accedit, *τῆσι δὲ παρθένοισι*, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophismaque potius olere videtur. *Rusk.* Lucieni si genuinus foetus confendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositivius est. Vid. notas ad c. 24. NB. Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th. M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel soluta orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marsilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imperanda fuit auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quia veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. *J. M. G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Ἀσυμφώνως indigne Luciano, scripsit Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad filium *Phanarchi* mihi valde accedere videtur. *M. P. Le Overc.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam sit Thersagoras. Forte quidam vestrum hominem noverint. Parvus est, vulturino naso, subalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conspicatus, Heus, *inquam*, Thersagora Poëta, quorsum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempesta nocte surrexissem, visum est natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui ista educationis nutritionisque illi praemia solvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepissem, imprudens ad hoc meridiei usque delapsus sum. Quod ergo dixi, opus mihi est ambulato.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus istum venio, *manu autem monstrabat Homerum: nempe nostis illum ad dex-*

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόραν τυγχάνω. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἔγνωσαν· σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦδ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, περιπατήσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τούτου δέομαι· ἀωρὶ γὰρ τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τὴν ποιητικὴν ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦδ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅπερ οὖν, ἔφην, δεῖ μοὶ καὶ τοῦ περιπάτου.

Πολὺ μᾶλλον πρότερον, ἔφη, προσειπεῖν τοῦτον δέομαι ἥκω, τὴν χεῖρα τοῦ Ὁμήρου ὑποδείξας. ἴστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τῶν Πτο-

d Γάρ του] Omittit γάρ του *Th. Mag. V.* ἀωρί. *e* Ἔδοξε] Ἔδοξεν marg. *Bt.* male. *f* Τοῦ τῶν Πτολιμαίων] Τοῦτον Πτολεμαῖον *Graev.* God.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μᾶλλον πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις αὕτη συνήθης Ἀττικοῖς, καὶ ποτὲ μὲ, ὡς λέγει πρώτῃ προσάπτει δημοσθένους, ποτὲ δὲ, ὡς λέγει τρίτῃ ἀφηγημασίνης, ἔστιν ὅπου καὶ πολὺ ὡς ἐν Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐστὶν εὑρεῖν. *V.*

creditur ab Luciano compositum; & revera stylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere justam dat suspicionis causam &c. Vid. Misc. Obs. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina personar. Graecis addidi, quae *Gesn.* versioni inseruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃς ἱστὶ δεκα] Eo die mensis Pyanepsionis obiisse Demosthenem, auctor est *Plut.* sub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἱστὶ δεκα] Cum mensem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demosthenis colligas. Et lusit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid constaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic sit nescio. Poëtam fuisse mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemst.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi eum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, post exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticismum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Thersagoras poëta est.* „ Debebat: *Thersagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Gesn.* vel sine hac admonitione pristinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accus.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, si vis, *Aesop.* F. 129. f. τὸν ἰλίσσησας, φιλῶ; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta sint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅτῳ ἂν ἴφλω. δεῖ μὲν μοι καὶ τοῦ περιπάτου] *Salmuriensis* interpres accipit, ac si mutetur persona, & quum antea loquutus fuerit Thersagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in versione, quam vides esse: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc sententiam admisit ab *Melanchthone*, qui prorsus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus est deambulatione.* Sed profecto non ita est, & continuatur persona Thersagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τούτου δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc salutare optans.* *J. G.*

22. Ἴστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμένον τὰς κόμας, προσερῶν τε ἂν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μελαδιδόναι τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γὰρ τοι κ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένην, ὀπισυφῆσαί τι πρὸς τ αὐτῆ γενέθλιον. εἰ δὲ ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβολοίμην ἄν σοι. κοινὸν γὰ ἡμῖν τὸ Ἑρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲ, ἔφη, κ τῆ νύκτως τε κ τήμερον ποιημένων, δοκῶ μοι τ [b] εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγράψασθαι. θείως γὰρ πως κ μανικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· χρινεῖς δ' αὐτός. ὀπίτηδες γὰρ τοι τυτὶ τὸ [c] γραμματεῖον ξυνηγόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ξυτύχοιμι. δοκεῖς ἂν μοι ἐν καλῷ σὺ τ σχολῆς εἶναι.

ΛΥΚ. Μακάριος γὰ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, κ

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res ineſſent, olim ſane Demoſtheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſuum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare ſi precari ſatis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* b Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *A1.* Εὐῤῥοίας *Ald.* 2. Εὐποίας tett. quod rejecimus. c Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

3. Ἑρμαιον] Ἑρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τῦ Ἑρμοῦ, Ἑρμαῖον ϕ Ἑρμαιον. οἱ γὰ παλαιοὶ τ Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τ ὁδῶν ἐνόμιζον. ὅτε κ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, κ ἀπὸ τῦ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον κ Ἑρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρατομάζουτ Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίε νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ Πτολεμαίε νεὼ, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J.G.G.*

Ibid. Τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* l. I. p. 29, 31. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμένον τὰς κόμας] Homerus comatus. F.G.

28. Δημοσθένην] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθένην: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ν terminatur quam in ν. Vid. ejus Orat. contra Cteſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἀρη. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλη quoque *Laërtio* uſitatius eſſe quam Ἀριστοτέλε, notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνη vero *Bis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνε. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J.F.R.*

30. Συμβολοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J.M.G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὁμηρον ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐῤῥοίας. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quaſi bonorum verſuum licuiſſet effundere. *J.M.G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit*: nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

τὸν πεπονθὼς τὸ τῷ τὸν δόλιχον νενικηκότι, ὃς ἤδη λελυμένῳ τὴν κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς θέας ψυχαγωγουμένῳ μυθολογεῖν πρὸς τὸν παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] ἐπίδοξον κληθήσεσθαι τῆς πάλης ὕστης. Ὁ δ', Ἀλλ' ὅτι σὺ βαλβίδι οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τὴν σφαδίου τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, [e] Ὡς δή σοι τί τῶν πόρων εἶπεν ἐργασόμενον.

ΛΥΚ. Ἴσως γὰρ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττων ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγου καταφαίνεται· καὶ σὺ μὲν μέγα φρονεῖς, Ὁμήρου ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀγανακτήσαιμι δ' ὅκ ἂν τὸν ἥρωα, εἰ

[d] Ἐπίδοξον] Rescriptum ex L. Ἐπιδόξου Edd. [e] Σοι] Σὺ L. & *Fl.* Vulgatum teneat cett.

41. Τῷ τὸν δόλιχον] Δύσκολος καὶ, τῷ τὸν δόλιχον νενικηκότι, (3) καὶ τὸν τὸν δόλιχον νενικηκότα. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν ἄρθρων ὑποστέλλεται εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἢν τῷ δύο ἀνάγκη παρεῖναι, σωυπακούεται γὰρ τὸ λοιπὸν. εἰ μὲν γὰρ τὸ τῷ εἴη, λείπει τὸ τὸν, καὶ ἔστι ἄτης, καὶ πεπονθὼς τὸ τῷ νενικηκότι (4) τὸν δόλιχον, σωυπακούεται γὰρ τὸ τὸ, ὃ καὶ φυλάττομεν. εἰ δὲ (5) δὴ τὸ τὸν δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τὸν γενικῆς ἄρθρον σωυπακούμενον ἔτης, καὶ πεπονθὼς τὸ (7) τῷ νενικηκότι τὸν δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔστι τοῦτο τῷ πρότερον, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τὰ ἄρθρα ἐλλειπεσίρας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφιπόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. *V.*

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχον ὁμοίως δρόμου ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ σταδίων. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένη. καὶ διὰ τοσοῦτον μεγίστην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τὸν βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένης, ὡς ἀξιολέξει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. *V.*

43. Ψυχωγωγούμενον] Παραμυθούμενον, τέρπων. *V.*

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. *V.*

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότα] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eidem mox post εἰ recte inserunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῷ] Τὸ αὐτὸ τῷ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ'. quod ad verum propius aceedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ] Confusa haec in V ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χάριν retulit, ubi igitur eadem repetiit. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σεμνύνει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τῳ] Ἐγκλίνωσι & Attice τῳ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πεπονθὼς τὸ τῷ τὸν δόλιχον νενικηκότι] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξου. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & *Fl.* σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασομένων] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ χ᾽ [a] πλείων εἰμὶ τ᾽ γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ᾽ οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῦ Δημοσθένους; Ἀλλ᾽ ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τ᾽ λόγον ἀτιμάζεις χτ᾽ τ᾽ ὑποθεσιν, δῆλον ὡς τ᾽ ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγυς καλαφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς πεζὰ πεζὸς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, καὶν εἰ πολλῆς δεῖ τ᾽ μανίας ὀπὶ τὰς ποιητικὰς ἰῶσι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι χ᾽ τοῖς καλαλογάδην, ἔφην, ἐνθέυ τινὸς ὀπιπνοίας, εἰ μέλλυσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθ᾽, χμὴ φαύλης φροντίδ@. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, χμὴ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, χ᾽ τὰ Δημοσθένυς ἐγγὺς τ᾽ Ὁμήρυ τιθείς. οἷον λέγω τ᾽ σφοδρότητα, χ᾽ ποικρίαν, χ᾽ τ᾽ ἐνθυσιασμόν. χ᾽ τὸ μὴ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare* male a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vicit mero*.. conferre cum *ebriosa-*

a Πλείων] Πλέων *Fl.* *b* Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρυ] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρυ. πρὸς τῦ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ᾽ Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένη, καὶ διὰ πάντων μεγίστω εἰς ῥῆτορα χάρω, καὶ τ᾽ βίαν δι᾽ ὅλων τῶν Δημοσθένους, ὃ μάλιστα τοὺς ἑταίρους ἐπῄνει. *V.*

75. Ἐνθυσιασμὸν] Ἐνθυσιασμὸς λέγεται, ὅταν ὁ ψυχὴ ἐλλάμπῃ ὑπὸ τῦ θεῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ἔλ@ εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρυ] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲν ἄπαυ ἀγαθὸν ἐ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρυ, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῦ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan κ᾽; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππυ μέθας] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιός@ ἄλλος, τὴν κατ᾽ ἐμοῦ ἀκρασίαν τῦ βίυ, καὶ μέθην, καὶ κραιπάλην ὠνόμαζε@ φίλιππον, παρανομίαν καὶ ὑβρεις εἶναι μᾶλλον ἢ τοιοῦτον. *M. du S.*

Φιλίππυ μέθας] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν κατ᾽ ἐμοῦ ἀκρασίαν τῦ βίυ καὶ μέθην, καὶ κραιπάλας conjungit. Ibi *Ulpian.* Καραιπάλας ἐστὶ εἶδος ὀχλήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀκρατοῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστ@] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστ@ ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — εἷ αἴκε ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης Τεθνάμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πάσας μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχωρεῖν μὲ ἅπασιν αὐτοῖς καλῶς, τὴν ὀργὴν προσκαλουμένους ἐλπίδι· φέρειν δ᾽ ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς δῷ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἦκε μέγ᾽] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* quae & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulumque exercitus, in media Italia pavenſes intra ſaepta!* *M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ σφάλ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ σφάλμασιν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης ἐ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, καὶ παιδῶν ἐ καλῶν ἔργων ἐπορεύοντο καλλιλείποντες, εἰ ἦσαν αἰδήμονες, ὅτι τῦν ὑ πόλις εἰς ἀκμὴν χρημ ἐ τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥίπτα Πύθια] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

hus Philippi & saltationibus & lasciviis: istud vero, *Auspicium felix omnium . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona submixos . . .* & illud:

Heu multum plorat Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππε μέθας, καὶ χορδακισμοὺς, καὶ τ' ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ὑποθυμίους ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκα μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ ἐγέλασεν ἃ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. Συμβάλλω δὲ καὶ τ' ῥέουσα Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τ' λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲ μέλλομεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ μυρίαι γεγόνασιν αὐθις αὐτοῖς ὑπὲρ ταὐτὸν ἡ ἀγαθοίας ὑποδρομαί.

Ἤδε-

a *Ἀε] Deest in *Fl.* d Ἔσεσθαι] Ex *Harn.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔσεσθαι, quod cod. versu jungebant Edd. e Μυρίαι] Bene *J. El. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομή.

76. Καρδακισμοὺς] Καρδακισμὸς ὁ αἰσχρὸς τ * μίμου ψόφος. *V.*

* Μίμου] Sic scripsi, erat enim μῦν nullo sensu, cum Basilius non doceat Καρδακισμὸς esse τὸ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίζειν. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίαν *M. du S.* Quidni ergo μιμῶν? *J. F. R.*

272. A. ἐγὼ μὲ τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶχα ὅ τι ὑπεχάρασσα. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Ῥέοντα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τόνον ἐγὼ μὲ τῷ Πύθωνι, θρασυνομένῳ & πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶχα, ὅ τι ὑπεχάρασσα. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲ] Πέρας μὲ γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ὅτι) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχωρεῖν μὲ ἅπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς τὸν ἀγῶνα πρωτοκαλλωρούντας ἐλπίδα. φησὶν οὖ ὅτι δὲ ὁ Διὸς δεῖ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula concluserit se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲ] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Αὐτὸν δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, φασὶ δ' ὅμοιον οἶκον οὕτω καλεῖσθαι παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δὲν, ὅτι καὶ μοιχεύεσθαί τις τὴν θύραν, καὶ ὅμως οὐκ οἰκίαν νομίζεται, ἀλλὰ θυρωρεῖται πάντως, καὶ μὴ δικαίως ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅτω κρατήσῃ. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατον] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona, „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲ γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὲ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθ'. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομή,

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἀφοθέσεις, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸ κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀθροτροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ἀθροβολῶν σὺν τῷ χαρῷ γλαφυρότητας, καὶ τὸ τῆς τρόπου μισοβάρβαρον φανταχῆ.

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis observo, & illas ſatietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & ſuavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀν τἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον ῥᾳθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένως, τῶν τὺς Ἀχαιὺς Ἀχαΐδας προσειπόντως. Ἀφθονεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μείζονι τῆς ἀκμαιοτάτης μάχης ἀφανόγνως ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

7. Et mihi ſaepe viſus eſt (neque enim verum diſſimulaverim) decentius reprehendere ſocordiam Atticam Demoſthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore ſpiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in ſummo pugnae diſcrimine colloquia fingit, fabulisque diſpergit *pugnantium* impetum.

Πολλάκις δὲ μὴν τῷ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτης, ἢ καθαρότης. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ὁπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

8. Saepe vero cum Demoſthene etiam dimenſiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica ſuavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero ſua deſunt Antitheta, aut exaequationes, aut aſperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *ſuae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae ſint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omiſit *Fl.* b Μύθοις] Bene ſic *Fl. J. B. S.* Λύθοις *H1.* Λίθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένως] Ἐκλελυμένως, πεφειμένως. *V.*
5. Διαφερούσῃ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρειττων * Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

6. Τῆς μεταξὺ] † Ὅμηρος γὰρ πεποίηκε τὴν Διομήδους τῷ Γλαύκῳ, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγραφόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὁμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demoſthenī apud Lucianum hic laudes tribui manifeſtiſſimum eſſet, ego mutavi. Et ita recte eſt in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γὰρ] Ita reſinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον πεποίηκε. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴν, ubi corrupte legitur κυρίαις, & deeſt vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρῷ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae ſit καιρῷ vel καιρία πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τῆς τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένως] Petita Phraſis videtur ex Il. I. 372. ἀναιδείαν ἰπειμένως. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud eſt. Vid. *Philoſtr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri noſtri conſentiunt; nec mutare opus eſt. *M. du S.*

18. Τῆς σὺν] Lege σὺν. *F. G.*

22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τύμων] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ κἀλὸν ἦν φρονεῖν ἅπαξ, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendoſe in *Canteri* Ed. ſine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Baſ.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυπτίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυπτίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* fruſtra conſului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etſi Στυπτίαν in Graecis ediderit uterque. *J. F. R.*

Ibid. Θῶας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Caſaub.* ad Athen.

4.

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἀν [d] τ' σὴν Καλλιόπην, [c] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' ὐδὲν ἧττον τὐμὸν ἀγώνισμα τ' εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὺς σὺς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνυς τίθημι, ὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ᾠδοθέσῃ, φημὶ· [f] τῷ τὐμὸν μὲ ὃδε ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ᾠδοβλέβῃ τ' ἐπαίνων, πλήν γε τ' ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, πάλριὶς, χὐ γένος, χὐ χρόνος. εἰ γὰν τι σαφὲς αὐτῷ ἦν, ὃδ' ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πάλρίδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονά τ' Λυδὸν, ἢ πόλαμὸν, χὐ μητέρα· [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ' Δρυάδων, ἀνθρωπίνυ γένυς ἐπορίᾳ· χρόνον δὲ, τ' ἡρωϊκὸν ἢ τ' Ἰωνικὸν. χὐ μηδ' ὅπως πρὸς τ' Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπυ γε χὐ τὔνομα πρὸ τῦ γνωρίμυ, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνυσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη χὐ ταῦτα ἐὰν ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] δεινὸν δή μοι

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλείω καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὴν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτῃ δὲ] Ταυτὶ δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A*1. adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῃ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B*1. Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B*1. [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴον ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B*1. 2. *Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μιναλώπην marg. *A*1. [k] Μελησιγενῆ] Μελισγενὴς *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B*1. Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. [n] Περισσὸν] Περὶ σσὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διαρίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Grenov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque rectè, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἢ τ' Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marshan* Ca. Chronol. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπυ γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde

abs[urdus] scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὴν. *F. G.* Idem habet *Menag.* *Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴν, quod in Impr. est nunc μὴν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ σσὸν] Ego unica voce περίσσον ferri [po-]

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατὰ χεῖρας, ἐπίδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων ἐνδεᾶ σῦ δεόμενον. τί γὰρ ἐμέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' ἐ γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τὸ Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τὸ ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὴν Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, ἐδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

gusto ſane mihi *verſatur* praedicatio, in laudanda poëſi ab actu rerum abhorrente, & ſapientia quam verſibus expreſſit, colligenda.

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percurſu facile, & laeve, intra nomina ſolum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demoſtheni? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego ſane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleuſinem. Si vero inſuper leges, judicia, conventus ſolemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate aſſequi oratione poſſit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Geſn.* Ἐπίσης ἀξίας vulgo.

bere cenſeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Iſthm. II. §. 4. Λιπαρεῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* eſt, teſte *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philoſtrati* locum p. 829. & 830. εἰ δὲ τὸν μέλιτται σκηνογράφον τὸ ποιητὸν, *Pindarum*, ἐπιδέλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ λαὸς τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ δὴ τοῦτο εἶναι αὐτὰς ἐοικέναι Πινδάρῳ. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inſerta eſt, nupero *Philoſtrati* enarratori non placet. Neſcivit ſcilicet vir doctiſſimus ῥῆσιν eſſe *Pindaricam*; neceſſarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel ſequentia verba etiamſi diſerti in eam rem deeſſent auctores, ſatis evincunt. Imo ipſe *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philoſtrati* ad Σωγρ. c. 15. profert, hoc ignoraſſe videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam ſit, *Elogium* hoc ipſum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tp. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoſcit Schol. *Ariſtoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca pluſcula laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπόγεων ſit ſolum Atticae, ſed *ſplendidas*. Videtur tamen neque altera illa exſulare ſignificatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipſum, quod λιπόγεως. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττικὴ. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. ſeq. Deinde niſi λιπαραὶ Ἀθῆναι ſint pingues, vix intelligitur jocus *Ariſtophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἴ δέ τις ὑμᾶς ἐπαθανατίσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὗρε τὸ πᾶν ἂν ἀφ' ἑαυτὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν ἐξαίφνης. Vid. *Caſaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in verſione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti ſunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic ſupra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῇ γένυϊ, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemſterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum teſtimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegiſſe. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipſe tractat Demoſthenes contra *Ariſtocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenſet, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μὲν τοίνυν τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φασὶν ἐ δοῦναι ἐ λαβεῖν ἔξεστιν, καὶ δικάσαι γενέσθαι διαγνῶσιν ἀμείνους, ἢ λόγος. Λαβεῖν μὲ Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἀλιρρόθιον τὸν υἱὸν παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δ' Εὐμενίσι ἐ Ὀρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Eſt & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defenſio Martis. Καλλικόρης intelligo praeter ipſam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omnino mihi esset dicendorum copia. Neque vero sic seponere laudationem mihi videar, cum in lege & *formula* laudandi sit illud ipsum, a patriis ornare quos praedicandos sumimus. Isocrates autem corollarium *laudum* Helenae inseruit Thesea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortasse metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arcessas, majoremque ipso sacco tabellam atque inscriptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, satis functus est, non calamitas putanda illa

60 λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία γὰρ ἂν μοι εἴη τῶν λεγομένων. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἁπαρτᾶν ἡγοῦμαι, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῶν παλαιῶν ὀφείλοντας τοὺς ἐπαινοῦντας. Ἰσοκράτης δὲ παρέμ-
65 πορευμα τῆς Ἑλένης Θέσεα ἐνέθηκε τὸν Θησέα. τὸ μὲν γὰρ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα ὅτι τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τὐπίγραμμα τῷ θυ-
70 λάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, κατὰ Πίνδαρον. ὑπῆρχε γὰρ ἐν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τῷ Δημοσθένει ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτε-
75 λεύτα, τὴν ὀρφανίαν ἡ συμφορὰν ὑπολη-

πτέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante οὐκ erat. *B2.* vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ἂν delet. [d] Σκῶμμα ἐν τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκόμματι τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὐπίγραμμα] Τὐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri consprirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ. συμπορ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienſibus habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀλλ' εἰκὸς οὐδεὶς διδύναται . . . ἐγὼ δὲ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τινὰ ἂν εἰπεῖν. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἂν μοι πρὸς τὸ πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἁπαρτᾶν ἡγοῦμαι] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἀσπαρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυπτίων pro Σμύρνων. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον — ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἁπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἁπαρτᾶν ἡγοῦμαι] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἁπαρτᾶν τὸν λόγον τὸν γραφῆς, ἵνα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις τὸν λόγον ἐμπέσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὴν Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ὑπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ὑπόσαγμα *Erasmi* & *Wolfii:* sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent laccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἔνυπν. c. 7. dictum est. *M. du S.*

[e] *Ibid.* Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ὑπ' Ἀρτεμισίᾳ παιδὸς Ἀθηναίων ἐζηλώσατο Φωκαέων κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδραίαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ δὲ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτέον.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμῃ καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τὰ ἐπαίνων ἅπτεσθαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας ἔχοντα· [a] μηδ' ἔστιν ὅπῃ τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα, ἢ [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσιν ἐπῶν ὑποπνέουσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς παλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τὰς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολισθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κωμᾶν, ἐκ τῆς ὑποτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐρέτης κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἦγεν οὐκ ὅπῃ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ὅπῃ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μήδ' ἔν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἓν P. Μὴ δὴ γοῦν *J.* & marg. *Ar.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *Ar.* c Ἡλικίας] Ἡλησίας male *J.* d Ἀπολισθαίνειν] Ἀπελισθάνειν *Fl.* e Κωμᾶν] Κωμῶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. ἐ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ὑπ' marg. *J.* recte.

94. Κωμᾶν] Κώμην τρέφειν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An. πόρνην, vel πόρνης; *J.F.R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M. du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3. 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulctus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M.G.*

88. Ὁ καταλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F.G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολισθεσίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J.F.R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F.G.* Immo κωμῶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J.F.R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ̀ μὲ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτ@ πῶδ᾽ ἀφόρου τε, κ᾽ ἀγρίαν, κ᾽ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ̀ δ᾽ ὐρανίᾳ χρυσῆς τιν@ σειρᾶς [i] ἕλξιν, ὐ πυρὶ κ᾽ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ᾽ ὅπ τ̀ αὐτοῦ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε κ᾽ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τ̀ψ ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγὺς, κ᾽ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δ᾽ πάντα πόριμα, χερὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφ@, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ̀ ἡλικίας ὑπὸ χρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ὀπτόνοις ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖ@ ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ̀ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲ ἐννοίαις, κ᾽ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ̀ λόγον, ταῖς δὲ ἀφαθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατ@ δὲ τ̀ τ̃ ὀνομάτων κ᾽ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατ@ δ᾽ ἐναλλαγαῖς χημάτων. μόν@ γέ τοι τ̃ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

i Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξεν male *S.* *k* Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστοτέλης] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ᾽. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξεως] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Ζηνὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρᾷ] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόν@ γέ τοι τ̃ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, κ᾽ σφυρήλατον παρεῖχε τ̀ λόγον] Benedictus; *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατ@ λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὡς ταυτὶ μὲ τὰ προγεγραμμένα τ̃ σοφῶν, τὸ γνῶθι σαυτὸν, κ᾽ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀπειλῆσθαι, κ᾽ θαυμάζειν οὐκ ἔστιν ἀφ᾽ τ̀ν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν & σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis, sive sine verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mss. ἔμψυχον κ᾽ σφυρήλατον παρεῖχε τ̀ λόγον. *Vivam & solidam exsti-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] ὁ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχήν, οὐχ ὅτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ καὶ τὸν Δημάδην παίζαί φασιν εἰς ταύτην αὐτοῦ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ χρόταφος τὸν Δημοσθενικῶν λόγων ἀποζεῖν ἐφαίνετο τῇ νυκλερινῇ λύχνῳ· καὶ τοῦτί μοι, ἔφη, σοὶ τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὑποθέσιν· καὶ γὰρ [c] τοι μείων ὁ περὶ τὸν Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπου τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τὴν πολιτείας τὴν ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ἦν συείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac ſpirantem, conſolidatumque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeſchylo Calliſthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino ſcriptas, quo inſtigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem compoſuit orationem Demoſthenes, ſed aquam interim potans: unde etiam luſiſſe dicitur in hanc ipſius aquae bibendae conſuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demoſthenem autem ad aquam ſcribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demoſthenicarum orationum concinnitas. Et iſte quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis eſt: neque enim minor de Homeri poëſi mihi quoque oratio ſuppeditat.

16. Sed ſi ad humaniſſima illius opera venias, & honeſtiſſimum pecuniarum uſum, & illum in republica adminiſtranda ſplendorem . . . *Atque ille ſic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed ſolus. b Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν Bl. c Τοι] Τι Fl. d Μετείοις] Μετείμης Fl. male. Μετείοις correxit Geſn.

47. Συείρων] Συμπλέκων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demoſthenis, eſt tranſlata a ſtatuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & ſpirare, cum ſingulari artificis ingenio ſic ficta ſunt, ut videantur non ſtatuae eſſe, ſed viva animantia. *Claudianus* IV. Conſul. Honorii, quamvis ibi loquatur de veſtibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaſpide cultus,
Et variis ſpirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, ſunt ſolida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hiſt. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea ſtatua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliqua illo modo fieret, quam vocant holoſphyratam, in templo Anaitidis poſita dicitur.* Eſt igitur σφυρήλατος oratio, ſolida, plena graviſſimis ſententiis, in qua nullus eſt inanis verborum ſtrepitus: cui opponitur *eratorum inanis ſententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Auguſto. *J.G.G.*

Ibid. Λεωσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obſequamur *Gravio*, id eſt libris antiquis, de ἢ pro ὃ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ὁ σφυρήλατος *viva & ſpirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeſchylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. ſed Calliſthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Miſc. part. 2. p. 525. „ Servius Demoſthenem *abſtemium fuiſſe refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidiſſe.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demoſthenes a vino abſtinebat, niſi ſi „ quando philoſophiae ſtudiis vacaret, orationes ſcri- „ beret, cauſſam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνοις τι- „ νὰς ὕδωρ μόνον πεπωκώς oſtendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, καὶ μὴν ὅτι τὰ ὕδωρ ἐκτετίθει „ πόνου ὧν ἐγρηγορὼς μᾶλλον παρέχεται τὸν λόγον, „ ἄκουσιν ὁμολογῶ. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus il- „ lis copioſus plane & locuples. Indicat ipſius De- „ moſthenis καθ' ἑαυτὸν oratio: ὁ γὰρ φησὶν (inquit) „ πατὴρ δύο ἐργαστήρια τέχνης ὁ μοχθηρὸς, ἑκάτερον μα- „ χαι-

vere ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo Demosthenis deficiat.

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ πού γε, ἔφην, ἀγανῇ καλαχεῖν με τ' ὦτων, ὥσπερ βολανεὺς καλαντλήσας τ' λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελουσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τείχους, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, ἀρίστην πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολιτευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τῶ τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, καὶ δεδιότος μὴ λόγοι τῶν Δημοσθένους αὐτὸν ἔργων ὑπολίποιεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γ', ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τ' ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀγατεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, δεῖ τ' λόγου ἐπικουρίας τινὸς, ὡς σὺ φῂς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τἀναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπύσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τ' Δημοσθέ-

e Ἔργων] Ἔργον prave *Vt.*

„ χαριστοιοῦς μὲν τριάκοντα ἢ δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atriensis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, voca„ tus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis*. Idem „ κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ἀλλὰ „ γὰρ ἐπιτρόπων ἄπις ἰρήμην, ἀλλ' ἀπὸ τ' δόξης, ἣν ὁ πα„ τὴρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημάδην] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγουσι, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων οἴκοθεν λέγω δίκας ἢ δίψας εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένει δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰρ Δημοσθένους (λόγος) ἦν πάντος ἀφαι-

σμοῦ ἢ παιδιᾶς ἀξιώτατα ἢ σπουδῆς σωτηρίας, οὐκ ἰλλυχνίων ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑβροποσίας ἢ φροντίδων, καὶ τ' λεγομένης πικρίας τῷ τρόπου καὶ συγγότητος. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότος] Sic infra c. 32. κρότῳ ἢ τόνῳ τ' λέξεων. *L. K.*

44. Μετιόις] An μετίοις? *F. G.*

50. Καλαντλήσας τ' λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis καταφθέγματα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τυχισμοὺς ἢ ταφρείας commemorat, c. 81. εἰ τινες ὦν τ' πολιμίων ἐλυσάμην, εἰ τινας θυγατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρέσβεις] Πρεσβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρέσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρεσβείας eligerem. Sed & iterum πρέσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σοὶ

Δένυς δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. ϗ γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τ' τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γὰν μικρᾶ δεῖν, ὡς ὀδὲ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τ' ὑποθέσιν· εἶτ' ἐγὼ μὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τ' σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. ϗ μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίυ τὰς ὄψεις, νόθυς τῦ τ' Ὁμηριδῶν γένυς ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται ϗ τῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμε εἶναι. τ' μὲ γὰ Ὁμήρυ δόξης, οἷον ὅπ μιᾶς [d] ὁρμώσης τ' ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲ ὅπ τ' Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, ϗ μάλα ἂν ἀπορίης περὶ τ' λόγον ἄγων, οὐκ ἔχων ὅτυ πρῶτυ τ' γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάχυσι περὶ τὰς [e] Συρακυσίυς τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, ϗ φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκυσμάτων ϗ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοιεν· οὐκ ἔχυσι [f] γὰ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τ' ἐπιθυμίαν μεταθέντες. οἶμαι δὲ ϗ σὲ μεταπηδᾶν, ἀκόλουθα ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι ϛαίης, ἐν κύκλῳ σε περιελκόντων, φύσεως μεγαλοπρεπῦς, ὁρμῆς ἀγαπύρυ, βίυ σώφρονος, λόγυ δεινότητος, τ' ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημ-

mosthenis fulgore nequeas. Etenim ipsi mihi simile quiddam in Homero ab initio usu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non posse viderer. Deinde nescio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum assuefactus esse, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus & *insiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo esse facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim necessario tota arripienda fuit. Tu vero si ad totum simul Demosthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid gulosis accidit ad Syracusanas mensas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, si in sexcentas auditionum spectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo se vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc salire, nec habere ubi consistas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Constans, at mala lectio. Σὸν *Jens.* b Μοι] Sic *Fl. H. B1. S.* &c. Μὶν *P.* c Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Gesn.* d Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *AIW.* ex *Fl.* e Συρακυσίυς] Συρακυσίας *Fl.* Sed nil opus est. f Γὰρ] Omittit *Fl.* g Ἀνδρίας] Ἀνδρίας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri scilicet, quae comparatum cum laudatione Demosthenis, utra majoris difficultatis res sit. *J.F.*

Σοὶ] Rectius omnino est Cl. *Jensii σόν.* sed scripturam veterem repraesentare satius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abest quin invitis omnibus Cl. *Jensii* emendationem recipiam. Ita enim non modo sensus postulat, sed & supra σὸν δὲ τοῦτο Noster etiam dixit. At quia & σοῦ possit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, scribam cum vulgo, sentiam hic cum *Jensio*. *J.F.R.*

83. Περὶ τ' λόγον ἄττων] Glossema videtur. *F.G.*

94. Ἀνδρίας] Etsi Florentinae ἀνδριάς forsan praeferendum, nolui tamen hic ei obsecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Nostrum occurrit, vid. supra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. *F.G.*

Ἰσμηνὸν] Inter *Pindari* opera, quae hodie supersunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum sic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vs. 1. *J.F.R.*

21. Ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ Περικλέους. ἐκείνυ μὲν γε τὰς αὐτὰς ἀγυιὰς, ϗ βραχείας, ϗ πυκνοῦς, τι κώτερον δόξῃ παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ἐρῶμεν, δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ὑδὲν ἔμμονον ἔχοντες, ὑδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τῦ χρόνυ βάσανον ἐκείνην.] In hoc loco nihil sani, si attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic satis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & suadelae quoddam calcar accepimus fama, sed orationem ipsam non videmus. Unde constat ejus nihil praeter opinionem fuisse, nec temporis probatissimi &*

in-

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. caussa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

ῥημάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πλείστοις.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ἐπὶ πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, ἔστω πως ἀπόρηκεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτὸν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον σθένος [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀπορεῖν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον ἀνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' ὅδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὸ πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὴν, εἰς ταύτην [m] κατάθες τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

h Πρέσβεις] Forſ. πρεσβείας. *i* Χρυσηλάκατον] Χρυσηλάκ. male *J.* *k* Ἡρακλέος] Ἡρακλέους *Fl.* *l* Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ *Coll.* *m* Κατάθες] Καθοῦ *Fl.* *n* Γ' ἂν σοι ἡδ'] Sic *J.* & *Va.* Γοῦν σοι ἥ ἡ cett. *Mn Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἢ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τοῦ Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Γρ. οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀπορεῖν. *G.*

* Ἀρχαὶ] Unum eſt initium, non plura. Sic tamen etiam eſt in *C.* *M. de S.* At ſic ſaltem ἀρχαὶ ſcribendum fuiſſet. Forſan ἄρχεται dedit Scholiaſt. idque per compendium, ἄρχαι pinxerat. *J. F. R.*

judicium ſuſtinere potuiſſe. Quam multa hic ſunt in Latinis infarta, ut ſententia naſcatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male ſunt verſa! Primum ὁ Περικλέους φ num eſt Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum eſt ῥητορικὴ. *Sufficiet tibi Periclis* ſc. eloquentia, ſi conferatur cum Demoſthenis. Dein, πικρὸν κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, ſed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ἐσμὲν, *ſed ipſum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot ſecula placida compoſtum quiete: ſed nec de Pericle locutus erat; ſed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mſ. & editio Florentina nec non *Baſileenſis*: ἀλλ' αὐτὴν γε οὐκ ἐσμὲν. *ipſam non videmus*, ſc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus poſteris eſt prodita. Verba quae ſequuntur, obſcurius vertuntur: ἄλλον ἂν ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ἡδὺν ἔμμενον ἔχοιεν. Salmurienſis: *Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe.* Pejus Melanchthon: *Quare conſtat eas praeter actionem, nullam habuiſſe ſolidam ac durabilem laudem*, ſc. orationes. Et ſic Latinus quoque Interpres videtur legiſſe. Num φαντασίαν

σοι εἰδ' ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σκηπτόν τι κάτ-τρον δόξῃ τῆς Ἑλλάδος ἀκοῦσαι, ἀλλ' [a] αὐτὴν μὲν γε οὐκ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, εἰδέναι μόνον [c] ἔχουσαν, εἰδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὸ τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλαλειφθῶ λέγειν, εἰ ταύτῃ τράποιο.

Πρόσγε μὲν τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτῷ τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἑκατέρων ἀποτέμνεσθαι τὴν ἀφετηρίαν· εἰ δὲ βούλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἐλόμενον, ἔχειν ἀποχρῆσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν [i] γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἀφετίθεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῶν Φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τῶν ποιητῶν, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τῶν εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφάπαξ ἐλθεῖν. ὅθεν οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεται, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμενος bi *hic* fuerit *eloquentia* Pericli*s*. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; ſed ipſam non videmus *eloquentiam* : ſcilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam ſtabile & ſolidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque poſſit ſuſtinere. . . . Reliqua vero Demoſthenis praetermittenda tibi, huc ſi verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta converſo decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut ſi largiter facere volueris, duobus, ſummum tribus dilectis, habere ſatis materiae ad dicendum ſubjectae, tantum eſt claritatis in ſingulis. Si vero non in univerſum, ſed ex parte laudare velimus, praeſto quidem Homerica lex eſt, Heroum laudes inſtituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex geſtaminibus, aut ſcutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut ſagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire ſingula nemini datum ſit. Ergo neque aegre feret Demoſthenes, ſe ab uno eorum quae pulchra in ipſo ſunt laudari: quan-

a Αὐτὴν γε] Sic *Fl. Fr. B*1. & 2. Αὐτὸν γε *H. P. S. Ald.* *b* Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς εἰδὲν ἀκοῆς ὑπὲρ *Fl.* *c* Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἐχούσης Edd. vulgo. *d* Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἷαν cett. *e* Ἄλλα] Ex emend. *Geſn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. *f* Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλῶς *F.* δαψιλὲς *Fl.* *g* Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβολὴν *H*2. Ὑπερβολὴν *P. F.* &c. omnes male. *h* Λαμπρότης] Λαμπρότητος male *H*1. 2. *i* Γὰρ] Omittit *Fl.* *k* Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A*1.

σία eſt *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχουσης Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν εἰδὲν ἔμμονον ἔχουσαν, εἰδ' οἷαν ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit ſuſtinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri poſſit, ac ἔχουσαν, hoc eſt, ex qua Periclis eloquentia nihil ad poſteros eſt transmiſſum, nihilque ſupereſt quam illa imaginatio, illa ſpecies, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miſcuiſſe Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demoſthene : φαντασία hic non eſt illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum ſcilicet ea, quae dicis, quaſi enthuſiaſmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de ſublimi dicendi gen. c. 14. ſed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἷαν autem non pertinet ad φαντασίαν, ſed ad ῥητορικήν. *F.G.G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι εἰδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In pleriſque impreſſis γοῦν σοι ἢ ἡ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. du S.*

22. Σοι ἢ ἡ] Lege εἰη. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta ſupereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor eſt n. 7. teſte *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus mirorr eſſe, qui nihil ab eo ſcriptum putent : haec autem quae feruntur, ab aliis eſſe compoſita.* De Orat. tamen II. 22. *Conſtare ſcripta* Periclis ait : niſi forſan ea tantum

in-

quandoquidem univerſitati ſuarum laudum ne ipſe quidem par eſſe videatur.

22. *Haec ita percurrente Therſagora,* LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonſtratum mihi cuperes, non ſolum poëtam te bonum eſſe, illud quaſi corollarium feciſſe Demoſthenem, ſoluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ibile*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos poſiturus eo provectus ſum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius veſtigia ſignarem*, ſi quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum ſit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praeſentem ignoras, deinde medici inſtar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, ſi quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim conſumta ſunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obſoletae ſunt tuae medicinae. THERS. Haec ipſa ergo, *inquit*, Medicina tibi *ſuppeditat.* Nempe velut viam, tutiſſimam oportet eſſe eam, quae tritiſſima eſt.

ἐπὶ τό γε σύμπαν ὑφ' αὐτῆς ἂν αὐτὴν ἀξιαρκέσειν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τῷ Θηραγένει διελθόντος, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχειν μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τὸν λόγον παρεμπόρευμα ποιήσασθαι τὸν Δημοσθένην, τὰ πεζὰ τοῖς ἐμμέτροις προστιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τὴν ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπαδρασεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τὴν Φροντίδος ἀνεῖς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόεργα ταῦτ' ἂν, ἔφην, σοι γέγονεν ὄφελος, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς ᾖ τέρας. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ μὲν, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρὸς εἶναι τὸ τῶν κακῶς σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μέν, ἃ [m] παράξειν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάλαι ἤδη [n] καλαπάλῳ [o] παλαιᾶς ἐτῶν περιόδοις. ὥστε [p] ταύτης τῆς ἀπορίας ἔωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' οὖν, ἔφη, σοι τάγε ἴαμα. χρὴ μὴτοι καθάπερ ὁδὸν, θαρραλεωτάτην εἶναι τὴν συνηθεστάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ δήμῳ *Fl.* *m* Παράξειν] Παράξειν *F.* prave. *n* Καλαπάλῳ] Καλαπάλῳ *Fl.* *o* Παλαιᾶς] Πολλαῖς *Fl.* *p* Ταύτης τῆς ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόεργα] Πρόφεργον πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρόεργον τοι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Ariſtophane Poëta fulgere, tonare, permiſcere Graeciam dictus eſt. Cic.* Or. 9. Vide autem Νεφ. c. 4. ubi verſus Eupolidis legitur in quo κίντρων illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κίντρων] Τὸ κίντρων legi jubet Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἰγνατίλιτα τι κίντρων τοῖς ἀκούσι, etiam minus apte legitur. *F. F. R.*

26. Ἔχουσαν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *B2.* quae in poſtrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτὸν .... ἔχοντες inter ὡς & ὑπὸ *Fl.* inſerit ὁδὸν ὁποίαν, quod in reliquis non extat. Illud monendum reſtat, pro οἷαν quod mox ſequitur, in *Fl.* legi οἵαν, quod reſpondet ſuo ὁποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷαν] Lege οἵαν. *F. G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F. E. R.*

27. Βάσανον ἐν κρίσει] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras ſatis habet viam quaſi monſtraſſe dicendorum in comparatione Periclis cum Demoſthene; reliqua ingenio amici permittit. *F. M. G.*

42. Πρὸς τὴν ποιητὴν] Gloſſam eſſe τὸ ὑπὸ, eſt apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo paſſivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud ſit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accuſ.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl. ad Alciphr.* p. 120. *F. F. R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἰλθεῖν] Ἐλθεῖν τὴν εὐεργεσίαν an ſignificare poſſit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suſpicor poſt *Wolfium*, legendum ἐφ' ἑκάστας ἰλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium ſyllabae σας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον, προσθέμην, [a] ἣ φασὶν Ἀνίκερίν τ' Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τ' μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρμαλλησίαν ἐπιδειξάμενον, πολλοὺς περὶ τ' Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ἕλκει τ' αὐτῆς ἁρματοδρομίας ἅπασας, μηδὲν [b] παραβάντα, ἕως ἑνὸς δρόμου σημεῖα κατ' τ' γῆς ὑπολειπεσθαι· τὰ δ' ἐμὰ δέ γε, τἐναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοδρομίας ἀλείπειν· ὑ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινοεργεῖν ὁδούς, τ' τετριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφόν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ὑ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τ' δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τ' ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ἐπιστῆναι τ' ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τ' δὲ Παύσωνα τῷ παιδὶ τ' γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τ' ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδὺς εἶ, ἔφη, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' ὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ περιαγωγὰς ἑναλλάττοντα, καὶ μεταθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam*: nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἣ] Bene *Ald. Fr. B1. 2. P. S. H.* Ἣ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνι & mox Πάσωνα ac Πάσωνος male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian.* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀνίκερω] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii vacuiret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Aelianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἡ. In *J.* autem ᾗ, nisi quod mendose *J.* Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ᾗ ϵ τ' Δημάδην &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλείπειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλείφειν, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujeto*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Παύσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aelianus* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo uſu veniat. THERS. Quid illud eſt, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus eſt, cum humanam ſpeciem ſtuderet effugere: quando conſumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rurſus denique adſciticiae formae inopia, Proteus factus eſt.

25. THERS. Tu quidem ſupra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminiſceris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omiſſa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una ſuſcipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere aſſidentes, audiebam ego, ipſe recitabat generoſa ſane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis ſuis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi, *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid ſit quod dicis, norim.

26. Sed quid eſt, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

Ιδεδιέναι μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῦ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τ ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καὶ παλαιὸν πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενία μορφῆς ἐπεισάκτυ, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲν, εἶπεν, ὑπὲς τ Πρωτέα μηχανᾷ τ ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ἀ' γαθὲ, ἔφην, τῦτο. παρέξω γῦν ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τ ἐπιπρτημένην φροντίδα. τάχα γὰ [h] ἄν τι σὲ τῦ σῦ [i] κυήματος [k] ἄφροντις γενόμενον, καὶ τ ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς ὖν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅπι τ πλησίον χρηπῖδος, ἐγὼ μὲν ἀκροώμην, ὁ δ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μέλαξυ δ' ὥσπερ ἔνθυς γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζυ τ ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ πρὶν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἔστιν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τ βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑπερηδεὶς,

f Ὅ] Ἃ marg. *A1*. *g* Κατεπαλάκει] Κατεπαλάκει *Fl*. *h* Ἄν τι] Bene *V2*. *P*. Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κύματος *H1*. & 2. *k* Ἄφροντις] Ἄφρων τις male *P*. ſola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl*.

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus eſto. *J.F.R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Veriſſime ingenioſiſſimus & amiciſſimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii ſuperſit, firmat Mſ. & editio Florentina. *J.G.G.*

91. Μίμφως] Καὶ μίμφως. *F.G.* Bene, & parum abeſt, quin invitis Edd. inſeram. *J.F.R.*

97. Τοιοῦτον ἐτῶν] Si Luciani ſit opus, a ſene conſcriptum hinc & ex c. 22. ſtatuendum eſt: unde ſubit ſuſpicari ſuppoſititium, cum nec elegantia ſolita inſit, ne orationis quidem perſpicuitas. Juvenile opus eſt (vide & not. ad tit.) ſed cujus neſcio. *M. du S.*

5. Κατεπαλάκει] Forſan recte *Fl.* ſine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνεβ—. Conf. c. 41. ubi eadem rurſus καλεναλακότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus ſit; vulgatum tamen hic praeſtat ſervaſſe. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπιπτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimiſſa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demiſſa, ſuſpenſa illa cogitatione*. *H.V.*

Ibid. Ἐπιπτημένην φροντίδα] V. *Dem. Phil.* I. p. 108. A. ubi ἀπιπτημένην ἐ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat ſcriptura etiam ſupra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Differt. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ἴνα, σκέψυ. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

ηδεῖς, τὸ βιβλίον ὃ χρῆν πάρεργον ἐκτησάμην· καὶ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἰκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῷ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὑπὲρ τῆς οἰκίας, καὶ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μήν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τῆς εὐαγγελίων χάριν, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τὴν ὑποσχέσιν ἔργον σοι γενέσθαι· σὺ δ' εἰστίασας μὲν με λαμπρῶς τῇ Ὁμήρου γενεθλίων, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς καὶ τῇ Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τοῦ [a] γραμματείου, διατρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδοῦναι τῷ ποιήματι τοὺς δικαίους ἐπαίνους, ἤμεν εἰς τὸ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μέν, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, κἀγὼ λαβὼν τότε μὲν ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' ὕστερον γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] παρατρέψας, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ὀνομάτων [c] τε καὶ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τιμῆς, εἰ, μὴ τοῖς προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλιοσθένους τοῦ Τροιζηνίου, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὴ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro isto nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri nataliciis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Thersagonae domum ivimus, & vix quidem, sed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum discedebam. Lecto autem in eam veni sententiam, ut nihil immutatum, sed ipsis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aesculapio, si, cum nemo salutantium fecit cantica, Alisodami Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen scribere, Comoedias, Tragoediasve, desitum est: sed quae ab aliis com-*

a Γραμματείου] Γραμματίου *Fl.* b Παρατρέψας] Παρατρέψας emendat *Gesn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deest in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conscripta; sed ab hoc visos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπομνήμασι] Vid. Misc. Obs. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἰκαδὲ] Pro οἴκοι positum. *F. G.* Ita vicissim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ἔστι γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο. Sed potest vulgaris significatio & ibi salva manere; ut sit *domo*, vel *de suo* non suppetebant opes. Sed pro οἴκαδε forsan hic οἴκαδι scribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidisse videtur; petit enim, quod sequentia indicant, ut reliquum poëma sibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legisse videtur Interpres. *F. G.*

50. Ἀλιοσθένους] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripserat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis scribebantur. *M. du S.*

59. Δράμα τοῦ βιβλίου] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μύθῳ· τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρου &c. τὸ δρᾶμα τοῦ βιβλίου insititium videtur. *F. G.*

Δράμα] (Quid in his veri sit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τὸδὶ δράμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου praemisso etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parenthesi addita, distinctioneque mutata, & pro τοῦ βιβλίου rescribendo βιβλίον *Gesnerus* vulgatum emendavit, cui obsecundavi, quod vulgatum sensu carebat, nec aliter ex Codd. restitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* peccatur hac in historia; pro Calauria enim ubique Calabriam

compoſita ſunt, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

29. *Ingreſſus ille, ... Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν οὐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τ' θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνυκὸς παρόντα τὸν Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέταχτο συλλαμβάνειν. ἐπέσταλτο δ' αὐτῷ ἡ Δημοσθένην ἀπὸ τῆς Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τὸν Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ καὶ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ἦν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐλπίδος, τὸν Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἥκουσεν ἀπὸ τῆς Καλαυρίας ἥκοντα τὸν Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ βασιλεῦ Ἀντίπατρε. ΑΝΤ. Τί δ' ἂν μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γὰρ κομίζω τοῦ Δημοσθένους λειψάνων. ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὲν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τοῦτων, ἢ τὴν ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἂν ζῶντα

f Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Geſn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου. *g* Ἀντίπατρος] Ἀρχίᾳ L. male. *h* Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J.F.R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F.G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M.V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. f. & 369. *J.F.R.*

76. Τί γὰρ τοῦτων] Subaudi δεῖ. *F.G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἂν ζῶντα κατειλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confuſa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὦ Βοιωτίας, ὦθ' ἕτερά τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae tranſpoſitione ſananda etiam monet Anonym. in Miſc. Obſ. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſanaverat *Solan.* exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſnerum* ſequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J.F.R.*

79. Κατίσχειν ἀδύνατον. * ΑΝΤ. Τί δ' ὦ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Mſſ. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reitzium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τ ὁδὸν ὃν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπου ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα ἡ ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὁ θεραπευόντων τ ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φῄς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες τλύ τε πρώτιστα μὴ βιάζεσθαι; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἢ γὰρ ἂν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως ἂν ἐκ τ ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὁμοίον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ Φαληρέα, καὶ τ Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τ ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τ ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους τα-

ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, ſed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte veſtrae negligentiae culpa fuit, qui non ſatis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in noſtra poteſtate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepiſtis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim juſſeras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a veſtra injuria mortuus eſt. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, ſed vim admovere, cum perſuadere non poſſemus, neceſſe erat. Tibi vero, Rex, quid lucri acceſſiſſet, ſi vivus adveniſſet? Neque enim ſane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demoſthenes, neque meum conſilium, ſed putare ſimile *& ejusdem felicitatis* eſſe, inveniſſe Demoſthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Ariſtonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil diſſimiles, humiles homunciones, tu-

[a] Κατειλήφαμεν] Κατελείφαμεν perverſe *Junt.* [b] Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repoſitis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, ſanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus eſt, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata eſt jam tum illa curatio doctiſſimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum eſſe impenſe gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perſcripſeram: probata eſt doctiſſimo itidem viro *Tib. Hemſterhuſio*, cui ſpecimen mearum in hunc libellum obſervationum miſeram. Is, ſibi quoque eam in mentem veniſſe, mihi reſpondit, & a *Moſe du Soul* etiam ſibi plures ante annos demonſtratam, docuit. Poſtea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipſiae* edito, Chreſtomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta eſt illius mentio. Denique in Miſcellaneis obſervationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. ſeq. viri docti mihi incogniti obſervatio vulgata eſt, quae ab illa noſtra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifeſta ſit haec emendatio, ut magis mirandum ſit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugiſſe, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem veniſſe; & a nemine plane, quod ego ſciam, quidquam contra monitum ſit: credo ego moroſae cujusdam ſuperſtitionis potius nos poſtulari potuiſſe, ſi non admiſiſſemus eam medicinam in ipſum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admiſimus. *J. M. G.*

91. *Οὐκ ὦγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες*] Addititium videtur. *F. G.*

2. *Ἱμεραῖον*] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenſet, niſi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Ariſtonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demoſth. ſub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occaſionibus *velut* innatantes, & ad parvam ſpem turbarum ferociter exſurgentes, deinde paullo poſt, ventorum veſpertinorum more reſidentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demoſthenem, ſeque ad ea praebere miniſtrum, quorum mox illos ipſos, quibus gratificatus fuerat, poeniturit: quandoquidem non multo poſt illam calumniam ſplendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigiſſe accepimus. Verum hic (*Hyperides*) penſi nihil habuit, neque puduit ipſum contra eos, qui olim fuerant amiciſſimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius cauſſa exſcindi.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos noſtros inimiciſſimus Demoſthenes? ANT. Non ſane, ſi quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque ſibi, quidquid eſt in moribus incorruptum ac ſtabile, judicet. Nam honeſta profecto apud hoſtes etiam honeſta ſunt: virtus, ubicumque fuerit, pretioſa eſt. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum poteſtas eſſet, dimiſit. Verum ſi quem unquam omnium, etiam Demo-

πειθὺς, ἀφορμὴ προσκαίρων θορύβων ἐπιπολάσαιλας, ϗ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτήξαιλας ὐκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων· ϗ τ' ἄπιστον Ὑπερίδην, ϗ τ' ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τ' ὐδὲν αἰσχρὸν νομίσαιλα κολακίᾳ τῶ πλήθυς συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, ὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παραχεῖν ἀναγκάσον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀλὺ γῦν τ' συκοφαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τ' κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέαλ. τῷ δὲ ὐκ ἔμελεν, ὐδ' ἐπηχύνετο χρῆν τῶν ποτε φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενον, ἣν ἐχρῆν ὀδήπου τ' ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

ΑΡΧ. Τί δ' ὐκ ἐχθρὸν ἡμῖν ἔχθιστον ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρόπυ πίστεως, φίλον πᾶν ἄδολον, ϗ βέβαιον ἦθος ἡγεμονεύῃ· τὰ γὰρ τοι καλὰ, καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, ϗ τὸ τ' ἀρετῆς, πανταχῦ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξυ, τῦ Βῆλιν ϗ Σπέρχιν τὺς Λακεδαιμονίυς θαυμάσαντος, ϗ κτεῖναι παρὸν ἀφέντος. ἀλλ' εἴ γέ τινα πάντων, ϗ Δημοσθένην, αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte *P. J.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἴ γέ τινα πάντων] Ἀλλ' εἴ γέ τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. διὰ κοινῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas miſſos ad Antipatrum, & ibi periſſe. *J. M. G.*

5. Ταπεινὺς — ἐπιπολάσαιλας] Τὰ, ταπεινὺς, ἐπιπολάσαιλας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκλω τ' δειλινῶν πνευμάτων] Hanc obſervationem, ventos quosdam veſpertinos mox ponere, firmat *Ariſtoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὸν δύλιον πνεῖ, πρωὶ δ' ὄ; *J. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum profeſſus Demoſthenem accuſavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accuſationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ὥθ' ὑπατῶν Ἀθηναίυς μὴ μόνον εἰ πικρὸς ἴσω, ἀλλ' εἰ ὁ πρᾶος πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitioſe *Salmurienſis*: pejus Amſtelodamenſis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, ſic recte editiones priores. *J. J.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κόρακα? *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut.* Dem. p. 158. F. refert, in illo ſuo reditu Demoſthenem ἀνατιθέναι τὰς χεῖρας μακαρίσαι θ' ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδη κατέστη. πλειόνων γὰρ ὁ βδελυσμὸς ἦν τῶν πολιτῶν. *J. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν ὀδήπου] Hoc ut recte intelligatur, meminiſſe oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praeciſam (*Plut.* 1560.) & a priore accuſatione Demoſthenem reconciliatum novam deinceps paraſſe. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Exciſam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demoſth. p. 859. C. Alii praemordiſſe ſibi linguam, ne conſcios proderet: idem in Hyperide. *J. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* Z. 269. ubi Σπιρθίης dicitur, qui

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ κατὰ σολ-
λὴν σχολὴν συγγενόμην, καὶ ὧν ἔτι τῶν ἄλ-
λων ἀναπυθανόμην, ἔκ τε τῶν σολιτευ-
μάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἄν
τις νομίσειέ τις τῶν λόγων δεινότητα· εἰ καὶ
μηδὲν πρὸς τὸν Πύθωνα πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀτ-
τικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, σφοδρὰ ἀλλειν τῷ
τότε κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ,
καὶ ταῖς τῶν ἀγώνων περιγραφαῖς, καὶ συνε-
χείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε,
καὶ κρουστικῷ. μελετῶμεν γοῦν ὅτε τὸς Ἕλλη-
νας Ἀθήναζε συναγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες
Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγ-
γέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει,
καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες.
ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ
τῷ λόγῳ.

Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν
χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν
ὑπελαμβάνομεν τῷ τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python. Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Atheniensis vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδιὰν *Mareil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συντακτικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Στέφις. *M. du S.*

Βοῦλιν ἢ Στέφιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Στειρέως ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδιὰν σφοδρὰ ἀλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ σφοδρὰ ἀλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀπαδείξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τῷ λόγῳ, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκμῆς] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ κελευόντων προσδοκῶν, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀλλ', ὦ Πότιδαι, ἴσθι ὅτι ὀρθὸν τὸν ναῦν κελεύσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. simileque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inserendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίον] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: *cum in Boeotiam, sed hinc aliquid a me auro acceptos.* *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem ſervaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro ſententiam fuiſſe noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iſte in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demoſthenem adjiciente, „ Jure ſuo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi ſibi ſu„ mit Demoſthenes. Solus certe ille orato„ rum Graeciae nusquam expenſarum mea„ rum rationibus inſcriptus eſt, cum ta„ men mallem ipſi, quam ſcribis trire„ mium, me committere. Jam vero illo„ rum unicuique aurum, ligna, reditus „ annuos, armenta, praedia, partim Boeo„ tiae, partim etiam hic quiddam, expen„ ſa a me lata video. At celerius machi„ nis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demoſthenem.

συνέσεως, ἀκλινῆ τ ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἁπάσαις Φυλάττουσα τρικυμίαις τ τύχης, ϗ πρὸς μηδὲν τ δεινῶν ἐνδιδόντα. ϗ Φίλιππον δὲ τ ἐμὴν γνώμην ἔχουσα περὶ τἀνδρὸς ἤπιστάμην. ὅτ' μὲν γε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθέν τ[ῆ]δε, καθαπτομένης [e] τ[ῆ] Φιλίππου, ϗ Παρμενίωνος ἠγανακτηκότος, καί τι ϗ σκωπτικὸν εἰς τ Δημοσθένην ἐπειπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιός ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνειν· μόνος γέτοι τ [f] ἀπὸ τ Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἁπάντων τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τ[ῶν] ἐμῶν ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παρισοῦσθαι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόροι, θρέμματα, γῆν ἢ Βοιωτίας, ἢ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ego

d Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. e Τ[ῆ]δε Φιλίππου] Αὐτ[ῆ]δε *Fl.* cum lacuna. f Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* g Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οἱ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accuſativi caſus; ſunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδύπαλον, non eſt in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, τειχομαχικὰ ὄργανα. *G.*

* Haec iſthuc referre, cum commodius non poſſem, ſatius viſum eſt, quam prorſus omittere. *M. du S.*

haerere, ut ſine injuria & internecione ſententiae divelli non poſſint: & tamen longe erant diſtracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae poſuimus, in quibus multa varie tentata per hoſce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & noſtris amicis. Ponam illud, in quo non διυτίφαις, ſed δικάταις minimum φρονίσιν acquieſcere mihi viſus ſum. Primo igitur ajo, cum ἕκαστος ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad diſtributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam contermiaam, & Demagogis Atticis commodam, in poteſtate Philippi bis fuiſſe conſtat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus ſ. vectigalia, pecora, praedia dare & aſſignare ſuis illis amicis mercenariis poſſet, ſemel in bello ſacro, & deinde poſt pugnam Chaeronenſem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκας ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ὃς Βοιωτίας, ὃς δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea ſententia, quam interpretando expreſſi, ſeu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque ſcriptus eſt aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepiſſe.* Ita ſanari poteſt locus difficillimus, nulla litera immutata, niſi illa negatione, quae orta videtur ex ſtudio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo poſſunt. Niſi poëticum eſſet, (certe non ſatis attendi, an etiam in ſoluta oratione adhibeatur) poteramus etiam ſuſpicari, οὐκ ἐ. ὁ σὺν Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, ſententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulſus Demoſthenis conſiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχαίλαν τ Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod ſcilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi poſſit. Vid. *Caſaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ἃ ζῶντα κ.] Perturbatiſſima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui ſaltem conqueſtus ſit, abrumpi ſubito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut neſcio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μθύ τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τὸ πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲ [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τὸ πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲ, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τὸ ἀρετῆς, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματος τὴν πόλιν· καὶ τὸς μὲ, ἔξω τὸ χρείας γενόμενος, ἥδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸ δὲ βουλοίμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὸ Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τὸ ὅπλων βίας τὸ τῷ λόγῳ πειθῶ, καὶ τὸ τὸ γνώμης ἐμβριθὲς ὀλαμῇ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲ ταῦτα. τοιαῦτες δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τῇ γὰρ μὲ Διοπείθης Ἀθήνηθεν ἀπεταλμένων, ἐγὼ μὲ εἶχον ἀγὰ φροντίδος, ὅθ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀτθικὸν τραγηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν χρεανομίαις καλαζῶντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, ſi „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

a Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* b Προείμην] Πρόιμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1038. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulis ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda magna effugienda. *Herodotus* I, 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸ δὲ σωιόντα τοῦτο λίστας, χρήματα παρέχοντα σφι, ψυχὴν ἢ παραιτέοιτο. *J.M.G.*

86. Τῶν δὲ μὲ Διοπείθης] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſoneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J.M.G.*

6. Τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἶλεμεν, οὐδ' Ὄλυνθον, ἢ Φωκίας, καὶ Πύλας ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

choris. Si unus Demoſthenes Atheniſ „ non eſſet, facilius urbem haberemus, „ quam Thebanos & Theſſalos fraude, „ vi, occupando, emendo. Nunc unus „ ille vigilat, temporibus omnibus immi- „ net, & noſtros impetus ſubſequitur, ad „ noſtra ſe imperatoria conſilia velut in „ acie opponit. Illum non fugimus cum „ machinamur aliquid, cum conamur, „ cum deliberamus: uno verbo, ille nobis „ homo impedimentum eſt & propugnacu- „ lum, quo minus una omnia impreſſione „ habeamus. Certe per illum *ſi ſtetiſſet* non „ Amphipolin cepiſſemus, non Olynthum, „ non Phocenſes haberemus & Pylas, nec „ Cherſonneſum, & quorum circa Helle- „ ſpontum potiti ſumus.

36. „ Sed ille invitos etiam cives ſuos, „ & velut a mandragora dormientes exci- „ tat, libertate dicendi velut urens & ſe- „ cans illorum ſocordiam, parum, quid „ jucundum illis ſit, ſolicitus. Transfert „ idem pecuniae reditus a theatris ad exer- „ citus, trierarchicis legibus conſtituit rem „ nauticam perturbatione rerum tantum „ non plane corruptam. Abjectam ſatis „ longo jam tempore ad drachmam & trio-

ſμοδένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τ̀ πόλιν, ἢ Θηβαίους ϗ Θεσσαλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, ϗ πᾶσι τοῖς καιροῖς ἐφέστηκε, ϗ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, ϗ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἐ τεχνάζοντες, ὐκ ἐπιχειροῦντες, ὐ βουλευόμενοι, ϗ [e] καθάπαξ κώλυμά τι, ϗ πρόσβολος ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, ὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, ὐκ Ὄλυνθον, ὐ Φωκέας, ϗ [d] Πύλας ἔχομεν· ὐχὶ Χερρόνησον, ϗ τῶν περὶ τ̀ Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲ ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομή τινι ϗ καύσει τ̀ ῥᾳθυμίας τῇ παῤῥησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] Φροντίσας. μελατίθησι δὲ τ̀ χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τ̀ θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, ἐκ τ̀ ἀταξίας μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐρρῑμμένον ἤδη χρόνου πρὸς τ̀ δραχμὴν ϗ τὸ τριώ-

e Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *Ar.* *d* Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* *e* Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctiſſimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Meſſenia ſitus, remotiſſimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demoſthenes ipſe in oratione de Cherſonneſo: κύριον δὲ Πυλῶν ϗ τ̀ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falſa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκίων πολέμῳ ϗ τῷ κυρίως εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τι λαβεῖν Θηβαίων ἄδηλα ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rurſus ibidem: περὶ δὲ τ̀ ἐγγὺς ϗ τ̀ μεταξύ, λέγω δὲ Φωκέων ϗ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & ſæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuiſſet Philippus Phocenſes evertere, niſi potitus fuiſſet illis anguſtiis. Ideo ſæpiſſime Demoſthenes in ſuis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod reſpicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, ϗ Πύλον ἔχομεν] Sic quidem etiam Mſ. Sed *Palmerius* vidit ſcribendum eſſe Πύλας, veriſſime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii impoſterum ſit relictum editoribus ad veram lectionem reſtituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare juſſerat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde eſt, quod exemplaria ſua ſecutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipſa orationis ſeries oſtendat, haec ab Antipatro, ut ſibi ab aliquo dicta. Ut miror viro ſagaciſſimo nihil hic ſuboluiſſe, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τ̀ θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi λοιπ̀. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h.e. pretium oratori ſolutum, quoties vel in privata cauſa vel in publica adeſſet. Triobolum τὸ δικανικὸν ſ. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.* *Ibid.*

τριώβολον τὸ τῶν πόλεως ἀξίωμα, πάλαι
[a] τούτους καλαχεκλιμένους εἰς τὰς προγό-
νους ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τῶν Μαραθῶνι καὶ
Σαλαμῖνι καλῶς εἰργασμένων, συνίστησι δ' ὅτι
συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον
οὐ λαθεῖν ἐστιν, οὐ φενακίσαι, οὐ πρίασθαι δ' οὐ μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον
ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὸν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσαντο γὰρ αὐτοῖς ἀκοῦσαι, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ὅτι τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, οἶκτῳ, μὴ περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνίζόμενος ἡμῖν, παντάχοῦ συμπεριτρέχει, καταλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

„ bolum civitatis dignitatem excitat: hos-
„ que olim inclinatos ad majores ſuos re-
„ vocat, atque ad aemulationem eorum
„ quae Marathone ac Salamine geſta ſunt:
„ mutuique auxilii foedera, & conventio-
„ nes inter Graecos conſtituit. Hunc ce-
„ lare non eſt, non decipere, non emere,
„ non magis quam Ariſtidem illum Perſa-
„ rum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt
„ quod timeamus, quam triremes omnes
„ & claſſes. Quod enim antiquis illis A-
„ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe-
„ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru-
„ dentiae nomine comparandus cum The-
„ miſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum
„ in republica. Dicto igitur audientes il-
„ lis praeſtitit Euboeam, Megara, quae
„ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et
„ praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes,
„ cum Chareta & Diopithen, & Proxe-
„ num, & horum ſimiles quosdam impe-
„ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero
„ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc
„ hominem armorum faciant & navium,
„ & exercituum, & temporum, & pecu-
„ niarum dominum; vereor, ne de ipſa me
„ Macedonia in diſceptationem vocet: qui
„ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, cir-
„ cumquaque concurrat, deprehendat, re-
„ dius

a Τούτους] Τούτοις *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Jenſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἐ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; *F.G.* Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλαχεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. *F.G.* Si οἱ tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin οἱ adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ οἱ Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς οἱ Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ οἱ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ οἱ Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν οἱ Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς οἱ Μαραθ. πεπτ. At quando abeſt ejuſmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐνίκησεν Ὀλυμπιάδι καὶ Μαμάκῳ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἦμεν. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγορῇ quoque pro ἐν ἀγορῇ, aliique quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι ἐ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς ὑπερταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, * am-
„ pliſſimas claſſes dimittat, copias in aciem
„ mittat, huc illuc tranſiens obſiſtat.

38. Talia & tum & ſaepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demoſthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes ſua convellerent diſturbarentque conſilia. Nam de Chaeronea neque poſt victoriam commemorare apud nos deſiit, in quantum nos periculum vir ille adduxiſſet. „ Etſi enim
„ praeter ſpem & vitio ducum, & mili-
„ tum immodeſtia, & nec opinata fortunae
„ inclinatione, quae in multis ſaepe perfi-
„ ciendis nos adjuvit, vicimus; tamen
„ uno illo die & imperii & vitae adeo in
„ periculo me conſtituit, conductis in
„ unum praeſtantiſſimis civitatibus, Grae-
„ cis copiis omnibus collectis; Athenien-
„ ſibus ſimul & Thebanis Boeotiisque re-
„ liquis, & Corinthiis Euboënſibusque,
„ & Megarenſibus, & praeſtantiſſimis
„ Graeciae, in periculi ſocietatem coactis,
„ meque ad interiora Atticae penetrare
„ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demoſthene ſermones: & his qui dicerent,

συλλέγω. [c] ὁ δὲ ἐπιμήκεις τόλυς ἀπο-
πέμπει, συντάττω δυνάμεις, ἀντιμεθί-
στημι.

Τοιαῦτα μὲν τότε μὲν πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τἀνδρὸς ἔλεγεν, ἓν τῶν παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ὅγε μὲν τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, ἀφανίζειν αὐτῷ καὶ καταράπτειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μετὰ τὴν νίκην ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπον ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ροπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασαμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ἐπὶ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, καὶ περὶ δεκτῆς καὶ ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς δεί-
ξας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν καὶ πᾶσαν τὴν [d] Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, Ἀθηναίοις ἅμα καὶ Θηβαίοις, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τοῦ Ἑλλάδος ἀφανιζομένους καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ἐπιτρέψας παρελθεῖν.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσαγε τοὺς λέ-
γον-

[a] Ὁ δὲ] Ὧδε legit *J. J. Weſſ.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ἐπιμήκεις eſt ἐπιεικῶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίοις] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Senſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἰφάμιλλον ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ δὲ Μακεδονίας ἐν κατόψει μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, [a] ἐπιμήκεις τόλυς] Sentisne, lector, haec olim miſerum in modum diſtracta, ita jam commiſſa inter ſe & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo poſſint? Si haec non eſt certa emendatio, ilicet de tota arte actum eſt: exſequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀφανιζομένους. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco ſuo in omnibus editionibus mota, a me vero ſuo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Poſt praelium ad Charoneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defunctus, ἔφριξε τὴν διάνοιαν ἐν τῷ δίκαιον τοῦ ῥήτορος, ὃν μίαν μικρᾶς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας ἐν τῷ σώματι ἀπορίψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus ellipſin ſatis difficilem ſtatuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀπ-

γοῖλας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τὸν μὲν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκρατηκώς· τῷ Δημοσθένους δ' ἐπιστάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ἔστι τὸν Δημοσθένους λόγων ἐγείραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν καὶ πάντως ἥττους ἂν ἔχοιμεν, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί ποτε νομίζεις; βοῦν ἂν ὅπως σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης ἐποιούμεθα; Φύσει μοι γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' ὢν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, εἰδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα ἔτι ποτὲ θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καρτερίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀλγοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus. 40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepiſsemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis com„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* *b* Εἰ] Deest in *Fl.* *c* Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἦν ἄνδρα *Fl.* *d* Τί] Ἔτι *Fl.* *e* Λέγων] Sic dedi ex *J. V2.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *A1W.* *f* Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσιτικότατον scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὸν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Venetа* utraque, in reliquis ἄγων. *M.du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed memineriмus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἔλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M.du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M.du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M.du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσιον, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τυθησόμενοι, διαφέρο-

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis , *inquit* , patriae illum amore tracta- „ re rempublicam , ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

πον, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, καὶ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καλλιναλωκότα. Ἁμαρτάνοντες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τὴν ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τῆς πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· καὶ καθαπτόμενοι τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγαναχτεῖτε. ὃς δὲ τὴν Ἀθηναίων δῆμον οὐκ ἔφυγε. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲν τῆς πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, ἑαυτῷ δὲ τὴν πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes: ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ἐπεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τόν τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τῶν παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντα, καὶ τὸν ἀεὶ περιπεπλεγμένον ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποστὰς, ἁπλοῦν τινα ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγον, καὶ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· καί τι καὶ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τὴν ἀχαριστίαν, πάντα προβαλόμενον τὸν αὐτοῦ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις καὶ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· οὕτω μανικῶς φιλεῖσθαι ἦν. ΑΝΤ. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

42. Talia, Archia, ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire, & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia: atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus, ſimplicem e libera mente orationem percipere, & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet, cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua, Rex, forte conſecutus eſſes: ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus, adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διαφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βε-

[g] Καλλιναλ.] Κατανηλ. *Fl.* [h] Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. Va. Fl.* [i] Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* [k] Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* [l] Διαφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus , ac illi , qui audiunt , percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus διαφέρομεν? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *J. J.*

33. Διαφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet, *nos ipſi qui vidimus , ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* διαφέρομεν legas, vide tamen *Ein.* c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων] Forſan legendum , τῶν μὴ ὁρώντων

βυλευμένῳ· ὡς ἐ ὑςάτης ἡμέρας· δηλοῖ δὲ ἡ ὠδισχυρία. καθῆτο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ ἔ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἦμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; APX. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα πρυτεινόμην, ἔλεόν τινα ὠδὲ σῦ [a] καθυπισχνούμενος, ἀ μάλα μὲ προσδοκῶν· ἀ γὰρ ἠπιςάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν ἔ ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιςα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ ὠδυλίπης μηδέν· ἀ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καλαμαθεῖν, πότερον ἄτονος ἦ νωθρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ ἔ ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαξεν.

APX. Οὐδὲν ὑπέςειλεν ἐκεῖνός γε πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καίμὲ δὴ σκώπτων ἐς ἔ πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιςήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο ἔ ψυχήν; APX. Οὐκ· εἶγε ἔ λοιπῶν ἀκούσαις, ἀ δόξει σοι μάτην ἀπιςεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μὲν, εἶπεν, ὐδὲν ἀπώμοτον, εἰκὸς δ' ἦν αὐτὸν ἂν ἐγὼ εἰκὼν εἶναι πιθανόν. P.

die habuiſſe, id quod apparatus indicat. Conſederat nimirum intus in templo. Fruſtra ſuperiorum dierum ſermones conſumſeramus. ANT. Quinam erant veſtri ſermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi oſtendebam, miſericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipſe* expectans, neque enim ſciebam, ſed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipſum utile eſſe ad perſuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat iſtos ſermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuiſſe & meis auribus accepiſſe ſingula. Sed tu ne quid praetermiſeris. Neque enim ſane parvum quid eſt, ingenium viri generoſi ſub ipſum vitae finem cognoſcere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem ſervavit?

44. ARCH. Nihil ille ſane remiſit. Qui enim? qui ſuaviter ridens, & in ſuperiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum hiſtrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promiſſis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: ſi quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi ſolum diffiſus eſſe. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni„ bus, *inquit*, nihil non fceleris credibile „ eſt:

a Καθυπισχνούμενος] Καθυπισχνεμένους Fl.

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Περίλειπε τὸ εἶναι, ἐπισκοπητέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ εἰκὼν εἶναι, εἰκὸς μὲ γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει), ἐρώτων. L. BOS.

Ibid. Τῶν ἐρώτων] Sententia poſtulat, ut aut negationem omiſſam dicamus εἰχ, vel μηδὲν, aut cum *Fenſio* ſuſpicemur, fuiſſe in autographo τῶν ἀμφοίτων, vel ἀκουόντων, quorum hoc inter deſcribendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipſis ſcriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? J. M. G.

37. Καθῆτο] Ut ſupplex, de quo genere hoc verbum velut ſolenne eſt. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάςασις opponitur, ibid. 133. Demoſthenem autem ſalutis ſervandae cauſſa huc confugiſſe, ſatis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. J. M. G.

53. Ἐφύλαξεν] *Fenſ.* διεφύλαξεν; ſed nihil varietatis invenio. Et cum ſic quoque legatur c. 33. nihil muto. J. F. R.

56. Ἐς ἔ πρότερον βίον] Hiſtrioniam feciſſe Archiam, multi auctores ſunt: qua de re conſule *Plut.* in vita Dem. & ipſum *Dem.* p. mihi 17, 1. M. du S.

58. Ἀπιςήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. F. G. Id jam curaverat P. additis etiam in verſione perſonis, quae S. omiſit, quia in Graeco non comparebant. J. F. R.

59. Οὐκ·] Archiae reſponſum. F. G.

71. Αὐτὸν παρ'] Τὸ δόξει hic deſiderari videtur, μᾶλλον ψυχὴν αὐτὸν δόξει παρ' Ἀντιπάτρου διαφορηθήσεσθαι. F. G.

72. Μᾶλ' ἂν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν &c.] Poſſet quis ſuſpicari excidiſſe hic praepoſitionem εἰς, legendumque εἰς ἂν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπών. Ita certe E-

pi-

„ eſt: neque mirum fuerit, ſi Demoſthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit
multa. Etenim notarios conſtitui, ut dicta
tibi ſervarentur: „ Tametſi ego, *inquit*,
„ tormentorum aut mortis metu in conſpe-
„ ctum venire Antipatri nolo: ſed ſi vere
„ iſta praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum eſt, ne vita ipſa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipſe me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim eſſet, Archia, ſi
„ vitam mihi Piraeeus ipſe praeſtaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & foſſa
„ meis impenſis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea ſponte ſumtus in pom-
„ pam ſacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ ſaepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me ſervati ſunt.
„ Si vero etiam miſericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem eſt, ſed tolera-
„ bilis tamen miſericordia a neceſſariis,

ἀδὲ τῷ δόξαν, εἰ Δημοσθένην ἄτω [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὦρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· ἐγὼ γὰρ ἂν
ὑπογραφέας παρεστησάμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μέν τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν ὁδὸν ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν. αὐτίκα πας' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέαν.

Καλὸν γὰρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Πανδιονὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βήμα-
τος, καὶ δήμου ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προ-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν
εὔνοια, τε ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, τὴν ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τετηρημένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [e] πρὸς
τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,

[b] Λαμβάνουσιν] Λαμβανούσιν B1. Correxit B2. [c] Εἰς ἣν] Ἧς omiſſo εἰς *Fl.* [d] Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amſt.* Ἐχορήγουν male *H1. 2. P. B. J. Ald. Fl.* [e] Παρὰ] Reſcripſi ex *Fl. J.* & *V2.* Περὶ male cett. [f] Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων *Fl.*

pictetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίστων σοι φαινομένων ἔτως ἔχε, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demoſthenis encomii loco praepoſitionem κατ' ἔλλειψιν omiſſam eſſe velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epictero ergo diſcimus, quemadmodum iſtiusmodi ellipſis ſit ſupplenda. *J. J.*

Ibid. Ἢ ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς uſurpat Ἀποκημ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Baſ.* 373. & a Cl. *Jenſio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus eſſe addita praepoſit. εἰς ἣν cum Cl. *Jenſio* ſcribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeſchinis* in Orat. contr. Cteſiph. p. m. 275. B. ſive non ita longe ab init. orationis: αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέτακται ὑπὸ τῶν νόμων. *J. F. R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id eſt *praebitor* fuerat Demoſthenes Liberalibus, ſ. Διονυσίοις ἐν ἄστει. quo in munere quomodo ſe geſſerit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *J. M. G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύμασιν ἁλίσκ, ἅτε ἐκ τοῦ πατρὸς, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανῶσθαι. *J. M. G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege ὑπὲρ. *F. G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendoſe. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falſa legatione*: cum ea in primis cauſa legationem Macedonicam a ſe teſtetur ſuſceptam, uti captivos, quibus id promiſerat, liberare poſſet. *J. M. G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τὰς ἐράνους συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἡ θάλαττα, ἀλλά γε τοῦτο Ποσειδῶνος αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, καὶ τοῦδε τοῦ βωμοῦ, καὶ τῶν ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τὴν ἀσυλίαν τῷ νεῷ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνηκότα, οὐδὲ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντι, καὶ Πυθέᾳ, καὶ Δημάδῃ συνελαττόμην. ἐξῆν γὰρ καὶ ὀψὲ [a] τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπησχυνόμην· ἔχειν ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ χρησφύγετον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἀναλαιοχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἑκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον καὶ ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus,
„ quorum una elocavi filias, aut quos in
„ diſſolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero ſervare me non poteſt inſularum imperium & mare, at certe ab
„ hoc Neptuno ſalutem peto, & ab hoc
„ altari, & ſanctis legibus. Si vero nec
„ Neptunus, *inquit*, praeſtare poteſt templo ſuo ſanctitatem, neque pudet illum
„ Archiae prodere Demoſthenem, moriar
„ potius, neque Antipatro nos pro Deo
„ adulemur. Licebat mihi amiciores Athenienſibus habere Macedonas, & nunc in
„ fortunae veſtrae partem venire, ſi cum
„ Callimedonte, & Pythea, & Demade
„ conjungere me voluiſſem. Licebat enim
„ vel ſero aliter inſtituere animum, niſi
„ Erechthei filias vererer & Codrum. Non
„ igitur velim cum fortuna transfuga &
„ ipſe mutare caſtra. Honeſtum enim perfugium mors eſt, ut ab omnis turpitudinis periculo ſimus liberi. Et nunc, Archia, quantum in me eſt, non afficiam
„ turpitudine Athenas, ſervitute ultro eligenda, abjiciendaque libertate, pulcherrimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Geſneri* neceſſaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Jac. du Port* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demoſthenes, ſe eos adjuviſſe in diſſolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύσας, concise & eleganter dictum, pro *debita diſſolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur eſſet: *Quorum ego diſſolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis eſt alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua ſequitur non paſſibus aequis. Contra apud Romanos *ἔρανος* numquam fuiſſe reſtituendum, docet ibid. p. ſeq. velut p. 191. tradiderat: *ἔρανος* fuiſſe genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidiſſet, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque *ἀνδρικῶς pro ſua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis ſymbolis fuiſſe *ἔρανον*, ſatis notum eſt. Vid. Doctiſſ. *Caſaub.* ad *Theophr. Char.* περὶ αὐθαδ. c. 15. ad verba καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι σὺν ἂν δύῃ &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epiſt. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixiſſe indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul ſolvo.* *F. G.*

92. Τοῦτο Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέᾳ] Inter Demoſthenis accuſatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέᾳ, legendum, non Πυθαΐ, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδῃ] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* ſic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed ſcripſerat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem veniſſe, niſi *Menagii* mos mihi notus eſſet. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῆς ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τῆς ζωῆς, i. e. *etiam ſera aetate mores mutare*, quae ſententia & conſtructio melior; nam ut ψυχὴ alibi ſaepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non poteſt. Sed vide anne vulgatae ſtructura ſic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσα-

47. „ Verum, *inquit*, fas enim eſt Tragoediarum apud te meminiſſe, nonne „ praeclarum eſt illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*
„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demoſthenes honeſta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna inſoleſcunt. Sed quid ea nunc dicere opus eſt? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem muſam illa rigida miſcente, „ Moverer, *inquit*, hiſce, Archias ſi eſſem. Quandoquidem vero ſum „ Demoſthenes, ignoſce mihi, o noſter, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum ſane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum ſentiret, aperte ridebat, & Deum adſpiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma ſo„ la & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias eſſe, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γ', ἔφη, σοι τῶ τραγῳδιῶν μεμνησθαι, τὸ σεμνὸν τὸ λεχθέν,

Ἡ δὲ γ' ὑπέσχετ' ὅμως

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐχήμως θεσεῖν· χρὴ γὰρ ταῦτα. Δημοσθένης δὲ εὐχήμονος θανάτου βίον προκρινεῖ ἀχήμονα, τῶν Ξενοκράτους καὶ Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλεγε, προσχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲν δεομένου, τὰ δ' ἀπειλοῦντος, ἀπαλὴν μοῦσαν τραχεῖᾳ κεραννύντος. Ἐπείθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμί, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῶ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὅδ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τὸν θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τὴν δ' ἐμὴν παρασκευὴν καταφρονεῖν, ἣν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

[e] Εἰχήμων] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *F. H.* &c. Ἔλεγξεν male *P.*

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σεως τῆ ψ. valeat μεθαρμόζειν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆ ψυχῆς. Etſi enim vulgo accuſativum adſciſcit μεθαρμόζω, ut *Aelian.* XIV. 7. ἵνα μὴ τὸν βίον — τὸν λοιπὸν μεθαρμόσηται. neque exempla mihi ſuppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, ſi forte Auctor cum genit. conſtruxerit, quocum & alia ex μετὰ compoſita interdum conſtruuntur, ut μεθίεσθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταδιδόναι τούτου, ut *Herodian.* Item μεθίσταμαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μεταστῶ τῆς οἰκονομίας. Nec non μεταπεσὼν τῆς ξυνόδου ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῆ χόλου, *Sophocl.* Aj. teſte *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepoſ. quae in compoſito ineſt, ut in ἀπαλλάττεσθαι τόπου, ἐπιβαίνειν ἅρματος, & ſimilibus ſolet: quod tamen in μεθαρμόζειν nondum definio. Ideoque ψυχὴν, quod *Gelen.* quoque adſcripſerat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo conſtet. *J. F. R.*

4. Ἐρεχθέως θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

14. Ἡ δὲ &c.] De Polyxene. *F. G.* Idem & adſcripſit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata ſermo eſt. *M. du S.*

15. Εὐχήμων] Nihil veritus ſum conſulere metro, quia verſus totus eſt ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμων. Mox malim χρὴ ταῦτα κάρη monente Cl. *Weſſelin.* *J. F. R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit diſputare. *J. M. G.*

24. Ἐπείσθην ἄν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis ſumptum. *F. G.* Eadem rurſus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale eſt? An quod Diogeni Cynico reſpondit: *Niſi Alexander eſſem, Diogenes eſſe mallem*, quod ex *Plut.* & *Pauſan.* narrat *Freinsh.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere ſuaderet, reſponſum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν τοῖχον ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἂν τῆς προνοίας, ἀδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐδὲ [b] Εὐκτήμονος, οὐδ' Ἀριστογείτονος, οὐδὲ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐδὲ Φιλίππου τότε, οὐδὲ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν βλάβος νόμον ὁ νεὼς πείσεται· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ὅτι τὴν ἐλπίδα ταύτης· καὶ τὴν χεῖρα τῷ τόμαλι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ANT. Τὸ δὲ τί [c] δὴ τόλε ἦν; ARX. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεῦσαν, λύσιν ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφθασεν ὑπερβὰς τὸν οὐδὸν τοῦ νεὼ· καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς. . . . κἀμοὶ μὲν ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

„ Triballi, & Macedones, ipſo illo muro
„ ligneo firmiorem, quem reſpondit quon-
„ dam Deus vaſtari non poſſe; qua qui-
„ dem providentia ſine metu verſatus ſum
„ in republica; metusque omnis expers mi-
„ hi fuit contra Macedonas audacia; ne-
„ que movit me Euctemon, neque Ari-
„ ſtogiton, nec Pytheas & Callimedon,
„ nec Philippus tum, neque nunc Ar-
„ chias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*,
„ manum mihi injicere; quantum enim in
„ me eſt, nulla fiet huic ſacro injuria: ſed
„ Deo adorato ſponte ſequar". Atque ego
in ſpe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Poſtea tormentis ab ancilla expreſſimus, olim repoſitum illi fuiſſe venenum, quod abſolvenda a corpore anima libertatem ipſi pararet. Vix enim limen templi egreſſus fuerat, cum „ Duc ſane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demoſthenem „ vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixiſſet, evo-

[a] Μακεδόνες] Μακεδόναις *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adſcriptum. [b] Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* [c] Δή] Omittit *Fl.* [d] Αὐτῷ] Αὐτὸν L. [e] Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, ſi Parmenio eſſem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐδ' Ἀριστογ. οὐ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone ſatis conſtat ex oratione contra Midiam. Ariſtogitonem oppugnavit Demoſthenes duabus contra illum ſcriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demoſth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμήδων ὁ Κάραβος ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προστέγοντο, καὶ μὴ τῶν ἰκαίτου φίλων ὄντες οὐκ ἂν δοκοῦσιν ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις· Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἴσου πρεσβεύουσι προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο ἐκ συνόψεως, ὅπως αἱ πόλεις συνεπιθήσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συναβαλοῦσιν αὐτοὺς τῷ Ἑλλάδι. Narrat deinde pluſcula acute dicta, quibus ſe invicem Pytheas & Demoſthenes impetierint. Conf. ipſe *Demoſth.* Epiſt. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc diſſereus. *M. du S.*

44. Οὐδὲν παράνομον] Aſylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δή τόλε] Etſi cum *Fl.* δὴ omitti queat, cum jam ſatis particularum adſit; tamen quia & *Herodot.* non ſemel δὲ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὲ δὴ ἀπιὼν. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμιεῦσθαι] Caute noſter loquitur. Quantus enim diſſenſus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, ſatis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno ſponte ſumto periiſſe dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero eſt etiam *Pauſan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo ſcriptorio volunt ſuiſſe, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratoſthene refert, ex annulo armillari excarato, (φάρμακα ἐνδεχόμενον illi fuiſſe τὸ χρύσεον) quem *Plinius* 33, 1. ſ. 6. in annulum digitalem gemmâ ornatum pu-

lvit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi ex-pugnatique Demosthenis possum referre. ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propositum, quam civilis providentia, in manu *semper* pignus certissimum libertatis habere. At ille quidem discessit, vitam habiturus in beatorum insulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, sectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipsis, qui ad Marathonem cecidere, praestantius.

60 τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, ὁ Δημοσθένης πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε καὶ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ ὁ ἀήττητος ψυχῆς, ὦ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μὴ χεῖρα τὸ ἄριστον ὁ ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲν οἴχεται, βίον ἕξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδούς, ὀπαδός τις δαίμονι ἑπόμενος Ἐλευθερίῳ Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῆς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

J U P.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

Ζ Ε Τ Σ.

1 ΜΗκέτι [k] τοιαρίζετε, ὦ θεοί, μηδὲ κατ' γωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς ἓς ἀλλήλοις κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

f Λῆμα] *Φύσημα* marg. *A1*. *g* Ἢ] *Εἰ H1*. & 2. *h* Ψυχῶν] *Ψυχαῖς Fl.* ZEYΣ &c.] Nomina personar. ex *E1*. addo, quae *Ζηνὸς, Ἑρμοῦ & Μώμου* inscripsit. Cett. omiserunt. ZEYΣ *Fl. H. Ald. F1*. *i* Εἰς] Omisit *Ha*. *k* Τοιαρίζετε] *Τοιαρύζεσθε* Schol.

72. * Νικόμου] Ἀρχίας. *V.*

1. Μηκέτι τοιαρύζετε] Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀδόντας γογγύζετε. τοιαρίζω γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam sane scio; nec, si ad quem locum referatur certo sciri possit, alius videtur esse momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J.M.G.*

57. Τοὺς ἐν Μαραθ. πεσ.] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὕψ. quod ei inest, rite enarrantem. *M. du S.*

59. Κακίστου] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demosth.* cap. 60. *M. du S.*

61. Δημοσθένης γε] Antipater. *F.G.*

68. Ὀπαδός τις δαίμονι] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς ὀπαδὸς ἤδη Ἡρακλέους ἐστὶ Θεῶν. Παρ. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίῳ Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pausan.* Boeot. p. 283. 33. *J.M.G.*

1. Τοιαρίζετε] Τοιαρίζω & τοιαρύζω utrumque usitatum. *F.G.*

2. Συστρεφόμενοι] *Conglobati.* *L.K.*

9. Λεκτὸν,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῆ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπείπερ δεδόχθαι τάυτην ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκοῦντά οἱ, καὶ καλήγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῆ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις περὶ τῶν μετοίκων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἰ μοι ὑπερβαίνειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δέησι.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίους ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτοὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τοὺς ἀκολούθους, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμους ἡμῖν ἀποφαίνουσιν, οὐδὲν μέγα, οὐδὲ νεανικὸν οἴονται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δοῦναι εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ οὐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν ὡς καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκοῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, οὔτε δεδιώς τινα, οὔτε ὑπ' αἰδοῦς ὀκνηρὸν τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξουσίας εἰπεῖν, οὐδὲν ὑποστελλόμενος ἐρῶ.

si indigni multi convivio noſtro interſunt? ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφιῶσιν, λεῖπε τὰς θηλείας καὶ τὴν ἴρυσιν. ὁ γὰρ ἐξὸν θηλείας δημηγορῶν. *V.*

9. Ἄκουε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph. Theſmoph.* 379. Ἄκουε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε.— τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἐρώτα μὲ ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ, τ, λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὸ τέλος vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὸν τέλη τῶν ἀστῶν vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Ne-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profiteari, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γὰρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῶν αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὑτῶν ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀφορμάς τε νέμουσι, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καταβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ἀφῤῥήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέῤῥιπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοις ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παῤῥησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροῤῥύνεις με πρὸς τὴν παῤῥησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὤν, οὐδὲ Ἕλλην μὴ ῥόθιον, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπείπερ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, οὔτε τὴν μίτραν, οὔτε τὴν μέθην, οὔτε τὸ βάδισμα. πάντες γὰρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἠμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεὸς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

[b] Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* [c] Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* [d] Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae cum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐκπλώσαντα poſtea dixere, cum ἔμπορον mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰ δ' ἂν τὸν ἐμπλέοντα καὶ ἔμπορον. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra Θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *Bz.* & *P.* In reliquis prave Φατρίαν. Vide Ἑρμ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere; invitis

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὁπλίσεως ἁλυσιδωτὴ, ἣ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις ἦν ἀσφάλειας. *V.*

ἀγροίκους τινὰς, ἢ αἰπόλους τοὺς πολλούς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, ἢ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲ κέρατα ἔχων, ἢ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, ἢ γένειον βαθὺ καθειμένον, ὀλίγου τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τ ῥῖνα, ὅπ ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστιν· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράτιαι, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ ὠρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γενάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίους; ἐῶ γὰ λέγειν, ὅτι καὶ δύο γυναῖκας ἀνήγαγε, τ μὲ ἐρωμένην ὖσαν αὐτῷ, τ Ἀριάδνην, ἧς καὶ τ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τ ἀστέρων χορῷ· τ δὲ Ἰκαρίῳ τῷ γεωργῷ θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, καὶ τ κύνα τ Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔξει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅσῳ ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ὧν καὶ ἄλλων.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudis habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

a Ὑμῶν] Bene pleraeque. Ἡμῶν male *J.*

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. *V.*

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίῳ τῷ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος ἦν Ἀθηναῖος ἐπιχώριος γεωργός· τούτῳ φασὶν τ Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἰκαρία ἡ πρώτη ἄμπελος ὀνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐπιχοῦσα τὸ φυτόν. ἔστος ὁ Ἰκάριος ἔδωκε ποιμέσι τῷ καρποῦ πιεῖν Ἀτθικοῖς, οἳ (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκασιν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ διὰ τὸν οἶνον κεκλαχθότες, ἀποκτεῖναι τ Ἰκάριον, νομίσαντες θανάσιμον φάρμακον δεδωκέναι ἐ μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ & τοῖς ἐγρηγορόσι καὶ τῇ μοίῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· ὕστω μὲ ἔν τ Ἰκάριον ἀπέβαινεν. ἐπεὶ δὲ κατίσησαν ἀπὸ τ μίθης, τ Διόνυσον χόλος αὐτοὺς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰ πρὸς αὐτοὺς σὺ σχήματι ἀραίου παιδὸς, ἐξόμνυεν αὐτοὺς πρὸς ὁρμὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν ἀφθεῖραι. ἀλλ' ὁ μὲ αὐθὺς ἔφασκε ἐγγύην. εἰ δὲ, ὅτι δὴ ἐκείνῳ ὑποχωρήσῃ τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐᾶν ἐκτελέσαι, ὀμόσαι ἄχρι τινήσιος. καὶ δὴ μεμετήκεσαν ἅτε ἀεὶ σὺν τ ὀργῇ Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντι. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τ θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν ἐποιήσαντο πήλινα χήμαλα, καὶ ἀνθ' ἑαυτῶν ἀπέθυσαν τ μανίας. *V.*

(1) Πίοντες] Πίονται V. Sed in Impressis mutatum est. *M. du S.* Deest tamen aliquid. *J. F. R.*

(2) Οἷς] Ὧν erat in Impress. Οὓς Exc. *G.* & V. Lege οἷς, ut in C. est. *M. du S.*

(3) Χρησμὸν] Χρησμῶ C.

Edd. quia sic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Perizon.*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter ſanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem ſibi paravit. Hos igitur accuſare noli. MOM. Tua, Jupiter, cauſſa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe ſi nihil aliud, ignis adhuc habent veſtigia. Si vero liceat adverſus ipſum te libere loqui, multa ſunt, quae dicam. JUP. Quin adverſus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis poſtulas? MOM. In Creta quidem non hoc ſolum audire eſt, ſed aliud etiam quiddam de te dicunt, & ſepulcrum oſtendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegienſibus, ſuppoſiticium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & cauſſam, quod tot ſpurios hic noſter conſeſſus habet, tute, Jupiter, praebuiſti, mortalibus te feminis miſcens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma deſcendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehenſum taurus cum eſſes, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum eſſes aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ οἱ φέρῃ τῷ λόγῳ. ὅτοι μὲν, ὁ μὲν αὐτοῦ ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμός, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν, ὥστε μὴ καληγόρει αὐτοῦ. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι σοὶ γὰρ σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τοῦ πυρός. εἰ δὲ ἐξῆν καὶ πρὸς αὐτόν σε τὴν παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μοῦ δ' ὢν κἀμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲ δ' μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον δεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τί γάρτοι ἔχειν τοιούτων ὀνομημάτων, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ἐπιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν πρὸς αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ τὸν χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γένῃ.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἑλίκη καὶ Βοῦρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τῆς Κρισαίας κόλπου κατακτισθεῖσαι τὸ Ἐχινάδων πάσων, ἃς πρὸς τὴν ἠῶ. αἱ δὲ λοιπαὶ παραθαλάσσιαι, ἃ ἐστὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὰ ἱρητικά ἐστιν ἰδίως παρὰ τὴν αἰγιαλόν· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποδρύχιός ἐστι τῇ θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἑλλόβιον, τὸ ἐνάτιον παρὰ τὸ ἐσυρέσθαι τοῖς τῶν ὠτῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίκαν V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύται C.

(6) Eadem ferme habet Scholium Coll. ex quo nonnulla emaculavimus. M. du S.

rium. ad Aelian. Hiſt. 3, 18. ubi Lucianum in primis illuſtrat. J.M.G.

71. Κερόεσσαι, οἷα] Οἷα ad κερόεσσαι ſimul & κέρατα referri vid. ſupra dictum Bacch. ſub init. J.F.R.

80. Ἰκαρίῳ] Vid. Hygin. 224. M. du S.

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. F.G.

82. Τὸν κύνα τῆς Ἠριγόνης] Tatian. p. 37. Et Apollod. III. 100. A. M. du S.

84. Τὸ ξόανον ἐκεῖνο ἐν ἄστει ἵστ. καιν.] Th. Mag. v. καινίδιον. M. du S.

92. Πολλῶν ἀντάξιος] Hom. Il. Λ. 514. M. du S.

4. Τάφου] Vide not. ad Tim. c. 4. M. du S.

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. AIW. adſcriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεὺς Steph. J.F.R.

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non conſtat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. M. du S.

17. Ψέλλιον] Th. Mag. v. ψέλλιον, quod a ψίλλιον differre docet. J.F.R.

πω. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τὸ οὐρανὸν τῶν ἡμιθέων τούτων· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους ναὸς, οἰκέτου ὄντος, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅτι τὰς θνητὰς ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε καὶ οὐχὶ ἄρρενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τὴν Ἀγχίσην, καὶ τὴν Τιθωνὸν, καὶ τὸν Ἐνδυμίωνα, καὶ τὸν [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα ἐμὲ ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν σοὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ σοὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ὅτι τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὅτι τὴν κεφαλὴν σοῦ νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum afficeris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Guiet. Palm. Solan. Geſn.* Ἰάσονα Edd. septem Ἰάσονα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Λέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τὴν Ἀγχίσην, καὶ τὸν Τιθωνὸν, — καὶ τὸν Ἰάσονα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae ἀνθόσμιον parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε Δημήτηρ ἐρατεινοκόμου Ἰασίωνος
Ὤ θύμῳ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νείῳ ἐνὶ τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.

J. P. a G.

35. Τὸν Ἰάσονα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Aelian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσονα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσονα tertiam habebat longam, cum brevis in Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσονος etiam & Ἰάσωνι, in prosa recte *Ped. Hephaest.* L. 2. med. *Jasonem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίωνος quoque o brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κυβέλης] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum eum Baccho statuunt. vid. *Petr.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισκυνιῶ.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοῦ-

c.

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

45 Ἢ ἐχ τοῦτον τὸν Γανυμήδους ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκυκλήθησαν ἔτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ
50 Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἢν προπίῃ τις, ξυνίησι; ταγαρῆν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτοῖς, [d] μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἐθελήσωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ Ζάμολξις,
55 δοῦλος ὤν, παρεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως λαθών.

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοί, μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐναλμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βούλομενος καὶ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας καὶ πιθήκους λέγειν, καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παραβυθέντα εἰς τὸν οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοί, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες βλίσοντα, ἢ καὶ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῦ κέρατα φύσωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

e Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκυκλ. cett. male. *d* Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur ἐπεισεκυκλήθησαν. *M. du S.*

49. Ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Montfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἰμιβίων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Πωικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit, nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Aelian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tr. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἔν, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημὶ, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοτε γὰρ περὶ τούτων ὀψόμεθα ὅτι σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποκτίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγὴς ἀνθρώπῳ καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὤν, θεοπροπεῖ ὁ μακάριος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενός τε τὰ πολλὰ, καὶ χρηστεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τοῦ ἀθλητοῦ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαντιερεῖ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἂν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ὁπόθεν ἡμῖν μᾶλλον ἡ ἐπιορκία, οὐ

11. JUP. Turpissima sane ista nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, sunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo mysteriis nobis, Jupiter, opus est, ut sciamus, Deos esse qui Dii sunt, qui autem canicipites sunt, illos esse canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his considerabimus otiose. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, sacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praestigiis duorum obolorum caussa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, sed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfusus fuerit, & coronas habeat, & praestigiatorem hominem, quod genus multi sunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae statua febricitantes sanat Olympiae, & Theagenis in Thaso; & Hectori sacrificant in Ilio, & Protesilao e regione in Chersonneso. Ex quo igitur tot numero facti sumus; magis perjuria in-

[a] Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολοίου *Th. Mag.* v. Πατρ. male. Μητρολοίου *Fl.* [b] Καλαντιερεῖ] Deest in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολοίου υἱὸς ὤν.] (2) Ἀλκμαίων γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὴν μητέρα (3) ἀτεκτονῶς ἐπελανάτο κατὰ πάσης γῆς, μηδενὸς αὐτὸν δεξαμένου τὸ ἄγος τῆς μητρὸς κατιδεῖν χρόμενον. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις οὔπω ἦν, τῆς μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ κτεινομένης, σκέψασθαι μὴ ἂν ἀλλαχοῦ εὑρεθῆναι, (4) ἦκε πρὸς τοὺς ἐκβολοὺς τοῦ Ἀχελώου. Θελούσης γὰρ αὐτοῦ ἀεὶ ῥεῖν, καὶ τοῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκβολὰς, ὑπαπτούσῃ αὐτῷ προέχουσιν (5) ἅτε οὐ τοσούτου ἐργάσεσθαι, καὶ γῆν ἀναλαβεῖν, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ὅσα (6) τῆς τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ περιυδηναί (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοπαίδα γῆν. (8) Καὶ ἐκ τούτου τοῦ υἱοῦ Ἀκαρνᾶνος, Ἀκαρνανίαν τὴν τότε ὀνομάσαι. *V.*

(1) Μητρολοίου] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίων] Sic in V. recte legitur. In Impresso prave editum est Ἀλκμαίου. In C. vero scriptum: Ὁ Ἀμφιλόχου filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀτεκτονῶς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀτεκτήνας.

(4) Ἦκε] *Quum* C. Ergo legit ἦ, recte *M. du S.*

(5) Οὔτε] Οὔτε edita. Mutavit Idem, nescio unde; nec satis adridet illud ἅτος θυμοῦ — ἅτος. *J. F. R.*

(6) Τοῦ τῆς μητρὸς] Τῆς τοῦ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omissum erat in editis.

(8) Hic aliquid deest, quod suppleri poterit ex Pausaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet historiam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeteroqui Κατωπαίδος γῆς non meminit. *J. Clr.* Sed sic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occisa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat fato pius & sceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidisse tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater jusserat (p. 77. C.) *M. du S.*

Mo-

valuere & sacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de spuriis & fraude relatis in tabulas censorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque sunt inter nos, neque omnino possunt consistere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam sunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia sibi & cassa rerum nomina, a stupidis hominibus Philosophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, sic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis sacrificare jam velit, cum norit, si vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen esse Fortunam, quae in fatis sunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis sunt destinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *ista nomina* in Philosophorum disputationibus, novi, nisi adeo surdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, desinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exsibilare illa, eos praesertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo si vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod scriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim absurde reprehendisti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excrescant.

καὶ ἱεροσυλία, καὶ ὅλως καλαπεφρονήκασιν ἡμῶν, εὖ ποιοῦντες.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἔστε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἔστε συζῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ἐπὶ τούτοις γελῶ. ἢ σὺ γάρ ὅστις ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλαχῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοχέδια ὄντα, ὅτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας ἀθροίσῃ, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τῶν λόγων.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψηφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· καὶ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὅτι πλεῖον ἀεὶ γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοίου υἱός] Utrum auctorem secutus, an memoria lapsus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciscendi caussa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλιεῖς. c. 19. a me hinc praecipue nitori suo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum est ad Ἡρόδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotussaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, statuam quoque Olympicam commemorat *Pausanias* Eliac. 2. p. 182. seq. sed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένης] De eo vid. Συγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένης] De hoc omnia *Pausanias* Eliac. 2. p. 188. seq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν εἶναι θεὸν Θεαγένην. Πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐτίμησέ τις τὸν Ἕλληνα εἶδε καὶ παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ τοσήματά τε αὐτῶν ἰώμενον, καὶ ἴκελα ὠφελεῖ τὰ ἐπιχωρίων τιμάς. *J.M.G.*

ΑΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ. DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐννόμου ἀγομένης, ἑβδόμῃ ἱσταμένου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεψήφιζε Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τὴν νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μετὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, καὶ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ καὶ αὐθαδείας παρασάμενοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶν θέλουσι.

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἐλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluvici cujusdam hominum, deficiatque ambroſia & nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. Bt. Fl. S.* Ἀγαθὴ τύχη, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* [a] Τῆς] Sine artic. *Fl.* [b] Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudſ.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῇ βουλῇ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανικοῦ φυλῆς obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπὶ τῆς ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηδὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Ezech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum abſque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J.M.G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum, ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βυλῆς τ' ὀπὶ Κρόνε, τέτταρας δὲ ἐκ τ' δώδεκα, ϗ ἐν αὐτοῖς τ' Δία. τύτυς δὲ τὺς ἐπιγνώμονας αὐτὺς μ καθέζεαζ ὀμόσανλας τ' νόμιμον ὅρκον, τ' Στύγα· τ' Ἑρμῆν δὲ κηρύξανλα ξυναγαγεῖν ἅπανλας, ὅσοι ἀξιῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένυς ἐνωμότυς, ϗ ἀποδείξεις τῦ γένυς. τὐντεῦθεν δὲ οἱ μ παρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζονλες, ἢ θεὺς εἶναι ἀποφαῖνται, ἢ καλαπέμψυσιν ὀπὶ τὰ σφέτερα ἡρία, ϗ τὰς c θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἀλῶ τ' ἀδοκίμων, ϗ ἅπαξ ὑπὸ τ' ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τῦ ὐρανῦ, ἐς τ' Τάρταρον ἐμπεσεῖν τῦτον.

Ἐργάζεαζ δὲ τὰ αὑτῦ ἕκαςον. ϗ μήτε τ' Ἀθηνᾶν ἰᾶαζ, μήτε τ' Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ' Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ Φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάτειν d καινὰ ὀνόματα, μηδὲ ληρεῖν ὡς ὧν ὐκ ἴσασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

c Θήκας τὰς] Omiſit *H2.* ſola. d Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ ἀφ' τῆ Κήρυκ@ λεγόνλες τῷ δήμῳ· Δοκεῖ ἡμῖν περὶ τύτυ βυλεύσαζ. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιςάτει Ἀπόλλων] Ἐπιςάτυ erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Erneſtus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιςάτῃ faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιςάτῃ, ἔχει ὕτ@ τὰς κλεῖς τ' ἱερῶν, ὐ οἷς τὰ χρήματα, ϗ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμόκλει' ἐπιςάτει· Λύσιλ' ἐγραμμάτευεν Εἶπε Σωςράτη. *J.M.G.*

33. Ἐγραμμάτευεν Μῶμ@] Etiam hoc appoſite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγινώσκει τῷτε δήμῳ Ϲ τῇ βυλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* munere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J.M.G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J.M.G.*

51. Τελείυς θεοὺς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J.F.R.*

55. Ὅρκον, τὴν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M.du S.*

62. Ἡρία] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M.du S.*

Ἡρία] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J.F.R.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M.du S.*

ρ, ἢ τ ἄλλων τινός· ἐκείνοις δὲ τάφον χῶσαι τ πόλιν, ᾗ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις τῷ κηρύγματι τ, ᾗ μὴ ἐθελήσῃ ὅπι τοὺς ἐπιγνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικασάντων.

[b] Τοῦτο μὲ ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, ᾗ ὅτῳ δοκεῖ, ἀνατεινάτω τ χεῖρα· μᾶλλον δὲ ὅτω γιγνέσθω. πολλοὺς γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονθ οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲ ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκας ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, ᾗ μητρὸς, καὶ ὅθεν ᾗ ὅπως θεὸς ἐγένετο, ᾗ φυλὴν, ᾗ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ πάντα ἔχῃ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεὼν τις μέγαν ὅλην γῆς ἔχει, ᾗ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

ceterorum alicujus : istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recusat, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θόλον male B. ait *Solan.* Sed errat si B1. vel 2. vult. Nam utraque recte στήλην, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* c Εἰ] Omittit *Fl.*

78. *Ἐκείνοις δὲ τάφον — ᾗ θόλον ἐπιστῆσαι]* Pro θόλον, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλην. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρίτας, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲ ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & B1. ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: *Οἱ ἰφιξῆς δύο διάλογοι τ διαλόγων εἰσὶ τ θείων.* quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμην] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos εὐ χρῆ κακαρμένοι, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμην ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositicium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Περ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Aelian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητοι πολλάκις ἐ ἀχίτωνες προέρχει. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240) ut hodie nos sumus; multus enim fuit τ ἀνυποδησίας usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, eum ταῖς ἀναγκαίαις tantum ἡμέραις calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὀδεύειν
Κύνας τοῖσιν ἴχνη μέλεται, δυσδρομέα θηρῶν.

Clem. Alex. Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ ὦ μέλλει ἁρμόδιον ἀνυποδησία· πλὴν εἰ μὴ στρατεύοιτο. ᾗ γὰρ πως

CYNICUS.

CYNICUS ET LYCINUS.

LYC.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & ſine ſoleis, vagam & immanem vitam atque belluinam ſecutus, & contrariis ſemper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde ſordium habeat iſtud palliolum, nec ipſum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & poſſeſſori quam minimum faceſſat moleſtiae, tale, inquam, mihi ſatis eſt.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

ΛΥΚ.

1 ΤΙ ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερκὴς, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τ' ἀλήτλιω, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη διπλε-
5 ξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας ἐχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀφχρησάμενος, ἀλλ' [d] εὐναζόμενος ἐπὶ ξηρᾶ δαπέδου, ὡς [e] ἂν [f] πάμπολλον τουτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· καὶ μήτε
10 καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, μήτε μαλακὸν, μήτε ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πορισθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κλησαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτον γὰρ ἐχεῖ μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Λυκῖνος. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ & Λυκινοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερκὴς] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητεῖς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐναζόμενος] Εὐνηθησόμενος *Fl.* *e* Ἄσιλλον] Ἄτιλλον *J.* ſola, & marg. *AtW.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλου *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτὸν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κωνι. *Fl.* mox Κωνικὸς plene dein bis, ter Κ. & Λ. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρέχον] Forſ. παρέχει, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δὴ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κινδυνεύει οὗτος ὁ λόγος ἄλλως τε νομισθῆναι, καὶ ὑ Λυκιανοῦ. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν & διὰ τριῶν ὑφασμένον. τρίβων δὲ τριβωνος τὸ τ φιλοσόφων ἔνδυμα ἐντελές. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχον πλατείας & κεκολπωμένας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδιδάξαι τῇ διδάξαι. Nota eſt & Romani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen.* ἀπομν. 1.— τὸ & ἀχίτων ἀφελῆς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. ἀνυποδητῶς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητος. *M. du S.*

3. Γυμνοδερκὴς] An γυμνοδερμὴς a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.*

Ibid. Καὶ γυμνοδερκὴς] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητῶς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητῶν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητος c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδητος. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀφχρήσαζ cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ξηρᾷ] I. e. ἀστρώτῳ, *ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσιλλον] Ἄσιν. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed ἄσιν *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλιον. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλους μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forſ. παρέχει adjecerat *Geſn.* Idem ha-

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ οὐ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον διαιτώμενον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτιᾷ, οὐ σὲ οὐκ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν διαιτᾶσθαι δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, καὶ ἀπόρως. Διαφέρεις γοῦν οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ τὸν ἐφήμερον τροφὴν μείλιττοσι.

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἰδῶμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεὲς, καὶ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσῳπερ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔστω τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσῳπερ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, καὶ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῶν ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτοῦ, τι οὐ τὴν χρείαν [b] ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus *& neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθῆς, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τῆς σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκτελεῖ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* Αὐτὴ ſine καὶ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto καὶ.

habet *Gujet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius fit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt οὕνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις· τί ποθ. ὅτ' ἤργον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. dn S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [c] τ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' οὖν, τὼ πόδε κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴτως ἂν [g] μάθοις τί ποδῶν ἔστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον οὖν πορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τ πολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] ὑδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τὼς μὲν δὴ πόδας ὑδὲν φαίνομαι χεῖρον ἀφικείμενος τ πολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τ λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· ἀρετὴ γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ πόδες φαίνοντό μοι σκέπτης ἐνδεῶς ἔχειν, οὔτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια πανταχοῦ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμόν, ὅτι ἀπὸ τ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὖρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων οὕτως ἐχόντων, αἰτίᾳ μου, καὶ φαυλίζεις τ βίον, καὶ φῂς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τ φύ-

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *Aiw.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν L. Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἢν L. [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. Bl. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Εἰὴ εἰ κ. *Jensii.* Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *Hl.* 2.

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam sensérat Cl. *Gesn.* qui pro εἰ scripserat ὑδέ. At quum L. & *Fl.* ὑδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in ὑδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* ὑδὲν cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμόν, ὅτι ἀπὸ τ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὖρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid interciderit; nimirum εἴη, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem vocalem. Lege igitur, Οὐδὲ εὖρωστον εἴη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. F.*

66. Οὐδὲ εὖρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἴη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

Φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τὴν θεὸν γῆν ἐν μέσῳ καλατεθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὥστ' ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τοῦ γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ ἀδεὴς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδὲν χρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] παραρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ὀπτικέστερον ἀχλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἐχόμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἐμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλλωπισμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστί. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἴ τις ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἑστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, κἄπειτα δειπνούντων πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. CYN. At tu fortasse recte *istoc*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

a Μόνον] *Μόνῳ Fl.* Sed perinde est. b Παραρκεῖ] *Ἀρκεῖ Fl.*

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἰη καὶ ἀσθενέστερον. *J. F. R.*

13. Ὀλίγον δὲ ὕστερα τραφῆναι δόμῳ, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτρέπεσθαι μίλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione sequutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Græca rite considerantem. Certe res ipsa non patitur, ut *in his sit* justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam ægroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

naque apponente; omnia ipſe rapiat, voret omnia, non quae prope ſint ſolum, ſed etiam remota, parata infirmis ipſe robuſtus, idque unam ipſe alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipſe: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid ſanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? ſi quis eidem huic menſae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime appoſita ſunt, ſibi delectum, idque ſuae neceſſitati ſufficiens, decenter edat, & hoc utatur ſolo, reliqua ne quidem adſpiciat, hunc nonne judicas ſaniorem, & meliorem iſto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hoſpitio excipienti ſimilis eſt, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robuſtis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, ſed ut iis quisque, quae ſibi proxima ſunt, & inter haec, quo ipſe tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime ſimiles eſtis, uti poſtulantes omnibus, & quae usquam ſunt, non iis modo, quae prope vos ſunt; non terram, non mare veſtrum ſufficere vobis arbitrati, ſed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina ſemper praeferentes domeſticis, & pretioſa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia eſt: qui in

ἐᾷθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀσθενοῦσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀπιτριβήσεσθαι μέλλων· ὅτου ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἐγγὺς κειμένων ὀπτὸν ἐξαμένος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐᾷθίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενοῦσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτου ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῷ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἁπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, ἐπὶ γῆν, ἐπὶ θάλατταν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῶν εὐπορίστων. καθόλου δὲ πράγματα, καὶ [f] κακὰ ἔχειν

[c] Δεῖ] Δεῖ *Fl.* [d] Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὅ tantum *Fl.* [e] Ἔχων] Forſ. ἴσχον *Geſn.* [f] Κακὰ] Κατὰ male *H2.* cum tamen *H1.* recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici maſculine; ſunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat, quum a multis*, ſi multa deglutierit, *futurum ſit ut enecetur.* J.G.

64. Ἐμ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ καθασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, διὰ πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παραγίγνεται. σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπουδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἔστιν ὠνία, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ διαφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; καὶ μόνον ὅτι πλέονες ἀπόλλυνται διὰ ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις διὰ ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, διὰ τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίγνεται, τὰ μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τοὺς δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπόντων· τὰ δὲ ἐκπωμάτων τὰ ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούντων τὸν πότον, οὐδὲ τὰ χρυσῶν, οὐδὲ τὰ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸν ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὅπου πολλάκις ὑπὸ τὰ ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνος λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παντοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν

universum moleſtias & mala habere; quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

a Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται Fl.

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. M. du S.

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν ἐπιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime Chryſoſtomus in Diog. ſed e tyrannide p. 90. J. M. G.

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὀδύν. F. G.

98. Μὲν] Edd. pleraeque καὶ μὴν. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta Fl. Ed. in qua non reperitur. M. du S.

rare cupiditatem, nisi quis delicatus nimis esse velit: neque in illam ipsam furor suus & corruptela sufficere hominibus videtur. Sed jam etiam usum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura sua apta non est, ut si quis plaustri loco uti tanquam plaustro velit lectulo. LYC. Et quis est ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plaustra sic lecticas agere cervicibus. Ipsi vero supra jacetis delicati, & inde velut asinos habenis regitis homines, hac non illac vertere se jussos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, sed tincturas machinantur per illas, quales sunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte sane. Potest enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata est. Alioqui etiam cratere possit aliquis per vim pro olla uti: sed ad hoc factus non est. Verum enim vero quomodo possit aliquis omnem horum enarrare miseriam? tanta est. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accusas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante describebam*, modestus, epulor illa quae ante me posita sunt, &, quae minimo parari possunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem desiderans.

12. Deinde bestiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores bestiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. ἢ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ ἀφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐχειν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀνθ' ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἐστι; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτοὺς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτην ἀλλὰ μὴ ταύτην τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' ἑαυτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, ἆρ' οὐ καὶ οὗτοι παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναται γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδητέα μόνον τὰ πορφύρας κρέα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ὅ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ κύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν ὅ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τίς κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἂν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τὰ δὲ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Κἄπειτα Θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν θηρίων εἶναι χείονες, κατά γε τὸν σὸν λόγον, ὑδενὸς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καὶ μάθῃς ἀκριβέστερον τό, τε ὀλί-

---

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* *c* Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ posteriores. Οὐκ ἐπὶ adscripserat *Cesa.* Bene; sed jam non opus. *d* Θηρίων] Εἰ θηρίων *Fl.* *e* Θηρίων] Θηρίον male *H2.*

3. Νὴ Δία] Concedentis est νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, sed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negationi addit *Aristid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adsentior hic mutandum; aut saltem negative vertendum. *J.F.R.*

ὀλίγων ἢ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δέονται πλειόνων οἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ παντὶ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. Διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, [a] τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν γυμνὸν γεγονέναι, δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτῷ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' οὐ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, οὐδὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· οὐδ' αὖ πένης, οὐδὲ γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι ἂν ὁρμήσειεν, ἁπάντων ἐκράτει, καὶ οὐδενὶ τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ κρείττονι ἑαυτοῦ, μέχρι πρὸς ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων δεῖσθαι [b] τοιοῦτον; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς καὶ καρτερικὸς ἦν, [c] καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, ὁ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως καὶ οὗτος ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐμοὶ καὶ σοὶ [e] μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque ſit; tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam ſanos: in univerſum vero quod ubique deterius eſt, illud pluribus indigere eo, quod eſt praeſtantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocunque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] *Fl.* praeeunte dedi. Τοιούτου cett. c Καὶ κρατεῖν] Et ſic *R.* cum reliquis. d Ἀνυπόδητον] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητον. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνῳ *Fl.*

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δὲ, ὁ μόνος τῶν Ἑλλήνων ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἐσχατου ἐλθὼν μέχρι δευμένου, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπάντων, πλὴν ὀλίγων ἴσως Ἡρακλέους κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Goſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο φαίνεσθαι τοιοῦτον;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενον. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸ πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· ὅτῳ δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸ πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους οὖν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνους μιμεῖσθαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τὸ θαυμαστῆς ταύτης εὐδαιμονίας, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λεαίνοντες καὶ φιλούμενοι πᾶν τὸ σῶμα μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ὅτε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἰρεῖσθαι τὴν ῥᾳστην πορισθῆναι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

[f] Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male P. [g] Ἵππων] Ἵππου P. sola. [h] Χείωνος] Τοὺς Χείωνος Fl.

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules praepaupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, egnisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; τὸν δεηθῆναι τούτου; nam illud τούτου pertinet ad Herculem. Possemus legere τοῦ δεηθῆ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab tersissimo scriptore speret? *J. J.*

40. Περιῆναι τοιοῦτον] Etsi θεὸν εἶναι τοιοῦτον alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτον, quia sic ad praemissum τὸν pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J. F. R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτον est. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J. F. R.*

μίαν τῆ πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῆν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δήπου ἄφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σου, πῶς ποτε κιθαρῳδοῦ μοί τινα νομίζεις σολήν, καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητοῦ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ τραγῳδοῦ σολὴν τραγῳδοῦ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ σολὴν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲ δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅσῳ ἀναιδέστατον [a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ἐστί, καὶ ὅσῳ [b] ἀπεύξαιντ' ἂν οὗτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἰς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐκ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa abſit, & plus *æquo* habere nunquam ego concupiſcam, minus contra me habere poſſim tolerare!

16. Habes rationem noſtram, multum ſane diverſam a vulgi voluntatibus: nec mirum, ſi habitu ab illis differimus, qui tam diverſo ſimus inſtituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam veſtitum putes & habitum eſſe, & tibicinis habitum, & longam veſtem Tragoedi: viri autem boni habitum & veſtem non jam putes, ſed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum ſit? Si quidem unus & ſuus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime deteſtentur?

17. Jam vero is eſt meus habitus, quod ſqualidus ſum, quod hirſutus, quod detritam geſto penulam, quod comatus, quod ſine calceis. Veſter autem ille cinaedico ſimilis eſt, quem diſcernere nemo poſſit, nec colore veſtimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, ſi recte habet, ſenſu plane novo ſumitur. Non enim *inverecundum*, ut aſſolet, ſed *quod pudorem incutere valet*. hic neceſſario ſignificat, ſed ſanum eſſe locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅσῳ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Neſcio quid ſibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentiſſimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum eſſe inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέστατον ſuperlativo quaſi gradus quarti ex ἀναίδης. Atque ſic interpretatus ſum interea. Niſi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναίδης eſt ἄμουσος, ἄτιμος quae ſi ſequamur, χῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes eſſe velint homines luxurioſi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀναιδέστατον vel ἀναιδέστατον. *J. J. Weſtf.*

2. Κομᾶν] Dixi jam ſupra ad cap. 1. & ad Πφ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δήπου τις ἀνδρὸς τὸν αὐτὸν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος] Imperite verſum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aeſtimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipſi praepoſ. ἀντί. *L. BOS.*

Τί ἂν δήπου] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipſi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῶν δή] Al. ἡμῶν δή. *F. G.* Sed vulgatum praeſtat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοι δὲ ὑμᾶς μεταπίθωμεν, καὶ διακωλύσωμεν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non ſemel haec verba inſpexi, & congruentem rei, qua de agitur, ſenſum in iis perſpicere conatus ſum. Sed fruſtra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum ſint, jam nos in vitam veſtram traducere aequum cenſetis, noſtramque corrumpere, quum ſaepe male conſulta ſint, quae facitis, ipſique veſtris in negotiis minime circumſpecti ſitis.* Satis patet, Interpretem non ſecutum eſſe vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exſtante, cogitare fecit. Et, ecce, ſic dederunt

rata, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem:, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, ut qui male

καλασκευῆ τριχῶν, οὐκ ὀθμῆ. ἢ γὰρ ὑπόζετε ἤδη ὡς πλήσιον ἐκείνους; οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὅτοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δόξη τις ἀνδρὸς τ' αὐτῷ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲν πόνους ὁδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ὁδὲν ἐκείνων ἧττον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποι περ ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ὁδενὶ τῶν γιγνομένων ἀρέσκεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τὰ δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥίγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Καὶ πεῖσαι δὲ ἡμᾶς μεταθέσθαι καὶ [e] ἐπανορθῶσαι τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, καὶ

c Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *J.* male. Prius tett. d Ὑμῶν δὲ] Ἡμῶν *H1.* & 2. male. e Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀτανορθοῦν *J. V2. Fr. H. B.* male. f Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Καὶ πεῖσαι δὲ ἡμᾶς μεταθέσθαι καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βουλευόμεθα. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynices componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλεύεσθαι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βουλευόμεθα pro βουλεύεσθαι scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adscripsit ἴσως, βουλεύεσθαι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βουλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βουλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταθέσθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μεταθέμενοι τὰ εἰρημένα εἶπεν ἔχειν, & 4, 4, 14. Νόμους, ὅτου πολλάκις αὐτοὶ οἱ θέμενοι ἀποδοκιμάσαντες μεταθέσθαι. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγῳ καταχαρίζεται τὸ συνοίδειν, εἶτα ὀλίγον ὕστερον ἀναθέσθαι πρὸς τὰ κρείττονα, καὶ μεταθέμενος ῥᾷστα πρὸς τὸν ἀντίτονον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ μεταθέσθαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἑαυτῶν, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. ταυτα- 35
ζῶν ὑδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γὰρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ καὶ πλησίον τι, ὅ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα 40
μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· οὐ δὴ οὐκ ἔτι καταβῆναι, τῷ ἵππῳ θέοντι ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δείκνυς τὸν ἵππον. 45
καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ τοῦ φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, εἰρεῖτε ἁπλῶς μέν, ὅπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δὲ, ὅπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοχερ- 50
δείᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. ἐ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοσε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. 55
τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ χρημνούς. ἵστε δ' ὑδαμῶς πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦμὸν, τηλικαύτην 60
ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, ὑδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ 65
καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus? cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum hunc*, equum monſtrabat, *viſum fuerit*. Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati;* interdum, *Quo gloriae ſtudio;* interdum, *Quo lucri cupiditati.* Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλεύσασθαι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν *Fl.* In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὦ δὲ male *J.* & *Vz.* c Φαίνεται] Δύνανται G. d Ἄλλων] Ἄλλως *Fl.* e Πεσεῖσθε] Πέσεσθε *Fl.* Πέσεσθε marg. *A1.*

32. Βουλευομένοις] An βουλεύσασθαι; *F.G.*

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύνανται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. *J.G.G.*

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum *P.* haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta *Bz.* quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequissimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim versari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu discas, quam illum non viros modo bonos, sed ipsos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, simulacra Deorum adspice, utris similiora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, sed barbarorum etiam templa circumiens inspice, utrum capillati sint Dii & barbati velut ego, an sicut vos tonsi fingantur pinganturque. Verum etiam sine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipsos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομῶντες, καὶ ἐπιειχέσταλοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες, οὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γοῦν τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τὰς δὲ χρυσᾶς στεφάνους, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς καὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνοις ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς πρέποντος, εἶτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει πρώτιστον, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς ἐξυρημένοι πλάττονται, καὶ γράφονται; καὶ μήτοι καὶ ἀχίτωνας ὁρᾷς τοὺς πολλούς, ὥσπερ ἐμέ. τί ἂν οὖν ἔτι τολμήσῃς καὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαύλου, ὁπότε καὶ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omisit *Va.* g Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *Ha.* h Αὐτοὶ] Nihil mutare *Pl.* addit *Solan.*

ergo expressi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *Va.* abest οὐ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel εὐδαιμόνων omissum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetst.* vel id pro ἀνθρώπων substituendum est. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

ΛΥΚ.

Ἆρά γε ὁ γνῶναι τὸ σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδὲ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὸ

LYC.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehende-

re

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. F. Ald. B1. H. P.* &c. ψευδοσολοικιστὴς *Th. Mag.* male in v. τιθήσιται. Sed recte ψευδοσοφιστὴ idem v. 2. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *B1. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἆρά γε] * Βυλόμενος ἄπαυλα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὁ δὲ Λυκιανὸς βυλόμενος † — εἰσήγαγε σολοικίζοντα, καὶ διὰ τοῦτο ψευδοσοφιστὴν αὐτὸν διόμνυται ὁ ποιητὴς εἶναι ὁ Λυκιανὸς σολοικίζων, ὅτι δεῖξαι τὸν σοφιστὴν μὴ δυνάμενον εὐσύνοπτα σολοικίζοντα. *V.*

* Βυλόμενος] Lacuna hic est in V. Deest nempe εἰληχὼς, aut simile quid. *M. du S.*

† Hoc fuit Initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Clav.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum exploraſſe. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit τῶν δὲ ἀλλόσωμον † ἀλόγων. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τιθήξει, quodque pluribus post Cl. *Graevium* ostenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ὑπερατticίζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, eradas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribliginem habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque positis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo. A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν εὐγενῆ παρεκέκραντο Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐκγραικίδησαν διὰ τὴν ἐν Σόλοις οἴκησιν. Ut *Eustathius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo soloecissabo.* Quae locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥκω, inquit *Thomas Magister*, ὅτε ἀ-

πὸ

re ſic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipſe ſtribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, ſi a ſtribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem poſſis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito ſtribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non obſervante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem ſoloeciſmo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rurſus vero conſi-

ἕτως ἔχοιμι; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φῂς ἐ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν τοῦτο σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος γὰρ ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἔστιν ἕτερον φαράσαι δύνῃ τοῦτο δρῶντα, ἢ ἐλέγξαι τὸν λέγοντα; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμὲ λαβὲ σολοικίζοντα, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπιτάμνον. αὖθις δὲ σκόπει, εἰ γάρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπιτάμνον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπιτάμνῳ male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ἢ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πῃς ἀλλ' ἄρτι ἥξομαι ἐ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἥξω μεθ' ὅτου εἶπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἐ παρῆκμάνα, ἄρτι ἦκα, ἢ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctiſſimus interpres *Joannes Nunneſius.* Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus ſignificant ἄρτι particulam futuro junctam non carere ſoloeciſmo, cæterum praeterito & praeſenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Jampridem enim ſoloeciſſare geſtio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic deſiderantis vim habere, & eſſe praeſentis temporis, cum a themate σολοικίζω ſit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς infra videbis, dum in verbo διάφθορας referemus Moſchopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non poſſe jungi praeſenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα ſcribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praeſenti jungi. Alioqui parum Attice dixiſſet *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἥκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑπογυίου ſignificare, hoc eſt, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, ἢ νῦν δή ὅ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Ariſtophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι Θεὸν τὸν δικαίτατον ταύτῃ ἐγὼ ἢ τύραννα ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ ἐδίμην. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄνεσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Euſtathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνίστημι φησί, τῷ παρωχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα· τὸ τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ ἢ τῷ δή· ἤδη δύο γενικὰ ἔφθητο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι σίκοσὸν ἔστι ἰσχί. ἢ τῷ μέλλοντι, εἰ ἐ δώσει ὁ Λυκιανὸς ὡς τοῦτο ἀπαρίσησας, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀντὶ τοῦ, ὄντως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθὸν, ποῦ λοιπὸν θήσομεν τὸ Λυκιάνιον σολοικισμὸν, τὸ λέγοντα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, ſed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus verſus eſt & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta eſt, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quae & ipſa futurum reſpuunt. *Sueton.* Auguſt. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviae ſororis ſuae filio tantum quod pueritiam egreſſo, deinde ut is obiit M. Agrippae nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, qua tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus eſt Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente ſole.* Veſpaſ. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Haec cum ſcriberem, tantum quod exiſtimabam ad te orationem eſſe perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Vid. *Euſtath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* l. c. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, ſed de ἄρτι agit, adeoque lapſus memoria *Euſtath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis deſidero; eſt enim pleonaſmus uſitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et ſupra ad *Aſin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπιτάμνον] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπιτάμνῳ. *M. du S.*

17. Ἐπιτάμνῳ] Ἐπιτάμνων legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλασῆσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶσθα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲ λέγω, καὶ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (*sunt*) quae scis, (*sunt*) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καταμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τ' ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους ἀρτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μὲν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δὲ σε *B2.* & *Amst.* Non habent σε ceteras.

18. Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ'] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μὲν, τὰ δὲ. *V.*
23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον ὑδέποτε μέλλοντος συντάττεται * ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὡσταυτικῷ, ἀλλ' ἰσοῦται ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ εὐκτικῷ, ὁσαύτως δὲ παρέχηνεν. ἴδοι ἂν εἰπεῖν, ὄφελον ἀκολουθῶ δυνηθῆναι. καὶ μάλιστα ὅτι ἐπὶ τοῦ νῦν προσκειται, ὃ ὑδέποτε ὑδὲ αὐτὸ μέλλοσι συντάττεται. Διττῶς ἂν εἰ τῷ ἐνὶ σεσολοίκισται. δὸς δὲ λέγει ὅτι τὰς σεσολοίκισται. *V.*

* Ἀπαρεμφ.] Videtur ἐπαρεμφάτῳ hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J.Clav.*

18. Ἃ μὲ οἶσθα, ἃ δὲ οὐκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲ ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μὲ, τινὰ δὲ, εἰ δὲ Λουκιανὸς λέγει, οὐκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ οὐ τῷ ῥητόρων διδάσκαλον. Ἔπειτα δὲ αὐτὸς ἃ μὲ προϊόντι ἐπιδιωνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ ἐνθουσιῶν· καὶ πάλιν οὐ Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς δημόσιοις, ὧ μὲ πάντα δραχμὰς, ὧ δὲ μνᾶν, ὧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔτος ἐξελέγχει τοῦτο οὐ ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲ ἐπισολὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπίστησεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφερήσαιλας, ἃ δὲ καλαπράσαιλας. Ibidem in eodem: δόδμα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐκατέμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῷα φιλία προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλλον τῆ πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπίσφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκον, ὃς δὲ παρέλυον αἰεί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίον. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* ἡ μὲ εἰς τιμὴν, ἡ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, ὃς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut D. *Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωθέντ᾽ψε, τὰ δ᾽ ἔκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Praec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνήσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅτερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν σωτάσσεται, ἢ παρελληλυθότι. ὡς τὸ, ὄφελον κατεδυθείησαν αἱ ὀδοί μου. Παρελληλυθότι δὲ ὡς τὸ παρὰ Θεολόγῳ· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν πραιφία. ἢ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε αὐτὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίλεται. Ἡμάρτηκε οὖν τῇ πρώτῃ, μόνῃ εἰδὲν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Mosthopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνήσῃ soloecismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth.* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον σὺ ἅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὄφελον, ὄφελες, verbi figura potius usitatam, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* profesto necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confecisse. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοιμι ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Ἐλελήθεις, καὶ σεσολοίκισται [b] τέτρακλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ἂν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἴπερ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καταπράξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ προίθι γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲ εἰ-

b Τετρακλῆ] Ita *J. H. P. B1. &c.* Τριπλῆ *Fl.* *c* Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ προίθι γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Καπῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσέθηκεν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντι τι ἔμπροσθεν ἄλλο. καπῶς ἂν ἐ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπὶ πρῶθι φησί. *V.*

mina in Graecis servaram, qualia inveni in *P.* Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισης integre. Vid. Lectt. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & Gesn. sic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενεῖς] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φῶν, inquit, ἄμα ἐ τ' ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὸν τε ἐ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἣν' ὀλίγῃ, τήν ῥ' ἀμφ' ἔτι ἐ ὠδῖνι λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides levior posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυσώπους *in finis fabricatus*. *Appianus* in Libyca historia; διέπλευσεν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενεῖς ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγενήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενεῖς] *Adultos.* qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* est illud σε. in reliquis deest. *M. du S.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδέκαθλον γοῦν ἆθλα οἷς τοῦτον εἷς φοιτῶν ἐκτελέσειεν. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνι τ' ἆθλα εἶπε ἀναγκαῖα τὰ μῶλυ. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὰ ἆθλα δύναιτο ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: μὴ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἄπαθλα & νικητήρια idem significant propemodum. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: τὰ μὲν γὰρ ἐ φυγὴ ἐπίχειρα τ' ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἴσχει. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἄθλον διαφέρει. ἀρετινικᾶς μὲν γὰρ τ' ἀγῶνας θηλεῖ, εὐδιτίμους δὲ τὸ ἴπαθλον. Paria his scribunt *Moschopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moschopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλον ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Συνήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique, siquidem voluisses.* Sic interpretare. Ut συνήσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset συνῆκας ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen συνήσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto soloecismum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino usitatius est. *J.G.G.*

Συνήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Excitat Lycinus Soloecisten, ut, quandoquidem male sequatur praecuntem, id est Soloecismos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἆθλας. Quin etiam συνήσω ἂν soloecum pronuntiat Scholiastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὰρ νῦν ῥηθὲν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

a Κακὸν] Sic *Fl.* & P. Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γυνικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγὼς, τὸν λαγὼ ἡ γυνὴ, ἡ δ' αἰτιατικὴ τ λαγὼν μ τῦ * νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

* Νῦ] Νῦν prave editum ante, & erat νῦν hic male in V. Sed mox ν. tantum habet, etsi in Impr. νῦν ubique editum sit. *M. du S.*

46. Κακὸν] Κακὸν. *F.G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecissimum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J.F.R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δὲ φησι, τ λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς οὐ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μ τοῦ ν, λέγει. Λύσας ἵππους ἂν τ λαγὼν σωπαρέσειεν ἡμῶν καὶ οὐ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλε τίκτων τ λαγὼν ὀφθησόμαι. Ξενοφῶν δ' οὐ Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν. λαγῶ Ε ὠδεσκωμένως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεών, καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκείνων λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τ λαγὼν ἰωνικῇ αἰτιατικῇ ἐπάλληλός ἐστιν ἡ ὑπὸ Σοφοκλέους οὐ Ἀμύκλᾳ Σατυρικῷ πλησθυντικὴ ὀνομασία·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἵππουι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ λέξις τοῦ ω. Ὑπερπλησίως προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι οὐ Κόλαξιν, ἵνα μὴ παρὰ μ βατίδες καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες ἀλίπορδες. ὡσί δ' οἱ Ε ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὠδεσκωμένως προφέροντες. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰς εἰς Ω λήγουσα τ ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, καὶν μεταληφθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, καλῶ, νεὼς, κάλως. ὕστως δ' ἐχρήσατο τῷ ὁμοπαθεῖ καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἴλωτας ποιήσας, εἴτά ἐστι τὸ μ Ἰωνικὸν λαγός.

Λαγὼν τυράξας πτίσει τ Θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγὸς. ὡς Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἵππουι, λαγοί.

Τὸ μὲν τοι ἡ πτῶκα λαγωὸν, μ μὲν ἐστι Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. τὸ δὲ Ἀττικὸν τὸ ο. *Typhon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τ λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *litera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapies. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Atheniensis* λαγὼν, ναὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὼν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί· *Grues, cornices, noctua, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant raja, lepores & foeminae inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronunciandа est, quandoquidem quae vocabula in* Ω *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλῶς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὼν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὼν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi, lepores. Quod vero dicunt* πτῶκα λαγὼν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* α, *sin Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὸν, ut hic Lucianus, qui & *de Domo* sua: ἀπῆχον τ λαγὼν. *Herodotus* λαγὼν μαχαιροπάρυφον. Ibid. ἐδίωκον τ λαγὼν κύν. Idem in *Polyhymnia*: ἔκτα Ω γὰρ ἔτυπτε τ λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγωὸς dixit, & in Melpomene λαγὸν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τ λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅσων δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τ λαγύ. Ibidem ἐσὶ δὲ Ε ἀνὰ τῷ αὐρίσκειν τ λαγὼν ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγύ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἐπιτετάρμΩ αὖτον ὡς καστῶδι τ λαγύ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θέειν ἰωνοπολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῷ, Ἀγαμέμνονος, inquit, ἐδείσθην ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, λέξ τ ἀγορᾶς θεῖν βοῶντες καὶ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξεν; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἆρα παρῆξεν. *Sane praeteriit. J.G.G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50 παρῆξεν; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὰ λαγώ· εἰ δὲ μή, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν

50 παρῆξεν] Adoptavi ex *F. V2.* & G. παρῆξαι cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, niſi Atticae dictionis & elegantiae gnariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deſiderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes? doleatque ſe praedenſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῖν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Quom. Hiſt.* c. 57. Καί τοι ποιητὴν ὢν (Ὁμηρ&) ὠθεῖται τὰ Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἄμεινον ἦν ἐφ' ἵππου ἐχομένη τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἱμηνιάδα πεζῇ συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ τριφάσῃ μὲ ὁ κύκλος τὴν κεφαλὴν ἀφεθεῖ. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω. *Demoſthenes* I. contra Philipp. συμπαραλεῖπε ἄνω καὶ κάτω. niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *pone ſequi, comitari:* apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus τῷ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere.* Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſicubi alibi, una cum eo circumferaminí ſurſum, deorſum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἴδοι ἄνω. Ita & ἀλφεῖν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὰ τ' ἀπολαύσεως, ὡς ἅπαν ἀλφεῖ τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴδοις δρόμον ἐπὶ τὸ ἱερόμνημον ιόν. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πλεῖ, καὶ νεῖ, καὶ θεῖ κατὰ τὸ κλύδων&. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖ φέρων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖ. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Εκκλησ. vſ. 109. Ὅτε ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ καλαύτη). Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θέειν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec reperiri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ἐτταῦθα κατέμεινεν, ait de Aſſyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ φίλοι τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς καλαθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῖκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλαθεῖν. *J. J.*

Ibid. Μεθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum μεθῆκα dixiſſet θεῖν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim μεθῆκα λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſane optime θεῖν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῖν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἁλόντας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, εἰ μὲν νῦν σε μεθῆκα θεεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγοὶ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼ δὲ ἑλαφοι, & οἱ λαγώ ὦνε λάλαι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς ἃ μὲν χαρίᾳ φεύγειν αἱροῦνται οἱ λαγὼ σὺν τούτοις τὰ δίκτυα δυσεμβάλα ἐπιτήδεια ἦν σὺν τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐλίσθη. Quae male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles tetendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaeque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἱρεῖσθαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν παιδιᾶς διέφθορας] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus:* διέφθορ& ἀντὶ τοῦ ἀλφθεῖρον, ἤ τὸ ἀλφθαρμένον. Ἀριστοφάνης γὰρ Κέρασι· διέφθορ& τὸ ὄρνιν. Μένανδρ& Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἔστι τὴν κόρην διεφθορώς. Ὅμηρ& φρένας ἠλὲ διέφθας, (id eſt, διεφθάρης τὰς σαυτοῦ φρένας) ἀντὶ τοῦ διέφθορας αἷμ' ἔπτεις ἀτιχῶς σολοικιστῶς. *Phrynichus:* Διέφθορὸς αἷμα τὸ ἀμαθῶν τινες ἰατρῶν οὕτω σολοικίζουσιν. δέον λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορα, διέφθειρα. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφιλῶν πολὺ τῷ διεφθαρτ& αἵματ&. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ παχυκτοῦσι μηδὲ διεφθορόσι φλέγμα ἐ χολὴν τινά. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον. Διεφθορόσι τισὶν ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτων& ἀργυροτροφία ἐπιχειροῦσα βίοις διεφθορόσι. *Joſephus* V. Orig.

ἄγαν παιδιᾶς διάφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸς σὺ ne corrupiſti (*corrupens es*) ut neque in hoc
τοῦτο [a] σολοικίζοντας καλανοῆσαι. ἢ γοῦν ipſo (*verbo corrupiſti*) male loquentes depre-
προέχειν αὐτῷ τὸ τυνά. hendas.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· 4. SOL. Quomodo iſta dicas, non in-
ἐγὼ δὲ πολλῶν ἤδη σολοικίζοντας καλεύον- telligo equidem. Verum imparilitates mul-
τα. ΛΥΚ. Καὶμὲ τοίνυν εἶσῃ τότε, ὅταν torum jam deprehendi. LYC. Igitur me
τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλα- quoque tunc deprehendes, cum puerulorum
aliquis fies eorum, qui nutrices ſuas lactant

(la-

a Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ *Fl.* omiſſo καλανοῆσαι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν] Ἐσταὶ φησὶ ὁ πρόσεστι τῷ σολοικισμῷ ὡς τινα ἐσολοίκισα. τοῦτο χάριν οὐκ ἔγνως ὁ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ἡ δὲ ἀντιστρόφως ἔφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα λέγουσι διαφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἢν μὴ κρίνωσιν οἱ διαφθορότες τὸν λόγον. *niſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διάφθορον, inquit, αντὶ τοῦ διαφθάρη. Ἀκριβὼς δὲ τῷ Ἡρακλείδῃ ὁ Ἀσκληπιοῦ Ἀλεξάνδρῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διαφθορὸς τὸ σῶμα. ἄπαξ δὲ αὐτὸ τοῦτο ἔφθορε. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕστας τί μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἔστι δὲ ὁ παρακείμενος ὁ χρῆσις. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ· Ἢ πῶς τοὺς Ἀθηναίους εἴη διαφθαρκώς. *Joſeph.* ὧν δὲ αὐτὸς ὁ τῶν διαφθορότων τοὺς ὀφθαλμοὺς συνωμοσμένους. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἐμπυσαίαν αὐτὰ διαφθορότα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας καὶ τὴν ἐκείνη ὁμιλίας διαφθορέσι αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βάλλεσθαι ὡς διαφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: Φαιδίμῳ δὲ ἰσοφοίτᾳ διαφθορότι ἤδη αὐτῷ τὸν ἄρθρον. Et in eodem: Ὅμοια δὲ τῷ μειρακίῳ Οὖφρ, διαφθορὸς ὑπὸ τοῦ κολάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διαφθορότων ἀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes. J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τυνά] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲ γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸν τινα & τὸν ἕτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum actívum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τυνά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepſiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, absque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolœciſmo ſolœciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μεταβατικῶς ἀ ἔστιν, ἢ θηλάζουσι τὰ τεχθέντα ἀμεταβάτως. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Attice igitur Ælianus XIII, 1. Ἡδέως τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται ὑπ' αὐτοῦ θηλάζων τὸ αὐτὸν ἀ ἔτικε. Et *Lyſias*: Ἐσταὶ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἃ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ παλαὶ αἱ οὐκ ἐγεννῆσαν, καὶ μαστοὶ αἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ παλαὶ ἃ βασάσασά σε καὶ μαστοὶ ὃς ἐθήλασας. Dic igitur τῶν ἐκ τῶν τίτθας θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, ἐκ τοῦ ἵππου θηλάζει ὡς τὸ παλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar fugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλάζουσαν vocat, & pueri θηλάζοντες ὤφθησαν τὸ θήριον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχεσθαι καλεύουσαν τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἔγωγε συμβουλεύσαιμι ἂν εἴ κυήσειεν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζων ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοιτα παιδία σολοικισμὸν ποιοῦσι] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας δὲ ἐσπερμάτισε· ἐγὼ παραδύτου. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτου θνητὸν προσφυόμενοι ἀπεργάζεσθε ζῶα καὶ γεννᾶτε, τροφὴν τε διδόντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Deorum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod eris immortale, partem attexitote mortalem. Ita orien-*

(*latent*). Aut ſi ne nunc quidem me ſtribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*creſcentes*) pueri ſoloeciſmum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec ſi ignorabimus, nihil intelligemus noſtrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum eſſe ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ὑ νῦν ἔγνως σολοικίζοντά με, ὐδὲ αὐξάνοιτα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσ τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, ὐδὲν γνωσόμεθα τ ἑαυτῶν, ἐπεὶ ὐ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

b Ἢ] Πιούσας *Fl.* omiſſo ἢ. c Παιδία] Παιδίοα *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοιτα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἤδη οἰκτῶ παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφελεῖ γὰρ ὁ τ δυνητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τ ἄν. εἶεν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, ὐδὲν ἂν γνῶμεν ὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ διπλῆ σεσολοίκισαι, καὶ τῇ ἐλλείψει τῦ ἄν, καὶ τῇ τῦ μέλλοντ χρήσει, τῦ γνωσόμεθ ἀδέκτοτε γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττον). *V.*

In altero *Voſſiano* ſic: [ἂν] ἐτέον ὅτι μάλλοντες ἀδέκτοτε μὴ τῦ ἂν ἐκφέρον). ὁ γὰρ εὐφρατᾶς ἔξω ἂν, καὶ ἐρῶ ἂν. Λέξ τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ὅ τι τοῦ ἐνεστῶτι ὁ ὠριστικμένῳ, ἵνα μέλλοντα δηλώσομεν. μέλλοντ δὲ ὄντ, πῶς χρεία τῦ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μὲ ὄνομα ἐκεῖνο, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. ſequens, in quo refelluntur quae hic prave obſervata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc ſcholium exiſtimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & conſumtos ſatu recipiatis. Sed pro *ſtatus* in hoc loco legendum eſt *ſatus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, ſed originem & cauſas originum. Et ſic legendum eſſe, ex Græco ſatis conſtat, ubi στάσεις legitur, quod Cicero *ſatus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum eſt, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum ſalaciamque Cœli ſatu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum ſatu orti eſtis, attendite. Tuſcul.* quæſt. lib. II. *Cultura animi Philoſophia eſt, qua extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad ſatus accipiendos.* Idem de ſenectute: *Quid ego vitium ortus, ſatus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' οἶκος. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: καὶ τοὺς πανώλεις μόνον' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur caſtigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Eſt tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολέμους τ' αὔξοντα' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroaſtri*: μὴ σύγε αὔξαν τὸν ἀμαρμάκην. *Syneſius* περὶ Φιλάκρας paſſive dixit: ὅτι τρίχες καὶ τοῖς ζῶσιν ἰσι νεκροὶ, ἀλλ' ὅτι τεθνάσιν αὐξοῦσι, id eſt, creſcunt. Active autem, ὅτ μὲν ἦν καὶ αὐξήσειεν ἡμῶν ἐν τῇ πόλει τ τ ἱκμὶς ἀπὸν κατάλογον. *Syneſius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Rationem autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρόφει, τόδ' αὔξει βίοτε πολύπονον. Id eſt, *Herculem alit & auget induſtria*, Interpres Græcus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τῦ αὔξεται. Condonandum autem eſt reverentiæ ſacræ ſcripturæ, quæ his ſuperſtitioſis Grammaticorum & Atticorum legibus ſemper ſoluta fuit. Magnus *Eraſmus* in illud Apoſtoli ſcribens quarti ad Epheſios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere ſignificationem quam neutralem. Sed praeter ſuperius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controverſiam bis capitur active. Is eſt in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠύξανεν, ὥστε ὔτε ὁ φυτεύων ἐσί τι, ὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quæ ſubjiciemus exemplis, paſſive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloſſ.* II, 19. II. *Theſſ.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι καὶ γνώσει τῦ Κυρίου. *Joſephus* in quarto antiquitatum: Ποσῶ μᾶλλον αὔξειν καὶ φύειν. *Thomas Magiſter* ſentiens cum Eccleſiaſticis ſcriptoribus diſſentit a Luciano, quem operæ pretium eſt audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργητικοῦ, οἷον αὔξει ὁ Ἥλι, καὶ ὁ ἀγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τῷ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐεργεσίας ἃ παρὰ Θηραμένους, ταύτας αὔξειν, μὴ τοίνυν ἴσως. Καὶ αὔξει αὐτὶ τῦ αὔξεται, Ἀριστείδης δὲ τῷ εἰς Ῥόμβιον· Ἀλλὰ καὶ εἰκότως ἠύξητο ἡ ἀρχή. αὐξάνω ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξεται δέχε) δὲ αὐξάνομαι ἐπὶ τῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δὲ τῷ αὐτῷ λόγῳ· Οὕτως ἐπαύξη ὁ πατὴρ ἐμοῦ. Hic docet αὔξειν eſſe augere, facere ut aliquid creſcat; interdum tamen accipi pro creſcere, quod unico ex *Ariſtide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi paſſive pro creſcere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* ſententia. Tu vero, quisquis Atticus eſſe voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, paſſive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametſi elegantiſſimus ſcriptor *Joſephus* in ſecundo ἀρχαιολογίας paſſive dixerit, καὶ αὔξοιτο τῇ πάθει. Et eodem capite active: τὸν αἰκείαν αὔξειν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rurſus paſſive: φιλία ἀπὸ τούτων ἠύξητο. paſſive. Nec nobis obſtare debet unius *Ariſtidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λόγε. Lucianus in *Ana-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ σολοικίζοντα, ἢ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. χαίρω μὲν οὖν.

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀπεπαχθῶς, ἢ οὐκ ἤλεγχε τ ἁμαρτάνοντα.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo*.

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πίσας παῖδας ἔτυπτες. *V.*

* Πίσας] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ παλαι κλέα τ ἡρωϊκῆς πραπίδος. pro πάλαι. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔδοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Fonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloeciſmus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora*? Docet *Suidas*: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἄρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. 610.) τ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ὥρα ἐστὶ τ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξηταζον ἐ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξάρπασε τ νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μὴ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄστ' ἀπώλετο, οὐκ Ἀττικὸν οὐδὲ ἀρχαῖον, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐστὶ δ' ὅτε τὸ τινὰ σημαίνει, ὅτε τὸ ἄττα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁπηνίκα. Sic huc locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐκ ὥρας ἐξήταζον ἐ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρους. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτουν, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τ ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὁπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero*: Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque reſtum. Eſt vero dictum pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque tinà ſignificat, neque* ἄ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter*: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἐπὶ χρόνου. Ἐπὶ γὰρ ὥρας δηλοῖ μόνον. Εἰπόντ δέ τινα, πηνίκα ἀποδημήσεις; ἴσως εἴπῃς μὴ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ὀφθὰς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὔφρηνεν παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ἀναύστους δὲ τὸ πηνικαῦτα ἢ τὸ πηνικάδε, ἢ ἡνίκα λέγε. Πλάτων δὲ Κρίτωνι. Τί πηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ὑ πρωΐ ἔτι ἦν; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρ βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε ἥκατε ἢ ἀνθρώπων ὑδές. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί κωλύει δ ἡμᾶς αὔριον καῦς τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora*. *Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἐπὶ τῆς πότε. ἔστι δ' ὥρας δηλοῦν· οἷον εἰπόντ τινός· πηνίκα ἀποδημήσεις; ἴσως εἴπῃς ἴσως ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθὰς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Numeſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ μαθητὴς τ ὑποκριτήν, πηνίκα εἴη ὅτε τ σκηπτὸς ἐλάῃ, τοῦ δὲ εἰπόντ, ὡς μεσημβρίᾳ τυγχάνοι ὄντα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας; ὀπηνίκα. μικρόν τι μὴ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' αὖγε κύκνοι πηνίκα ἡμῖν τὸ λεγυρὸν ἐκεῖνο ᾄσουσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, ἀναγίνῃ τὰ περὶ τ μεταβολῶν; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, πηνίκα ποτὲ) ἔτος ἀμελῶς παροφόμενα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀριστοῦνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμενα, ἢ κὴ τὰς κόμας ἀσκιλιφόμενα, ἢ περὶ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua dici hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſpones, Ἀριστῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμενα

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μύτοι γε † ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξεισι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῇ σοι περὶ τῆς σήμερον ὡς ἐξιών; ἕτερος δὲ φήσαντος, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, πῶς φῄς, εἶπε· τέθνη-

73. Πηνίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ †ἤμωρον, ἐπεὶ οὐδεὶς γάρ. τί δὲ φησι ἐρωτᾷς τὸ πότε ἔρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἴπωμεν, τὰ τῷ πατρὶ λέγομεν, ζῶντος τοῦ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνηκότος. *V.*

† Ἤμωρον] Lege σήμερον. Sed absurdum est Scholium. Idem mendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τῷ πατρὶ ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνηκότος. *M. du S.*

μαι, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum ſpatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipſum nunquam exſpatiatur: moras etiam aegre ferentis eſt. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc eſt, *Acquieſco patriae legibus & conſuetudinibus.* Cum proprie & Attice haec verba ſignificent, *habeo ſatis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ οὐ πατέρων ἀλλὰ γονέων χρήματα, ἢ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθη. Divus *Baſilius* contra foeneratores: Ἴσως καὶ τῶν πατρῴων ἐστέρησαι, *poſtmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδιδαξάς. Idem in *Anaxagora*: Ὃς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς συγγενέσι. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κἀμοὶ γένοιτο τῶν πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, niſi quod πατρικοὶ φίλοι & ξένοι cenſet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas.* Pro *Ammonio* facit illud *Ariſtophanis* in Avibus; Ὦν ἡμεῖς πατρικὸς φίλους. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: πατρῴων, inquit, φίλων ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πᾶσαν ἀπένειμε τοῖς πατρῴοις φίλοις Et non longe poſt, τοὺς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀλλάξασθαι ἠξίωσε. Et *Baſilius* contra foeneratores: Καὶ πῶς ἐν πατρῴας ἀπωμόσω φιλίας. *Moſchopulus*: πάτρια ἔθη τὰ τῆς πόλεως, πατρικὸς φίλους καὶ πατρῴους κλπ. Operae pretium eſt & *Pollucem*, qui inter haec nullum facit diſcrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ δὲ πατέρων κτῆσις πατρῴα, πατρικὰ, πάτρια, προγονικὰ, καὶ ἱερὰ πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ πατρικὰ, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moſchopulo* conſentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἔθη ſcribendum eſſe dicunt, notandum eſt τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia eſſe eo ſenſu apud auctores idoneos, praeſertim apud *Heliodorum Epiſcopum.* Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Joſephus*, ἐξέβαινε τῶν πατρῴων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel ſi quis vivo adhuc patre dixerit, ſe ſatis amplum habere patrimonium, non effugiet ſoloeciſmum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur λάτρις τῶν πατρῴων προσκυνητὴς ἦν, καὶ θαυμαστὸν τὴν Μηδικὴν μετεδιώκτευεν ἑαυτὸν, abuſus eſt pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Caeſare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τὸν ὑπατικὸν ἐκ μὴ ἀναγκαίου, μήτε ἐκ πατρῴων, μήτε ἐξ ἐπιγονίας τινὸς, ἐκρῆναι. *Ac ipſe vivus, & neque legibus patriae, neque ob aliquam culpam eo ſc. conſulatu ſe abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Chriſtodori Coptitae: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ιϛ. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια ια &c. *De moribus urbis Conſtantinopoleos, Theſſalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος diſtinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipſis Auctoribus docet Cl. *Graevius.* Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad univerſam Patriam ſpectet. Sic dici πάτρια ἔθη. Eſſe tamen, ubi diſcrimen illud non obſervetur, oſtendit Vir Eruditiſſimus exemplo *Joſephi*, *Luciani* ipſius, & *Dionis.* His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος uſurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharſis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀχιλέως ἐν Ζαμόλξιδος, τῶν πατρίων ἡμῖν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἐκάστου ἀπὸ τῆς πατρίδος, ὡς ἐν τοῦτον τὸν θεὸν, εἰ καὶ κοινὸς ἦν, ἀλλ' ἴδιον ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν. Locum integrum adſcripſi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetiſſima vulgati Interpretis verſione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, qui non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria ſolem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& ſi communis eſt, tamen unicuique exiſtimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clariſſime, πατρίους θεοὺς, hic eſſe πατρίους, ſive πατρικούς. Iterum Noſter in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνεύσεις, καὶ ἱερῶν πατρῴων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῴων ἐθῶν pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. verſ. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Weſſ.* N°. 81. πατρικὸς φίλος praefert. Ita πατρικὸς ξένος, φίλος, quando non ad patrem ſolum reſpicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre ſuo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, ſ. ab univerſa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria poteſtas*, quae ad ſolum parentem ſpectat. Verum πατρῷοι φίλοι He-

τέθνηκε γὰρ ὁ πατὴρ σου; ἄλλος δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλιώτης ἐστί μου· ἐλάσθαντες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρον ὄντα. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεινὰ ὀφλὼν μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nescio quomodo ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Ebrius est*; (ebriosus) *Ma-*

a Συ] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοίως γὰρ ἴδιε εἶπεν, ὁμόγλωσσος, ὁμόφυλος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γὰρ ἅπαντες ἀλλήλοις φασὶ, ἀντὶ τοῦ πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων ἐν τοῖς νόμοις, *τὸ πατρῷ ἐχρήσατο. *V.*

In altero *Voss.* Cod. sic: † Ὅστις Σκύθης ὁ αἰσχρὸν Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ἅτε πάτριος, ἢ πατρώνυμος.

80. Μεθύσης] Μέθυσος γὰρ, ἀλλ' ὁ μεθύων. *V.*

* Τὸ πατρῷ] Lege τῷ πατρίῳ. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ—. *M. du S.*

† Ὅστις] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet exilem lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Cl.*

rodian. III. 15. 13, de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῷαι αὐτῷ σύνοικοι ἐπεδείκνυντο. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλιώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μου. Ut hic locus intelligatur, adscripsimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους ὡς πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσι. Ἀρχιππος δὲ ὁ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ τῶν νόμων ὁ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατρῷος εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δυοῖν δὲ λεχθέντοιν μόνοιν μηχανὰ, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μάλιστα ῥᾳδίως δυλεύσειν ἀσυμφωνοῦσιν εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτου Ἀττικόν ἐστι. ὡς γάρ φαμεν πολίτην τὸν συμπολίτην, καὶ ἑλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, οὕτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην. Καὶ ἐπὶ Θηλυκοῦ ἡ πατριώτις φασὶν ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ φωνὴ αὐτὸν ἐπεπάσατο πατριώτης οὖσα. Xenophon etiam πατριώτην ἔπεσι dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χώρας δοῦλος. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἀνὴρ τὸν αὐτὸν λέγων Ἀττικῶς ἰριῆ. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολίται inter se dicantur Graeci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris aetatis scriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallae*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Thesco & Heraclidis, quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρησὸς ἀνὴρ πολίτης ἐφὶ ἕκασον. In quem locum scribens interpres: Οὕτε συμπολίτην, φησὶ συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μὲν τοι Εὐριπίδης ἐν λόγοις ᾧ ξυμπολίται τῇδε βασιλεύσῃ χθονὶ ϵ τῇ τιθευσῃ νῦν τιν' ἀμύσαι χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Thesei intercidit. Legitur & haec vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον τοὺς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς ϵ φίλους. Et *Aelianum* III, 24. Μανίσται τῆς τοὺς Δελφοὺς ἀφικόμενοι Θεωροὶ συμπολίταις παισὶν ὀργιάζουσιν. Apud eundem legitur etiam συμπολίτης Λητοῦς ἀδεσπότου μὲν τῆς συμπολίτου βοῦς γενομένης, ὑπὸ δ' ἀνδρὸς, καὶ τοῦτο δικαίου ἀγασθέντος, ἐς δὲ ἀνάκτορον. Quae vox & apud *Eupolin* legitur teste Polluce. Sicut apud *Isaeum* in Panathenaico συμφυλέτους Τοὺς δὲ συμφυλέτας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν ϵ τῶν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολίται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolae *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolae ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cytharonem vocat πατρῴον Oedipi: Ἀστέρων ὦ Κιθαιρὼν οὐκ ἔσῃ τὸν αὔριον πανείλιον μὴ οὐ σὲ γᾶν ϵ πατρῴαν Οἰδίπου ϵ τροφὸν, καὶ μητέρ' αὐξὼν ϵ χορεύσεσθαι. *Dies crastinus haud abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus.* *Athenaeus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατρώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, aeque vitiosa est ac Graeca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινὰ ὀφλὼν μεθύσης] Solocismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ὁ μέθυσος vel ὁ μεθύων, τὸ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύσης γοῦν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσην, τὸ κάρδαμον ἔπια. Θεόκριτος ὁ Καμιρεύς. Πρεσβύτης φίλοινος μεθύσης. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τοῦ ἀρτίως ὑδρὶς τοῦ δειπνῆσαι ἔλθη. Ἐπὶ δὲ Θηλυκοῦ Λεωνίδης ἐν τῷ περὶ τοῦ λάλου μελίττης· Οὐκ ἔστιν ἐγὼ ὡσὶ μέθυσος. Σὺ τοίνυν Ἀττικῶς ἐπέρρωσο ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύων λέγε ϵ μεθυστικὸς. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρωϊκῷ βίῳ· Εἶφα δὲ αὐτὸν ϵ μεθυστικὸν ϵ ψιάστης ἰόντα.

Beatris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-85 ἔφη, λήψῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρου δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀφ' οὗ [e] δύο μμ. ἠκήν, 85 ἔφη, [f] λήψῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

ἑτέ-

[b] Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A*1. recepi. Λέοντας Edd. [c] Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. [d] Πάρεστιν] Παρῆσιν *Fl.* [e] Δύο] β *Fl.* [f] Λήψεται] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Λήψῃ male *J.* cum *V*1.

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα δὲ ἡ ἀνδρία δι' ἰσόδ. *M. V.* Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμβανόμενον Λῆμμα ἀφ' οὗ τὸ φρόνημα.

τα. Ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, μισθύσα ϛ μισθύη. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ἀργὴ μεγάλη γυνὴ μισθυσα. Idem tamen XIX. πᾶς γὰρ μίσθυσ ϛ πορνικὸς πτωχεύσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μίσθυσ dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λοίδορ ἢ μέθυσ ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μέθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μισθυσ πὴ πάρουσ dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μίσθυσ ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μισθυτικὸς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μισθύστριαν ἢ μισθύσαν. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μισθύσης dicunt. quare μισθύσης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ οὗ δ' ἤρξατο τ μισθύσαι Ἄλκις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μίσθυος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μισθυτὸς ἦσθα θίλας, legendum μισθύσης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἐτέρου δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Soloeciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis veteris codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρου δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὼς. vide quæ ſupra notavi de λίλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λ & μ ponunt ll. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λῆμμα auctore *Ammonio* ἀφ' οὗ φέρει. Λῆμμα μὲν γὰρ δι' ἰσόμ. τὸ εὔθρεμμα τ ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τόνους, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ ἀφ' οὗ μμ. hoc eſt, λῆμμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα, inquit, ἀνθεκτικὸν in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρίᾳ δὲ λήμμασι. *Joſephus* VII. ἀλόγιστος καὶ πολλοῦ λήμματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρίαν μὲ αὐτοῦ τὸ λῆμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κατοχὴ, inquit, λῆμμα τ θυμοῦ θηριωτικὸν. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobæo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τῦ Ἀχιλλέως ἀλλοῖόν φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος ϛ προθυμίας ἀναφέρει. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέβρυσι. pro λήματα. *Heliador.* tamen in ſexto recte dicit: γυναῖα μὲν τὸ λῆμα, σωστὸν τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλας παῖσας λῆμ' ἔχων τιθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄμετρον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ϛ φύσιν. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὸν θυμὸν, τὴν ἀνδρίαν, τὸ ψυχῆς εὔθρεμμα, τὸν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλλὰ. Δεῖ δὲ πόνου πρὸς τ τάχιστ ϛ λήμματος. Παράπηγμα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ εὐθαρσήματι τ ψυχῆς ἐνεκαρτέρουν τοῖς δεινοῖς. *Joſephus* in VI. Ἀλλὰ. Καπὸς ἐπάνω τῷ εὐθαρσήματι τ ψυχῆς Ἰουδαίοις. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δὲ ἀλλὰ σώματος ϛ εὐθαρσήματα ψυχῆς ἀλίγα δὴ τ αἰσυμήτης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲν πάρεστιν τῷ δὲ σὺν ἄτολμον. Idem in Ranis: καὶ Ἡρακλέα τὸ χρῆμα ϛ τὸ λῆμ' ἴσχει. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχᾶς λήματι πειθόμενοι. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα θάμιστον. Idem in Alceſtide: Καλὸν τὸ λῆμα κἀν σὺ ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δὲ σοὶ πάντα δὴ κάλων ἐξιόντι ϛ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *& lemma ferre vehementes*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, τ ἀνδρείης ἐγρατύνετο εὐθυμίαν ἐοῦσαν ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν τ ῥώμῃ σὺν ἴσοσι ἴσον οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος, πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμὸς φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, καὶ φεύγω· σὺ, ἔφη, καὶ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, τὸν

quit, *accipiet*. Alio dicente, *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus; Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo (Timeo) virum & fugio; Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ οὐ φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς * λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἡδέσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. *V.*

88. Διαττόμενος] Τοῦτο ἐπάγγειναι οὐ πάνυ σημαίνει. *V.*

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶν ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. B.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μῆ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Casaubonus* male λῆμμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερορᾷς, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἁλώσ. Ὡς μὴ κατάφορον τὸ λῆμμα ποιήσει. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ κατάφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae exterſeris, cognoſceretur*. Ubi exemplaria τελμήματα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀπωλύσας ἴδοις ἂν' ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμὸς φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ὁ μείραξ dixerunt, non ὁ μείραξ vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν ἄν τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ὑπολωλεικὼς λόγῳ. *Venit igitur quispiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν ὁ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἐδόξει μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, καὶ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδόκιμα· μειράκιον δὲ ἀδιαφόρως πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μῆραξ μὲν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ μειρακίσκη μόνος Ἀριστοφάνης ὁ Πλούτῳ· Σὺ δ' ἄκιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μειράκια. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκη πωυθάνῃ γὰρ ἀριπῶς. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγει. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μειράκος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε ἐς ταῦτας μετὰ σοῦ τὰς μείρακας. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ ποιήσει σὺν ἐᾶν τὴν μείρακα μισεῖν σε ταυτί. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ὠθήσεται τι μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμοῦμαι μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις ἐκ πάνυ δοκίμων Ἀνθίππης ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ἐπὶ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ ἐπὶ μειρακίσκος ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ ἡ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μείραξ. ἡ μὲ κωμῳδία παίζει τὸν τοιοῦτον. Τὸ γὰρ μῆραξ ἐπὶ μείρακες ἐπὶ θηλειῶν τάττουσιν· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ἐπὶ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακες ἐπὶ μῆραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συνοικαζόμενον. Et *Heliodorus* in primo: Ἰσοδίκη) αὐτὸν ἡ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θυγάτηρ ἐστὶ ἐκ οἱ σὺν αὐτῇ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα ὑπεξελάσθαι, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι ἐκ τῶν ἐφήβων ὑπεξελάσας, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐνθυμήσῃ ἐκ βούλῃ) τοῦτον σκαλαβῶμαι. Id eſt, *ſuppicari*, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακας δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρηκέναι. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τῶν κιναίδων ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſoloeciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* l. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀτιμάζειν non dixerim. *J. F. B.*

83. Δι-

ſummiſſimus ; Lepidum , inquit , *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam , *Expello ; (Exire volo) Quem*, inquit , *expellis?* Dicente quodam , *Exſuperne (ſuperne) Ex*

Φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ ὑπὲρ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμῶ δέ τινα εἰπόντα, ἢ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινα εἰπόντα, ἐκ

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλή. τὸ ἓν κορυφαῖον ἀντὶ ἑνὸς) ὑπερβατικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

88. Διδίττομαι τὸ ἄνδρα, καὶ φεύγω] Soloeciſmus hic in eo eſt quod διδίττομαι poſuit pro metuo , cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Διδίττομαι τὸ δίκην ἤγουν ἐκφοβῶ, καὶ παρὰ ποιηταῖς ἐν λογογράφοις. Αὐτὶ δὲ τοῦ ἐκφοβοῦμαι παρὰ ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρος ἐν Β. Ἰλιαδ. Δαιμονίῃ ἔοικε κακὸν ὡς διδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat διδίκα poni pro metuo , διδίττω autem eſſe terreo. Διδίκα μὲν ἐγὼ ἀμυταβάτως, διδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιολογίαν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu* : Κύων τῷ χάσματι διδιττόμενος. *canis ritu ſive ore hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ διδίττομαι κἀμὲ ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ἔτοί μοι, ὦ Ζεῦ, διδίττου. terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace : Εὐλαβοῦσθ' ἐκεῖνον τὸν Κόροπον καὶ διδίττονται. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum : Μηδὲ διδιττόμενον τοὺς χειμῶνας , ubi aliter διδιότα *metuentem* legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas* : Τελευταῖον μὲ λέγει Τελδταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ἐν κορυφαιοτάτῳ. Idem alibi: Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν , ἐ γὰρ πρὸς τῇ ὑπερθέσει καὶ ἑτέραν ὑπέρθεσιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ δ' ὁ Λυκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιότατα εἰκόνες ἔχουσι. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μυζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem : Κορυφαιότατον, inquit, ἀνακαλυψάμενον εὗρον παρὰ Φαβωρίνῳ. λέγε ἓν κορυφαῖον. *Suppuduit me cum κορυφαιότατον reperi apud Phaverinum. Tu dic igitur κορυφαῖον.* Simile huic eſt ἐχατώτατον a *Thoma* merito improbatum, & κεφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολοτην Περικατηλικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo : Ὧν Περτίνας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem : Κορυφαιότατον γὰρ ἦσαν οὐ καθυπασπιστὰς ἐ τιθηνοῦς ἔτοι σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀκτίῳ δὲ ἓν γνώμῃ τῇ κορυφαιοτάτῃ τὸ προεστηκότων τ' ἀριστοκρατίας αὐτῷ ἐ αὐθάδης. Nec *Joſeph.* συναλλάγησαν δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλλὰ συναλθόντων ἐξ τ' κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce , ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo , *Juſtin. Martyr* in προσφωνήσει ad gentiles , & *Herodian.* in fine libri ſecundi : τὰ κορυφαιότατα τοίνυν καὶ συντέλειαν ἔχοντα τ' κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβῆρον ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ παρὰ ποιηταῖς ἕτερον ἐ ὁρμηθῆναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide Συγγρ. c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμῷ δὲ] Ἐξορμῷ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor , ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus*: Ὁρμάω ὁρμῶ , inquit, τὸ παρὰ τοῖς ἐμοῖ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλοι. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis : Ἐξορμᾷ τὸν τ' κύνα καίτοι χρηστὸν ὂν ὁρᾶς ὄντα. Et in eodem opere : τῷ Τελαμῶνι ἐξορμῶντι τ' Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλῆθρον ἐξόρμα· ἢ γὰρ νιν πομπαῖς αὐτίσαις, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καί μοί τις ἀκτὴ ἔφαινεν ἐξορμωμένοις. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ πόρας ἔφασκεν ἐξορμᾶσθαι. Et ſic ſæpius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξόρμησεν , & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus* , quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis : Πολὺ τ' ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μικτ' ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰσσικήν. Qui tamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat : Παρόξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐ ἐξόρμησεν. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis : Ἐπὶ θαλάσσῃ τιλματώδει καὶ ἐπιπολῆς μαλθακῇ. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲ ἄλλαις γὰρ χύτραις ἔπεσι ἀνωτάτω γραῦς. ἡ ταύτης δὲ τῆς τ' γραὸς ἐπιπολῆς ἴσασιν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἀνωθεν ἐπιπολῆς τῷ σώματος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔπεσι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco : Τάφον ἐωυτῷ κατεσκευάσατο ἐπιπολῆς τ' πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis : Ἐν καί τισιν εἰς βάθος καθῶσιν , ἀλλ' ἐνίοις ἐ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ' ζώων φρονιμώτερα· παρεκτρέπεται ψαύσας τοῖς πτίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν οὐκ ἐπιπολῆς ψαύσας τ' ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντῃ λῆ βάθος εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione : Εὕρισκον ἐξ ἐπιπολῆς μαθόντα ἃ καταφορᾶς: quod etiam apud Dioſco-

ἐκ τ βπιπολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ τ πιθάκνης. λέγοντ δέ τιν, συνετάξατό μοι, ἡ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλε δὲ εἰπόντ, φθείσῃν αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὤν, φθείσῃς τ ἕνα. ἑτέρε δὲ λέγοντ συνεκρίνετο αὐτῷ, ἡ διεκρίνετο πάντας, εἶπεν.

95 *superne*, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit* (*Injunxit*) *mihi*; *Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumsteti* (*subterfugi*) *illum ut delitesceremi*; *Mirum*, inquit, *si unus ipse unum circumstetisti.* Alio dicente, *Commiscebatur* I *(Comparabatur) illi*; *Omnino etiam separabatur*, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ στρατοπέδε γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιέστη αὐτὸν] Ὑπαγαγόμενος γὰρ ἴδιε εἶπεν, ἢ μετῆλθεν αὐτόν. τὸ γὰρ φθεῖραι ἐπὶ τῶ κύκλῳ λέγεταί τινα φθορᾶ. *V.*

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιέστη] Τὸ φθείσῃ δηλοῖ τὸ περιῆλθεν αὐτοῦ. πῶς δ' ὢν εἷς ἦν περὶ αὐτὸ ἕνα;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἴδιε εἶπεν, ἢ ἠμφισβήτει, ἀλλ' ἡ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνομαι, ἐπὶ τῶ πυκνοῦσθαι ἡ δοκίμη χρῶνται τ Ἑλλήνων οἱ ῥήτ. *V.*

In *Voſſ.* majore ſic: Σύγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ διάλυσιν, ἐφ' ἃς φασιν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν ἀντίταξιν. * ἐὰν συνεδικάζετο ἴδιε εἶπεν, ἢ ἠμφισβήτει.

* Οὐν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὢν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ἐπιπολῆς λέγουσί τινες ὁμοίως ὥσπερ ἐξ ἐπιφῆς, ἀντὶ τοῦ ἐξεπίτηδες. εἶσι δὲ ἐπιπολῆς ἐξεπίφῆς, ἀτέκτους. Οἱ δ' ἀρχαῖοι ἄνευ τ σε προθέσεως ἐπιπολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδεὶς τ δοκίμων ἐξ ἐπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τ ἐκ προθέσεως ἐπιπολῆς. Ἀριστείδης δὲ ταῦ Λιγυστίνῳ· Ἐπειδὴ σοι ἀφ' βραχέων ἐπιπολῆς ἀπεμνημόνευσα. Θουκυδίδης ἔφη. Ἀφ' τὸ ἐπιπολῆς τῇ ἄλλῃ εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: ὧν ἐξ ἐπιπολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθ. *J.G.G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit.* In hoc enim videtur ſoloeciſmus eſſe, quod συντάσσειν dixerit pro καλύπτειν, cum συντάσσειν proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in ſecundo: Ἐπὶ τ νῦν τ Ἰσιδ ἅπερ συντέτακταί μοι πρὸς τ ξένον ἅρμοσα. Idem in eodem: Ἐπὶ τὸν χαμαιὸν τὸν κιμιλιᾶ ἢ τῷ Θεαγένει συντέτακτο ἐστιοῦν. *Diodor.* ſaepe συνέταττε pro juſſit, & συντέτακτο pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon.* Apud *Joſephum* ἐπιβουλὰς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes.* Lucianus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συνετάττοντο ἐπ' ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus ſum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τοῦτο, *paratum ſubjicere nomen.* Demoſthenes ἀ συντέταγμαι *non ſum paratus, meditatus, inſtructus.* *J.G.G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *J.M.G.*

98. Περιέστη αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas*: Μὴ ἐπὶ τῷ φθείραι ἐπὶ τ δῶν. Πῶς γὰρ ὁ εἷς τινα φθείραι; ἀλλὰ φθείραμενα. Λυδόν· ὁ ἐπιτηδῆ καὶ φθείραμενα τὰς ἐπιτολάς. *Lucilius* in Menedemo parum Attice dixit φθείραμεν αὐτὸν ποτε Κράντ. Περιέφυγον etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐκπεπτώκαμεν καὶ φθειρόμεθα, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τ κυνῶν. *Non ſecus ac rabioſos canes fugiam, & vitabo.* *Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: πρότερον ὁμοίως τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ τῶν φύγειν ταύτην ἐφθείρατο. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περίφυτο γὰρ μὴ πολλοὶ τ τ λόγων ἀστοργίας αὐτοῦ μιμητικὰ γυμνάσια παράσχωσι τὸ πλῆθ. id eſt *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον φ ἐκπ ἀεὶ ἐ τοὺς θορύβους φθείρατο μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσπάζειν, φθείραζ, ἐκκλίνειν, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon.* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johan. Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *J.G.G.*

1. Ἑτέρῳ δὲ λέγοντ συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una oriebatur, naſcebatur, ſive gignebatur, quemadmodum διακρίνεσθαι αὐτῷ ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διακρίνομαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲ ὢν ἐν τῇ Ῥοδίων δικαστηρίῳ διακρινόμεθα. Sed de συγκρίνω audimus *Thomam*: Ἐπὶ δικαστηρίῳ συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, ἢ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο γὰρ αὐτὸ τῷ ἐνοῦτο, ὡς ἔχει καὶ ὁ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις ἐ ἧς τὸ ἐναντίον ἀμίξεως. ἐπὶ καὶ Φαβωρῖνος ἐν τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, ἀντὶ τοῦ περὶ τ δίκην ἢ περιεξετάζειν, ἐχ ὑφ' ἡμῶν παρὰ τοῖς δεκαπενταέτοις ἢ παλαιοῖς· Ἀλλὰ ἀντὶ τούτε παραβάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παραπιθάνειν. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡ Θεμιστ. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ἐ δεκαπλῆ, καὶ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲ ἐς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡ βασιλέως τῶν ἀλλήλοις τοῖς κατηξιωμένοις ὡ βασ πολλοῦ, τοῖς πολλῶν τυγ-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta; Non igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀπεπαχθῶς. πρὸς γοῦν τὸν φιλόσοφον, νῷ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῷν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σεσοβημένου τί τὸ ὑπεχώριον, καὶ εἰπόντος, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. κειρῆσθαι δὲ τι-

5. Νῷ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῷ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατική. ἀλλ' ὅτι καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ὃν παίζων αὐτὸν εἶρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῷν ἡμῖν ὡς ἁμαρτάνομεν, ἴδιόν γὰρ αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτάνομεν ἡμῶν, τυτέστιν ἡμῶν, ἀλλ' οὐχ ὑμῖν. *V.*

† Εὐθεῖα] Εὐθεῖα *nati* αἰτιατικὴ edition ante; ac deinceps quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Salmas*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, repoſiti. Huic igitur parui. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικῇ ἀπαιτεῖ abſurde. quod vero jam edition ex G. & ingenio ſe reſtituiſſe teſtatur *M. du S.*

§ Οὖν] Ita ex V. reſtituit Idem, in editis erat τῷ fine ſenſu.

¶ Φασὶν] *Φασι* editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J. F. R.*

** Κειρῆσθαι] Κειρασθαι Exc. *G.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ § φασὶν γυναικὶ, ἀχὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῷ ** κοσμίως· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῷ ἀτίμως, καὶ ῥᾳδίως. *V.*

χόντα σεσθῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καὶ τοὺς Νηρέως ἑκάστῃ παρεξετάζειν. Ibid. Ἐγὼ δέ σε ὁρῶ ἑκάστῃ ἔξεστι τῶν Ἡρώνας παραδιατρῖβ μοι. Et paulo poſt: Οὐκ ἂν παραδέλλαιμι τοιούτοις θεῶν γυναῖκα φαιδρόν. Ibid. Αἰγαίρει δ' αὐτῆς ἀκούειν ἑκάστῳ τὸ ὑμεναίε τι καὶ ὕφεσθαι. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίου χαριεστάτου παντελῶς ἂν τοιοῦτός τι φαυλίσῃ πρὸς ἑκάστου συγκρούφρων. Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Paraſit.* Ἄξιος, inquit, συγκριθῆναι τῷ σώματι. & Philo: Ὅς ἕνεκα εὐγενείας ἐδυνὶ διατετῷ σώματος, *nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων. In eadem ſententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπίγραψε συγγράμματί τι τῷ αὐτοῦ, σύγκρισιν Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένος, καὶ σαφῶς εἰδὼς, ὅ, τι ποτέ ἐστιν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδιαλείπτῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρῖναι τόνδε τῷ δε, καὶ συνέκρινεν, ἁμάρτῃ). Χρὴ οὖν ἀκριβεστάτην, καὶ θαυμαζόλλειν λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, ſupra ſui ſaeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit σύγκριμα. Κόσμος λέγεται τὸ ἐξ ὑρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ μέσα σύγκριμα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciſcus Scorſus*: *Mundus dicitur, quod ex coelo terraque, & his quae in medio ſunt interjecta, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῷ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῷν *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστῶς τέγε ἀκοῦσαι νῷν πάντας ξυνθεσῖ. Idem in *Symposi.* Πράξομεν ὁ ἂν φαίνῃ νῷν. *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῷν ἡμῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro* νῷν ἁμαρτάνομεν, id eſt, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadvertiſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam* νῷν *dices, ut peccemus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Thom. Magiſt.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, ἀχὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere conſueſcente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: Τίς αὐτὸν μιχθεὶς τῷ ξόῳ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίῳ ξεινῷ ἐκμίσγεσθαι ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ· ἐν τῷ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: Ποῖον δὲ ὄφελος μίγνυσθαι μητρῴοις ἐν ἀδελφαῖς ὑπὲρ ἐν τοῖς πρώτοις φιλοσόφοις ὁμοῦσθαι, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod.* μιχθεὶς ἐν φιλότητι, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐυόλγη φιλότητι ἐν εὐνῇ. Quin & *Eſdrae* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. Καὶ τικτούσας τὰ τοῖς ἱεροῖς, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ θήλειαι —— ὅταν τῶν πρὸς ἄρρενα μίξεως ἀντύχωσιν. *Homer.* Odyſſ. A. 72. Φοίνικος Δυγάτηρ —— Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et A. 267. De *Alcmena* —— τὸ ἀγχοίνηι Διὶ μεγάλωι μιγεῖσα. *Heſiod.* Theog. vſ. 53. —— πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δ' τινὸς ἀκόντος] Cum quidam pro κείρεσθαι tonderi, dixiſſet καρῆναι, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι ἐπὶ ἐκόντων κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦ-

τινος εἰπόντος ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, enim, inquit, *malum feciſti, & dignum*
σοι δεινὸν εἴργασαι, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; ἢ *ignominia?* Et, *decertare* quodam dicente,
ζυγομαχεῖν δέ τινος λέγοντος, πρὸς τὸν *(de amica diſputatione) Cum hoſte*, inquit,
ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰ- *decertas?* Alio dicente, *Torqueri filium ſuum*
πόντος βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νο- *aegro-*

a Εἶπε] Οὖν *Fl.*

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῶν φιλίως διαλεγομένων ἐρεσχελεῖν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν, ζυγομαχεῖν ἢ διαδικάζεσθαι. *V.*

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐπὶ τὸ δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ πολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. *V.*

τοῦτο παθαιρόντων. Τὸ δὲ κείρασθαι οὕτω ἐπ' ἀτίμου. Λεβάνιος ὁ ἐπιστολῆς· Οἶμαι δ' ἄκαιρον ὑπό σου τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πολιὰν ὁ δημόσιος κείρασθαι νομίζουσιν· τίθεται δὲ ὁ ἐπὶ προβάτων. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὴν πόμην ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῖδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα ὁ πυθέσθαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καῦσαι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρη, ὁ ἀπὶ τάτλῳ ἐπὶ ἀτίμου κειρᾶς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini præcepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχεῖν δέ τινος ἐπόντος] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχεῖν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τοῦ φίλου, ὡς πρὸς τὸν διῶν περὶ τοῦ δὲ τινος ἐζυγομάχησεν· ἀλλ' ἀμφισβήτησεν, ἤμεσεν, ἐφιλονείκησεν. Τὸ γὰρ ἐζυγομαχηκέναι ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται, ἀναιτίως καὶ τὸ ἀδικαζόμενον. Οἷον ἀδικαζόμενον τῷ διῶν, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις ἀμφίλογα, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budæo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλέμων ζυγομαχῶν τῷ κορυκῳ pro *Thomæ* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχεῖν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quæſtionem exercere, quæſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiæ: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνει, καὶ τὰ διὰ λόγων, καὶ τὰ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν βιβασανίσαι ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἐξέτασαι. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν ἐστὶ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τελεῖν διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον σὺ πίναξι δῆτα, κρεμάσας ὑστριχίδι μαστιγῶν, δίφρου, τριβλῶν, ἵνα σ' ἐς τὰς ῥῖνας ὀξος ἐγχέω, πλίνθους ἐπιτιθείς. Quæ profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc præceptum facit illud *S. Matthæi* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomæ, Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δοκιμάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quæ lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζεσθαι] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζεσθαι de quæſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quæſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτει δὲ τινος ἐπόντος τὸ τοῖς μαθήμασι] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato, Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere, procedere*, ut loquitur *Cicero.* Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ προκόπτω τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τύχαις προκόπτομεν. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἐλαφρὰν τὴν ἔριν ἡμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον γὰρ ἂν προκόψωσι τῆς σοφίας, τοσοῦτον ἀπαφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δ' ὄνομα προκοπὴ ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προθύμη, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι, τὴν δὲ προκοπὴν παρ' ἑαυτοῖς τὴν Ἑλλάνων. *Heſych.* in verbo ὑποκαπίζειν, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod Co-

degrotantem; *Quam ob rem*, inquit, *aut quid quaerit, qui torquet?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis*; Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo, *Num declamabis (declamabit) iste?* *Quomodo igitur*, inquit,

ἐρωτῶντος; Τί οὖν, ἔφη, ἢ τί βλοσυρῶπτε τῶ βασανίζοντος; προκόπτει δέ τινος ἀπόντος ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρωμένου δέ τινος εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα, πῶς ἂν, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῶ ῥήματος τούτω ἐνεργητικῶς ἐκφέρειν, ἀλλὰ παθητικῶς τ μέλλοντα. ὃ γάρ φασι μελετήσω, ἀλλὰ μελετήσομαι. V.

* Τῶ ῥήματος] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere*, vel *praecastrare vinum*, quod tum fit, cum vini fires facco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophraſt.* VI. de cauſis plant. c. 24. διθικὸν, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum ſit ſaccatum, colatum διὰ τ ἰθόνης ut pulchre docuit Vir ſummus *Thom. Reineſius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipſae litterae in illa plaga videntur elatae eſſe. In *Heſych.* pro προκόπτειν legitur προσκόπτειν. quare lexicographi ὑποσακκίζειν impingere interpretantur? Cum tamen in eodem *Heſych.* recte legatur ὑποσάκκισεν ὑπῆλθε τῷ σακκῷ ἢ προέκοψεν, *ſacco colabat*, aut *praecidebat*. Apud *Euſtath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσακίζειν τ ὀδὼν τὸ προκόπτειν ς ὑφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ ἴσως ἀπὸ τῶ κατὰ μικρὸν ἐκκενεμβόλου σάκκου. Ὑποσακίζειν eſt etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui ſaccos & marſupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beurs-ſnyders. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῶ προκόπτειν, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba: Προκόπτουσ' ὀδὸν εἰς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae ſumus paſſi, nihil facientia ad priora mala mitiganda.* *Herodot.* lib. I. voce paſſiva: Οὐδὲν τ πραγμάτων προκοπτομένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τι ὁδὸν προεκόπτετο τ πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τ ἀρχῆς ἅμα προκοπτούσης. Id eſt, *nobis augentibus illorum imperium.* Προοδοποιούντων, ὑπερπιζόντων, ἤγουν προκοπὴν ς ἐπίδοσιν ποιούντων. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem ſenſu Lucianus in *Saltatione*, verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτο κάλλος ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ τ Σίβυλλαν μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, ſed circiter Auguſti maxime tempora.* *Plutarch.* cuidam libellorum ſuorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐν ἀρετῇ, ſaepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abſtinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὴ μηδιμίαν, inquit, αἱ προκοπαὶ ποιοῦσιν ἄνισον. Lucianus quoque in Alexandro, ἐλπίδας ς προκοπὰς ἀνεβάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio: Παρὰ μίαν ἡσθαι ς ἴσως ἢ λαλῆσαι ἢ προκοπὴ, ἢ ς σώζεται. *Joſeph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γάρ, inquit, οὐδ' ἂν ἦν ἀλώσιμος ἡ πόλις, εἰ προέκοπτε τὸ τεῖχος ὡς ἤρξατο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuiſſet, ſi murus proceſſiſſet ut coeperat.* Idem: Εἰς μεγάλην παιδείας προκοπὴν ἐπίδοσιν. Et in I. Ἀλλὰ Γύσται ὁ δεξιὸς Ἀντιπάτρῳ μείζονος προκοπῆς φύσις. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων ς σοφίας οὐ προκοπῆ γνωμίους εἶχεν ἐν τιμῇ ς τέχνας διετέλει. *Dion. Sicul.* de Dione, ἀπὸ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλῳ ἴχνη προκοπῆς. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule litteras πεπωμένους ſcriptas, quod ipſum προκοπὴν aliquam ſignificaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apoſtol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα ες ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epiſtolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῶ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ δὴ παρ' ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν τ φαινομένων λυσιτελῆ προσεθήκατο. Videtur autem hic auctor in plerisque non ſatis accurate locutus, quippe qui ſaepe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iſte in Neſaſto θάτερος pro ἕτερος vel ὁ ἕτερος, θάτερον pro τ ἕτερον, & ἄτερος pro θάτερος. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in ſecundo: Θάτερον, inquit, τ παίδων τ πρεσβύτερον pro τ ἕτερον. Idem in VI. Θάτερος ἐπιχλιωνάσας θατέρῳ, ubi dicendum fuit ἄτερος, pro ὁ ἕτερος. Et in VIII. ἦν δὲ τ ἰωνικῶν ἄτερον τ εἰς Δημοκρίαν ὡδῇ τὸν πρώτων ὑπὸ τ Ἀρσάκης τοὺς υἱοὺς ἀφηθέντων pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν ὄντ ἄτερον ἡ τοιαύτη ποιήσει ὠφέλησις dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magiſtrum.* *J.G.G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progreſſu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epiſt. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elſn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium eſt in μελετήσει quod apud Atticos eſt ſecundae perſonae, pro *declamabis*. Barbaris vero eſt tertiae perſonae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες, pro *declamabit*. Meminiſſe hic debet ſtudioſus lector verbum μελετῶ, tametſi futurum mediumo uſitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen eſſe aoriſto activo, non medio. Teſtantur hoc Philoſtratus & Lucianus. *Philoſtrat.* in Marco Sophiſta: Καὶ προβαλοῦμαί ἔφη τὸ μελετήσομαι. Idem in eodem: Μελετήσας δὴ τὸ μελετᾶν ἀκροασάμενος, τὸ ἐθαυμάσθη ς ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οἶδα δ' ἐγὼ τὸ ῥᾴστον τ καρχάρου ἐπὶ τῷ δίπτυχ κιλινδῆται μελετήσαντα μᾶλλον τ δια σὺν ἀπαιδεύτως. Et in *Demonact.* Ῥᾴστερ δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum: μελετῶ, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μεμελέτηκα, ut ab ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι, ἐπῄνεσα, ἐπῄνεκα, ab ἀκούω, ἀκούσομαι, ἤκου-

ἐμὲ ἐρωτᾷς ὃ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὄνομα interrogas declamaturus sum; dicis
εἶναι; ipse?

Ἀττικίζοντος δέ τινος, καὶ τιθήξει αὐτὸν ὅτι τῷ τρίτῳ, Βέλτιον, ἔφη, καὶ ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν [a] κακοδαίμονα. καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα δέ, στοχάζομαι αὐτῷ, ὅτι τῷ Φείδομαι αὐτῷ, μή τι, ἔφη, διή-

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (morietur) *Melius*, inquit, *erat etiamnum hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum dif-

[a] Κατακοδαίμονα] Κακοδαίμονα male *J.* & *V2.*

22. Τιθήξει] Τιθήξεται γὰρ ἐμοῦ λέγων ἐπὶ τῷ τρίτῳ, ἀλλ' ὁ [*] τιθήξη ἐπὶ δευτέρου. *V.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ στοχάζεσθαι ἐπὶ τοῦ † ἀμφιβόλου τάττεσθαι τὸν βολὴν, ἢ τοῦ τυφλοῦσθαι. *V.*

[*] Τιθήξει] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τιθήξη, aut in Luciano etiam τιθήξει; oportet enim haec sibi respondere. Alioqui periode esse quodnam eligas, ut βέλτιον per βέλτιον aliaque secundam personam in ω formantia, satis saepe vidimus. Sed τιθήξει Lucian. dedisse, certum *J.F.R.*

† Ἀμφιβόλου τάττεται] Sic dedit *Stam.* pro vulgato ἀμφὶ τάττεσθαι; non tamen addemus unde. Quare, cui vulgatum rectius videatur, potenis id revocare. *J.F.R.*

ἔντα, ἀκούσας. *J.G.G.*

22. Ἀττικίζοντος δέ τινος καὶ τιθήξει αὐτὸν ὅτι τρίτῳ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia* perſona τιθήξει, quod apud Germanos Atticos eſt ſecundae perſonae: quare ſequitur βέλτιον ἦν ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν κακοδαίμονα. Hoc eſt: *praeſtaret vel hic te non Atticiſſare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris.* *Ariſtophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγχανὼν τιθήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omiſſa: Τιθήξεται, inquit, ἐπὶ μοι· ὀλίγον μέλλοντος λέγει. Πλάτων δὲ τὸ Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐνεργητικῶς λέγει. Τιθήξει οὖν ὃν δὲ δεῖ. καὶ Διδάσκει· Εἰ μή τις ἄρτι μανθάνοι, τιθήξει, ὅπερ ἐν Λακωνικῇ τῇ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τιθήξει habent, non τιθήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae cauſa dices cum Luciano in Dialogo Terpſionis & Plutonis. κότε ἐν τιθήξεται ὑμῶν ἕκαστος. *Mycillus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτῳ *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia perſona*, ſubintelligitur enim προσώπῳ. Alioqui εἰς τρίτον, ut Attice ſubintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* ſignificat. *Syneſ.* Εἰς τρίτον ἥκειν ἐπάγγελλε. *Ariſtid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτον. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτον ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτον μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτον ἐξάμηνον. Addit tamen *Ariſtophan.* ἡμέραν in Lyſiſtrate: ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην γ' ἢν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ἀτιματτικίζειν ἰδίων vocat *Philoſtr.* in vit. Ap. p. 21. *M. du S.*

Ibid. Τιθήξει] *Th. Mag.* h. v. *M. du S.*

Τιθήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Ariſtoph.* Ach. v. 324. ὡς τιθήξων ἔδει εἶπε γε habeat, quod forſan fruſtra ſuſpectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere ſtatuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipſe & probatiſſimi ſcriptores uſi ſint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae perſ. in ει terminatio, quae Atticis eſt ſecunda. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magiſtri tacent. Apud unum *Lexicorum Conſtantinum* legitur, στοχάζομαι, φιλοῦμαι ſignificat, ἀκριβολογοῦμαι & ὑπὸ, praeparcum eſſe & miſereri, quod an hic locum habeat neſcio. Ea certe ſignificatione videtur verbum στοχάζομαι poſitum eſſe ſecundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τὸ ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενοι. Id eſt, *parcentes*, vel *miſertus*, vel *conſulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφιεῖσαν δὲ τοῦ αὐτοῦ] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιεῖσαν & ἀφιέσαν, pro eo enim dicendum ἀφιέσαν. *Thomas.* Ἀφέσας, οὐκ ἀφέσας. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνῆκεν τὴν ἀναλάμψασαν, quemadmodum nec illud *Baſil.* in epiſtola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀνατεθέντας, ὅτι ἔστι πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλέποντες ἢ ἀλλοδαπλοῦν τοὺς ἢ σωτῆρας ἀνιχνεύουσι. Sic τὰς ἁγίας μαθητείας legitur in ſacris litteris pro μαθητάσας. *Diod. Sic.* libro *d.* Τούτους δὲ πολλῶν ἀκουόντων ὑπεσήμανεν ὡς δώσοντας τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀπαναίρεσιν τοῦ διαφόρου. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ δὲ πρῶτον ἐπιχείρημα ἀφεστάναι τὴν Πελοποννήσου τῶν Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωίσασι τὸν σωσαμένους εὔνοιαν σφίσιν. Quo verbo identidem ita utitur Apoſtolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μή] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti ſunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ ſolum, auctor eſt *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* eſt in diverſa ſententia, cujus haec ſunt verba: Ἀμφότερα λέγε τὴν χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε, καὶ τὴν φροντιστοῦ ἀδολεσχίαν εἶναι λέγει τὸ πλὴν μὴ τοῦ μή. Ὅστις γάρ φησιν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, ὅτου ἐν χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Λακωνικὸς γὰρ τοῦ βίου πρότερος πλὴν εἰ μὴ συναπαλαγὴ ἐν ὑβριφόρῳ αὐτὸν ἀναδιατίθει. Κρεῖττον μὲν τὰ εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγοντα. Lucianus hanc praeceptionem ſuam ſaepe non ſervavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mauſoli: Ἦλθον εἰ μὴ τοῦτό φησ ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνόν τις; moxque πλὴν εἰ μὴ λάκχον σου. Idem in ratione *Conſcr. Hiſt.* Ἐπειδὴ εἰ μὴ τοῦτο ἐκαλέσει τις.

ἀφιστᾶν aliquis diceret, & alter ἀφιστάνειν (pro ἀφιστάνειν sollicitare ad defectionem) Ambo quidem, inquit, non novi. Ad eum, qui dixerat, Praeterquam nisi, Haec geminata, inquit, nobis largiris (gratis & frustra adverbis) Et χρῆσθαι (pro χρῆσθαι, uti) dicente quodam, Verbum, inquit, Pseudasticum. Dicenti ex tunc, †Pulchrum, inquit, dicentem

μηδεὶς καλόν; ἀφιστᾶν δὲ τοῦ εἰπόντος, ἢ ἕτερος [b] ἀφιστάνειν, ἄμφω δέ, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ † λέγοντα, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζει. καὶ χρᾶσθαι δέ τινος εἰπόντος, ψευδάστικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοσε, καλόν, ἔφη, τὸ

b Ἀφιστάνειν] Lacuna est in *Fl.* ante ἀφιστάνειν, & ἄμφω omissum. c Χαρίζει] Χαριζῆ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζει emendat *Gesn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] † Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

† Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lys.* p. m. 182. ταυτὶ τὰ χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c. Quamquam apud alios promiscue. *J.F.K.*

τις. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκαῖος ἦν. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo post: Ἐκτὸς εἰ μή τινα τερπίζεις ἀκροάσεως ἡδονὴν εἶναι. Idem in *Piscat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ θάμνῳ ἢ τὸ Εὐρώτᾳ εἰς τὴν φόνευ, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντᾴδειν. *Demosthenes* περὶ τοῦ Χερρονήσου. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχας βοηθεῖν γεγονέναι. Sic & *Helicd.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις δυνατώτερος ἐπὶ δικαίοις. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις θέλει τὸ Ἀλκιβιάδου λοιδορίαν τελειότερον γραφεῖν. Idem in *Demosth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τὰ δίκαια πρὸς τὸ ὑπὲρ ἀληθοῦς λόγου ὁ Ἀντιφῶντος τοῦτο πέπαικεν. Apostolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διαμαρτυρῆ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζει] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmuriensis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δὲ τοῦ εἰπόντος] *Cum quidam dixisset* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum consulere*. *Philostr.* in Heroicis: Χρᾶσθαι δὲ τῷ κτίσαντι τοῦ ἱεροῦ μαντείου Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpsichore: Καὶ ἔτι αὐτούς τε ἔχειν χρήματα χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾷ τάδε λέγουσα. *respondet*. Idem in Clio: Τὸν πυθόμενον αὐτὸν ἀποχρᾶσθαι. id est, *occidere*. *Pausanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὕστερον τῷ τόπῳ. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moschop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενοι Θεσπρωτῶν Τειρεσίαο. *consulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενον. *Deum consulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuisset domi meae Lupus me, & Libonem & Servium consobrinum tuum, quae mea fuerit sententia, cognoscere te ex Cn. Seio arbitror*. id est, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arcessierat, consuluisset*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor esset, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuissent*. id est, *in consilium vocassent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auspicaretur & regeret, adhibere placuit Deos*. Id est, *Deorum sententiam per auspicia explorare, consulere Deos per aves*, χρᾶσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non sic habere Edd. vett. testatur *Duker*.] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc est *consulimur*. Sed de hac istius vocis notione pluribus egit vir doctissimus & ingenii elegantissimi ac sollertissimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipso flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus est, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum salus curae, candor autem & morum sanctitas amori sunt, in notis in *Senecae* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοσε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοσε κατὰ μυθίαν τρόπον εἶπας, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ἐστὶν ἔκτοσε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καθόλου δὲ ταῖς χρησταῖς ἐκφράσεσιν ἐπιστάτησον τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepositionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοθι, ἐκπάγεν, ἐκπίπτειν, & ἀπὸ τότε non sunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, ἐκ παλαιοῦ, ἐκ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὴ τὰ λοιπὰ θεῶν δρησκεύῃ. Et paulo post: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Institutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φθάριμα. Idem in eodem: Ἐκ τούτου οὐκέτι τι πώποτε ἐθέλησον. Sic tamen sacri scriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοσαυτάκις ἀρξάμενόν τιμᾶν ἐκ παίδων. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πτωχοῦ. *Pollux* in primo προπτῶσι, inquit, τρίτοπτῶτος τοῦτό. Lucianus omissa praepositione in *Hermet.* Μικρῷ τινι ἄμεινον ἴσχε πτῶσι. *Demosthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πτῶσαι πρόσφατοι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν ἡμῖν μὲν οἱ αὐτοὶ τῶν δὲ ἐπτῶσι. *Plato* in Euthydemo πτῶσι δὲ ἡ προπτῶσι ἐδόκει ἦσαν σοφοί. male προπτῶσι impressum est.

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ γὰρ Πλάτων εἰς τόπον τι λέγει. τῷ δὲ ἴδε, ὅτι τῷ ἴδε χρωμένου τινὸς, ἕτερα ἀντ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅτι τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, πῶς ἀντιποιοῦμαι τῷ λέγοντος, φησὶν ἀντιre ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* †. Βράδιον dicente alio

a Ἔγω] Ἔτι γὰρ F.

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ καλύπτω ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μάλιστα ὁ Πλάτων. V.

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πίφυσι. quare in eo quod ſequitur, εἰρωνίαν eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀπαμησιάρχου, inquit, ἵν', ὅπως ἥλιος προπέρυσιν. Ἐκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τὸ ἔκπαλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἦν, inquit, ἔκπαλαι περὶ τὴν σῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, Θεμιστοκλεῖ ἔκπαλαι πιστὸς. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων ἔκπαλαι δὲ ἠγανάκτουν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὅπλων τεθησαυρισμένων ἐκ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ. ἦ ἐκ παλαιοῦ ἄρα εὐδοκιμεῖ τε καὶ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. ἐκ παλαιοῦ, ξέν. *Herodot.* Ἐπύγε ἀπικρίθη ἐκ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήιον ἐκ παλαιοῦ ἱδρυμένον. Idem in Urania: ἔτεϊ ἡμετέρῳ τεῖ ἐστι ἐκ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος σ' ἐξεργάσαι. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικέπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι, καὶ χιλιέπαλαι, καὶ μυρίπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρώτου ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἔτος, ἐξ οὗπερ ὁ Δημοκρίτου. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάσ: καὶ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδυίας ὁ Ἀχάπης αὐτὸς ἐλαίμβανεν. *J.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι ἐκ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus inoluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *J.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in ἐκ τούτου. Sed: ἐν τῷ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & ἐκ τότου ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἡλιδος. *J.F.B.*

34. Τῷ δὲ ἰδοὺ, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam* ἰδοὺ pro ἴδε *uteretur.* Haut ſcio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video plerosque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσι, ἀντὶ τοῦ ἴδε. Εὐριπίδης. Ἐκάβη. Ἰδοῦ μοι κεφαλὴν ἔχω κακά. *J.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo*. Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλώσ. Πρῶτον μὲ κινήσας ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ κτύπε. id eſt, *ſe ſenſiſſe*, *audiſſe*, *intellexiſſe*. *Suidas* dictione κογχύλη, κἂν τὸ ὄνομα ἀντιλαμβάνεσθαι. Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξιφηφορεῖν φρενὶ, ἅτοι, inquit, ἵνα συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* Ἠκούσαμεν ἐπιγνῶναι ἡμᾶς ἀντιλαμβανόμενα, id eſt, *accipimus*, *intelligimus*. Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J.G.G.*

39. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ἢ βράδιον· ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἡμέρας βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησι φατίνη. ἐκείνῃ δὲ μᾶρτυς Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καί σε εἰ καὶ βραδύτερον ἀπὸ καὶ σεμνότερον ὄψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ ἐλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲν πολὺ βραδύτερον καλαφέρει. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲν ἔλεγεν· βράδιόν τι παρ' Ἕλλησι φατίνη. Πλάτων δὲ καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ δεκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον ἐπὶ πολὺ ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὰ τ' ἐλάττω, τὰ δὲ τ' μείζονα βραδύτερα προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα ἕπόμενα ὑπὸ τ' βραδυτέρων ἑαυτῶν ἐφαίνετο καλαλαμβάνεσθαι καλαλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἑλικοειδῶς ἴλιπε λαὸ τὸ δι' ἐναντίας ἅμα προϊέναι τὰ βραδύτατα ἀπὸ ἀφ' αὐτῆς ὠκυ τάχιστα ἐγγύτατα ἀκίφασιν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem, alia minorem tardius quam majo-*

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, βαρύνειν *quaeſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι

ποιεῖ. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. Λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντος, ὀλίγον, ἔφη, ἐν παρ' οἷς ἁμαρτάνεται. Ἵπτασθαι δὲ ὅτι τῷ [b] πέτεσθαι

[a] Πίτεσθαι] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πίτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ πολλοῖς. βραδύτερον παρ' Ἕλλησι *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασί, ἐν τὸ λέλειφα, εἴληφα. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebant, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύει, inquit, ἀνοίγειν ἐν ἀγαπητῶ βράδιον ἐπακούσαντα. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον ἢ ἀπίθανον εἰ γενῆς τὴν θυγατέρα. Notandum porro in *Plut.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus eleganter τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἤξομεν. Idem *ineleg.* ἢ δὴ ἐν λόγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo ἐν λόγου ταχίων ἀποδυσχεραῖνε. *Thomas*: Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt. legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſcilicet non eſt ſimile. Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσκαλούμενος δὲ θᾶττον ἢ φέτο εἰς τὸ νοσοῦντα ἀπεφαίλισε. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν ἐν ὀλιγίστοις. Idem in *Toxari* θᾶττον γοῦν τύπους ἴσας αὐτῶν ἐπιλάβοιτο, & mox, ἐν θᾶττον ἐνδύσω. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: ποσῷ δὲ μᾶλλον τάχιον ἔρχεται, ibid. ἵνα τάχιον ἀναπαυσωμαι ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σώζονται δὲ τάχιον ἂν μή τινος ἑτέρου δυναμένου τύχου ἅμα ἐν τρόπου ἐπιλάβηται. *Joſeph.* I. V. ἀρχαιολογίας. Ἀναλωτικώτερόν τι τὸ ἐπιτρέπειν τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθόντες ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ σίτου. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνιῶσι ταχίους ἢ φρονιμώτερον. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγομεν ἂν ἐς μαχην ὁμῶ. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μᾶλλον οἱ τὸ βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τὸ προσδοκίας ἐκάστων ἐπιτελεῦσθαι. Id eſt, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ κωλύει ἐν τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ἢς δὲ τότε ἡμῖν τοσῷδε ταχύτερον ἐπέχει. Et paulo poſt: Καὶ ἦν τοὺς παρεὸν ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πεπαῦσθαι τε ταχύτερον μᾶλλον· αὐτὸς ὅτε Μιλησίους ἀνέγραψε ἐν φθίνων ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐκόντος, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκινδύνευον αὐτανδρία τὰ σκάφη συγκλυσθῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἔσχηκεν ἤδη τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ μὲν βάρους ῥήμα ἐ βεβάρηκα λέγουσιν, ἀλλὰ βεβάρημαι ὡς παθητικὸν σημαίνων. Ἀριστόδημος δὲ ὁ τετάρτῳ τῶν ἱερῶν Οἱ δὲ ἦσαν οὖν βεβαρημένοι οἱ ναῦται. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένος, inquit, ὁ πάππος μεθυσθεὶς τῷ νέκταρι (οὐδὲς γὰρ ἔπω ἦν) εἰς τὸ τοῦ Διὸς κῆπον εἰσῆλθε βεβαρημένος ὕπνῳ. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυριώτερον, ἤ γὰρ δὶ λύγης ἐκαρίτο, ἢ βαροῦμαι, ἢ βαρύνομαι. Οὐδὲ ἀλλήν τινα πλέον ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, ἢ βαρυνόμενος. Πελάσιος· Ὁ δὲ ἐξαίφνης πτῶσις, τὸ μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, τὸ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε δὲ ὧδε βαρυνόμενον ἔτος. ἢ αὖθις· ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνόμενον τὸν σύλλογον. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὁπότε δηλὸν φέροντας βαρεῖτο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντος] *Cum quidam pro* εἴληχα *dixiſſet* λέλογχα. Ἐξέλιπεν, inquit *Thom.* οὐκ ἐκλέλογχεν. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amorib.* Χαριτιλλὶς ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκλητον εἴληχα τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani, i. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. I. *J.F.B.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πίτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent* ἵπτασθαι *pro* πίτασθαι. Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefaſto: Ἔοι, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τῶν τριῶν μητοῦ, ἢ τὸ ἀπορεῖσθαι, ἢ τὸ πίτνημαι, ἢ τὸ ἐκχύσιν. *Thomas* vero: πίτημαι ὑδὶς τῶν Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πίτνημαι. Quare hic pro πίτασθαι omnino legendum πίτησθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπτασθαι a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πίτνημαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πίτνημαι, inquit, οὐχ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ὁ τῆς Οὐδὲ ἔτι σε σύφραιτις πάππαμα ἱερὸν ἐπίσταλῆ· σὺ γὰρ ἐκεῖνος ὁ πιτόμενος μὲ ὅπως ἂν ἡμῶν ἀκούσεως, πιτόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τῆς λογου ὁ τῆς συλ-

ὄτι μὴ ἀπὸ πτέσθαι τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Περιστερὸν δέ τινος εἰπόντος, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τὸ φάττιον ἐροῦμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινος εἰπόντος ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἄν, ἔφη, φακόν τις φάγοι; ταῦτα μὲν τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc ab* πτῆμι (volatus) *plane scimus. Columbum* (pro columba) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (pro lente) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ἐπὶ τὴν ἀμιλλαν τῶν προτέρων λόγων. κἀγὼ μὲν καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε καὶ τῶν δυνάστου, τοσούτων γε ἐπαχθσαίλα τῆς ἔξης λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπί τινος ἄρτος ἐστὶ ἀμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἡψημένου φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυνήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσαιλα ἐπὶ ὧν τὸ δυνήσεσθαι μέλλοντος, ἐπιλαμβάνῃ αὐτοῦ, ὡς μὴ συνιόντος σολοικίσαιλα. *V.*

* Τιμήσαιλα] Quid hic faciat nescio. ἐπὶ autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, μέλλοι μὴ συντήσεσθαι. *J. J. Wets.*

συλλόγῳ. *Phrynich.* ἄτακτος ὁ ἀγυρτικός, οἱ ἐπὶ ἄπαξ οὐ πολὺ καιρόν, ὃ δὴ σύνοδον λέγω. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ πέτεσθαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσγυος πετόμενος. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μετ' ἠδὺς πέτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῷ Παρθίῳ ἔστι τὸν τῇ Μαδύνῃ τὸν ἑκάστου γνώμονα ἐξετάσαντι. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάσσονι χαίζῃ διπτέρῳ. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθυπέπτομαι. Ibidem: ὅστις ἦδη σὺ τοῦ ἑαυτοῦ ὤν, συμπεπτωκότων αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μετεωρὸν διπτεροῦσθαι τὸν ἐλπίδα παρομοίωσεν. *Gregorius Theologus* Basilio: Τοὺς τε μέλιτος ἀφεδρῶντας μὴ ἄλλο τι λιμὸν, ἢ παφλαζομένους μὲ ἄλλα τὸν ἀφρὸν. *J. G. G.*

Ἴστασζ] *Plato* Θεαίτητος — πέτεται. Ed. *Bas.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τοῦ πτέσθαι τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτέσθαι derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Erymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi, quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιστερὸν δέ τινος εἰπόντος] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν. Ἀλκαῖος Σαπφίχυσιν· Ὁ λευκὸς ἅμα φοίκτης ἅμα δὲ περιστερός. Φερεκράτης τὸ γραφεῖον φησὶν ἀνύτρυπτον ἀργίλλιον τὸ περιστερόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινος εἰπόντος ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse* φακὸν, id est, vasculum olearium cum φακὸν *lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vasculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, moxque λήψῃ τὸν φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lenticine morbo, ἀλλ' ὥσπερ οἱ φακοὶ τὸ ζαγρεῖον, τὸ κάλλος ἐφυκιῶσι μὴ διακρῖναι δ' ἐάσουσι, οὐ φύσει ὁ φακὸς ἡ ἑλκώδης τοῦ ὑμεναίου ἀναφύσεως. *Rugis, lenticulis & cicatricibus similitudines reperunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φακῶν λέγομεν φακόν. Φακοὶ οἱ ἔτι ἀμοὶ ὄχ' ἀκριῶς φακὸς δὲ ὁ ἡψημένος τετήρηται δὲ ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς ὁ λεγόμενος. Vitande igitur amphibologiae causa φακὸς dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸς dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὸς dicunt pro legumine. Luciamus quoque in *Saturn. Epistolis*, ὁ φακὸς δὲ ὑμῖν σαπρὸν ἐνεβλήθη ἔτι. Et in *Iactant.* καὶ οἱ φακοὶ ἑψόμενοι. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine φακὸς dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Casauboni*. Sed volebam in simili voce similem Solocismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti vel lenticulae* non minus quam φακῆ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Solocismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui expositurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ θύρα χθὲς ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκτο. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ θύρα, τελεσπρεπῶς, χρὴ δὲ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

ſtunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te poſſe negas? Janua enim prope tibi ſe cognoſcendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego aſſequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit* ſe aſſecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, ſi ne nunc quidem quae dicuntur aſſequeris. Atqui *reſpiciens* ad ea, quae initio abs te dicta ſunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*ſoloeciſmum eſt*) ὄγε, ἐγὼ μὲν ἤμην ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

ἂν ἴσως τῦν δυνήσομαί σε λέγοντα· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φῄς σὲ δυνήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα χαίρειν ἀνέῳγέ σοι τῆς γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἴρηκα. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὅτε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί οὖν ποιησόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὲν λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ μὲν & ἄλλοι πολλοὶ ὁ Πλάτων παθητικῶς τῷ Φαίδωνι. † ἀνέῳγε.

† Ἀνέῳγεν] Lege omnino ἀνέῳγε. *M. du S.*

τὸ λέγειν ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συντέλειαν· ἵππον γὰρ ἐς πεδίον φασὶν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἱππεῖς. *V.*

ceptum ἀνέῳγε paſſive poſuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδας ἔχω & θύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, ἢ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἴδῃ τὴν κάλαισραν καλαλάβωμεν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδὴ Πύρρῳ πολλὰς ὁδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς θάνατον. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Hiſtor. Eccleſiaſt. οἱ ναοὶ ἀνεῴγησαν. *Joſeph.* in III. Originum: Εἰκότως μὲ πύλης ἀνεῳγηκαν κατὰ πύλας. Apoſtolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Paſſive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνεῳγέναι αὐτὸ ἐμοῦ ἡ θύρα. *Thomas Magiſter* hic diſſentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲ & θηταλικοῦ ἀντὶ τοῦ ᾠονγεν. Ἀριστείδης δὲ τῷ Παναθηναϊκῷ· Περά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰ τῶν ἱερῶν γένη σωθῆναι, καὶ διατρισθῆναι πρὸς τοὺς θεοὺς ἐν ἀρχαίῳ τρόπῳ. καὶ Δημοσθένης· ἃ γράμματα ἐκλελεπται ἢ ὕπαιθρα. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀναίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγε. Ἐπὶ δὲ μέσου θηταικοῦ τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνέῳχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Σαπφὼ δὲ ἐπιστολῇ τῇ, Ἀγαθῶν πεπείθωσι ἐπὶ κέρδει τοὺς οἰκίαις τοῖς λῃταῖς ἀνεῴγασιν. Λουκιανὸς δὲ τῷ Μενελάῳ ἢ Ἀλεκτρυόνι καὶ ἰνδιατρίβοι ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipſiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἄπληστός τε εἶης χρημάτων & αἰχροκερδής, οἷος ἐν πολλῶν θήκας ἀνέῳγες. Apoſtolus paſſive dixit: Τὸ στόμα ὑμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in ις apud medios inter Atticorum veterum & Sophiſtarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejuſdem notæ ſcriptores fere ῆς contractum habent in accuſativo plurali: apud veteres Atticos Ariſtophanem, Demoſthenem, Ariſtotelem, Theophraſtum, Iſocratem, Platonem, Lyſiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophiſtas, Pauſaniam, Heliodorum, Libanium, Ariſtidem, Lucianum, alios ejus ætatis ſcriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex noſtris Chryſoſtomum, Baſilium, Gregorium Theologum, Syneſium ſine contractione fere in ας, quod & notavit vir ſumme eruditus P. Leopardus in Miſcellaneis. *Thom. Magiſt.* Ἑρμῆς, βασιλέας, ἱππέας, καὶ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοί, τὸ δὲ σωφρονοῦντες ταῦτα λέγειν οὐκ ἴσασιν ἐκεῖνοι. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani ſumtus eſt: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτην εἰς λόγους. Luce igitur clarius eſt, in ἱππεῖς eſſe ſoloeciſmum, ut recte *Thomas* obſervavit contra omnium Grammaticorum præceptiones. *Plutarch.* & *Joſeph.* modo ας modo ες dicunt, niſi illud quoque typographis aut intempeſtivis emendatoribus debemus. Plethon certe Geminſtus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba tranſcribens pro ἱππεῖς accuſativo ſemper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ διχιλίους ὁπλίτας & ἑξακοσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι διχιλίους μὲ ὁπλίτας, ἱππέας δὲ ἑξακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Geminſtus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox ſequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vero equites* ἱππεῖς *notaſti vel animadverſiſti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitaſti.* *Ariſtoph.* in equitibus: Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ ἑξακοσίους τοὺς ἱππέας. Idem in Acharnenſibus: Ταῦτ' ἐγὼ ἀγαθῷ & φυλῷ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Inſtitutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ἐς αὐτοὺς ἔχων ἦσαν ἱππέας & πεζούς. Et in eadem pagella: καὶ τοὺς ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in ſexto, & ſeptimo libro. *Thucydides* in ſexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ & τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καλαλαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἡσυχίας οὖσας τῆ Ἀθηναίων. *Demoſth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἑξακοσίους. Idem in III. Philipp. Φιλοὺς, ἱππέας, τοξότας, ξενους. Ibidem: ἢ πότεροι τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philoſtrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in To-

σὺ δὲ τὰς ἰπποῖς καλεούσης; ἀλλὰ ἔοικας ὑ φροντίζειν τ λόγων, μάλιστα ὃς νῦν χ' σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὲ φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γὰρ ἄδηλόν ὅστι, τὸ χ' σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον; ἀλλὰ τοῦτο μὲ δῆλον· σὲ δὲ οὐδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοοῦντα παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύ)

se) agnoviſti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter ſe* (nos) *ipſos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obſcure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obſcurum eſt illud *inter ſe ipſos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat* (*reſpondet*) enim ille con-ſu-

73. *Μαντεύεται γοῦν*] Χρᾷ μὲ ὁ Ἀπόλλων, *μαντεύεται* δὲ ὁ προσών. *V.*

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Joſephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pauſanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chryſoſtom.* in comparatione monachi & regis: ᾗ τοξότας, ᾗ ἱππέας, ᾗ τριήρεις. Sic uſi ſunt jam dicti auctores ſemper, praeter *Plutarch.* & *Joſephum*. Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππέας in accuſativo, eodem loco, typographis adſcribendum eſt, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accuſativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant νομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, κναφέας, σκαφέας, ἱερέας, ἀρχιερέας, ἁρμονέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δωριέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* ſemper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accuſativo. Ergo ſcribis debetur quod illic ἱππεῖς, τροφεῖς, φονεῖς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joſeph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐγχέοιμι πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Iſocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλας προσαγορευομένους, cum in aliis locis ſemper ſcribat βασιλέας, praeſertim in ad Nicoclem Δημονίκου, ſive hic ipſe Iſocrates illius orationis ſit auctor, ſive alius. Simili forte errore legitur apud *Demoſthenem* in ea oratione qua reſpondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τέκνα, inquit, γονεῖς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τ πόλεως κουφὸν δῦ γονέας τοὺς ξυμπάσας ἐγεῖδ. Sic νομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *coſtas* navium ſignificans, non *paſtores*: ut Valla vertit, ſicut viri eruditiſſimi *Bradeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his coſtis vide quae docuit Vir Clariſſimus & pereruditus *Johannes Scheffer*us de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non diſſimilis locus eſt Lucian. in *Votis*: Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ὑποκριθόμενοι τραγῳδοὶ, pro quo alibi ſemper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: οἷς σωάψω τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: ᾗ ἐπιτροχάσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo poſt: τοσούτους ἰδιώτας βασιλέας ἀφροῦσαι. *J.G.G.*

Ἵππεῖς ἐς πεδίον] Ἀνεκδ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Baſ.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προκάλει, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενον. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. *Κατανύσας; ἀλλὰ*] Videtur poſt κατανύσας inſiſtere paululum, & reſponſum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere ſtudui. *J.M.G.*

67. *Κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν*] Luculentus ſolœciſmus, ut ſi dicam *inter eos ipſos narravimus*, cum de nobis ipſis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiae perſonae pronomen junxerunt verbo tertiae perſonae. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἀναγκοῦς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρισάντας. Evidens virtutis exemplar nos ipſos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον χρηματίζειν. Nos ipſos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. *Μαντεύ*) *γοῦν ἐκεῖνος πᾶσι τοῖς ἱκετεύσι*] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de conſulentibus. *Æſchines*: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντεύονται ἐπιτιμῶντος τοῦ Θεοῦ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντεύεται εἰς τὰ ἔπειμψι μαντεσόμενον ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moſchopul.* hoc paulo aliter: Χρή, inquit, ἀντὶ τοῦ πρέπει βαρύνει). Χρὴ δὲ ἀφεισπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ χρεὼν δίδοσι, ᾗ χρᾶν ἀπαρεμφάτου. Χρᾷ γάρ ἐστι ὁ τρέπει τὸ εἰς τὴν χρῆ· ᾗ ὁ μὲ Θεὸς χρῆ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύεται). Hanc *Moſchopuli* ſententiam de χρῆ adeo non probo, ut contra cenſeam omnino χρᾷ dicendum, non χρῆ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua ſit uſus, cui peculiare eſt η, identidem tamen χρᾷ uſurpavit. Ὁ Ἀχαρνεὺς, inquit, χρησμολόγος ἀνὴρ, ᾧ ἐ προσιὼν χρᾷ οὐ ἐξαμίτρου τόνου. Et paulo poſt: Ὁ μὲ δὲ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ ἐν τριμέτρου τόνου. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, εὐ βαυτίᾳ. Sed & *Moſchopulo* ſtat *Euſtath.* ad Iliad. 1. p. 625. Ἴσως δὲ ἐξυτενίθη πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ χρῇ, ὅ ἐστι μαντεύεται. οἷον χρῇ μοι τοιοῦτ' ὁ φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non ſemper obſervatur illud Luciani de hac voce praeceptum, ſed ab accuratiſſimis & Ἀτθικωτάτοις ſcriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus reſpondentibus. *Demoſthenes* περὶ εἰφόρου· Καὶ τ Ἀπόλλω τ Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντιν δέ τι

sulentibus universis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexisti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloecismus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed nostine aliquem *sibi conciliantem* nuptias?

γῆν ἐχεῖν & πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσιν, σὺ δὲ 75 καὶ τὸ μαντευόμενον καλεούσας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὰρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε περιών; ΣΟ. Ἔοικασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶσθα δέ τινα μηχανώμενον αὐτῷ γάμον; 80 ΣΟ.

a Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae *καθ' εἷς* cum L. hic & statim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μηχανώμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μηχανᾶσθαι ἐπὶ δὲ [a] ἀνδρῶν τὸ μοιᾶσθαι. μνᾶται μὲν γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μηχανᾶται δὲ γυν. *V.*

a Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρὸς.

τι ἰδίαν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκινᾷ τὸ τῷ λόγῳ μαντευόμενον. Pauloque post: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικνουμένοις ὡς μαντεύ) ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tiresiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ οὕτως ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρᾶν & ἀναιρεῖν. *Isocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀπεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀπεῖλε παρὰ τῷ τρόπωνι & τὴν ἴασιν ζητεῖ. *Herodot.* in II. ὃν μὲ δὴ ἀπεῖλε μὴν βασιλέα εἶναι. *Chrysost.* in Babyla martyre: ἐπέκειτο σφοδρῶς ἡ δεσμωτὴς χρημάτων ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρεῖν περὶ ἧς κατὰ γνώμην αὐτοῦ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis reposcens postulansque sibi ut ille responsum daret iis de rebus quas animo versabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Aristoph.* Av. 594. & 597. de consulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de respondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus sit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε περιών] *Nam singuli solœcismi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. sensus est: singuli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur solœcismi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloecismus versatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuisset καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς esse participium, fecitque locum suspectum de mendo, cum nihil sit scrupuli. Occurrit vero ista locutio quam hic reprehendit Lucianus, sæpe in sacris scriptoribus. In epistola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μίλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶ φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρίθη. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant singuli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat positum pro καὶ εἷς ἕνα εἷς, inde & in quibusdam editionibus scribitur κατὰ εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici scriptores utuntur. *Philostrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *singulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἷς ἕνα, κοινῇ δὲ, inquit, καὶ εἷς ἕνα. *publice & privatim.* Idem in vita Herodis: Τῷ τε Ἀθηναίων δήμῳ καθ' ἕκαστον ἔτος μνᾶς καθ' ἕνα. *singulas minas. Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλεγόντες ποτέ. *Ælian.* 21. Εἰ τε καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμαύων. Ubi male legitur: καθεὶν' ἀπάντων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μιτιλεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Basilius* Libanio: αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας. Et sic Apostolus quoque more Atticorum in epistola ad *Ephes.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demosthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστος ἑαυτοῦ ἀφελέσθαι. Idem ἄνδρα addit in Corona: καὶ ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magist.* ὃ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστον recte dicitur; sed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et sic puto apud *Thomam* legendum esse. Scriptores tamen Ecclesiastici sacrorum librorum auctoritatem sequuntur. *Socrates* Ecclesiasticæ historiæ lib. XVI, 13. Ἐπειδὴ δὲ ἄλλοθεν ἄλλα δόγματα καθ' εἷς ἐπιλάμψαντα. *Eusebius* historiæ Ecclesiasticæ X. Καὶ μὴν μόνοι γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες ἀθρόοι ἀνευφημοῦμεν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀν' ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyps. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Attici dicerent ἀν' ἕνα ἕκαστον. *singulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque est καθ' εἷς Lucianum dixisse cum singulari λανθάνει, at Soloecistam conjunxisse cum plurali ἔοικασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic sit solœcismus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μηχανώμενον αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μηχανᾶται ἀνδρί. *Moschopulus* in eadem est sententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μηχανᾶται) ἡ γυνή. Nimirum magistri docent, μνᾶσθαι proprie esse *ambire* puellam; sive fœminam,

ΣΟ. Τί οὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζων ἀνάγκη τὴν [a] μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί οὖν πρὸς τὸμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ Φάσκων εἰδέναι, ἃ τοῦτο μὴ ὕστως ἔχει. εἰ δέ τις λέγοι σοι παρελθών, ὡς ἀπολιποι τὴν γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ Φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων Φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· οὐ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi conciliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

[a] Μνηστευόμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολείπει τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τὴν ἄνδρα ἐρῇ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. *V.*

& dici de viris Attice, μνηστεύεσθαι vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ. Proprie etiam Lucianus in Nefatto: Ἡράκλεια γοῦν ἐπειδὴ γάμου σὺ Κελτικῷ μνᾶσθαι ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτην μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλιδίκης Λαμψακηνός. *Herodot.* quoque in Clio: ταύτῃσι πάμπαν ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τοῦ λόγου, γελῶν γυναῖκα οἱ ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις σωτῆρα οἱ ταύτην μνᾶται μνώμενον. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meæ.* Οὐ γὰρ ἀπῤῥίψασα φῆσι, inquit, ἡ γύνη τελευτῶσα καὶ πλοῦτον ἤρατο μαψίλιον ἐκ χλαμυδίου ἔτι παιδαγωγοῦντος δόμενον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ὥσπερ ἡμεῖς οἱ τοὺς γάμους ἐπιτελοῦμνηστευόμενοι. Ibidem: Δεῖ δὲ τὴν μνηστῆρα ἕκαστον προσαγγέλλειν ἑαυτὸν δίοτι μνηστεύσομενος ἥκει. Et paulo post: Μνηστεύσεται τὸν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύετο αὐτὴν τριπλοῦς γαμείας. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύσθαι τινας τὰς κόρας. Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηστεύειν γάμον legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνηστεύειν γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πάντως δεῖ μνηστεύειν γάμους σὺς ὄντας. *Isocrat.* βουλόμενος αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατος τὴν ἀγχιμαχίαν ταύτην ἐμνήστευον. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguae locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Eulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *G. Bartius* docet Adversar. VI. c. 14, non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quæ a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. *Ἀπολείπει τὴν γυναῖκα*] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τὴν ἄνδρα. Ἀμεμφίνους δὲ Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ἔχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Ἐκβάλλει δὲ οὐ Μελάνθη τὴν λάλον ἐκβάλλει τὸ γύναιον. Nimirum uxor cum a viro divortit, nuptias remittit, dicitur Graecis ἀπολείπειν ἄνδρα, Latinis *divertere*, *discedere a viro*. vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere*. Cic. *Minam exegit*. Elegantur igitur *Josephus*, ἐκβαλὼν τὴν ἄνδρα παλλακεύουσαν αὐτῷ γύναιον. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμενος δὲ ὅτι δεῖ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προσέταξε. pro quo eadem in loco etiam dicit ἀποπέμψασθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὸν νόμῳ γαμετὴν. Ibidem in *Bis Accusato*: Τὸν νόμῳ γαμετὸν ἄνδρα ἀνέμους ἀπολείπει. *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ἀποπεμψάσης τὸν γαμετὸν ἀπολιπὼν ἑταίρᾳ δὲ συζῇ. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμῳ μὲ ἀδὸς γυναῖκ' ἀπολείπειν ἄνδρα, λύσις δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τίκτων. Ibidem: ἀποπέμψαι γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἔξεστι γυναῖκα, ὅταν βούλωνταί τινες, οὐ δικαίως ἐκβαλόντων τὸν ἄνδρα γυναῖκα. *J.G.G.*

93. *Εἰ τις γε τῶν ψωφούντων τὴν θύραν εἰσίοιεν, οὐ θᾶττον ἀπίοιτε*] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit*. Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum foris ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque abstinere, ne laederentur, apud Attigos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Marcus*; exiturus itaque hoc crepitu lignum cum dat, dicuntur Latinis *fores crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur

Lu-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt, ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero, qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores, plane nihil ſenſiſſe putabimus, indoctum adeo hominem? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] πείσεται. ἢ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὴν κόπτοντα, ἢ τὴν ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; ἐπι-

[b] Πάσεται.] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πάσηται *J. Bl. H. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν.] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἔξω τις ἰὼν, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δή.] Παλαιόνιον, σημαῖνον τὸ ἄρτιος. οὕτω δὲ τὸ ἄρτι διὰ τὸ ἀκαριαῖον τῆς σημασίας τοῦ ἐνεστῶτος, μείλιστα παλαί. *Eustath.* Νῦν δή, ἀντὶ τοῦ ἄρτιος· οἱ δὲ ἀπὸ τόπου, ὅ καί φησι μόνον παρυχημένον σωτάσιος. *Eurip.* Phoeniſſis: ἄνασσ' ἀλλ' ὧν Πυθοῦσι ἱρῶν ἐδέμν. Ibidem: Ἄνασσ' ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς τούτοις κακά. *Plato* in Gorgia: ἀρ' ἐν τῷ νῦν δὴ λόγῳ ἰατρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli, exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres, ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σαλικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ, ἄρτι, πρόσθεν, ἔμπροσθεν, τὰ νῦν, πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρωτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα, μάλα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὕστερον ἄπω, ὅτι τάχιστα, σὺν ἰῷ μακρά. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur, contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τὸ πατρὸς ἀειχέα τίσιτε λώβην. Et alio loco: Νῦν δὲ δὴ Λιτάων βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δή, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιώσωμεθα. Idem in fine ultimi de legibus: Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτι θαυμαστὸν ὄντ. Idem in Phaedone: Ὦ Σώκρατες, ὕστερον δή σε προσιοῦσι νῦν οἱ ἐκτιθέντες. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri: Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἔτι πολλὴ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ ὡδὶ τάσσω, inquit, δηλοῖς, τότε τὸ νῦν τιθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur, ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι.] *Leopard.* 37. *M. du S.*

[a] Ἀντίδικτον.] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀντιδικτῆ. Sed in V. tamen erat ἀντίδικτον, unde palam eſt, legendum eſſe, ut edidi. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σύ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπὲ τί τοιοῦτον, ὥστε καμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φῂς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ πᾶς' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν ἀφόλογον. ἀλλὰ σοὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς φαίνεται] ῥηθὲν μᾶλλον τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, ἣν με φῂς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά σου τὸ σόν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σέ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnoviſti.

10. SOL. Deſine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque poſſim aſſequi. LYC. Et quomodo aſſequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus ſtribligine ſermonis me non obſervante te ais ultro peccaſſe, & in quo quidque peccatum ſit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, ſic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his ſingulis me interrogare *ſi velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) ſi videtur, percurramus. Ac primo ipſum illud ἄττα non denſo ſpiritu, ſed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet poſt nomen ἕτερα compoſitum.] Sic enim minus abſurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, ſed *in te contumelioſus fuiſſe*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare ſignificat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum eſſe dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

a Μάθῃς] Sic omnes. b ΣΟ.] Perſonam hanc, & mox ΛΥΚ. inſeruit *Ceſa*.

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα διαστέλλομεν δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μᾶλλον τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus ſatis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, ſed ſic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἅτινα, οὐ ἀρχῇ κεῖται μόνον εὑρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος οὐ τοῦ πρὸ αὐτοῦ κεῖται, ἐφ' ᾧ ὀνόματι τοῦτο ἐπιφέρομεν, οἷον, πάσχω ποιῶ, ἄττα ἂν βούλομαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινά, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἄπαξ οὐ τῷ αὐτῷ κεῖται, καὶ ἵστηται ἀεί· ἵστηται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πάσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος οὐ Φαίδωνος ἦν δ' δὲ ἄττα τοιαῦτ, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L.BOS.*

15. Ὀρθῶς — συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholaſtae judicium, in margine poſitum, malum pedem in ipſam Luciani orationem videtur intuliſſe. Sic vera ſunt, & cum *Thomae Magiſt.* obſervatione conveniunt, ſed ſententiam & connexionem turbant. *J.M.G.*

18. Ἢν με φῂς ὑβρίσαι] Puto excidiſſe ob ſoni affinitatem σὲ poſt ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus ſum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν ſunt Soloeciſtae, ita diſtinguenda, niſi fallor, ut in interpretatione noſtra factum eſt. *J.M.G.*

20. Σε ὑβρίζειν &c.] Ὑβρίζω σε ſcilicet eſt contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, eſt cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius ſum, *Moſchopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε, δηλονότι δὲ ὕβρεως & πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικόν τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδιάτριμμα, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τοὺς ὕβρει ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus ſubjicit, ἐπὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λαλεῖται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν οὐ τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba ſic ſe habent: Ὅμως μὲν κινδυνεύει ἐ μόνον ἀφροσύναις, ἀλλὰ & ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accuſato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν ἀφόλογον. *J.G.G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non obſervari perpetuo ab Atticis, vid. *Kuſt.*

ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

ἢ ὅτις γυναῖκα ὑβρίζει ἢ σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, ἢ ὅτις παῖδα, ἢ φίλον, ἢ ὅτις γε οἰκέτιν, πλὴν [c] ἢ περὶ τῶν πραγμάτων ὅτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Καταγνῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν καὶ τοῦτο καταγνοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἑτέρου πρὸς ἕτερον γίνεται, τοῦ μὴ ὀρθοῦ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τοῦ μὴ ὄντος πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν δοκεῖ. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσθαι. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρός τινα, τὴν οἰκείαν

e Γὰρ] Γε *Fl.* *d* ΣΟ.] Omiſit *J.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. *e* Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. *f* Δόξει.] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* *g* Εἰ] Forſ. εἰη. *h* Λέγειν] Sic *H. P. J. B1. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑφ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζειν εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Ἀριστείλαις γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *J. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεθιστάναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, καὶ ἐναλλαξ ἀντὶ τοῦ ποιοῦντων ἐναντία λέγεσθαι. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, καὶ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀντ' ἑτέρου εἰσάγειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Mieylus*: ſed ὅτι τὸ ταῦτα ἐναλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere*. Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *J. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *J. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσα σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἕτερον πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *J. M. G.*

40. Λέγειν δοκεῖ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *J. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς —— περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit *Mo-*

χείαν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι ἐμφαίνει. τὸ δὲ περί τινα, ἢ ἐκείνου περί [a] ὃν σπουδάζει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲν συγχέχυται, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶνται πού τισι· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῶν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἥκιστά σε λέγοντος, ὡς ἔστιν ἄκουσον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ σοι' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲν πρὸς τὸν ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸν καθεζόμενον.

Ἧσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. ἀντὶ τοῦ μένε καθεζόμενος. πάλιν οὖν εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα διαλλάττειν, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem ſignificat: *ſtudere alicui*, utilitatem ejus cui ſtudemus. Et haec fortaſſe aliquantum miſcentur, fortaſſe autem accurate quibusdam obſervantur. Melior autem unicuique accurata obſervatio. SOL. Nempe.

II. LYC. Verum *conſidere* & *ſedere*, itemque *aſſide* & *ſede*, numquid noſti quid differant? SOL. Non novi, ſed hoc dicere te audivi, *conſedentem* eſſe peregrinum. LYC. Recte tu quidem audiſti. Sed ego *aſſide* & *ſede* differre ajo. SOL. Et quî tandem differrent? LYC. Quod ad ſtantem dicitur *Aſſide!* alterum autem ad ſedentem. V. G. *Quin*, *peregrine*, *ſedes*, *ſedem inveniemus & ipſi*: *ſedes*, pro *manes ſedens*. Quare iterum dictum ſit, mutare talia, peccare eſt. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid pur-

a Ὃν] Ὃ male Fl. b Καθέζεσθαι] Καθίζεσθαι Fl. c Καθίζειν] Amſt. bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισο] Sic Geſn. ex Amſt. Κάθιζε cett. Κάθησον J. Καθίζου B1. e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moſchopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαί τι περί σε πραγμάτων. J.G.G.

49. Ἑκάστῳ] An ἕκαστον; F.G.

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: *καθίζω*, καὶ τὸ *κάθισον*, τῷ *κάθησο*. F.G.

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam *κάθισον* dici ad ſtantem, quem jubemus ſeſſum capere, *κάθησο* vero ad eum, qui jam ſedet, quemque rogamus, ne ſurgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, *κάθισον*, καὶ ἄλλο *κάθησο*. Τὸ μὲν οὖν *κάθισον* πρός τινα ἱστάμενον λέγεται ἵνα καθίσῃ. τὸ δὲ *κάθησο* πρὸς τὸν *καθήμενον* ἵνα κάθηται, καὶ μὴ ἐξανασῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἧσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro ſatis mendoſum. quod vero paulo antecedit, τὸ *καθέσθητι* ἥκιστά σε λέγοντος ὡς ἔστιν ἄκουσον. *audivi te dicentem imperativum καθέσθητι, ſede*, vocem eſſe peregrinam vel barbaram, Luciani forte reſpicit verba quae in *Lexiphane* ſuo poſuit: Τὸ ἵστατο, καὶ ἵσταντόμην, καὶ τὸ καθιστοῦσι δεῖ μετοικισθὲν τὸ Ἀθηναίων φωνῆς. *Micyllus* ex ſuperioribus Luciani verbis colligit hic aliquid deſiderari. cui equidem non invitus aſſenſero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα τοῦτο γάρ σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus eſt. Nunc viciſſim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἑκαθίσθην, inquit *Thomas*, καθιστοῦσι, καθιστέασιν, καθεστῶσι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων, βάρβαρα. λέγε δὲ καθίζομαι, ἐκαθεζόμην, καθεδοῦμαι, κατεσθίω, καθεδοῦσθαι, καὶ ἅπερ ἀπὸ τούτων. *Phrynichus*: ἐκαθέσθη, καθεσθείς, καθεστῶσαι δὲ πλεονασμὸν καθεστήσω), βάρβαρα. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθεστὼς δὲ πλησίον διάρτει, διηγάτης, ἔλεγεν. Et *Baſilius* in epiſtola: Ταῦτα λογιζόμενα πολὺν χρόνον ἐκαθέστωμεν. Lucianus in priore veterum narrationum: Ὀπτωμένων δὲ αὐτῶν διεθέντες ὥσπερ δι πέρι τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθεσθεὶς αὐτῷ τῷ βασιλικῷ φορείῳ. *Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπὶ τινος φόρου. Idem libro VIII. Καθεσθῶσι δ' ἐν Βαβυλῶνι. & pluribus aliis in locis. De *καθίζω*, & *καθίζομαι* *Thomas Magiſter*: Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. *Pollux* ſcribit *Xenophontem* καθίζειν uſurpaſſe pro *καθίσαι ποιεῖν*. Locus eſt in II. ἀνακάμπτειν. Καὶ ἀπωγχαλλάμενον δὲ Ἀρειῷ, ἵνα ἐπὶ ἕδρᾳ ἴδῃ εἰς τὸν Ὄφιον ἢ βασίλειον καθαὶ collocaturus eſſe. Sic *καθίζειν* ἄλογον apud Demoſthenem & Galenum. *Moſchopul.* Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς. καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμετάβατος. Καθήμαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μακρόβιος, &c. Τὸ καθεστήκαμεν, καὶ ἐκαθέστην βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω δ μόνον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἕτερα ποιῶ καθίζω, ἀλλὰς δ' ἀμαυτόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἀμαυτὸν ἀπέρ εἰ θεάτρου. J.G.G.

57. Εἰη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. *κάθισον*. M. du S.

61. Ἧσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *ultra*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam καταδυλοῦν eu forte idem quod καταδουλοῦσθαι putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; καταδυλοῦν vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴπερ τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγοντες τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διεληλυθας, καὶ δὴ λέγε, εἴτα [i] γάρ σε δεῖ προοδοποιεῖν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντος οὐ κατανοεῖς. οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ καὶ τὸ καταδυλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδυλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἰ μὴ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οἰκεῖον τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλόμενα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΦΙΛ.

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* g Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγων cett. h Ἱκανῶς] Reſcripſi ex *Fl. F. Va.* Ἱκανὸς cett. i Γάρ σε δεῖ προοδοποιεῖν] Μὴ προοδοποιεῖν *Fl.* omiſſo γὰρ ac δεῖ. k Μοι] Μὴ legit *Goſo.*

74. Καταδυλοῦσθαι] Ἰσοκράτης δὲ τῷ Εὐαγόρᾳ καὶ τὸν ἕτερον ὅλως βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ καταδουλοῦσθαι. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς τοῦ Λουκιανοῦ. *V.*

61. Ἥκω ξυῶν] *Idem.* Od. III. 44. *M. dub.* Ἥκω ξυῶν] Apud *Eumenium* Od. III. 44. editur Ἥκω, ὦ ξυῶν. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥκω. Caeterum apud *Eumenium* manifesto Ἥκω significat, *sedi*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit σὺ δὲ ἵδρυσο ἑκάστοτε τοῦ ἰσοδυναμοῦντος Θρόνου. Τηλέμαχος δὲ ἀντιφωνεῖ ἕδρανα, φώτωρ σέ. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *asside* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, usquam positum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγων] Si quis intelligat hunc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγων huic loco optime convenire, & hic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ἐ μόνον ὁ συγγραφόμενος ἀπὸ παντὸς τινος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀντιγράφων, ὡς ἐν τῷ Θεαιτήτῳ, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑφαίνων ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφεὺς ἐκάλουν. Θεαιτήτῳ· Καὶ ὑφάναντα οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο τι εἶδον. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ξυγγραφεὺς μὲν γάρ ἐστι ὁ τὰ παρὰ ἄλλου γεγενημένα συγγραφόμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Ξυγγραφεὺς δὲ λέγεται καὶ ὁ ἀπὸ ἑαυτοῦ γεγονότα, ὡς Θουκυδίδης. Imque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τοῦ συγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde refarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδυλοῦν] Τὸ μὲν καταδυλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδυλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δυλῶ ἑαυτὸν, καταδυλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲν ξυγκαταδυλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάττης κράτος. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲν καταδυλωμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, οἰκεῖον τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλόμενα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Faeeor, non sequi post hunc alios super hoc argumen-

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

ΤΙ τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλαίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω τε καὶ κάτω φερόμενος, κεραλεόφρονι ἐοικὼς, ὡς ἔφη ποιητὴς, ὠχρός τέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cer-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριφῶν· &c. B1. ac 2. In cett. omissa. a Συνέστευκας] Συνέστηκας Edd. priores. b Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. *Fl.*

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ὅτι ὁ λόγος ἄλλως τε, καὶ ὁ Λυκιανῶ δοκεῖ εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ ὁ δὴ ἐπιφέρει. *V.*

3. Βυσσοδομεύεις] * Ἐκ βάθους στέρνων. *V.*

* Ἐκ] Aberat propositio ab editis. Addidit *M. du S.*

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud τῶν δὴ ἀμφλόσωμον † ἀμφίλογον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. *J. J.*

Ibid. Διαλύσωμον † ἀμφίλ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos suppositicios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν † διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φν. φν. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφωνητίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον ἔραντον ἀπροσδοκήτως δὲ ὕδατος ἱμᾶς ἀνεκαίνισεν, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cavus* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis oblivisci tur, neque quod in *Peregrino* .... plebs illum impostorem vocat ὦνερ φιλόσοφον, ὦνερ φιλόπατρα. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Dissert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forsan

σιάς. μή σε τριχάρπιον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτην ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλικας; ἐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς πάθειν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἶμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, εἰς ἀΐεις ἐμοῦ ὀπισθομβοῦντα τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντα; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι, ἢ καὶ τὰς χεῖρας παλαις ἡσυχῇ ἐπιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἠπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοῖς ὕθλοις, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή σε ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τριέφωνος] Κέρκυρ. V.

ut vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heusman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ΤΡΙΕΦ.] Nothus. An Τρύφων vel Τρίφων, τὸ Τριφῶν non placet. *F.G.* At Τριφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.*

2. Σωϊσινκας] Lege σωτίνικας. *F.G.*

3. Βυσοδομεύεις] Βυσοδομεύειν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσοδομεύων, κατὰ βάθους τὴν ἀλγεινὴν βλαβὴν ἀμύσσων, quasi dicas in profundo acdificantem. Add. Od. I, 316. Lucian. *de Delat.* c. 24. βυσοδομεύει τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσοδομεύεις] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τὴν ποίησιν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ ἀξιοπρεπὲς τὸ νοῦν ἔχων, τοῦτ' ἔστι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε. Ἡγνοι, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλαστικώδης. κερδάλη γὰρ ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βυλὴς κερδαλέης, σωστικῆς, ὠφελίμου, ἢ πανούργου παρὰ τὴν κερδώ, ἥγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὠχρῷ τέ σευ] *Hom.* Il. Γ. 35. *M.du S.*

Ὠχρός τε] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἐκάτην] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *J.M.G.*

7. Τίνι θεῶν — σωφρ.] Mirum non est insolito aliquo risu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M.du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσ). *J.M.G.*

14. Ἢ ἐς τὴν χεῖρα] An ἢ ἐς ἐκ τὴν χεῖρας; *F.G.*

17. Διωσιλλημμένου] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένῳ λόγῳ, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζῃ τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ χρὴ χρημνὸν ὠθήμην ἂν ὅπῃ κεφαλῆς σκοτοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, καὶ τὸ τῦ Κλεομβρότυ πήδημα τῦ Ἀμβρακιώτυ ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τ' θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι Φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σε τ' Ἀθήναιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὅπῃ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ἢ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι ὁ μικρὸν ὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τ' ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπόβλεπτον, καὶ τὸ ἄσταλον τ' βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω φερόμενον, καὶ τὸ ἀνάπλεων ἀλαζονείας, καὶ τὸ ἀνάπλεων ἀλαζονείας, καὶ τὸ ἀνάπλεων ἀλαζονείας

conversio; valde te consp iciendum atque notabilem faciunt. Sed respira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciscaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum est unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne spiritu in sublime sublatus, spectaculum multitudini fias, & delapsus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo signes. Insigniter enim, quae hodie ex sacerrimis sophistis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur respira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda consilia! heu, heu, heu, heu, spes vanissimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipsas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam super Propontide excitasti, adeo ut funibus

πολεῖν, δείγνωτόν σε καθίσησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῆ δεινῆ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθὴς. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲ, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καὶ πως καλαπτεσὼν, Τριεφώντειον πέλαγον [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρον τὸ πρίν. ἀ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν νηδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῆ δεινῆ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῆ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ὀπτέου λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

[b] Καλονομάσῃς] Καλανομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

ἀκαλαφρόπτερον πρᾶγμα ὡς δεινῆς ἀνακυκλᾶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθὴς] Hemistichion veteris poetae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί πως καλαπτεσὼν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σὺ πως τῇ θυέλλῃ καλαπτεσὼν Μικυλλίου τινὸς πέλαγος ἡμῖν ὄψῃ ὁ Ἰκάριον ἀποδώσῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Heaman.* in Poecil. p. 249. Verti vult *spiritus meo*, ne quis intelligat substantiam spiritualem; sed *Gesn.* videtur ambiguum studio servasse. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Christianos notari τῶν σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Christum ipsum σοφιστὴν appellavit; & apud *Prudentium Peristephan.* 10, 40. Christianis Asclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophistas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξώγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus est noster, nisi quod paullo modestius ille hyperbola utitur, in *Philops.* c. 39. τοιοῦτα ἀκούσας ἦκα, ὥστε οἱ τῆ γλώττῃ πιόντες, ἐμπεφυσημένον τὸν γαστέρα, ἐμοῦ δόμενον κ.τ.λ. Simili fere metaphora, sed alio instituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. seq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes istae; ne Graecum quidem illud φύ. Forsan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Horum verborum omissa est interpretatio a *Micyllo* ex editione Paris. 1615. f. & *Basil.* 1619. 8. quem sequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adversum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves nisi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσχωρεῖν πόντον (frequenti praepositionis ἐς ellipsi) hic valere ingredi, nemo negabit, nisi si quis putet, secundo Borea intrari e Propontide Pontum, id est, versus septentrionem navigari posse. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream posset, debuisse constitutum esse eo circiter loco, ubi est Constantinopolis. Quod quorsum valeat, in disputatione dictum est. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. Β, 148. Odyss. Ο, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia absurditate non dicam; sed id rogo; ubinam gentium stantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod sentio dicam, Constantinopoli hoc scriptum puto. Alioqui cur de Propontide scriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compescendis Scytharum excursionibus in fine Dialogi; unde satis liquet in ea regione habitasse, quae iis gentibus vicina esset. Vide etiam *Nep.* c. 6. unde conjicio tres hosce libellos ab eodem viro scriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' ἁλῶν αἱ ὁλκάδες τ' Εὔξεινον πόντον οἰχήσον), τ' κυμάτων ὀπιπυλινδέντων ἐκ τῆ φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, ἡ κλόνος τ' γαστέρα σε συνετάραττε· πολύοιστε σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς ἦ, χῦ τὸ τερατῶδες, ἦ ἀφ' τ' ὀνύχων ἠκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι ἦ ἐξ ὀνύχων· ἦ γὰ κήμμην γαστέρα τεθέασαι, ἦ κεφαλὴν κύουσαν, ἦ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐπεργοβατοῦσαν, ἦ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· ἦ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βούλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον χιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ' ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες δὲ ἦ χελιδόνες εὖηχα κελαδοῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ' ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, τά, τε naves ingredi Euxinum Pontum cogantur, fluctibus ex tuo spiritu magna se vi volventibus. Hem quantus tumor tuis inesse debuit intestinis, quantus strepitus, quae conquassatio ventrem tibi conturbavit! auritissimum te esse demonstrasti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audisse videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, si quis etiam unguibus audiat; siquidem femur uterum vidisti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, si Poëtis credas, portentorum plena est. Sed cum te primum his possum complectier oris, age abeamus eo, ubi solem platani arcent, lusciniaeque & hirundines dulcisonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

a Δὶ] Sic nostrae, Τι Gesn. Edit.

58. Κάλων] A κάλως χοινίκων, pro κάλως. F.G.

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ ὡς excidisse videtur Librario. F.G. Sed saepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώων ἴξον. Plura ex eod. *L. Bos* de Ellipsi p. m. 268. Adde Nostrum supra *Dea Syr.* c. ult. γάμου ὕπαι, & *Theogn.* vs. 1172. — ἄλοθεν ἐθελούσης. Quare nihil inserto ὡς opus erit. J.F.R.

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expressus ex illo *Aristoph. in Neb.* vs. 38. seq. εἶτ' ἐπαφεῖσ' τ' γαστέρα ἐ κλόνος ἐξαίφνης κὠδὲν διεκορκορύγησεν. Ubi κλόνος secundum Scholiasten est τρόμος τις ἐ αὖξ διεκορκορύγησε autem ponitur ἀντὶ τοῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ' ἐντέρων τ' ἦχον. J.M.G.

62. Πολύστου] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. seq.

— *Cui quot sunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi subter, — tot subrigit aures.

J.M.G.

Πολύστου] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. J.F.R.

63. Τριεφῶν] Τὸν τριεφῶν παροιμίαν, τὸ τριεφῶν ἴπος. F.G.

Ibid. Τῶν ὀνύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid sit δ' ὀνύχων vel ἐξ ὀνύχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ' ὀνύχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculis totus; qui ἀφ' ὀνύχων videbat.* Quae si vera est ratio, & quid ni vera sit? comparandus cum h. l. est ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὥσπερ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catulliun.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deus regalis, Totum ut te faciant, Fabulle, nasum.*

Denique illud apud *Aristaenetum* epist. 2. p. 9. ἐνδύμασι μὲ σύμπροσωπος ἀτὴρ· ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. Sed sunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stichо* 5, 5, 20. Ubi perpruriscamus usque ex unguiculis. J.M.G.

66. Κήμμην] De Baccho, alludit ad γαστρομάντις. F.G.

Κήμμην γαστέρα] Jupiter Bacchum ex se conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori suo inseruit, & exacto legitimo gestationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κήμμην vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστρομαντείας nomen, in quo lascivit etiam Lucianus V. H. 2, c. 22. Latinus sermo illum lusum vix admittit. J.M.G.

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. F.G.

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoso edita partu fuerit, suo more describit Lucian. Θ. Δ. VIII. J.M.G.

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tiresia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoseon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. J.M.G.

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. M. du S.

Ἀλλ' ἐπεί] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύραζε κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῃ. J.M.G.

80. Ὕπερος] Vulgo nominandi casus in Lexicis, absque ipso etiam *Stephano*, post quem errare nemo sibi turpe putat, effertur ὕπερος, genere masculino, sed *Wolfius*, *Suberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens susurro, animam ipsam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus sane, Critia, sed timeo, ne forte incantatio sit, quod tu audiviſti, & piſtillum aut januam ex me faciat mirabilis illa tua perculſio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam infligere poſſit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res ſe habeant. CRIT. Ain tu? non poſſe autem Jovem in tartarum aliquem mittere? neſcisne tu homo, ut Deos omnes de caeleſti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim proſtraverit, & hodienum prout quisque eſt petulantiſſimus proſternat: inde eſt, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς κηλοῦσα.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή σου ἐπῳδὴ τὸ πιεσμάτιον ᾖ, καί με ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσῃ ἡ θαυμασία σου αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, οὐ τοῦτο γενήσεται ὅπερ σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομωσάμενος. τί γὰρ ἂν δύναιτο ἀμυνάμενός σε, εἰ τῷ ψεύδει τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ ὅτι σὺ μὴ ἀγνοεῖς τὰ περὶ τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; οὐ δύναται ὁ Ζεὺς εἰς Τάρταρον ἀποπέμψαι τινα, ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέῤῥιψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καταξεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· ὥσθ' ὁ τοιοῦτος Τιτανοκράτωρ καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

b Ἀπεργάσῃ] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζῃ *P. H. e* Κατάπληξις] Κατάβλεξις dederat *Solan.* bene. Sed ſine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo uſus etiam eſt Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud ſimul diſcimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, ſi Dis placet, poſſe, ut ex piſtillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra piſtillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύετρον, Θύρωμα *Heſychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *La barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Heſychius*, & ex ipſo forte *Varinus*, diſtinguunt ab invicem Θύρθρα id eſt Θύραι, & Θύρετρα, hoc eſt Θυρώματα, quae tamen & ipſa vox interdum januam ſeu fores ipſos ſignificat; quanquam etiam *tardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac diſtinctione, ſuſpecta certe *Stephano* ſit, auctorem prae oculis habuiſſe locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τὸ θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσῃ — κατάβλεξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, ſubſtitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen poteſt vulgata ſcriptura, quia nihil adeo abſurdum eſt, quin ab hoc ſcriptore dici potuiſſe videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀπὸ ἀκούσματος καὶ καταπλητικοῦ ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (amaſia) *katáplexis plenaque honoris* a ſaucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non poteſt, ille non verebitur perjurium committere, ſi nimirum de illius impotentia conſtet. Triepho autem putat, adeo conſtare de Jovis aetherii futilitate Critiae ſuo, ut non dubitaturus ſit, illius ſtramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noſter, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita diſputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram reſpici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philoſophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνάμενος] Verbum *Homerico* praeter rationem ac neceſſitatem inflexum, ut ante ἀμύνεσθαι &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim ſolum in terram praecipitatum fuiſſe *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Geſn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid ſit βηλὸς cum de coelo ſermo eſt, diſputatur in *Scholiis min.* ad Il. A. 591. Noſter hic reſpexiſſe imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus hiſtoriae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei hiſtoriam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipſam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ἡ παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέ, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τῆς Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦτος ἐγένετο, ἡ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ἡ ταῦρος; ἡ εἰ μὴ τὸ παρίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ἡ διέφυγε ἂν ἀπὸ τῆς θελάγους, τάχ' ἂν ἡρτρία, ἐντυχὼν γεπόνῳ, ὁ βροντοποιὸς, ἡ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, ἡ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βυπλῆγι καλλεντάνῃσε. τὸ δὲ ἡ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, ἡ τ' ὄψιν ἐζοφωμένοις, ἡ ἐς δώδεχ' ἡλίους μὴ ἀφίσασθαι, ἀλλ' ὑποβεβρεγμένος bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurriſti, ſed, niſi grave eſt, invicem audi. Nonne idem cygnus factus eſt ſatyrusque libidinis cauſſa, quin taurus etiam? & niſi celeriter ſuſcepto in humeros ſcortillo per pelagus aufugiſſet, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, ſtimulos ſentiret & ſcuticam. Illud vero non rubore dignum cenſes, egregie barbatum ſenem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis ſo-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kuſteri*. Ἐπωμίσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἵμερτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐλεῖος] Ego mallem *ἰκεῖνο*, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quaſi legeretur *ἰκεῖνο*, quod eſt multo concinnius, quanquam non ſtatim, ſi reliquas auctoris ineptias ſpectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαλο] Ab *ἐπωμόω*, vel *ἐπωμόζω* Interpres. Scribo *ἐπωμόσαλο* ab *ἐπωμόω*. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat *ἐπωμίσατο* ab *ἐπωμίζω* quamvis hanc vocem in Theſ. *Steph.* non reperiam.) *Kuſt.* Quamvis abſurdiſſima ſint in hoc libello omnia; ſic ut emendare jubet Cl. *Kuſterus*, ſcripſiſſe auctorem, dubium nullum eſſe poteſt; ideoque invitis libris noſtris in textum recepimus. Omnes enim *ἐπωμόσαλο* habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore noſtro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* ſuccollare. *J. M. G.*

Ἐπωμίσαλο] Etſi ter quater *ἐπομοσόμενα* & *ἐπομόσομαι* deinde in hoc Dial. ſequuntur; jurandi ſignificatione, & ο brevi; hic tamen ipſum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kuſtero* ac *Solano* auſcultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam *ἐπωμὶς* eſt ſuperior humeri pars. Vid. *Foëſ.* *J. F. R.*

1. Ἡρτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. ſeq. Momus ad Jovem, timui, inquit, *μή σε καλλύνῃ τις ξυλλαβὼν, ἐπόν' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ ὑπὸ χρυσοκόμης τινὸς κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, ἡ ἀντὶ Διὸς, ἢ ἅρμα, ἢ ἀλλόκοτον ἀμὴν γίνῃ.* *J. M. G.*

4. Κατεκεκτένιστο] Forte *καλλικτένιστο* a *καλλικτένομαι*. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove ſuo meritus eſt *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A. 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, poſt quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis ſaepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Chriſtiani, quam iſtas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Verſum hexametrum *ἄμετρον* rependiſſe alio claudicante, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. ſi operae videtur, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aeſtu radiisve ſolis, *οἱ δὲ ἥλιοι* ait, — *ἡ τὸ πνίγος ἦν ἰλυπρόν*. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis *ἥλιοι* ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut *εἰρεσίαι* ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄφαι *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυναῖς φίμωσις. Idem XI. 40. Πίστις ἐπόρκης. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτους ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς ὑφάναις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώπους de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ἴππους vulgatiſſimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis uſitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vſ. 7. Ed. *Baſ.* & paſſim. Θελήμασι *Pſalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτῳ ſupra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποβεβρεγμένος] Non auſim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipſa editione emendatis, ſtatim Ἐνυπν. ç. 1. Τοῖς πλούσιος ἂν ἔδοξε — *τὸ μὲ πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκοῦντα παρὰ τ' τίχης.* Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νισιώτας δὲ τι ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀρμάβρους Λυδοὺς ὐ θαλάσσης. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἠξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμοῖος μὴ ἀτυχήσειε αἰτήσας. Ipſe canon *Homer.* Il. B, 353.

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

καθεδεῖας παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τῷ Διὶ ἀετῷ, καὶ τῇ Ἴδῃ, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὃς προφήτης ἄριστος, καὶ [b] ἰητρὸς, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενον;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κρατῶν, καὶ ἀλατορόν τι, καὶ καλαπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἑννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σει-

[b] Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *ἰατρὸς*. [c] Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσσον *Homer.*

Φημὶ γὰρ ἂν καλαπύξαι ὑπερμενέα Κρονίωνα —
Ἀστράπτων ἰταμὸν ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀνακόλουθον quidem & σολοικοφανίσαν agnoscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποδιεργμὸν Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pitissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδιεργμ. καθειδῶς] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀετῷ — Ἴδῃ] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lascive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐς τοῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ἔσγε, inquit, ὡς ὅλον ἡμῖν κυοφορεῖ ὁ γεννικός, καὶ παλαχεύει τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ἂν ἐ μάντις, ὡς φασὶν, σοφός. Paullo ante λοξίας vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξίας (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Jovis & Latonae* Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲ πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum demique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J. M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V.La Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ δύο Σαλαμῖς, ἁπλοῦς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ εἶμαι, καὶ Ἕλλησις, γυναικῶν τέκνα ἦσαν; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Oenomao Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον.] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὅσσος χάλκεος Ἄρης

Ὅσ-

σεισίχθων, ὃν Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν τῦ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ὑπομοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τῶν τοιούτων ὄφελε; τὸν γὰρ Ἄρην ὑπὸ τῦ δεσμῦ πιεζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνόμενον, πάντων τε τῶν θεῶν αἰσχῦνη τὴν [a] μοιχείαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππιος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τὺς διδασκάλυς δεδότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τῦτο δαιμόνιον, οἰκτείρας τὸν πρεσβύτιν θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχὺς ἀφασώζων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδυλον, τῦ ἀσελγεστάτυ Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανῦντα ὑπὸ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτιν οἶδα μὴ προσδέχεσθαί σε, ἀφ' ὃ προδιεβλήθης πρώην πρὸς σῦ. ὥστε ἐάσωμεν τύτυς. τὴν Ἀθηνᾶν ἔτι ὑπομνησθήσομαι, τὸν παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non acceptūrum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχίαν S.* & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐνοσίχθων ἐτίναξεν ἢ δυσίχθων.

Quid igitur ad hunc Steator? Il. E, 786.

Ὃς τόσσον αὐδήσας' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum *ἐννοσίγαιος*, & *ἐνοσίχθων* saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim *ἐνοσίχθων* & *ἐννοσίγαιος*. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An πραγωγός; *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo ἀφαγωγεῖν, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum. §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἑὸν πατέρ' — αὐτὸν Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκροὺς κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτιν] Πρεσβύτατον Διῶν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam caussa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniisti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 ἐστι, ἡ ἐνόπλιος, ἡ καλλιπλοκίδης θεᾶς, ἣν ἡ ἡ Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει θεὶς ἄπτει), c ἡ Γιγαντολέτιν θεόν. ἐ γὰρ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι ἡ περὶ ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέγε ὅ, τι d γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον ἡ Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρει); ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καλλύνει τοὺς πολεμίους, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλει). ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ ἀφ' τούτου ἡ Γλαυκῶπις ἀκαλαμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ ἀφ' τί ἐ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, e μηρία ταύρων, ἢ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται), ὥσπερ ἡ Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' ἐ οἱ δυνάμει γε πόρρωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτὴν ἐπιφέρει).

65 ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστιν; ἐθέλω γὰρ f παρὰ σοῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλλωπισμένα. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτὴν, πλὴν γε τῆς ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Goes. e Μηρία] Μηρία male J. & V2. non cett. f Παρὰ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Plut. 1051. ubi προσθετικοὶ θεοί. J.M.G.

38. Μή μοι] Ellipsis τοῦ λέγε vel similis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiasta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Aristoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ ἀφαιμαξιδίσῃς. Sed respexisse proprie videtur auctor *Aristoph.* Νεφ. 83. seq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τυτοὶ τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον. J.M.G.

39. Καλόδυλον] Lepide miseram servitutis suae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. J.M.G.

40. Ἀσυλλογιστίαν.] Specimen ejus ἀσυλλογιστίας habes Od. Θ, 335. seq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* J.M.G.

42. Προσδιαβληθῆναι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc compositio usitatum, addito hoc Philopatridos testimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc isthic in textum non fuerit admissum. Interim προσδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod suo loco non spernerem. Τῷ προδιαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. J.F.R.

47. Τὴν Γιγαντολέτιν] Τῆς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τ' Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. F.G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet AE.M.

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, nisi forte τὸ τ' Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. J.M.G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, si χρῆμα intelligas, vel quasi demonstrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἰκεῖνο ἵππος. J.F.R.

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνέκαλιν οἱ ἕτεροι τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν ἐ δύναμιν παρέχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν ἐ δύναμιν ἀφαιρουμένην. consentit etiam *Hesychius*. Recte igitur, puto, sensus hujus loci in versione est a me expressus. J.M.G.

59. Μηρία] Μηρία imprimis seu μηρία ἱερὰ Diis grata putabant, & in sacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falsε παραφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. J.M.G.

ἀνόμαστος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο αὐτοῖς, καὶ ἑτέρας. Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισμένου, ἐπαμύνασθαι ταύτῃ θεωθήσαντος, ἄλλας οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐχάρισαν. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγάρτοι μ' ἐλάνθανε πόσον τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώποις θεοὶ ἐπιτήδειοι εἰσι. Ζώσης δέ τί τὸ χρήσιμον; προσπαιρίζετο ἐς παστοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμενε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένου κεφαλομήσεται, τοῦτο γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: ſed poſtquam Perſeus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abſtuliſſet, praeſidii cauſſa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: ſed cum viveret, quam utilitatem praeſtitit? numquid in ſtabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui ſe paſſa eſt, ac virginem tamen ſeſe nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percuſſionem permanſit. TRIEPH. Et, ſi quis caput virgini abſcindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

le

a ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr.* B1. 2. *H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. Va. S. Amſt.*

77. Προσπαιρίζετο] Ἑταίρας προσέλαβεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum hiſtoriam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiaſt. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποδειροτομεῖν *Heſiodi* verbum eſt in Θεογον. verſ. 280. ubi ſimiliter hanc hiſtoriam narrat, cujus ſi phyſicas explicationes deſideres, affatim tibi nugarum Scholiaſtae ad eum locum dabunt. Doctiora ſunt & veriora, quae copioſe de iis diſputat *H. Dodwellus* in diſſ. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. 1. Geographorum *Hudſon.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Heſiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diſſ. §. 25. ἀποδειροτομεῖν dubito, an apud alium veterem legatur. προσπαιρίζειν honeſtum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδάς] An ἀοιδάς; F. G. Ἐπαοιδὰς *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδὰς *Heſychio* φαρμακίας, γοητείας. Quare nihil mutaverim. *J. F. B.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & B2. recte. In reliquis Κριτ. mendoſe. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis eſt, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob verſum ex *Homero* concinnatum haec factum eſt; nec adeo ſolliciti ſunt mendaces de ſuarum fabularum circumſtantiis. Fabula enim narrat Urſulam, ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula ſeculo demum XII. ſaltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic ſpectamus, attinet, in orbe Chriſtiano narrari coepta, quamvis res geſta ponatur circa IV. ſeculi finem. Rem hanc ulterius proſequi nec vacat, nec lubet; ſed vel hinc mihi ſatis conſtare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli millo ad minimum poſt Lucianum annos vixiſſe; donec vir aliquis doctus aut in Creta Inſula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. Δ. 50. *M. du S.*

84. Κρίτλῳ] Neque *Joh. Meurſius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod ſciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco poſſit. Suſpicabatur *Maturinus Veyſſiere La Croze*, hoc acciſſe *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Aſiam caedibus & incendiis vaſtarunt. Utitur teſtimonio Zoſimi, cujus I, 46. haec ſunt, Πρώτοι δὲ τῶν Σκυθῶν ἐλῃσάντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοὺς ἐκπολιορκούντων, οἱ Κρῆτες ἐκ Ῥόδου ἐξαπλοίσαντες βάρβαροι, πειράσαντες ἐδὲ ἀφυγόντων ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non auſim: characterem autem temporis hinc peti non patiar (vid. diſſ. §. 26.) ſed cum omnino ſit conjecturis agendum, ſatis quoque probabiles aſſerri a me poſſe arbitror. Cretam cum Palaeſtina ſaepe confundi, notatum *Hueſio*, Dem. Euang. 4, 8, 9. Ipſa Gaza Minoa dicta teſte *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretenſium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach* Obſervatt. 2, 2, 6. ſeq. qui colonos Cretenſium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem ſuperſtitionem relapſus eſſet, plurimis in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adverſum Chriſtianos inſurrexere, impune ſcilicet, quidquid auſi forent, ſub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia ſunt exempla a noſtris, qui tum vixere, ſcriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes diſſectas in inſula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego ſi noviſſem, quot tibi Gorgonas attuliſſem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem feciſſem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perſeo ſuperiorem judicaſſent.

ρίας ἀμμελεῖς τε τμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτῃ [b] δέ τέ μιν καλέουσι. καὶ ταῦτ' ἐγὼ εἰ ἤδειν, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε τροπαιοῦχον ἀκαταμάχητον ἀπεδέδειξα· ποιηταὶ δὲ, καὶ ῥήτορες, καὶ πολύ με Περσέως ὑπέρτερον, ὡς πλείονας Γοργόνας εὑρόντα, ἔκριναν.

10. Sed quoniam in Cretenſes incidimus, memini adhuc illos mihi oſtendere ſepulcrum tui illius Jovis, & quae ipſius matrem ſuſtentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conſervantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec poſſent, mi Critia, incantationibus peragi,

Ἀλλ' ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τῶν Κρητῶν, οἳ τάφον ἐπεδείκνυντό μοι τοῦ Διός σου, καὶ τὰ τῆς μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀυθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται ἀμβύουσι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες [d] ἐπῳδήν, καὶ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δί τέ μιν] Omiſſ. τε in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

noſtram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione στηλιτευτικῇ prima p. 87. ubi de Arethuſiorum, Gazaeorumque in Chriſtianos ſacvitia hoc inter alia refert: ὅτοι λέγοιλαι, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ καὶ ἀπηρτισμένας, ἀψαύστους μικροῦ & ὀφθαλμοῖς ἀῤῥένων, εἰς μέσον παραγαγόντες & τ' ἰδίᾳ γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θεᾷ πρέπῃ ἐνυβρίσωσιν, εἶτ' ἀνακύψαντες & ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίους ὀδόντι κατεσθίουσι — οἱ δὲ σπείρουσι ἔτι τοῖς σπλάχνοις σιτοῦ τροφὴν ἱκανὴν, καὶ τοῦτο τοὺς θερμοτέρους ἐκκαίνων, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaeſtina ſanctorum Martyrum Euſebii, Neſtabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apoſtatae, irruente in eos turba gentilium diſcerpti atque necati ſunt.* Habemus ergo apud Cretenſes Palaeſtinae virgines caſtas membratim diſſectas ſub Juliano. Hace quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zoſimo vidimus. Quod obſcure ita Gazam ſignat auctor, vel eruditionis oſtentandae cauſſa feciſſe poteſt, vel ſtudio obſcurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, ſi quis in ipſa Creta inſula tale quid tum contigiſſe putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui inſanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J. M. G.*

Κρήτῃ δέ μιν] Κρήτῃ δέ τέ μιν. *F. G.* Optime. Et ſic jam verſus reſtitutus. *J. F. B.*

92. Τάφον] De ſepulchro Jovis agit *Joh. Meurſius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vſ. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis ſepulchro conſtare noſtro, quam ex Luciano, quem ſemper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alius, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J. M. G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον ſeu obliquum ſignificare, Lexicographi dicunt, quorſum equidem in verſione reſpexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim eſſe, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in Δ mutato, ut eſt facilis harum literarum confuſio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes ſignificaret, quorſum ſequens λόχμιαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodiſſimam & amoeniſſimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus eſt, diſtinguendum) a Gnoſſo adeuntibus viam laudat. *J. M. G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F. G.* Bene, & hoc recepi. *J. F. B.*

95. Τὰ ὄργια] Adſcribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia ſit, quae hic requiritur ὀργίορum ſignificatio: ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abuſive ſacra Liberi orgia vocant, vel* λὸ τῆ ὀργῆ, *a furore, vel* λὸ τῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione aſſentiendo, ſi modo ipſe illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante poſuerat: utraque enim ratio ad Bacchica ſacra reſpicit. Melius igitur, qui λὸ τῦ ἀργεῖν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curioſorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretenſium Virginum capitibus non poſſe Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid ſibi aetinere. *J. M. G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν ἡ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἂν, ἢ εἰς τὸ γλυκύταλον Φάος ἀπήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ τὰ ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

ΚΡΙΤ. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ κασίγνητον, οὐ θέμις ἔχειν; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμένην, ὦ Κάδμε.

ΚΡΙΤ. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπεφορημένον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lasciviissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Jo-

a Ἐπομόσωμαι] Sic Edd. *Amst.* ἐκομόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρόσιον prave *F.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσιλγ. — μίξιος] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem cesto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρωτος noster *Gregor. Nazianz.* Orat. τελετ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὴ τοφαλεγερίτη, καὶ τὴ σεμνὴ Ἥρας, ἵνα ἀχημοσύνῃ αὐτὸν ἀναπτύξει μεσούσης ἡμέρας. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3, 3. Τὴν τὸ Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τὴ Διὶ γαμουῦν, ἀλλὰ καὶ ὁμοσπόρον ἀνάγνου ἀρρητοποιΐᾳ. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐχ ὑφέστηκεν εἰπεῖν, τὴν Ἥραν σώματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσιλγὴς αὕτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ τοῖν ποδοῖν — ἐκτεταμένην] An leg. ἢ τοῦν ποδοῖν ἐκ χειροῖν ἐκτεταμένοιν. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρασπάσας. *Theophr.* Char. *F.G.*

Ibid. Ἐκ ποδοῖν ἐκ χειροῖν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime naviganti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. Ο, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J.M.G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὁμόσω tantum & ὁμοῦμαι agnoscunt. *J.M.G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J.M.G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J.F.R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jov.

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἀγῶ θεόν.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis pulicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, & quis sit ante omnia, & quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae jam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, ᾗ ὅρκῳ ἡ ξεθμηλική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὴν τέτρακτὺν φῂς τὴν Πυθαγόρου, ἢ τὴν ὀγδοάδα, ἢ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ γέρθε, ᾗ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἔστ' ὧδε μέτρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, ᾗ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. ᾗ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαθον, ἅτε σύ· ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίππιος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, ᾗ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δι'

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phys. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notissimum, quod in incertis exstat. vs. 3. *M.du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus est in fabula: *Le festin de Piere* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M.V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, nostra nihil interest, nisi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* disputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc schediasmate fecisse, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuisse. *J.M.G.*

17. Τετρακτὺν] De *tetracty* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. I, 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit mysteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geras. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum somnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haeresi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haeresi egere. *J.M.G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. supra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapsi* c. 5. *J.F.R.*

18. Σίγα] Senarium esse adscripsere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ γέρθε] Christianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exstiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur desumpta. Vide Z. *tr.* c. 3. *M.du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Respicitur procul dubio ad *Aristophan.* Nεφ. 143. seqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum vestigia & saltus demensus fuerit Socrates, multo cum sale enarratur. quod ipsum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀφ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; posteriora ad Paulum spectant. Cujus caput & faciem describit? nonne Pauli? certe non Christi, cui soli sequentia tribui par fuit. *M.du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expositum in dissert. §. 37. Hic illud monere satis fuerit, neque Paullum, neque ipsum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, sed quemcumque doctorem, cui derisor hic descriptionem, quam ipse ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Christianos & Celsus & Julianus Apostata vocabant, vid. *Dodw.* diss. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* sel. p. 549. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaster.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemsterh.* *J.F.R.*

25. Ὀπίππιος] Vix credo alias hanc vocem occurrere, quam *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naso tractant ex instituto, ille 2, 72. hic p. 110. seq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naso agit, quid hoc sit vocabuli explicat. Sed Gloss. Gr. Lat. Vulcan. ὀπίπιος Nasutus. *J.M.G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeste ridet Pauli ἁρπαγὴν, quam phrasi *Aristoph.* ex Nεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, εἰς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καί σε ποιήσω ἥν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatorum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριεφῶν, ἀφ' φόβου γὰρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς ποτε τὰ τῦ Ἀριστοφάνους τῦ δραματοποιῦ ὄρνιθας ποιημάτια; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχται σοι αὐτῦ τοιῦδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squalorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Εὔχομαι *V2.* Leg. ἴχομαι.

41. Φῶς] Θεὸς. *V.*

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. *V.*

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Δι' ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε τοῦ θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύνειν, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam συναγωγὴν εἰδώλων κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de *inferis*, ubi mali puniantur, hac *phrasi* usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογίσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium latet, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.P.R.*

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M.du S.*

34. Ὄρνιθας ποιημάτια] Quanquam drama unum esset idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὸ ποιημάτιον nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. concisiones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *Ari-*

cursumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ξας ἐμόρφωσεν ἁπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεούς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἀνθρώπους ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπενεσμβύα εἰς ἅπαντας, ἐγχαράττουσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητικῶς ἀκούσαιμι περὶ σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Ὅτι δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Οὐδὲ φυγεῖν δύνατο βίη Ἡρακληείη
Φύγε κῆρα, Διὸς φίλατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,

Ἀλλ-

b Ἡρακλείη] Ἡρακλῆος *Hom.*

58. Ἀείδομεν] Ἔνδεκα. *V.*

ciphoras. ar. p. 573. Ed. *B.* quod miror fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J. M. G.*

Ibid. Τὸν ἵστακτον] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J. M. G.*

46. Δρόμον] Τούτων hinc forte excidit negligentia librarii. *F. G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur ἐκ μὴ φαινομένων. Nota est *Exucontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ μὴ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J. M. G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J. M. G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi κατ' ἣν ἡμ. *F. G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττουσιν, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Hebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseon mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτύμψωσι, ἐκτερμονώσουσι, κατάξουσι κ. τ. λ. *J. M. G.*

57. Μαθητικῶς] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J. M. G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6. 8. p. 263. *J. M. G.*

63. Οὐδὲ γάρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J. M. G.*

66. Ἥρης]

Ἀλλά ἑ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἄρρηκτος χόλος Ἥρης.

Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεσθαι ἄσσα οἱ αἶσα καλαχλώθες τε βαρεῖαι

——— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae

[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γίνεσθαι.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt

Ἦδη γὰρ Αἴολον ἰκόμεθ', ὅς μοι φίλον ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ', οὐδέπω αἶσα φίλῃ ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

sufferendae, a fato constitui, illa monent:

Aeolus, & placide venientem excepit, eumtemque
In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.

Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle natum

——— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλόεσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παίδα φίλον τιμῶν, ὃν οἱ Πάτροκλον ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

——— *diram defendere mortem,*

qui potius

Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mactrem Patrocli
Ad Trojam periturus erat.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μηδὲν τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι θέλειν τὸν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα παιδάρσιον ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἄρρητα ἐμυήθης.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμᾷ. *Hom.* b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δὶ] Ex *Hom.* inserui. Absunt ab Edd.

65. Ἐ] Λοιόν. *V.*
72. Γινομένῳ] Ἀνθρώπῳ. *V.*
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. *V.*

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J. M. G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. H, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γινομένῳ. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Eusseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ἴσασιν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα) ἄσσα οἱ αἶσα γιγνομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J. M. G.*

70. Καταλλάθες] Scholia parva ad Od. H, 197. & inde *Suidas* ita explicant: αἱ καλαχλώθουσαι ἢ καλαφαίνουσαι ἐπάνω τὸ εἱμαρμένον, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum vox* explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J. M. G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἴολον] Ex Od. Κ. 314. sed immutata. *M. du S.*

Ἦ δ' ὡς] Od. K, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Κ, 314. seq.

Ἦδη γὰρ Αἴολον ἵκομεθ', ὅ μοι φίλον ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J. M. G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quòd idem Poëta duplex nobis commineiſcitur ancepsque fatum? ita ut iſtud quidem facientem certus rerum exitus maneat; ſed ſi aliud agat, alium etiam finem res nanciſcatur, ut de Achille, qui de ſe dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus.

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptum fraudem agnoſces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὸν ἐπιλέγει τὴν εἱμαρμένην, ἢ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντι, τοιῷδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Δίχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἶκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ὄφρ' δήρον δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσεται.

Ἀλλὰ καὶ ὅπι Εὐχήνορος,
Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅπι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθῖσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ πας' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, καὶ ἀμφίχρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βούλει, καὶ τοῦ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ

[d] *Αἰὼν*] Aberat in *S.* & *Amſt.* aderat in *P. Bl. F.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vſ. 459. ſeq. ubi verſus ſuppletur vocula δὲ poſt αἱματοεσσας inſerta. *F.M.G.*

85. Διὸς τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *F.M.G.*

90. Τῷ διδασκάλῳ] Χρυσοῦ ſcilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκῦραι. Infra tamen c. 43. συγκυρῆσαι eodem ſenſu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, πράξαντα, ποιήσαντα, ut paullo poſt pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον ἔτος, vel poteſt pendere ab ἐπιλέγει. *F.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii ſcriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipſis poſſit eſſe τῷ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. ſeq. ἐπιβαλλομένῳ aliud eſt. *F.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *F.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην δ' ἐς πατρίδα γαῖαν. *F.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt αἰὼν, quod ſervant antiquiores. *F.F.*

10. Ὅς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *F.M.G.*

11. Πολύϊδος] Τὴν Πολυΐδου μαντικὴν inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολύϊδος forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *F.M.G.*

λόγον. [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἶπεν ὡς ἐπεχόμην μὲ τ μοιχείας, ϗ τ Ἀγαμέμνονα ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρ) πολὺν χρόνον; ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ϗ καθυστερεῖν θανάτου; τοῦτο καὶγὼ πολλάκις προμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τ πλησίον, θανατωθήσῃ ὑπὸ τ δίκης· εἰ δέ γε μὴ τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλεν θανάτοιο κιχεῖν.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τ ποιητῶν, ϗ ἀμφίλοξα, ϗ μηδέπω ἀσφαλισμένα; ὥστε ἴσως ἄπαιδα, ὡς ϗ σὲ ἐν ταῖς ἐπιφανείσαις βίβλοις τ ἀγαθῶν ἀπογράφωνται.

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριεφῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ ϗ τὰ τ Σκυθῶν

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegistho dixit, si vellet se abstinere ab adulterio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut diu viveret, esse in fatis? sin ista facere aggrederetur, acceleratam mortem non effugiturum. Ad eum modum & ego vaticinatus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata, quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nullisque subnixa fundamentis? Omnia igitur, si sapis, omitte, ut te etiam in caelestibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde disceſſeramus. Sed illud mihi dic, Scytha-

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ἢ μοιχῷ vult *Palm.*

20. *Οὐχὶ τῷ Αἰγ.*] Lego, *ἢ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. J. P. a G.* Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. Δ, 35. seq. *Palmerius* legit, ἢ μοιχῷ Αἰγ. *J. M. G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a *καθείμαρται*. *J. M. G.*

Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici *ἐπιβαλλόμενον*, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso *ἔμοιγε δοκεῖ* & *καθείμαρται*. Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuatio facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J. F. R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J. M. G.*

Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. & *Long. Past.* I. 15. ubi recte τ πλησίον Ed. princeps. πλησίων recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J. F. R.*

26. Παρὰ τ Δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐᾳ hoc loco ὄνειρ, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J. M. G.*

28. *Οὐδέ σ' ὦκα θέμις*] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.*

Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416. ita posset restitui, οὐδέ κε σ' ὦκα θέμις τέλεν θανάτοιο κιχεῖν, qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J. M. G.*

33. Βίβλοις τ ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J. M. G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀνακυκλίω, non habeo certa quid dicere;) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reversi. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J. M. G.*

35. Τὰ τ Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Coloss.* III, 11. *J. M. G.*

Τὰ τ Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Mosis. p. 313. *M. V. La Croze.*

37. Χρηστὸς] De hac voce disputatum in differt. §. 21. *J. M. G.*

Χρηστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Differt. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν ἴθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χρηστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*

Ἐν ἴθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χρηστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἴθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere po-

ramne etiam res in caelo describantur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte donunculla aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θεῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττουσι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χριστὸς ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεῶν δεξιῶν, ἀλλὰ κατηχούμενος, πείθου μοι, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ μὲν γὰρ ὡς δέρριν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον οὐκ ὄντος πάρεστιν εἰπεῖν, τί θαυμαστόν, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον καλὸν κατεσκεύασαι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συνάγαγόντι, οὐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόλυτος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα ποιήσαντα θεὸν οὐκ ἄπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαθραμεῖν ἑκάστου πρᾶ-

b Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* c Φλαῦρον] Φλαῦρα *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. διαφέρει γὰρ φλαῦρον τοῦ φαύλου. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀνδρὸς, δύσφημον, λυπηρόν. *V.*

43. Δέρριν] Δίφθερα. *V.*

potest Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J.M.G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Νεφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρὸς δεξιοῦ. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δεξιόν. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὴν κατὰ σεαυτὸν omissam dicamus. Caeterum nomen δεξιὸς, Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cer. vs. 32. *J.M.G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τῆς. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari meretur. *M.du S.*

Κατηχούμενος] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J.M.G.*

43. Ὡς δέρριν] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Psal.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M.du S.*

Ὡς δέρριν] Ita οἱ ὁ *Psal.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J.M.G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον καλὸν κατεσκεύασαι] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐκτετραπέναι σοι μοιράσαι τὰ κρέα. Vix enim est, ut ad sequens mox σεαυτῷ referas, cum nescio quid inconcinni parlat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa servorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J.M.G.*

Ibid. Κατεσκευάσαντι — σοι διέλαθεν] Ut ἀνακόλουθον in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαι τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτραπέντι regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφύλαττες σεαυτῷ ἐπιτραπέντι σοι μοιράσαι τὰ κρέα; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀνακόλουθον. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J.F.R.*

51. Διαθραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν διὰ τοῦ θεοῦ dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μέγας ἡγεμὼν ὁ οὐρανῷ ζεύξ, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν ἀποσκήπτει Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς & πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῶν ὅμμα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Sa-*

πρᾶξιν, ᾗ ἅπασιν; οἱ γὰρ σε θεοὶ κόττα-
βοι τοῖς εὖ φρονεῖν ἐγένοντο.

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum ſapiunt, olim facti ſunt.

ΚΡΙΤ. Πάνυ σὺ λέγεις, καί με ἀντι-
στρόφως τὸν Νιόβης παθεῖν· ἐκ λίθου γὰρ ἄν-
θρωπον ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν
προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ'
ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄν-
τως φιλεῖς, μὴ [b] ἑτερεΐαν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,
Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρενὶ, ἄλλο δὲ
εἴπῃς.
ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμά-
τιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλωχριάσω, καὶ
ἅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυ-
δήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

18. CRIT. Rectiſſime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita converſa ratione ego ex lapide homo jam factus ſim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego palleſcam, immuteſque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: ſed avicula, ut Phi-
lomela olim, fiam, & per viridantia prata tuam

a Ἐμοῦ] Ἐκείνης, ἴσως L. b Ἑτερεΐαν] Et ſic *Fl.* cum cett.

52. Κόττα6ω] Παιδιὰ. *V.*

* Ἀπολίγομαι] Non agnoſcunt C.

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. * ἀπολίγομαι. *V.*

turnal. I, 17. ſeq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me diſputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum conſideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuiſſe, negem. Taceo quod per metaphoram haud inſolentem locus, qui prae manibus eſt, aliique id genus explicari commode poſſunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον τοῦς, ἀφ' ἅπαντὸς γὰρ τρέχει. Unde nec ſacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κότ[illegible]ος] An τῷ μάτην ἀνθρωπίσκῳ ſimiles. *Tzetzes.* *F.G.*

Κότ[illegible]ος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quamquam ille facetiarum magiſter ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus eſt in *Trinum.* 4, 3, 4. *Caveſis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Stilicet ludi genus eſt, cum vini reliquiis de poculo ad ſolum vel pelvim ſubjectam elidendis, ſonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ὦ Critia, adeo contemtui ſunt & deridiculo ſapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium ſunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas ſit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam poſſe exſtrui, mirum non videri debet, ſi id poſſunt homines. *J.M.G.*

54. Καί με — παθεῖν] Ἀνακόλουθον eſt, vel ellipſis ſatis dura verbi ἐποίησας, qua ratione etiam locutus videtur magiſter noſtri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. εἰ δὲ αὐτὸν κωλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀφ[illegible]τρεῖν) ἐνεργεῖν τὰ τῷ θαλάττῃ ἔργα ἐκ τὴν πλούτου ἀρχὴν ζημιοῦν (ποιοῦσι) Si enim ἀπὸ τοῦ κωλύσει verbum κωλύσει ſubaudias, contrarius dicentis ſcopo ſenſus emerget. Aliter tamen vir doctiſſ. *Senſus* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς poſt ἔργα putat excidiſſe: quod magis probarem, ſi legeretur ζημιοῦσιν. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemſterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod ſupra Critiae promiſerat Triepho, καὶ σὺ ποιήσω ἐκ' ἀληθείας ἄνθρωπος. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur poſt longiſſimam quaſi digreſſionem ad propoſitum ſermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus eſſet Triephonti, non eſſe magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque ſua ſcribit cum ipſo fuſo ſtamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte ſibi indicatum Deum ſe adjicere tentato ſuperius aliquoties jurijurando, ut ſcilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ σὺ κ.] V. *Ariſtoph* Νεφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ [illegible] καρδίας] *Ariſtoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ σὺ γ' ἐκ καρ[illegible] ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. [illegible] καρδίας] Locutio ſcriptoribus ſacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεΐον τι] *Gr.* ἑτερεΐον τι. *F.G.*

Ἑτερεΐαν] Alias ἑτερεΐον ſcribi ſolet, neque altera forma usquam, quod ſciam, apparet. Cum tamen quos

vir

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me ſiſtus, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo, *Cantare, expectans, donec ceſſarit Achilles.*

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

ϯ θαυμασίαν συ ἔκπληξιν κατ' ἀνθρὸν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. KPIT. Νὴ τ' υἱὸν τ' ἐκ πάλφος, ὃ τῦτο γενήσε). TPIEΦ. Λέγε, ϖ)ὸ τῦ ϖνεύματ@ δύναμιν τῦ λόγυ λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδῦμαι,

Δέγμεν@ Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

KPIT. Ἀπῆειν ὅπι ϯ λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέσ]ατα, κ) δὴ ὁρῶ πλῆθ@ ϖάμπολυ ἐς τὸ ὦς ψιθυρίζονλας, ὅπι δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφῦντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ ϖαπτήνας ἐς ἅπανλας, κ) ϯ χεῖρα τοῖς βλεφάροις ϖεικάμψας, ᶜ ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέ]ατα, εἴ τυ γέ τινα τ' φίλων θεάσαιμι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα ϯ ϖολίλικὸν, ϖαιδό-

c Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκοπήσας. *V.*

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἐτερμάτισε. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e.g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζῃ. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲ κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲ] Μὴν κεύσῃς Ed. *Geſneri*; forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲ ad verſum. In *Amſt.* μὲ κεύσῃ, quod ad verſum etiam bonum. In *Hom.* l.d. eſt: Ὅς χ' ἕτερον μὲ κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲ κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Κατακρίσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ἄχρις τί σευ ἴλε παρεία. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nanciſcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλεωσθῶ] Supra ὅλον σαυτὸν ἀλέωσας. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπαυδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum λὸ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπαυδᾶν qua diximus ratione uſus eſt *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θεραπαίναν σκάζοσα κ) ἀπαυδήσασα, *de Luctu* ſub fin. ſ. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἤδη ἡμερῶν ἀπαυδήσαντας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. ἐ γὰρ δὴ δύο μὴ ἀπαγορεύσας λοπτιγῶ, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς κρύ@ ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ϵ δικὰ ϖ)ὸς ϯ φιλοσόφων ἀκούσασα. Vid. *Pe. Fab.* Agoniſt. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἐκπλῆξαι] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐκπληκλικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τῦ ϖνεύματ@] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπιλθόντ@ τῦ ἁγίυ ϖνεύματ@ ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τῦ ϖνεύματ@] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμεν@] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἐφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἂν ἀκέτραγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J.M.G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἦν δὲ ὁ σκώψ τ' λποσκοπούντων τὸ χῆμα ἄκρων τὴν χεῖρα ὑπὲρ τῦ μετώπυ κυρτωκότων. *J.M.G.*

79. Πολίλικὸν] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἐξισωτὴς aliquam τ' πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Epiſcopo τ' πολιτείας ἐπιθυμοῖ, & p.

δθεν φίλον ὄντα, καὶ συμπαίκτορα. ΤΡΙΕΦ. Συνίημι ὃν λέγεις. Αἰδέσομαι τοῦτον. ΚΡΙΤ. Τί ἐξισωτὴν δ' εἶπας εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλοῖς ὠθισμοῖς παραγκωνισάμενος ἦκον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἰπὼν, ἐχώρουν ἐς αὐτόν.

liticum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem acceſſi.

Ἀνθρωπίσκου δέ τις, τὸ νῶμα Χαρίκλεους, σεσηπυῖαν γερόντιον, ῥέγχον τῇ ῥι-

20. Homuncio autem aliquis Charicleus nomine, putridus ſeniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ἐπὶ πολιτείᾳ, ſunt ἐξισωταὶ, ſeu Peraequatores. *F.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M.du.S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Heſychius* per ἐπόπτης ſimpliciter explicant. *Eorinus* addit ἀναγραφεὺς, cum quo conveniunt Gloſſae MSS. apud *Cangium in gloſſario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli ſatis explicat. Antiquiorem non laudari *Euſebio*, in diſputatione jam dicta §. 28. Inſcriptio etiam quam ad *Euſebii* l. c. ex *Grutero* 361, 1. profert *Valeſius*, Conſtantini M. aevo non potuit eſſe antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui poſita eſt, Conſul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Acindyno*, quod probavit *Tho. Reineſius* claſſe VI. Inſcript. 122. p. 459. Rem ipſam diligenter expoſuit *Fac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodoſiani de cenſitoribus, Peraequatoribus & Inſpectoribus.* Eo autem ſumma redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem ſeu modum cenſus, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios ſervaretur. Erant igitur quaſi retractatores cenſus, unde ἐπανόρθωσιν illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona ſcilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum ſuum habuit, quem rogat ut & alias aequum ſe praebeat, & ſpeciatim τοῦ ἱεροῦ χάριν, qui nihil pro Caeſare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipſa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, ſed γραφέα. In notis monetur, alios ἀπογραφέα legere, φόρων γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epiſt. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* ἀπὸ τῆς γραφῆς liberet. Ex epiſtola autem 168. apparet *Julianum* voluiſſe, κοινωνὸν ſibi eſſe *Gregorium* τῆς κατὰ τὴν ἐπανόρθωσιν σκέμματος, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, ſi quid male ante conſtitutum ſit, id corrigat. Ex his ſatis puto conſtare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Fac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. ſcripſerit ſimpliciter ita: *Peraequator eſt, qui deſertos agros patrimoniales aliis in emphyteuſin dat, Cenſitor alibi dictus.* *F.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ δὴ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *F.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. ſi quid opus *Hemſterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inſeruit. *F.F.R.*

85. Χαρίκλεους] Manifeſto jam Chriſtianos irridet. Quae repentina haec mutatio eſt? Dicam. Ab homine gentili non crederetur ſcriptus Dialogus, niſi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M.du.S.*

87. Ἐπισεσυμμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσυμμένον] *Navigio* ſ. *votis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐπισεσυμμένα τινά. Interpres: *diſſolutum & incompoſitum quiddam.* Quam recte, non diſputo. Hic autem de ſcreante ſermo eſt: non abſurde igitur a me verſum eſſe arbitror. In *Gallo* c. 10. ἐπίσυτοι, καὶ ἐπεμμένοντες μόχθοις τισί. *F.M.G.*

89. Ἐκιφθέγξατο] Forſan ἐπεφθέγξατο. *F.G.*

90. Οὗτος ἐς προῖκα] Obſcuriſſimus hic locus &, ut noſtri verbo utar, *diaboliquus*. Videbo tamen, an clarior opera mea poſſit fieri, veniam praefatus, ſi non ubique rem acu tetigiſſe viſus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Chriſtiani aliquot, Monachi forte & Aſcetae, de injuriis Juliani Apoſtatae in Chriſtianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & ſpe meliorum temporum praeſentia mala levantes, ſeu meliorem Juliano cui interitum vovebant, ſucceſſorem ſpoponderint, & jam animo deſtinarint, cujus eos inſimulat Critias; ſeu, quod probabilius videtur, Chriſti ſervatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conqueſti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa ſpe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a ſe, ut ſolent qui alterum exagitant, interpolata & calumnioſe detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt conſideranda. *F.M.G.*

91. Κατυλλίπτει ἰλλιπαστροῖς] Forſan καθυλλίπτει. Et ἰλλαπισμοὺς ab ἰλλαπίζω, quod eſt ab ἰλλαίνω. *F.G.*

Κατυλλίπτει ἰλλιπαστροῖς] A poſteriore vocabulo videtur pendere ſenſus verbi prioris. *H. Stephanus: ἰλλιπαστροὺς dicitur legi alicubi apud Lucianum, ſed perperam, ideoque Laſcaris pro eo reponendum cenſuit* ἰλλαπαστροὺς *reliquiae. Alii* ἰλλιπαστροὺς, *ſaginario*, a λιπαίνω. Ego putaverim ſimilem vim habere apud noſtrum ἰλλιπαστροὺς, ei quam habet conjugata vox ἰλλιπόρκεια, qua utuntur Graeci ſcriptores, cum dicere volunt id, quod Latine ſunt *Reliquiae*, quomodo appellantur ea, quae fiſco ex praeterito debentur, ut fuſe docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Uſu & Praeſt. Num. diſſ. 13. p. 552. ſeq. ubi inter alia obſervat, quod ad rem noſtram facit, ἰλλιπορκεῖν eſſe Conſtantinei aevi, Juliani, Themiſtii &c. reliquos λοιπὰ & λοιπάδας dicere. Dico ſimilem; non plane vim eandem. Ἰλλαπαστροὺς, puto, eſt convivenda circa

ἰλ-

sanchos, tussimque imis ductam pulmonibus, enixe fereat. Erat vero sputum ipsa morte lividius. Tum exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omissa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impensas aeque ac publicas solvet. Recipiet etiam vanos fu-

κὶ, ὑπέδηπε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον· ὁ δὲ πτύελος χλωρώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καὶ ἰσχνῷ μόνον ὅτῳ, ὡς πρόσθεν, τοὺς τ' ἐξισωτὴν καὶ ἀλαλείπει ἐλλιπασμοὺς καὶ τὰ χρέα τοῖς δανείσταις ἀποδώσει καὶ τὰ τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγχας δέ-

ἐλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in describendo & peraequando censu. Haec de Peraequatoris sententia, & spe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in posterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἐλλείμματα, & Peraequatoris factum ἐλλιπασμόν. Constat caeteroquin, parce satis Julianum indulsisse reliqua, quod Ep. 47. de se testatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae scimus utiliter observasse, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto se aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuisse, non ignotum, cujus rei insignia aliquot specimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodos. de lustrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quasi suo quodam jure immunitatem a publicis oneribus sibi dari postulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Justinianei* tum *Theodosiani* leges, testantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξιστῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caesare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quasi praeteritiones ἐξιστῶν ubi incensos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἐλλιπασμοὺς refero, & καταλείπει explico de non novanda, sed in statu suo relinquenda, ista praeteritione. Hoc quidem proprie significat καταλείπειν. Quod praesens posuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro secundo καταλιπεῖ. Καταλύσει *Heumannianum*, aut quod alias suspicabar, καταλείψει a verbo ἐκκαλείφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: sed non ita bene ad ἐλλιπασμοὺς τ' ἐξισωτὴν, quales descripsimus: quos quidem legibus posteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos immunitate ecclesiis & bonis ecclesiasticis concesserit, satis constat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλύσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανείσταις] Studiose, puto, hic cavillatur, cum Christiani non de novis tabulis, dissolvendisque per unam epistolam aere alieno, locuti sint, sed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio est. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδῶσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam dissolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuisse, docet V. G. Lucian. *Cronosol.* p. 617. Vid. *Casaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγχας] Et hoc conclamatum est, nisi forte in glossariis recentioribus aliquid restet subsidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kusterus.* Vid. Lex. c. 4. κατόπιν τῶν Καμιράντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγχας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγχας autem ἱερομυάχους Cel. *Heumannus*, ingeniose, ut solet; sed vereor ne Juliani etiam aevo fit illud nomen recentius. Εἰρηνιστὰς Neuburii, viri & ipsius ingeniosissimi ferrem, si de Socraticis philosophis sermo esset. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, sed quis capite dimisit & prima illos syllaba truncavit? Εἰρηνάρχας aliquamdiu mihi placebant, nec sine caussa, quod praemium Sophistis dari solitum εἰρηναρχία, ut ex Aristidis vita constat. Vid. *Masson.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere sibi Sophistas, qui hic inducuntur, Christianos a successore Juliani Irenarchias. Sed post annos xxv. redeunti ad prima nostra cogitata, visum est, nihil adhuc illis prolatum esse vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc solius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri nostri foetus sunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque φρατρίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δευτέρων forte εὐφώτεραι. Compositum nempe arbitror nomen ex ἴρα & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac posterioris quidem haud obscura est significatio; de praestigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi solet. Εἴρα vel ἴρα autem concionem significat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἰράων προπάροιθε κ. τ. λ. & *Hesiod.* Theog. 804. Esset igitur εἰρημάγχης concionum integrarum deceptor, praestigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Eustath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Basil.* non ἐκκλησίαν tantum, sed μαντείαν etiam τὸ ἴρα ex quorundam mente ait significare, ut adeo εἰρημάγχης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum se, tum alios decipit, quod quidem auctoris consilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Christianorum de republica dedita velut opera deridenda sibi sumserit. *J. M. G.*

Εἰραμάγχας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hist. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειραγωγοὺς τοὺς χειραγωγοῦντας. *M. V. La Croze.*

94. Μὴ

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ϗ καλεφλυάρει ἔτι σικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὲ ἡδονῆ τοῖς λόγοις, ϗ τῷ χαυνῷ τ ἀκουσμάτων σροσέκειντο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τοῦνομα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων σολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, ϗ ἄσκεπτος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπιχροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων σαραγενόμενος, κεκαρμένος τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens,*

co-

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδητος plurimum scribant. Conf. *Asn.* c. 16. Et *Gym.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis ἀπὸ vel ἐκ. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παιτέλης εὐήθεια τὸ γένος τ ἀνθρώπων ἀπὸ τ τεχνῶν ἐξετάζειν, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξισωταί. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς σολιτευομένους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνην ἐσικαλοῦντες αὐτῷ τ τρίβωνα, ϗ τὴν βακτηρίαν, ϗ αὐτὸ τὸ κακτῆς μηδὲν ὂν τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam pravissimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J.M.G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J.F.R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίκλεος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J.M.G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων σαραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J.M.G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμι accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγημαϊκοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J.M.G.*

4. Ἀναγεγραμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F.G.* Non desideratur, si ἐπεδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J.F.R.*

7. Ἀριστάνδρου ϵ Ἀρτεμιδώρου] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Pott.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum l. 33. Ceu missilibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρου] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334. d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Anabas. 2, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt.* *J.M.G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in differt. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum argentumve ominosum dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ σολλὰ, inquit, χρήματα ϵ νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ σολυχρήματος ϗ σαυρὸς λύπας ϵ μερίμνας σημαίνει, ϗ θάνατον σημαίνει. *J.M.G.*

9. Τὰ χρέα σληθυνθήσει] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* ll. cc. & *Aphrodisiensis* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσὸν κρατῶν, ἄσραχτος ὢν θέλεις ἴσως: sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὅρα, ὅπως μὴ ὅπερ σλουτῶν, λιμώττῃς ἀν-

ominem denonsus, insculpsum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hunc autem viam inundaturum. Tum ego, *secundum Aristandri*, inquam, *Artemidoriique praeceptiones, non bene haec vestra vobis somnia evenient: Sed tibi quidem angebuntur debita, pro portione qua solutionem somniasti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videbamini autem mihi super alba rupe, somnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένου ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ὕτος τῷ χρυσῷ ἐπαλύσει τὴν λεωφόρον· τὴν δ' ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, εἰ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια οὐ ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως· ὕτος δὲ ἐπὶ πολὺ τῷ ὄλῳ γε περιθήσει, ὡς πολλῷ χρυσίῳ εὐπορήκως. καὶ ἔμαγε δοκεῖτε ὀφ' λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καθαδαρθέν-

ἀστερόεν. *Theocritus* Idyll. 22. f. *Piscatores* ita claudit: μὴ σὺ θάμιγξ λιμῷ, καὶ τοὶ χρυσείοις ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat, tantas esse dicebat, quantae in insomniis apparere soleant: *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

— ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείροις
Φαίνῃ, πολλὰς μὲν ἔϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὅσα ἴλεγε φαντασίαν ἄφθονον, τοιαῦτα γὰρ αἱ ὀνειρατικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθος κόνις ἐστίν.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως τῆ δόσεως.] Nisi scriptor hic alias parum accuratus esset, suspicarer illum dedisse ἀντὶ λόγου, cum praesertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui discrimine distent. Sententia aperta: quo quis plus reddidisse & dissolvisse aeris alieni somniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὀπταυοῦ τε ῥοὰς καὶ λοπάδα πέτρην
Ἠδὴ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Eustath. p. 821, 4. *Basil.* ἰστέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ἄκρᾳ πλάττει, ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος· ἢ καὶ ἀπὸ τοὺς ἰχθῦς τοὺς ἐκεῖ γῆς τόπους, ὡς ἀλκὴ τοῦ ἡλίου ἐστὶ μὴ λευκαίνουσα ὑδάτων. *Aristarchus* vicinum universam, i. e. τὴν ὠδὴν ῥαψῳδίαν Odyss. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat usus: διὰ τί δὴ ἔοικεν ὡς ἄκρα λευκὴ εἶναι πέτρα; huic respondet Scholiasta minor sub initium ῥαψῳδίας, τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐστραμμένα αὐτῆς λευκαίνουσι. Audiamus etiam *Hesychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis descripsisse videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. λέγει τινὲς πέτρας τὰς ὀκνηρὰς φάναι. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τὰς ἀνθρώπων. λέγει τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων λέγει τοῦ σώματος ἀναχωροῦσαι. Haec λευκὰς πέτρας forte est *Manalis lapis* de quo Festus, *Manalem lapidem putabant esse ostium Orci, per quod animae inferorum ad superos manarent, qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Insulam* s. Britanniam suam interpretatur Doctiss. *Barnesius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiasten, suffragatorem citat. Certe hoc illum juvare potest, quod δῆμον ὀνείρων subinde beata illa insula & bonarum rerum feraciissima emittit, e quo populo forte ipsum hoc est, quod de *Albio* nobis narrat *Barnesius.* *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀφρίστης ἀΐδαο πύλας ἐς δῆμον ὀνείρων conjungit. *Eustath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων ἐς σωματοειδῶν εἶπε, νύκτων ἡμῖν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα ὁ μὲν φαίνῃ οἱ ὄνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barnes.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαι φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, ἢ ἐπὶ προσαγορευόμενον ἀπὸ τῆς γάλακτος τροφοῦσιν κ. τ. λ. quocum consentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32, εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὰ ἄφθα ψυχῶν ἐμπλέων, καὶ τούτους δαίμονας ἐκ ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους, καὶ τὰ σημεῖα τῶν τε ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis mysteriis ne per somnium quidem cogitasse bonum *Homerum*, sed per ὀνείρους simpliciter intellexisse defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de somniis adhiberi solita, vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. seq. ubi umbram Anchisae patris complecti vult Aeneas, sed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Quod expressum est ex Od. Α, 306.

Τρὶς δέ μοι ὦκ χειρῶν σκιῇ ἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. — Versu 221.
Ψυχὴ δ' ὣς ΟΝΕΙΡΟΣ ἀποπταμένη πεπότηται.

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad nostrum revertamur, cum somnia esse dixisset Chariceni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens esset somniorum populus, indormiisse, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ὦ ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες, ὡς ἀποπνιγέντες τὸ τῦ γέλωτος, ἡ τ ἀμαθίας μου καταγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μὴν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι καμικευσάμενος, ἢ ὃ κατ' Ἀρίσταιδρον τ Τελμισέα, καὶ Ἀρτεμιδώρου τ Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐκεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, ἡ τὰ νῦν γενησόμενα. ὀνείροι γὰρ τάδ' εἰσὶν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσονται δὲ εἰς μῆνα [a] Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ἐγὼ τῦ Κράτωνος, ἡ τὸ ὀλιθηρὸν τ ἀμαθίας αὐτῶν καταγνούς, ἠρυ-

runque indormiisse populo, cum tantum cum tractissimis hisce noctibus somniatis.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *aut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es ut fileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

a Μεσορί] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσορή.

22. Ἡ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖνος. *V.*

26. Μεσορί] Αὐγούστου. *V.*

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ὦ ἀκαρεῖ de temporis brevissimo & quasi insecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa somnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. *Enyn.* c. 17. de longo somnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μήκιστοί εἰσιν αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philops.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, ἡ δῆλοι ἦσαν καταγινώσκοντες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noster paullo post τὸ ὀλιθηρὸν τ ἀμαθίας αὐτῶν καταγνούς. *J.M.G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in thesauro: ἐκρινίζω ex Luciano affertur, pro naso suspendo, subsanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Basileenses*; veteres *Pollux*, *Hesychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum esse ab odora canum vi traductum, investigandique adeo seu indagandi significationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo est ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius aliis cum accusandi casu jungi, ut etiam a nostro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀρίσταιδρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L. BOS.*

21. Τελμισσία] Lege Τελμισσία. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M. du S.*

22. Ἡ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopseude*, etiam cum expressa personae mentio adjicitur, ut, ἡ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐκεμυθεῖς] Ex Pythagorica disciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορί] Nota scenam dialogi Alexandriae esse. *F.G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum mense vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορή legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσορί, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii mensis nomen, quem recte cum Augusto comparat Scholiasta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut ostendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquissimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & disciplina somniorum. Mirum igitur non est, Aegyptio nomine hac in re nostrum uti. Minime vero ex hoc solo loco colligere licet, in Aegypto scriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum esse, satis ostendimus. Caeterum si quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falsos deprehendet Christianos, si quid de imperii conversione atque Imperatoris interitu praesagierunt; (praesagiisse autem probabile fecimus in dissert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus est Julianus, ut adeo mense Μεσορί pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Christianis essent. Illud etiam notari obiter potest, non male paucis ante versibus dictum ὦ ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὕσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Constantinopolin allatus, hunc dialogum scribendi occasionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Christianis in viciniam solstitii, ubi brevissimam sol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορί] Mensis Aegyptiacus; sed qui etiam inter Syros usurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diss. V. c. 11. *M.V. La Croze.*

30. Δημὸς ὁ τιτανοῖδις] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερῶς δημύ τι ὁ τιτανοῖδις ὡς ἐμὲ ἀπιδὼν

θέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὅσης.

rumque indormiisse populo, cum tantum eum geractissimis hisce noctibus somniaris.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἄπαντες, ὡς ὑπερπιγέντες ὑπὸ τῦ γέλωτος, ἡ δ' ἀμαθίας μου καταγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μὴν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος, ἢ ὃ λέγω τὸν Ἀρίσταν-δρον τ Τελμισέα, καὶ Ἀρτεμίδωρον τ Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. ἃ γὰρ ὄνειροι τάδ' εἰσίν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσονται δὲ εἰς μῆνα [a] Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ἐγὼ τῦ Κράτωνος, καὶ τὸ ὀλιγῆρες τ ἀμαθίας αὐτῶν καταγνοὺς, ἠρυθρίασα,

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu metus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *aut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es mysteria tibi aperire, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

a Μεσορί] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσορή.

22. Ἢ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖνος. *V.*

26. Μεσορί] Αἰγυπτίων. *V.*

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὅσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. τὸ ἀκαρεῖ de temporis brevissimo & quasi insecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa somnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. Ἐνυπν. c. 17. de longo somnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μήκιστοί εἰσιν αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Κατιγίνωσκον] Lucianus *Philops.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγινώσκοντες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noster paulo post τὸ ὀλιγῆρες τ ἀμαθίας αὐτῶν καταγνούς. *J.M.G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in thesauro: ἐκρινίζω ex Luciano affertur, pro naso suspendo, subsanno, μυκτηρίζω.* & ita *Scapula* & *Basileenses*; veteres *Pollux*, *Hesychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum esse ab odora canum vi traductum, investigandique adeo seu indagandi significationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo est ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accusandi casu jungi, ut etiam a nostro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀρίσταν-δρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L. BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμισσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M. du S.*

22. Ἢ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian., in *Philopseude*, etiam cum expressa personae mentio adjicitur, ut, ἢ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica disciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορί] Nota scenam dialogi Alexandriae esse. *F.G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum mense vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορη legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσορὴ, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii mensis nomen, quem recte cum Augusto comparat Scholiasta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut ostendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquissimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & disciplina somniorum. Mirum igitur non est, Aegyptio nomine hac in re nostrum uti. Minime vero ex hoc solo loco colligere licet, in Aegypto scriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum esse, satis ostendimus. Caeterum si quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falsos deprehendet Christianos, si quid de imperii conversione atque Imperatoris interitu praesagierunt; (praesagiisse autem probabile fecimus in dissert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus est Julianus, ut adeo mense Μεσορί pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Christianis essent. Illud etiam notari obiter potest, non male paucis ante versibus dictum ὁ ἀκαρεῖ τ νυκτὸς ὅσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Constantinopolin allatus, hunc dialogum scribendi occasionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Christianis in viciniam solstitii, ubi brevissimam sol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορί] Mensis Aegyptiacus; sed qui etiam inter Syros usurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diss. V. c. 11. *M.V. La Croze.*

30. Δριμὺ Ϲ τιτανῶδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερῶς δριμύ τε Ϲ τιτανῶδες ὑφ' ἡμῶν ἀπιδὼν

bui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens; lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas*, *pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, καὶ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τὸν Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δὲ δριμὺ καὶ Τιτανῶδες ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τῆς [b] λώπης, [c] ἐσπάρασε, ῥήτην ποιήσας τε, καὶ ἀναπτόμενος ἀπὸ τῆς παλαιωμένης ἐκείνης δαιμονίου.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τὸν κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ἀπογενέσθαι, καὶ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγωγηθῆναι. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, καὶ χαλκέους ὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τὸν Μενελάου φησί. καὶ δὴ ἅπαντα [d] ἐσωπία-

[b] Λώπης] Λοπὸς Scholi. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* [c] Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάραξε *B1. 2.* [d] Ἐσωπίαζον] Lege ἰσωπίαζον ut c. 19. Etſi hic ω eſt in Edd.

λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*

Ibid. Ῥήτην] Ῥήτραι, συνθήκαι, λόγοι, * νόμοι, ὁμολογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

* Νόμοι] Γέμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτην ποιήσας] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ὠνόμασεν, ὡς παρὰ τοῦ Θεοῦ νομιζόμενα, καὶ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. ἔτει δὲ περὶ ταύτην ἐσπούδασε τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὥστε μαντείαν ἐκ Δελφῶν κομίσαι περὶ αὐτῆς, ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, & εἶχον ἐπὶ τούτοις ῥήτρας πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δημάγητος — ἔλιξεν, ἐκ τῆς βουλῆς λαβὼν ῥήτρας, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. τ ἐπὶ μισθῷ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. *Toxari* c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos XXV. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud σεσημασμένον γεράντιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*

Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211. ἄμφω δ' ἰζομένω γεραιτέρω ἦεν Ὀδυσσεύς. *Ambobus ſedentibus* &c. praeceſſerat: τάφον μὲν Μινύαο ἐπέρεχεν ὑρίας ὑμούς. Addo *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰφημίσω δὲ αὐταῖς — ὕδωσι, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δήπου γεγόνασιν ἡμεδαπὸν ἢ θεὸς θνητῷ ἢ θνητὸς θεᾷ. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βυκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejuſdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεοι ὐδοί. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtra. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*

Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος γεγήθοι. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὀπισκυφότας, καὶ καλῶς χρωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γοῦν ὅτι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅπη τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποιητρίαι [a] ὅπη θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἰόντες, ἐψιθύριζον. μοὶ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ εἶναι, ἀπόγε τοῦ σχήματος. ἦν δ' ἐγὼ, Ὀλίγοιγε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ. Κριτίας δὲ τοὔνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ', ἀερβατοῦντες ἐπυθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσουσι· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ ὅταν δυσχεραίνῃ γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ τὴν αὐτὴν γνώμην· ὑμεῖς γοῦν πανδάρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερκῶς

omnia, quae ille ex insula juvenis; videbat autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Passim quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *cladem enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospicietis,*

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Geſn. Abeſt artic. ab aliis. b Χαιρήσουσι] Χαιρήσουσι B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλαος. V.

* Πρωτεσίλαος.] Errat: de Telemacho enim ſermo eſt. V. Hom. I. c. In Exc. G. Τηλεμάχου. M. duS.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Ποιητρίαι] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obſcurum eſt. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Heſiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πυλυδότειραν Herculis gloriam eſſe dicit, qui *in Operibus* verſu 156. ἐπὶ χθονὶ πυλυδοτείῃ ordinaria conſtruendi ratione dixerat. Tale forte eſt illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Ταὐτὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Verſus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam uſurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diſſ. noſtra §. 20. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorſum hoc pertineat dictum vid. §. 36. diſſertationis. J.M.G.

64. Δυσχεραίνῃ] Ex *Ariſtoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις ἡμῶν δύσκολος. Scholi. δύσκολος λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτοῦσα καὶ χαλεπὴ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσκόλων γυναικῶν. Ἡ δύσκολος λέγει ἀντὶ τοῦ πολλὰ γινήματα προάγει. Poſterius magis placet, inprimis ſi, ut tunc ab Alcibiade Athenienſes metuebant, Chriſtianos ab Juliano metuiſſe dicamus. J.M.G.

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam diſtinctum phaenomenon aliegatur, quod prioris eſt cauſſa, niſi ſimpliciter de pleniunio velis intelligere, ad quod quidem πανσελήνῳ & ad diem modo praedicendum, non magna opus eſt Aſtronomiae peritia. Caeterum Chriſtianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichriſto &c. diſputarent, objecta Aſtrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & ſecreta rimari: ſatis eſt pro pedibus adſpicere. J.M.G.

69. Ὁ

vis, etiam ista quam acutissime olim perspexisti. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditas, quibus vos delectamini? Numquid imbres hibernosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

κέρατα ἢ τάδε γενόμενα. πῶς δὲ τὰ τῆς αἰθέρος; μῶν ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατ' κάθετον γενήσεται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει τὸν Δία, ὁ δὲ Κρόνος διαμετρήσει τὸν ἥλιον; ἢ Ἀφροδίτη εἰ μὴ τῷ Ἑρμῇ συνοδεύσει, ἢ Ἑρμαφροδίτους ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν [c] πολὺν διαστρωννύουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ ἢ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν ἢ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, ἢ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεστώθη;

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis; fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar ilicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-*

75 Οἱ δὲ ὡς ἄπαντα καλῶς θησόμενα καὶ εὐφλυάρουν τὰ αὐτῶν ἐράσμια, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ ἢ ταραχαὶ τὴν πόλιν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται. τοῦτο

80 ἐκταραχθείς, ἢ ὥσπερ πρίνος καόμενος οἰδηθείς, ἀφθογγον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνια ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θηγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, τεμόντων

[c] Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* [d] Λιμὸν] Λιμὸν. καὶ χιόνα *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* Ἢ ἀφροδιτοῦσι ἢ τετραγωνίζουσι ἢ συνόντος τῇ (. *J. M. G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati feminares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 82. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J. M. G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F. G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγειν formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut κατάγειν εἰς ἅδου ap. LXX. frequentissimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ ὑπνου *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non neque descendendi significatus huic verbo inesset, & quam in καταῤῥίπτω, dejicio; etsi καταγειν longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi script. *J. F. R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸν καλούμενον ἀχῶ, ὃν ὁ κωμικὸς (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Nεφ. 291.) χαλκεύεται εἰς βροντῆς ἀπεικασιν. ὅτε δὲ ἐν τῇ σκηνῇ μηχανημά τι, ὃ καλοῦσι βροντεῖον, ἀμφορεὺς μετὰ ψηφίδων ἀστιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τοῦ ἀχοῦς ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J. M. G.*

81. Ὡς μεταλλαγῶσι] Vid. §. 34. dissert. *J. M. G.*

85. Πρὶν] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ', ὦνερ ὥστε πρὶν ἐμπεπηδυῖς βοᾶς, ad quem locum *Bisetus*: ὅτι ὁ πρὶν ποιητικὸν ψόφον ποιεῖ. *J. M. G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu. Διάτορόν τι ἀνιεὶς φθέγμα. *J. M. G.*

87. Θήγοντες ὀδόντας] Formula *Aristophan.* Batr. 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πολύτλας δ' ἦν ἐ λέγχης ἐ λεοντολόφης τραπελίας *Aristoph.* Batr. 1048. *J. M. G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Δ. 266. *M. du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὅτι κεφαλὴν καταδήσει, ὡς ἡ παλρίδα ὑμῶν [a] καλατρύχελε. ϗ γὰρ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόατε, ϗ τὸ πολυάχολον μαθηματικὴν κατωρθώκαλε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ ἁμαθίας. γυναικῶν γὰρ εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα αἱ γυναικῶν ὀπίνοιαι μετέρχον.

culas spirantes, crista nitentes galeas triplicique. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut conscenso aethere ista audivistis, aut male sedulam mathematicorum artem edidicistis. Si autem vaticinia & praestigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major vestra est stupiditas. Quandoquidem vetulorum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi consectari solent naenias.*

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τὴν γνώμην, ϗ τὴν ψυχήν; ΚΡΙΤ. Ἅπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπίνοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γὰρ ἥλιος δέκα ἄσιτοι ψυχόμενθμεν, ϗ ὅτι πανύχιος ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὸς εἶπας; μέγα γὰρ ἔφησαν, ϗ δυσπορημένον.

26. TRIEPH. Quid vero ad ista, o pulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Post decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia somniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem

[a] Καλατρύχελε] Sic pleraeque. Καλατρίχιλε *F.* [b] Ἠκηκόατε] Sic Nostrae, Ἠκηκόειτε *Gesn.* mendose. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo scribatur, tamen Scholiast. ad Il. Γ. 372. Τρυφαλείης exponit — τρεῖς φάλας ἐχούσης. adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J.F.R.*

91. Ὡς] Lege οἱ. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχουσι] Proprie *vexare* est, *asperare*. Sed ipse deinde explicat per παραπλῆξαι τῇ πατρίδι. *J.M.G.*

93. Μαθηματικὸν] Astrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheseos*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos esse, non opus est ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Christianos, sed κατορθοῦσθαι *recte tractasse, edidicisse*. Verum fuit saltem primis temporibus ista laus Christianorum, quod a conjectoribus, aruspicibus, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infensis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic est incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* industria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. seq. concinnavit catalogum selectum scriptorum, qui astrologiam apotelesmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Christianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per posticum quasi recepta ita diu in Christiano etiam orbe viguerit? *J.M.G.*

96. Γραϊδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae sexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis est, conjuncta, superstitionum foecunda mater esse solet. *J.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonsus mente sive sententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pseudomante* c. 15. vocat τοὺς ὑγιοφάλους & τὰς παρδίας πεξυσμένους, id est, ut interpreter, ovium instar lanigerarum, tonderique solitarum, stupido hebetique ingenio praeditos: statim enim subjicit ὥστε ὁσιότατοι, fuisse illos ὑγιοφάλους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ καὶ τῷ πρόσωπον εἶναι ἀμφιφόλους. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀπαιδεύτους i. e. ἀπατῶντας. Nostri Germani non modo tondere, scheren ponunt pro ludibrio habere; sed quidam etiam kahlscheren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, a. est עֹרֶד הַקְּצוּבוֹת, simili ellipsi reddidere ὑγιάλους τῶν πεκαρμένων. In ipsa autem calvitie & raso capite videtur aliquid olim fuisse contemtui obnoxium. Unde graviter adeo irascitur Elisa pueris calvitiem sibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus essent frustratui*, quo loco utitur *Elmenhorstius*, ad illustrandum illud, quod est apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii stupidorum* (de mimis loquitur) *rasis capitibus*. Quaedam etiam in hanc sententiam annotata sunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctissimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5. 171. *Casaub.* ad Pers. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Solaec.* p. 744. Ne quid ta-

nem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causam ita peregi: *Etenim* vera sunt, *quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somniantibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino risu subridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vero*, inquam, *ista, b sublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura sunt investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes ista deblateretis, honestissima quae sunt] aversemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patriae precamini, fallacesque vestros sermones ad ipsum refertis auctorem, in malos vos projiciat.*

Φέρε, οὐκ ἀγενῶς, ἀντεῖπον γὰρ τὰ κάλλιστα τὰ γοῦν ὑπὲρ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, ὦ ὑμῖν, ὁπόταν ὀνειροπολῆτε, τὰ τοιαῦτά σου παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω σου παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἦν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἄν σοὶ ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καλαπεπλεγμένοι ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, καὶ τὰ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν ὑ ὀνύμενοι τῷ βδελύγματι. ὥστε ἐάσετε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ πονηρὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή σου θεὸς ὑμᾶς ἐς κόρακας βάλοι, ἅμα τὸ τῇ πατρίδι ἐπαρᾶσθαι, καὶ λόγους κιβδήλους ὑποφημίζειν.

Οὐ-

b Ὀνειρώδεις] An ἀνάνδρους; *Pell.*

tamen dissimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonsuram respicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοείμων τις, ἐξ ὀρέων ὁδοιπορήσας, κεκαρμένος τὴν κόμην memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonsuram in usu fuisse, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* constitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 340. καὶ τὰς ἐκείνου, inquit, κωμικὰς τρίχας θεασάμενον κ. τ. λ. ne nugari suo more putemus *Nicephorum*, praesto est *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας — ἀντὶ τοῦ θαυμασίου Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κεχειροτόνηκε πανοῦργον, τοῦτον αὐτοῦ τὰς κωμικὰς ἀποκείρας τρίχας. Nec plani momenti sunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Episcopis, ubi ob ξύρισμα γυμνοῦς coronatos appellatos esse clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuisse jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmas.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J. M. G.*

4. Ἄσιτοι] In ipsa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abstinentia ad visiones apparitionesque sese praepararunt. Et cacozelia quadam rerum sacrarum factum est, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, lustrationibus, jejuniis, animas suas ad commercium cum Deo spiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. προσηγεύσατο τῇ Ἰσιδι. Ex recentioribus sufficiat in praesentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν refert. De Christianis omnium fere temporum nota res est, imprimis si in censum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non sunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illustratur. Vocabantur a Juliano Christiani, ait vir ἥθει, p. 122. seq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραϊδίοις συγκαθεζόμενοι & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡμίθνητες, οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς φαντασίαις σάσιοι προσλαμβάνοντες. *J. M. G.*

13. Σεσηρὸς] De iratorum canum rictibus adhiberi solitum verbum: *Aristoph.* Pace v. 635. ἀγριαίνουσι γὰρ ἀλλήλοισι & σεσηρότες. Schol. λέγει τὸ κυνῶν ἡ μιμαφαίνεται, ὅταν γὰρ δάκνωσιν σεσήρασιν ἀλλήλοις. Possis forte convertere *farcastice subridentes*; σαρκάζειν enim & σαρκασμὸς λέγεται τὸ σαίρειν, unde & σίσηρα. *J. M. G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id est, non ut alii somnia e somno & in lectulo ducunt originem, sed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de mysteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem constituto provenire Divina illa & futuri praesaga somnia. *J. M. G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, αὐτῷ subaudiendum, ut scilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, posse aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* significet; ita nulla opus fuerit ellipsi. *J. M. G.*

27. Ἐκεῖ-

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχουσι; ἐμοὶ πολλὰ καλαμέμφονται. καὶ εἰ βέλτιον, καὶ τά γε προσθῶ σοι, ἄτινά με ὡς κίονα δυοῖν δέουσιν ἐθῆκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθάδμους ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνης τὸν ὕθλον. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξόγκωταί μοι ἡ γαστήρ, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐπῆλθον γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον λήθεδανὸν ἐμπιὼν ἀρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκήσασα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ πάλαι ἐξάμενος, καὶ τὸ πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβάς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μὴ ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι παραδράμῃς γε ποσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε τι μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo mihi me objurgare, &c, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre incipiens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolus est, qui magnis adeo citatisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praeterea: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχουσι] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχουσι] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἔχουσι. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J.M.G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἔχουσι legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J.F.R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Καινὰς quidem ἐλπίδας, & ὕθλους forte vidimus, ſed ubi δεινὰ βαλεύματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J.M.G.*

33. Ὡς ἐξόγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἔπαθε τι τὴν Δίαν, ὅστις οἱ τῶ γλαύκας πώποτε, ἐμπεφυσημένον τὸν γαστέρα, ἰσότου διόρθου, ὥδις δ' ὦν πάθοι ἐπὶ πολλῷ ἐπιμόλῳ λαθεδανόν τι φάρμακον, ὃν ἔπιεν, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί μοι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐπιμένουσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ὁ δὲ ἀσκλῶν, ὃν ἐπωδύνιον ἡ μανίας τὸ ἄλγος, ἀπό τι παλαιὸν ὑποκυφῶν ὦ τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέψηξε. *J.M.G.*

39. Τὸν ἀρχὸν λόγον πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J.M.G.*

40. Πολυών. ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno martino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M.V.La Cr.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v.g. *Clementis Alexandrini*. Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. XI. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἀσθμαίνεις γὰρ ὑπερπολύ. μῶν τι καινὸν γέγραπται; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βαρυμβόλου Περσῶν
Καὶ Σοῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσοι δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τ' ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ὅπου τὰ κρείττονα.

ἡμεῖς δέ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὅπως ταῖς ἀγαθήκαις. οἶδας γὰρ ἡ ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἔχει τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐ ἔθνος ἡμᾶς ὑποπτώσει. ΤΡΙΕΦ. Κἀγὼ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δεδουλωμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δούλειον ἡμαξ ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' οὖν οὐ ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, οὐ προσκυνήσαντες, χεί-

[a] Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *B*1. 2. Ἐκλήψει male *Fl. J. All. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* [b] Εἴτ'] Sic vett. *Edd.* & *Amst.* Εἰ τ' *Fr* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ὠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, ὑμνολογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, ὑχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδὴν πολυωνύμου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι σφαλερόν;] Vid. §. 21. differt. Studui sic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παρέλθῃς;] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. Καλὴ ξυμφορά] V. diss. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπτωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. differt. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius. Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσῶν hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ A in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλήψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.J.*

65. Ἐκλήψει] Plerique libri ἐκλείψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἴγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔκθεσ. c. 23. & Ἐξέχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bocharus* ex *Plin* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλιον ἦμαρ] Il. Z, 463. —ἀμφίνομαι δούλιον ἦμαρ, & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς ὑρανὸν ἐκτείναντες, τύτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλὰ ξιωθέντες τοιύτυ κράτυς ὑπήκοοι γενέσθ· τὺς δὲ λοιπὺς, λῆρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ τ παροιμίαν. [a Οὗτος ὁ λόγος ὅ μοι δοκεῖ εἶναι τῦ Λυκιανῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni susus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

Ε Ρ Μ.

ΠΕριπάτυς ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιύμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν καὶ τ ὠφελεῖ τ ἀγρῶν χάριν ῥαστώνης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) καὶ δεόμενος ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτυς. προσιπὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ φιλομυθίας χάριν, ἥπερ εἰώθει πρὸς τ ὄψιν γίνεσθ τ ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τ τύτυς ἐπιπνεύσης εὐκράτυ καὶ λιπαρᾶς αὔρας, ἀπὸ συμποσίυ μὴν τοι καλλίστυ γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέυς τῦ Ἐπιχάρυς, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

Ε R M.

I FOrte evenit heri, Charideme, ut ambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi caussa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis caussa, quae ad agrorum conspectum solet exsistere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae caussa, quam libro praelegendo Jovialibus Ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος τελεύτησε τ Λυκιανῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B1. 2.* Omittunt *caet. P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσωμεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kust.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἶδέ σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Juliani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Βλ. χάρις. p. 64. B. C. *M. Mey.*

74. Τοιούτυ κράτυς] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 803. τῷ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὰ τῷ κράτει, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Morosis Consti-*

tit

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causſa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπό τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μετεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσ' ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὸν νοῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. μνῆται γε μὲν ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῆς τε διακονουμένων, τῶν τε ἑστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὄντων μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλησμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causſa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum causſa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

3. ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, ἴσως ἂν ἱκανὴν καὶ ἀληθῆ τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεπαιμένου αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῆς ἀριστείας, μᾶλλον δὲ περὶ τῆς δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐν μεγάλων κινδύνων ὑπ'

His Lucianus conclusit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. *P.* in quibusdam ita adscribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad sequentem referri voluerint, nescias. Mos receptus ad sequentem referre jubet. sed vide notam nostram ad simile Scholium fini sequentis opusculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non esse hunc libellum Luciani, ausim contendere, sed Scholasticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e stilo petita mox dabimus, nempe insignia, ne quis sola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσκούροις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τιμ. c. 5. & Ἱππ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διοσκούροις] In marg. *P.* additum: festa Jovis fuisse Athenis Diasia, λεγομένου αὐτοῖς εἶναι τοῦ Διὸς, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forsſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed supra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διοσκούροις dixit, ubi & Cl. *Hemsterh.* consulas. *J.F.B.*

44. Περὶ τῆς ἀριστείας] Quales ludi in Provincia Gallica satis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque est flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτην αὐτοῖς καλαθεῖναι τ χάριν· ἄλλως τε κ ὑπ' ἐκείνων προσκεκλημένῳ, ἐπ' ἄκρους ἤδη τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

Παρῆσαν μὴν τῷ συμποσίῳ κ ἄλλοι πολλοὶ, οἱ μὲ συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ κ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, κ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, κ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγαθένους, κ τρίτος αὐτός· συνκατέλεκτο δὲ ἡμῖν κ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε κ τεθρυμμένον· νῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τ λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτω. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τ ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἂν μοι κ τ αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τοῦτο προήχθητε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ ματρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τ ἅπαντα λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε Φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰ ὑφίστασθαι τῶν ὁτιῶν.

Were present at the entertainment also many others, my relations, or friends, or acquaintances: persons worthy of notice, who had adorned the whole entertainment, and by their encomiums on beauty had displayed their own: among whom was Philo Diniae F. Aristippus Agasthenis, and I myself in the third place. Cleonymus the handsome, Androclis's brother's son, was also of the party, a delicate youth, but who seemed to have sense. Philo began to speak of beauty, and made a preface to his discourse. HERM. Not so, my friend, not so, before you begin your encomium, before you tell me the reason which induced you to enter upon this discourse. CHAR. Why do you thus needlessly detain us, my good friend, when we have the power of leaving off the whole discourse? But what can one do, when a friend presses? One must submit to anything.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τ λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, κ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγένετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέποντές τε εἰς αὐτὸν, κ ὑπερεκπεπληγμένοι τὸ κάλλος. καίτοι ἅπαντα ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τ ἀνδρῶν τ φιλοκαλίαν, κ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀγνοίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τ ἰδιωτῶν περὶ τ καλλίστων, ὧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

5. Verum quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συνηγ. & Σωκρ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἦ πάντα τἄλλα παρέντες] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὰ καλὰ σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione Plutarchus de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζειν ἐπειρᾶτο μίμησιν τ ἀρετῆς ἀστατοῦντος τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

18. Διὸ-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hoc ce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ᾗ δὴ ἁπτόμεθα τ῀ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τ῀ ἔπαινον τ῀ παιδὸς (ὃ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφήν) ἀλλ' ὅλῃ μὲν ὥσπερ ἐκείνους ἅτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστ῀ τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἂν ἐπομνημονεύοι περὶ τ῀ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμεν῀ ὁ Φίλων πρῶτ῀, ὑτωσὶ τ῀ λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔχει δεινόν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τ῀ σπουδήν, αὐτ῀ δὲ τ῀ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ὧτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ ὃ σπουδάζομεν τ῀ ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῶ τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τ῀ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τ῀ καλλίστου σιγᾷ τ῀ ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ ἐν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτ῀ λέγειν τ῀ τέλους ἡμᾶς τ῀ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν μὲ ὡς χρὴ περὶ τοῦτο ἀκριβῶς εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὀκνῶς περὶ αὐτ῀, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους γὰρ δὴ πάντες μὲ ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τ῀ δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τ῀ γῆν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲ ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγε῀ τυχεῖν τ῀ τιμῆς, Ἑλένη δὲ τ῀ κάλλους χάριν, [b] αὐτῷ τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

[a] Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. [b] Αὐτὸν] Αὐτὴ Fl.

128. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκοροι ap. Nostrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J. F. R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τ῀ δίδυμοις αἰτία γ. &c. *F. G.* Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit:

περὶ αὐτῶν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ἔμπροσθεν γῆν συνεξηταστμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεχήκασι κάλλους. Πέλοπί τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεκραλικέναι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀναχέαι συμμεταχεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῆς [a] Θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγεμόνα εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τῆς Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὰ ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτῃ δ' ὑπεμέλειαν ἀεὶ ποιεῖται τῶν καλῶν, ὥστ' ὀλίγου αὐτὸς ἠξίωσε τὸν οὐράνιον ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁπόταν γῆς ὁ, τι τύχοι γενόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἶτα θεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διός, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε δέονται, πλὴν εἰ μὴ τῶν καλῶν) ἐν δὲ τούτοις δημηγορῶν, οὕτω ποιεῖται σοβαρὸς τῷ κανῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητὴς, καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratiâ Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic vicisſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie repuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque in-*

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θήρας *J. V₂.* b Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λήδῳ *J.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρύωνι male *J.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit, fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *J.F.R.*

23. Περὶ αὐτῶν — συνεξηταστμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis diciſſet, ſubjicit,

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ' Ἱππόδαμον τε καὶ ὀγκήεν Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμφω ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ δὲ καὶ ὑπὸ γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχουσιν
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultum oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

du

dicitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi ſoleret omnia, ipſam tamen adeo perterruerit, ut ſatis haberet nihil aliud ſibi evenire, ſed intra verba Jovis iram conſiſtere: in poſteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore conſtituerit, terram ſe ipſis cum hominibus ſuſpenſurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita fit mitis, & manſuetus, & aequus omnibus, ut ſuper reliqua omnia, ipſa Jovis perſona depoſita, ne inſuavis amoribus ſuis videatur, formam ſumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adſpicientem poſſit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero ſolus ita Jupiter pulchritudini captus eſt, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius iſta crimineſe in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri poſſint. Sed ſi quis curate rem velit conſiderare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi cauſſa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi ſuccubuiſſe, pudet, ſed velut honoris aemulatione de ſe praedicari amant, cum hoc vel illo fuiſſe formoſe,*

Θρασὺς, ἢ καὶ παλληλικὸς, ὥς ἐν μὲ τῇ πρωτέρᾳ δημηγορίᾳ τ᾽ Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ᾽ εἰωθυῖαν ὀπτιμᾶν αὐτῷ, ὅμως δ᾽ αὐτίκα ὅτως ἐφόβησεν, ὡς ἤρκεσεν αὐτῇ τὰ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων σῆναι τ᾽ ὀργὴν τῷ Διΐ· τὺς δ᾽ ἅπαντας θεὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέστησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναστάσειν αὐτοῖς ἀρδράσι ἢ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, ὅτω γίγνεται πρᾶος, ἢ ἥμερος, ἢ τοῖς πᾶσιν ὀπτικὸς, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ἢ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, ἢ τούτου καλλίστου, ἢ οἷσ τ᾽ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς ἢ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲ Ζεὺς ὅτω μόνος ἑάλω τῷ κάλλυς, τῆς δ᾽ ἄλλων θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλλιγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τῷ κάλλυς εἰρῆσθαι· ἀλλ᾽ εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσῃ σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δή, οἷον τ᾽ μὲ Ποσειδῶν τῷ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθυ δὲ τ᾽ Ἀπόλλω, τ᾽ Ἑρμῆν δὲ τῷ Κάδμυ.

Καὶ θεαὶ δ᾽ ἐλάττυς οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τούτυ· ἀλλ᾽ ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενόμενην κα-

[d] Δὴ] Δὲ *Pl.* melius.

A. Neptuno amatus Pierum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πίλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τῷ Δαρδάνυ] Adpinxit Cl. *Hemſterh.* Vid. *Daviſ.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi eſt p. 56. ſive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Daviſ.* vero magnas de eodem auctorum diſcrepantias indicat, quas repetiſſe aut conciliaſſe tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θόρυς] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide *Il.* κ. c. 3. *M. du S.*

34. Ὑάκινθον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖνα] Εἰς τ᾽ ἀρωνὸν ſcilicet. *P. G.*

41. Τοῦτο μὲ γυναῖκα τοῦτο —— τοῦτο δὲ οὐ οἶδον τοῦτο] Peſſime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem, & ob eandem.* notat enim, *cum, tum: modo, modo.* Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum converſus, modo in tauri ſpecie.* Exempla videri poſſunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλλήνων πρωτῆ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἀχαιδας θεὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷς τ᾽ ἰφῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat inventum allici poſſe.* Parum accurate; non enim οἷς eſt *quia putat*, ſed *quae poteſt, apta eſt.* δυνατὸν, *lucroſum* alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένον] Vide c. 7. & notam noſtram. *M. du S.*

81. Παρ-

καλῶ διηγεῖσθαι, παρεχόμενος τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τῶν μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις οὖσα, οὐχ [b] ἑτέρᾳ ἀμφισβητεῖ, περὶ ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲν τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δὲ θηρεύει περὶ θήρας· ὡς δ' αὖτως Ἀθηνᾶ κἀκείνῃ παραχωρεῖ τῶν πολεμικῶν· τῶν δὲ γάμων, Ἥρᾳ Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλουμένη περὶ ὧν ἐπιμελεῖται· ἑκάστη δ' ὅτι κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, καὶ πάσας ὑπερβάλλειν δοκεῖ, ὥστε καὶ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προβάλλειν αὐταῖς ἢ κάλλος, οὕτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅπερ ἤθελε, καταστήσειν· ὀρθῶς καὶ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἂν τις ἐντεῦθεν τὴν τοῦ κάλλους δύναμιν· ὡς γοῦν ἐλάβομεν τοῦ μήλου, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαμβάσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τὴν ψῆφον καθ' αὑτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα ἡ ἑτέρας εἴη τὴν ὄψιν, ἀνέρχονται πρὸς τὸν μὲν πατέρα, τὸν δ' ἀδελφόν τε καὶ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασι τὴν δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ καὶ αὐτὸς ἥτις ἐστὶν σοφήν καλλίστην· καὶ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, καὶ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι καὶ τῇ βαρβάρῳ, οὐδ' ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ καὶ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως, καὶ σοφίας, καὶ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ποιοῦνται, καὶ σπουδήν, ἀκοῦσαι εἶναι καλαί, ὥστε καὶ τὴν ἡρώων τε κοσμήτορα, καὶ θεῶν ποιητήν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τοῦ κάλλους πειθανόν ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν ἓν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρόσβα θεὰ, θυγάτηρ

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre sufragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuaderint, ne aliunde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Venerem

a Ἐκάστη] Ἐκάστη θεῶν ἐκάστ Fl. b Ἑτέρᾳ ἀμφ.] Consentit Fl.

81. Παρεχόμενος] I. e. χαρίσασθαι, *dare*. Vis dare, nec dare vis. F. G.

96. Τοῦ κάλλους περισσείαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. H. V.

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

tranda Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλυ Κρόνυ· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τῦ Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τῦ παντὸς καλεῖσθαι χρυσῆ. ἅπαρ ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' ἐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει πῶς οἱ κρείττυς ἔχυσι πρὶ τῦτο, ἀλλὰ ϗ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. ὑκοῦν Ἀθηνᾶ μὲ ἀνδρίας ἅμα ϗ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προίσταλο τύτων· Ἥρα δ' ἁπάσης ἀρχῆς ϗ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγορῦσ' αὐτῇ ϗ τ Δία παραλαβῦσα. εἰ τοίνυν ὕτω μὲ θεῖον ϗ σεμνὸν τὸ κάλλος ἐστίν, ὕτω δὲ πρεσπύδαστον τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ ϗ αὐτὺς μιμυμένυς τὺς θεύς, ἔργῳ τε ϗ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἐχόμεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲ ὁ Φίλων πρὶ τῦ κάλλυς εἶπεν, ἐπιθεὶς τῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς ϗ πλείω δ' ἂν τύτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν ὑπίσταλο τ ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππ@ ἥπτελο τ λόγων, πολλὰ πρότερον παρακληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέυς· ἐ γὰρ ἐβύλελο λέγειν, τὸ μὴ [c] Φίλωνα εὐλαβύμεν@ λέγειν. ἤρξαλο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ πρὶ τ βελτίστων, ϗ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲ δοκῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὺς λόγυς ἡδὲν λυσιτελῦντας ποιῦνται. ϗ διεληλύθασιν οἱ μὲ πρὶ τ αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγύμενοι τὰ μὴ ὄντα· ἕτεροι δὲ πρὶ τ

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλων L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J. M. G.*

16. Ἀσπάλιν@ ὑ Ἥρᾳ] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisо A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλων, prave. *M. du S.*

τὴν ὑδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ὃς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καλαλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ περὶ τῶν ὄντων οὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τῶν βελτίστων καταγορεῦντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν, τὸν εἰωθότων οἰόμενον εἶναι πάντη, τὸν αὐτὸν λυσιτελέστατόν τε καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούσιν ὑπάρξειν ποιήσομαι τὸν λόγων, καὶ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τοὺς λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτην ἀφθονίαν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἅπτεσθαι τοῦ περὶ τούτου λόγου, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφικοίτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ κἀκεῖνός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τὸν ἐπαίνους, τὸν ἀμείνονα οἷόν τε πεῖραν τύχης. τὸ μὲν οὕτω μὴ περιφανῶς ὑπὸ τῶν κρατίστων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς ἔσω οἰκειότατον κόσμου, καὶ οἷς μὲν ἂν παρῇ πολὺ πάντων σπουδαζομένου, ὧν δ' ἀφέστηκε μισουμένου, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένου, τίς ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μετέχειν, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δυνηθῆναι; ὃ μὲν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

tim de rebus minime neceſſariis verba faciunt. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt accuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque nemoquisque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. Si quidem igitur de alia quacunque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, imo qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero tantam dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei ni

lau-

64. Ἀκούειν καλλίστην] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* ſignificet. Claritatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &c, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad charactera inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, οὕτω — ὅστις (ἴσα —) ἀλλ' οὐ οὕτως — ὅστις — οὕτω ὅστις — Et ſtatim τοσαύτην — ὅσοι' ὅτου — ὅστις. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F.G.*

89. Ὅσα θεοῖ] Pro καθ' ὅσα. *F.G.*

93. Ὡς' ἔστι τὸν ἡλικίας ὅσων ἐντὸς] Legend. videtur, οὐπάτι τὸν ἡλικίας ὅσων ἐντὸς. Οὐπάτι *nondum*. Heſych. οὐπάτι ἐχεῖ, οὐ δύ. *F.G.* Quia mox diſerte ait, μέσην ἡλικίαν ἡμῶν, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro οὐ. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J.F.R.*

95. Οὕτω τὸν ὅμως ἰδὼν ἠκούσθη, ὥστ', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero augustissima & maxime divina rerum est, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus caussa agens in Peloponneso Theseus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regno firmissimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, hac si carendum esset; felicitate se praeterire universas, si haec sibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ' ἐπαινεσόντων, ὥστε μόλις ἂν τ' ἀξίας τυχεῖν, εἰδὲν ἀπεικὸς κ' ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆ, μέλλοντάς γε μὴ φίλωνα ποιεῖν τὸς λόγυς. οὕτω δὴ σεμνόταλον καὶ θειόταλον τ' ὄντων ὅσίν, ὥστε ἴν' ὅσα θεοὶ καλὸς τελιμήκασι, πολλὰ παρίημι.

Ἀλλ' ἓν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, οὕτως ἐθαυμάσθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥστ' ἔτι τ' ἡλικίας ὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμενος ὁ Θησεὺς, οὕτω τ' ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὥστ' ὄσης αὐτῷ κ' βασιλείας ἀσφαλεστάτης, καὶ δόξης ὑ τ' τυχούσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. οὕτω δὲ παρανοηθεὶς, τὸ μὴ παρὰ τῆ πατρὸς λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ ᾗ ἂν αὐτὴν αὐτὸν ἐκδῶναι μήπω ἡλικίας ἠμμένην, τ' δ' ἐχθὴ ὑφρονήσας ἐκείνυ, κ' παριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ κ' τ' ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνὸν αὐτῷ τ' ἁρπαγῆς κ' Πειρίθυν παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τῆ πατρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ' Ἀττικῆς· καὶ τοσαύτην ἔσχε χάριν αὐτῷ τ' συμμαχίας ταυτησὶ, ὥστ' ὕτως ἐφίλησε τ' ἄπαντα χρόνον, ὥστε κ' τοῖς ὑστερογενομένοις παράδειγμα γενέσθαι τ' Θησέως κ' Πειρίθυ φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει κοινὸν ἐν Ἅιδυ γενέσθαι, τ' Δημήτρα μητ-

[a] Ἠγάσθη] Constantem esse lect. ait marg. *F.*

dum ἠράσθη. Nam si ἠγάσθη vere scriptum sit, oportuit & τὴν ὥραν. ut infra c. 25. Ὁ δ' Ὀδυσσεὺς ὕτως ἀγασθῆναι λέγεται τούτυς, &c. *F.F.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Fenf.* sed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτήν. sic plane apud *Philostratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ' ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recusarem ἠράσθη, si qui libri exhiberent, propter sequentia, amori propria; sed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione satis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν δ' εὖνυν κ' συμπαθὲς ψυ ὤγαμαι. & passiva illa terminatio pro ἀγάσομαι, non fit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — κ' ἀγασθῆναι. unde & patet id plus esse quam *laudare*; nam gradatio est, quando ait: Ἄξιον δὲ κ' τὸ Καλάνυ τῆ Ἰνδῶ τιλῶ ἐπαινέσαι, ἀλλὰ κ' ἀγασθῆναι, ὅτι ὁ ἀγασθῆναι. Si quis tamen id passive velit exponere, quia ἀγασάμενος est frequentius, is meminerit *Eustathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipsum ἄγαμαι praeterit. esse passivum, aeque ac ἔραμαι, ideoque nil mirum, si & aliis in temporibus passive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἴγὼ ἀγασθεὶς πάτου εἶπόντος ταῦτα. *F.F.R.*

98. Οὐκ ἄετο βιωτὸν] Subaudi τ' βίον, quod saepius additur: sed & interdum omitti, idem *Steph.* satis jam docuit. *F.F.R.*

γευσόμενον κόρης, ἐπειδὴ πολλὰ παρῃνῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποσχέσθαι καλαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ παρέπεμψαν οἰόμενον αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, δεῖ τῆς ψυχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεῦσαι.

Ἐπανελθόντα δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἔχοντες καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτην, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι πολεμάχης ἔσται, ἢν δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοιονδὶ φήφῳ κοινῇ, ἢν μέν τις ἐπιχειρήσειεν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἄν τινι ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτην αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. ἡ μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, ἡ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. ὁ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῶν μὲν σωμάτων τῶν θεῶν ἡττηθεὶς, τῶν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν Ἀσίας ἀρχὴν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὸν Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο ταύτης γάμον.

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνωδίας ἐκείνης τραγῳδίας τῶν Τρώων, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον τῆς Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἱ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰκεῖν

Cereris, postquam multa hortatus non parum illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum subiret.

17. *Reversam vero Argos, (rursus peregre absente Theseo) cum jam matura esset nuptiis, licet haberent pulchras & generosas mulieres, quas e Graecia sibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc sibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipsa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter se depugnantibus, communi suffragio jusjurandum dedere ejusmodi*, se adjutores fore ei, qui ipsa dignus esset habitus, neque permissuros, si quis injuriam vellet facere, *cum nempe putaret unusquisque se hoc sibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque sententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram esse, statim experti sunt. Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, muneribusque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri posse posterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, liceretque Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Gra-*

31. Ἢ μὲν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. *qui hanc dicere dignatus fuisset.* debebat: *qui hac dignus esset judicatus.* *H.V.*

52. Αὐτοὺς ἰσοκινδύνους] Αὐτοὶ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. *J.F.R.*

59. Οὐκ ἀπέτρεψεν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. *M.du.S.*

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον; *F.G.* Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad εἰδότες ἀπολοῦνται, idque confirmat sequens ἀποθανεῖν; ait igitur *ad hoc ipsum*, sive ob hanc ipsam causam, ut perirent, mil-

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli caussam, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum ea, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

κεῖν ἢ αὐτῆς, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὺς ἐάσαιλες ἔχειν, ἀπαλλάπεαζ τῆς ἐκ πολέμυ καὶ στρατείας δυχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἠβυλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἄν πο͂τε νομίσαιλες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμυ, πρὲ ἧς ἀποθανεῖνται καὶ θεοὶ δὲ τὺς [a] αὐτῆς παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολυμένυς ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τῦτο, οὐκ ἐλάτω δ'ξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῦ θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένυς ὑπὲς Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τὺς [c] αὐτῆς παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνεστήσαιλο τῦ πρὸς Γίγαιλας αὐτοῖς γενομένυ πολέμυ. ἐν ἐκείνῳ μὲ γὰ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοιλο πρὸς ἀλλήλυς. ἔ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ καλλος πρὸς ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὰ ὑπὲς μὲ τῶν ἄλλων ἁδενὸς ἁπάντων ἁδαμῦ τὸ σῶμα φαίνον διενεχθέντες, ὑπὲς δὲ κάλλυς οὐ μόνον τὺς υἱὺς ὑπιδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἕνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐχ ἁπάσαις ψήφοις πρόλιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

19. Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τῶ περὶ κάλλυς λόγων περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεὶ, ἐφ' ἕτερον βέλομαι μεταβῆναι, ἁδαμῶς ἔλατον ὄν, ὥςε δεῖξαι καὶ τῦ κάλλυς ἀξίαν, καὶ πρότερον εἰρημένων, καὶ Ἀρκάδ Ἱπποδάμειαν Οἰνομάυ· ὅσυς τῦ ταύτης κάλλυς ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένυς ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διωκισμένυς, καὶ ἥλιον πρόσορᾶν· ὡς γὰ ἐλάβετο τῆς ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴς ἁ πολλῷ τῷ μέσῳ παρενεγκῦσαν ἑώρα,

a Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. *b* Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. *c* Αὐτῶν] Cum spir. tenui J. Fl P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. *d* Αὐτὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτὺς J. *e* Διωκισμένυς] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

missos. J. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An ταὐτά; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. J. F. R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. du S.

87. Παρενεγκῦσαν] I. e. ὑπερενεγκοῦσαν. *Aristid.* Pa-

τὴν ὥρας αὐτῆς ἀλλὰς (τοσοῦτον γὰρ αὐτῇ
θεῖναι, ὥστε καὶ τὸ [a] γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο
παρὰ φύσιν,) καὶ λαβεῖν τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὸν
ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βούλεσθαι δ' ἐκδιδόναι
πλατόμενον αὐτὸν τῷ ταύτης ἀξίῳ,
τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μη-
χανήν τινα μηχανᾶται τὸ ὀπιθυμίας ἀδικω-
τέρας, καὶ ἦν φέρειν ῥᾳδίως, ὅσῳ ἐβούλετο,
καλαγῆσαι. ἔπειθε γὰρ ἅρμασι, ὡς οἷόν τε
μάλιστα ἦν εἰς τάχος ἔπειθε δὲ τέχνης ἐξ-
ειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ
τότε ταχίστους ἵππους, ἠμέλλετο παρὰ
τοὺς μνηστῆρας τὸ κόρης, ἆθλον τὸ νίκης παρ-
ελθόντας αὐτοῖς αὐτὸν προτιθεὶς, ἢ στέρε-
σθαι τὸ κεφαλῆς ἡτιμωμένους. καὶ ἤξίου δ' αὐτὸν
αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀπο-
σχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τὸ ἱππι-
κῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτους ἀφα-
μένου τοῦ δρόμου, καὶ τὸ κόρης ἐκπεσόντος μὴ
τοῦ ζῆν, τὸ μὲν ἀποκνῆσαι πρὸς τὸ ἀγῶνα,
ἢ μεταθεῖναι τι τῶν βεβουλευμένων, μειρακιώ-
δες εἶναι νομίζοντες, τὴν δ' ὠμότητα μι-
σήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθα-
νον ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθ-
νάναι περὶ τὸ κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε
μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ'
ἐκείνου τὸ πονηρίας μισήσαντες ταύλησιν, τούς
τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεήσαντες·
τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπέστερηντο τοιούτου·
τὴν κόρην δ' ὅτι τὸ ὥρας ἐν καιρῷ χαρὸν ἀπο-
λαύοι· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipſum ut parentem praeter naturam ſubigeret) eamque ob cauſſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Cursu enim quenta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & defixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella excideret. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem praevitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virgineum miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelop

a Γεγεννηκόθ'] Recte ſic P. ut *Jenſ.* voluit. Γεγενημένον male *J. H. S. Fl. Fr. B.* b Ἄλλος] Ita *Fl. H. Bl. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πέντας βασιλέως παρευηχὴν ταῖς ἐντολαῖς. *F.G.* Eadem ſibi adſcripſerat *AE.M.*

89. Τὸν γεγενημένον ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγεννηκόθ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J.J.*

97. Ἦν εἰς] Τὸ ἦν ejiciendum videtur. *F.G.*

1. Ἆθλον τὸ νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἠμειλλᾶτο. Sic deinde ἡτιμωμένους, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. *J.M.G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. *F.G.* Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur τοὺς τεθέντας (licet hoc ab infin. στέρεσθαι pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J.F.R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſexde-

lops fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potitus est, interfecto in metis victoriae socero.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Diis saepe magno studio expetita. Propterea neque mihi est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ᾽) ἀγαπητὸς, ἅρμα τε χαρίζων τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τῆς νίκης ἀπὸ τέρμασι τοῦ νίκης ἀπεχόνως.

Οὕτω τὸ τοῦ κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τῶν πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδάσται πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, περὶ ἃ λογισαμένοις τὸ τοιοῦτο κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲ δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τοῦ τοῦ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσατπερ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέροις εἰρημένα, ἢ τὰ αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δὴ ὅδε, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. εἰ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τοῦ λόγου ἐκείνου, ὅσον ἐμέλησε τοῦ σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἂν τούτων ἀποστερήσῃς, καλεῖνα μάτην ἔσῃ πεπαυκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὸν ἅπαντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τὴν δυσχεραῖν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὰ ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

---

a Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῇ *F.*

decim enim ponit, quorum nomina vide fis apud auctorem Heliacorum 2. *F.P.* a *G.*

Ibid. Τριακαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τριῶν ἐ δέκα ἄνδρ νέως p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *F.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan ὑπὸ legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῇ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δ'] Subaudi ὄψει, σκόπει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν μὲ] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τὴν δυσχεραῖν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ ἐν αὐτῆς ἡμέρας, ὥς γ' ἐκεῖναι καὶ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰδίᾳ λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστος ὅτι μέρους διεξέρχονται λόγον. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, ἃ δεῖν ἐπαίνων τοῦτο εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τὰ φαινόμενα ἄρτι προσαγομένων τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μετὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπών, δράσω κεχαρισμένα.

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum superest, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici pratosemper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς ἔχειν, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] εἰ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλοὺς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὴν ὥραν, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, ὑπεραγαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ κρείττοσιν,

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, velut cogant, potius invidemus, unde non bene illis res succesſerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conspectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quae-*

a Παρόντας] Παρόντας prave *Fl.* b Περίεστιν] Περὶ ἐστιν *F. Va. Fr.* c Οὐ] — ἴσως L. Id est, εἰ forsan delendum esse. - Sed male εἰ omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, καὶ Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. *F.M.G.*

56. Ἐτύφωσε] Pro ἐτύφωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. *F.G.*

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. *F.G.*

67. Λέγων ἕκαστα δέξων] Scio, δέξειν posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricosum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δέξαντα. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse. Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo jucundius aliquis paruerit formae felicis homini, quam non tali imperaverit, & gratiam habuerit majorem injungenti multa, quam nihil praecipienti.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti; pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatietas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narciſſum vincamus pulchritudine; non putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne ignari a poſteris forte ſuperemur.*

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quaſi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem ſtruere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam venimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat uſum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul paravit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrſus Olympi?

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον δ' ἂν ἐν [e] ὑπαχθέσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, ᾗ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιῶν ἐπαγγέλλοντι.

90 Καὶ τἆλλα ἀγαθῶν, ὧν δὲ ἐνδεεῖς ἐσμεν, ᾗ περαιτέρω σπουδάζομεν τῆς τυχεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέγονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς,

91 ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἀρκεῖν ἡμῖν δοκεῖμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ὀπιγινομένοις ἐν καταλιπόντες ὑποψολήν.

I Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τὸν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν ὑποδείγμα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ ὅτε πρὸς πολεμίους εἰς κάλλος ἡμέλησε τὰ πρὸς εὐμάλια συντάξειν, ὅτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, ὅτε μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος τέλος ἐστίν· ὧν δὲ εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καταskευάζειν. τῷ τε δὴ Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας τὸν οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήττειν· καὶ διὰ τοῦθ' ὅτω πολυτελέστατος ἅμα καὶ σκευάσαι, καὶ καλλίστους, καὶ τὸν ἐγκόμιος οὐχ ἥμαρτεν· ὁ δὲ Ὀδυσσέως ὅτως ἀγαθὸν εἶναι λέγει τοῦτος, τὸν σύστιν τοῦ παιδὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὥστ' εἰπεῖν Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός που ταῦτα γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

[e] Ὑπαχθέσαι] Ὑπαχοῦσαι Edd. male. Ὑπαχθέσαιτο, ἴσως L. [f] Γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖ λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισυμένων ἐς ἐδὲ προσβλέπειν ἀξιωμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πρώτομεν, χαίη] Lege πρωττόμενα χαίη. F.G. Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πρωττόμενα χαίη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πρώγμαλα ἔχει οὐ πρωττόμενα ſignificat οὐ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαριέστατος τ' ἀνακτος· Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. F.G. Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῦ μειρακίυ πατὴρ οὐκ ἄλλυ τυ χάριν μιλτοπαρήυς ἦγε τὰς ναῦς, συστρατεύων τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν, ἢ ὅπως τὰς ὁρῶντας ἐκπλήξειεν ἔχη. καὶ σχεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοιτο τῶν τεχνῶν, εὑρήσει πάσας εἰς τὸ καλὸν ὁρώσας, καὶ τοῦτο τυγχάνειν [a] τῦ πάντος τιθεμένας.

Τοσοῦτον δὲ τὸ καλὸν τῶν ἄλλων ἁπάντων ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιοσύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων, πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετεχόντων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνους γοῦν τοὺς μὴ καλοὺς ὀνομάζομεν αἰσχρούς, ὡς οὐδὲν ὂν, εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν ἄλλων, κάλλους ἐστερημένος.

Τοὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατουμένοις τὰ κοινὰ διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτελαγμένους, τοὺς μὲν δημαγωγοὺς, τοὺς δὲ κόλακας καλοῦμεν· μόνους δὲ τοὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυνάμει γενομένους θαυμάζομέν τε, φιλοπόνους τε καὶ φιλοκάλους ὀνομάζομεν, καὶ κοινοὺς νομίζομεν εὐεργέτας τοὺς τῶν καλῶν ἐπιμελητάς. ὅτε τοίνυν ἔστιν μὲν σεμνὸν τὸ κάλλος ἐστὶν, ἔστιν δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζουσι τοῦτό τι προσκτήσασθαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκότως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσοῦτον ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τοῦτο αἰσθόμενοι δυνηθέντες, ὅτι ζημιούμεθα;

Ipse autem pater adolescentuli (Telemachi) *non alia causſa ſplendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſi examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laborisque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo auguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῦ πάντος τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. c Δὴ] Δεῖ male *Fl.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας

20. Πατὴρ] Ulyſſes. *F. G.*
21. Μιλτοπαρήυς] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρίας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρίας. *M. du S.*

Ἀνδρείας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendationibus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue inveniri fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρικὸς, ἀνδρικός? vel etiam ab ἀνδρεία, virilis aetas, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Ar-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον δὴ κἀγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὑπερηλγηκυῖαν ἑώρων. EPM. Εὐδαίμονές γε, εἰ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας· κρεῖττον δ' ἤδη κἀγὼ εἶδον ἔλαττον ὑμῶν ἔχουσα λέγειν σέ.

[d Οὐδ' ὑτῷ δοκεῖ τῶ Δημιανῶ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca *P.* Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ. *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ. *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ἴσα νύμφῃς. *J.F.R.*

32. Τῆς ἰδίας κακοσυντάκτων] Ἰδέα *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδίας τῶ κάλλους κοινωνοῦσι vel κεκοινώκασι, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *J.M.G.*

60. Οὐδ' ὑτῷ δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit τὸ γνήσιον. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ὑτῷ δοκεῖ τῶ Δημιανῶ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *J.F.R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

MEN.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἦ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονῦια τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ἦ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιόλας τῦ Πελοποννήσου, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυήρει τοῖς θαλαττευομένοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγμασι. MEN. Τῦτο δ' ἂν ἦ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ὅλη θαλάττη πόλεις, ἦ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ δὴ [b] καὶ εἰναις ἀποχρῶν ὁ οἴκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βελομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι, ἦ ἱερομήνης τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀναπόφασίς δὴ λοιπῶν σε ἂν, ὦ Δημήτριε, τῷ Ἰσθμὸν ὀρύξαι τῇ Ἑλλάδι; ἢ οὐ κιθαρῳδοῦντά μοι εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἄτοπον; pro illo ἀναιρεθῆναι, quod *taimentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀναπόφασις, *deiectari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσεζευγμένον ἠμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J.M.G.*

AT Isthmum certe perfodere, Musoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res consilii tui etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuisse Neronem. Circuitus enim illos Peloponnesi supra Maleam navigantibus compendiaciebat, perrumpendo viginti stadiorum Isthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuisset, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domestici sufficiant, si res maritima bene habeat. Haec ergo, Musoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *B2.* haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H1.* ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B1. 2. P.* Aliae omittunt inscript. person. [a] Ξυήρει] Ξυαίρει *P.* [b] Καὶ εἰναις] Bene sic *Ald. P. H.* &c. Καὶ ἐν ναις male *S.* & *Amst.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus est, quemadmodum facile omnibus vestigiis colligi potest, ac praesertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus superstite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opusculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis est hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto scabro adeo ac difficili genere scribendi usum) in eo certe non peccavit, quod supervixisse fingit Neroni Musonium. Pulchre ostendit *Olearius* ad *Philostr.* V. Apollo. 4, 36, 2: *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Musonium, non hoc velle, interfectum esse, sed exilio ejectum & velut e medio sublatum. Porro quam commode hic ad Isthmum statuatur Musonius, inde apparet, quod idem *Philostratus* 5, 19. narrat, hunc philosophum inter vinctos illos fuisse, quorum operis fossa illa duceretur. Verba sunt, Demetrius Philosophus Μυσωνίῳ ἴφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τὸν Ἰσθμὸν, δεδεμένον τε, καὶ κιλινδομένῳ ἐφ' ἵππου καὶ αὐτὸν δὴ ἀναφανῆναι τὰ αὐτὰ τὸν δι' ἔχειδ τὸν

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ἦ σοὶ, Μυσώνιε] Qui potest Musonius haec ista de Isthmi perfossione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* est, atque alios? Hic autem Musonius sic agit, quasi qui Neroni supervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam stili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Musonius diu vixit post Neronem. Vid. *Philostr.* & *Orig.* contra Cels. *M. P. La Croz.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium missus, non in-

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud serium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia absciderit illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam parvo interσαλῷ πᾶσιν, εἰ μή τι σπεύδασαι ἄριστον ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς ὕτω φροντιστήριον ὅτι τῷ σπεύδειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾄδων. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, εἰ καὶ ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Παρ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ καὶνούσας ἀπορρῶν ὁ οἶκος καρπὸς, ὧν τὰ ἐπιβολώτατα ὧν πράττῃ] Corrige ex *Aldina* καινούσης πάλαι scilicet ἐν τῇ μισογείᾳ, quibus abunde ait esse proventuum, si floreat res maritima. *J. J.*

11. Καινούσας ἀπορρῶν] An καινούσης ἀπορρῶ? *Bas.* edit. καινούσας ἀπορρῶν ferri potest. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam sanam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς ὕτω φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῆς πλατείας. *J. M. G.*

29. Τὸν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam absciderit Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura absciſſam omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suasu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex persona Musonii. Caeterum qui perfossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, s. 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας ὑσαιτο τὴν Ἑλλάδα λιμπρῶς ἐπιᾶσθαι τοῖς ἔθνεσι] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Nam esse debuit

μίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσταλμένην [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μέν, φαύσαι δέ τι καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνουν μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ἦσε, καὶ ᾆσμα οὐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τὴν Ἑλλάδα διατροπεύσαντος, ὅπη τὴν ὀρυχὴν ἦξε, κροτέμβου τε καὶ ἀϊδόμβου καὶ καθηκόμενος τῆς γῆς, τρὶς, οἶμαι, τοῖς τε τὴν [c] ἀρχὴν περιστεμβόντας καὶ ἀλαλευσάμβους ξυμπόνους ἅπτεται τοῦ ἔργου, ἀνήει εἰς τὸν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντα ὑπερβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ περίρρωθη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὁπλίτεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέδης τις ἐκ Κορίνθου λόγος ὅτι σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μελεγνωκότος τὴν τομήν. ἔφα-

vallo omnibus, ſplendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejuſmodi vocem audire geſtiunt.

3. Progreſſus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero raſtellum illi aureum porrexiſſet praeſes Graeciae, ad foſſam acceſſit inter plauſus atque cantus, humoque ter, puto, percuſſa, hortatusque eos quibus cura operis permiſſa erat, ut ſtudioſe illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a Herculis ſuperatos labores, exiſtimans. Atque ergaſtulorum vincti ſaxoſa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Iſthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abſcindendi conſilio.

a Τοῖς] Bene ſic vett. Τὴν male *S.* & *Amſt.* b Τοῦ] Sic *P.* ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam poteſt ἀρχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic eſſe in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὴ ὀλίγου ἐπιμίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσταλμένην τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod ſi omnes* Graecos *compendio iſto ſic inter ſe permiſciſſet, videretur extremis Graeciam ſplendido quaſi epulo accepiſſe.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Fac. Micyllus* interpres; quibus non peſſimis eſt, rem geſſerit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter ſe miſceri poſſent, contra exteros ſplendide adeo ſtabilitum iri.* Proh Apollo & Muſae Pſeudolucianicae! Ita? ἑστάσαι *eſt ſtabilitum iri?* Haud vidi magis: miſerum Lucianum, qui ſub tam lentis maxillis, & hunc Pſeudolucianum, qui ſic ſub Luciani pelle vapulat. Ἐσταλμένην autem Ἑλλάδα hic ψευδολουκιανῶς dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione ſe referens. *Th.M.*

Ibid. Τὸ δὴ ὀλίγου] An ſic legendum videtur: τὸ δὴ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσταλμένην τοῖς ἔξωθεν. *F.G.*

Τὸ δὴ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror πῇ, quod quale ſit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσαιτο per *videri poterat* interpretatus ſum auctoritate *Heſychii*, apud quem eſt εἴσαιτο, δόξειν. *Permiſcere* ἐπιμίξαι eſt commerciorum ſocietate inter ſe devincire. Τὰ ἔξωθεν ſunt merces facilius jam importandae. *J.M.G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit aſteriſco hic locus, & proclamari: hic foſſa eſt ingens! *Th.M.*

41. Ὑμνουν μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 159. 7. *J.F.R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An καὶ οὐ σ. μ. Μελικέρτῃ τε καὶ Λ. Placet. *F.G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ἐκ τῆν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, ſed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc iſto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Veſpaſian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipſi ligonem porrexiſſet, Graeciamque tamquam in tutelam commendaſſet.* &c. Quid potest capitalius? *Th.M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate ſcriptum ſit neceſſe eſt, qua per ſeptimanas numerari jam coeptum eſſet. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἐκ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philoſtr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μετεγνωκότος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Weſſ.*

silio. Dicebant autem Aegyptios, dimenso utriusque maris fastigio, non ejusdem illa libramenti deprehendisse, sed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *sinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad insulam illam appellente, plane submersa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a secando Isthmo neque Thales ille sapientissimus, & consultissimus naturae demovisset: magis enim secare illum jam cupiebat, quam *ipsum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capessiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Isthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria caussantem: maria enim pari undique fastigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipsas suburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipsi quoque heri audistis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Musoni, propter quam ita furiose Musicus est, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὸς Αἰγυπτίους γεωμετρήσαντας τὸ ἑκατέρας θαλάσσης τὰς φορὰς, οὐκ ἰσοπέδοις αὐτὰς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν ἐκ τοῦ Λεχαίου τῇ Αἰγίνῃ δεδοικέναι. τοσαύτου γὰρ τοσούτου πόσου ἐπιχυθέντος, καὶ ταπεινοτέραν ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸν μὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τὸ σῆμα διὰ τοῦτο ἂν Θαλῆς μετέστησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς τῶν ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδύναι. τοῦτό καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσαμε τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δὲ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσομανεῖ, καὶ τὴν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τὴν γὰρ Λή-

e Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hac priores. f Ὡς τὴν ἐκείνης]. Nihil varietatis invenio.

West. adscriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi narrat quinam Isthmum perfodere praeter Neronem conati sint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philostratum* narratur p. 763. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philostr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἰππ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor respicit. *M. du S.*

68. Καὶ ἐξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ὀξύτατος, (int. ἀνὴρ) ὡς τὴν ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, eo sensu, quem expressi. Nomen viri est non Βίνδαξ, sed Βίνδιξ, *Vindex*. De ὀξύτατος non dissimulo, mihi in mentem venisse legere, ἐξύπατος vel ὁ ἐξύπατος Exconsul. s. Exconsule, quae satis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & potest fieri, ut consulatu ante functus fuerit, quo respectu sit ἐξύπατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Augusto institutum, quos ipse in suas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Consulares essent, πρεσβευτὰς ἀντιστρατήγους τε ὀνομάζεσθαι, καὶ οὐ τοὺς ὑπατευκότας ἄρχειν. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura, sed refrigeravit istum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rarissima vox ἐξύπατος. Itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in versionem quidem recipere Vindicem Exconsulem ausus sum. Interim nec illud dissimulo, libellum mihi satis recentem videri, quem ἐξύπατος non dedeceat: sed non aliis adhuc, quam stili argumentis. *J.M.G.*

69. Ὡς τὴν ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος] Melius ὁ τὴν ἐκείνου νῦν ἀπτόμενος. *Th.M.*

Ὡς τὴν ἐκείνης &c.] Malim ὁ τὴν ἐκεῖ νῦν. Vett. Codd. insperiendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ τὴν] Lege ἀπό. *F.G.* Non opus est, si loca Urbi proxima cum *Gesnero* intelligas, quamquam qui hoc historiae respondeat, non plane dijudico. In ipsa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teste etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, posset hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδύναι] *Subsidere, fondre sous lui.* *F.G.*

76. Προπαίσαντος] Scripserat haud dubie προπαλαίσαντος, qua voce statim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ λιμνῶν προπαλαίσαντων] Fingitur igitur, nisi

Λήμνῳ προσπλεύσαντες οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματι, οὔτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ Φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. Φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μέν φησι, καὶ βαρύ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ὅταν καλοσκευασμένα βομβεῖ τινας. οἱ δέ γε τόνοι τῆς φθόγγου ὑπολειαίνουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μέν φησι, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐφαλεῖ, καὶ ἔστι χαμοὺς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μέλαθρα, καὶ τὸ πνεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνου τοῦ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτοι, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲν γάρ, τῷ μετρίως πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δὲ τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam ſunt, alii deriſere. MUS. Verum iſte, Menecrates, neque admirabilis eſt quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum ſine reprehenſione & mediocriter inſtruxit. Cavum autem quiddam & grave 85 praeter naturam ſonat, depreſſo ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo ſtridit ac ſtrepit. Interim toni vocum muſicarum mitigant illum, *tolerabiliorem*que *faciunt*, cum ſibi non confidit, colorum muſicorum humanitate, & modulatione flexibili ſane, & bene compoſito ad citharam cantu, & quod ubi tempus eſt 90 ingreditur, & ſtat, & transfert ſe, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud ſolum turpitudinem habet, quod Imperator videtur ſtudioſe ac ſubtiliter iſta tractare.

95 7. Quoties vero imitatur ſuperos, vah riſum! quam multus excidit ſpectatoribus, licet ſexcenti terrores impendeant, ſi quis illum derideat. Nutat enim ſupra modum collecto ſpiritu, ſummis pedum divaricato- 1 rum digitis inſiſtit, retrorſum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὰ Edd. Μὰ (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῇ Edd. priores.

niſi hic etiam aliquid corruptum eſt, Menecratem hunc Lemnium fuiſſe, neque inſula illa ante haec egreſſum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi ſcriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fuſca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philoſtr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγε) δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ δὲ μέλας φύσημα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuſcae.* Κοῖλον igitur illud ſ. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depreſſo & introrſum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adoleſcentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze.* Cumque & in L. idem adſcriptum, ſenſusque videatur poſtulare, non dubitavi ſic edere. Interim verſionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δ' ὅταν κατεσκευασμένα] Nihil praeceſſit de praeparatis carminibus; ſed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένον. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim ſequitur βομβεῖ τινας — ὑπολειαίνουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de menſ. & ponder. mox a principio, quem obſervavi indicio *Caſauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de ſeptuaginta interpretibus loquitur, αὐτοὶ τῷ μὲν δύο τόπους κοίλους τὸ ὄνομα τῆς ἴτυος, ἐν τόπῳ χρισάμενοι, τὸν δυσφώνως ἔτι βόμβησιν, ὡς λιθύοντα μυκήσαλον κ. τ. λ. Βόμβησις eſt ingratus ex repetitione ſonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus ſermo, ſemel tantum ponenda? Hoc certe diſcimus, βόμβος eſt ſonus aſperior, qui dicitur junctura λιπαίνεσθαι. Hoc ad noſtram rem ſatis eſt. Nam βόμβον eſſe *obſcurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, ſatis conſtat: quod cum *fuſca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῆς φθόγγου] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον diſtinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινὸς τις ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ἡ μόνον φωνὴν ἀφιεμένη, ἢ δὲ τῆς φθόγγου ἔτι πλείω, ἀλλὰ τεχνική. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπιλειαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ] Melius ἐπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὅτι τῇ τροχῷ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῳ αὐτῷ τῇ προσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἐπαρκῶν πως δή.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μυσώνιε; τέχνῃ γάρ πῃ χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μέν, ὥσπερ οἱ ἀποπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ὑπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μυσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀνήκοος τοῦ λόγου. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μέν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδὸς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην πλείους μέν· ὁ δ' Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τοῦ στέφανου ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

d Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβεῖν. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν εὐτραπελίαν exscripsi. *Th.M.*

94. Μόνῳ τῷ] Lege μόνου τοῦ. *F.G.* Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J.F.R.*

95. Μεμοῖτο τοὺς κριτὰς] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J.M.G.*

8. Ὥσπερ οἱ ἀποπαλαίοντες] Quid sit ἀποπαλαίειν docebat *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. οἱ δὲ πόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι ῥαιμαλέον, ἀποπίπτοντες εἰς τὸ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκλακλυόμενος. *J.M.G.*

10. Τὸν τ' τραγ. ὑπ. ἐν Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M.du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμου κειμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Ampliss. de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. Im. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem antecesserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M.du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praelides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημάτια — πομπείας Ἰσθμια νενικηκυίας. *J.M.G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J.F.R.*

22. Ἐπ' αὐτὴν] Lege ἐπ' αὐτῇ. *F.G.* Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J.F.R.*

κης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τὴν σκηνήν, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅπῃ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὸ γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τῶτον· αὐτὸς δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὸ φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. His ergo qui pugillares eburneos biparentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδὶ ταῦτα νεανίᾳ τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν τόμιον, ὃς ἀπορράπτειν ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τῶν Πυθίᾳ καλαλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. ΜΕΝ. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollinis vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam ΜΕΝ. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. *F. G.* Idem notarat *La Croze.* Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum possit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellipsi τῶν, ὧν, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραῖσιν ἕδραις, bene habet. vel ut supra οὐ omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναβίοις. Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus, Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. E. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oracolo. Inimicitias furiosis Neronis contra oraculum describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τῷ δὲ δὴ Ἀπόλλωνι (διὰ ὃν ἐμαντεύσατο ὅτι λυπρά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τὴν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφείλετο, καὶ τριετίσιν ἕδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους ἐς τὸ τέμενος, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἄνεισι, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Respicit istud Apollinis secundum quosdam:

M-

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

νῆσαι, καὶ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ παλράσιν ἐτιμώρησαν. ς ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρηθεν, ὑβρίζεσθαι τῷ θεῷ ᾤετο, πραότερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων.

Ἀλλὰ μέλαξυ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὐφημῶν, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, παλακελευόμενος ἡμῖν θαρρεῖν τε, καὶ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ παλακούω, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μουσώνιε, καὶ σαφέστερον γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἄπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅτι γὰρ τοῖς νεμφίοις οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

Π Ο Δ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυστέναχτε, κωκυτῶ τέκνον,

Ἦ

ς Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Μάγων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι.

Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

53. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄγωγ' ἀναδήσαι βούλομαι λαμπρόταταν σ' ὡς ἡμεδαπῶν ἁμάθῳ, τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apollonii IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακται καὶ τοῦτο πολλῶν τινα ἢ κωφῶν ἄξιον. Sed an ob hunc lusum Dionysio accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thuanae* laudes quaesivit *Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. « De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' ἐριννὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἐστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς σ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον φοτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ τροχητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,

Omnes

[a] Βροτεῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere* „ *nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludibrio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam hortari. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthridite faretur, „ aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelect. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiocinils omiſſis. *J. F. R.*

3. *Ταρτάρῳ κευθμῶσιν*] Materia podagrae eſt ichor, i. humor atris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in *ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυσκίοις*. h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *Inferuum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem *τὴν Ἀληκτὼ* unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ἀ λήγουσι, *non ceſſant*. Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγένετο exponit, ἐξεκοπίασε. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεκοπίασε, *aegre ac multo eum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt*. Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγένετο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέδλω (l. ἐξέδλωσεν) ἐξέτρωσεν, ἐξεγείνατο, ἐξεκοπίασε ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocunque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφος, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄλυτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὀνείρου III. *Iſthm.* *Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφος. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνᾶσι δ' ἀμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνᾶσιν legere, per ſyniceſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος. Et ut θεοῖσιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεοῖς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς τύχα, ἃς ἴσα μάχα πρόσθεν ἔτι ἄτερ θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακῶς δεδραχότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν ἀρθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν καὶ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, καὶ πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε διασφίγγον πόρους
[e] Ἔστηκε, καὶ [f] μεμυκὸς ὀπιτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτὴν ἀμφίπυρον τρέχει κακόν,
Δίναισι φλογμῷδες σάρκα πυρπαλύμενον,
Ὁποῖα κρητὴς μεστὸς Αἰτναίου πυρός,

Η

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς & πικρὸς χυμὸς *Pell.* *c* Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τὸ δὲ *Pell.* *d* Τῷ δὲ] Τὸ δὲ *Guj.* *e* Ἔστηκε] Ἔστηξε, καὶ δεδυκὸς *Pell.* *f* Μεμυκὸς] Μεμυκὼς *Fr.*

23. Ὁποῖα κρητὴς] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆς Περεγρίνου τελευτῆς. (c. 4.) *G.*

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, *Fenſii* obſervata in Lectt. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνηῶσι βροτῶν vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe βροτοῖς; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum ἀμοιλικημάτων magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet.* Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροφητὸν] Hanc vocem aliasque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἰδίοις, ἀπὸ κοινοῦ, ex vſ. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aacum & Rhadamanthum. Alias paſſive dicendum fuiſſet προσάπτεσθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μὲ τὸ λυπρὸν] *Squallidum, ſquallens.* F.G. Syntaxis eſt: ὡς τὸ δέμας μὲ λυπρὸν & ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. Ἔστηκε, καὶ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε διασφίγγον πόρους πνεύματι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ. i. e. διὰ τὸ ἰχῶρα φαῦλον. Τόδε διάσφιγγον. i. τόδε διασφίγγοντα. Accuſativus abſolutus, cujusmodi paſſim exempla occurrunt. *Eo re poros ſtringente* ob ſpiritus incluſi vim &c. pro τῷδε itaque legendum eſt τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε ſcripſit, ſed τοδὶ, calami puto, ac manus lapſu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Eſt miſere eruciatum, proprie ταλαιπωρῶ eſt τάλας κατὰ πόρον, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſegnes flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocumque modo valde miſer. Τὸ δέμας denique a δέδεμαι *ligatus ſum*, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔστηκε] *Diſtentum eſt.* F.G.

Ἔστηκε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. *Gavel* in Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Poteſt hic legi δεδυκὸς, ut vſ. 120. — δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλαύσῳ τῷ ποδάγρᾳ dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter τοποſitam materiae, partim propter διάσφιγξιν τῶν πόρων ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terrae concluſus cum terrae parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus μυκιτίας vocatur *Ariſtoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκιτμὸν etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A cauſſa efficiente, quae eſt maladiſpoſitio τῶν σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viſcus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτὴν legi etiam poſſet ἀπ'

ἢ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἀλιπόρῳ ξυμφάγῳ,
Ὅπου δυσξέλικτα [b] κυματώδεσι
[c] Σήραγξι πέτρων σχολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὢ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιβάλλομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μαρὰ βυκολεύμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἀπαλῷ τελοῦσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος καύλης
Φρυγίοις κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve caulis foſſae ponto pervius,
Ubi inexplicabilibus modis exaeſtuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut fruſtra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana ſtultis lactati miſere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Inſani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματοώδ.] Πυματ— male *P.* c Σήραγξ] Sic *Guj.* & *B1.* rectę. Σήρηξ *cett.* d Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβέλης *P. S. Amſt.* Κυβέσης *J. H. El. B. Fr.* pejus. e Ἄτει] Ἄττῃ *H.* f Ὄρεα] Ὄρεια *El.* g Δ'] Delet *Guj.* rectę. h Εὐὰν] Ἐὺν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μαινόμενοι, ἔμφρονες. *G.*

αὐτῶν, ab ipſis viſceribus; ab illis enim σκλήγχους ipſum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum anguſtum vix 7. ſtadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. anguſtiorem inſtar fiſtulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἀλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Inveſtigatu, cautu & obſervatu difficile, & cujus inſultuum tempora non ſatis praevideri poſſunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra ſcil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non eſt finis, ſed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta ſit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum eſſe pro πράγματι, uti *Gujeto* viſum, ſed proprie pro *fine*, *exitu*, ſuadent non ſolum adjectivum δυσέκμαρτον, ſed & ſequentia, praecipue vero iſta: ἐλπίδι ματαίᾳ μαρὰ βυκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. ſupra Ἀποφθ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui ſcribendum foret, idque verſus reſpueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miſcell. Obſ. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίοις κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuiſſe Lydiae metropolin inter omnes Geographos & hiſtoricos conſtat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, uſus eſt Phrygiae nomine latiſſime ſumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & ſtabiliter conſtituta. Nam ſic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἔξω πρὸς τὰ ἑῶα μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μείζους πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ ἔτι τὰ ὑπὲρ Μύσων δυσδιακρίτως εἶναι, ὥστε ἀμφισβητεῖσθαι πρὸς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confuſionis, & patet Lucianum promiſcue Phrygiae & Lydiae nomina ſumpſiſſe, quando ſubjungit in ſequenti verſu κῶμον βοῶσι Λυδοί.

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσιον eſt perperam [illegible] inſtrumentum muſicum. inde ὁ παραπλήξ, cui mentis vel ſenſuum harmonia depravata eſt. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus navarum percuſſa litora.

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium ſine caſu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vſ. 53. ἀκμῆνα γόνα pro γοεροῖς, ſimiliumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non ſemel, quare hic non repetam.

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut verſus conſtet, legendum omnino: Νόμον Κορυβάντες εὐάν. Neque ſi ἐὺν mutandum exiſtimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Baſil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Potts*, ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἐνθουσιῶσι Κορυβαντικῶν habet & Noſter in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Euſt.* ad Dionyſ. vſ. 524. *J. Gesn.*

39. Βρίθουσα] I. e. *Plena*, *gravida*.

41. Ἀὔτην] Cur ἀὐτὴν reſcribi velim, & ita interpretatus ſim, non opus eſt multis indicare. Proprium

&

Clangit pleno tuba ore
Marti fonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Arthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
[j]Αρεϊ χρέκουσα θήρῳ
Πολεμηΐαν [k] ἀϋτήν.
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρ ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
[l]Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [i] δένδρεα [m] πνοιᾶς
Ἁπαλοῖς καμόν πετήλοις.
[n] Ἁδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν στένει δακρύοις
Ἄρθις [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

[i] Βρίθουσα] An Βριμοῦ *Pell.* [k] Αϋτὴν]: Ἀυδὴν Edd. [l] Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* [m] Πνοιᾶς] Πνοιαῖς corrigit *Gavel.* rectè. [n] Ἁδὲ] Ὅτε *Guj.* [o] Νύκτερος] Νυκτέρους *Guj.* [p] Γόοις] Γοῶσ' *Guj.*

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἀύτω illo etiam verſus fit podagricus. *J. M. G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλοηφόροις. *F. G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοηφόροις dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in ώς, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰ. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet πνοιᾶς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non πνοὴ aut πνοιὴ pro herba, ſed πόα ſcripſit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Υ. 369. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Furia 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo πυροφυτόποις, πολίαις. *Sinapius* Epicheton hoc χλοηφόροις ad λειμὼν retulit, *graminifero prato*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, ſed αἱ ποίαι hic χλοηφόροι dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πνοιᾶς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πνοιᾶς, non πνοιᾷς. Nam ita poſſit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo poſte. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοιᾶς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πνοιᾶς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin. Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immò nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοιᾶς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. J.*

Δένδρεα πνοιᾶς] Quid ſi πνοιᾶς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphonelin conſtituat, quemadmodum ὄρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen rectè animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοιᾶς magis placet. *J. F. R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτέρους, & γοῶσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi fiet, ut νύκτερος μήν, *Luna nocturna* apud *Aeſchylum*? De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῷ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur. γόος. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύου *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ πανταὶ τ' Ἀιδόνες σὺ ὄρεσι δακρύοντι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Αἰτοῦντε παντοδαπὰ κ' δακρύοντε.

Iaſta quoque in Noſtri *Ocypode* vſ. 132.

Στένων, δακρύοις τ' ἀεὶ σοι φράσω θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theonem prodigum,

Ἐθέτιμων οἷ' ἐδάκρυε τὸ δύστηνον, σὺν ἵπποις κεῖνον,

Pan-

ΠΟΔ. Ὤμοι πόνων ἀρωγὸν, ὦ τρίτου ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκλρον, ἐξέρεισέ μου
Βάσιν τρέμουσαν, ᾗ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαῖνε ὡς ὀπισθήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων ὑπώροφον σκέπην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὖραν, πνεύματος φιλοῦσπάσον.
Δέκατον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ οὗ ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἥδε μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὀπὶ θύρας ὁρμημάτων.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, εἰ παλεῖν μὲ ἀν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομίζοντες χεροῖν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαγρεῖς·
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγυσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὼς] Λιλογχὼς male *Fl.* b Τε βαῖνε] Βᾶναι *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάει *Guj. Geſn.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id fit. *J. J.*

54. Ὤμοι] An ἄ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον σκέπην] *Inferius cenaculum.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* F. G.

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν ἐθέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro δεῖ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς δὲ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſuppl. τὸ παρομαζόμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτία ſit ἀκτὴ, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μάλιστα τριφύλλου, ἢ τραγείου. Ita *Dioſcorides:* nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hircino collita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida. Almel.*

Ibid. Ἀκτίας] Ἡ ἀκτία, item ἡ ἀκτὴ, vel ἀκτὶς, vel ἀκτίος etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Prosamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ὃ φέρον δὲ Δελφὶς φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμνος [g] Βακχείων κωμάζει;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκασι;
Αὐδᾶτε, καὶ πρόεσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γὰρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμὶ κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλὶος ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ πρὸς παγαῖς
Ζηνὸς πρόκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

[f] Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γεραίρουσι Edd. [g] Βακχείων] Βακχίων *Guj.* Βακχεῖα *Fl.* Βάκχιον marg. *Ar.* [h] ΧΟΡ.] Omittit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. [i] Ἀπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. [k] Ἁλιος] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino imposita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτέας] Ἀκτέα, ἀκτῆ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἦν] Οὐ requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, esseine Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστι; οὐ δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμὶ κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit, *Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.* Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τῶν κατωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βυκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ὠμίλησε καλῷ ὄντι & νέῳ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen, quia neglexere priores. Structura est ἀπὸ παγόνων αἰθέρος, adeoque anastrophe παγόνων ἄπο scribenda, unde ἀπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vs. 99. ἀμητῆρας, 110. τὸν δ' εὐγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ@ Ὀλυμπίων,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὶ σκότιον [a] φά@,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠώς,
Καὶ ϖαμφαὲς ἀελίῳ σέλας,
Τότε χ' Ποδάγρας ἐφάνη κράτ@.
Ὅτε γ' λαγόνων σε τεχθσα
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας ὐρανῦ,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὔδι@ αἰθὴς,
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,
[c] Εὔολ@ ἐθρέψατο Πλούτων.

Saturnius, ſupremus coelitum,
Excitatricem belli Minervam.
Noſtram vero Deam beatam
Senex in mollibus ulnis
Primam generavit Ophion,
Cum defineret tenebroſum Chaos,
Orereturque fulgida Aurora,
Et lucidum ſolis jubar:
Tunc Podagrae vis apparuit.
Cum enim ilibus te enixa
Parca Clotho deinde abluit,
Riſit omne jubar caeli,
Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Eam vero de lacteſcentibus uberibus
Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φά@] Χά@ *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασσεν Edd. priores. c Εὔολ@] *Guiet. Pell.* & *Schmid.* Ἐυλλ@ Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρτειραν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμ@, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδ@ *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδ@ gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκυδοιμ@, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμ@. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μέγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſine dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγ@ poet. pro γάλα, hinc εὔγλαγος, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετ@, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγ@. *Hom.* εὔγλαγος Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. σχάλλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόμῳ. *Muſaeus* 153. ϖαγκλάγξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προστόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ τόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται τροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [c] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λαχιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε ἀφ' μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus artuum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] διδυκὸς ἐπὶ μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. *f* Σιτούμεθα] Σιτούμεθα *J.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Διδυκὸς] Διαδιδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *J.F.R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλεκτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *J.F.R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F.G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προστόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προστόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *J.J.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter effluereet, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σωλωδικὰ metra. *F.G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχόμεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὅτε χυθὶν αἷμα βωμίοις παρ' ἱμπόροις placare ſe poſſe adfirmat. *J.F.R.*

Ibid. Ἀπὸ τόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δέτομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ἐξύτομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόζω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *J.F.R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ξ. & Ψ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er Schmid.*

116. Λαχιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λαχίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F.G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi ἀπόκοπὴ eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Διδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐσθίει, νέμει, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸ πόνου [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τὰ καλλωπισμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοὶ γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾄδων μέλος,
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲ αἰθὴρ, καὶ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν
ὠκείαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, scapulas, brachia, rostra, carpos,
Adedit, depascitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea facessere dolorem jusserit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Esse ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum mystis simul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum esto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, scipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitissima tu, famulisque tuis
Placida adesto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἡδὲ μηρούς *Guiet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπεφυγεῖν vel ἐκπεφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοὶ γὰρ ἡκέτω] Ἥκοι τοι γὰρ *Guj.* & *Pell.* invertunt. f Μὲ] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἥδε *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic versum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀμφιδυκὸς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηρούς] Non satis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae sic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque versus constabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forsl. κόχωνα. *Hesych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμφαλα. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κόρωνα *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον est ossis apophysis sic dicta, quia rostro τῷ κορώνης seu cornicis simile est: praecipue ἡ κορώνη in cubito est. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er. Schmid.*

123. Ἐσθίει] Lege ἔσθει, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς] In hoc versu, qui revera vitiosus est, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἡκέτω *Gujetus* ἡκέτω τοι rescribit. Si cui haec transpositio, & ejectio τοῦ, γὰρ, nimia videtur, potest vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἥκει πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενὴς. *J.J.*

Ibid. Ἡκέτω] Quidni ἰκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἧκεν etiam tempore imperfecto scribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quasi πραυμενὴς, ex πρᾶος & ἱμενὸς. Signif. *mitem, clementem.* Exstat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Cass. 537. & 1055. *Er. Schmid.*

129. Σίγα μὲ] Anapaesti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴρ &c. *F.G.* Τὸ σίγα adverbium est. Et tamen phrasis usitata σίγα εἶναι. *Tacitum esse.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἵεσο λιτὰς — *Aristoph* κάθιζε σίγα. *Er. Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* versus sic distinguuntur:

Στηριζομένη· χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere ausus sum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τὸ ἐπὶ χθονὸς &c. *F.G.* Quibus verbis constructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ ναὸς ὅλος ἀσκεπὴς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλῳ ναῷ ἀσκεπεῖ ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox ἀσκεπὴς, qua carent Lexica. *Josephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non absimilis, τῷ δὲ ἱερῷ πάντες, inquit, ἦν ἐν κύκλῳ πεπηγμένα

POD. Quis inſuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem poteſt,
Nec affuſus focis ardentibus cruor.
Non aedes ſigna divitum ſuſpenſa habens.
Quam nec Paean medicamentis ſuperare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aeſculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exſtitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miſcentes ſemper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, ſed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii conſolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Paſtinacam coctam, folia iſti Perſici,
Hyoſcyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἢ 'ϭτὶ χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκει,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις πᾶρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλϐια ϖᾶσιν ἐκρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν σθένει,
Πάντων ἰατρὸς τ' ἐν ὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίϐου ϖολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ ἧς γ' ἐφύη ϖρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι ϖάντες τἀμὸν ἐκϐαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γ' ἄλλην ἐπ' ἐμὲ ϖειράζει τέχνην·
Τρίϐουσιν ἠνόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ Φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι ϖράσιον, οἱ δὲ ϖολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίϐουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνον [m] ἔφθον, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] ϐολϐοὺς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίϐανον, ῥίζαν ἐλλεϐόρου, νίτρον,
Τὴν-

k Ἀτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* *l* Ἀεὶ] Αἰὶ *Jenſ.* recte. Nihil mut. *Fl.* *m* Ἔφθον] Ἔφθον *Junt.* *n* Βολϐοὺς] Βόλϐους eadem. *o* Σίδια] Σίϐδια *Guj.*

μύτα σκῦλα βαρϐαρικά. Haec *J. Gavel* in Miſcel. Obſ. ſaepe laudatis p. 425. Sed non ſatis ſimilis mihi locus *Joſephi* videtur, qui vulgari modo ita conſtrui poſſet, ἐν κύκλῳ ϖαντὸς ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, ſuſpenſa.* *J. F. R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Fruſtra, ut bene monet Clar. Miſcellan. Obſ. Editor. *J. F. R.*

Ἐφύη] Antiquitatem ſuam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior ſolebat eſſe, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam noſtra peregrinus & ipſe. Nam ſi Italiae fuiſſet, antiquitus Latinum nomen inveniſſet. Er. Schmid.* Verum opponi poſſet, ſic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina ſint Graeca. Sed cauſſa eſt in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, ruſtici, laborioſi ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, niſi ubi malum eſt hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρνόγλωσσα] Hanc & ſeqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioſcoride* laudari ac deſcribi, additis ad ſingula teſtimoniis eorum, notarat *Schmidius*; ſed ea addere ſpatium non finit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; ſed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non poſſum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenoſus, aut paluſtris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων ſunt lentes paluſtres per ſe naſcentes in ſuperficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per ſe, & cum polenta. *Dioſc.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam verſio priſtina, *Lentes de ſtercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiſſ. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in verſu ſtare non poteſt, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida eliſa legendum ψύλιον? (Sed Clar. Obſervationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, verſui pedes non conſtabunt, nullum remedium video, niſi ſi legatur ψύλλια, & media producta ſit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid ſibi indulſerit poëta in tot herbarum nominibus in verſum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικίδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἕψουσι φρύνους, μυγαλὰς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείραται βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, οὖρον, σπόρος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ δι' τεσσάρων ἄχος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino, ranae ſperma, collamphacon.
Cupreſſi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis ſtercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Aſſii.
Coquunt rubetas, muſtelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum eſt mortalibus?
Quis non ſuccus? quae non eſt lacrima arboris?
Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.

Alius

a Κικίδα] Κηκίδα *Guj.* b Ἀπέφθου] Ὑπέφθου male *Fl.* c Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. d Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult *Guj.* & *Solan.* Etſi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplaſtrum refrigerans eſſe, notum. Et γυρῖνοι ſunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etſi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; niſi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid ſit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinoſum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum eſſet φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid ſit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni ſignificare poſſit etiam aurum nativum, quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπέφθου, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam* intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος eſt παρὰκαιος ἴψηθείς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Aſia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* ſcribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fiſſili vena ſcinditur; innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσσίου λίθου vocatur. *Dioſc.* L. V. c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota abſumantur, dentibus exceptis: Veſtes autem, calceamenta & ſimilia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. ſcribit. *Er. Schmid.*

170. Ἰηρὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ πικρὰ *Galeni*, ἱερὰ πικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* addit que alios πικρὰν propter verſum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὰν anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non ſpernerem πικρὰν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄνθος ἱκ'] Ἄνθος usque ad ὁ δὲ nothi. F G.

Ἄνθος ἰσχιαδικῆς] Ἰατρικὴν δ' ἰσχιάδος vett. quibusdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Æſculapio ſcribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod ægrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μοιραις ἰσχιαδικαῖς ἀμφέποντ', τοὺς δὲ προσαντία πίνοντας ἢ γυίοις ἐξελκτὰν πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. Τ. 457. Ulyſſis ab apro vulnerati ἰσχιάδα δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. ſcribit ex *Theophraſto* de Ἐνθουσιασμῷ, iſchiadicos harmoniae muſicae beneficio doloribus ſuis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershuſii* in eundem, & Etymol. in v. ἰσχιαδικὴ. Extat inter ſcripta Galeni hac de re opuſculum; quod tamen nothum multis videtur. Et ſunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm.*

Ibid.

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

170 Ἄλλος δὲ πίνων τ᾽ ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος [c]ἐπ᾽ ἀοιδαῖς ἐπιθεσπίσι ἐμπαίζεται.
Ἰουδαῖος [f]μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g]ἔλλαβε ποδὶ τ᾽ [h]χράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i] οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κ᾽ πειρῶσί με,
Εἰωθ᾽ ἁπάντων μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k]Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μέλαλαβὼν τ᾽ ἐμῶν μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ᾽ ὁρᾶται μὴ γέλωτος, κ᾽ κρότου,
[l]Ὅτε ἐπὶ λυτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Atlu

a Ἐπ᾽ ἀοιδαῖς ἐπιθεσπίσι] An ἐπαοιδαῖς θεσπίστων *Guj.* f Μῶρον] Μωρὸν *B*1. 2. g Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Fenſ.* Ἔλαβε Edd. h Κράνης] Κρανείας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* i Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *F.*, male. k Ἤπιον] Ἤπιον male *P. H.* l Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ᾽ ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ᾽ ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθεσπίστων θελκτῶν *amuletorum*. *F.G.* Prius recte. nimis audacter poſterius: atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέστων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθεστος formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret; *alius cantationibus impoſtorum deluditur*. Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *impoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν & βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλλαβε] Lege ἔλλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An τ᾽ κρανίας; an a *calva*. *Heſych.* κράνη, κεφαλή. *F G.* Κρανείας non patitur verſus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quaſi eſſet pro κρήνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τῶν λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo: Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε ποδὶ τ᾽ Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaeſivere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυρανὴς, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἔλαβε non ἔλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τ᾽ κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ῳδὴ τ᾽ ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J.M.G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J.F.R.*)

Παρὰ τ᾽ κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κρήνης; at ſic laborat verſus; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνᾰ pro κρήνη. Adde quod Doriſmo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque ῳδὴ τ᾽ ὠράνης. Eſt autem ἡ ὠράνη, notante *Heſych.* Χελιδόνων ὁροφὴ, *tectum* vel *nidus hirundinum*. Nam, ut *Ant. Schneberger* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fere idem praeſtant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praeſtigias, non medicamentum requirere, & Doriſmos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J. F R.*

184. Atlu]

Ἄτλω γὰρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κράτα, καὶ βάσεις ποδῶν
Ἀπαλὰς ἔχουσα, τοῖς δὲ τοῖς πολλοῖς βροτοῖς
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τ' ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πηλυδρενὲς, ὀθριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπισδεσμοχαρὲς, καλαχλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασυναγαγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, χαίρω γὰρ ἥντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus, ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.

Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἶπ' ἦδ' *Guj.* b Πηλυδρενὲς] *Guj.* recte. Πηλυθ. Edd. c Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθίης *Guj.* e Κωλυσοδρόμα] Κωλυσιδρόμα *Guj.* f Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Pell.* Δοιδυκοφόβα, media longa *J. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδυκοφίβα *Amst.* g Περικονδυλ.] Περικοιδ. *Guj.*

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Nostrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi καὶ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτλω ἰκνέομαι, εἴπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἰφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἦδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κράτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρίσθα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη· τοῦ μὲν δ' ἁπαλοὶ ποδες, ἐς δὲ τὸ πρόσθε
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ὦδὶ ἐ πίλνατας, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto*. *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominet. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπισδεσμοχαρὲς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. F. G. Ἐπισδεσμόχαρες gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναδρισμοὺς dictionum, Dithyrambicarum πολυτλόκων, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere* appellat. *Er. Schm.*

Ibid. Καταχλινοβ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δυ-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti jusseras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

205 Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τῶν λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γάρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ ποδί,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν σοφῶν, εἴ τις σὸν ἢ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τῶν μὲν ἄλλων εἶδον ἥσυχον Φρένα,
210 Νικωμένων, ἄνασσα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ [h] τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, καὶ καλωμύτην,
Ὡς [i] οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτοῖς σε θήσουσιν βίου.
215 Διὸ πραπαιῶς [k] συνοχμάσας δεσμῷ πόδε
Πεμπταῖος ἦκω, στάδια διανύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς πραιπνὸς ἕπῃ, ἀγγέλων ὠκιστέ μοι.
Τίνος δὲ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
220 ΑΓ. Πρῶτον μὲν ἔλιπον πέντε βαθμοῦς κλίμακα,
[l] Ξύλων τρέμουσαν διαλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερεῖδον κρύμασιν.
Ὅθεν διανύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἔτρω-

h Τώδε] Omiſit *Fl.* *i* Οὐκ ἔτ' ἐστὶ] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἐστὶ. Οὐκέτ' *i. Guj.* *k* Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συνογμ. male *J.* *l* Ξύλων] Ξύλων *J.*

200. Δειδυκοφόβα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *oſſitremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλασαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρόπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Περικοσδυλ.] An περικοσδύλο. &c. Supra σφυροτρησιτύφα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυε, ἵππος ἦ] Mallem, Ἄκυε· ἵππος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J. F. R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit ὐκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit, Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον. *J. J.*

215. Διέκπρ] Εἰρωνικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δισμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J. F. R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλῶδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ὀξέσιν reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam receperam.

Ἐστρωμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδόν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ παρεπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἐσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, ἀλλ' ἕλκυτρον δέ μου
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Διὶ ἧς πεπῶντι, νότιον ἐκ μελῶν ἰδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένην.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ ναθρὸν ἐλαφρὰ κυφίζων πόδα,
Δόγμιον [g] ἔκαινον [g] εἰσόδου [h] πέζαν στενὴν,
Ἕως ἀπῆνη παρεδράμη τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἐάθην.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Stratam ſilicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Poſt in labem delapſus lubricae viae,
Nitebar antrorſus, ſolutum ſed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti ſudor membris humidus
Fluit, per inceſſum ſoluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, ſed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc iſta nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam ſemitam viae peto,
Dum plauſtrum praetereat ſuis actum rotis.
Myſtes enim tuus nequibam currere.
POD. Non fruſtra, amice noſter, illa res tibi
Bene adminiſtrata eſt. Verum ſtudio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Iſtuc

a Ὀξέσιν] Reſtitui ex *Pell.* Ὀξίσι Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθου *P.* c Ἐκλυομένην] Ἐκλελυμ. *J. Gott.* d Ἔνθεν] Ἐνθενδὲ *Guj.* e Τὰ δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Fenſ.* τὰ δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπευχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et ſic Fl. cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B.* aliaeque vett. Τῷδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. verſu legendum monet, pro λίθου, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Διὶ ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *F. G.*

231. Ἐκλυομένην] Ad emendationem Doct. *Gavellii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένην aperte in metri le„ gem peccat". ἐκλελυμένου abit ab *Homerica* proſodia: ſed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δεῖπνον, ὁμοῦ μισεῖς, ἐκλελυμένου: Adſcripſit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένην ſuſpectum, cum nec metro ſatis reſpondeat, nec praeſens hic videatur requiri. Quid ſi legeretur: ἐκλελυμένου? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus ita*. Ego omiſſo in τὰδ' apoſtropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τάδε ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Fenſiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miſcell. Obſ. an. 1739. p. 429. ſic tentat — ἔνθεν, τ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta anguſta ſemita, forte aliquantum elatior, in quam conferre ſe poteſt, qui plauſtra in ipſa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis *Fußſteig*. Εἴσοδον hic non intelligebam, ſed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac ſi legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν στενήν. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέραν. Verum cum nullum nomen Graecis ſit ἡ πέρα, ſubſtitui πέζαν. Eſt autem ἡ πέζα, *pes*, *planta pedis*, item *fimbria veſtis*: item *extremitas*, *margo*, *limes*: ut hoc loco: adſcendebam anguſtum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit neſcio; Noſtrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιον ἔκαινον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν τινὰ fortè. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri poteſt. *P. G. Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui ſenſus ſine correctione apertus eſt. Interim inquit, dum tranſirent currus, greſſus oblique flexi, per anguſtum ſolum aditus ejusdam. Nam πέζα eſt nomen ſubſtantivum, quo praeter cetera ſignificatur ſolum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit poſt ſe praepoſitionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Brunck.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι eſt *ad aequilibrium rependere*, *paria facere*. τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Dorienſium *Sacoma* nominat. Etſi autem & verbale τὸ σήκωμα in uſu eſt, ut & compoſita, ἀνασηκῶ, addo ponderi quod deeſt: ἀλφιτοσήκω, pondus manu aeſtimo: & hoc ἀλφιτοσήκω *rependo*: ſimplex tamen σηκῶ nondum a quoquam, quod ſciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐμὲ

Istuc animo placens habe mupus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

k Ἔγω δέ σοι δώρημα θυμῆρες τόδε,
Ἐξῆς τριετίας πειράσῃ χεῖρων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίσταλοι,
Τίνες ποτ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθ' κράτει;
Τῆς ἐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὀπίσαν σοφοί,
Πρίαμον ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, l ἐκλῃίζετο.
Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ἦν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ m Πλειαδένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε τόλυ.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ πεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὢν, καὶ πονῶν, ἦρχε τόλυ.
Ἰθάκης ἄναχθα n Λαερτιάδην Ὀδυσέα
Ἐγὼ

k Ἔγω] Ἔσαι malit *F. Gavel.* l Ἐκλῃίζετο] Κλῃίζετο *Guj.* recte. Nil mut. *El.* m Πλειαδένης] Πλειοθένης Edd. hac priores. n Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσσία *Boiv.*

244. Ἐξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμιτρῶν ἐξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμον ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. ϛ.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμον ποδάρκης, ut sit appositio: κλῃίζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν sequatur verbum κλῃίζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμον ποδαγρὸς ὤν, κλῃίζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quae utraque expositio satis commoda; cum κλῃίζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐπρίατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagrae signum in eo apparuerit: & ita podarcae nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat; Podagra enim suae causae inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiae veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλῃίζετο] Vel κλῃίζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλῃίζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statue de κλῃίζεται in Oeyp. vs. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus*. *J. M. G.*

Ἀχιλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? F.G. Sine dubio illuc respicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind.* Isth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειαδένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πλειοθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Φιλοκτήτης. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄναχθα Λαερτιάδην Ὀδυσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τ' Ὀδυσσία, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερ-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄχανθα τρυγόν.
Ὡς ὅτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα παλροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορεῖμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δὴ τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκον, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίδια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χριστὸν οὐδὲ τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τῳδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τ' ἐμοῦ βακχευμάτων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mari:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίδια] Λοιδία *Guj.*

τριάδω per σωίζειν ſunt una ſyllaba. *J.J.*

Ibid. Λαμπτριάδω Ὀδυσῆα] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedicit Odyſſ. Λ, 135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio*. *J.M.G.*

Λαμπτριάδω] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάμπτριον τ' Ὀδυσῆα, aut aliquid ſimile. Λάμπτρῳ dicitur aliquando pro Λάμπτρῳ. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Ἀεὶ μέ, ὦ παῖ Λαμπτία, δέδρακά σε. &c. *Boivin.*

Λαμπτρίδω] Ita potius lego quam Λαμπτριάδω, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαμπτία. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόν] *Trygon turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 29. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (ſ. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόν] Piſcis. *F.G.*

262. Ὡς ὅτι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi paucis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. „ (i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. „ Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οὐ „ ἱρίσας ἔχαιρε". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gouv.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. ἐν τούτῳ. Nota phraſin. *E.G.* Ἐν ᾧ pro

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. σὺ μὲν ποδῶν ἄκρυς
Φλέγμαινε ταρσὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχώρων [e] βάθος.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδού, ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἄπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς Φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοί,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχὰς εἶμι χθονός,
Ἀϊστὸς, ἀφανὴς, σύμαλα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, κοὐ καλῶς φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴμοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὴ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον σορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μή

[d] Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. [e] Βάθος] Πάθος *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. [f] ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. Ba. B1. 2.

δὲ ἔ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ᾧ. Id eſt δι' ἔ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τεθνηκὼς ἐν ταῖς πληγαῖς. *Anthol.* I. c. 37. Ep. 14. Κάτθανεν — εἰδ' ἐν βίλαι, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνος ἐν ταύτῃ ὠδοχρῆσμα μετεῦται. Ubi forte legendum ἐκ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in Οιγρ. vſ. 95. δινεῖν ἐκ ποδῶν πανύστης πόνου. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ἐκ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐθρέψατο ἐν μαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' ὀγυνίᾳ ἐ πλούτῳ πρῶτος Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἔν δ' ὀγ— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἦν γὰρ ἐ λόγῳ δυνατώτατος. *J. F. R.*

275. Δρᾶσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*; ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρῶν ἰχώρων βάθος] Per πικρὸς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῆς ὀξείας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia*. Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *Ba.* In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δεῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιποῦσα γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει);
Ἢ ἀλγεχρὴς ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρε, ἄναστα, φάρμακον γὰρ οὔτ' ἐμὸν,
Οὔτ' ἄλλο, δύναι σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μεταγνόντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνῃ θεῶν
Ἀτεγκτος ἔσα, φαρμάκοις δ' ἀπείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βρονταῖς, Σαλμωνέος
[b] ἧρσε βία,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεᾶς φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κεῖνος περὶ δέρμα
[d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δὲ ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depascitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
POD. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poeniter.
Cognoscat unusquisque, me solam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obsequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marsyas,
Sed cutis ad pinum suspensa arguta resonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἧρσε] Recte *Guj.* Ἧρσεν Edd. priores prave. c ψαίρει] ψάλλει *S.* & *Amst.* solae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. Vr. Ald. Fr. P. B* 1, 2. *H.* Πίτυος *S.* & *Amst.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumpsisse videtur Lucianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosus.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis *Gujeto*, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter possit emendari versus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἢ μήτις, ut vs. 78. Ἢ μή τις ὕμνος &c. cum Doctiss. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, respexisse nostrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἰδαίνολο. *J.F.R.*

303. Κενταύρου] Τῷ Νέσσου. *F.G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄναστα] Jam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices podagrae, quam jam Reginam suam gratiosissimam agnoscunt. i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, ideoque ei se subjiciunt, & ad solam ejus misericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἀτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* est; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μιμύρα. *F.G.* Bene monet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. *J.F.R.*

Ibid. Βρονταῖς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Eustath.* ad Od. Λ. *Serv. ad Virg.* VI. Æn. *J.F.R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginosi genere, vid. *Aristot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum distinctiones confundit (Odyss. Γ. 405. non invenio) H. 249. Υ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μιμύρος. *F.G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πέθος] Τὸ πν in Πένθος hic corripitur. *F.G.*

Πίτυος] Paritina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu servarit, cujus arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmas.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; sed πίτυϊ cum *Jensio* in epist. lectt. Lucian. p. 391. inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, cui ψαίρειν non improbat, quem vide. *J.F.R.*

317. Μειονὶς δ' Ἀρέχτη] Quia prima in Ἀρέχτη brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgato succurri, apostrophum in δ' tollendo & ει rescribendo; tumque, si postremum α. in Μειονὶς pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo ᾱ (quippe Μειονὰς Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur) fa-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis ausa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, sua nunc quoque stamina plicat.
Impar est iris superorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Miteni ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens cessat, tolerabilis, ireque sinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & consuetudo
Podagros miseros consolentur.
Unde alacriter, o consortes, deponetis

'Αλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
•Μαιονία δ'' Αράχνη Τριτωνίδι πλέξαι ἔρον·
'Αλλ' ἐλέσασα τύπον, ᾗ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ἔστι βροτείων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἧπιον, ὦ πάνδημε, φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβὲς, ἀνάδυνον,
Εὔφορον, εὐληκτὸν, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπαλον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
Μελέται δὲ πόνων, καὶ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖσθαι.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ συναύκληροι, λήσεσθε Πό-

a Μαιονία δ'' Αρ.] *Μαιονίδ' ἀρ. Schol.* *f* 'Ες] Restitui cum *Guj.* Εἰς Edd. pessime. *g* Φέροις] Φέρεις *Fl.* *h* 'Ανάδυνον] 'Ηδ' ἀνωδ. *Guj.* male, nisi tum ἀνόδυνον scribas. *i* Εὐληκτον] Lego εὔλυτον *Er. Schmid.* *k* Μελέται] *Μελέτη Boiv.* *l* Συναύκληροι] Σύγκληροι *Guj.* & *Pell.* & λήσεσθε initium faciunt versus sequentis.

317. *Μαιονί δ' ἀράχνης*] *Μαιονίς. Guj.*

sanatus erit versus. Addit *Schmid.* utraque scriptio ἡ *Μαιονία* & ἡ *Μηονία* in usu est, teste *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in *Μηονία* sub ᾗ η inveniatur jota subscriptum, quiescens tamen illud jota est, ideoque Latinis etiam per e simplex exprimitur, parumque refert, scribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J. F. R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira est, sed & τρόπος, mos, item propositum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μάκαρος, τὸ που in Πύθιος hic producitur. *F. G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνάδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἠδ' ἀνώδυνον. Ἡ ὠδὶν dolor, inde ὁ ἡ ἀνώδυνος & ἀνώδυνος, ab ὠδὶς *immunis*. Scriptio utraque in usu: quam & vetus Lexicographus probat, & locus praesens metri vi hanc per o postulat: tametsi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. 'Ανάδυνον] Si ἀνόδυνον secunda brevi scribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Grojeo* conjectura haberet; nunc vero pessime. Sed forsan est oblivio describentium & ipse ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus est spondaeum quinta sede ejicere, quemque ipse adgnovit vs. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum esse longum in ἀδίνω & similibus, notissimum. *J. F. R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] 'Ανάπαιστα. *F. G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiss. *Gaul* in Misc. saepe laudatis, p. 431.) ubi sic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δυσποτμίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρον θεός.
Τοῖσδε δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alcest. & Bacch. in fin. Hinc seqq. versus, ejecta voce συναύκληροι, hoc pacto restitui possent:

Τοὺς ποδαγροῦντας θεραπεύειν
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel si hoc nimis audax, aliter dirimendo septem postremos versus tentatos vid. ibid. *J. F. R.*

327. Συναύκληροι] Ejusdem navis socii. Metaph. i. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Εὖ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὴν παροῦσαν,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοιοῦτον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀστασίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ διαμένοντος, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖσθαι ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπαρχόντων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεύς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

[a] Εὗρεν] Εὕρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὕρε propter metrum. εὕρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit PEDES AEGROS. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J. F. R.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F. G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid si legamus ἴσως προσκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

1 Δεινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, καὶ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις
πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσμένη.
5 Γελῶ δὲ τοὺς πληγέντας [a] ὑπ' ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τὰ συμφορᾶς,
Ἀλλ' εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βιοκλεῖ ψευδοσμύλῳ,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
10 Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τὴν αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ' ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὄνομα,
Πᾶσι θριαμβεύεται φίλοις.
15 Πόνος δέ μοι συνεργὸς ἔστι τῶν κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδέν [f] εἰμι τοῦτο δίχα μόνη.
Τοῦτ' οὖν δάκνει με, καὶ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τὰ πάντων αἴτιον πόνον κακῶν,
Οὐδεὶς κακοῦργος λοιδορεῖ βλασφημίαις,
20 Ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, καὶ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τὴν ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
25 Φρονεῖ καθ' ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

[a] Ὑπ' ἐμοῦ] Ἡμῶν ὑπο *Guj.* [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ *J.* Τ' ἀτρεκῆ *Guj* [c] Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας *Guj.* Ἥγε προσκ. *Boiv.* [e] Καὶ τότε] Καί τοι *Pell.* [f] Εἰμι τοῦτο] Τῶ δ' εἶμι *Pell.* [g] Δόλων] Δόλου *Guj.* ut cohaereat δόλου φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ' ἔτι *Guj.* Nihil mut. *Fl. J. Fr. P.* Εἶν' ἐμοῦ *Pell.*

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus *F.L. Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. *J.F.R.*

14. Θριαμβεύεται] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. *F.G.*

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. *F.G.*

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, aut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. *Foëſ.* in Oecon. *Hippocr.* V. Ἄπτω. Conf. hic vſ. 23. & 26. *J. Gavel.*

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλου. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ὠκύτατον. *Boivin.*

Δόλων] Recte *Guj.* δόλου, ceu δόλου φρονεῖ γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. *J. Gavel.*

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδὲν τι κατισχύοντος. Sic εἴς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐτόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλῳ ποδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] κλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμένον,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς χ' ποδῶν ὅτος παρῆν,
Ἀτραυμάτιστος, ἄδακτος, ἄσατος πόνος;
[d] Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προτέμπων, κ' [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' ποινύντων ἔσχατον, στοιχεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, κ' κύφισον,
Μή πως με πίπτων, καλαβάλῃς σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me prorus.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμένον] Ἰκνευμένον *Guj.* Ἰζημένον *Schmid.* c Προσέρχεται] Προέρχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στέγειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Dost. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένον] Ἰκνεύμενον legend. forsi. i. e. νοσοῦντα. *Hesych* ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, καθάπτει, &c. ἰκνεύμενον pro *ἰκνούμενον* Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένον]. Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro *ἰκνευμένον* mallem *ἰκνούμενον*, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνεύμενον, &c. quum Edd. *ἰχνευμένον*, caussam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. esset a *χολὴ bilis*, cum sit ex *χωλὸς claudus*. Tum pro *ἰχν*— leg. *ἰζευμένον*, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem *ἰζευμένον*, viscо captum. *ὁ ἰξὸς viscum*, inde *ἰξεύω viscо capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc *ποῦς ἰξευμένος* est pes viscо captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a *ποῦς* & *ἄγρα captura* formato, quod pedes ut laqueo capiat. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter *τείνω* nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post *βιάζεται*. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στένειν leg. videtur, subaudito *ὁ πόνος*. *F. G.*

39. Τὸ τ' ποινύντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur *βραχεῖ χρόνῳ*, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium *γογγύζων* metrum aperte vitiat. Num *ὀγκυλος γέρων*, i. e. *σιμὸς, γαῦρος*, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. *Καυχώμενος τὰ πάντα μηδὲν ὢν σθένων*. An potius *τὸ γογγύζων* glossema habendum *τῷ ὀγκολογῶν*, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, *ὀγκολογῆσαι* exponit *γογγῦσαι*. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte *ἀδύνατα γογγύζων γέρων*, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in *ἀδύνατος*. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μή σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per *ἀνάγκας* hic intelliige *τὰς τῶν γήρων ἀνάγκας*. *ἀμφιβολίαν* autem sic resolve: *πᾶς νεὼς γέρων ἐστί*. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te ſine pondere, & tibi obſequor,
Laborantemque pedem pono, & ſuſtento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, eſt
Miniſter invalidus, querulus ſemper ſenex.
EDUC. Ne, ne quid horum, ſtulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Neceſſitatibus juvenis quisque eſt ſenex.
Audi monentem. Denique, ſi me ſubtraham,
Stabo ſenex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu ſi cadas, dolore carens, ſenex cades.
Etenim voluntas promta ſenes ſequitur viros.
Nervis ſed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit ſoleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum curſu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὺ κρατῶ σε δίχα βάρους, καὶ πείθομαι,
Καὶ τ' ποσῖντα πόδα τιθῶ, καὶ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν ἐν [g] παισὶν ἀεὶ,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μωρὲ, μή [i] μέ χερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἐσὶ νέος.
[l] Πείθου λέγουσι· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποσπάσω,
Ὁ ἔσην ὁ πρέσβυς, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπτωκας ἄπονος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τύτοις ἠκέτ' ἔσιν εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κἀ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σῦ ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κἄφνω ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστιλα, καὶ συνεμίχθη πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* ſpatium eſt. In *J.* omiſſum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐσ' *Guj.* [h] Μωρὲ] Sic *B1. 2.* Μῶρε *J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Μὲ] *Moi Fl.* [k] Ἐσὶν] Recepi ex *Fl.* ἐσὶ cett. [l] Πείθου Recte ſic *B1. 2. V2. P. S.* Perſonam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl* ſpatium eſt, quo perſonar. nomina deſignantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τῶν χειῶ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔστιλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forſ. ἴστιλα, vel ἴτιλα.

Ibid. Ἐσὶ νεὸς] Lege ἐσὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid ſi, τῶ χῶ' ἂν ὑποσπάσω, vel τὴν χέρα. &c. *F. G.* Τὸ πέρας ferri non poteſt. Addi poſſet *Gujeti* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποσπάσω, ſi ſenectutem meam, id eſt, ſenectutis meae opem tibi ſubſtraxero. vel τ' γέροντ' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum exiſtimo τὰς χέρας, ex verſu 170. Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρίσπται] Παρίσπταται mallet Doctiſſ. *J. Gavel*, vel προθυμία γὰρ γέρσι' ἀεὶ παρίσπται), niſi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum obſervatt. Editor animadvertit: „ Παρίσπται deterius non videtur τῷ παρέ„ σπεται, nec tribrachys deterior anapaeſto. Secun„ da emendatio vim verſui videtur illatura, niſi ulti„ mam in προθυμία corripi poſſe oſtendatur". Certe α in προθυμία longum eſt, aeque ac in φιλία ſimilibusque, quia id α ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔστιλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem uſurpatum. τὸ ἴστιλα hic locum non habet. *F. G.*

Ἔστιλα] Verſus duplici mendo laborat. Prima enim in ἴστιλα contra metrum corripitur, ſecunda vero in συνεμίχθη producitur. Ita dediſſe credo doctiſſimum *J. Gavel*, licet inverſo ordine excuſa in Obſervatt. ſint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod ſenſum quidem expeditiorem facit, ſed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἐίστικα, ex vſ. 9. vel, ſi liceret, στίκα, ſimplici pro compoſito. Pro συνεμίχθη legendum videtur συνεμμίχθη, ſine augmento. Ad quae Cl. Editor rurſus bene monet: commode pro συμμίγνυσθαι videtur ſubjici decompoſitum συνεμμίγνυσθ. Sed cur ſine augm. legeretur, neſcio. συνεμμιχθη pari quartaque ſede tribrachyn legitime efficiet, & ſolemne eſt Librariis Latinis Graecisque ſecundam praepoſitionem negligere. Conſulantur addenda ad *Liban.* Epiſt. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἴστιλα tentat Vir Cl. ἴτιτα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illuſtratum vid. in Obſ. p. 434. At Doctiſſ. *Abreſch.* in animadv. ad *Æſchyl* p. 242. emendat ἴτιλα. Ac τίλλειν valere ἀνύεσθαι, τελεῖν, auctoritatibus probat; quare hoc forſan praeſtat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμεν@,
Πώγωνα τίλλει κυρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δὴ πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖ@ γρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῆς; Θεικυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἄπαιλα ἐξ
Ὁ πόν@ δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀλγοτρέφει.
ΙΑΤ. Ποῦ ποι καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπων φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, χ' βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὢν, ἕκλυον τὸν φίλου τινὸς,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀστάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς ὕπ@ ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτι@ βεβλημέν@.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, χ' σὸν,
Τί τοῦτο, λέξον, Ὠκύπου, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inferto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inferto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. B1. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπω, ὡς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guj. & Pell.* d Ἵνα] Ἧι *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl. J. B1. H.* Ψευδολογῶν male ad quantitatem *P.* f Ἄπαιλα] Ἀπαίλας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὢν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm. Prov. denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμεν@ πώγωνα τίλλει, κυρεῖν ὑπ' ὠλένας. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἧι legendum. Ordo: Ποῖ@ γρατιώτης γέγονας, ἧν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαί] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθ@ τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχ' ὡς μάθω. Εἰ γὰρ τύχοιμι μαθὼν κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ἐ σὸν πάθ@
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπου σαφὲς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀληθῶς. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque ἴσως πάλιν. *J. Gavel.* cui o. ſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴρ] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſita *ἱκετοῖ* legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγγ@] Quaſi τὸ, Σωτήριχ@, σάλπιγξα notet; ſit σάλπιγγ@ εἶδ@. F.G.

Σάλπιγγ@] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex, pono veſtigium.
MED. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.
OCYP. Fac ergo, ſi quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῶν πάθους ἢ συμφορὰν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, καὶ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς ἴ ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινὸς πόνος με τοὺς πόδας δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐχ ἁπλοῦν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον προσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τιν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀνδὴς ἃ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπου κατ' αὐτὸ, κοὐκ' ἔχεις τιν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δεσμὰ τῶν ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; [n] καθαιρήσω σου τοὺς πόδας;
Ἂν γὰρ θέλῃς μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σου χεῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηστὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. *k* Κοὐχ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Καὐκ male *F. l* Παθών;] Μαθών; *Fl. m* Γὰρ] Delet *Boiv. n* Κατακνήσω] Κατακνίσω corrigit *Gavel. o* Μοι] Τοῦτο *Guj.* omiſſo μοὶ. Μοι τόδε *Pell.*

facile eſt. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pauſan.* Corinth. p. 122, 43. Eſt autem Minerva etiam ὑγιὰ ſ. ſoſpita, v.g. *Pauſan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγιὰ denique eadem quae σῶτειρα. Meliora lubens diſcam. Verſionis interea rationem reddidi. *F.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λιμοῦ σωτήριχον in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχον eſt nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine inſigniatur, referendum fortaſſe ad τὸ ἀναπληϊκόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. καλὸν μὲν οὖν διώξει τὸ ὑγιαστικὸν, καλὸν δὲ οὐ φυγῇ τὸ ἀναπληϊκόν. *F. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appoſitione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non poſſum. *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) ſed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ἃ φέρω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appoſitive. I. e. ἃ φέρω τὰ δεσμὰ τῶν ἐριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ φέρειν ſcil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφία, καὶ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortaſſe τῶν τροφίων verba ſunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλὴν] Εἰς πόδας καλὴν conjicit *F. Gavel*, quod faſciis iſtis caput ornare decorum ſit, pedes non item. Haud inepte profecto. *F.F.R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν δέ σε χρή; *F. Gavel.* Non. Nam longa eſt prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit obſervatt. Editor (nec juvat, ſi γιγνώσκειν ſubſtituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε ſemel exciditſſe, legendumque: Ἂν γὰρ θέλῃς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρή. Παρίχειν σε νοῖ obviam locutionem eſſe. Sed conſer *Gujeti* & *Pelleti* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *F.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὲ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπίσαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδὴς γὰρ ἔκλυες σὺν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἄσκων ἐπλήγη. τοῦτο γὰρ ἄκυρόν μυ.
[e] Ἦλθεν μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, καὶ πιὼν ὁ δύστυχος,
[f] Κλίνης ὕπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος.
Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, καὶ [g] πάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κραθεὶς ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀναβοήσας μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὕτως προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικράν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσαλο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲν [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ἐν δέοντι.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, καὶ φίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit*?
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

a ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. b ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2.* Τρ. cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. c Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρπον *Guj.* d Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. e Ἦλθεν] Ἤλθε *Fl.* f Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνων *Amst.* & *S.* g Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβῳ λαβεῖν *Guj.* h Βάζων] Βάζων ἀεὶ πᾶς *Pell.* i Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gravel*, Αὖ male Edd. pristinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An semicircularem? *F. G.*
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. *F. G.*
102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ἂν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευσθεὶς γὰρ ἔκλυες ἂν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ κλύων τ' λόγων, ἂν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδῆς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐκ τῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν] Conjicit *Guj.* καὶ πάντας φόβῳ λάβοι, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem καὶ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Guj.* καὶ φόβῳ πάντας λάβοι, vel *Boiv.* πάντα ϵ φόβῳ λάβοι. Videndum tamen, possitne retineri φόβον & la-

Famelico similis mandenti mastichen.
MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.
MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud insscius diri, cui junctus est, mali.
Et nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,
OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*
EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πεινῶντ' ἔοικε μαζίχην μαστιχώμενῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μέ, ὁ δὲ πονεῖς, ὅπερ λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν φράσω σοι τῆς πάθους τὴν συμφοράν;
Πάσχων γάρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τὸν πόδα,
Πλάσσει τὸ λοιπὸν ὃς θέλει κενοὺς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευκται κακῷ.
Καὶ νῦν μὲ [k] ἀχμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ καὶ τὸν ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐστ' ἐκεινό γ', εἰπέ, καὶ τί [n] καλεῖται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μέ, ὃν πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲ ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ὅπερ τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τὸ δύσμορον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινὴ γὰρ ἔσα, φείδεται γὰρ οὐδενός.
ΩΚΥΠ.

k Ἀχμὴν] Ἀχμὴς *Pell.* *l* Εἷς] Εἷς, ἴσως L. *m* Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύσεις Edd. *n* Καλεῖται] Sic *Guj.* recte. Καλίζεται Edd. ante. *o* Γέρον] Γέρων B1. & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *F. Gavel.*

111. Κρατῶν ἴξω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἴξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *F. Gavel.*

112. Ἀνακαθήμεν@] Non male legeretur ἀγκαθήμενον. *F. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *F. F. R.*

115. Προσῆλθε] Πεσῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἰμοὶ] Θρηνῶν, πυρίσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αὐτὸν βάλειν, tentat *F. Gavel.* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσσων [τ' ἀστρεπῆ] βάζων ἰμαί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Idcoque vox quaedam iupplenda. *F. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἰς ποδῶν δυοῖν ἴχει legi posse proponit *F. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *F. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *F. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄστομαι substituit *F. Gavel*, quo verbo etiam unus est vs. 155. Sed nulla urguente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *F. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῆ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες 145
ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαιρεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς ἂν [d] ἦς, οὐδέν ἐστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χαμὸς [e] εἰσῆλ- 150
θεν πόνος;
Ποδὸς δ' ἄλλου, χαί [f] μοι σύμπαχει κακῶς;
Ἧ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μέλαθναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μέλαθρα πόδα,
Νήπιος, οἷα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *F.* & *Fl.* Σοι cett. male. *b* Κἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ- *Boiv.* *c* Πόνον] Β'ω *Fl.* si βίον haberet, reciperem. *d* Ἧς] *F.* Ἦς male. Ἦ *Guj.* abjecto ἄν. *e* Εἰσῆλθ] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. *f* Μοι] Ita correxit *Solan.* Ms Edd. priores. *g* Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *F. B1. 2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δεινὸν ἦλθες πόνον, ἀχώριστον ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μοι, quod in libris nostris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί μοι συμπάχει] An legend. καί μοι συμπαχῆν κακῶς; (συμπάχειν voluit, credo) vel ἢ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχῆν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, κεῖται ἢ τὸ νοῦν ἴσχει. ait *F. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatar. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etsi licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *F.F.R.*

152. Πῶς ὅλως] Lege ὅλος ait *F. Gavel.* An quia πῶς praecessit? Sed aliis non videbitur satis gravis caussa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *F.F.R.*

156. Εἴπερ τύχη σὴ δίω.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod δοίην primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posse docet, vel Εἴπερ τύχη ἡ σὴ &c. vel Εἴπερ τι τύχη, vel εἴπερ τύχη τι σὴ δύναται. Parum abest quin illud τι τύχη edi curem, ita se commendat. *F.F.R.*

163. Ἄφυκλον] Est asyndeton pro πάθος κακὸν ἢ ἄφυκλον. vel lege ἢ πάθος κακόν. *F. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici signif. vocis πάθος. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὸν δὲ & προφάσει (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακὸν, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *F. Gavel.*

167. Ἧς σὺκ] Versus *Euripidis.* V. Oreſt. p. 1. & seqq. *M. du S.*

Ἧς σὺκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* sub init. *F. Gavel.*

169. Πόθεν μοι τριπᾶ] Τριπᾶ πόθεν μοι necessario cor-

Sed obſecro te per Deos, Soteriche,
Ars ſi poteſt quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod ſi minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil niſi alloqui ſolent,
Reapſe ſed ſalubre nil quidquam ſciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidiſti inevitabile.
Nec murices enim induiſti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non ſuſtulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut ſolent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἀντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴ σ' ἔστι τέχνη σὴ δύνα', μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ ποδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας θείλων λόγους ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν ἅ ὁμιλοῦντων μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἀφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλακτον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ κ' κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τ' πόδα κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίου ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν [i] ἰδού σοι πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυν ὄν.

g Κάκλω] Κακὴν Edd. priores. h Αἰ, αἰ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald. B1.* cum acuto *J. P Fr S.* i Ἰδού σοι] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσι *J.* Ἰδού, σοι *B1. 2.* interpoſito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & ſtructurae faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Ariſtophani* in τρύπημα. Eq. 1233. longa *Homero* in τρυπῶ & in τρυπάω Odyſſ. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχίους ὑπ' ὠλ.] Βακχείους ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίους in quo Edd. noſtrae conſentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 525. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavello*, recte ibid. dicenti praepoſitiones ὑπὸ, ἀπὸ, ἐπὶ perinde ac πόθεν ſaepiſſime permutari. Quod autem addit, ſupra in *Aſino* c. 47. idem factum eſſe, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἐχθόμην ἐπὶ τῷ δισπότῃ, κλέπτης ἅμα κ' λίχνος ἁλωκώς, legendum ac diſtinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἐχθόμην, ὑπὸ τῷ δισπότῃ — ἁλωκώς, diſquiram in Addendis. Certe mutata diſtinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere poſſit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic ſtare poteſt, ſi novum ſubeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανῦ εἰς ἑ ἑαυτῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις ἐστὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι ἀλήκριδόν ἐστι νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur unot
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

In Theronem prodigum. Interprete *Grotio:*

Τὸν παλαιὸν πλοῦτον νέῳ ὃν [a] Θήρων ὁ Μήπτου
Αἰκρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων παλαιὸς φίλος ὠκτίρησεν
Ἤδη καφαλέῃ [b] τυρόμενον πενίῃ.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πολλ' ὀπὶ μείλια δούς.

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

a Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & S. Ed. Luciani. Τήρων male *P.* b Τυρόμενον] Sic *P.* & *Anth.* Τυπόμενον Ed. S. Luciani male.

I. Ἔγραψα] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus, obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram„ ma, ut veroſimile fit, maluerim ἴγραψα, ut de ſe „ *Theocritus:*

„ Ἄλλος ὁ Χῖος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶς πολλᾶν εἰμὶ Συρακοσίαν.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Διακριδὸν ἐσι] Scribendum videtur ἀλήκριτον a ἀλήκριτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. A. ἀλληκρίνομαι, ἀλήκριτος & ἀδιάκριτος. *F. G.* Emendatio τῦ, ἀλήκριτον etiam adſcribitur *Monagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philopſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Dion. Sic.* XI. c. 7. συγκλῦσαι δὲ ἄσπις, aliaque ſimilia, unde vulgatum ἀλήκριδον defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville: Monagius* ἀλήκριδον ſcribendum autumat. ſed ἀλήκριδον recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Ἀνωνύμου Σαμοσατέως τὸ ἐπιγραμμα ἀθέον. *J. P. D'Orv.*

1. Τὸν παλαιὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* f. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἑῆς *ſuae.* „ γαστρὶ. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὃν δὲ ἡ γαστὴρ ἐγκρατέστατον. *Gregor.* ὅστις μὴ γαλάζοιτο γαστρὶ, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαστέρα παθήμασι. *Μαργωσύνη.* Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἐσθλὸς „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τυρόμενον] Τυπόμενον, Typogr. vitium, pro τυρόμε-

νον

Ille ſed, adſpecto quod non ſperaverat auro,
Ad veteres ſumtus notaque damna redit:
Dilapidat cenſus concedens omnia ventri,
Et quae ſub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miſerum mala rurſus egeſtas
Abſorpſit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui ſua perdidit, illi
Non ſit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπεὶ Θήρωνι παρ' [a] ἐλπίδες ἦλυθε πλῆτο,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, ἣ κατὰ κόσμον,
Τῇ δ' ὑπὸ τ' [d] μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνη.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἧς πρωϊκαὶ τε γῆ θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς πεχρημένον ἀνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In ſufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quaſi ſit vicina tibi, ſic utere rebus:
Et quaſi mors longe ſit tibi, parce tuis.
Ille vir eſt ſapiens, haec qui duo cogitat, & ſic
Sumens & retinens ſervat utrumque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τ' ἐὰν ἀγαθῶν ἐπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδετο σῶν κτεάνων.
Ἐσθλὸς δ' ἀνὴρ σοφὸς ὅστις, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ τε δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Εἰς τ' ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τ' θνητοῖς, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.

Ἡν

[a] Ἐλπίδες] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδι Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura ſint, ea non notabimus: ſatius eſt, ut non Luciani Editionis, ſed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J. P. d'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lect. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiſſ. *G. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia caſtigabo, quae non ſemper operae eſt in variant. meminiſſe. *J. F. R.*

6. Ἐπιμοιλίαι] Lege ἐπὶ μοῦσαι. *F. G.* Et ſic *Ald.* Itaque ſic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Theſ. atque oſtendente, *Homeri* imitationem eſſe, pro ἐπὶ Μοῦσαι μολεῖν, & deſiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμολεῖν junctim ſcribendum demonſtres. *J. F. R.*

7. παρ' ἰλαίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. παρὶ φρένας, quod forte ex παρὰ φρένας; ſed tutius ſequi vulgatam lectionem παρ' ἰλαίδας. *J. P. d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur ſaepe haec & aliae literae, quae ſecundum canonis abeſſe ſolent. *J. P. d'Orv.*

13. Ἐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. *J. F. R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos verſ. eod. modo. Ut autem ſupra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium eſſet, ſecundaene ſit perſonae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abreſch.* anim. ad *Aeſchyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam eſt paullo poſt fut. paſſivum, cui in verbo abſoluto locus non eſt, ſed medium, a τεθνήκω. *J. F. R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Λυκυλίου, non Λυκιαρου eſſe perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & ſequens Epigramma

Τῆς ἐπέων γυμνὸς, γυμνὸς δ' ἐπὶ γαίαν ἔπεμψα.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ἰὼν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc diſtichon propter in verbis luſum cenſeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἀλλ' ἡμεῖς prior vox male omittitur in Vaticano. *J. P. d'Orv.*

Ἦν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo, res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράσσουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis est felicibus una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miseris ingens temporis est spatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις Non Veneris puer est, laedit qui corda, sed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις. Praescribit vitiis mens male sana suis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκείαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata est ea gratia: si qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιτο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τέτρημυῖος, εἰς ὃν ἁπάσας Pertusus cadus est homo non probus: omnis in illum
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortasse latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde sequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ἧς ἄγαμος, Νυμφίε, — quod Luciani esse, viri cujusdam docti manus adpinxit; sed quum nesciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. esse, postea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 14. p. 76. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P. d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις ὁ καιρῷ μικρὸν χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχὺς ὃς δώσει, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE. M.*

Eod. modo est in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. nisi quod ὧν duobus inclusum commatibus, quod imitatus sum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, s. sine certo auctore exhibetur. In vs. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P. d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55.

Ποιήσας] Ποιήσαις in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. 1. *J.P. d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. s. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Bitterib.* p. 56. addidit *Salmas.* con-

fu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι Φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπιτεθείσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in acre,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[c] Τόνδε πολυκτέανον κὴ πλούσιον ὄφι δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύνατο.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλατήκει, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσει, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

[c] Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. [d] Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. [e] Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* [f] Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ὦ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. [g] Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰὲν Cod. *Vat.* recte. [h] Σίμβλοις] Ita poſui ex *Anthol.* pro σύμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. [i] Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

fulendum. *J. F. R.*

Σφρηγὶς ἐπικείσθω] *Theognis*: Κύρν', σοφίζομένῳ μὲ ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι. — *Herodot.* Καὶ τὴν Δήμητρος καλεομένην οἰκίην, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, κὴ ταύτης μοι περὶ εὔσημα κείσθω. εὐφήμως εἰρήσθω. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 231. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem ἀεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. F. R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὴν Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄτιμ. *J. P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτέ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βίσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πάρος φέρετο, καὶ πάλιν ἔστι·
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fuerum, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίσῃς, φίλος εἶ δοκεῖς, φίλος εἶ μαχάρεσσι,
Καὶ [b] σευ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
[c] Ἢν πταίσῃς, [d] οὐδείς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἔχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, hominum tibi semper amicos
Et precibus facilis experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ille trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἡ ὑπὲρ δόξαν·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους καταγεῖ.
Καὶ σοὶ τὰ ὀφρῦν, καὶ τὰ τῦφον [f] καλαπαύσει,
Καὶ σοὶ τὰ θαλαμιὸς χρυσᾶ πάματά σοι παρέχει.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίσῃς] Εὖ πράττων Vat. b Σευ] Σεο Anthol. Ed. Fr. p. 163. & Vat. Cod. melius. c Ἢν] Ἤ alii, & Vat. d Οὐδείς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. e Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. f Καταπαύσει] Καταπαύσῃ Vat. male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταχωρόμενον. Bourdel. ad Nigrin. c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. J. P. d'Orv.

1. Ἀγρὸς] In Anthol. I. c. 80. p. 231. Steph. 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μ' ἐκτὸς ὑδὶς τύτοχεῖ βροτός. Sed versus non erit, nisi inverse legas ὑδὶς ἐκτὸς, tumque senarium habebis. In Ed. Anthol. majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive Homericum ex Od. 6. Οὐκ ἄνευ τοῦ ἄνωθεν Ὀδυσῆϊ δῶμον ἵκανε. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia Euripidis est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. D'Orville; qui etiam notarat, Salmasium quoque legisse inverse: ὑδὶς ἐκτὸς, vel ὕτις pro ὑδὶς. J. F. R.

4. Ὅλως οὐδενὸς] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit Plutarchus in commentario de exilio. J. Brod.

XIV. Μὴ πταίσῃς] Anthol. I. 234. Fr. 163. sub 112.

Μὴ πταίσῃς] Εὖ πράττων pro μὴ πταίσῃς Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Lucilii sit Epigramma. J. P. d'Orv.

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥοπαῖς. J. P. d'Orv.

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nomine Luciani abest. Idem.

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in Anthol. I. c. 80. f. in Fr. p. 165. Steph. 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In Anth. Francof. adscriptum hoc Scholion: Μαινίη δ' ἐπὶ τούτου ἐπ' ἀντιλήψει τιτυμ-

Non malvas sternit Boreas, juncosve paludes,
Sed veteris silvae robora, sed platanos.

Οὐ θρύον, ἢ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἣ δρύας ἢ πλατάνους οἵδε χαμαὶ καλάγει.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Consilium melius, tarde quod sumitur: illud
Quod properat, post se poenituisse trahit.

Ἡ βραδύτης βουλὴ, [g] μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν [h] ἐφελκομένη μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, satis est, labor: ecce quod ultra est,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὥραι μόχθοις ἱκανόταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum sis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre sed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ἀ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σου τρῶγε, ἀ τρέχε τῷ στόματι.

In Impossibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;

Εἰς τί μάτην [i] πίπτεις δέμας Ἰνδικὸν; ἔχεις τέχνης,

Οὐ

[g] Μέγ'] Restitui ex *Anthol.* I. c. 87. Μετ' P. male cum S. [h] Ἐφελκομένη] Ἐφιλκομένη Vat. Ἐφελκομένων alii. [i] Πίπτεις] Πίπτουσι Codex unus.

πόντου; Τμώλῳ ὑπ' ἰσχνόους· ἢ τὸν Παυσανίου ἀδικοῦσι Χρυσὸν ἐρυθῷ λίθῳ ἐφελκόμενοι καλαμίζει. Sed pertinent ad verba καὶ ποταμοὺς, quibus *Brod.* etiam adscripsit: ut Pactolus Croeso, tametsi auriferi amnes. *J.F.R.*

2. Τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ] *Hesiod.* Ἔργ. ϛ. Ἅμα τῷ ἡ ἐφάνη. In hoc occupatum Deum Aesopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμοὺς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Scholion*. Ὅτι ὁ τῷ Κροίσῳ ὡς ὑπὸ τῶν Λύδων ποταμῶν πλουσιώτατος γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένη] Ἐφιλκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφιλκομένων. Vulgata satis recte se habet: quamvis etiam Vaticana posset defendi, imo a *Salmasio* praefertur; nam ἐφέλκεσθαι post se trahere. Potuisset etiam scribi ἐφεπομένων τὸ μετάνοιαν ἔχει. *J.P. d'Orv.*

Ἐφελκομένη] Vid. *Anthol. Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adscripsit: Ἐφελκομένων, eam statim a tergo sequentem. Non male; sed vulgatum stare potest. *J.F.R.*

XVII. Ἓξ ὧραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adscribitur: sed quia in Edd. Lucianeis dudum comparuit, omittere nolui. Adlusio ad literam ζ. septimam quasi horam indicante, facile intelligitur cuivis: sed satis frigida tamen erit, nisi notaveris literas numerales sequentes ζ. ι. θ. ι. tumque aliquid salis habebit. His scriptis video & Clar. *D'Orville* de Inscriptione haec notasse: „Ἄδηλον non solum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut nesciam quo jure „ inter Lucianea locum sibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmas.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui sex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas post meridiem corpori curando impendebant. *J.F.R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σου] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum *Salmasio* malim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma est εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abest, in quo etiam πίπτεις. *J.P. D'Orv.*

1. Δέμας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem signamus. *Erasmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δυοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] ἰδδίνα γ' οὔποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίηταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ σαδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδίνα] Μηδίνα emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγωνισάμαν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege κηρύσσετο cum Cod. *Vat.* f Μ' ἐκ] *Ms*, omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit μηδίνα; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lub* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐτάφθαι Ἄπιν ἀντὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἀφ' οὗ λαπτόν, καὶ μηδίνα ποτὲ καθαπυγμαχήσαντα, ἀπὸ δὲ ἁμαξῶν τὸ τεῖχος καὶ τὸ πυγμῆς σὺν οἷς ἔφασαν. Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐστὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀναπαύεσθαι. Ὠχθαι δὲ τοῦτον ἀπέκτειναν. Ad ἰδδίνα autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad ἰδδίνα, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, ὃν ὠδῦ τῇ εἰς Ἀθήνας ὁ Μέγαρα παραμείψαι ὁ' αὐτὰς Ἀσωπὸς· ἔνθα Μαρδόνιον καὶ τοὺς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἰδρύσαντο Ἐλευθερίῳ Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς ὑπὸ μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam repararit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem deleviſſent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, κηρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κήρυξ· κήρυξ ἢ κοινὸς καρύσσων. κηρύσσων. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum κηρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ἔσω ac Πίσῃ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ σαδ.] Ἀραί μοι σαδίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ frustra adest· ἀῖραι, id est ἄραι. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμμαϊκὴ φυσίζωος] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὰς περὶ τὸ ζῆν ἀναγκαίας φύσεις. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ κρατερὸν πεδίοιο. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μοῦσα ἀειδὴ θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἐχρῶν γὰρ ἐν σοὶ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῦν ἐχρῶν ἐν σοὶ σῶμ-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῆσα,
Φάρμακον [h] εὐρομύη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ καὶ σοὶ περικαλλέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποθε δευόμενον.
Καὶ γὰρ σῇ μεταὶ μὲ ὁδοὶ, μεταὶ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζυτόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνευ κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσίζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὐρομύη] Εὐρομύη Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. [k] Δωρήσασθαι] Δωμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. [l] Δέκτρια] Γράφεται ἐ λίκτρια. marg. *Anthol.*

περικαλλέα δωμήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

g. Καὶ γὰρ σῇ μεταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μεταὶ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἄρατος· μεταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲ ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγορα. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgilii* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

h. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λίκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λίκτρια, pro δέκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Σοὶ πατρὶ πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐώδης ξείνων δέκτρια πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια. Mox δωμήσασθαι vitioſe poſitum pro δωρήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δέκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.* εὐώδης ξείνων δέκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λίκτρια, dicax, melius legitur δέκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λίκτρια pro δέκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δυν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τῆ ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Ἀχιλλεῖ non Ἀχιλλέως in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, τὸ χίμαιραν πῦρ πνεῦσαν. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταὶ. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπασ', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θεοπτά,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου πῶυς ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice ſub quovis vincis, Telefella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

In *Antholog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adſcriptum.

XXV. *Interprete* I. F. REITZIO.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Iſthmia delatus miſer ad certamina vates

In-

[a] Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ἧ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀγέλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πεμφθέντα ταύρων πυριπνόων ὑπὸ ζυγόν. *Pindarus*: ἧ βοὸς οἱ φλόγ' ἐκ ξανθῶν γενύων πτίον. Hos Jaſon Medeae pharmacis ſub jugum miſit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. poſt Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apoſtropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. maſculino erat; quare id emendavi, quod vel ſine auctoritate fuiſſet emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*. *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba ſuper hoc verſu, ἧ λῆμνον ἀρδὼν ἀρσένων βρέφεσιν. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Eraſmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur ſe hoc anxie non veſtigaſſe, quam enucleavit *Euſtathius* non longe a fine primae Iliados rhapſodiae poſt *Herodotum* in Erato, ex ſuperioribus *Philoſtratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνιον οὐ λιγυθὴν τόδε πᾶν κακὸν ἴχνος μαμάλλει θηλυτέρεια. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμφιλόεσσαν, & *Aeſchylus* in Agamemnone. τὸ δυσὸν αὖ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ πτ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyae in Phinei menſam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem ſaginaſſent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Iſta literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θεοπτὰ, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ἧ γλυκερὴν μελίσσαι δύσαι σωμάτεσσιν ἰδυτήν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτου πῶυς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pauſan.* in Arcad. *Philoſtr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten ſanatum terra Lemnia ſphragide fama diſſeminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; ſic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes eſt Latinis, Graecis ποῦς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ὅτω τὸ σχοινίον τὸ κάτωθι τῆ ἱστίῳ. *Ariſtophanis* ſcholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῷ ἱστίῳ. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὸν ἱστίον. *Apollonii* οἳ μὲν κατέγουσι πόδα ἱστίου, μεσηρίας λίγνου, ἃς δὴ ἰχνοποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρῷραν πρότονος, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Euſtathius* Od. E. *Q. Calab.* L. 9. ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transverſos captare notos.* *Seneca* philoſophus: quia pedem & noſtrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul ſecundus incidiſſet in pedem*, i. e. in velum, per ſynecdochen. Subit hac parte mirari *Eraſmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari ſcripſiſſe. eundem in paroemia: *omiſſa hypera pedem inſequeris*, pedem imam partem clavi vocaſſe, eundem ipſum in proverbio: *parvulencia ſtultitiae dat penas, πόδα clavum* vertiſſe. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Eraſmum* reprehenſum minime velim, cui praeſertim ſubſidio ſunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. αὐὶ γὰρ πόδα τοὺς ἱστίους. qui a Porphyrio & Simplicio ſublevatur. ἧ κάλων δὲ ἐν τραπέζῃ τὰ βασάζοντα πόδες καλοῦνται, ἧ τὸ πλοῖον τὸ πηδάλιον. tametſi tribus his in locis pedem funem eſſe quo tenditur velum, exiſtimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus ſuffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 339. *Steph.* 165. Quia verſu tertio in verſione omittere coactus ſum κἂν πάλιν ἴσχῃ, ecce verſionem ſolutam: *Poëta veniens in Iſthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, ſe ſuperiores) *ait, ſanctum tumore pariſthmia dicto ſe laborare. Aditurus vero Pythia, & ubi rurſus invenerit* (antagoniſtas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo labore.* Illuſtr. *Grotius* ſic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvilii* didici.

Iſthmia-

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur,
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν ϖοιητὰς, εἶπε ϖαρίσθμιά [b] ἔχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ ϖάλιν εὗρη,
Εἰπεῖν ϵ̓ δύναϑ', ϗ ϖαϱαπύθι' ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, ϖῶς κατέδυτο
Λολλιανῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα [c] μὴ, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι ϗ σὲ διδάσκειν
Ἤθελε· Φεῦ, κείνῃ ϗ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,

Τὸν τῦ δειϖναρίου νόμον οἴδατε· σήμερον ὑμᾶς, Αὖ-

[b] Ἔχειν] Forſan ἴχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὴ εἰ] Μέν *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt,? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανοῦ ſed Κεραλίου, ſive Κερεαλίου „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἔχω ſcribitur ἴχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae ϖαϱι„ σθμιαι vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἰσθμια & ϖαϱίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ ptatione tum quidem evaliſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ ϖαϱαπύθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθιον, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J. F. R.*

Ἴσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc ſchol. Ἀϱιϛοτέλης ϖεϱὶ ζώων α. κεφ. ιϛ. ἐντὸς τῦ αὐχένο ὄ, τε αἰϖοφάγο (ἰσοφάγο male legebatur) καλούμενο ἐϛὶ τὴν ἐϖιϖνευμόαν, ἀπὸ τῦ μήκους ϵ τ γενότητο. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λ ἐϛὶ τὴν γενότητα τ φάϱυγγο κληθείϛης. τὰ ἐκατέϱωθεν εἰκότως ϖαϱίσθμια ἐκλήθη. Παϱίσθμια νόσο ἐϛὶ τῷ φάϱυγϛι φυομένη. *J. F. R.*

2. Εἶτι ϖαϱίσθμιά ἔχειν] Quae Graeci ϖαϱίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. Fr. 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατίδαιτεν pro κατέδυτο. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίου, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J. F. R.*

3. Μὴν σιγῶσα] Unumquemque olim fugillans. malim tamen, Θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μήν. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καὶ σὲ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῦ δειϖναρίου] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λυκιλλίου eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χθιζοῖς δόγμασι συμποσίῳ.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμενος· ἤτε παρέξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς αἴδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ὀλίγος βιότοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τῶ βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς, ὡς φασὶ τοῦ Πανός. XXIX. *In ſtatuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, Φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παύλοιων τομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre ſonos.
Gaudia paſtorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce ſonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τὸ ἐν Κνίδῳ. XXX. *In ſtatuam Veneris quae eſt in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδες ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὕτως ὁ τὴν γυμνὴν ποήσαμενος Παφίην.

Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. ſi tamen ulli,
Viſa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίηπον] Πριήπου Codd. quidam.

Τὸν τῆς διατριβῆς] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli ſuavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli noſtri leges cognoſcite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit eſſe moleſtus,
Nec turbet noſtras ars literata dapes.

V. Obſ.

Τὸν τῆς διατριβῆς] Frugalis & tenuis coenae. Id eſt Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. verſio *Grotiana* ſic habet:

Si quid noſtra placet tibi coenula, veſpere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac ſuperiorum jam erat confecta, eam Graecis ſubjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ὁ μελοποιὸς ἐρεῖ. In hunc ſenſum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec craſſum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inſcriptio in Cod. *Vat.* Λυκιανοῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πάντι χρόνῳ ζησαντα. Χρόνῳ poſteriorum temporum Graecis annos ſignificant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inſcribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, *ei dì*, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etſi dijudicare non valeo, cujus ſit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae paſſura fuiſſet res literaria, ſi lucem non adſpexiſſet. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adſcribatur Luciano, vulgati libri oſtendunt. Ego magis Archiae arguto ſtylo, quam Luciani naſo convenire tales luſus cenſuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἀδομένην. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi ſacro tuam ſub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς τόδε καλλὸς ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In caſſum Eutychides poſuit me ex more Priapum,
Palmitibus ſiccis invigilare jubens.
Alto ſum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abſtulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ τόδε βέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὅς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera ſcutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formoſae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit ſenium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe ſuos adeo formidat viſere canos,
Ipſa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδος ἧκεν ἑῷ κάλλεϊ ληϊδίην.
Μείνῳ ἐνικήθη [b] τοῦδ' γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἄνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν φυγέει πολιὴς παναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον. [c]
Ἀπὸ

[b] Τῆσδε] Ita repoſui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praeſenti activa ſignificatio dari ſolet. *H. Steph.*

Ἀνομώλω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἐδομώλην, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter ſentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τὴν Παφίην] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὕτω] Praxiteles. *J. Br.* Quia ſcilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemiſſo, quod Veneris imagini quoque adſcriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr* 477. *Steph.* 338. Ne fruſtra verſio *Grotiana* mecum communicata ſit, ecce illam:

Arida me poſuit propter ſarmenta Priapum,
Ut mori morem ſic gerat Eutychides.
Ambior & foſſa; ſi quis tamen adveniat fur,
Nil ſit, cuſtodem me niſi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani eſt, Codd. teſtibus. Duo ultimi verſus a codice abſunt. In inſcriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πρίηπον, ſcil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐπὶ τοῦ κατόπτρου τῆς Λαΐδος ἀνατιθέντος τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma ſit omnino dignum Luciano, dubitandi anſam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τοῦ αὐτοῦ. quaſi non Λουκιανοῦ, ſed Ἰουλιανοῦ eſſet. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Poſtremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adſcribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. ſpeculum. *F. G.* Immo umbratilis in ſpeculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῳ ; ϗ [a] Νηρεῖ , ϗ Ἰνοῖ , ϗ Μελικέρτῃ ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ ϗ Σαμόθρηξι θεοῖς ,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λευκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce , tibi & Nereu , Matutaeque & Melicertae ,
Saturnoque , Sami Threïciaeque Deis ,
Sospes ab insano Lucillius aequore , crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρεῖ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λευκιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum , verum Lucillium , cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia* ; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato , p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis , quod Lucilii nomen in ipso Epigrammate occurrit , sed non ut auctoris versuum , sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λεύκιλλος & Λεύκολλος exaratur ; sed Λευκίλλιος adseritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii , constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observavit *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϵ ἰνοαλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo , quemadmodum *Gellius* animadvertit , *Virgilius* pro Νηρεῖ subsstituerit *Panopeae* : pro ἰνοαλίῳ , *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet , utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius , quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius* , & *Gellius* corruptis usus sit codicibus , ἰναλίῳ pro Ἰνῴῳ exhibentibus ; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῳ ϵ Νηρεῖ ϗ Ἰνῴῳ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic , vel non multum diverso modo legisse videtur , quam hic exaratum sit : Νηρεῖ ϵ Ἰνοῖ , ϗ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϗ Ἰνῴῳ Μελικέρτῃ.

Νηρεῖ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana sistit , quae forma placuit quoque Automedonti , L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τὸ βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*. quum sit Marinus Saturnius , sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus. *J. P. D'Orv.*

1. Γλαύκῳ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur , Λευκιλλίου reponendum pro Λευκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit , Parthenii esse , videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis* , quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis* , non *hac barbula* , multa de coma barbaque Diis conseranda , commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait : „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos , arbitror esse Par- „ thenii , quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17. *J. F. R.*

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio , maris Deo , addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμόθρηξι θεοῖς , exponunt , *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας. ἃς εἴ τις μυηθείη , σῴζεσθαι τοὺς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι λέγεται. quae exscribere non sum veritus. *J. F. R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσαι δὲ μὴ ὂν μεγάλης σωθῆναι τόσου ἔφασαν οἱ ἄνθρωποι , legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω radd. non ξηρῶνται ibi legendum , res ipsa clamat) Lucian. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ , ϗ σωτηρίαν ὦ δόλογον διηγουμένων , οἷα εἰσὶν οἱ πρὸς τοὺς ἱερεῖς ἐξομνύοντες. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae*. *J. F. R.*

Sequebatur in Edd. Luciani P. S. & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi* , Ἁ Κύπρις , &c. quod cum nullo jure huc irrepserit , removimus.

EPI-

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

ΕΝ πᾶσιν μεθύουσιν Ἀχίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τἤνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε τὸ λύχνον μῶρος [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν οὔποτε βάπτεις,

Οὐ-

[a] Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. [b] Ψυλλῶν] Φύλλων *Vat.* [c] Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. [d] Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ἀπόφθεγμα παραβαίνοντας, πρὸς δὲ καὶ ἀντιθέους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδὺ λέγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ καὶ πλοῦν τὴν ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ ἐν τοιοῦτοι βουλόμβροι δοκεῖν δίνοι καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀκίνδυνος· μέθη δ' ἐστὶν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινία δὲ ἡ ἐκ τοιαύτης χρήσεως ἀκοσμία κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία καὶ δυσφόρησις, διὸ τὸ καρὰ πάλιν ἀνομαστέον. (pro ἀντιθέους Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adserit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Ἐν πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ὁ πᾶσιν. Praeposterа est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοις εἶναι,
Αἰχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μίνοι. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.
In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μίνη pro μίνοι. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obtemperet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem imputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet φύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Therſitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὦμω κυρτὼ, ἐπὶ σῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὑπερθε φοξὸς ἦεν κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔσῃ. τί μαίνεαι; ὄπποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει τ' Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἁψαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὡς μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. *b* Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνω Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπίναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* *c* Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* *d* Πάντα] Male omittit *Vat.* *e* Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. *f* Νίκων] Sic *Wech.* νικῶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται κ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἅς ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἵζεται ἵμερος.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἵμερος ἵρως. L. VI. 421. Φαλίων συγίτι μαρτυρήσῃ ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίᾳ, ἔτι πιθῷ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τοῖς πορείοις. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίσηρις. τρόφιος. χριστοσφυδώλιον. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. § 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὡς προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. ε. κατὰ τὸ Λοκρὸν, ἡ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

5. Φῦκος] Ὃ καλλωπίζουσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μίνανδρος δὲ ἁβάλλων αὐτὰς, φησὶ, τῶν δ' ἀπ' οἴκων τὴν γυναῖκα τὴν σάφρονα ἐὰν δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιῶ, κἂν ἐὰν τὰς παρειὰς φοινῶν, ἐὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφω. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπίτηδες τ γυναικῶν κόσμων φησί· μίτρας ἀναδήσεσθε, πίτυρ ἐ σιδήριον, κἂ κηρυτρόφιον. ὄπισθεν σφενδόνιον, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος πεδιήρεις.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic grassatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπίναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὸν' ἁπαλ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ χήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγοῦται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μέμνηνται δὲ αὐτῶν ἐ Ἀπολλόν. ἐν τῷ δ. κ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θερινῆς μόλις αἰθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Ὦ μεγάλου μυκτῆρος, ὅτ' ἂν πολαμὸν διαβαίνῃ,
Θηρεύει δ' τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώμασι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως ὁ Βύτος ἔσθ' σοφιστής,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκὸς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

---

g Τούτῳ] *Τούτου Vat.* Sed cum *Salmasio τούτῳ* recte praetulit Cl. *D'Orv.* h Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γραπτὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γραπτὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίως] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερμαῖς] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριταῖον πυρετὸν ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ὡρῶν παύεσθαι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ γὰρ θερμαῖς ὥραις cum Cl. *J. J. Weistenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat, qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae syllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦεν λευκὸς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pansaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων, ᾗ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχείᾳ τῇ γλώττῃ, ᾗ ὡς Καππαδοκικῆς ξύντεθες, ξυγκρούων μὲ τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συσύλλων δὲ τὰ μακρύνοντα βραχέα. ὅθεν ἐκάλει αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα πεπραῦντα. *V. Obs.*

Εὖγε, ἡ δεκέμου ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;
Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν ἀπεργάζεσθαι, Si promissa potest sapientem reddere barba,
Καὶ τράγος εὐπώγων, οἶμαι, ὁ Πλάτων. Barbatus poterit jam caper esse Plato.

An-

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θαῦλοι] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius Mſ. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J. P. D'Orv.*

Λευκὸς κόφανος] Proverbium est de raris inventu. *J. Brod.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem sugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cujus vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat, in quo bene ψαφίζων pro ψηφίζει. pro *ai* versu 3. αἱ scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeros Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.
J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖ. Sed ridicule pro οἶμαλ exhibet αἰτιόλ. Platonis enim nitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? *V. Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse poterit. *J. Br.*

Εὔτολος] Εὔτολ ornatum significat. *V. Obs.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obessent, sed bulbos esitantem. *V. Obsop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἄλλον vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εἶδωμεν & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτηροφορεῖν] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χοιρίδια. sibum. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *sulla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et sic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipsum audi. „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue„ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum adjecto ge„ neris sequioris [βολβὸν τρυφῶν] tanti non erat bul„ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φροντιστὴς, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sane tan„ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu„ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffultissset, quod inde quoque

Anthol. L. 2. fin. ſ. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῦ πωγωνοφόρυ κυνικῦ τῦ βαλλοπροσαίτυ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ ϒ μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μὲ γὼ πρῶτον ἀπέχελο ϗ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δυλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετῶ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[e] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ὃ πιυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἵπτασεν ἐς [g] δὲ προσδοκίαν, ϗ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν [h] τ' ἀρετῶ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπλωχε θεὰ, μύνη πλέτυ δεμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιζομύνη·
[g] Εἰ δὲ ϗ ἀλλοτρίοις ἐπιζομύνη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, ϗ μύρα σοι μέλει.
Τέρπει ϗὴ στέφανός σε, ϗ Αὐσονίυ πάμα
Βάκχυ.

Ταῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδαμεν male *Vat.* d Σοφίην] Σοφὸν *Vat.* e Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* f Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. g Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. h Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στρυφνὴ, *auſtera*, *adſtringens*. quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ὁ poſt στρυφνὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J.P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στρυφνὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πιυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στρυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἰσχνὸν. *J.F.R.*

6. Στρυφνὴν] Marg. *Wech.* στερεὸν, ἰσχυὸν, αὐστηρὸν, πυκνὸν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Στρυφνὸν νόον rigidum, acerbum. *J Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit ϒ νοῦν maſculinum eſſe? *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοὶ. E. βόλβῳ πικρός. *J.J.Wetſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i.e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J.F.R.*

XIII. Μισόπτωχε θεὰ] Podagra. *J.Br.*

Μισόπτωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J.P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J.Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρὶς ποδὸς μοῖραν λελογχὼς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J.Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J.Br.*

Ταῦτα τοῖς πτωχοῖς γίγνεσθ' ἐδέσποτε.
Τέκνα [a] ἢ φεύγεις πενίης [b] χάλκεον οὐδόν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egeſtatis furioſum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, ἢ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
Νῦν δ' εἴ σε φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· ἃ δέομαι γὰρ
Οἶνος τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Saepe merum mihi miſiſti, gratesque peregi,
Sparſus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas poſthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adſcriptum: ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίοσαι τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάχαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἂν τι *Vat.* Γρ. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοῦτο πτ.] Sic exaratur Romae: Τοῦτο τῶν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον οὐδόν. quae ſcriptura merito arriſit *Salmaſio.* ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati poſtes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non inſolitum eſſet. Simul *Homero* ſaepe celebratus χάλκεος οὐδὸς reſpicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — οὐδὸν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque noſtrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἂν τι πλούτου. In alio codice ῃ in τέρπῃ in raſura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, niſi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Γρ. πρόποδας. At qui πρόποδες vel ſenſui vel metro congruant, non perſpicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν — (quod ſupra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, ſubaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut ſic: τέρπῃ δ' εἰσερχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infeſtas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & ſimplex expoſitio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (ſcil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non ſemel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inſicetus. *Obſop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ἐπλοφορεῖν ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum podagricorum tantum reſpici credideram, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Weſh.* hoc Scholion legas: Ποδάγρας λέγει. οἱ δὲ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς & ἀσελγείας ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. πᾶν' αὐτῷ ἃ δὲ ποδαγρῶντες & γαστρώδεις, καὶ παχύπεπλοι, καὶ πίονες ὥσπερ ἀσελγεῖς.

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi ſequentes, Luciani non ſunt, neque Graece ſcripti etiam: ſed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praeſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBſecro te, ô Charon, ſine me ut jam navim conſcendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectaſti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipſe ſum. Sed crede coeleſtium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & oſſa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque inſuper ſolennia ſtatuerunt. Quare te oro, ô juſtiſſime Charon, patere tandem ut ingrediar. ſic proſpera ſemper ſit navigatio tua, ſit ſolida navis tua, atque inconcuſſa. CHAR. Rem juſtam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis deſiderii? Expectate tantiſper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuiſti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaſti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominaſti, qui & ſuper omnes, quos unquam viderim mortales, viſus eſt mihi ſingulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magiſterium: Par enim ſibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares ſit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque ſedis tuae. Neque licebat tibi ſuccurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam niſi humato prius corpore tranſportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, ſubjectusque alienae poteſtati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias neceſſe ſit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, & meum relevare dolorem ſalva lege officii mei poſſum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perſpiciebam tot te graves aſſiduosque labores perferentem ſine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis ſolent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri poteſt, ſi angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam ſuſtinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus ſciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Fruſtra propter me dolebas, Palinure: nam nihil moleſta mihi eſt ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque ſenectus eſt mihi? Memini haud unquam ab ipſa, qua jam omnium annos ſupero, longaeva aetate mea pertaeſum me eſſe laboris mei, qui quotidie inſto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi perſuadeas. Eſt enim communis hic morbus mortalium, ut ſortis ſuae quemque diſtaedeat ſemper, vivatque contentus nemo ſtudiis ſuis, laudent vero longe, ac

beatiores exiſtiment omnes, qui diverſas a ſe artes atque actiones ſequuntur: verum falluntur maxime opinione ſua. Nam ſi recte intueri velint, cognoſcent perſpicue, nullum eſſe in vita eorum ſtatum, qui non magnis ſcateat miſeriis, quem non magnae gravesque perturbent undique moleſtiae & vexationes. Et ſi detur aliquando, ut alter in alterius ſtudia transferatur, quam videas tunc ſua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accuſabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque ſi bene conſideres, Palinure, non eſt ita gravis mea conditio ut cenſes, neque propterea quod nauclerus ſim, ſum eo miſerabilior. Sed tu (ut video) ſequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem ſecutus, dego contentus ac laetus ſorte mea, neque adſcribo mihi calamitatem, quod deſudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum ſimul ultimas ſedes colunt, me eſſe beatiorem, non ipſos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant poteſtate: non ipſum Ditem, quamquam ſceptro potens ſit, atque regna iſta moderetur. Sunt namque & illis ſui labores, ſuaeque moleſtiae, & majores forte, quo & majore regiminis ſarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, perſuadere ut libet: mihi enim de me nunquam perſuadere poteris, quin ars noſtra ſine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, niſi quod vereor ne taedio te afficeret fortaſſe longior narratio noſtra. CHAR. Imo ſumma me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum ſermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre ſolent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non eſt tibi injucundum, proſequar ſuſcepti ſermonis noſtri rationem, ut intelligamus, non eſſe duriorem ullam, quam nautarum ſortem: quod tibi facile perſuadebo, ſi animadvertas, quos aeſtus & frigora tolerare eos, quos perhorreſcere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie neceſſe ſit. Si cognoſcas, quoties eos torqueri fame & ſiti; quoties ſqualore etiam teterrimo conſumi contingat: ſi attendas habitationem eorum inſtar carceris, ſupellectilem vel nullam, vel ſordidiſſimam, ſtrata dura, cibaria aſpera, potum immundiſſimum, indumenta ſpurca, incommoditatem rerum omnium, noctes inſomnes, & ſub divo ſemper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil eſt in vita dulcius) conjugis ſobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectiſſimos, longeque omnium mortalium miſerrimos eſſe judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infeſta navigantibus maris pericula. Omitto tempeſtates, quibus nec viſu quicquam eſt triſtius, nec horribilius, quibus & ad ſummum vitae usque diſcrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod ſaepe accidit) ſubmerſi tandem obruuntur. In qua re nemo eſt, qui idoneus magis quam ego teſtis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quaſſatus tempeſtatibus, tum ea maxime quae me ex Sicilia in Italiam navigantem invaſit, tam ſaeva atque horrens, ut horrori ſit adhuc mihi ejus recordatio. Non poſſum certe, ut par eſſet, explicare tibi acerbitatem illius tempeſtatis; ſed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus ſumma conſtantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigiſſet, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortiſſima, a Diomedis gladio ſe ereptum extitiſſe. Crudelem equidem tum illuxiſſe omnibus ultimum, neque ex numero noſtro quenquam putavi evaſurum, non ipſum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe diſiectas, ad ſummumque pene exitium adductas, neſcio quae vis illa niſi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipſa die reſcivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quae alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinae? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quae non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quae fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut prae longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quae jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quae ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymae, gemitus & ſuſpiria. Quae caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpiſſima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo ſatis unquam meo judicio enarrare poſſet, ſed magnum doloris argumentum praeſtant, & graviſſimas caedes, & ingentia quae ſaepe propter corruptas uxores bella exarſerunt. PAL. Hoc plus quam vellem, ſcio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifeſta ſunt, ea tantum noſti, Palinure: at ſi ſingula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum ſtuporem, ut ſtupeſcens etiam prae miſeratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidiſſe ea praeditas honeſtate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi eſſe confiteor, ſed eas quidem quae optimis honeſtiſſimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis ſobrios & caſtos mores: quae ſanctis parentum ſuorum exemplis educatae, vitam inſtituerunt: peccare caſtigatae, ſapienter ad manſuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compoſitumque regimen rei familiaris. Quae ſe a thyaſis, ſaltibus, jocis, quae ſe a ſpectaculis, ab immodeſtiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra ſanctitatem, quae malis inſtitutis, perverſisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, aſſuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil niſi ſaltare, canere, fides pulſare didicerunt, quae praeterea oculis ſuis hauſerunt matrum praeſertim obſcoenitates & immunditias: haſce qua fide & integritate eſſe putas erga maritos? Illabuntur ſiquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, eſt hymenalis honeſtas, quo qui eas vel emendatis inſtituant moribus, vel ſancto invitent exemplo, parentes ſimul rariores habeantur. Prodeunt poſtea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo greſſu, quaſi pudicitiam ipſae conſecraſſe videantur. Et quae ſecretum intra cubile probra geſſerunt, cum veſtem induerint, illa contexiſſe atque occultaſſe exiſtimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes eſſe arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta ſunt. Non veſte hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur ſcelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorſus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum eſt, hic fronte coram ipſa demum geſtatur, diſpoliatur, oſtentatur. Quare non mirum tibi videatur, ſi quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam oſtendant ſuam, pudiciſſimae tamen in vita habeantur! Quantas ſecum in maritos fraudes gerunt, quot ſimulationes, quot proditiones, quantam hypocriſim, quot aliorum obſcoenos amores, quot pollutiones, quot ſuppoſititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni ſeminis ſuſceptas meſſes! At, quod ridiculum magis eſt, lugent poſtea ignari mariti haſce ſibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quaſi pudicitiae principes: ſtatuunt mauſolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes ſcribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam caſtitatis fideique earum ſempiternam. An haec triſtia & amara eſſe cenſes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea ſeveritate & acrimonia recenſuiſti, ut caetera laeta, fauſta, deliciarumque plena (ſi tibi fides daretur) exiſtimanda eſſent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumeraſti, mala regnare credidiſſem. CHAR. Ita proficit inexpertos ſermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum uſum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod ſi ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis deguſtavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere in ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint inimicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent ſe ab aſpectu & praeſentia omnium, cingunt ſe foſſis & aggeribus, claudunt ſe arcibus, quaſi ad perpetuos damnati careceres. Cuſtodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obſideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit ſolitudo: timent colloquia, timent ſalutationes, timent dona. Suſpecti illis aditus, ſuſpectæ ſellæ, ſuſpecti cibus & potus, qui nec etiam niſi praeguſtati ſumuntur. Suſpecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum eſt cur ſine cujusquam praeguſtatione congrediantur. Ipſos vero quorum ſe cuſtodiæ commiſerunt, non minus extimeſcunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam ſuam, eo magis augetur eorum timor & miſeria, quo armatos pro firmiore illos praeſidio eſſe neceſſe ſit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectiſſimos quosque ſibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt ſaepius ac exterminant, quo ſaluti ſuæ ſi non alia, at ſaltem hac via, conſulere poſſint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitioſis ſe committere: ſuos vero prudentes, ſobrios, juſtos ſpernere atque devitare? Quanta iſta tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens ſemper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, ſed cuncta inſuper dulcia mundi dona fugantur & diſſipantur? Quantæ iſtæ eorum deliciæ, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem ſibi, ne dicam populis ſuis aut hoſtibus conceſſerint, expertes omnino tam ſanctiſſimi atque omnium dulciſſimi boni? Quaenam ubertas iſta bonorum, quæ diſtracti aliunde, neque ſciant, neque viſant, neque pertractent, neque guſtent unquam? Quanta iſta imperii bona, quæ quum ipſi videre & attrectare non poſſint, committant neceſſe eſt aliorum curæ & gubernationi? Ignari rerum ſuarum, neſcii omnium ferme quæ ſub ſe geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praeſertim, quos præ caeteris auxerunt: quibus tamen quum ſe credant, quot innocentium criminationes, quot facinoroſorum falſas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem ſequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius eſt, quoties ipſis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro ſententia ſua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum ſi exardeſcunt poſtea populorum odia? Si labefactatur poſtea eorum ſtatus atque deſolatur? Quanta iſta, quamque optanda imperia, cum quibus & ſervitutem peſſimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis inſidiis: ſubjecti ipſis etiam quos ſibi ſubjecerunt: conſtricti quaſi quibusdam regni compedibus: clauſi intra arces, quaſi magni alicujus criminis rei: coarctati inſtar ferarum: excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione: privati libertate, quod eſt tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, ſed caeteris inſuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid eſt quod triſtius aut infelicius contingere poſſit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatæ naturæ Tyrannos eſſe? CHAR. Imo multos credo: ſed tanta eſt dominandi libido, tantus ardor, tanta neſcio quæ peſtis ingenita, ut quos ſemel invaſerint, ſint ſumma quamvis bonitate praeſtantes, adeo illiciat eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere poſſint. Vel ad converſandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo eſt tam bonus tyrannus, cui non conſervationis amplificationisque ſuæ gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quæ plane ita ut narraſti, vera eſſe puto, appetant tantopere mortales imperium, niſi id fortaſſe faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam praeſtans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo expoſuiſti miſerias. Dulce quippe eſt mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, ſuppliciter exorari, aſſur-

ſurgi ſibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerum bene geſtarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi poteſt quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certo inviſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudentur, ſi audiantur, ſi ſibi aſſurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel aſſentationis vel timoris cauſſa id fieri? Quare non eſt ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorſio magis quam exhibitio. At vero dulcior is eſt qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera iſta gloria, verus iſte honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video cauſſam cur tantopere imperia deſiderentur, deſideratoque conſerventur: niſi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere poſſit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaeſtum & majorem rerum cumulationem dulceſcat. Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideant, ſuper omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis triſtia ſint atque peracerba. CHAR. Neque iſtud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, ſed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus eſt, id tantum cupit, quod neceſſitati vitæ ſufficiat. Is abunde eſt locuples, propter honeſtum, quod facilius implere poteſt, deſiderium: quod quum & impleverit, liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiſcit, pluribus indiget, quia perſeverante acquirendi inſatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non eſt judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: ſed vel rerum magis implemento, vel neceſſitate. Nam ſi multitudinem excedunt ſumptus, quomodo poteſt is credi dives, qui minus habet quam neceſſe eſſet? Quare cum neceſſitatem ſaepius magnam patiantur qui tantam imperii molem adminiſtrant, indigentiores etiam putandi ſunt privatis hominibus: quibus licet tenues ſint opes, at neceſſitatibus ſaltem ſuis vel pares ſunt, vel ſuperiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaeſtoribus ſuis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti ſunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum ſuarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos ſaltem homines liberos eſſe conſtat, qui & diligentius patrimonia ſua ipſi per ſe curare, & attentius omnia intueri poſſunt. Dicamus vero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros eſſe neceſſe eſt ad ſuſtentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque diſtribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hoſtium tum populorum ſuorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta ſoliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus eſt tanta valetudo, tantum robur, qui ſe tam vaſto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus eſt adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perſeverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quaſſari, nunquam quoque confringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem eſſe, vel me, qui pauperrimus ſum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis puſillam lintrem poſſideo: vel Plutonem, tam lati tamque immenſi regni tyrannum? Intelligo, etſi taceas, quale de hoc ſis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum ſuo ſtatu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos conciſat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret hui naviculario miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas poſtea luci reſtitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Reſtant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam iſtud credam, poſſe his quæ modo dixiſti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non poſſum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidiſſimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidiſſimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam ſoleo, demoratus ſum: ſed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua ſunt dicenda, proſequi poſſis. CHAR. Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te ſcire velim, quod plurimum miſeram reddit mortalium vitam inſtabilitas ſcilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam ſibi polliceri queat. Quomodo is beatus cenſebitur, cujus ſummam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis diſturbatio violare & auferre poteſt? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia ſint, nulla tamen infirmior ſors eſt atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo, major eſt proinde, quum mutari eos contingit, caſus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, everſiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaſerit, qui non vel regno depulſus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & peſſima morte caeſus vel peremptus ſit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (ſi tamen illa felicitas appellanda ſit) tam triſti poſtea tamque amaro fine conſumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales ſubjectos malis eſſe, ſenſimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita ſit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique præſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſſimus haec regna penetravit: perfregit fores, invaſit regem, exterruit reginam, quam & ante ſocii ejus rapere adorti erant, abſtraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concuſſit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipſos judices fecit: me quoque non modicum laeſit, quem erepta cymba conto hoc meo percuſſit, impulſumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc deſolatum iri barathrum totum. Credidi tunc ſupremum Plutoni finem adveniſſe regni ſui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad ſuperos, quam tartareum canem: ſed paulo humanius cum eo actum eſt, quam opinabar. Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt: neque tamen ita conſultum eſt, quin tricipite cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quod ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuiſſem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi poſſit. privatus etiam fuiſſem rege meo: ſed quotquot alios voluiſſem reges, procul dubio inveniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſervitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quod pro vetuſto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amiſiſſet: quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ ſupra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo

mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quaeret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularíam vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. Eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale: CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praeheo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima amatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non altro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

boſi, inquit. Non enim decet ſervos Deorum cauſſam ſuſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle ſuadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa ſua gladiatoria oſtendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculſi metu, fuga ſibi propere conſuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias ſcalpro, aut Archimedes horoſcopo, aut caeteri inermes adverſus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis ſuetos, bello ad ſeſe tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipſis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, deſertam, pugnis ac calcibus totam confregere, veſtes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita conſecta, cum primum licuit, conſcendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, menſis elapſus eſt: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adſint. Quid? Igiturne vero aliquid ſemper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus ſuſcepit curam dudum, ne cucurbitae ſiti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi ſumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui ſemper apud Deos ipſos interpres extitiſti, ut cauſſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio, te ſupplex oro. In te omnis mea ſita eſt ſpes atque expectatio. Da quaeſo operam, ne dum a vobis excludor, ipſis quoque mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametſi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere noſtra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem cauſſam te adverſus Fortunam ſuſcepiſſe. Nam & Jupiter ipſe, ut caeteros omittam Deos, cum ſe ob accepta beneficia nimium Fortunae debere ſentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis aſcenſum praeſtitit: atque ubi velit, valens ſua armatorum manu ejiciet. Qua de re, ſi ſapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum ſit, latebis. VIRT. Aeternum latitandum eſt. Ego & nuda & deſpecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Barateria dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἐξιστοραί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul causis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam infectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia infectandi libidine non abhorreat. Olim enim effecisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciſſe, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. *Grabii.*

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus alteri mortales ſolent, dici ſen cogitari queat, quod non illo imperante ſacvierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quisquis tam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (*a*) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. *Μύνα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀνεφαλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτου οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, ὅτι ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, κ. τ. λ.* His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur *Γαλιλαῖος, ἀνεφαλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας*; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter *περιφράζει*. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor, (ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.) Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis *κατ' ἐξοχὴν* mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse* : Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praefidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit ; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa[illegible]rabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio[illegible]gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est *κρησφύγετον*. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ *χθὼν Ἀραβίας*, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supersest argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisse deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM *ὀνειροκριτικῶν* scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec inscitum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίσταν δρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξέχνευσε τοῖς ὀνείρασιν*; De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. 11. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persii 5 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus* quas assentatorie in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, [illegible] qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus [illegible] obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (a) se nosse homines, qui vixe[illegible]onini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit, cujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia xxx. minimum anni interceserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (b) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (c), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (d) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque [illegible] iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qu[illegible]um sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (e), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κανχήματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in [illegible] ne esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec

(a) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(b) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(c) Lib. de anima c. 36.

(d) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.

(e) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. [illegible] cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adſcripta, & poſt ab aliis repetita ſunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, ſi generatim illud ſpectes, ut ad irridendam cum ſuperſtitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus inſit, ſi dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid ſi vero inſuper negem, illam ſaltem dialogi hujus partem, ubi vaniſſima ſpe tot victoriæ, triumphi tot ſpondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam ſententiam amplectare, contigit, cato illi Samoſatenſis naſo ex aſſe convenire? Certe a prudentia non tantum viri, ſed a magna ad credendum res etiam ſatis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie ſunt Luciani, ſimilitudo, tantum abeſt ut a me negetur, ut potius paullo ante ea uſus ſim ad probandum, Trajani aetate non videri ſcriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxiſſe, imitatione nimirum, ſatis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus noſtris conſtare volenti poteſt, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua perſequemur.

XIII. Victoriam de Perſis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipſam eſſe, quam celebrat ſub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos ſupra laudavi, viri doctiſſimi, aliique complures. Quibus aſſentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod ſecus factum oportebat, ſi ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium adminiſtraſſe, notius eſt, quam ut dici a me debeat. Nec eſt quod Lucium Verum ſolum celebrari dicamus, qui nimirum ſolus id bellum confecerit, ſolusque gloriam inde ſibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia ſunt geſta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut teſtis eſt JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam eſt paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejuſdem CAPITOLINI (*b*) teſtimonio poteſt, triumphum pariter utrosque celebraſſe. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae ſibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum eſt Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum eſt.* Illud forte dici ab adverſa parte poſſet, Imperatorem Verum, cum iſta ſcriberentur a Luciano, jam tum fuiſſe extinctum, ſolique adeo Marco hic applaudi. Et ſane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artiſſime. Sed certum eſt, interceſſiſſe aliquot annos inter triumphum iſtum atque mortem Lucii: nec quae ſcriptor brevitatis ſtudioſus narratione conjungit, tempore ideo ſunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaeſtione careant, apud eos certe, qui aliquam cum hiſtoricis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non poſſum quin adjiciam, non videri Cleolaum noſtrum, qui ſui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut diſtinctarum magni imperii partium, ſuosque ſibi regulos habentium) mentionem fuiſſe omiſſurum, cum de futuris audacter adeo ſpondeat, ſi modo materiem epinicio illi tum praebuiſſent, quod Marco imperante contigiſſe modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale eſſe meminerimus, ut ſi nihil etiam ſit, quo labefactari convellique poſſit, (quod tamen minime ita ſe habere, eſt, puto, luculenter a nobis oſtenſum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίσασιν nihil obſtare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere ſtatim neceſſe eſt, ſi vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non poſſit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In *L. Vero* c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perduravisse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob caussam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. *πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες*, inquit, *καὶ ἔτιγε χαίρονται.* Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: *δυστυχεῖ γὰρ ἡ πόλις*, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, *ὀξυδερκέσατα νοῦν* illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: *Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφθῦ, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν* & paullo post: *τοῦτο ἡμεῖς τοῖς πᾶσιν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ κατακτήσεται.* Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajani longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi praelusisse Lucianum, praevias persecutioni *κωμῳδίας* memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* *Κωμῳδίας* illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

constare potest, tum ipse indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo post laudabimus, novam sententiam defendendam suscepit, scriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Persis Odenathus retulerit. Quae deinde pro nostra dicemus sententia, ea huic conjecturae evertendae putamus sufficere.

XVI. Perduxit nos ordo disputationis institutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non esse foetum Philopatrin, colligi posse putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem suadeant, his subjuncturos nos esse diximus. Ad hanc igitur classem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctissimos, disputata sunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani scriptis, Christianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digressiones, quas vocant Rhetorum filii, perspicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptissimis declaret, quo ipso, quanquam interdum non taedium lectoribus, si qui sunt delicatiores, creare non potest; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima discas, ad omnem historiam, populorum ritus, clarorum virorum pernoscendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis disciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipsa ratio est, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis plenissimum, opera ejus summo possint jure vocari. Profluxit ista scribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui est ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam superans: partim, (non est enim infitiandum) ex ostentatione quadam, Polymathianque demonstrandi studio, quod quidem in Sophista, id est eo, qui dicendi artem pro genio seculi profiteretur, non ferri facilius poterat, sed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere secta, hominum fere genus nullum est, cujus non historiam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα consignata ab eo literis deprehendamus: Philosophorum autem cujuscunque sectae, rhetorum, adulatorum, parasitorum, divitum, pauperum, senum, juvenum, superstitiosorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impostorum, histrionum, lenarum, meretricum, militum, rusticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorsum ista disputem, quaeret fortasse aliquis? Nimirum ita rationem subduco: quia Lucianus ostentandae occasionem doctrinae nullam solet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, sententias, verbis cuique rei propriis & quasi solennibus describit: probabile non videri, si tantam habuisset Christianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam prae se tulisse; atque eo magis, cum occasio in his ipsis, quae habemus ab eo scripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Christianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pseudomantin illum ab oraculo suo Atheos, Epicureos, Christianos omnes removeri procul jussisse tradit. Verba ipsa subjeci (a): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abesse voluerit, declarat, sed de nostris tacet, nec rationem ullam cur exesse illos sacris suis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a se paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Christianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium disciplina petitis utitur ad res ipsorum designandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Christianorum miscere negotia videtur, & in universum ita loquitur, ut satis appareat, neque libros sacros legisse unquam, neque etiam aliunde sanctissimae disciplinae rationes satis habuisse cognitas atque per-

(a) In *Pseudom.* c. 38. (b) *De morte Peregr.* c. 11.

perspectus. Quoniam id est parum ab hac disputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingeniosissimum ad illa verba. (a) τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. *annotasse: Istaec vocula γοῦν & sensus repente abruptus satis indicant, multa hic a Luciano adversus Christum scripta fuisse; quae a majoribus nostris, hominibus nimium piis, sublata fuere. Hinc itaque est quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῇ τοῦ Περεγρίνου βίᾳ. Hinc factum ut in plerisque Mss. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, si vocula γοῦν interpretere, *itaque*, ut est ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentissima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis significatione, ut quandam notet parenthesin. Qui enim, quaeso, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noster in Christianos etiam incidit, & postquam illorum edidicisset mysteria, subito nimium quantum inter illos nomen & gloriam est consecutus. Nam hodienum durat illa quorundam stultitia, ut celebrem istum in Palaestina suspensum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parenthesi reverti: τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ. Sensus igitur abruptus non magis, quam γοῦν particula, deesse aliquid ostendunt. Suidae verbis sua constat veritas quam planissime, si vel nihil desit. Quid enim sunt blasphemiae in Christum, si hae non sunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iste foret stupor, cum manum semel injeceris mutilando scripto, illud relinquere, quod ejici vel similiter, vel magis etiam intererat? Duobus potissimum modis ulti sunt Christiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod scholia a JO. CLERICO edita testantur. Omisisse quaedam ex ipsa orationis serie, saltem FABER quae attulit argumenta, iis vix persuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus strictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum sapit, quod ἱερέας & γραμματέας vocat Christianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam sacerdotibus τῶν γραμματέων voce non semel usum (b). Ex ethnicismo est quod Alexandrum Christianorum θεοσάρχην vocat, & τελετὴν Christianorum disciplinam. Κεινὸν Σωκράτην Christianos Peregrinum vocasse, probabile non est: si nota Luciano Pauli Apostoli historia fuisset, hunc dubio procul substituisset. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος, qui persuasisse Christianis dicitur, ut omnes se pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipse servator noster esse queat. Neque hunc legislatorem ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς ubi distinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea jussit Christus Matth. 23, 8. ut omnes discipuli sui fratrum se loco invicem haberent: & secundum τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους vivere Christianos, paullo post Lucianus dicit (c). Ad verba (d): εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἱερόθυτων αὐτούς, RALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Christianorum lege. Sed forte idolothytorum esus, & suffocati ac sanguinis ab Apostolis etiam prohibitus, obverti huic reprehensioni possit.

XX. Juvat hic in brevem summam colligere omnia, quae de Christianis tradit Lucianus, (tradidisse autem, quae sciret omnia, probabile saltem supra reddere conatus sum) tum similiter quasi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Christianos describit: l. c. Sunt homines, qui suspensum in Pa-

(a) c. 11.
(b) e. g. de *Sacrif.* p. 369 T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philops.* c. 34.
(c) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(d) p. 570.

Palaestina hominem, novorum auctorem mysteriorum, spretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipsamque adeo mortem, subire non recusant, ut potius ultro eam deposcant. Praeterea pro fratribus invicem, sic jubente primo illorum Legislatore, se habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter superstitionem suam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magistratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis suis legunt, si qui autem sunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges suas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (a). Christiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caelestem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui est lux incorruptibilis, invisibilis, incomprehensibilis, creavit, (ut didicerunt a Mose tardilingui) cum alta nox abysso incubaret, lucem, quae tenebras & vastitatem illam omnem abegit: tum terram super aquis stabilivit, caelum expandit, stellas formavit, cursus earum disposuit: terram ornavit floribus, hominemque ex iis, quae non essent, ut esset aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur singulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris describit, ac retribuet ex justo singulis, qua die ipse constituit. Praeterea per aquas sese renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum vestigia collocari credunt; quidam etiam in tertium se caelum raptos; resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec si quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata sunt, conferat, simulque illud consideret, verbis propriis & ex Christianorum disciplina, quin ipsa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti solent nostri homines, loqui, cognoscet profecto, Lucianum ut de re parum sibi cognita, & quam non nisi aliis temere narrantibus audisset; hunc vero, ut qui aut ipse coetibus Christianorum interfuisset, aut satis accurate omnia pervestigasset, de hac secta exposuisse.

XXI. PETRUS DANIEL HUETIUS, *Demonstr. Evang.* 3, 20. postquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Christianorum essent dicta, laudi ipsis esse potius quam dedecori, haec addit? *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inscribitur Philopatris, & Luciani nomen prae se fert: Christi quippe & Christianorum nominatim meminit, plurima profert ex Evangelio & Apocalypsi Johannis, ex actis Apostolorum, & ex epistolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Christum appellat Chrestum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam disputasset, concludit: *Ex Christianorum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani scriptis elucet, colligi potest, eum alterius esse auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adscribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Christi siquidem & Christianorum *nominatim* meminisse dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chrestum* pro *Christo* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio respicit vir summus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὸν τῶν Σκυθῶν ἐν αἰῶνι ἐγκαράττουσι; Respondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis districtus secure nimium secutus est HUETIUS: *si quidem & inter gentiles* CHRESTUS *fuerit.* Neque vero is ego sum, qui Chrestum & Chrestianos pro Christo & Christianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a nostris, omnes accipientibus, dictos fuisse negem, sed illud dico, non videri Triephontem Christum vel Christianos verbis, quae modo adducta sunt, significare, tanquam proprio nomine voluisse. Di-

xe-

(a) c. 12, 13, 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςε ἔστιν ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe converterè, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, inquit, ὦ Τριφῶν, (ſupra enim jam de libris caeleſtibus, & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε, & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus, & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης καὶ τὸ γε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit, χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat, pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur, nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertinet infra videbimus. Hic illud notari velim, quidquid etiam de Chreſto ſit, Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſet *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum, ut ego quidem arbitror, ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat, cum primum ſcriberemus ante hosce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων πίστις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit, annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus, index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oporteat, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis, agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis, quem nuper demum Latine loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent, quam ſi quis dicat, lubricum eſſe quod a Philoſophis mitur argumentum, & ſimiles huic loquantur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS, non eſſe Lucani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili, quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ineptiae incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis, qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad deridendum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi ſtamina, adeo quidem, ut cum male quaedam applicaſſe videtur, vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam, eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν ; Ἡ φρὴν, inquit, (*a*) σοὶ ἀλγήσει, ἡ δὲ γαστὴρ ἔξω ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (*b*) :

Ὡς φράτερ φράτερφιν ἀμύνεται, φῦλα δὲ φύλοις ;

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9. (*b*) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (a): ξυναρπάσωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πήρῃ πήρηφιν ἀμάξῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕθλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perficere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῇ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἀπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (b) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἡ δῖη πότ' ἄρ' ἦγε Ἀμφιτρύωνος ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνεωρτάσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελανστέρους, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένους.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὄρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & Senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. ῥώσῃ καλῇ, inquit,

Οὐδὲ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(a) Anct. c. 1. (b) c. 41.

2 H

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις ſibi velit, non apparet: ſi legas θέμισι, & ſenſus concinnior paullum erit, & metrum hac parte conſtabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & poteſt reponi, ſi tantum μὲν poſt κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνεόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaeſtico Ariſtophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora ſ. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas, Metro erit conſultum; ſententia ut non ſit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis ſuavitatis Poëticae videt. Quam abſurdum illud ſit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi verſus non facit, utitur Auctor, malo ex ipſius lectione dialogi, notationumque noſtrarum cognoſci, quam ejuſmodi quiſquiliarum congerie hic nauſeam lectoribus, ſi qui fuerint, creari.

XXIV. Copioſus mirum quantum eſt Lucianus, & varie unam rem, ſi ſaepius recurrat, effert. Hic noſter autem, quanquam copiam aliquam affectat, & ſub initium ſtatim, tum alias etiam exergaſiis utitur: tamen quaſi effuſa ſemel omni ſupellectili, eo ſubinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconſulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιτολεῖν, intra verſus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis verſibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὃς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem diſtant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςτε ἐάσαμεν τούτους. ὥςτε ἔαται καὶ ταῦτην. ὥςτε ἔαται ἅπαντα. ὥςτε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λῆρεῖν ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad oſtentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως compoſito, quis ferat? Creationis Univerſi hiſtoria bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente neceſſitate, narratur.

XXV. Hiſtoria porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehenſi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeſo impedita eſt, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indiſſolubilibus cum Venere vinculis conſtrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore ſilentibus, equeſtris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a mulierculorum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχυτον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ σιθεῖ τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptiſſima, ut in qua per quatuor verſus αὕτην ſemel, ταύτην ter repetitur, & quae ſeparanda erant, pueriliter miſcentur. Quae illa quaeſo infania eſt, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non noctura ſibi Critiae narratione, & is tamen ſtatim poſt jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo exiſtimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipſum locum. Statim ſequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντισῴφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel ſimile eſt omiſſum. Parum etiam Atticum, hoc eſt Lucianeum, illud eſt, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non ſingulare verbum, ſed plurale conſtruitur. Quae hactenus a nobis allata ſunt, ſingula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris ſcripto poſſe occurrere, longiori praeſertim, non nego: poſſim enim quam plurimis praeſtantiſſimorum hominum locis, ubi ipſorum humano errore, (neque vero librariorum ſemper a talibus culpa abeſt) aliquid peccatum manifeſto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe alt huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo*, (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus; & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenisse jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem*, *Arabiam & Suſam brevi vincendam*, *ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. P. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3. 7. p. 438.

hunc enim post fluctuationem aliquam ponit, referri possint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo nostro unius modo *σύνταξέως* fit mentio: Diocletianus autem reportatae victoriae Persicae tempore, quemcunque demum illi annum affingas, collegam habuit potestate sibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum observabatur, neglectum a Sophista famelico, quod genus plures adulatione complecti solet. Deinde senex illa tempestate fuit Diocletianus, eamque causam allegavit deponendae mox purpurae (a): ut alia argumenta (b) taceamus, quibus illud potest confici. In fine Philopatridis autem non sibi tantum, sed liberis suis ad felicitatem sufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum est in sene imperatore dicere, qui sibi Caesarem jam assumserat. Sunt caetera in illa parte historiae, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris summis disputata. Haec duo tamen quae diximus, in quantum ad nostram causam pertinent, controversiam, quod sciam, non habent. Sed puto, ipsum Moylium, ut erat vir in summa doctrina candidissimus, si viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, sua sententia relicta ad nostram transiturum esse.

XXVIII. Occasio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum; locus, ubi hoc colloquium haberi, scena in qua haec velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc scenam Constantinopolin, Christianorum *μέγαν ὄλεον δαίμονα*, ut ille ait (c), fuisse ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata sunt *βοᾶ τοῦ ἀνεμοφυήματος, ὡς τὰς νεφέλας διάσειμι. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τὸν πόντον ἀνατείζοντος, βορέην ἔρπει ἐπὶ τὸν Προποντίδα πεπύσμενος, ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον ἰχνέονται, τῶν πυμάτων ἐπικυλινδούντων ὑπὸ τοῦ φυσήματος.* Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipsam Propontidem & austrum, a tergo Euxinum Pontum & septentriones habent. Si enim spiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita se habeant, fieri non potest. Igitur ad Bosporum Thracicum res gesta est, seu angustias illas, quae Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Constantinopoli. Non improbabilis autem conjectura est, hunc dialogum in ea scriptum urbe esse, quae tum caput rerum & sedes effet imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis solet fieri. Quid quod urbis *κατ' ἐξοχὴν* dictae aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Constantini profusum aedificandi & exornandi eam urbem studium, Byzantii fuisse, mihi non sit verosimile; licet moenium robora olim celebrata sint. Neque Aegyptii mensis nomen, Mesori, ab hac me sententia potest dimovere; quare enim eo utatur Auctor, satis puto, est ad §. 22. indicatum. Si igitur in Constantini urbe scriptus est Philopatris, certe actus esse fingitur; non potest non saltem Constantini aevo esse suppar, Lucianо autem sesquisaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus esset, quae in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud posset imbui, ab auctore dialogi imaginem Pauli Apostoli in templo visam (d): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non soliras: consequens igitur esset, ut post id tempus scriptus sit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO assumtum, apparet. Illud forte majorem speciem habet, quod jam BARONIUS (e) templum seu basilicam deprehendere sibi visus est in illis dialogi verbis c. 23. *καὶ δὴ διάλλομεν σιδηρᾶς τινὰς καὶ χαλκοῦς οὐδοὺς, ἀναῤῥάβδους δὲ πλείστας περικυκλουμένους, ὡς χρυσόροφον οἶκον ἀνοίξομεν κ. τ. λ.* Ac il-

(a) *Lactant.* de Mort. Perf. c. 18. qui etiam passim *senem* & *seniorem* circa haec tempora appellat.

(b) V. G. quod apud Vopiscum Numeria. c. 14 narratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiscebatur imperium, i. e. A. CCLXX, se post multos a se apros interfectos nondum consecutum esse promissum sibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(c) *Dionys. Perieg.* vers. 355.

(d) Quod visum est *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(e) Ad A.C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter cenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπικεκυφότας καὶ κατηχημένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde caussae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non ecturrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomedienſi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτερα τῆς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν κατατιθέμενοι· πέμπει κἀντεῦθεν θεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέστησε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa caussa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsæ Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Blanchurio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano ſcriptoris, aut antiquiſſimi indicium credimus: cum vero antiquiſſimum non eſſe, vel ſolus Artemidorus in eo laudatus arguat, conſequens eſt ut recentiorem dicamus. Sed & hanc diſputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάγγελος μαθηματικὴ vocatur, inſolito bonis ſcriptoribus duplicandi ſeu componendi genere, & neſcio quid affectatae fucataeque dictionis ſapiente, quae ſeculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a priſtino candore deflectentem irrepere coepit. Ἑταῖρος apud antiquos, quantum conſtare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud noſtrum in fine dialogi ὦ καλὴ ἑταιρία de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni ſcripſit, ζηλωτὴ ἑταῖρος de Gregorii & Baſilii amicitia, & ſaepius deinde apud ſequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipſo fine libelli poſitum ex Nazianzeno illuſtravimus. Sed de uſu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta ſcriptorum Graecorum copia poteſt, quibus legendis vix aetas ſufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis ſi non ſoleat ſcripto omnia obſervata ſua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quae ſingula quidem poſſent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis eſſe impudentis, omnia velle repellere, praeſertim ſi quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin ſit, quo ſententia, quae hoc modo probatur, everti poſſit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quae dicere mihi propoſueram, caput, idque in tota hac diſputatione praecipuum. Nempe ſub Juliani τοῦ ἐν Μέσοις, ut vocant noſtri, vel Apoſtatae imperio, & eo quidem tempore ſcriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Perſicae ſucceſſu Conſtantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophiſta & ipſo, Lucianeo certe more, qui Chriſtianorum omnibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Perſicam gratulatus, felices porro ſucceſſus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum iſta ante hoſce XXV annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam ſolent ex hoc dialogo oſtendere. Hoc jam opus eſſe non puto. Niſi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, fruſtra veniam mollitiſſimis etiam verbis poſtulem. Quare ſtatim ad probandum quod ſuſcepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminiſſe te, mi Lector, velim, ſupra probabile admodum factum a nobis eſſe, in Conſtantini urbe, quae jam tum ita vocaretur, ſcriptum eſſe Philopatridem. Nunc addendum hoc eſt, nunquam auſurum fuiſſe gentilem hominem, Chriſtiano Imperatore, acerbe adeo Chriſtianos, & ſcripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque ſibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque ſuppliciis in gentiles, ſi quiete alias ſe gererent, animadverterint ſanctam noſtram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuiſſe paſſuri, ut aperte quis illam conviciis proſcinderet. Si enim capital eſſe juſſerunt Conſtantius, Theodoſius, Imperatores alii, ſi quis gentili ritu ſacrificaret, aut haruſpicinam exerceret (*c*): ſi capite puniendum cenſuere Theodoſius & Valentinianus (*d*), qui ſervum ſeu ingenuum, invitum ſeu ſuaſione ex cultu Chriſtianae religionis in nefandam ſectam ritumve traduxiſſet: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Chriſtianis eſſet auſus? Relinquitur igitur, ſub Imperatore Conſtantinopolitano, qui idem gentilis eſſet, venenum ſuum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniſſ. 1092. Εὐριπίδου τέκνον. Et tamen puto, uſum noſtri auctoris ſuo id eſt quarto ſenescenti ſaeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & ſacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apoſtatis.

effodisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate; qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum; cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12-29. res gestas Juliani, ἐπέθεσεν, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἐρημούσης τῆς Ἀσσυρίας κατασκήψας ἰσχάτης. Et c. 28. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῇ Ῥωμαίων ἐξωπίσω προσγένετο δόξα, στόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μέτα Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ἐχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, ἀλλὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὴ (*c*), καὶ πολλοῖς ἴσως τὰ ἐκείνου φρονοῦντων περιβεβοημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἄνδοξος ἁλλουμένη, καὶ ἀκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ἁλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ἡ Περσὶς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν —— Χερὶ κρατοῦντος εὐσθενεστάτῳ κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* editae, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στηλιτ. II. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Phice loi. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis prudenter nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum superciliarum* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄσχυ· illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim elatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινας καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐαλογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου φυγήν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe profecturi sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις ἐκπώματι Περσῶν οἰνοχοοῦντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur: Ἔδει μὲν, ὦ πολῖται, ἄπτερι ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ὑφῆστο, οὐ τέλος ἐληφθέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νενικῆσθαι· τῆς δὲ ἐκείνου γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐστρατηλατῆσθαι νόμους ἡμετέρους κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν ἐλπίδα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἄκουσον ἤγγελε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ἐρώντων ἡμεῖς ἐλπὶν ἡδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*): nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non sen-

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita sua p. 45. A.

(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae hue transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt: de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo illa ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſus Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Bulευτηρίων illis attributum*. Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν διαιρεμένην περιοικουμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firmant protulit e ſuis theſauris Ez. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐν ἀρμοῖς τῶν Ἑκκλησιῶν πανομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male affecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum: ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetae, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγῆσιν, ajunt, τὰ πράγματα, παραχὴ τῶν θε-

λων

(*a*) Apol. *pro Merced. Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 213. n. 3. p. 267.

λὼν καταλήψονται, τὰ κρατίστεια ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. DODWELLUS, ita se rem habuisse, e TERTULLIANI Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi DODWELLUS mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac [illegible] Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. EUSEBIUS enim (*a*) & HIERONYMUS (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut DODWELLUS interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis venerationem defecisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in GREGORII NAZIANZENI *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita LIBANIUS (*e*) speravisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speravisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ut-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Virum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt : *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet : *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & perniciosum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes : & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem sprevisset, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid ? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivisseque quid causae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, ἐγὼ δὲ, subjicit, τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω. Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere;) οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν. (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumeliose Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochiensium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspiciosa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαιρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exiliuisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξωτέρω, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam expositum, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum causse meæ & sententiæ praesidium in eo collocо, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (a): Ἴστεον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (b) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, imposiri mentionem injecisset: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviſſe Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (c), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS d), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse sufficerit, Καταγελᾷ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλέσαι προθεσπίσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ εὐτόλμων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(a) Voce Ναζωραῖοι.

(b) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(c) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δύο φύσεις ὀνομαζόντων ἔχειν τὸν Χριστὸν κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(d) Orat. III. quae est invectiva I. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: *ἐπέκεινα τιμωρούμενος καὶ φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ.* Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus *ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους*, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe *τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν*. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. *Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ* (Trajano) *λέγων, ὡς οὐκ ἐπαμεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει.* Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem incide-

rit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A. C. 56. n. 3.
(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. xx. p. 212.
(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.
(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de *τοῦτο* hujus epiſtolae vel *γνησιότητι* diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum pluralium de uno Trajano.
(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.
(*f*) V. *Τραϊανός*.
(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4. 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus; ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ θεοὺς οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis *in Deos illos ἀποσκώπτει* (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Iam-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐκτέτακεν αὐτὰ ὑπὸ μύθους παραδόξους, ἵνα ἀφ' ὧν παραδήλου, μὴ ἀπιστοῦντες τὸ πλάσμα φυλάττῃ, ἀλλὰ τὸν ζήτησιν ἡμῖν ἡ ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄκρα ἐστὶ θεῶν ἐν ποιητικῇ Μούσης ἀθύμαλα vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῇ ὁσιότητι τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E, 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀσωτίαν Deas comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lips.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιεῖν. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδίκως συνεχῶς ἐπιςέλλων, ἀντα-δικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quæ Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam, ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quæ non iisdem pene verbis in iis, quæ Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſupersedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quæ in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quaſi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quæ utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quæ cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligar, niſi quis utraque συγγράμματια inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publice propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendæ nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam defendæ; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἐγκώμιον arbitrer, ſed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem Tho. Eckardi viri ſane docti, &, quod aeque magnum eſt, modeſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſcula contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum nihil ſit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator. III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, ſ. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpſionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polyſtrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diverſorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Proteſilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Proteſilai. 426.
Diogenis & Mauſoli. 429.
Nirei, Therſitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tireſiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Soſtrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Meliſſa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Muſarium. 295.
Ampelis & Chryſis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philoſtratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Droſe. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëſſa, Pythias, & Lyſias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipſades. De Dipſadibus. III. 234.
Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro ſ. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muſcae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epiſtola ad Nigrinum. I. 37.
Epiſtolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, ſ. Somnium. II. 703.
Gymnaſia, ſ. Anacharſis. II. 883.

H.

Halcyon, ſ. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, ſ. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, ſ. Praefatio. III. 82.
Heſiodus. Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Hippias, ſ. Balneum. III. 66.
Hiſtoria quomodo Conſcribenda. II. p. 1.
Hiſtoriae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Hiſtoriae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hoſpes, ſ. Scytha. I. 859.

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRI-

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Herc.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Eun.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.

Axon. II. *Eun.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoïcus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Herc.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III. *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt.* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Κυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula, I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* f. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom.* f. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19. Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & a 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* f. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20 ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis, ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

In-

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum.* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 17. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial.* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor.* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 33. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi affectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis causae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Asin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* 1.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2–6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acheratius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabulose scriptit Homerus. II. *Hist.* 40. ejus clypeus. II. *Salt* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praesignificata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poëtii, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr*, 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio aulicis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Bleptias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpion, Chariades, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom.* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. ☞. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc.* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paratitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag.* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Conſt.* 23. Ajax alter. II. *Salt* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Pontica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox.* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Siſinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione viverent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur, ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & aetas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antilochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingenioſa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Lapſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Nepruno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere eod. *Dial.* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaïdum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pſeud.* 48.
Arabiam cavam ſerere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaci & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
[illegible]es. II. *Im.* 19.
[illegible]us Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Argantbonii Tarteſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticuloſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos lûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ.* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulera non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſicomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire pollice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Deor.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Herm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Laſc.* 17.
Auguſtus Alandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum ſiſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed valde adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind* 5.

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Merctr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

CAbaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cons.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acherufius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Cons.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 26.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amicii jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cons.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Mere.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Peregr.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Mort.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Gyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 2.
Cilices, latrones. II. *Iear.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 32.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu extincti. III. *Diſſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſin.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Zirin clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philoſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleomis. I. *Cons.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curiosi. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. naturae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. 2. *Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Merct.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 14. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat sibi ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum ineft saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba faceta. III. *Trag.* vs. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Herm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. seq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. 2. *Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Icar.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem edi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum meminisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati nautae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adsuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paras.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt.* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adsuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt milites. III. *Meretr.* XV. f.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius surdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres consecrat aureos. I. *Cont.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cont.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Ner.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont.* 9. sq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae τῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. *Q. Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox* 24.
Cylenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 21. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisca philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cant.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

Dadis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Demdamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Sals.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrius Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 10. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poetica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriae eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Deronſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Sals.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac trinus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Sals.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Dii ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Merctr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 19. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de his ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adukeria. I. *Conc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Sals.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio facta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Sals.* 28. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Laps.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. D. *Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor*,
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Exn.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Diſſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Q. Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Sat.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. draconem a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum, vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Mort.* 15.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

Ebrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Praec.* (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praecipit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicuréos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu exſtinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines*, *Demoſthenes*, *Salaria*, *Praemia*.
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio litterarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus tudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus.*
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae*, *nomen*, *honor*, *fortuna.*

Femina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. frigae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronoſ.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, / victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo & conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit convivа philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Diſp.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogati cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 31. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Cons.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Goaeli Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gymn.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Morot.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. istius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

HAereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyra. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus causa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem conficit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 28.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante ferre coelum. I. *Cons.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn.* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Enn.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diff. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Fugit.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippolides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 20.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Metretr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia*, *Tragoedia*.
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cont.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. a Spectaculo [illegible] doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisse videtur. ib. 23. quid bello dignum dixerit. ib. [illegible] necessaria in historiis omiserit. II. *Q. Hist.* 37. de Ulixe multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nequam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (concus [illegible] dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus perire. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Thersiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Astr.* 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 35. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 8. it. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridetur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eidem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob fictas [illegible] quantium colloquia. ib. 7. ejus patria [illegible] ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma [illegible] 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Ver. Hist.* [illegible] seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 2. [illegible] ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati [illegible] rum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 27. [illegible] minum genus variis obnoxium affectibus. [illegible] diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines [illegible] pio vitae pellibus animalium induti. II. *Anach.* [illegible] a rudi principio artibus & scientiis [illegible] tum suum effecere meliorem. ib. 34. homines [illegible] peccare. II. *Dem.* 3. res humanae neque [illegible] metu dignae. ib. 20. hominem facere ex [illegible] III. *Phil.* 36. v. *vita*. homines a se invicem [illegible] I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines [illegible] deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam virilis [illegible] appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus [illegible] mentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor neqquaquam e vita expellendus. II. [illegible] 36. honores mutant mores. II. *Gall.* [illegible] *divitiae*, *aurum*, *felicitas*.) it. I. *Tim.* 52. [illegible] ditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 13. [illegible] *notitia*, *eruditio*, *Aeschines*, *Demosthenes*.]
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidicit Pythagoras. II. [illegible]
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. [illegible] *retr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praestantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. [illegible] vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparatur cum [illegible] manae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hyticratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non extinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cauc.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienstum. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 24.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus*.
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus*. Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali*.
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio*, *disciplina*, *adolescentia*.
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur, I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop.* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidicit Pythagoras. II. *Gall.* 18. Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun.* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. Judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Harm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Meret.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 11.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf.* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 4. a capra nutritur, in Creta expoſitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibſi. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paralitus. I. *Tim.* 58.

Lacheſis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Larona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Sals.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 13. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur femina, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 12.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. ib. not.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegitur ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hianulum. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. not.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.

Lerneae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 9.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. leges inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* 5. 18. Addenda. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit ſanguinem Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam dici iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas 3. Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19, 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libri inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Libu norum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Dipſ.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lin-

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae r. actio contra r. I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob.* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olerit Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. e curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 25. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Lanciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Conſ.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeonian pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Merc. Cur.* 12.
Mala omnibus communia. II. *Jov Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabali more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Harm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Mariorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaca, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga, ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melampe an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Saer.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1., non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 3. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia. v. *Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 42.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori ſuo restituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. & 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur, ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 12.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Astr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſurripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit, confecum. ib. 4. Vulcano ob amores invidit. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Saer.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 30. Mercurius praeco. I. *Vit. Auct.* crebro, & III. *Fug.* 24. &c. Divitiarum dator. III. *Crom.* 14. ſtuporum expedus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros alliciendos. III. *Merc.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Meretrix versatilis. II. *Tox.* 13. deformis cur se exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. saltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere saltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Mesori mensis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aët.* 8. Mlonem ex Eotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cont.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mnesarchus. II. *Gall.* 16.
Mnesitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exſerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Mocotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 2. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis muller. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praeſert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe attributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Satr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Conſt.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

Naſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix. nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Nolce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cujus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloecismus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nyctelion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

Obolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non reſpondendum in craſtinum. I. *Canc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Calliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias. cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 1. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Diſſ.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis inſidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muticus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Paraſiticam excoluere multi philoſophi. II. *Par.* 32. ſeq. Paraſitus bello ac paci idoneus. ib. 39. ſeq. it. 51. iſtius nomen unde. ib. 60.
Parcae ſtamina fuſo deducunt. I. *Cons.* 16. ſecus ac natura de vitae tempore conſtituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non poſſe. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus, ſepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae cauſſa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formoſus. ib. 3. judex pulcritudinis conſtituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recuſat arbitri. ib. 7. ſeq. ad promiſſiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. ſeq. ejus judicium rurſus. III. *Charid.* 17.
Parrhaſius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrheſia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Parthenope, femina libidinoſa. II. *Salt.* 2.
Paſiphaë, aſtrologa. II. *Aſtr.* 16.
Pater filio amanti uxorem ſuam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noſter vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, auguſtius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque ſuam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria eſt honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum eſt. ib. 5. ut patriae utilis ſit unicuique opera danda eſt. ib. 7. patriae obliviſcitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire ſtudet. ib. 9. indigenis non deſunt laudes patriae. ib. 10. in patria ſepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur paraſitus. II. *Par.* 46. ſeq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus diſtractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conſpecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. veſtes eorum cribro & reti ſimiles. ib. 24. eorum cibus naſturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos deſpicere decet adparatum divitum. ib. 29. ſolamen paupertatis, quod divites mortui nil ſecum ferant. ib. 30. Divitionem opum a Jove petunt. ib. 31. ſine pauperibus urbes habitari non poſſunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn* 4. & 5.
Pauperum ſolatium. I. *D. Mort* IV. paupertatis cauſſa. I. *Tim.* 5. ſeq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. ſeq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas ſervitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. eſt perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq.
Pauſon pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare eſſe hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, divitiae.*
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 1.
Pelias quid ſperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo ſuperimponitur. I. *Cons.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pſeud.* 6.
Pellem inſidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto ſocero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluſiotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an caſta. II. 2. *Ver. Hiſt.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.
Pentheus. I. *Piſc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera ſuſpenſa philoſophorum geſtamen. III. *Fug.* 14. & paſſim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hiſt.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. ſeq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum inſilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Chriſtianorum ſapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aſpaſiae egit cauſſam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipſe injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Enn.* 3.
Perithoi atque Theſei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Icar.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Perſae demiſſo vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. ſacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Perſarum reges ubi iunt in acie. ib. 31.
Perſeus quomodo pingatur. II. *Pſeud.* 11. III. *de Dea* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Dea* 22. cum matre in mare praecipitatus ſervatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Meduſae amputat caput. ib. 2. adverſus Gorgonas in certamen exit. ib. Perſeus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedae accenditur amore. ib. 3.
Perſpicuitati ſermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protuliſſe Corintho. II. *Q. Hiſt.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dom.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam geſtari praeſtat. ib. 17.
Peſtilentia, Athenis graſſans, quando deſitura ſit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, ſaltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinoſa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaethon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salus.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. homiaum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mores miſeri. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paraſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur ampl[illegible] oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinolitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Sceptici. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae ſediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poeta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *From.* 7.
Piraeea III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Ocyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëtis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib. Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Merc.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcherrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Praeſules quinam Theſſalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. ſeq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conſcendunt altiſſimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, ſaltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Boſporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine inſigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina reſpondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem reſtituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demoſthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proſerpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Proteſilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad ſuperos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, ſaltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. ſeq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praeſentibus eſt contentus, nihilque eorum tale exiſtimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Ptirtopodes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Pſyllorexotae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis ſpectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Theſpin, tibicinem & ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum ſorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo ſe gerat adverſus Apellem abſurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. ſeq.
Ptolemaeus Dionyſus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & ſynonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes ſuffundi, moderati eſt animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narciſſi. ib.
Pugna philoſophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac ſeq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum ſtudioſo. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros ſemper Diis gratos fuiſſe. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri colluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non ſemper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praeſtantiſſimae imago. ib. 5. it. mentis. ib.

Q.

Quadi. II. *Pſeudolog.* 48.
Quaeſtiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tendere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphaniſmus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio miſera. II. *Gall.* 24. Colotis quomodo ſimiles. ib. ſeq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cont.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. ſeq.
Reprehendere facile, emendare conſilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditorum requies qualis eſſe debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Reſponſa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pſeud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Aſin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte ſaltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin puſionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore puſionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poeſin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona conſequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. ſeq. rhetores quidam novi perſtringuntur laudando. ib. 11. ſeq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam geſtus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam ſophiſta. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinoſa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli ſacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Riſus, cum Sardonio riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24. quo ad vivimus, riſu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. ſeq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis inſana equorum cupido. ſb. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. ſuper alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Ruſticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pſeud.* 4. ſuperſtitioſus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Aët.* 4. ſeq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defenſio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hoſtias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum veſtis candida; ſed ſummus ſacerd. purpuram geſtat, aliaque de iis. ib. & ſeq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea ſaltatio & muſica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis ſibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hoſtiae.* Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore ſuſpenſis. III. *Dea Syr.* 49. alius ſacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Perſas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt ſagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. ſagittarii ſcopum haud ferientes. ib. 36.
Salaethus, lata lege contra adulterium, ipſe in eo deprehenſus. I. *Apol.* 4. Salaetho ſimilia facere. ib.
Salaria eruditis conſtituuntur. v. *Philoſophi.*
Saliorum ſaltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp.* vſ. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. inſignis quidam. ib. 63. ſeq. ſaltatio quemdam barbarum adſcit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. ſeq. exercitium illius omnium optimum. ib. ſaltator eſt imitator. ib. 62. ſeq. ſoloeciſmi ſaltationis. ib. 80. imperitia quorumdam ſaltatorum non ipſi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis eſſe debeat animo. ib. 74. ſeq. corpore. ib. 75. ſeq. ejus geſticulationes comparantur. ib. 78. ſaltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis ſaltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit ſtudium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium ſaltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodeſt. ib. 6. laudator ſaltationis ovi ſimilis. ib. ejus ſtudium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. ſaltatio armata. ib. 8. cantationes ſaltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenſes, ſaltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui ſaltando depraeliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. ſtudium divinum, ſaltatio. ib. 23. ab Homero & Heſiodo laudatur. ib. ſeq. Romanorum ſaltatio. ib. 20. ſaltantes Muſae. ib. 24. adhibetur ad ſacrificia ſaltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus ſtatuae. ib. 14. in caput ſaltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum ſaltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. iſta ſcientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis ſcientia. ib. 36. ſaltator quid ſcire debeat. ib. ſeq. varia ſaltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionyſiaca, Caryatica. Gruem it. Thermayſtrida ſaltare, Phrygica ſaltat. v. *ſuo titulo.*
Salve, ſalut. formula, quid, ejusque uſus. I. *Salut.* 2.
Sandalia inaurata e Pataris. III. *Merctr.* XIV.

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scinthurus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Scorodonmachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis ſortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem inſidere, quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacuraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr.* 4.
Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.
Signum. vid. *ſtatua, ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Siſinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Siſyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, reſpublica. ib. 17. hoc ſe ſcire dicit, quod nihil ſciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemſerit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. diſſimulator. II. *Dem.* 6. ſaltatione gaudet. II. *Salt.* 25. muſicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem ſe transtert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 23. Socrati quis locus ad dicendi ſtudium placuerit. III. *de Domo* 4. injuſte delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis ſaltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc.* 6. Solis boves aſſati exſiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis ſplendori comparatur oratio Demoſthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex ſocietate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloeciſmus in voluptate, comoedia, ſaltatione. *v. hoc titulo.* Soloeciſtae colloq. III. p. 552. ſeq. variique Soloeciſmi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeſo de felicitate confabulatio. I. *Cons.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquiſſima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viſo, omnia vidiſſe. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cons.* 11. utramque partem in judiciis ſimiliter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 32. urbs. ib. 33. ſeq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus ſententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophiſtae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a ſapiente diſcrimen. III. *Hip.* 2. mali ſophiſtae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophiſtae ſermo labyrinthi ſimilis. III. *Fug.* 10. Sophiſtae laſcivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamoſi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accuſatus a judicibus abſolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Soſtrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Soſtratus victu uſus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Soſtrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Soſtratus Cnidius, Pharo exſtructa, ubi nomen inſcripſerit. II. *Q. Hiſt.* 62.
Soſtratus, latro, homicida. I. *D. Mort.* XXX. 1.
Soſtratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Soſylus, equiſo. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plauſtra mendaciorum. III. *Philop.* 11. ſeq. Spectra interfectorum. III. *Meret.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter ſpem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid.* 3.
Sponſa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur ſaltatoribus. II. *Salt.* 14. ſtatuae ſudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua ſine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. ejus ſtatua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Aſtra.* ſtellarum in res humanas influxus. II. *Aſtr.* 29. ſtellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerenſis palinodiam ſcribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis poſtulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi caſtratum ſentit, creditur ſponte accuſaſſe apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobaiani. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant ſimulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hiſt.* 22.
Suſa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogiſmi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogiſmi per quaeſtiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Merctr.* VII.
Syracuſanae menſae, i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. ſeq. Rheae multa ſimilis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, ſervus ſacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major ſacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, erro. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Const.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Teletilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienses, pro patria mortuus. I. *Const.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Canc.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Thersagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Thersites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist* 8. Theseus pudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, servisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol.* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienses encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Horm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tiresias, ejus loquendi cupidus Ulysses. II. *Astr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Astr.* 11. cur duplicis naturae fuisse dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compensata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & sapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tisiae ars. III. *Pseudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annosus. I. *Herm.* 50. eum ipsum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hist.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philosophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philosophi ad cutem rasi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probrosum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris descriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae caussa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mnesippo amicitiam. ib. 62. seq. ejus cum Sisinnide amicitia. ib. 57. litteraturae caussa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. seq.
Trachon. II. *Tox.* 49.
Tragicae vestes intus pannosae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharsidi peregrina. II. *Gymn.* 23. inest tragoed. suum saltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale spectaculum. ib. 27. in ea soloecismus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, spernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, personarum ornatum actionibus dehonestantes. ib. 14. Tragoedias scribere quando desitum. III. *Dom. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. seq.
Triangulum triplex quid significet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pseudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & passim.
Tricolor gemma. III. *Merc.* IX.
Triephontis persona. III. *Philopat.* 2. & seq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philops.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hist.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & seq.
Trojanorum concionatores. II. *Hers.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pseud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conspecta filii caede, se quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet esse generosum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus sub persona Megapenthis. I. *Cat.* passim.
Tyroëssa. II. 2. *Ver. Hist.* 25.
Tyrrheni, arte saltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rursus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coelestis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus statuam deperit adolescens temerarius. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, s. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus cestus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei surripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaestu ei fit sacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant studium. I. *Cont.* 21. a Croeso veritas temta. ib. 11. seq. quaedam ejus epitheta. I. *Pisc.* 16. sociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Vesta. per Vestam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Vestis, vid. *amictus.* veste quidem superbiens, scite admonetur. II. *Dem.* 41. Vestes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & passim. Pauperum, cribro ac reti similes. ib. 24. splendidae nil prosunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum est. ib. 16.
Via tutissima quae tritissima. III. *Dom. Enc.* 22. f.
Victimis sine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum sollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in gustando eo non est opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate sumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeschylus tragoedias scripsit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, sed crescunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adolescentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non semper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diversae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam sit. ib. 22. eam semel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. seq. e media ad istam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perseverandum. ib. aspera & longa ad illam via. ib. 2. seq. virtutis studium in quo non consistat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

XAnthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. 2. *Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

ZAmolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Αβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβουλτρία I. Cont. 11. 505.
ἀβρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμεινίων infertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς . ἀμεινίων I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι ἀμείνω εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς .. ἀμείνων ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾶν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. σὺν ἀγαπῶν] σὺν ἄρχου ὢν I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάτωσαν] ἆρ' τί τῦ ἀρκεσθῆναι I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελος I. Cont. 17. 515.
ἀγγεῖον ἢ συλλόγων I. Herod. 1. 832. ἀγγείοις τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγένεια I. Prom. 9. 193.
ἀγήραχος II. Aſin. 40. 608.
ἀγιστεία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλος. τοὺς μὲ Ἀγκύλας λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὼς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγω. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγωγὰ ἐς τὴν ἀγορὰν καμίστας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγωγὰς II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγωγὰς I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδα γενόμενα ποτε, νῦν δὲ Μιθραπα· ἢ πάλιν ἐξ ἑτέρα βήσομαι εἰς ἕτερον· ἢ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μα. πότ' ἦτο, ἢ πάλιν ἔστω εἰπεῖν, εἰμὶ δ' ὅλως ἄδηλος, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχισιὺς I. Tim. 51. 166.
ἀγχόμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἤδην al. ἰδὼν II. Gall. 18. 729. ἄγω .. ἄξεις. al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑςάτῳ δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τῦ ἀΐδω I. Cont. 1. 487.
ἀδικεῖν I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντις Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος . πῶς ἂν εἴη ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τὸ ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητος. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμος al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδράστεια III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρος. ἄδυρα al. ἄκρα I. Merc. Cond. 38. 697.
ἀεὶ ſenſ. αἰεὶ III. Trag. p. p. 653, conf. αἰεί.
ἀεροκόρακες al. ἀεροκόρδακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀερ] an ἀερ; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
ἀετὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγος II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὼς Edd. ἀηδῶς III. Calumn. 14. 144.
ἀθιράκευτος I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖος I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλιος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλιον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόος I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς ἐπειδὴ ἦ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἶας II. Gall. 17. 728.
αἰγιῶν . Αἰγιέων Edd. ἀρχαίων II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδεσθῆς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδιον . ἀΐδιον al. male ἀείδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. *J. Gavel.* ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰὲν antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν—τ' Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὁμάτι I. Cont. 24. 523.
αἱμύττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρεῖν . ἡρέθη al. ἡρέθη al. ἠρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272.
αἶλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἴσσω . ἧξεν Edd. ἦξεν III. Morp. Per. 37. 358.
αἰτρὸς I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὰς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ Schol. invenerat in ſuo codice ἀκμῆ I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέραιος II. Aſin. 33. 603.
ἀκέρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκέρις I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήρυκτος I. Piſc. 36. 605.
ἀκήρατος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαιοτικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ .. ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολυθεῖν al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούσι al. ἀκούσει I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητι. Geſn. ἠκηκόειτε. forſan ἐκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιος al. ἀκουσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκρηῶς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρῖσι ex emend. *Soulii.* ἰκτῖσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ὑπ ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀπρόβυλα I. Necyom. 7. 465.
ἀκροτοδτί πε] ἄκρα πεδίτε J. I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονία al. ἀλαζονία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἀλαπαδνὲς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλικτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀλικτρυόνα II. Bis Accuf. 5. 798.
Ἀλιξανδρῷ μὲ ἐπεθύμησεν III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλιξάνδρε ἐπιθυμίαν προσιξίκαιον III. Calumn. 17. 148. ἡγεῖσθαι τὲ Ἀλιξάνδρε II. pro Imag. 9. 489.
ἀλιξίκακα II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἀλ. αὐτὸς I. Necyom. 20. 483.
ἄλιβαντ῾ I. Catap. 3. 613.
ἄλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἀλισκόμενα H. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιδάμαντα βόλον III. Conv. 12. 426.
Ἄλκυὸν I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' inſertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ ϵ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖν῾ I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ὃν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκις I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλέῳ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλ῾ . τρόπ῾ al. ἄλλον τρόπον I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλ῾ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλων. alii male ἄλλᾳ I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλῳ μὲ δηθέντι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλᾳ ex emend. Geſn. ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλοις al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 26. 765.
ἄλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλυργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλυργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἄλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἀλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἀλωπεκῆθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἄμᾳ III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθίᾳ . ἀμαθίας al. ἀμαθείας I. Cont. 21. 518.
ἀμάρτημα . ἀμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυώττω . ἀμβλυόττοντες I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμειδὴς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμειλικτ῾ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμειπίας . . ἀμεινίᾳ I. Tim. 30. 144.
ἀμείλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμείλει al. ὥς I. Necyom. 15. 477.
ἀμειλίᾳ I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμείλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμελήσαντες τῆ ὀλκῆ I. Herm. 79. 823. ἀμελοῦμεν῾ δὲ . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμελίτητ῾ . . ἀμελίτηλον al. ἀμελῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμελὴς ἐσι I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμεσ῾ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηχάνη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμιμα Edd. pr. ἄμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμορφως reſtitut. ἀμορφοτάτης Edd. II. Gall. 14. 724.
ἀμύγδαλ῾ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμύμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφηκὴς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοιῇ δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀμφιδολίας σκώμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτ῾ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex Fl. II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex Hom. κ' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μήτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἀν— μήθ' ὑπερτίθεται al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλεψε vulgo ἐνέβλεψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκλω II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγεγράφθαι al. ἀπεγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδὲν . ἀνέδην] ἐξεφάνην I. Zeux. 11. 849.
ἀναδοῦναι Edd. δοῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδὺς . ἀνάδυθι al. ἄνιθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῆ ἀναθηματ῾ II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδὲς al. ἀνιδὲς II. Amor. 28. 429.
ἀναιρῶ . ἀνιλάμιθα al. ἐλάμιθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλῶν . ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμας I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τῶ Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακινδάξιδ῾ I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ἀνακίφων I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω . ἀνακωκύσει al. addunt ἢ ἐκετεύσει I. Cat. 14. 637.
ἀναλαβὼν M. du S. mavult ἀναβολὴν II. Dem. 11. 387.
ἀναλωκότ῾ Edd. ἀπηλωκότ῾ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμετρῶ I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμνήσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεύω II. Amor. 8. 405.
ἀνανήφω I. Somn. 13. 18.
ἄναξ. τῶ Ἀνάκοιν id eſt τῶ Διοσκούρων III. Conv. 9. 423.
ἀνάξι῾ al. male ἄξι῾ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνάξ῾ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω . ἀναπείσομεν al. ἴνα πείσωμεν I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπεμπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεω al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναρριπίζω . ἀναρριτίσας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησόμεθ῾ Edd. ἀναρτησάμεθ῾ II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβεῖν . ἀνασοβεμένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρίφοιλα. Edd. ἀνασρίφοιλα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατιῶν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατιμόμθον, lege ἀνατεμνόμθον I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατίθεμαι τὰ καθηγεμόνια I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιρεμμένας ex O. ἀνατρεπομένας Edd. III. Conv. 45. 449.

ἀιατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀιατυλίττειν ἀντὶ τῦ ἀνιλίττειν κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφερσῖις Solan. vult ἀναπόσεις II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδρων II. Lexiph. 2. 321.
ἀχ' ὡς Ἀνδρόμαχε αὐτῷ χρόμῳ II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium significat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεπιόητος nulla reprehensione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνερώω. ἀνερωμένου I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνερώμην I. pro Merc. Cond. 11. 719.
τῇ Ἀνεξίτηλον ἐδὲν καλλαλίπιτας II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνέχομαι al. ἀφ' ἀνέχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τε II. Tyran. arg. 141. ἀνιλλεῖν Edd. ἐπαναλθεῖν II. Ver. Hist. I. 6. 74.
ἀνήρικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνίχω. ἀνίξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνῆσις I. Pisc. 4. 574.
ἀνθέσμιος III. Epist. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωπος . γίνος ἐςὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hist. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλέστα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σώσας τ' ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῇς al. ἀνεῖς I. Tim. 57. 174. ᾧ ἀνίεται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιῶμαι al. ἀνιῶμαι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνιῶνται C. ἀνιῶσι II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
ἄνιπτος. εἰ μὴν ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδον O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφε) ἀναλύζων I. Somn. 4. 6.
Ἄνυδις al. Ἄνυδις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἀνταῖος I. Catap. 10. 631.
Ἀντέας Edd. Ἀντέας F. III. Macrob. 10. 214.
ἀντηρίδα I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομίαι II. Astr. 12. 366.
τ' ἀντίθυρον nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Pisc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἔασον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπροσώπους III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλον I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρον. ἀνύδρων al. ἐνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Asin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 611.
ἀνυπόστατον II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Pisc. 47. 614.
ἀξόνας ex emend. Sol. ξύνας Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξι. ἀξίως i.e. ἰυνάς II. Q. Hist. 28. 37.
ἀξίου. ἀξίῳ al. ἀξίων I. Nigr. 31. 72. σὺν ἀξίοις I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Astr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἀξενέμφυτος II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγίλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ἀς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγωγὴν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγωγὴν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτεῖτε c Fl. ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαιτᾶν. ἀπαιτοῦντα F. ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαιτοῦντα Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἁπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὰ. λαὸ τ' οὐ ταῖς ἰδίαις τελευταίαν ἀπαρχᾶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ὧν Edd. male ἅπαντα ὧν II. 1. Ver. Hist. 40. 102. ἅπαντα al. ἅπαντας I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι S. & A. ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Pisc. 39. 608.
ἀπατεῶν. ἀπατεῶν male, F. recte ἀπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι ἀπῇμι omnes Edd. prave ἀπεῖμι I. Sacr. 3. 528.
ἀπίτωσαν οὐ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπιμία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπιρόκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπυρον. ἀπυρόν Edd. ἄπυρον II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπιλλᾶς II. Imag. 3. 461.
ἀπιξόντο ex Fl. ἀπίξοντο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπεπαμψα al. ἀπέπλυνα II. 2. Ver. Hist. 32. 127.
ἀπίτω. ἀπίπαυε O. ἀπιπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπυρρόμου II. Lex. 4. 327. ἀπυρρόμενον al. ἀπυρρόμενος I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπισόφαξι Edd. forsan ἀπισύπαξι III. Calumn. 14. 144.
ἀπίχομεν al. ἀπίχομεν II. 2. Ver. Hist. 41. 134.
ἀπιφθ I. Catap. 9. 630.
ἀπωρὰς Edd. ἀπωρος vult Solan. III. Musc. Enc. 2. 92.
ἀπυχὴς I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις ὁ μόσχος I. Sacr. 15. 538.
ἄπλιτος II. Asin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora Aldi. ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τῶν II. Astr. 7. 363. ἀφ' ἧς I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐνεχθεῖσα II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
ἀποδημίαν.. ἢ ἀποδημίαις] ἀποδημίαν παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδημίαις al. ἀποδημίαις ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπιτήμαι Io Tim. 3. 104.
ἀποδύω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμενος al. male ἀποδησάμενος II. Gall. 19. 730. ἀποδυσομένου Edd. ἀποδυσομένου I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τ' ἀποθλίψιος ἐκφυγεῖ) τ' ἰμαυτοῦ al. ἐπὶ τοῖς τ' ἀποτρίψιος ἐπέχει) τοῖς ἰμαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 448.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκρούσω. κατ' ὀν ἔτος μοι ἀποκρόσει βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀποκρύπτει) Fensius vult ἀποκόπτει) II. Abd. 159.
ἀποκλείω. ἀποκεκλεικέναι μοι al. μοι al. ἀποκεκλεισμένον τὸν θάλαμον I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλεισμένος al. ἀποκεκλεισμένος I. Necyom. 12. 473.
ἀποκτείνω I. Catap. 16. 638.
ἀποκάτω al. ἐπικ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω. ἀπέκρινε I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπο-

ἀπολείπω . ἀπολειφθῆσε al. ἀπολιφθεῖσα I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων reſtitut. II. Par. 12. 851.
ἅπας μὴ ἀπίλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίομαι I. Piſc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολόγια .. ἐν τῷ τέλει τ' Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀσυλογίας III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἀπόνοια] ὕβρις II. Aſin. 45. 612.
ἀπόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄποτον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξέω I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπόξυρ. Edd. ἀπόξηρ II. 2. Ver. Hiſt. 30. 126.
ἀποξύω . *φασὶ γνάφαλλα τὰ ἀποξυόμενα* I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπήγω. ἀποπεπυγμένον reſtit. ἀποπεπηγόμενον vulgo III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
ἀπορία I. D. Mort. I. 1. 331.
μήτε ἀπορρήτοις II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἀπορρίπτω. ἀπερρίφθαι al. ἀπορριφθαι male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀπορρίψασα al. ἀπερρίψασας I. Herm. 23. 761.
ἀπόσιμον. ἀποσεσαρωμένον al. ἀποσεσιμωμένους al. ἀποσεσιαμένον I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλῆν I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκυνάζω. ἀποσκυνάζ τὸ ἀχολίας ἰθ θράττων I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμωγώντες al. καλαγελαδῶντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπᾶν I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσωσιν al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθῆναι al. τὴν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποσάσεως II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποσυνάζω. ἀπεσύναξε Edd. forſ. ὑπεσυν— III. Calumn. 14. 144.
ἀποσῴζω . ἀπεσῴζην al. ἀποσωσθείην I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποσροφὴ receptum. ἀποστροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω . ἀπεταχησαν, al. ἀπεταθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀπότομος I. Prom. 1. 186.
ἀποτρέπαι II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω . ἀποφαίνῃ, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφίγω . ἀπέγγκαι al. ἀπένιγκε I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφραγῆ Edd. ἀκαφίρασ malit *Geſn.* III. Fug. 1. 365. ἀποῤῥαγῆναι I. Vit. Auct. 26. 966.
ἀπὸ τ' Ἀποφράδ III. Pſeudol. 1. 161.
ἀποφράττω . ἀποφραττομένους al. ἀποσφαττομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψύχω. ἀποψύξῃ III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
ἐκ Ἀπροσδιόνυσον al. ἐχ ὃ πρὸς τ Διόνυσον III. Bacch. 6, 80.
ἀπροσκλήτ .. τὸ ἀπροσδόκητον πέρ I. Somn. 9. 14.
ἅπτω I. Sacr. 1. 526.
ἁπτῶδα II. Icar. 17. 772.
ἀπωθῶν . ἀπωσάμενον κυδώνιον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Aſin. 4. 571.
ἆρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργεῖ al. Ἀργ I. Sacr. 10. 534.
τ' Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργῶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἀργ . πέμψω γὰρ Ἀργ II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ἐ ῥαθύμως ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρήγω I. Piſc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φιλ γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτ III. Philopat. 2. 587.
ἀρισεῖ I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀρισίκης . Ἀρισίας al. Ἀρισεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίσιππ I. Necyom. 13. 474. I. Piſc. 1. 571.
Ἀριστέλης I. Tim. 30. 144. Ἀριστέλην II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφάνει I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pſeudol. 3. 164.
Ἀρκὰς . ᾗ τὸ Ἀρκάδων ὁπλίτικὸν I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἀρκεῖν I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἄρνεια κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρνυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄρτ . ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σπορᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαν abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ᾗ Ἀρρίαν γὰρ II. Alex 2. 209.
Ἀρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτ αὐτεπιτρίτης I. Piſc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρᾳ φύσῃ II. 2. Ver. Hiſt. 13. 112.
ἀρύω . ἀρύσωμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἀνώτατον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρώαν ἀρχὴν παρελαβεν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τ ὅλων II. Icar. 9. 760.
ἄρω . ἄραρω decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἀρωμα . ἀρωμάτων al. ἀκρωμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφείας al. ἀσφαλείας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφῆς . ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβῶν I. Piſc. 33. 602.
ἀσθενὴς ᾗ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπαρμ II. Amor. 35. 435.
ἄσπονδ I. Piſc. 36. 605.
Ἀσάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀσασίας Edd. priores ἀπαῤῥησίας II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀσεῖ . ἐ ᾗ ἀσεῖόν γε τὸ θέαμα II. Icar. 4. 755.
ἀσικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀσράδης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀσρολογίης Edd. ἀσρολογίας II. Aſtr. 1. 360.
ἀσύμφυλ II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφόδιλ I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτ εἰ *Vorſt.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἄτεγκτ II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτ II. Icar. 4. 756.
ἄτεκ . τ ἄτεκνον τ πλοῦτον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτειρὴς . ἀτειρῆ, al. ἀτειρὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπ . ἀτοπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτ I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρε-

ἄτριπτ⊙ al. ἄτρις⊙ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄττια II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ατ̃ικὸς . ὡ ⊙ Ἀτ̃ικόν μοι ἐπαινῶν εἶπας ⊙ Σόφων I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ⊙ I. Catap. 4. 625.
αὐθέκας⊙ II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ⊙ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μίτυσι al. ἰυβίοις μᾶλλον τι⊙ I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μιχθησόμε II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπροσωπ⊙ . αὐτοπροσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ὅτ⊙ I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὐτῇ II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ̃ ἀργῆς al. αὖ τὸ τ̃ ἀργῆς κιφάλαιον ἡλικον ἐϛι I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο' II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτῷ Edd. omnes F. F. R mavult αὐτῇ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ἔντα al. ὄντα τ̃ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὸν Edd. ἄτλω III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὸν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ Solanus, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτους Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοστελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὔτως III. Pſeudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρῶ . ἀφαιρούμενοι I. Tim. 18. 129. ἀφαιρῶμαι, al. ἀφαιρῶμαι I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρημένα τ̃ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
οὐκ ἀφανῶς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὲς al. ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηνιάζω . ἀφηνιάζουσιν ἰυβὺς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσαν̃ες II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθον⊙ I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκετο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετο ib. 9. 364.
ἀφίξεαι F. ἀφίξει J. ἀφίξῃ I. Necyom. 1. 456.
Ἀφοδῶν Edd. ἀμφοδῶν III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης κ̃ τ̃ Ἄρι⊙ II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτ⊙ I. Cont. 8. 500. ἄφυκτα Edd. male ἄφικτα I. Herm. 79. 823. ἄφυκτον Edd. ἄφυστον II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἔτι Ἀχαιῶν Λίγιυσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορ⊙ III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ⊙ I. Catap. 5. 626.

B.

Βάλλω I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζῃς al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λίμναν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάλ⊙ Guj. πάλ⊙ III. Tragop. p. 661.
βαθυκάτια al. βαθυκότια I. Tim. 26. 139.
βάκηλ⊙ II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βαλχαρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρ⊙ ὂν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάραν ex emend. Gron. Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὦ βαρὺ L. ὦ χαλεπὸν I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς . κ̃ τ̃ βασιλέα' ὦδον I. D. Mort. XX. 1. 413. βασιλεὺς . ὁ αὐτὸ ⊙ ὦδὰ βασιλέως I. pro Lapſ. 13. 736. ὦδὴ τ̃ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. Notas III. de Diſp. 2. 235.
βάτραχ⊙ I. Piſc. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδάλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὴ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βίβηλοι al. βεβήλοις I. Sacr. 14. 537.
βιλόνη . ὦ βιλόνης emend. Hemſterh. pro ὦ βλόνης I. Halc. 1. 176.
βία. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ̃ ἑκάϛ̃ βίου ἐπὶ τ̃ σκηνὴς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσωμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακεύσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλὰξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλίττω . βλίττουζ al. κλίττουζ I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθῶν . τοῖς φίλοις βοηθῶν τὸ ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
ἡ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 515.
βόρβορ⊙ al. βάρβαρ⊙ male I. Prom. 1. 23.
βορβόρῳ Edd. pr. male βορέῳ III. Hip. 7. 73.
βυθῶν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ⊙ I. Piſc. 49. 617.
βυλεύομαι . ἐβουλεύσατο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βυλευομένοις] βυλευόμενοι, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βυλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι Edd. excepta J. βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βυλομένοις Edd. βουμένοις II. Alex. 5. 210.
βυλυτὸς I. Catap. 1. 621.

βώ-

Βούσιρις Edd. male βούσυρις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
βρενθύομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχῳ. πρίασθ βρόχον I. Tim. 20. 131.
βρύτιδι al. βρυττίας, al. βηρυττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάσομαι. βρυχωμένῳ al. male βρυχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λύδιον I. Tim. 54. 171.
βυρσοδύψιν corrigend. βυρσοδύψην I. Tim. 30. 144.
βυσσ. βεβυσμένοι I. Catap. 5. 626.
βωμὸς ἢ Ἐλίᾳ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἐλίᾳ II. Dem. 57. 393. εἰ γὰ εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάστην I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ reſtitutum pro κὴ II. Salt. 73. 307. γὰρ Salm. γε II. Dem. 3. 376. γὰ Edd. δὲ II. Aſin. 51. 619. γὰρ abeſt in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ abſens inſertum II. Salt. 75. 308. τὸ γὰ τοιοῦτον II. Q. Hiſt. 17. 26. γὰ κὴ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γασίων III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστρὶ. ἐν τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστρονημία II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
γε al. γὰ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγυμνωμένους Fr. γεγυμνωμένῳ al. III. Conv. 20. 434.
γεγενημένθ', male Edd. pleraeque γεγενημένθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάσω. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλοι ἐ γελοῖ Ἀφροδίσιοι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hiſt. 28. 38.
γελοίως al. γελοῖ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ἐφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ III. Pſeudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pſeudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epiſt. Sat. 21, 404.
γενεάδας. ἃ γενεάδα I. Cont. 21. 518.
γενναῖ II. Phal. Pr. 5. 192.
γέννησιν Edd. γένησιν II. Salt. 44. 294.
γεννικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιστὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον ſcutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αἰσυῖνα ſcuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμετρικὰς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τ' Ἡλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τ' γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ἐν γῇ al. ὑπὸ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσθ al. γενήσεσθ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιτο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀσιακῶς ἀντὶ τῦ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

Tom. III.

γνάφαλλον. φασὶ γνάφαλλα τὰ λεπτύνθρα I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνάμης Pell. γνώμης II. Par. 27. 857.
γνώμων I. Harm. 3. 855.
γνώριμος decrat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γοήτεια προσγεῖται I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένων Edd. priores γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοργὸς II. Aſin. 8. 576.
γόργος. γοργὸς marg. Al. III. D. Meret. 15. 323.
γράμμα. τὰ τῶ τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195. γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, P. & L. γραμματίδια Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματιστὴς. γραμματιστῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ Fl. ſola, Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψῃ al. γράψῃ I. Nec. 2. 458.
γρίφος I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθ I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύτλιν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γευτοπώλης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρος II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππος II. Q. Hiſt. 38. 52.
γομνὰς al. γυμνῆ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδερκίσμαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. γυμνοπεδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικὶ I. Piſc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. ὡς ἐπὶ γυναικός τις III. Philopſ. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐλαύθιον II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναιξὶν τ' ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνω. δακὼν al. ἔχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύω I. Cat. 12. 634. δακρύσεις Pell. δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττε II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμάσιος II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τε κὴ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δαναὸς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανειστὴς. Βλεψίας ὁ δανειστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abeſt ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* inſertum III. Philopat. 14. 600. δὲ τί μιν omiſſ. τε in Edd. ib. 9. 595. δ' οὐ Edd. δὲ ſine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipſ. 1. 234.
δῆ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. εἰδὲ γὰ δίησει μοι ταῦτα ἔχοιλα III. Navig. 44. 276.
διδδ. δδιτι al. δίδιτι I. D. Deor. V. 216. ἰδιδύκεσαν not. III. Conv. 12. 426. διδότας Edd. διδότες II. Par. 55. 878.

δύνυμι I. Prom. 17. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδυξεν Pell. an ἔδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδύχθη δέ μοι I. Nec. 17. 481. διξομένων, Fenſ. δικρομένων cum Pell. II. Alex. 13. 221.

δίκας. τῇ Ἀτλικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

Δικέλεια II. Amor. 24. 424.

δίκμα. δίμαῖλα al. male δίγμαῖλα I. Cont. 15. 512.

δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῖνα δὲ ὅπερ ἴδω I. Vit. Auct. 19. 558. τ̓ δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δῖνα μόνον II. bis Acc. 23. 822.

δεινός. δινόν τινα φῆς τ̓ ἵππον II. Gall. 6. 711.

δίομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. διόμενα II. Tox. 63. 567.

Δῆλτ῀ I. Tim. 21. 131.

Δελφικός. ἐκ τοῦ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.

Δελφοί. ὁ Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἐκ Δελφοὺς ὕτω II. Alex. 8. 216.

Δυσποιὰς II. Bis Acc. 8. 800.

δίχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.

δίω I. Prom. 3. 187. ἐδίησαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. διδίαζ I. D. Deor. XVII. 2. 246.

δίθω Edd. δοθῆν II. Amor. 32. 432.

δὴ al. δῆ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δῆ III. Indoct. 20. 115.

δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλα πλόων II. Salt. 38. 291.

δημήχορ῀ I. Tim. 30. 143.

Δημήτρι῀ II. Salt. 63. 301.

δῆμ῀ I. Herm. 82. 827.

Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.

δημοσοίτ῀ I. Scyth. 8. 868.

δημοτικὼς ἐσαλμώ῀ I. Scyth. 5. 865.

δημοτουία II. Phal. Pr. 3. 190.

δήω. διδημώ῀ I. D. Mort. X. 11. 374.

Δηδάλλω II. Alex. 35. 242. Δηδάλλομεν emendatum διαλάβομεν Edd. III. Nav. 32. 269.

Δηγγίλλω I. Piſc. 14. 586.

δηίω. ἐδίῃν' al. male ἐδίηεν I. Merc. Cond. 20. 675.

Δηίφ. δῖρκε I. Vit. Auct. 7. 548.

διακονίω II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.

Δηκορέω I. D. Mar. VII. 1. 305.

διακόψας Edd. ἀπορρίψας II. Bis Acc. 21. 817.

Δηκρίνω. Δηκρίνεις al. διακρίνεις I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

Δηκάτλω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ Δηκάτλοιτε al. εἰ μὴ Δηκάτλητε al. εἰ μὴν Δηκάτλοιτε I. Prom. 1. 25.

Δήλογ῀ I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.

διαλῶν I. Piſc. 8. 578.

Δημῶνον recte ex P. διακαίμῳ῀ Edd. II. Bis Acc. 33. 833.

Δήμιτρ῀. ἐκ Δημήτρα I. Catap. 14. 636.

διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.

Δηνέμω τὸ διωρθικὸν I. Tim. 49. 162.

διαπυγρόμβ῀ II. Tox. 61. 565.

Δηνέω II. Lexiph. 2. 323.

διανύσαλλας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.

Δηπείρω. ἀμφότεροι διαπαρόντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.

διασιαίου I. Tim. 7. 113.

Δηασκευάζω. διεσκεύασε al. ἐσκεύασε I. Nec. 16. 478.

διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.

Δηστείρω I. Tim. 21. 131.

Δηστήμι I. Piſc. 27. 597.

διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.

διατίνω I. Piſc. 20. 590. διατιναμένους II. Jov. Trag. 16. 660.

διατριβὴ I. Prom. 16. 199. διατριβῶν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.

διατρίβω. διατρῖψῃ Edd. διατρῦψῃ I. Scyth. 8. 867.

διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ὁράσεων III. Dem. Enc. 43. 521.

διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μετάμελον διέφυγε I. Somn. 8. 12. διαφύγειν S. διαφύγειν al. II. Imag. 21. 479.

διαφθείρω. διεφθαρμένῳ῀ τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.

διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.

Δηάφορον I. Herm. 81. 825.

διάφορα Edd. Δηάφορα II. Amor. 8. 405.

διαφυλάττων al. διαφυλάττειν I. Tim. 1. 100.

διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διδάσκω. διδάξαιτό μοι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. δίξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

διδάσκαλ῀. εἰς διδάσκαλον πέμπω I. Somn. 1. 2.

διδαχ῀ al. διδιαζ I. Merc. Cond. 8. 664.

διείρω II. Alex. 26. 234.

διξειμι reſtit. ex W. διξέμι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.

διξιρχομαι. διεξελευθότες al. ἐξελευθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχου῀ II. Jup. Conf. 2. 627.

διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.

διέφορτο II. Eun. 2. 351.

διευκρινῶν I. Herm. 7. 747.

διεχθάνομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.

διηνεκὴς. διηνεκῆ κεκτημένῳ τ̓ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84.

δίστημι. διαστὰς al. διαστάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. δίστημι. διαστὰς ib. ὡς διεστῶν III. Conv. 33. 441.

δίκρατον] δίκρατα πτύα τινὰ ἃ στοιχῇ &c. I. Tim. 12. 120.

δικάσετε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.

δικασαὶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.

δικαίας ἐμπειρῶς III. Calumn. 8. 136.

δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνας Solan. pro δίκης ib. 40. 608.

Δικταῖ῀. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.

δημιοφίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.

Διογένης I. Piſc. 23. 592.

διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.

Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

διομολογῶ. ἀλλ' ἐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγηκα I. Nigr. 26. 66.

Διονύσια I. Piſc. 25. 596.

Διονύσ῀. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.

διορύττω. διομύξας al. ἐμύξας al. male διαμύξας al. διαμίξας I. Tim. 53. 169.

δίπλισθ῀ II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.

δῖψα. δῖψας al. ἰλύ῀ I. Nigr. 16. 55.

διψάω. διψῶντα κιναγίνει I. Merc. Cond. 28. 687.

Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.

δοκέω I. Piſc. 15. 586. ἔδοξεν Edd. & M. ἔδοκε I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δέδοκται al. δέδοτται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δοκέω. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδοκοῦν I. Tim. 25. 138.
δοκῆι ex W. δοκεῖν Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δοκοῦντι Edd. male δοκῶντι III. de Domo 23. 204.
δοκῶ al. δοκεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ⊙] ὅπερα δρόμε III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δραστέον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορέω. δορυφορήσαντες al. δορυφορέσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχεῖον II. Aſin. 27. 596.
δράματ⊙ Edd. πράγματ⊙ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δράω I. Piſc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. ſed legendum δρεπομένων vel potius βλαστομένων III. de Domo 9. 195.
δρομὺ τε ⊂ τετανῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμε W. Edd. δρόμους II. Aſtr. 17. 367.
δρόμῳ forſan ὁρόμῳ dicit *Solan.* III. Muſc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμῃ B. δυνάμηθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεται emendatio *Geſn.* δυνήσ⊃ vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δυνησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένους al. δυναμένης I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνανται al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνέω. ἐδύνεον Edd. ἐδύνεον male II. Salt. 13. 275.
δύνει. κατὰ τ᾽ γῆς δῦναι I. Piſc. 38. 607.
δὺ δύο τινὶς II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσίλιγκτ⊙ I. Piſc. 17. 588.
δυσίμους. οἱ δυσίμουτες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθικτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκλησίαις⊙ II. Amor. 39. 140.
ἐν Δωδώνῃ νεὼν II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδε ex emend. *Solan.* pro δωσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἑάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστίλης εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἑβδόμῳ ⊂ πέμπτῳ III. Ner. 4. 638.
ἐγελᾶται Edd. an ἤγελᾶται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγεύσας. ἐγεύσησας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγὺς. ἐγγύτατα an ἐγγύτατοι I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελις. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. πλοιῶν I. Piſc. 12. 581.
ἐγχέω I. Piſc. 24. 594.
ἐγχυθέντ⊙ Edd. ἐκχυθέντ⊙ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυνόμενον reſtit. ab *Solan.* ἐκχυνόμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μο I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ὑμῖν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Piſc. 30. 599. ἐμοί γε Edd. ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Geſn.* pro III. Soloec. 12. 583. μο ex emend. *Solan.* deerat in Edd. II. Aſin. 16. 583. ἡμεῖς II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμὲ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδοσα W. αἴδοσα II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἔδ⊙ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακέω. ἐθελοκακεῖ] ἐθελοκολακεῖ F. adſcriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτοι ἐθέλωσιν &c. ſeptem ſeq. verba in Edd. omiſſa ſunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἴν γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἐθ⊙. λὸ τῷ σὺ ἔθις λεγομένῳ κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἐθῶν al. ἐθνῶν I. Tim. 42. 155.
ἔθω. εἴωθε ex P. εἴωθε Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. ſed ὁ legendum adſcr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ ᾗ in G. deeſt ᾗ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ ᾗ II. Gall. 28. 745.
εἰ ἐθέλοι Edd. εἴπερ ἤν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσας leg. ὀκτάκις vel εἰ πολλὰς dicit *J. F. R.* II. Aſin. 3. 570. εἰ omiſſum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἰγὲ al. εἴγε al. εἴτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδὼν ubique legitur II. Aſin. 11. 580.
εἰδίχθης I. Piſc. 48. 616.
εἰδῶμεν. εἰδότες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. ὃ γὸ εἶ ὄτως III. Calumn. 21. 151. εἶδε *F.* οἶδα I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδῶς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδήμι. εἰδέναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδὼν. εἰδότας al. εἰδότις I. Tim. 15. 126. εἶδε γοῦν τινας ib. 26. 139. ἰδὼν al. εἰδὼς I. Somn. 15. 20. ἰδὼν al. ἰδὲ ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἶδις al. εἴδως ib. XV. 1. 325. ἰδοὺ al. ἴν ἰδοὺ I. Piſc. 51. 618. εἶδε B· εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὲν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. οἶδ᾽ Edd. εἰδὲ quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκών. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἰκοσι Edd. ἑκτὰ ⊂ ὀκτὰ II. Q. Hiſt. 20. 28.
εἰκὸς ἔτι Edd. & M. εἰκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἰκὼ ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴλματα reſtit. ὅρματα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ὑποστικὸς ᾗ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐστὶ deeſt in *F.* I. Nigr. 14. 53. ὃν *Jenſ.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. ᾧ ὄντων *F.* τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ὢν in al. deeſt I. D. Mort. XII. 6. 387. εἴ τις εἰσί τις I. Piſc. 6. 576. εἶναι al. οἶμαι al. ἐκείνῳ al. ᾗ I. Herm. 73. 815. ὧν I. Catap. 1. 620. ἔστι μὲ γὸ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ᾽ ἂν *Solan.* ἔστι, ἂν I. pro Lapſ. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔστω ex L. & W. ἔστω Edd. III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς ὑπ᾽ αἰτοῦ καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἰρκτὴ II. Aſin. 41. 609.
εἴρω. ἐρεῖν al. ἐφρακέναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνεία I. Piſc. 22. 592.
εἷς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς γὸ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

εἰσδέχομαι. ἐσιδέξατο F. ἐκδέξατο I. Necyom. 10. 471.
εἰσδέχομαι I. Tim. 37. 139.
εἰσαῦθις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
εἰσκομιζομένῳ al. ἐκκομιζομένῳ II. Gall. 12. 720.
εἰσίρχομαι. εἰσίρχοντο ἀτακτιζόμενοι leg. ἐξήρχοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἐκ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. sed ἐκ τ habent pro τ ἐκ I. Herod. 2. 833. ἐκ πρώτης θεωνὺς μοναδ᾽ II. Alex. 11. 219.
Ἑκάβη I. Sacr. 2. 528.
ἑκάστῃ al. male ἑκάστῳ I. Herm. 52. 793.
ἕκαστ᾽ *Fenſ.* ἑκάστης I. Herm. 26. 765.
ἑκάστοτε II. Aſin. 29. 598.
Ἑκάτῃ I. Cat. 7. 628. Ἑκάτης θύτων I. D. Mort. I. 2. 331.
ἔκ γε Edd. ἔκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἐκεῖ᾽ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἐκεῖσε al. ἐκεῖσον III. Calumn. 15. 145. ἐκείνης ex Mſ. Gr. ἐκείνῃ Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἐκείνῃ τὴν al. ἐκείνης τ᾽ I. Merc. Cond. 42. 704. ἐκείνῃ W. & L. ἐκείνοις Edd. II. Q. Hiſt. 26. 34. ἐκείνῳ recept. ex *F.* ἐκεῖσον Edd. II. Par. 52. 876. ἐκεῖσε ſic Edd. ἐκείνοις vult *Solan.* III. de Domo 23. 203.
ἐκθηλύ ω. ἐκτεθηλυμένῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἐκθόρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἐκκεκώφωται Edd. ἐκκεκώφηται II. Bis Acc. 1. 792.
ἐκνεύον. ἐξεκένωτο L. & *P.* ἐξεκένωτο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἐκκόπτω. ἐξεκόπη Edd. ἐξέκοπε II. Jup. Trag. 16. 661.
ἐκλελῦσθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἐκλε. ὀχότας receptum pro λιοῖας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἐκρίν I. P. ſc. 10. 579.
ἐκτὸς deeſt in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἐκτριψαῖς Edd. ἐντρίψαῖς III. Mort. Per. 25. 349.
ἐκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἐκφορίω. ἐξιφόρει] ἀπήντλει, ἐξίφιρε I. Tim. 12. 120.
ἐκφύω. ἐκπεφυκότα al. ἐμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἐκχύν. ἐκχυθησόμενα al. male ἐκλυθησόμενα I. Cat. 17. 640.
ἑκὼν. ἑκόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἐλεώνοις al. διώκοις II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123.
τὰ ἐλεγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῇ Ἐλεύ. βωμῷ II. Bis Acc. 21. 818.
τ᾽ Ἐλεφαντίων II. Gall. 6. 712.
ἐλίφας. ὅτι τ᾽ ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἐλκύσω. ἐλκυψομεν O. ἐλκύψομαι I. Piſc. 24. 594.
Ἕλλην. τὴν Ἑλλήνων σωτῆρα II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλκησι deeſt in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Elliptis adverbii ἕνεκα, in τοῦ ἀγαθοῦ ἕνεκ᾽ ταῦτα. III. Adv. Ind. 5. 103.
ἐλκτὸς II. Sat. 81. 312.
ἐλλόβιον. ἢ ἐλλόβιον ἐμοῖ γένη III. Deor. Conc. 7. 531.
ἐλπίδας Edd. ἐλπίδα III. Epigr. 2. p. 675.
ἐλπίζῃ Edd. ἐλπίζει II. Q. Hiſt. 39. 52.
ἐμαυτ᾽ς. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτῷ I. Prom. 4. 188.
ἐμβάται. λὸτ᾽ τ᾽ ἐμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἐμβοαίων. ἐμβοαίοις al. ἐμβοαῖς al. ἐμβοαῖσις I. D. Mort. X. 8. 370.
ἐμβοησωμεν ex O. ἐκβοήσωμεν Edd. III. Nav. 10. 255.
εἰς τὸ ἔμπαλιν I. Cat. 15. 638. ἔμπαλιν ἢ al. ἐν Παλλήνῃ εἰ III. Nav. 3. 249.
ἐμπαιρώησαν ex emend. *Solan.* ἐκπαιρώησαν Edd. III. Conv. 2. 419.
ἐμπιμπλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἐνπίμπρημι. ἐνεπιμπράμην al. ἐπεπιμπράμην I. Cat. 12. 634.
ἐμπίπτω. ἐμπεσεῖν Edd. ἐμπεσέσθαι Gr. III. Fug. 2. 366.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἐμπορία. ἐμπορίαι *F.* ἐμπορεῖαι I. Cont. 11. 504.
ἐναπρίω. ἐνέπρια al. σωνέπρια I. Somn. 14. 19.
ἐὸ Edd. pr. ἐπὶ II. Aſin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit *Solan.* II. Aſtr. 10. 365. ἐὸ Edd. ſed G. L. ἐνὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. ἐὸ γειτόνων reſtit. ex *P.* ἐκ γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἓν ex M. ἐὸ Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἤν τι ἐκάστῃ II. Imag. 16. 475.
τ᾽ ἐναγχ᾽ ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἐνάλι᾽. ἐναλίοις ἰχθύσιν I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐναντίωμα. ἐναντιώματα *Fenſ.* ἐναντιώτ. I. Herm. 21. 765.
ἐναρτί᾽ I. Piſc. 20. 590.
ἐναποθήσκω. εἶτα ἐ. μ᾽ ὑμῶν ἐναποθήσκ. I. Herm. 75. 817.
ἔναυλ᾽. φωνὴν ἔναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἐναύσι ἐναυσάμῳ᾽ al. ἐγκαυσάρμῳ᾽ I. Tim. 6. 112. ἐναυσαμένῳ C. male ἐκκαυσαμένῳ I. Prom. 18. 201.
ἐνδιάνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἐνδιᾶς al. ἐνδιὴς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἔνδον additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἐνδοξ᾽ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐνεδύσατο ex M. & S. ἐνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἔνεκα. αὐτῆς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἔνειμι. ἐνῆν al. ἦν I. Tim. 8. 115. ὡς ἐνῆν II. Icar. 11. 763. ἐνὴν μοὶ μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. ἐκ τ᾽ ἐόντων II. Phal. Pr. 5. 192.
ἐνθουσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐνὶ Edd. ἐπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἐνεὰκρουν᾽ I. Tim. 56. 173.
ἐνῦπτεται G. ἐνεῦται III. Herc. 1. 82.
ἔνοπλ᾽. ὁ ἔνοπλ᾽ I. D. Mort. X. 7. 367.
ἐνοχλῶ al. ἐὸ ὄχλῳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἐνοχλέω. μὴ ἐνόχλει ὦ O. addit τ᾽ μηδ᾽ ὁτιοῦν κακοποιῶ μάστλῳ I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἐνσεῖσι I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἐντίμοιν I. Scyth. 1. 859.
ἔν τε *AIW.* τὰ ἐὸ II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἔντοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐὸ τοσοῦτο III. Conv. 15. 428.
ἔντιχν᾽. ἔντιχνοι *V.* ἄτεκνοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἐντυγχάνω. ἐντύχοιμι al. ἐντύχω I. Tim. 5. 110.
ἐντυπόω. τὰ χρώματα τ᾽ φαίνοντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντυπωμένα φέρει I. Somn. 8. 12.
ἐνύτιον] τ. κατὰ ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ἑ δέκα I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἔμετ᾽ al. ἐξαίρετ᾽ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγοραίω I. Piſc. 33. 601.
ἐξαγών᾽ II. Abd. 26. 182.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 609.
ἐξαμβλόω. τὴν ἔννοιαν τ᾽ ἠρεμούσαν ὥτω ταχέως ἐξήμβλωκας I. Somn. 8. 12.
ἐξανθῶ I. D. Mort. XX. 416.
ἐξαπατᾶν I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξαρ᾽. οὔτε ἐξαρ᾽ γίνεσθε I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἐξαρτᾶσθαι II. Phal. prior 6. 193.
ἐξεῖμι I. Cat. 8. 630. ἐξεῖναι al. ἐξιέναι I. Herm. 47. 788. ἐξεῖναι ἐφ᾽ στι II. Bis Acc. 4. 797. ἐξεῖσι. ἐξῆσαι al. εἶναι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασάμεθα al. ἐξειργασόμ. I. Cont. 4. 496.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἕξιτασις I. Prom. 12. 195. ἕξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταύτῃ ἐξῦρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισάρθμοι al. ἐξαυλισάρθμοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξορκίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βίλης III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωθεῖς al. ἐξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐὸς. δοτῆρας ἑὰν al. ἑὰν I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμοὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐν I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ὑπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαιανίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινίσεις I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσεις Edd. ἐπαινίσεις II. Amor. 37. 439. ὅτι μοι πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἔπαινον variat καπεινὸν, ἐπεινὸν, & αἰπεινὸν I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρεν al. ὑπῆρεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ὑπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειν al. ἐπαμύνειν alii addunt αὐτοῖς δύνανται I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατείναις al. ἐπανατείνοις I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπαναστὰς Edd. ἀπαναστὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπὴ al. ἐπεὶ ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείκῃ ib. 23. 593. ἐπεὶ ᾗ ἐπίθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισεκυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* vult ἐπεισκυκληθῆναι. III. Phil. 29. 55.
ἐπειστηδρύνω II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίσ. ἐπεισέπεισαν ex emend. *Kuſteri*, ἐπεισέπεσον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω ſperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβᾶς al. ἐπεῖδας I. Tim. 56. 174.
ἐπέστρεψα Edd. ὑπέστρεψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδι al. ἐπ' Εὐφρατίδι I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπεγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήκεσα *Solan.* vult ὑπήκουσα III. Philopſ. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπηχεῖ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλωγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pſeudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pſeud. 7. 169. ἐφ' ὅ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ θεῷ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. *Geſn.* ἐπίσης ἀξίως Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κυρείων al. male Ἐπικυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἐδὲ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβησιάζ. *Pell.* ἐπιβῆσαι III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβάσας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβασίης al. ἐπιχειρεῖς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάτης. ἐπιβατᾶν al. ἐπιβατᾶν ὀδυρομένων I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπιβουλεύσουσιν al. ἐπιβούλευον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίβυλος. ἐπιβυλόταλον al. ἐπιβυλευτόταλον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπιβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπιγίγνετο Edd. ἐνιγίγνετο II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
ἐπιγνώμων I. Herm. 70. 812.
ἐπιδικάζω. ἐπιδικάσαι al. ἐπιδίκαις I. Tim. 6. 112. ἐπιδικεύομαι I. Harm. 3. 855. ἐπιδικόμενος al. ἐπιδικάζομενος II. Asin. 52. 620. ἐπιδικὶς III. Dea Syr. 25. 471.
ἐπιδικάσιμος I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξῃ Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημέω. ἐπιδήμησεν *T. H.* mallet ferme & merito ἀπεδήμησεν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρηνέω I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπικαιρίας τινὰς λέγεις II. Gall. 23. 737. ἐπικαιρότατα τὸ μέτριον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπικαιρότος II. Astr. 15. 367. ἐπικαίρως I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμῶμαι. ἐπικαλαμησόμενοι Edd. ἐπικαλαμησόμενοι II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλέω. ἐπικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικέρι I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλωσθῆναι Edd. pr. ἐπικλειοῦσθαι III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούρι. Ἐπικούριοι W. Ἐπικούριοι I. Herm. 36. 779.
Ἐπικουρεῖ I. Pisc. 43. 611.
ἐπικυρέω pro ἐκτυγχάνω II. Astr. 2. 361.
ἐπίκοπ. ἐπικόπτω al. ἐπικόπτω I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπείληπτο al. ἀπείληπτο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμενοι al. συνεπιλαβόμενοι I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλανθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλελησμένοι al. ἐπιλελησμένοις male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω. ἐπιμετρήσαντε III. Philopſ. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινεύω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοέω. ἐπενοήθησαν Edd. ἀπενοήθησαν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσεις] ἐπινοεῖ Mſ. Gr. ἐπινοῆσαι Edd. & M. II. Q. Hist. 10. 14.
ἐπιὼν Schol. & *Fl.* ἐπιμανῆς ali II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπὶν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἔπιφ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίσαν ὄντων al. ἐπισπερόντων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπισκάριμι. ἐπισκαρόντ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπισκλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισκλάσαι. ἐπισκλᾶξαι al. ἐπισκλᾶξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπισκλέω. ἐπισκλιγμὸν al. ἐπ—μὸν I. Cont. 16. 512.
ἐπίσπουσα. ἐπισπούσα al. ἐπισπάσα I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπισολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισολὴ I. Pisc. 2. 572.
ἐπισπάσω. ἐπισπάσῃ al. ἐπισπάσει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπισρύω. ἐπίῤῥει al. ὑπίῤῥει I. D. Mort. IX. 2. 360. τὸ ἐπισῤῥόντ I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσυρμ I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημος al. ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπισκόπων al. ἐσκόπουν I. Somn. 15. 20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπίσκοπος al. ἐπίσκοπος I. Herm. 41. 784.
ἐπὶ σκοποῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16. 415.
ἐπίσκοπος ὕσα I. Piſc. 21. 591.
ἐπισπάσμενος I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμβος al. ὁ δρόμαγων I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμβος Edd. ἀνταπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισφίγω. ἐπίσειλε al. ἀπέσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδης. ἐπίτηδες al. ἔτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθη al. ἐτίθεις I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρόφω. ἐπιτίθραμμένος III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχία] ὥρα τὸ ἐπιτυχὲς κείμενον αὐτὸ τῷ ἐντυχόντι, ἢ δοτικὴ σωτάσεται I. Nigr. 2. 40.
ἐπιφάω. ἐπιέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπιυφημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιφθίγξομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἐπίχειρον. τἀπίχειρα] μισθούς, τὰ ἀφ' ἑ χειρῶν πόνου &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπεχείρησε al. ἐπεχάρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπίχρις al. ἐπίχρυσος I. Tim. 28. 141.
ἐπιψηκάζω. ἐπιψηκάσασαν al. ἐπισκιάσασαν I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπώνυμοι. ἐπομοσάμβος Edd. male ἐπωμοσάμβος I. Tim. 47. 160.
ἔπος. ἐπῶν al. ἐπείων I. Harm. 4. 857.
ἐποχέω. ἐποχεμένη al. ἐπεχεμένη I. Prom. 6. 32.
ἑπτὰ ὡς ἑ ἑπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἑπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἐρωμοίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἐρασὲς Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσει] Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργάσασθ ex emend. *Jenſii*, ἐργάσασθ Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσεσθ *Fl.* ἐργάσασθ al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρισχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐοὐκ Ἐρέω III. Dea Syr. 28. 474.
ἑρμία. τὴν Πισαίαν ἑρμίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἑρμαῖον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῆν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
Ἑρμῶν ἴνιας II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμήδιον al. Ἑρμαΐδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμος Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἕρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἧν ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἥρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2.* leg. ἴχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐρχόμοι *Gron.* ἐρόμοι I. Herm. 5. 745.
ἑρώτων βεβαιοτάτης II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἴσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλος ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσειμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἔσθης. ἐσθῆτι μελαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑστία. ἑστίαν al. τὰς ἑστίας al. τὰς ἑσταίας I. Somn. 15. 21.
ἑστία. πρὸς τ' Ἑστίας I. Herm. 35. 776.
ἑστίασις II. Amor. 10. 407.
ἔστι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταῖρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίρους al. ἑταίρους I. Tim. 12. 121.
ἑταίρους Edd. ἑτάρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑταιρίζω v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερος I. Tim. 43. 155. θάτερον τ' πειότων III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτησίου M. διετησίου I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐαισθία II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὐαρχος II. Lexiph. 1. 319.
εὐγνωμοσύνη I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμείδαν ex emend. Gr. εὐδαιμίδαν Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονεῖς I. Prom. 12. 195.
εὐδία Edd. εὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμεῖ alii εὐδοκίμους legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξία al. εὐγλωττία I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργετης. εὐεργέτῃ δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐζωνος I. Catap. 15. 637.
εὐηρης I. Catap. 19. 641.
εὐθυς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδ' I. Cat. 5. 626. ὥσπερ τ' πρὸ Εὐκλείδ' ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογος II. Lexiph. 1. 319.
εὐμιλὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρίους II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχανος al. ἀμηχανος I. Prom. 1. 24.
εὐμορφος. εὐμορφότατι priores Edd. male ὠμορφότατι I. Tim. 46. 159. εὐμορφότερος al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολος Edd. ὄλος III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφος I. Merc. Cond. 9. 664.
εὔπλοιαν I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
εὖν εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐστομία I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυθάκοντα Edd. ἐμπυθάκοντα II. Lexiph. 13. 336. vd potius 340.
εὔρεμα P. εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὑρημα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὐρίθη marg. *Alw.* εὐρίθης II. Amor. 1. 397.
εὐσάβιος I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐχήμως. Edd. male εὐχημόνως III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὲς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 75.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ *l.* εὐπρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 346.
εὔυδρος *f.* ἔνυδρος I. Herm. 25. 765.
Εὔφορβος γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορίαν II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῃ II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφοὺς al. ἐμφυὴς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστέω I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχέω. εὐωχεῖσθω al. εὐωχᾶτω I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφαλος II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφέστρια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεστρίδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφεσμὸς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφεσμὸν II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφιέσθω Edd. ἀφιέσθω II. Amor. 51. 454.
ἐφίκω I. Piſcat. 14. 585. ἐφικόμενον αὐτὰ δρᾶν ib. 25. 596. ἐφικτὸς O. ἐπικούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίσω Edd. ἐπίσθω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορος I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχιν᾽. ἐχίνων ſ. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχω. ἔχει al. ἔχειν al. err. typ. εἶχεν I. Halc. 6. 182. ἔξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμην] ἀντὶ τοῦ ἴσχον ἦν I. Nigr. 1. 38. ἔξεις ex *Fl.* ἕξις III. Conv. 4. 421. ἔχοι Edd. ſequiturque τρίφοι II. Aſin. 1. 568. ἔχοις al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἔχον *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχωσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἐχοῖς Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἔχων, ἔχων vel ἔχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἔχων, ἔφη II. Icar, 24. 780.
ἐψέω. ἥψων Edd. G. L. ἥψησα II. Gall. 14. 723. ἡψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πολὺν τὴν εὐλοκρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἕως I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑώλυες δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ ἡ ς'. ςάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορος II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μισταὶ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἔλθοντα πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ᾽ ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 126. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκώπτει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγιόχος II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω, ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρος. ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

Η deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* ἡ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex G. Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον al. ἰδίους *S.* ſola ὡς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ὀκτὼ Edd. ἡ ὀκτὼ II. Alex. 23. 231.
ἡδέως I. Vit. Auct. 14. 554.
ἠγοῦντο Edd. ἰδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη ſcmoula & ἐπίτροχα jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἢ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, ἡ ἵφ᾽ ὅσον τις τὸ λεῖα ταύτης παρτὸν δρέπεται, ἡ ὅτι μίσχει τῷ φάρυγγι, ἡ τούτου μηδ᾽ ἐπὶ τεσσάρων διεκτύλων μῆκος ἐκτεινομένης I. Nigr. 33. 75. ἡδονὴ I. Vit. Auct. 12. 552.
ἤδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἥδιον I. Necyom. 4. 460.
ἡδύς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδεῖ ἑκάστῳ I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθος I. Merc. Cond. 10. 717. ἤθους. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἧκον Edd. ἥκων vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλέκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. ἡ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165.
ἡ γὰρ Ἡλιάδης II. Amor. 2. 399.
ἡλιὰς II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατος I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἁλίθεος II. Phal. Pr. 5. 192.
ἧλος I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλα ἦλος ἐκκρούειν ἢ ἧλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμέρας. μίαν ἡμέραν I. Piſc. 14. 586. ἀποφρὰς ἢ ἡμέρας I. Tim. 43. 155. ἡμέρας ἄεδικος II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλειαι τῶν καιρῶν ἐδόθητο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδὼν al. ἤνιδὴ al. εἶεν, ἰδὼν I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπήτρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπτε al. μῆπτε I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἄρη I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεες ſ. Ἡράκλεις I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ᾽ Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικος Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. θάμβεσι ἅμα χειδίοις al. θάλπει ἅμα συχειδίοις I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατος *Gaſn.* θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμάσιος I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμαστὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θεάσομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θέατρον. μῆπω δὲ τοῦ θεάτρου καθαλαμβανόντων I. Tim. 49. 162.
Θεῖον pl. male θύη III. Meret. IV. 288.
θέλγηθρον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. θεὸς οὐ μηχανῆς ἐπιφανείς I. Herm. 86. 831. θεὸς ἀνωτος I. pro merc. Cond. 42. 704. θεὸς ἐ βροτός τις εἶναι φαίνῃ) I. Vit. Auct. 6. 546. σὲ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. θεὸν *Hom.* θεῶν II. Amor. 23. 424. ἢ θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ θεοὶ ſ. C. monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφραστος I. Tim. 30. 142.
θερμουργὸς] θερμουργὸς ὁ παρακινημόνος ἐ πώτολμος I. Tim. 2. 103.
θεσμὸς. θεσμῶν Edd. θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
θεσπίσω I. Necyom. 6. 464.
θεσμοφόρος. θεσμοφόρῳ] τῇ ἑτέρᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
θεσπιεῖ II. Amor. 17. 417.
θέτις. οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν Θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV, 2. 395. Θετταλὴν al. Θετταλικὴν ib.

Θεω-

Θεοφιλεῖν I. Tim. 49. 162.
Θήσω. τεθήκασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήκασιν I. Piſc. 34. 603.
Θημαμένης II. Amor. 50. 453.
Θηρίον. καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
Θῆρ. Θηρὸς Ποντίου II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμύτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. ἀ γοῦν μὰ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
Θητικὸς. ὁ τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
Διασώτης Solan. Ἀβασώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
Θλίβω. θλίβειν τοῖς οἰκέταις] ἀντὶ τοῦ, ἀβὲ τοῦ πλήθους τῶν οἰκετῶν ςυνοχωρῶν ποιῶν I. Nigr. 13. 52.
Θνήσκω. τεθνηκὼν ἀ ψόφῳ τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. εἶναι ib. XXVII. 9. 444.
Θνητὸς. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
Θολερὸς al. Θολερᾶς I. D. Mar. XI. 3. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾳξὶ καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
Θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
Θρίαμβον II. Q. Hiſt. 31. 40.
ἡ Θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
Θύλακ. Θύλακον I. pro merc. Cond. 39. 700.
Θυμέλη II. Salt. 76. 309.
Θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
Θυνοκέφαλοι al. κυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
Θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
Θυρωρίου. Θυρωρεῖν al. Θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
Θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
Θύω. Θύει χάριν II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάχχη W. Edd. male Ἰάχου II. Salt. 39. 291.
ἴακυξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῶος I. Herm. 1. 740.
ἴγνυς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδιε. τὸ Ἴδιος ὁ τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδικὸς al. ἰδικὸς I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρῶσι. ἰδροῦσιν Edd. ἁλίφυσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἰδρῶσι. ἰδρώσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερείων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
Ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἱκαρομένιππος II. Icar. 1. 751.
Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν δὴ Ἱκαρος II. Icar. 3. 754. τὴν δὲ Ἰκαρίαν τοῦ γεωργοῦ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκνέομαι. μὴ ἄρασιν ἄρα ἱκοίμην II. Salt. 5. 270.
ἵκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἵκταρ ἐμιμήκας II. Lex. 21. 346.
ἴλιγξ. ἴλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἰμονία II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλέφαρον Edd. τὸ βλέφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
Ἰπποτοὸς I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης ὁ φρονιεῖ III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ἐς πυθέσθαι τ ἵππου I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἱσᾶσι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἴσῃ δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδαίτας Edd. ἰσοδαιστὰς Solan. ἰσοδαίτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδαιστὰς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μητόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὸς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἰσος τ πὰς II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἴσιον II. Jup. Conf. 16. 638.
ἰχαιμῶν I. Tim. 46. 160.
ἴχμυτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμώτατος II. Icar. 30. 788.
ἰὼς τ Ἰωσηφ αἰνιττεσθαι μοι δοκεῖ III. Column. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρᾶς II. Demon. 40. 389.
καθενδήσαιμι vide notam III. Conv. 47. 450.
καθενδυκαθεῖν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. καθῆσο II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθεῖτο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθῆκεν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίσταμαι. καθιστάμεθα Edd. κ—ώμεθα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τε I. Tim. 20. 130. καὶ al. καινὰ ib. 2. 103. καὶ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. καὶ in al. deeſt ib. 1. 389. καὶ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. καὶ Guj. & Geſn. conjiciunt κἂν II. Par. 49. 874. καὶ al. τὸ I. Prom. 20. 203. καὶ al. ἢ καὶ ib. 2. 26. καὶ — Ἀνδρείδης I. Tim. 30. 142. καὶ ς I. Cont. 8. 500. καὶ ὅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. καὶ ταῦτα itaque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινὸς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὴν al. κοινὴν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὸς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Aſtr. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καίτοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. εἰς ὃν καιρόν τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
καίω. καομένης al. καιομένης I. Sacr. 5. 530.
καίω. κάειν P. male καεῖν S. καίειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκλῳ Edd. pr. κακὼ III. Ocyp. p. 673. κακιγραφία I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλίαι II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄνομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
καλαμῶν. καλάμου al. καλάνου I. Nigr. 2. 41.
Καλαῖσιος emendatum pro Καικίσιος Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαυροψ. καλαυροπὰ al. καλαύροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλεῖν. κάλει αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

καλ-

Καλλιὼς ἡ Μοιρῶν II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιφρύη I. Nigr. 26. 65.
Καλλιθόης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. καλοὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιω Edd. male καλλίον & ἱμασιωτῆρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλοσδὲν II. Asin. 24. 593.
κάμακι III. Navig. 6. 252.
Καρικρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καρυάτους I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηρῷ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπὸς. λάπτειν ἢ ἀναθυμιώμενον καπὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καρεῶτις II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρυδαρίου. καρυδαρίῳ Edd. καρυδαρίῳ II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. οἴκοθεν εἰς τὴν Καρίας I. Herod. 1. 832.
καρπίου. καρπιμύου II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρρῳ II. Aftr. 29. 373.
κάρχαρῳ II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσίστιον II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μαίωτιν al. ἐς Μαίωτιν I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπατείαν II. Icar 14. 769.
καθαιρῶν. καθαιρέσεων al. καθαιρέσεων I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγιλάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγιλᾶν τὰ Edd. καθαγιλᾶντα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγιλάσεσθαι al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγνίσεων II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καθαγιγνώσεως Solan. καθαγιγνώσεως Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατάγνα τῇ πρώτῃ I. Tim. 48. 161.
καθαγνιτεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καθαχθεὶς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καθαδύσαζ al. καθαλύσαζ I. Nec. 20. 483.
καθαδῶ I. Merc. Cond. 27. 686.
κατάφορτος] καθαπλίστος , καθαρχομένῳ I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμβάνω. καθαλαμβάνομεν al. κατιλαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλύω. κατέλυξε recept. pro κατέλιξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείπω. καθαλειπόμενον al. καθαλειπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλέλειπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατέλειπε ex W. κατέλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείπειν rescriptum , καθαλιπῶ Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καθαλοῦν I. Piscat. 10. 578.
καταξυραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπλαξις Solan. vult κατάπληξις III. Philopat. 4. 589.
κατάρατος I. Pisc. 1. 570.
καθατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθατρυφῶντα ἐ φάρμ II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφάγω. κατίφαγον al. κατέπιον I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀμφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημένος III. Conv. 47. 450.
κατέχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατέσπασεν II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχον ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαι I. Pisc. 22. 591. κατηγορίαι Edd. κατηγορῶσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὲς. κατηφεῖ mallem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατέπτυσμαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. καυσώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρίς. περὶ τὴν Καφηρίδα II. Jup. Trag. 15. 659.
καλιὴν admiſſum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κεμμάλιον al. καμάλιν I. Prom. 4. 29.
ὁ Κῆν I. Scyth. 11. 872.
κεῖμαι. ἵνα οὐ χρῇ κέκαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσον. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφον. κελύφη al. κελύφινα II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατίου II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. κενοδοξίαν I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. κενοδοξίαν II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδος III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ὁ Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραινὸς. κεραινὸν ὁ τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκύον II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ἕ τί περ τὸ κεφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιωδῶς ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἑκάστου ἔστι III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὴς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλίον. κεκηλημένοι jubente Solano , Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίσσηρις. κισσήρεως al. κισήρεως I. Jud. Voc. 4. 86.
κὴρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κίρκιρον II. Jup. Trag. 18. 663.
τὸ τῶν κηρύκων ἀγῶνα III. Mort. Per. 32. 353.
κιβάτιον. ἤν τι κιβάτιον] ἂς ἐπὶ τῇ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γέγονε I. Tim. 3. 106.
κιβωρίου II. pro Imag. 14. 472.
κιναίδους I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Asin. 40. 608.
κίφη I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσε ex emend. Solan. ἔκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένου al. κλαθμυρ. I. Herm. 23. 761.
Κλειτάρχῳ Edd. Χρήματα Prism. Κραταίθλῳ Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλεινίᾳ I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρᾶτα v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλιῖθρα ex emend. *Solan.* κλιῦσρα Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλιτίας. ὁ τῦ Κλιτίυ I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλιτὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλιτῦ. ἡ γὰς Κλιτῦα I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλιτικὸς al. κλιτικὰς I. Prom. 7. 35.
Κλιτόριτ. *B.* Θελπρτ I. Catap. 9. 630.
κλήζεται *Guj.* κλητζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κλῆρον. τῷ — κεκλημένῳ I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνιστῷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνιστᾶν I. Prom. 19. 202.
Κόθ I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινὸν εἰρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab.* vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακυλικὸς. κολακυλικότερος *Fl.* κολακικότερος I. Pisc. 34. 603.
κολακεύων ὡς πρὸς τὸ μειρᾶν I. Necyom. 13. 474.
κόλαβος κολάβους al. κολάμυς al. κολάβας al. κολάβους I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλπῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλπους II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύνθη. τ' κολοκύνθης al. ἡ τ' κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδ II. Icar. 12. 765.
Κολοφῶνι Edd. Καλαφῶνι II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλτ. ἐς τ' κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομοῦν Edd. κωμᾶν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῆ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωλικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. κομψὰς male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλ I. Prom. 10. 193. κόνον II. Q. Hist. 34. 45.
κοπταφόρος emend. *Solan.* al. κοπτοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philops. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8, 500.
κόρυζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μιμωμαμένη ϵ μυκῶσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόρυβ. ταῦτα Κορυβᾶν τινὸς III. Philops. 3. 32.
κόρ. εἰδὲ ἐς κόρον τῦ φωτὸς δεχόμενοι II. Alex. 16. 224.
Κορύθας. φίλος Κορύθαλος I. Tim. 41. 152.
κορυβαντιᾶδης. κίνημα κορυβαντιᾶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύθων ἐδόντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότυ I. D. Mort. XI. 3. 378.
κότ III. Philopat. 18. 604.
κοτυλη̃ν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κυράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίως I. Vit. Auct. 20. 559. κυρίᾳ II. Gall. 20. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κφανον II. Q. Hist. 3. 5. σωτριβόντες τ' κρανίον I. Cont. 5. 496.
Κράταν I. Pisc. 19. 589.
κρέας. κρεῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἄρτια II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεπίδ II. Q. Hist. 15. 21.
κρητὶς I. Necyom. 16. 479.
κρησφύγετ I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὁς Κρονίδ I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνου II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν I. Prom. 3, 187. τ' ἐπὶ Κρόνου βελῆς ἦν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούισκ I. Pisc. 10. 579.
κρότ πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμενον *Gesn.* κρυπτόμ I. Merc. V. 291.
κτάομαι. διωτικῶ κεκτῆσ τ' φόβον I. Jud. Voc. 2. 84. ὡς τοὺς κεκτημένους II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ. ὡς εἰδὼ ἴσον κύαμον I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυδις πτης Edd. κυδῆς. II. Salt. 13. 275.
κυκεὼν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυρατογὴ. κυρατογὴν Edd. male κυρατόδη I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρ II. Demon. 53. 392.
κῦτ sic *Fl.* κῆτ cetera II. 1. Ver. Hist. 31. 98.
Κυνωρία. κυνωρίαν Edd. Κυνοσουρίαν II. Icar. 18. 773.
κόφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελίδους II. Lex. 1. 318.
κύων deest in al. in quibusdam αὖων &c. I. Pisc. 48. 615. ὁμοίως γέ σοι τ' κύνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Pisc. 7. 576.
κωλυσιεπόρθους Edd. plurimae κωλυσιεπόρθους II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸς. τ' κωμικὸν] Σημαίνει τὸ τῦ Ἐπικούρ λιδ I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδῶν I. Pisc. 14. 589.
κωτη. τῇ κώτῃ I. Catap. 19. 641.

A.

Λαβὼ I. Herm. 73. 815. λαβάς τινας II. Icar. 10. 763.
Λαβύρινθ. ὁ λαβύρηθ ἐπίκλην III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγωὸς I. Pisc. 34. 603. λαγὼς διπλᾶν ἄγκων ζῶσι I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ διπλίσι κίκκῃ ib. λαγὼ βάσ ζῶν ib.
λαθρηδὸν III. Calum. 21. 151.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
ἡ Λακεδαιμονίων τυς II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λάλ. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἴλλαβε Edd. ἴλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λίψῃ O. λάψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμνα I. Tim. 20. 130.
λαπάσσω. λάπτειν. Gren. λάπζειν I. Pisc. 48. 616. λαλαπάσσ, al. male λαλαπίσσ I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάφρων II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λίληθε O. λίληθας I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λὰξ πατησας II. Lexiph. 10. 336.
λάσιθα III. Conv. 1. 418.
λάρ I. Tim. 12. 121. λάρ al. λάβραξ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Asin. 27. 596. λαφύσσω. ἡ λαφυσσήθρ]

ἀντὶ τῆ λαφύσσειν ἐ ξυντελεῖν ϖρὸς χαρὰν ϖρῶ. I. Tim. 17. 128.
λεβάδια I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων f. male λέγον I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλεγεν III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex Fl. λέγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγοι Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγοι III. Pſeudol. 7. 169. λέγοντας I. Piſc. 42. 610. πρὸς τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτουργία II. Salt. 79. 310.
λείψασα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 849.
Λεσβώνακτ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ϖρὸς σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσειν. λεύσουσιν Edd. λεύσειν II. Amor. 23. 423. λεύσουσι apud *Homer.* λεύσουσι I. Herm. 33. 775.
Λέυδα I. Prom. 17. 200.
Λεμνιάς. Λεμνιάδων ἴρις II. Amor. 2. 399.
πάνυ λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρῶ. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τῦ ὕδωρ, εἰ μὴ μόνον ψόφῶ ϖοιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ὦδὴ κ̀ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιβοδολεῖν I. Piſc. 10. 578.
λειμῶν. χύτραις λειμῶντος III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὸς. λιπαρὸς al. ἁλιπαρὸς I. Herm. 24. 763. λιπαρὸς Edd. pl. ἁλιπαρεῖς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Aſin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγῶ I. Tim. 43. 155. ὁ λόγῶ Cl. f. f. Wheſten. conjicit ὁ λόγῶ III. Herc. f. 84. λόγῶ al. τρόπῶ I. D. Dedr. XIV. 1. 239. τὸ τῦ λόγου II. Alex. 9. 217. τῦ λόγου al. συλλόγου I. Piſc. 4. 574. τ̀ λόγων al. τῦ λόγου I. Merc. Cond. 2. 654. λόγους Edd. λοιποὺς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ὦ τοὺς λόγους P. ὅτος ψόγος I. Piſc. 32. 600.
λυθῆναι II. Jup. Trag. 28. 674.
λυπᾶς II. Q. Hiſt. 56. 65.
λύχμια Edd. λύχνια III. Philopat. 10. 595.
λυχνοῦχος lucuſum II. Gall. 33. 750.
λύωμαι I. Piſc. 52. 619.
λύωμῶ. λυσεῖε δ̀δρα ϖανυχίσαν II. Amor. 31. 431.
λῶῖ χρὼν II. Gall. 11. 718.
μᾶζα Edd. ζύμα vult *Gron.* III. de Dominno. 201.
μαθεῖν I. D. Mort. I. 1. 328.
Μαιμάκτῶ I. Jud. Voc. 7. 90.
μάκαιρα, μάχαιρῶ II. Tox. 15. 523.
μάχῶ. τῆ μάχῃ II. Gymn. 35. 916.
μαιτυδίνης al. τυρβουρύχος I. Piſc. 14. 584.
μᾶλος I. Herod. 5. 836.
μαντὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.
μαγγανεύω I. D. Deor. 206.
μάγειρος συλοπάκτης III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μαστῶν Solan. II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μίμημα al. ὦ μίμημα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μαχαιρίου παν I. Herm. 71. 814. παν μαχαιρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὸν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακρὰν. μακρὰ al. μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν al. μακρὰ I. pro Lapſ. 2. 727.
μάλθακ II. Alex. 25. 234.
μανοδρυγόμας. ἐκτὸ μανοδρυγόμα I. Tim. 2. 103.
Μανδράβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. εἰ μάθετε al. ἂν μάθητε &c. I. Piſc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένους. Edd. male μαντεύεσθαι II. Aſtr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτύρομαι. μαρτυρόμεθα II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. αἰκόθεν ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχάλη. ἴτερος μαχάλη I. Vit. Auct. 7. 547.
ἐκτὸ τῆ μάχῃ Edd. III. Macreb. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μεγάρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. οἷς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μᾶ I. Nigr. 1. 39.
μείζονί γε ϖ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ὁ πλέον ποιεῖ I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. ἢ τύχῃ μειζόνως al. αἰ τύχοι μειζόνως I. Merc. Cond. 12. 668.
μειδιᾶν II. Aſtr. 13. 366.
μειδιάσαι I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ὃν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μείλας. μείλασας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μειλίχῳ III. Conv. 31. 439. ejus λύσις I. Sacr. 1. 526.
μείλια. ὕδωρ μέλι Ἑπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μειλιττόμενα mire variat I. Prom. 5. 189.
Μίλητος emend. pro Μίλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μειλίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μειλιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μείλλω. ἐμελλε Edd. ἐμείλλω III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμείλησας al. ἐμείλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μείλος. μειλῶν al. μηλῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. inſertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ κ̀ O. μὲ ὃν κ̀ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μ̀, ἃ δ̀ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μένιππος I. Piſc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένουσιν al. μ̀ ὄσιν. μείνας δ̀ II. 2. Ver. Hiſt. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μεσημερίζω Edd. male μεσημεριάζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μέρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος συνδιαπραττόμενον I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τῦ ὅσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ὦ τῇ μέρει I. Piſc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσαστέγῳ III. Cronoſ. 18. 400.
Μεσορὶ emend. pro Μεσυρὶ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσοισι al. male μέσοισι I. Piſc. 41. 609.

μεταλαμβάνει al. μεταλαμβάνοι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεθαρμοσθέω. μεθαρμοσθῆς Edd. male μεθαθῆς I. Herm. 84. 829.
μεταξύ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεθιστάω. μεταστιλπόμενος II. Phal. Pr. 6. 192.
μείτειμι. al. μόγις ὦσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενίδυσε I. Necyom. 16. 478.
μετήχομαι. μετελαυνέων III. Fug. 22. 376.
μετιωρίζω. ἀφ' ὑμῶν μετιωρίζομαι I. Tim. 54. 170.
μετιωρολόγος. μετιωροφιλόγους] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετιωροσοφιστής I. Prom. 6. 33.
μειτουκέω. μειτουκέσομεν al. μειτουκήσαμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μείτουκος. τοὺς μειτούκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
οὐ γὰρ μίτακός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτιον editum pro μετιέναι II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῷ μήτρᾳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μειτρίαν II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μὴν Edd. vulgo μὰ II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσας v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὰ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μὴ & μᾶ confusa I. pro Lapsi. 2. 726. μὰ & μὴ I. Herm. 48. 789. μὰ οὐχὶ πρόσεστι II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat sexcentics. μὴ δὲ πάσχει al. μηδὲ πάσχει al. μηδὲ πάσχοι I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδέ τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὰ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὸν χορόν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίᾳ II. Q. Hist. 30. 40.
μηκέθ' & μήθ' I. Tim. 38. 150.
μήκωνι II. 2. Ver. Hist. 33. 128.
μηλόβοτος κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μιν. III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. ᾧ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήνιγξ. ὑπὸ τὴν μήνιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηρίον. μηρία] insertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς κατακοπῆναι III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μήσαρχος II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχαν. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopsi. 29. 55.
μιαιρὸς. μιαιρὸν al. μιαρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίθρης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. ὦ μικρὸν ἀποπάτημα I. Merc. Cond. 4. 712. μικρῷ al. male μικρᾷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινύας μόνος II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρίων I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα. III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μιτᾶς. μιτᾶν τρίχας sibi mire variat I. D. Mort. X. 9. 371. ἓξ μιτᾶς ἑκάστην II. Jup. Trag. 25. 670.
μιτρωθῶ] ἀντὶ τοῦ κατὰ μιτρώθω III. Dea Syr. 6. 454.
μνημοσύνου. μνημοσύνοιν al. μνημοσύνοιν I. Prom. 8. 192.
Μνησαίχμος II. Gall. 4. 708.
μόγις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι μόλις ἢ κοινῶς I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα ἔξω τοῦ νόμου τὸν Μαρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μόν I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἔντιμόν τι βαρύτονον] I. Cont. 11. 504. μόνε Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ἂν μόναν I. Halc. 1. 176.
μονάδες II. Q. Hist. 1. 2.
μόνας al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῶν μυστικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσυργία I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapsi. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μέλη II. Phal. Pr. 8. 195. μελῶν II. Icar. 7. 758.
μυπίσμους. μυπίσμοιν ἐγκύτιον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρόλαον I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτον II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Pisc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστικὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίουσι al. νέουσι I. pro Lapsi. 6. 733.
ναυάδης II. Q. Hist. 23. 32.
νάπυ II. Asin. 47. 615.
νεόσαβος I. Sacr. 3. 528.
νευτικὸν. ἐναυτίον al. ἐναντίον I. Nec. 4. 461.
νεωλὸς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεωνιόσται III. Pseud. 19. 176.
νεῦρος & νευρὰς confusa III. Meret. X. 308.
νέφελος I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεφρικὸς. νεφρικοὶ ἀλόγιστοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεφρὸς εἰ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεφρόν τι ἄκρον παιδίον III. Nav. 19. 261. τὸ νεφρὸν ἀλφόν I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεφωμαντεία I. Necyom. 1. 455.
Νεμέᾳ ἐπὶ τόπου II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέντης I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τὸ νεογνὸν pro νεογνὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία II. Phal. Pr. 3. 190.
νέος τις II. Lex. 1. 317. νέον restitutum ex W. Fl. νεῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεφέλαι I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία restit. pro τῇ ἰδίᾳ Edd. II. Amor. 42. 444. νὴ τὸν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρεὺς. Νηρεῶν al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νῆσος additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθορᾶσθαι II. 2. Ver. Hist. 6. 74.
νήφω. νῆφε δ' ἐμέμνητο ἀπιστῶν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deest in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικᾶν. νίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νικηφόρος al. male νικυνίος I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. καταφόρου &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τὴν νικὴν ὁμοίαν II. Par. 34. 862.
Νικόστρατος II. Q. Hist. 9. 12.
Νίκων. καὶ τὸ νίκην ἴσχει πλάκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενίμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζον Edd. ἐνόμιζεν II. Astr. 25. 371.

νόῳ. τῷ νοῦ al. νίκ I. Nec. 1. 456.
νύκτ. ἐπὶ νύκτα ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νυμφῶς. νυμφῶν al. νομεῦν II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Piſc. 23. 593.
νυξ. μέσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ὑδὲ νυξ II. 2. Ver. Hiſt. 12. 112.
νυθὸς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμοι & νάνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξιναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις reſtit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενοκτονίαν I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Piſc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μοίγνυτο al. ξυναυαμίγνυτο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνει. ξυνεπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Piſc. 48. 615.
ξυρᾶσι. ἐξυρημβῶν al. ἐξηγυμβῶν I. Sacr. 14. 537.

Ο.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens inſertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημόνακτ edidi pro ὦ Δημόνακτ II. Dem. 30. 386. ὁ γὰρ αὐτὸς al. ὑ γὰρ αὐτοὶ al. ὑ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὲ forſ. ὧδε III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hiſt. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ reſt. pro τῷ μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. τῷ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* fruſtra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τοῖ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτε al. τῷ al. πᾶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. ἢ πάντων Edd. ἢ πάντων III. Cyn. 13. 546. ἢ reſtit. pro ἢ III. Pſeudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. 8. 466. εἰ δὲ ἐ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. ταῦτα reſt. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. ἢ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῇσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὁβολὸς. ἕνα ὁβολὸν ἴχοιτας ἥκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὁβολὸν Φέρουσις II. de Luct. 10. 926.
ὁδοιπόρ. ἂς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιτόροι παναθήναι I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὁδυρμὸς al. ὁδυρμόνε I. Sacr. 15. 539.
ὁδυῶ. II. Phal. Pr. 10. 197.
ὁδύνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὁδόνῳ II. Aſin. 42. 610.
οἰκίαιν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκιότης I. Sacr. 10. 534.
οἰκίτης. οἰκίτλω. O. οἰκεῖον. recte *Solan.* οἶκόθεν I. Piſcat. 26. 596.
οἰκεῖα. οἰκηθείη al. οἰκιοθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομεῖν. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι πῶς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσαις Edd. οἰκοδομήσαις II. Q. Hiſt. 51. 62.
οἰμωγὴ. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δ' ἐγ I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν *Coll.* οἴονται φασὶν II. Q. Hiſt. 5. 6. ὄμην al. ὄμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴηται al. οἴονται I. Tim. 25. 138. οἰηθῆς Edd. male οἰηθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τι F. οἷόν τι I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τι al. οἴονται I. Cont. 22. 519.
οἰσύϊνος vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυΐνης II. Q. Hiſt. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλώδη. I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὄκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμεῖος III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλος al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον ἂν ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *f.* ὅλος I. Cat. 11. 633. I. pro Lapſ. 5. 730.
Ὄμαντα. Ὀμαντῶν emend. pro ὁ Μάνων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 2. Ver. Hiſt. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τῶν φλὼς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῷ Ὁμήρῳ ῥῆτος III. de Domo 17. 260. ἐν ἀρχῇ τῷ Ὁμήρῳ ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὸν Ὁμήρου ἔκθεσιν II. Aſtr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλος II. Aſin. 37. 605.
ὁμογύρων al. male ὁμωγύρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὅμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς οὐχ ὅμοιος II. Q. Hiſt. 18. 271.
ὅμοιον, ſed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίως al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὅμοιος I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμοφυίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνόμοι an ὀνάμοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀνείμην al. ὀνειμῶν al. ὀνείμω I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hiſt. 41. 54.
ὄν. ἑκατέραν οἱ ὄνοι II. 1. Ver. Hiſt. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λίονθ' ὁδὸν I. Herm. 54. 794. & 795. σὺν τῷ ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυκόν. II. pro Imag. 20. 500.
ὄπιε Edd. ὄπτιε II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅπου τότε I. Piſc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγυμνος I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος. τὸ ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 1691.
ὀπτὸν. ὀπτὸν κ' ὀπτὸν I. Vit. Auct. 21. 561.
ὀποσάπυς. ὀποσάπυι. τὸ ſonchus ſin II. Gall. 9. 716.
ὁπότε II. Q. Hiſt. 53. 63.
ὁπότε Edd. ὃς ποτὲ *Toll.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὃ πρότερον al. καθ' ὃ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὄπτα al. ὄπτου I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ἀπτομένων al. male ἀπτωμένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ἀπυιες al. ἄπυες II. Alex. 50. 255. ἄπυιον reſtit. ex Fl. ἄπυον al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ δ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. οὐχ ὁρᾶν forſ. οὐχ ὁρᾶν III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾶς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὁρᾷ σὺ δὲ al. ὁρᾷ δὲ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρᾶν μὲν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. ὡς τὸ πρόσω ὁρᾶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ὁρᾶμεν ſic Fl. ἱσταμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἔγὼ δ' ὁρᾶν ταυτὶ II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντες Graev. ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργὴ. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
τὴ ὀργίλων ἐπιόδους III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὁριοπολέω I. D. Deor. XX. 7. [illegible].
ὀρθῶ. ὀρθίαν deerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὁρίζεται I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πλαγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὁδὸν Geſn. III. Fugit. 30. 382.
ὁρμὴν I. Piſc. 47. 614.
ὁρμιὰς ſcilles emend. pro ὁρμισκίλες III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θρὶ ων al. ὀρνιθοθηραν I. Halc. 8. 184. ὄρνιν al. ὀνειραν I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 458.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχηστὰς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομανίσκοιλα reſtit. pro ὀρχηστομανίσκοιλα II. Salt. 85. 315.
ὀρχηστὸς. ὀρχηστύν τε Edd. ὀρχηστὼ τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. οἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν S. ᾧ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾗ I. Prom. 16. 200. ἃς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημέραι. ὅσαι ἡμέραι J. I. Nigr. 20. 58.
ὅσ῾ I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον τῷ αἰχμῇ al. ὅσων τῷ αἰχμῇ ib. VI. 1. 217. ὅσῳ Edd. ὅσου II. Phal. alt. 2. 202. ὅσου Edd. pro ὅσου III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ὃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ἀλλ' ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὁσσαπερ, ὅπερ & ὅπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσσαι Edd. male ὅσσα II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀσφρακίζομαι. ὀσφρακίδαι I. Tim. 30. 142.
ὄσφρακον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέρεται I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ἔδει III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτ῾ ὅτε al. ὅτι al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὄττικιν Solan. ὁ, τι κεν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὁττοῦ῾ ἢν ϵ κἀκοῦ῾ II. Q. Hiſt. 22. 30.
ὅ al. ὅδε I. D. Deor. IV. 1. 208. ὅ al. ὅδε I. Jud. Voc. 11. 96. ὅ τι forſ. ὅ II. Adin. 30. 599. ὅ μὲ τι] V. μὲν (μέντοι). I. Tim. 6. 112.
οἰδμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
οἰδὶ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. οἰδὲ Edd. οἶδε II. Jup. Trag. 19. 664. οἰδὲ ὅ τι & οἰδὲ ἐν I. Vit. Auct. 6. 545. οἰδ' Edd. οἰδὲ II. Amor. 37. 439. οἰδ' ὅσα emend. pro οἰδέ τι III. Calumn. 25. 156.
οἰδὶς I. Cont. 6. 497. οἰδὲν τῷ ὅτου II. Jup. Conf. 2. 627. οἰδὲν πρὸς Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. οἰδὲν D'Orv. veriſſime μοιδὲν III. Epigr. 20. 680.
οἰκέτῳ῾ III. Adv. Ind. 20. 115.
οἰκεῖς. ἔξω τῆ οἰκεῖ ἔτι Edd. ἔξω τῇ οἰκεῖ ἐτι I. Herm. 77. 820.
οἰκεῖς III. Meret. XIII. 315.
οἰκεῶν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
οἴμοιν al. ἰμασιν I. D. Mort. V. 1. 344.
οἵ al. τοιοῦ I. Jud. Voc. 6. 89. οὗ ex L. ὃ τοῦ Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. οἵ ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
οἴρῳ recept. ex O. οἰρῷ Edd. III. Nav. 13. 257.
οἷς. οἷσπερ καθηται τὸ ὅτου &c. III. Calumn. 5. 131.
ὅτ῾ I. Tim. 55. 172. ὅτ῾ Edd. ὅτου I. Herm. 3. 855. ὅτ῾ al. ὅτους I. Tim. 48. 161. ὅτ῾ δὲ Geſn. emendat ὅτοις δὲ II. Par. 49. 874. αὐτὸ Edd. αὐτὸν ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῦ πατρὸς ſic Fl. rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τουτῶν II. Gall. 17. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλῆ] τοῦτο deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 312. ὅτου δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ἀπὸ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ἢ ταῦτα an εἰ τὰ αὐτὰ rogat J. F. R. II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. Solan. vult τοιᾶς II. Imag. 13. 472. ἰδὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τοῦτος Edd. pler. αὖτος male II. Amor. 21. 421. ὅτου Edd. omnes. ὅτ῾ melius eſſe Solan. conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὅτους ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὅτους ex emend. Solan. Edd. ὅτ῾ II. Alex. 11. 219.
ὄχ᾽ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὀφθῶ. II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῦ ὀφθαλμοῦ al. τῶ ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καὶ μου ἐκ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὀφθαλμοι al. ὀφθάλμοι I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὸν ὀφθαλμὸν κατακλασθῶ῾ II. Icar. 15. 770.
ὄχνον I. Herod. 5. 836.

II.

παιμφώτων. II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παλαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάλῳ῾ Edd. πάλῳ῾ II. Amor. 15. 413. σὺν πάλῃ I. Sacr. 1. 525. πάλῃς Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδίᾳ al. παιδίαις I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδῶν Edd. plerique παιδὸν II. Salt. 23. 281.
παιδία Edd. παιδία Marcil. ſecte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδιὰν II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία B. τ' παιδὰ I. Cat. 8. 630.
παιδοτριβῆ] παιδοτρίβους, ἀλείπτας, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. ἄλλο τοῦτο πάτταλον I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλαίθη I. Piſc. 41. 609.

παλάθας τ' καρικᾶν I. Vit. Auct. 19. 559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17. 19.
παλαιᾶν Edd. πάλαι II. Amor. 34. 434.
πάλιν pro πάνυ II. Asin. 43. 611.
παλλακὶς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36. 778.
ὁ Παν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
κἀν τῷ Παιδίου ἴσῃς II. Imag. 13. 472.
τ' παιυδαμώσια ὄνειρον II. Gall. 5. 710.
πάντως I. D. Mort. X. 13. 376. πάντως al. πάντων vide notas I. Pisc. 13. 583.
πάνυ II. Par. 3. 838. πάνυ, pleraeque πάντυ II. Alex. 20. 228. πάνυ μ' ἐν II. Jup. Conf. 2. 628. πάνυ Marc. τοῦ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ insertum III. Mort. Per. 33. 355.
παρὰ al. βαδὰ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13. 411. ὦ Δὶ al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confusa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hist. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ S. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. ὦ Δὶ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτῇ II. Tox. 32. 541. ἢ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ ὦ Δὶ τοῦτο ἔφη II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ἄκλαυτα I. pro Lapf. 2. 726.
ὦ Δαφνία I. Pisc. 30. 599.
παράδυσον. τὸ ὦ Δαΰσιον I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παράγγελμα II. Jup. Trag. 21. 665.
ὦ Δαῖος II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
ὦ Δρίων I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παρὰ restitit pro ὦ Δὶ III. Pseudol. 27. 184.
παραμένω ἐμοὶ εἶναι al. ὦ Δαμένη σοὶ εἶναι II. Q. Hist. 5. 6.
ὦ Δρίων. παρίωνα III. Saturn. 9. 392.
παραπίπτω I. Pisc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
ὦ Δρακλείδη. παρακαθισάμενον al. ὦ Δρακλείδην I. Pisc. 12. 580.
παρομολόγει. παρομολόγησα I. παρομολόγησε I. Nec. 8. 466.
παρανομία I. Tim. 2. 103. ὦ Δρανομίαν τὴν γυναῖκα III. Navig. 45. 278.
ὦ Δρίων I. Pisc. 9. 577. ἡ ἐμὴ ὦ Δρανόμη I. Cat. 4. 610. ὦ Δρανόμη I. Tim. 53. 175.
ὦ Δρακλείδου I. Pisc. 6. 575.
παραπλεῖ I. Pisc. 9. 577.
παραλογίζη I. Catap. 4. 625.
παράλλου τοῦ II. Abd. 6. 164.
παραμυθοῦμαι III. Epist. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Δρόμου. ἡ τέχνη τοιοῦτον παρεισαγόμενον I. Tim. 45. 158.
παρεῖσι I. Herm. 27. 767.
παραπαλλάμενος παραπαλλόμενον al. παραπαλόμενον I. Herm. 21. 769. παραπολῆται al. παραπόλυται al. παραπίλλονται I. Nigr. 13. 52.
ὦ Δρυγία II. Icar. 1. 781. ὦ Δρυκλῆς II. Q. Hist. 24. 32.
ὦ Δρυεῖον. ὦ Δρύσιον v. notas III. Nav. 5. 252.
ὦ Δρτέθημι I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὸ II. Amor. 33. 433.
πάρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187.
πάρειμι, ἐ παρὼν II. 2. Ver. Hist. 25. 123. παρὼν εἶναι νῦν III. Dem. Enc. 43. 522. ἐ παρόντος ὑποθέσεως II. Q. Hist. 6. 8. παριστέον al. προῃρῆσθαι I. Merc. Cond. 42. 702.
παρέλκω. ὡς τῷ παρέλκοντι II. Amor. 25. 425.
παρεξίσημι. παρεσκεῦ Palm. παρεξέσκευ II. Imag. 14. 473.
παρέρχομαι. παρελθόντα I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμέω I. Herm. 51. 792. I. Pisc. 19. 589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Pisc. 10. 578.
παρέχον forsan παρέχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμενον an παρεχόμενον II. Tyran. 18. 155.
παρθενεῖον. ἐπαρθένιον εἰς χαλκοῦν τινα Ἥλιον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίσημι. ὦ Δρισαμένῳ II. Icar. 17. 772.
Παρμένων, vulgo Παρμένων III. Meret. IX. 302.
παρομία ἐς τοὺς διλόγους I. Somn. 9. 13.
παροχέομαι. παροχεύμενον al. παροχοίμην τε I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχευόμενον II. Tox. 24. 533.
πάροχος I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βώσας III. Macrob. 8. 213.
παρρεῖν. οὐχὶ παρρεῖς I. Cont. 14. 510. πεπαρρήσιαται Solan. pro πεπαρρήσιται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male πᾷς III. Nav. 26. 265. πάντος al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῷ παντὸς πλεῖστον III. Char. 29. 634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Bas. I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάνυ τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα ἰδίᾳ III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντως I. Pisc. 35. 604. πάντος Edd. πάντες Gron. III. Cronos. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. παντᾶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forsan παισὶ II. Astr. 1. 360.
πάσσω. πάσῃ in al. deest II. Q. Hist. 13. 18.
παχὺς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχος. πάχη al. πάχει I. Cont. 2. 492. πάχους, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάχη al. μὲν πάχη I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. ὃς ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σου al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷον I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάττειν τὸ II. Gymn. 2. 885.
παύω. ἔπαυσε al. ἐ ἔπαυσε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα βάλτιστε χρυσολαμπῆ II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Pisc. 26. 596. sed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipf. 4. 236.
πεδοῖ κατάβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζὸς ὅτε πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πείσας al. πείσει I. D. Deor. XX. 9. 260. πεποιθὼς Ὀτα al. πεποιθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείσθημεν Solan. ἐπεπόθημεν II. Tox. 59. 561. σὺ δὲ μόνῃ πείθεσθ' &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ἡ πειθομένη al. σὺν ἐπειθομένῃ I. Herm. 24. 762. πεισθέντες Edd. προδόντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πεισιανὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ὃν Πειραιῶς I. Pisc. 47. 614.
πείρασι. πειρωμένους & πειραμένους I. Herm. 75. 818. μὴν πειρηθεὶς ἄλλα ἀμείνω ib. 34. 776.

Πε-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον, πελτάριοι I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθέω I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίᾳ διδομηθῷ I. Merc. Cond. 5. 659.
πεντάγραμμον I. pro Lapſ. 5. 730.
πεπλακεσιομαδήμενος II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μοναὶ al. πέντε ἢ ἕξ I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκόντορον I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίσεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τοῦ πέρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro ὡδὶ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Piſc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
περιάπτεις al. περιαλθόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περιπλικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περργίας reſtitut. pro περιεργασίας II. Aſin. 15. 583.
περίχω. περίχονται al. ἀντίχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιχύθη al. περιχύθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιγίνομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίστημι. περιστῇ al. περιστὴν I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθέζομαι. περικαθεδοῦσαι al. περι— al. παρακαθεζόμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περικειρθῇ al. ἐκκειρθῇ I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαος an Πέρσης II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιλιχμήσατο al. male περιλιμήσατο I. Prom. 10. 193.
περμένω al. περμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
παρίμενον al. παραμένουσιν I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περνέσα III. Hipp. 4. 69.
περπέτομαι. περπετομένας al. περιπετομένας al. περιπετομένας I. Cont. 22. 519.
περράντηριον I. Sacr. 12. 535.
περσκεπὲς. περισκέπει ἀκριβῶς I. Piſc. 50. 617.
περσκιαβόντων Edd. περιεσκιαβόντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
περσῶν Edd. περὶ τῶν III. Dem. Enc. 9. 497.
περστρέψας. Goſn. παρατρέψας III. Dem. Enc. 27. 510.
περχέω II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὴν Πέρσιν δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πίτνασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθ τὴν μοῦσαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. ἡ πετρῶν Hemſt. τοὺς πέτρας I. Halc. 1. 176.
πευθὼ II. Phal. Pr. 10. 197.
πέγνυμι. πηγνύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἐπαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ὅτ᾽ ὁ τὴν πήραν ἐξηντληκὼς I. Vit. Auct. 7. 547. πήρη I. Piſc. 1. 570.
πῆχ. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκ. Ἡρακλῆς φασι ἓ πίθηκ I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελιτίρα III. Conv. 43. 447.
πινακὸς] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πίνων I. Merc. Cond. 26. 685. πίναμεν pro-πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνω ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσα II. Icar. 24. 780.
πίσιον. πισιωτίας al. πισιντίον I. Tim. 48. 161.
πίσοι ἐπ᾽ ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀνακτήσεται II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πιτυοκ. al. πιτυοκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυϊ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλατῖδας Geſn. voluit πρατῖδας II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποιεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειωθὼς Edd. Πλυσθὼς III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτίαν. μιᾶδν πλεονεκτοῦσας ἢ ἀφελίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τι I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ λίθου ἐπιπεσὼν I. D. Deor. VIII. 1. 125.
πλῆθ. πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλήθω. πλήσειεν Edd. πλυτήσειεν Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμυρίλημμα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμον I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in ωα v. in ιδα ducenda III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιον. πλυσίῳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλυτόδωρα II. Jup. Trag. 7. 651.
πλυτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτον. πλούτῳ al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τῆ Πλούτωνος C. male πρὸς τῇ Δηοῖ I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνὺξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδὼν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθ. πόθον al. Παθὼ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιὸν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιῶν φωνῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖ III. de Domo 17. 199. εὖ ἐποίησαι bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιῶν al. ποιῆσαι I. Nigr. 27. 67. ποιημένον al. ποιημένον II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσαλο III. Mort. Per. 13. 336. ποιμάρδ. an πρίαρδ III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τὸν τὸν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ὁμήρου II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὸς ἢ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἦκισα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλ. ποικίλλω Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλοτάτῳ reſtit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 311. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλλω II. Dem. 14. 381. ἐν τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλῃ al. ποικίλῃ male III. Meret. X. 306. Ποικίλλω II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμὴν. ποιμένων al. ποιμαινόντων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμ. ὁ πόλεμος κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμ. ἐπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμ. ὦν II. Gall. 17. 728.

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀνεκήρυξεν I. D. Mort. X. 7. 367.
οἱ πολλάκις al. ἢ εἰς πολλάκις I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύκλειτος III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ πρατοῦσαν II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. ἄλλοις I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ παλαιοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχειδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῶς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύουσι al. πομπευταῖς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὰς al. σπουδὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας ὑπὸ ὕδατι I. Cont. 19. 515.
ποσίαι. ποσῶν τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
ποτηρὶ II. Alex. 16. 224. ποτήριστατον al. παμποτήριστατον I. Piſc. 27. 597.
ποτήριος εἶχεν II. Alex. 16. 224. ποτήριος & ποτηρῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πότανον I. Catap. 2. 622.
ποτεία II. Aſin 49. 617.
ποτμόλιον al. ποτμολεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὰ ποτμόλια al. πρὸς τ' ποτμόλια ib. 2. 425.
πότον Edd. πότου II. Alex. 56. 260.
πόρ an πόθ; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεύς. τοῖς πορφυρεῦσι II. Tox. 18. 526.
πόσαμεν. ἄνευ γὰρ πόσαμεν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότηρ I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροκλύστης II. Lex. 7. 333.
ποτιάομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτιόρμῳ III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πουλυδεύκης Edd. πολυδεύκης III. Tragop. p. 656.
πούς. εἴσω τοῦ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τοῦ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. τ' ὄπισθεν πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόδεσι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρέξεις II. Gall. 1. 703.
πραγματεία. πραγματείας ὑπομένειν al. πρ. ὑπ' ἀμαθίας ὑπομένειν I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραττόμενα reſt. pro πράττομεν III. Charid. 23. 632.
πρίσεις forſ. πρισεῦσιν III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πραγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴς fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπος I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὀδοῦ ἴσθι &c. II. Gall. 1. 704.
προάπτειμι. προαπίτασιν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγγράφῶ al. πρυγράφω I. Tim. 51. 164.
προδιαπαύω. προδιδιαπαυμένη Edd. προσδιδ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδοκότες anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προεισὼν, Solan προσιὼν I. Herm. 15. 754.
προέλευσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 33.

προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλῶ I. Vit. Auct. 7. 547. προκαλέσῃ με al. προκεκλήσομαι I. Tim. 46. 160. προκαλῶνται pl. προσκαλῶνται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκοπος. πρόκοπον ἔχων τὴν ἄρπην I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενίῳ I. Scyth. 7. 866. πρόξενος ὢν vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προτίθεσθαι III. Conv. 16. 430.
προτονίου. προπιστικὰς Edd. πιστικὰς II. Q. Hiſt. 16. 44.
πρόπους. πρόποσι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ὅτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. ἐν μικρῷ τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὸ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομαι & προσάγωμαι II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτῶ III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάσιν II. Salt. 76. 309.
προσβιβάζω. προσβεβάζῃ Edd. priores ἐμβεβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάω. προσγελᾷ al. προσμειδᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσείκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσειμι I. Piſc. 13. 582. προσεῖναι al. προσίεσθαι I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. πρεῖόντα Edd. III. Meret. III. 284. ἐν ᾧ πρόσεισιν III. Soloec. 3. 558.
προσεπιμιστρῶ I. Merc. Cond. 29. 688.
προσεταιρίζω. προσεταιρίζεται III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 591.
προσήκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσῆνις I. Piſc. 13. 582.
προσήνεμοι. προσηνεῖλαι al. προσόψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλῶ I. Catap. 26. 648.
προσκεκοίνωκα al. προσενίκηκα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπος al. πρόκοπος I. Cat. 19. 641. πρόσκαπος I. Cont. 1. 490. F. πρόκαπος ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπατάλευε I. Cat. 13. 635.
προσσέλλω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμενος cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθὲν, al. προστιθὲν I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφορὶς II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσένεγκε al. προσπίγκαι I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον. I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Πρωταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι, προθεῖναι Edd. προσθεῖναι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότονος II. Jup. Trag. 47. 695.
πρῦργον I. Herm. 79. 823. πρῦργε III. Dem. Enc. 22. 507.
ἐν πρώῳ III. Adv. Ind. 14. 111. πρῴῳ al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωτεύς I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτείων al. πρωτεύων I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14. 111. τῷ καλουμένῳ Πρωτέως III. Mort. Per. 42. 362.
πρῶτοι lege πρὸ τῆ III. Nav. 15. 258.
πρῶτ⊙. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτ⊙ III. Mort. Per. 13. 337. πρώτως forsan πρῶτ⊙ II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτῳ P. δῆ ἂν τὸ πᾶν ἀναθῶσαι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2. 451.
πτερόν. τὰ ἄτερα ⊙ετεπλημμ⊙ II. Gall. 23. 737.
πτίτλ⊙. πτ.τλοι Edd. πλήτλοι I. Herm. 79. 823.
Πτολεμαῖον σωώσατα II. Icar. 15. 769.
Πυθαγόρα ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς an Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2. 541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πόλας Edd. πύλον III. Dem. Enc. 35. 517.
πυλὼν. πυλάσιον al. προθύραν I. Nec. 12. 473.
πῦρ ἐκ τῶ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀναλαιώτις II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρῖτ⊙. τὰ πυρῖτα συντρίψαντες II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρίτης I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τῦ τὸν Πυρρίαν I. Tim. 22. 133.
πυρρίχη. τοῖς πυρρίχοις I. Pisc. 36. 605.
πυρρίχιζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 2. 226.
πυρὸς] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πῶς δῆ ἱστορίαν intellecto συγγραφὴν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖν⊙ ἀπήμισυ τῆ ῥαψῳδῶν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 2. 249.
ῥέω I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ κωλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐρρίφη al. ἐρρίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδι⊙. ὅσον τῶ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥό⊙. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥωμιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς ἢ. pro merc. Cond. 5. 713. ὦ ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ absque ὦ I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσὸς. Σαγαλασσὼς *Spanh.* vult Σαγαλασσέως II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ἢ σάγαρις ἢ γάβρον II. Gymn. 32. 913.
σαῦρος. σαῦρον Edd. σαυρὸν II. Par. 4. 842.
σαυκοφάντιον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαμι⊙ I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ὦ θεία σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμι⊙. ἀντὶ Σαμίᾳ Ταινάρῳ⊙ II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπφὼ II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδανάπαλ⊙ I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυράδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Lapf. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τ Σεβαστὴν I. Pisc. 26. 596.
σεύζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σειληνῶν Edd. Σιληνῶν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρὴν. οὐ τῆ Σειρηνῶν μούσῃ III. Calumn. 30. 159.
Σείρι⊙. οἱ τ Σείριον κατοικοῦντες II. 2. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σεμνὰς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεῦω. ἐσεύφη⊙ I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἴδια σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρις. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σης. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σιβύλ⊙ II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in v. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυαν⊙. τὸ Σικυώνιον πεδίον II. Icar. 18. 773.
σιλληφορία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνων al. ἀλλαντοπαίπαι I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκιάρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκιάμπιες ἢ Πιτυοκάμπται II. Bis Acc. 8. 799.
σκιλιτὸς I. Necyom. 15. 477.
σκιωμαχὸς II. Alex. 21. 228.
σκιὴν. τ ἀπὸ τ σκηνῆς ἑκάτερ βέω II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίωνα⊙, al. Σκιπίωνα⊙ I. D. Mort. XII. 2. 380.
σκῆψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σοῦς I. Nec. 13. 474.
σκιοθήκαμ⊙ III. Diff. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapf. 6. 732.
σκόλυ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπὸν. σκόπει ἢ ὦ Ζεῦ] πταίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. λέγ τ σκοπιὰς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπίαζον lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκυθαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. *Hemst.* σύμη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφ⊙ II. Q. Hist. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀπὸ Σκύφου τ βάρ⊙ III. Nav. 21. 262.
σμύλη I. Catap. 15. 637.
σοβῶν I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἀνθρωπ⊙ ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῶ σοφῶν ἱππέων III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπάθη. ἱστασμῶν II. Phal. Pr. 3. 189.

σπο-

σπάλυξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπουδάζω. ἐσπουδάζετο ἀρχαῖοι I. Tim. 49. 162.
σπουδὴ. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Cont. 17. 513.
σταδίου. φάρει ἀφ' ἑξ τῶ σταδίω μίσω I. Cont. 8. 500. & masc. σταδίῳ τριχλίνῳ II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σταθμὸς II. Icar. 1. 751.
στίγμα. στίγμα ὁ δυναμένω I. D. Mort. XI. 4. 379.
στίλβω. ἐστιλπε v. not. III. Ocyp. p. 667. στίλλειν Edd. στύειν II. Alex. 11. 219.
στίφανος. τῶ στιφάνω al. στιφ. τινος I. Nigr. 32. 74.
στιγματίας I. Catap. 24. 645.
στλιγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοὰ. τὴν στοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
στοῦς II. Alin. 22. 589.
σῶμα. ἀπὸ σώματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
στρατιὰς Edd. στρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
στρατιᾶς Solan. pro στρατιὰς II. Alex. 27. 236.
στρατιωτικὸν. στρατιωτικῷ al. στράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 348.
Στρατονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
στρόλη I. Nec. 14. 475.
στρωλόω I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 715. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἐστι μόνον al. Στωϊκὸν ἐστι μόνον al. Στωϊκῶν ἐστι μόνον ib. 36. 770.
συμβόλου I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σὺ al. σοὶ I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σὺ al. σοὶ I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοὶ omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σὶ restit. pro γὶ II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῶν al. ἡμῶν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότος Edd. male συγγεγραφηκότος II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιλα marg. Alw. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκατλυμένοις Solan. συγκεκομμένοις Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκαίμενοι al. συγκεκράμενοι I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγχρότων. συμπρότων II. Phal. Pr. 4. 191. συγχρωτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκριμα I. Tim. 41. 152.
συγκρίνημα I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβάλλειν II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβάλλειν I. Catap. 4. 625.
σύμβολος. τῷ συμβούλῳ τοὺς σίας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συναγω. συναγωγὸν al. ἀγωγὸν I. Prom. 4. 29. συναστὰν Edd. συστατὸν II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συηλίσθησαν Solan. συνηλίσθησαν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναστάω. συναπάστασον al. συνάπασον I. Cat. 18. 641.
συνδιαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῦν al. συνεῖν I. D. Deor. XXII. 2. 270. καλαγιλῶν al. σωῦν κατασγιλῶν I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβέσθαι al. συναντιλαβέσθαι I. Prom. 13. 195.
σωπηρὸς. ἀγωλὸν συπηρὸν I. Tim. 35. 146.
σωσιχὴς I. Pisc. 22. 592.
σωτηρίων. ὁ συτηρῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συτήρια III. Calumn. 23. 153.
σωτηρίας II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνίστης al. ἀνίστης al. συνίστης I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίς δὶ, οἷας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνίναι restit. pro συνῶσι II. Salt. 64. 303.
συνήνυκας Edd. συνένυκας III. Philopat. 1. 584.
σωοικῇ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωοικία I. Cat. 15. 637.
σωουσίας II. Bis Acc. 11. 804.
σωτάσσω I. Pisc. 23. 593.
σωτύμπω I. Pisc. 10. 579.
σωτίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
σωτυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῷ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 16. 665.
Σύρος Edd. Σόρος volunt al. λάρος alii. III. Macrob. 22. 224. κακώσεως τοῦ Σύρου II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσπειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρίαι I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφίγγω. σφιγγίω &c. ὠδὰς II. Astr. 29. 372.
σφυστώγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφυγάω. σφυγῶντα Edd. male σφυγ. II. Amor. 12. 409.
σχιδάζειν III. Philopf. 4. 167.
σχῆμα. σχήματὰ ὀφθαλμοῦ ἐντετυπωμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲ σὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σωτολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονίων II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονίσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκος I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταπεινὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαιτοῦν I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 618.
ὦ τὼν al. τῶν ex mice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλος I. Catap. 29. 670.
ταπινῶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλὶν I. Nec. 17. 480.
Ταρτησσὸς. Ταρτησσίων Edd. pr. Ταρτησίων III. Macrob. 10. 274.
Ταϋγετος. τῷ Ταϋγέτῳ al. τὸ Ταϋγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 206. ταύρων ἐντὸς I. Sacr. 2. 528. ὁ Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. σὴς ταφῆς al. τ' ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 118.
τάφος. τάφοι τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τέχνας Edd. μάλλον III. Rhet. Pr. 1. 2.
τεῖνω vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τοῖχ⊙. τὸ τεῖχ⊙ καθῃρῶτο II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τιμαίρω I. Herm. 1. 739.
τίνυσι. τίνυε τῷ Ἡρακλεῖ I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τιτταίνω. ἐτιτταίνετο II. Icar. 8. 759.
τελευτὰν adverb. I. Herm. 67. 809.
τελέω. τελῶ al. ἰλάσῳ I. Tim. 20. 130. τελῶν ὡς ἐπεπλακετο ἴτη III. Macrob. 10. 215. ἐτελέσθημεν III. Navig. 11. 255.
τελῶνις I. Necyom. 11. 471.
τερατεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τερατουργία II. Icar. 6. 757.
τερετίζω. τερετίζοντ⊙ al. τερεττίζοντ⊙ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τερψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τετρακτὺς I. pro Lapsi. 5. 731.
τέτλαμι improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέχνη. τὼ τέχνα al. τὰ τέχνα I. Pisc. 20. 590.
τηλικοῦτ⊙. τηλικοῦτον al. τηλικαύτην δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίβι⊙ restit. pro Τίβις III. Meret. IX. 304. Τίβι⊙ II. Gall. 29. 747.
τιθασσὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ⊙ Solan. Ἀτίμαρχ⊙ III. Philopsi. 4. 166.
τιμάω I. P. om. 4. 188.
τιμῶντις restit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δὴ τις οὗ πάλαι I. Nec. 4. 461. τῆς pro τις Gaj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι. ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίπτ' γε Edd. al τιπτ' γε. Gr. ἀπὸ τινὸς; I. Herm. 80. 824.
Τίτιας III. Pseudol. 30. 187.
Τιτιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωθήσας al. τετρωθήσας an τι πεπωθήσας; I. Herm. 28. 768.
Τιτυὸς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τί I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πίθον al. aliter III. de Dipsi. 6. 238.
τοιοῦτ⊙. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτον al. τοιοῦτα III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχῳ ὄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμην I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξα al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ⊙. τόπον, Solan. τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορὼν I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ⊙. εἰ τοσοῦτο II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοσαῦτα confusa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτους & τοιούτους I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε restitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τότε Hemst. πότε I. Tim. 49. 163. τότε decrat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὸς. ὠδὴν Τραγικὸν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἰκτῖνος II. Bis Acc. 33. 852.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς, οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μοιρῶν III. Pseudol. 29. 186.
τρέχω. τραπόμβρου al. τραπόμβρου I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίβων I. Merc. Cond. 7. 662.
τριβώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλάχιν III. Pseudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τρικάρανο⊙ III. Pseudol. 29. 185.
τριπλό⊙. τὸν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόχ⊙ leg. χρόν⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπόω. τετρόπωται I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ οὐκ ἀπέρρητ⊙ II. Gall. 5. 710. τροφὰς al. τροφὰς III. Pseudol. 18. 176.
Τροφώνι⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυγάω I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτ⊙ III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τυχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνει Edd. τυγχάνεις II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβωρύχ⊙ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίζομαι I. Somn. 12. 17.
τυμπάνων I. Catap. 6. 627.
τυπτίων. τετυπτημένο⊙ II. Dem. 16. 382.
τυραννο⊙ I. Cat. 1. 620. τυράννων παίγνιόν II. Bis Acc. 38. 831. τοὺς δὲ Σικελίας τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννῳ σοφοὺς πολλοὺς γενέσθ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hist. 20. 118.
τύφ⊙. λαθὼν ὁ τύφ⊙ I. Tim. 28. 140. τύφῳ al. πλούτου I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχῃ. τυχὼν] γράφεται, τεύχων I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίων. ἐχ ὑδροφορίσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτρατίζων I. Herm. 68. 810. ὕδατ⊙ μιλιαλοῶν I. Pisc. 10. 579. κατ' ὕδατ⊙ I. Cat. 21. 643.
υἱοὺς. τοὺς Ἀλωέως υἱέας δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Πανδιονίδης υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ⊙. ἡμετέρᾳ al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαιδάτευεν Graev. ἐναιδάτευεν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχῶ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὕπειμι. βι⊙ τὸ ἀρχαῖον ὑπῆν I. Nigr. 26. 64. ὑπῆσαν I. Sacr. 11. 535.
ὑπεισέρχομαι. ὑπεισιὼν al. ὑπεισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὑπὸ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Pisc. 5. 575. ὑπὲρ τ' πόδα II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ὑπάτων I. Pisc. 24. 594.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερῴων al. ὑπὲρ ὦον I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπερβολ⊙. Ὑπερβόλῳ τάχα ἢ Κλέωνι I. Tim. 30. 142.
ὑπερβλητεύω II. Eun. 2. 351.
ὑπερβλητεύομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερ-

ὑπερκεῖνα. ὑπερκεῖνον τὸ πυρῶν solvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερμερῶ I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφανῶ quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπταίνω I. Catap. 27. 649.
μηθ' ὑπερτίθεσθε al. μήτ' ἀναβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπερήμενος I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπνήτης I. Sacr. 11. 535.
ὑπιχνούμενος al. ὑπιχνεύμενον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἀπὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἀφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπὸ Fenſ. ὑποπιττούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῶ al. ὐπ' αὐλῶ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάκχ. ὑποβακχόμενος al. ἐπιβακχόμενος I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβακχόμενος αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρέχει. ὑποβρεχομένου II. Gall. 8. 744.
ὑποδικνυμι. ὑποδείξαι al. ἐνδείξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑποδέχη al. ἐνδέχεσθαι II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
ὑποθαματυργίαι II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Piſc. 26. 596.
ὑποκιλάω I. Cat. 19. 642.
ὑποκρούομαι III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάνω. ὑπολαμβάνοντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλωμα al. ὑπόλημμα I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμωρον II. Icar. 29. 786.
ὑποστίγμαι. ὑποθεὶς νόμον II. Aſtr. 19. 368.
ὑποστέγαμαι. ὑποστεγασμένον III. Fug. 25. 377.
ὑπόστιρ. ὑποστίρων al. ὑπόστιρον I. Somn. 15. 20.
ὑποφρεύσας Solan. al. ὑπιρρύσας III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποτυθρώζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαύειν. V. ὑποφαῦ. I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπίφαινε al. ἀπίφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕπληγξ I. Catap. 4. 625. ἔπεσεν ἡ ὕπληγξ I. Tim. 20. 130. τὴ ὕπληγγι III. Calum. 12. 141.
ὑραῖον τὸ μύγα III. Pſeudol. 9. 169.
ὑφαιρέω. ὑφηρῆσθαι antea male ὑφηρεῖσθαι I. Prom. 9. 192.
ὑφίλκω. ὑφίλκων al. ὑφιλὼν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχέω. ὑφηνιόχει al. ἠνιόχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίσημι. ὑποσήσομαι al. ἀφεσήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιβρεμέτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαέθων. πόσοι φαέθοντες I. Tim. 4. 108.
Φαέω I. Piſc. 8. 577. Φαέομαι. Φαείην al. Φαοίην male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
Φαληρικῶ Schol. ſcribit ὁ τῆ Φαληρικῆ I. Halc. 8. 184.
Φαλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
Φανὸς. Φανώματα Edd. Φανώσατα II. Q. Hiſt. 44. 57.
Φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάος. Βοϊν. Χάος III. Tragop. p. 650.
Φάρμακον I. Tim. 55. 172.
Φάσκω. Φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Piſc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
Φειδιάδι emendatum pro Φειδιαζ II. Gymn. 35. 915.
Φιλὸς II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
Φέρω. Φέρει λεῖ τῆ ταδίᾳ μίσει I. Cont. 8. 500. ἢν μή τι φέρειν δῆ II. Icar. 20. 775. Φέρεσθαι al. σύρεσθαι I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φευγάδιον I. Tim. 43. 155.
Φεύγω. ἔφυγε reſt. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἔφυγον ἐπικλίναντες al. ἐπένευσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Φεύγειν exſulare. II. Tox. 17. 526. Φυγεῖν al. Φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. Φεύγων ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. τὸ Φεῦγον al. τῷ Φεύγοντι II. Aſin. 51. 619.
Φημὶ. Φῇς L. Φασὶ I. Cont. 18. 515. Φῇς al. Ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. Φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. Φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. Φασὶ Solan. pro Φασὶ III. Calumn. 14. 144. Ἔφω Edd. Ἔφη II. Amor. 29. 429. Ἔφη al. Ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, Ἔφη, ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. Φησὶ ex F. Φασὶ al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
Φθάνω. ὅτε ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ ὅτε ἂν φθάνοι τις I. pro merc. Cond. 11. 720. ὅτε ἂν φθάνοιτε II. Tox. 2. 509. Φθάνοις al. Φθάνοις III. Conv. 2. 419. ἔφθιν & ἔφθιν I. Piſc. 29. 598.
Φθειριζῶν v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
Φθόνε Edd. Forſ. Φόνε III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
Φιλίσταιρ II. Tox. 7. 514. cum Φιλιστίῳ confuſ. III. Macrob. 12. 216.
Φιλίᾳ confuſ. cum Φειδίᾳ III. de Diſſ. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φειδιππίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
Φιλόκαινον & Φιλόκαινον II. Icar. 24. 780.
Φιλοκρινέω II. Abd. 4. 162.
Φιλοκτήτης. Φιλοκτήτε al. Φιλοκτήμων I. Tim. 6. 112.
Φιλομουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
Φίλ. τοὺς φίλους al. τῶ φίλων I. Tim. 8. 114. τίς γὰρ ὧν σοι φίλ; I. Cat. 11. 632. Φίλον ποιήσαιντο & Φιλοποιήσαιντο I. Scyth. 12. 87. 1.
Φιλοσοφέω. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. Φιλοσοφοῦντα al. Φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
Φιλοσοφία. Φιλοσοφίᾳ al. Φιλοσοφίαν I. Nigr. 14, 53. Φιλοσοφίας Herm. β. μισοσοφίας I. pro merc. Cond. 12. 721. Φιλοσοφίαν δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
Φιλόσοφ I. Tim. 55. 172. Φιλοσόφῳ al. Φιλοσόφων al. Φιλοσόφῳ I. Prom. 7. 35. ἄριστον τῶ Φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
Φιλοτησία I. Merc. Cond. 16. 672. Φιλοτησίᾳ III. Conv. 15. 428. Φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
Φιλοτιμίας ὑποκεκινισμένης III. Calumn. 27. 158.
Φιλοφρονήσομαι al. Φιλοφρονήσωμαι I. Tim. 48. 161.
Φιλοφροσύναις III. Ep. Sat. 34. 414.
Φιλόχορ I. Piſc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
Φίμιος I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφινέα II. pro Imag. 20. 500.
Φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
Φοίνιξ. ἢν μὴ Φοίνικ ἴσῃ βιῷ I. Herm. 53. 793.
Φοιτάω. Φοιτᾶν Ἀττικῶς ἀντὶ τῆ Φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
Φόλ. τῷ Φόλῳ III. Conv. 14. 428.
Φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
Φονεῦ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνα II. Gymn. 19. 899. φόνοι Pell. φθόνοι III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ⊃ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φρ..ζω. ὁ δὲ φράσαι al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρ..νρης III. Calumn. 3. 128.
φροιμιον. φροιμίᾳ al. προοιμίᾳ II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ὁ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724.
Φρυξ. Φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ Φυγῇ Edd. pr. τ' φυγᾶς II. Asin. 23. 592.
φύκ⊃ I. Pisc. 12. 580.
φυλάκι⊃ al. φυλακίοις al. φυλακήσιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύραι I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσκα I. Necyom. 12. 473.
φυσις III. de Dipsad. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιριφῶν I. Herm. 15. 754.
χαιρω. ᾧ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ᾧ χαλεπὸς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319 τ' χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμαιυνιον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. ᾧ χαριεν al. χάριέν τι al. ᾧ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαρισάμ⊃ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μιγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμών. ἐν χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χῆρ. τὸ δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χιρῶν al. τιχῶν I. Tim. 12. 120.
χιλωὴ I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χνισκ⊃ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῇ III. Pseudol. 1. 162.
χράω. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἱ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητ⊃ al. Χρέμιδ⊃ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρη. οὐκ ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν al. τί γὰρ ἐ χρη I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. ῥητῶν ἕκαστον χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χρῆμας II. Q. Hist. 57. 66. παλιφροσυῆν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ⊃ ὡς χρησιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρό⊃ ἐν χρῷ I. Pisc. 46. 613.
χρυσέμοι prò χρυσίοις III. Dea Syr. 30. 476.
χρυση γὰρ εἰμι II. Jup. Trag. 19. 652.
χρυσίον τυτὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsi. 1. 724. ἄστις τὸ χρυσῶν ἰεῶν εἶδος II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ⊃ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσοχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χυτρα. χυτραι ποτηραι II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρίον I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίων I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψειλὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 431.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψήφ⊃. τὰ δῶρα τ' ψήφε al. τ' κῆας I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορῶν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ⊃ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψυττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίαι al. ψευδολογίαι I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρως II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὄπται I. Herm. 55. 796.
ὠδίνω. ὠδῖνα ὀρ⊃ II. Q. Hist. 23. 32.
ὠθεῖν. ὠθεῖτε al. male αὐτεῖτε I. Pisc. 45. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ⊃ I. Cont. 1. 490.
ὦν Edd. ὢν II. Astr. 3. 361.
ὠνέομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 966.
ὠνι⊃ I. Sacr. 2. 528.
ὥραι. μὴ ὥραισιν ἐκείμεθα II. Salt. 5. 1701.
ὡραΐζειν Graev. ὡρίζειν II. Par. 43. 868.
ὡράϊη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρλια Edd. ὥρλιε II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυομένων I. D. Mort. X. 15. 355.
ὡρῶν vulgo ὁρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 887.
ὡς Edd. ὃς Marcil. III. de Domo 14. 197. ὡς] male II. Q. Hist. 40. 54. ὃς] al. καὶ I. Tim. 37. 171.
ὡς ἕκαστοι al. ὡς ἑκάστοις ἴδιον II. 1. Ver. Hist. 15. 38.
ὡς infertum ex O. II. Jup. Trag. 28. 669. ὡς ἔτυχε ἡς III. Ner. 5. 639. ὥς τις non ὅς τις II. Tox. 48. 552. ὡς ἐδ. οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥσγε lege ὥστε III. Philops. 32. 59.
ὡς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 14. 197.
ὠφέλειαι I. Nigr. 26. 65.
ὠφελῶ. ὠφεληθῆναι al. ὀφεληθῆναι male I. Cont. 11. 537.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατος. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίδιν. - Ἐφίστη I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχος III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλίης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. σὺν ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. σὺν ἀ ἀγαθῇ I. Somn. 17. 22. ἢν τ' καλῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τ' ἀρίστων ψήφῳ δεκασθείς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῇ βελτίονι I. Cont. 12. 506. ἐδιδάσκοντο ὡς τινα τ' πρωτεύοντα III. Conv. 7. 423. ἄριστος κατὰ παιδίαν I. Harm. 4. 857. τ' ἄριστα τ' γραφίων Ὁμήρου II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γυμνάζοις, vel ἐυδοκιμοῦσι I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τ' ἀρίστων τιθασεύεσθαι ib. ἀγαθαὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τ' ὄρας ἀγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγαναπτίων I. Tim. 9. 115. ἀγαναπτῖ ὧν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἀγανάκτει πίζος βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγασάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγασῶμαι contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαστὸς. τ' ἀγαστὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαστῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ἀν ἀπὸ πλοῦτον ἀπορίαν καὶ χρήματ' ἄγειρον I. Prom. 1. 25. ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλαια. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη πυρήνας III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννὴς. ἐδίν ἀγεννὲς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκαλασπάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγκοίου. ὑ γὰρ σφισιν ἀγκοίοισιν ἐφήρχεται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγκοινα I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγκοινα III. Calumn. 1. 124.
ἀγκὼς I. Somn. 10. 15.
ἄγκυραν II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν III. Philopſ. 10. 38. ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνῶν. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἔχουσα καὶ ἔννοιαν τ' γεγενημένων, καὶ καταμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιαὶ. πᾶσαι μὲ ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγχει σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγων. ὑδέποτε ἄγης I. Tim. 3. 104. ἤξιν Edd. ἦξιν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὥσπερ τ' Ἀντίφιλον II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μὲ ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατέπιν τῶν τ' κηρίνων ἀγώνων III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγωμαι πρὸς τ' ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
Ἄδης Προμηθέως, Ἄδης Πηλεῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούσατ' Ἄδου vel Ἄιδου. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τῦ ἄδυ τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδην II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκε I. Vit. Auct. 21. 560. τὰ ἀδιάφορα III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. ἐδὲν ἡμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἵν' ἐξ σαυτῶ συηθὲς ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντος III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος ὁ ταῦτος III. Calumn. 8. 134. πᾶς ἦν οὐκ ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδίνες III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, σὺν ἁπλῷ III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατος. ἀδυνάτων ἐρᾶς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἀεὶ. ὁπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ἀεὶ I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γέ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀεικέλιος. ἀεικελίῃ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεφοῦσιν καὶ περιφρονῶ τ' ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀηροκίλαδος I. Prom. 7. 36.
ἀηροκόραξ II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀηρόπη II. Salt. 43. 293.
ἀητὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ὁπότε ἴδοι σὲ τὸν ἀητὸν ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τ' ἀητῶν πτήσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὼν III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ ἀφ' τ' δόξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἄθλιος I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἀδ' εἰ αὐτή μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνεργάζοιτο I. Prom. 3. 27. τ' Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾷ στρατιᾷ III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆναι carum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθηνᾶσι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναῖος II. Q. Hist. 15. 22.
ἄθλα τῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἄθλον. ἄθλον τινα τοῦτον τὸ βασιλεῖ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυμιάτιον ἀρχὴν σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἰγεὶρ III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. καθαθεμένῳ ἡμᾶς οὐ αἰγιαλοῦ II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτιον. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἰσχύοντι γενόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτον I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπίη. ἐπ' Αἰθιοπίῃ vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰθέων. τομὰς ἐ καινεῖς ὑπομείναι περὶ τὸ αἰθέων I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μὴ γὴν ἐνδίχεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρ μεγάλῳ I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπεὺς. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιόπια. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾗ οἰκεῖα ἡ Αἰθιοπικὴ διάγνωσις II. Salt. 44. 295.
αἴδω I. Tim. 41. 153.
αἴλινον I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ὐχ αἷμα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματον II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱματόομαι. αἱματώμεθα τῇ δακτύλῳ II. Gall. 26. 742.
Αἴολον. αἴολα τὸ Ἔπαφον ἐνγατέρα I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἴρομαι. ἤρατο I. Herm. 85. 829.
Αἰχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰχίνης ὁ Ῥήτωρ εἶφεν I. Somn. 12. 16.
Αἴσωπον II. Icar. 10. 761.
αἴτιον. αἰτῶν τὸ γιγνόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτούσης III. Meret. IV. 288. αἰτούσῃσι δ' αὖθις τ' ἐνεκαιωτῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενεᾷ III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιᾶσ I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτιᾳ II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσασθαί σε III. Pseudol. 4. 166.
αἴτιον. τί δ' ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἴτνη. ὦ τᾶ Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
αἰχμαλωτός. ἰλιοπάρθου αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἀκαρὴς. οὐ ἀκαρῆ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. οὐ ἀκαρεῖ τ' νυκτὸς ὕπνῳ III. Philopat. 21. 610.
ἀκαριαῖον II. Q. Hist. 7. 8.
ἄκατιον II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκεστον II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
Ἀκιρσεκόμης II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκόσμα. ἢ ἀκόσμα ὑπὲρ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκηδιάζω. ἀκηδιάζοιτες I. Somn. 9. 13.
ἀκήν. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκραιον I. Somn. 10. 15. ἀκραέσιον ib.
ἄκρατα melius ἀκήρατα II. Icar. 3. 754. ἀκήρατον ἰσχυμον I. Somn. 10. 15.
ἀκήρατον II. Icar. 3. 754.
ἀκίνδυνον. ἀκινδυνόταλλον II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθια III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παρελθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυτον I. Catap. 5. 626.
ἄκλην. ἀκλῆρος ἢ ἄβιος I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἄκμην I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἄκμης. τὸν ἄκμης II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
ἐν ἀκοντίῳ II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλην ἀκούεις II. Asin. 4. 571. νῦν πόλακας ἢ θεοὺς ἔχθρα ἀκούειν I. Nigr. 22. 60. τοὺς ἀκούοντας II. Q. Hist. 10. 14. ἄκυρα σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκυρον αὐτοῦ τίτι παῤῥησιαζομένου II. Jov. Trag. 41. 688. ἢ τῶν' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακὸς ἀκούειν II. Asin. 38. 666. ἀκούειν intelligere, H. Par. 10. 848. ἀκούεται καλόν dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκούσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκοῦσον ἃ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὸν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὐνοικὸν III. Calumn. 24. 156. ἀκουσῆς III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατης II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτου III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὃς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρίσι III. de Dipf. 3. 236. & 237.
ἄκριτον. ἀκρίτως θυσιὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθ' ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροποδιτί τε I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτία III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτῖνα παρατιθημένην III. de Dipf. 2. 235.
ἀκτίεσσιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖσας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλαλήμενον ἵππος III. Dea Syr. 48. 484. ἀλαλήμενον κάπης II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωλίκιος ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀσωτοτυχίτῃ II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξιπλὴς III. Philopf. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς ἰόρᾳῶν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἔχεσθ I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαίρουσιν ib. 38. 440.
Ἀλιᾶσιτις I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἀλιῤῥόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκομαι. ἁλωκότας III. Philopf. 2. 30. ἔστι ἡμῖν ὑλίσκεσθαι μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἅλυσις I. Somn. 17. 21. τὸν ὁμογνῶ μου Ἅλυσιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

σὺν Ἀλκιβιάδῃ III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλα. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ κῇ ἐ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ κῇ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metathesis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλῳ τε II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τῶν ἄλλων τὸ βωλόμενον II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο εἶδον II. Asin. 16. 584. ἄλλῃ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος. τὰμὰ I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἐρωμένῳ nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τι ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγιστος τὸ ἢ ἀλόγιστον ἀνθρώπου I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὴς δὴ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Festum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωεῖς υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λέγων II. Gall. 10. 717.
ἁμαθίᾳ μὲ θράσος, & ἁμαθίας ἡγεμὼν τῷ θράσους I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἄμαξα τὴ βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἁμαυρός. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόσωμον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἔργου I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατεσκέδασεν I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμιλία I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμιλεῖν I. Somn. 13. 19.
ἀμιλούμενος δὲ ὁ μὴ φθάνων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμιλλητὸς I. Nigr. 27. 67.
ἀμιτας ριπτὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμμάχατον III. Mort. Per. 13. 336.
ἄμμις. ἐς τὴν ἄμμιδα ἐνεροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφος I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. νήσῳ τῇ Ἀμφιρύτῃ I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πίσσα I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ ἢ αὐτὸς ἄμφω ἥμιν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὖριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀνεγνωσμένος I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶν ἀνάγκῃ — προσβάλωσιν I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ἀνάγκαι II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἴσχοιτο I. Nigr. 22. 61. ὁ τῆς ἀνάγκης III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ὑφηγήτης ἀναγεγράψῃ I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδῆναι. λύσῃ τὸν ὅτου ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδεσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρνυμαι. ὃν τῇ λίχνῃ ἀνεθόρνυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἢ μὲ ὁ πέτρας ἀνέθορεν ib. καπνὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδίσατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρω. ἀνελεῖν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δ' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντίᾳ ὕστερα III. Pseudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτιᾶσθαι I. Prom. 4. 188.
ἀνακείμαι. ἀνακεῖσθαι ἢ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακτες. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον πρωθέμενοι πλίνακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν ὑπουργεῖν δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλυθον in καὶ ἐσκευάσατό σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί κε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρέων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τὸν λόγον ἀνακρούεσθαι I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρούσαντος & ἀνακρούεσθαι πρύμναν ib. 46.
Ἀνάκτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνανήφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ ὑπηρέτα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων πεκορημένῳ τῷ στόματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνήλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμιτρεῖν I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσομαι. τί ἢ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀνανεύω I. Somn. 13. 19.
ἀνανταγώνιστος I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάντης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἄνασχ χειρῶν, μύσαις τὰς χεῖρας διεπόζων I. Somn. 9. 14. τῶν ἀνάκτων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξιος I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἀν ἄξιος, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀνάπαιστον ὑπὸ τῶ χορῶ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀνάπαιστα συγκρετῶν ib. ἀνάπαιστα ἐύκροτα ἐπιλέγοιτες ib.
ἀναπαύω. ὅτι ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθεὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπιτάζω. ἀναπιτάμενος ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπίτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μεγα πέλαγος τῆς ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσειας v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλήν. ἀναπλώσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ὑπολυζειν ἀναπνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναποδίστος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 822.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναρτάζω. ἀνῆρτασας, τὸν θεὸν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρρίπίζω. τὸ πνεῦμα ἐς μυσικὸν ἀναρρίπισεν I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναρίπτοῦσιν II. Gymn. 27. 909.
ἀναρρίπτω. παραβόλως ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτωμένους II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνεσκολοπίθη III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖστον ἀνέσπων τὸ ὑδωρ I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαντα τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. ὁκ βάθρων ἀνασπάσας τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασταυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατίλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφανεῖν σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφέρεσθαι II. Alex. 25. 232.
ἀναφλῶ τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 390.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδιστὴς I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρίας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνεδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſc. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδρίας. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδρίας προσκαθιζεῖται I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοις τοῖς ἀνδριᾶσιν λαοτελεσθῆτε ib.
ἀνδρόγυνος I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18, 57.
ἀνδρολογίαν II. Tox. 58. 563.
ἀνδρώδης, ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείρω. ἀνεγρόμενος I. Tim. 41. 153.
ἀνελίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνέλκω. εἰς τὰς ῥίνας ἀνέλκουσα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνεμος. τοὺς ἀνέμους ἐπιτιμῆσαι I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμώνη I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπαίσθητος I. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπιδὴς I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνήχομαι. ἀνηχθεῖσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρύω. ἀνευρύονται ὀδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. εἰ μὴ ἀνέχῃ τὸν διατρίβοντα I. Herm. 56. 796. ἀνέχεσθε al. ἀνεδέχεσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνήκεις I. Piſc. 4. 574.
ἀνῆκε I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ἐστὶ ἀνὴρ ὅδε &c. ib. XXVIII. 1. 445. ζωγράφευς ἀνὴρ III. Soloec. 12. 583. περίδειπνον ἄνδρα I. Haic. 1. 178. ἀνδρὸς I. Tim. 58. 175. οἱ ἀνδρὸς II. pro Imag. 11. 490. πρόγχοια ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρας μικροὺς III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήροτα καὶ ἄσπορα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθέμιος. ἐπ' ἀνθεμίοις ἄκροις II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἄνθιν. ἄνθεν πάλαι τι ἐς ἀγρίας ἀπολυμάνας multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 58. Vide & Addenda.
ἀνθεσφόρος II. Amor. 41. 441.
ἄνθραξ I. Tim. 41. 153.
ἀνθρώπινος. ἀνθρωπινώτερον ἀντίφρας I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀνθρώπινος II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος ἐυδείμων I. D. Mort. XX. 5. 418. ἔνθα δὴ τὸν καλλιρρόων ἀνθρώπων Solan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem Gyſ. III. Cyn. 19. 551. ἀνάπλεως τοῦς ἀνθρώπους I. Prom. 13. 195. ἀνθρώπως μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζειν ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιαρὸν. ἀνιαρὸς ἐπὶ τινὶ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς σὸ ποσὶν ἀνιαρὸς ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἡ τάχ' ἀνίοντες εἰς τὰς ἁμαίας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀναστῆσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίσαιμι τίφρας ἐπιχυθείσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀνασῆσας II. Dem. 22. 384.
Ἀννίκιρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια. γεωμετρίας ἐς ἀνοίας παλιλογωδίας I. Jud. Vec. 2. 85.
ἀνόμοιος. ἐξ ἀνομοίων συνιστᾶς I. Prom. 5. 30.
Ἀνοῦς I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἀνταυδᾶς I. D. Mort. XVI. 2. 405.
Ἀντέας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξετάζεσθαι II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιδάμας I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιδάλλω. ἀντίδαλε τῷ καμίνῳ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μοιχεύοντα II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ μὴ δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἀπὸ τὸ ἀντίθυρον v. notas III. de Domoſ. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμαλακός. ἐπ' ἀντιμαλακοτέχνου ὀλοληγῆς μέγας Κάτων I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιεῖν. ἃ μὲν ἄλλα τὸ στόμα . . ἀντιποιεῖται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντιποιήσῃ μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. δεῖ γὰρ ἀντιτοιοῦτόν τινα τῶν πρόσω I. Prom. 3. 29. Φιλοσοφίαν σώφρονος ἀντιποιουμένου ib.
ἄντυξ εἶχεν τὸ ἄστυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυποδητος & ἀνυπόδητος II. Aſin. 16. 584. quales carcei jumentorum, ib.

ἀνυπόφορ☉ I. Hale. 4. 180.
ἀνυσιμώτατον δὲ ὄν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσω II. Afin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω ☾ κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διὶ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυν☉ III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. νῆσος αὕτη ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξίνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. τὸ ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίαν ἔχω III. Conv. 8. 424.
ἄξι☉. σμικρᾶς ἀξίας ἀνούμενος II. Q. Hift. 28. 37. ἄξια ταῦτα ὀπῆσαι villi ifta emifti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ἅσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 30. 855.
ἀξιόω I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφίλτατον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμ☉. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος κὴ θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄωρος al. ἀωρὶς ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγγέλλεται I. Somn. 10. 14.
ἀπαγωγίων I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ἄτε φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγομένων I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μὴ μοι γένοιτο ἄπαγε ἄνθρωπε I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω. τὸ ἰσχάριος ἀπαθανατίζοιτο ἀμπὰς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίω. τοὺς ἀπαίροντας ἀσπάζῃ, & ἀπί τε ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπ☉ I. Prom. 11. 194.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἰλεῶ v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρρησίας☉ III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχίων τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἅπας. ἅπασα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασα ἐκείνη — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἁπάντων ἤδη μαχαιρῶν II. Q. Hift. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Phiłopat. 18. 605.
ἀπαυχένιζ☉. πρὸς Ἀλεξανδρίδην ἀπαυχένιζε I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασιν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἴσασί μοι αὐτὸν ἀπεικάζειν I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἠπείλεις vulgo ἠπείλῃς male II. Jup. Trag. 14. 636.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 27. 514. ἄπεισιν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπειλέσθω, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιτε I. Car. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἄπιμεν ὦ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπειλούνω I. Jud. Voc. 6. 89. ἴσχε, ἀπειλούμενον I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπειλὴς ὁ Ἐφέσι☉ III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολέω I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολοῦντες II. Tox. 28. 537.
ἀπερισπάστως an ἀπεριστάτως I. Nigr. 36. 78.
ἀπεφαντίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπήλι☉ ὦν I. Tim. 2. 102. ἀπήλιον☉ τὸ τῇ ὑποκρίσει III. Pfeudol. 5. 167.
ἀπικνέομαι. ἀπικνεῖται εἰς Ῥίον III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης Διὸς I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστέω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστερα. ἀπιστήσω, μὴ ἴχνη III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἁπλοϊκὸς I. Tim. 56. 173.
ἀπὸ τίνων II. Affr. 7. 363. ἀπὸ τῶ διδασκάλου II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Affr. 21. 368. ἀπ' ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τούτου ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hift. 27. 224. ἀφ' ὑπόνων τυλάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀνελόμενα I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζόμενη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω. I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀτλικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας εἰς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητ☉. ὅτου ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδέκτης. μήλα ἀποδεκτὰ III. Meret. XII. 311.
ἀποδεκτικοὶ I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ἂν παιδὸς ἀποδέξαι ὑφῶ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδέξαι pro ἀποδεῖξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδέχομαι. ἀποδέξαται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδωμι I. Hermot. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapf. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀποδὺς II. Afin. 5. 572. ἀπόδυθι τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πῶς ἀπέθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hift. 1. 104. ἢν δὴ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμᾶσθαι ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικίας II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκείρομαι. ἀπεκείρατο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκρύπτω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλεῖσαι ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλασσαν al. ἀποκεκλεικέναι μοι . . ἀπέκλεισε οἱ κὴ τὴν θάλασσαν. & ἀποκλεῖσαι τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὃς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσῃ I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλέω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαῦσαι ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύσειν τὰ πακὰ III. Pfeudol. 23. 180. ἀπολαύειν τῶ τραύματ☉ I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τῶν ὁμοίων I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτ☉ αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὴν συμφοράν I. Tim. 33. 146. μὰ ἀπολιπόμενοι τῶν μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολιφθῆσα al. ἀπολειφθῆσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπειλίμπανεν III. Diff. cum Hef. 9. 246.
ἀπολιθόω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθώσω III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνίμων ἀπολούμ@ I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμεθα II. Afin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνι@ κ̣ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογέομαι. τὰ μὲ ἀπελογούμην I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας οὐκ ἀποχρῶν III. Diff. cum Hef. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπον@. ἄπονον ἀποφαίνων II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρ@ I. Prom. 1. 186.
ἀπόξυω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόμιζεν III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀπεπλεύσεις καλαγελάσασιν II. Tox. 2. 509.
ἀποπίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπιγεὶς ἐπ' αὐτοῦ III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορ@. τὰ ἡμέτερα παιτελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀπορρίπτω I. Herm. 23. 761. ἀπορρίψας II. Gall. 9. 717. ἀπορρίψαντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἀπορρίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπερρίφθων al. ἀπορρίφθων male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβεσαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀπόσιμος I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſiopeſin poſt ὥσθ' ἅπερ ὅλου αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκευάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκολέω extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. οὐκ ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμαῖ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπάσαμεν τὸ ἀετέων I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀπεσπάσας παμπόλυ τὸ πεφῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπώμενον I. Piſc. 14. 585.
ἀποσπείρω. ἀποσπείρων τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποσύλλω. ἀπέσυλε al. ἐπέσυλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur in ὅτι ἰρίων & ſacpius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαττομένης al. ἀποφραττομένης II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτιλίω I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποτιλεῖν τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἰχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτίμ@. κεφαλὴν γε ἀποτιμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro *ſacro*, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτήκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτικοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτος τε καὶ ἄοσι@ I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρέπω. ἀποτράπετε ὦ θεοί, τὸ δεινὸν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίω I. Herm. 63. 794. χεῖρες τ' ἐρεσχελοῦσι καὶ ἐπιδεῖξαι τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνεται al. ἀποφοῖ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρας ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξαιλις τὰς ὄπας III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγά ω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀπόχρη I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτ@ ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρακτ@ ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη. κοίλῃ Ἀραβίῃ I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργαφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργέτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥραν τὴν ἐν Ἄργει ἐπεύμασεν I. Somn. 9. 14.
ἀργύφ@. ἀργυρᾷ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρ@ I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρει@ πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρέσκω. εἰδὼ ἐθέλεις ἐκεῖν' ὅπερ ἂν μοι ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀριτὴ I. Piſc. 38. 607. ἀριτὴν τινα I. Tim. 9. 117. ἀριτὴν ἰδοῦσι II. Bis Acc. 21. 819. ἐν τριόδῳ τὴν ἀριτὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσανδρ@ III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσαρχ@ I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀριτάρχου φαλήρεως ib. 1. 82.
Ἀριστείδης II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ δὲ Ἀριστίδης I. Tim. 24. 137.
ἀριστῶν I. D. Deor. XXII. 3. 272.
ἐν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστὸς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστὸς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξε@ ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνη II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸ Ἀρίστων@ ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκαδὶς II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλα@ II. Dem. 19. 383.
ἄρκτ@. ἄρκτε σκέλεπα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τῆς ἄρκτης I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 184. τὰ ἅρματα ἀναστρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἀρμένι@ I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰ τ' ἐγκλήθης φέρουσαν ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῷ παντὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμονίης. ἐπὶ τ' ἁρμονίην III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμονίῃ II. Tox. 17. 525.
ἄρο@. ἐπ' ἀρότῳ παιδὸν γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτρον I. Tim. 17. 127.

ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἁρπάζων. τὸ ἁρπαζῶπα δὲ πρετίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἁρπιανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτᾶν. ἠρτημένας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμίδωρος III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικῶν III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτος ἐγκρυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λιπὰς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτον II. Aſin. 21. 588.
ἀρχαῖος II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀποδείξει - - ἀρχαῖος νόμος Λυκοῦργον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖ pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερος τῷ Ἱππίτου I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχίμορος II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπε δυτερεύει I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μιμημονεύων ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδεῖξαι ταύτης δυναίμην τῆς γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχετύπου καλλιτεχνεμένα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. ἐκοῦν οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργε μάλιστα ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. ἐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φημι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. ἐδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίη II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάστης II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτίκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ἐκ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμθων I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένης ἔργε III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τε, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσάλγεια. δὲ ὕπνον καὶ δὲ ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄσπη III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενὴς. ὅτι ἂν ἀσθενὴς III. Calumn. 19. 150.
Ἄσια. τὸ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιος. ἄνθος ἀσιὸν λίθε III. Tragop. p. 654.
ἄσιτος III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτος, μὴ μύοντας τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἀσκεῖν. ἤσκηται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπιὸν I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νέος II. Alex. 43. 248. διασπείρων τὰ τῦ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δορᾶν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλήρη αἵματος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπαζόμθος φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμθος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμθος τὸν Ναύπλιον ἀπεστείλατο II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπὶς. ἀσπίδι Ἥφαιστος II. Aſtr. 22. 369.
ἄσπορος III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα καὶ ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πάνθος μεριζόμθον II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μειράκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων αἱ ἐξηγήσεις τῶν μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἀστὴς I. Halc. 1. 178. ἀστέρα σε I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀστεσπάσαμεν τὸν ἀστέρων ib. XX. 5. 256.
ἀστικὸς. τὸ μὲ ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχίαι. τὴν πρὸ ἀστοχίας ἱδιράπευσιν II. Amor. 16. 415.
Ἀστρίδη II. Lex. 2. 320.
ἀστραγαλος. ἐκ τῶν ἀστραγάλων μάστιγι II. Aſin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστει II. Amor. 6. 404. ὅστις ἐν ἄστει διαφορᾷ II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυνάκτ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυλογίας ἐστὶ ἀποφίσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολος III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφωνος III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλειαι. ἀσφαλείας μαστιγῶν II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. εἰς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλίσατο II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς ἀποῤῥίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτος I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτερ τὸ ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἴστι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μιγνύοι τις αὐτὰ, ὕσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄττα II. Amor. 17. 418. ἄττα II. Lex. 21. 346. ἄττα Il. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. ὁ τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ἰδιωμοῦ Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δραμύτης τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in ἰδιωμοῦ II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti negleƈti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὐθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλεῖν, αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τὰς αὐλοῦσθμος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἣν τε βασιλέων αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὅμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὸς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἤδη αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοβοείας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπους I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. καὶ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐστὶ Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἀν rectius ᾧ αὐτοὺς ἀν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ᾧ αὐτὴ ὕστα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vult αὐτὰ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνιέσθαι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτῶ ἐκείνῳ II. Q. Hist. 15. 23. αὐτέα περὶ ὑραιοῦ II. Astr. 1. 360. ὧν τ' αὐτὰς μαλίστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῇ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῷ ἐν ἑαυτῇ Guna, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὰν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solan. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ᾧ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὃς τι ᾧ αὐτὸν ἀπαλαῦσαι vulgo αὐτᾶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δίξῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν διεπόνθη II. Asin. 32. 601. αὐτὰν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνα αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ δαρρεῖν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτὰ γὰρ ἡμεῖς ἴσμεν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτὰν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν ἐγγυητῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτων II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲ ἀγνοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὲς I. Pisc. 32. 601. αὐτὴ δ' ἔστας ἐσὶν ἀγαθὴ II. Par. 17, 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτουργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχέν. ἀὐχὴν II. Alex. 42. 248.

αὐχμηρὰ μιλιάρια II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμὸν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κἀγὼ pro ἐκεῖνον vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρῶ. ἀφεῖλετο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῆ I. Tim. 22. 132. μαχόμενοι τὸ μόγις ἀφαιρούμενοι αὐτοῦ. ᾧ μάλιστα παρακλητὸν I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφικτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτος I. Somn. 10. 15.

ἄφθερος I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ὃν εἴθυς ἀφῆσω αὐτὸν εὐθὺ ἀπειμι I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφεῖθη II. Gall. 3. 707. ἀφεθέντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίσημι. ἡμῖν ἀποσησόμενοι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδος. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἑταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζει I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἀφυὴς. ἀφυέστατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτος. II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνος I. Halc. 1. 176. ἀφωνότατοι τ' σοφισῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρηστος. οὐκ ἄχρηστόν σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἄχρηστα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 772.

ἀψίνθιον III. Calumn. 21. 151.

ἄωρι II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρος. ἄωρα ἂν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ᾧ παιωᾶσθε ὁμοίως Ϲ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμος I. Tim. 54. 170.

βαθὺς. ἐς ὀργυιὰν τὸ βαθὺς III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βαθὺ - - τιτυγμένον I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νὺξ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν αἰρετῇ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ἅλως βαθὺν II. Salt. 81. 313. βαθείας καλαφέρων I. Tim. 4. 152.

βαίνω. εὐρύθμως βαίνει I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίας στωτηρίων II. Gall. 1. 703. ἰσὶ τὰς βακτηρίας ἠξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ᾧ ὁ βαλθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσος. πᾶς τεχνίτης ἀφ' ὧν πορὸς ψυχαζόμενος I. Somn. 1. 2. τέχνη τ' βαναύσων ib. βάναυσος ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαττος. βαττὸν ἰωνίτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα παραπολλὰ ἐστὶν I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. Βάρβαρος ἢν ᾧ ἐλεθίας I. D. Mort. IX. 4. 362. Βαρβάρος ἀν ib. XII. 3. 385. Βαρβαρός τις πορρὸ μακρὸν leg. Βόρβορός τις I. Prom. 1. 23. τ' μορὸν Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγχυλίαν ἐν τοῖς βαρυτόνοις ἐκφέρομεν I. Somn. 2. 3.

βάσανος. Pythagoras βασανίσας τὸ σωματωτάτους Ϲ κολάσεις, ᾧ ἀνακοπὰς πυρὶ ᾧ σιδήρῳ στωμυλμένας διαβασμισθέντας dicitur I. Nigr. 27. 67.

Βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆ III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τινι III. Adv. Ind. 30. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς - - μάχας I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τὶς ἄνθρωπος II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλινα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανος ὕσω τυγχάνει II. Asin. 11. 579.

Βάσσος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipsad. 2. 234.

Βάτταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χρυσοῦς I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος κάμινον ἢ ἰσίαν δηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βίσμυθ. ὑπὸ τῶ βίσμυθος I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βάλ⊙. ἔξω βελῶν, & ἐκ βελῶν I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλὸς. λὴν τὸ ὑποστῆσαι βηλοῦ I. Cont. 1. 488. ὑποστῆσαι βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων ⊖ ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἐδαφῶν III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ καρτερῶς I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀνέγνωκα βιβλία I. Herm. 82. 827.
βίβλ⊙. τ βίβλων III. Mort. Per. 11. 333. βίβλους τὰς Ὁμήρου II. Gall. 18. 728.
βί⊙ ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκηνικὸς βίος I. Somn. 9. 13. λαγὼς τὸ βίῳ I. Pisc. 29. 598. τὸ μέσον βίου II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλ⊙ τοῦ βίου I. Cont. 10. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαγὼς βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λάθρᾳ βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον ἐπιλαβῶ I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίον ἠσυχον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τ βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαμαδρίου τινὸς βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ἀποστρηται τ ξυνουσιῶν βίον I. Nigr. 13. 52. βίου πρᾶσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. ἐν οἷς ἐβιότευσα βίοις II. Gall. 5. 710.
βιωτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημῶ I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλας ἀμάξας II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρὸς. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ⊙. βόθρου ἀρυξάμενος I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ὁ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τ ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρεος⊙ differentia βόρεος inter & πηλοῦ I. Prom. 1. 24. ἢ τῷ ὅτι ὁ βορέας βαρβαρικῷ τινι ib.
βορὸς. βορώτατα I. Tim. 46. 159.
βοσκω. τ κλέος — βόσκεται I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ⊙. κεκαυμένος βοστρύχους I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοῦσας. τ Βυθοῦσαι παρίσωμεν αὐτοῖς I. Somn. 17. 21.
βυθοῦσθαι. λαβὼν ἐβύθισα λαβὼν ἐβυθύτη I. Nigr. 14. 53.
βουλεύομαι. ἐβουλεύσαντο al. ἐβουλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βουλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βουλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βουλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βουλήσις. βουλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. ἢ εἰ ὦ τοῦτο ⊖ ἡ παραμυθία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται ὦ εὖ ἦττον ὁ πάρ⊙ εἶναι τοῦ οὐτ⊙ εὑρεῖν ib. ἃ γὰρ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βουλόμην ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βουλυτὸς. ἀμφὶ βουλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῶς ἄροτρ⊙ I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ⊙ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασιδᾶς II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχὺς. ἐν βραχεῖ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bioch. 2. 76.
βρενθύομαι I. Marc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθυόμενος factum prae se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρέφ⊙. ὀλολύζειν ὥσπερ βρέφ⊙ I. Somn. 4. 6. πιεσθῆ βρέφει III. Tragop. p. 644.
Βρόμι⊙. εὐφραίνεις κατ' ὀργυιὰς Ἰσάσιμον ἁρπαῖον Βρομίῳ χόρον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντὴ. βαρύβρεμ⊙. & Διὸς βαρυβρόμοιο βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντὰς γεωμάνης σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ⊖ ἔκφρονας ἐκπλήσειαν αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτὸς. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ⊙. πρίασθ βρόχον I. Tim. 20. 130.
βραμοκόλπος III. Pleud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθὸς. ἐν βυθῷ δέξειε ποικίλον τὴν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. τ βυρσῶν τὰς ἐπισόλας III. Nav. 4. 250.
βύσσος. τοῖς βύσσοις I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμὸς. Ἐλεὺ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν ἱδρῦσθαι ἐν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλατ-ἀρνεῖον I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνη λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρὸς. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμῶ I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὥστε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμους τοιούτους I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμοι II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Asin. 36. 604.
Γανυμήδη ὁ τῶ Δαρδάνῳ III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. νῦν γάρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τ Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μιτροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Jens. vult σὲ II. pro Imag. 23. 503.
γεινόμαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει ἐκ γυλωνός τινος I. Somn. 12. 17.
γείτων. ἐν γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν ἐν τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τ γέλωτα ὁ δυναμένος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀτάκτως I. Tim. 54. 170.
γενεὰ. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in τ φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενναδᾶς I. Catap. 1. 622.
γενναῖον. τ ⊖ γενναῖόν ⊖ γενναῖον μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγενημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γεννικὸς. γεννικὰ ἢ μεγαλοφυῆ ἤθη ἢ πάθη I. Somn. 7. 9. γεννικὸν ἔσοψον ib. γεννικώτατον μάρτυρα ib.

γεω-

γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γίγ. ἀξίως τῆ γυνῇ I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γίγαντες II. Jup. Trag. 25. 670.
γίγαρος II. Alex. 26. 234. γίγαρον ὀρχεῖζ II. Salt. 34. 289.
γίγαρα II. Alex. 30. 238. γιγαρίας II. Abd. 30. 185.
γίγνομαι. ἀπὸ τῶ πρώτου γίγνομαι I. Herm. 60. 800.
γιγνώσκω II. Salt. 35. 289. γιγνώσκων III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀσίκητος ὑ δίψιζ, & Λιβύης δίψασα γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τ' κυματώδης γῆς I. Tim. 56. 174. ὦ γῆς ante ea τ' III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τ' ἠρανὸν ἀναμιμέχθαι I. Prom. 9. 192. ᾧ ὑ γῆν ὑ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὸς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνήργασεν I. Prom. 11. 194. ἔλιπεν γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τα ἐς τῶ Γηρυόνη III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τούτε ἀποφέρει I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω ζῶ πολὺ γίγνεσθαι ἂν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένοις III. Conv. 20. 433. & 434. τῇ τυράννῳ γενέζ Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγωτα. γιγωτός τι ἀναβόησας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ἑ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τ' ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαῦξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλύφειν ἀστεῖος δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ἡ γλῶσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλαστον ἔχει γλῶσαν, αἰσχίστην νόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν - - ἀποτετμηκότα I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφεῦσι. ἀμφὶ κόρσας μαλθακὸν γναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τ' γνώμης μόνης II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνῷ. γνῶθι καλὸς ἀγαθὸς III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεζ I. Somn. 11. 15.
γνωρίσματα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γοὴ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόνιμον III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τ' μέγα γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμμασι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραφειατεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμμάτευς Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφικὸς. οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφους ἢ τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικῶς συντελεσθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιούτῳ τῳ Δαφνίδι γράφουσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὧν χωρὶς ἐδὲν καλὸν τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γραφῆται γραφὴ ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γραφεῖον. ἐγγράφορος I. Herm. 1. 740.
γρίφον. γρίφος σωτηρίας I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυπὸν I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγου χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' τῆ γυμνασίᾳ αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνάσιον τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τῆς γραμμῆς III. Calumn. 12. 141.
γυμνασιαρχίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπιδεικνύειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὸν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰ τὰ πόδε I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὸ τῆ δικῆ γεγυμνῶζ II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖον I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖά τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίτῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνεδοι, Vorſ. γυναικεῖαι II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωνος τινος ἢ βαρβάρου γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμενος τῇ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκας I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικὸς III. Epigr. 33. 685. γυναικὶ τ' ἰμοῖς I. Halc. 8. 184.
γὺψ ἀναπτάμενον III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδεχίᾳ III. Mort. Per. 28. 351.
δαίμονι τὴν σοφίαν III. Philopſ. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τὸ κανάτ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δάκρυα I. Cat. 12. 634. ἰδίᾳσι μᾶλλα γελοίοις I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάζειν III. Elect. 2. 87.
δακτυλι I. Cont. 14. 509. III. Philopſ. 38. 61. & 63. τ' δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτύλοις αὐτῶν μεσάμοις I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτύλοις βαρυῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδικτέω I. Somn. 11. 16.
δάκτυλον I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντεμόντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθισκλικοὺς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλους προτάσεως I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλόν τινα - - δαλὸς ἀπὸ τῆ βωμῆ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοίζει I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύσαζ I. Tim. 13. 183.
Δαναΐς. ἐς τ' τ' Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 119. ὁ τ' Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶν. Δᾶνι πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖν. Δαρεῖν II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δᾷς. δῃδὶ II. Alex. 47. 252. δᾷδὸς ἧσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti subjungitur accusativus III. Elect. 3. 88. f.

δάφνη. φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τὴ δάφνης III. Diss. cum Hes. 1. 240. δάφνην αὐτὴν καλοῦσιν II. Asin. 17. 585.

Δάφνιδα v. notam, si de accentu solicitus es III. Meret. VI. 293.

δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Asin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν δὲ τοῦ ποιουμένοι II. Jup. Conf. 7. 630. κὴ πεδίον δ' ἐποίησαν II. 1. Ver. Hist. 15. 82. τὸ μὲν δὴ ἐπιβάλλειν γνώρισμα I. Pisc. 42. 611.

δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν εὐγνωμοσυνάτῳ ἐοικυῖα II. Salt. 63. 301.

δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέομι — ἐπήρκεν τοῖς δεομένοις τῶ φίλων I. Tim. 5. 109. ἑ γὰ δεῖ, J. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδεῖτο γὰ Χαιρίας III. Meret. VII. 296. ἔδει δήσει μοι ταῦτα ἴσοπλα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.

δεῖμα I. Prom. 2. 25.

δείδω. δείδιας μὴ ἐνδεὰς τῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδισεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἄπαιδα I. D. Deor. XII. 1. 234. δείδιὼς κὴ τρέμων I. Somn. 9. 13. δείδοικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

δείκνυμι. οἷαν Πολύκλειτος ἔδειξε λευκάλεπτον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προσοικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δειξάτω II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀντιόχῃς δειξάτω κατὰ τὴν παγκάεσιν I. Somn. 8. 11. δειξομένῳ II. Alex. 13. 220. & 221.

δειλινὸς. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.

δειλὸς. λαγωῶν δειλότερος I. Somn. 9. 13.

δεῖπνα. ὁ τῦ δεῖπος I. Somn. 11. 15. τὸ δεῖπνα I. Vit. Auct. 19. 558.

δεινὸς II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ἔδεν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.

Δείνων III. Macrob. 15. 218.

δειπνάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.

δεῖπνον φορτικὸν - - ἀφυφορεῖν σὺ τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζεις II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

δεκάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.

δεκάς. τῇ Ἀτθικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.

Δέκτρις III. Epigr. 22. 681.

δελεάζω I. Pisc. 47. 614.

Δῆλος I. Tim. 22. 136.

Δῆλος. ἐς Δῆλον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.

Δελφοὶ. κὴ τὰ τὸ Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.

Δῆμας Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.

Δήνδρον. ἐπὶ τὸν κόμυλον τῶ δένδρων II. 2. Ver. Hist. 42. 134. & 135. δένδρεα πτοαῖς III. Tragop. p. 647.

δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθ I. Tim. 43. 156.

δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

δεξιῶς ἐνέγκαντος III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξύειν II. 2. Ver. Hist. 34. 130.

δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὧ δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἢ φύσεως δεῖται ἐ χορηγίας τυχοῦσης I. Somn. 1.

2. δεῖσθαι τύχης ib.

δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. ἐδὲν δέον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. ὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γενέσθ ib. ξυνιέναι δὲ τὸ δέον ἔστι ἐν ἀφανεῖ ὂν δυνάστου ib. τὸ δέον παραυτίκα ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξει ib. πλεῖστον ἀφιστῶντα τῦ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.

δεῦ & δέομαι. δέησιν II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δήσεως II. Tox. 47. 553.

δέρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

δέρεα. ἀσκὸν δερῶν I. Nigr. 27. 67.

δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς II. Tox. 29. 538.

δεσπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. υἱοῖ δεσπότου III. Bacch. 2. 77.

Δευκαλίων. Φαίθοντες ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.

δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἤδη I. Pisc. 42. 611. δέξασθ' ἄν III. Mort. Per. 24. 346.

δέω. δέων, pro δέον I. Nigr. 26. 65. ποσοῦ γε ἐ δέω III. Pseudol. 2. 162. κὴ ἐδέοντο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδίσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένου τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεθὲν II. Amor. 32. 432.

δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δή, ἴθι δή, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 18. ἄπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

δῆγμα. δήγματα II. Gall. 25. 740.

Δηλιος. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hist. 23. 120. & 121.

δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Δημάδου III. Dem. Enc. 15. 503.

Δημήτριος II. Salt. 63. 300. Δημητρίου II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

δημιουργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii sunt οἱ τὸ Κάδμου κὴ Παλαμήδης τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

δημοκρατία I. Tim. 57. 175.

Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένους ib. 2. 492.

δημοσίᾳ II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.

Δημώνακτ. περὶ δὲ Δημώνακτος II. Dem. 2. 375.

Δῆμος τὸ πατρίδος III. Patr. Enc. 6. 230. Δῆμος τὸν ῥητορικὸν κὴ παιδείαν I. Somn. 12. 17.

Δημοσθένει. ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένοι I. Nec. 6. 43.

διαβολή. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.

Διδασκολεῖον I. D. Mort. V. 2. 344.

διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.

Διάδημα I. D. Mort X. 4. 365.

διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

διαζευγνύμι. ἀλλ' ὅδε πᾶλος ἅτις ἂν διαζυγῇ τὸ συμπαφεισης, ῥαδίως ἄλλοι ζυγὸς I. Jud. Voc. 7. 91.

διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

Διαθήκη. θεὸς διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 35[illegible] διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

Δι[illegible]. Merc. Cond. 20. 675.

διαιρέω. διηρημένος II. Bis Acc. 2. 794.

Διαίρω. διηρημένος κοπίδι II. Tox. 55. 560. διηρμένοι τοὺς ἄκοντας ib. 40. 548.

δίαιτα I. Herm. 86. 830. μετέρας δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. κὴ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτόν. I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τὴ διαίτης I. Nigr. 12. 51.

Δῃαιτάω. διαιτᾶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διαπέτω. διαπέσῃς II. Gymn. 19. 898.
Διαφοίτ. I. D. Mar. VII. 1. 305.
διαφυδὼν II. Amor. 3. 400. διαφυδὼν ἐγὼ οὐμὸς III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hiſt. 32. 44.
Διαλλάττω. ἀμφὶ κακείνῳ ὑ σμικρῷ διαλάττεται I. Prom. 1. 25. οὐ ἐὰ δὲ τούτῳ διήλλαξεν ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε Ib.
Διαλλάττω. διαλλάττεσθαι II. Abd. 10. 168. διαλλάττοιτ̓ II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλεκτ. I. Prom. 5. 30. Δικαιοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διαλύω. ὃν τὸν μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόν. I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμένω I. D. Mort. XXI. 1. 421. προστρίψατό με μὴ διαμένειν I. Nigr. 10. 49.
Διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διαπίμπω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διαπομπαὶ III. Nav. 24. 264.
Διαπύω. διαπύρας τῷ αὐτῷ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπύρωσα II. Tox. 14. 521.
Διαπρύσσομαι. διαπεφαμένης I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσας I. Somn. 8. 12.
Διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασείω. διασεισαμένη II. Bis Acc. 1. 793.
Διάσια feſtum Jovis I. Tim. 7. 114. οὐ Διασίοις III. Cnar. 1. 619.
Διασκαίρω I. Prom. 8. 191.
διασκινάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπάω I. Somn. 15. 20.
διασύρει. διασύροντες τοὺς τραγικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασῴζω II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.
Διατάττω. διατάττειν̓ II. Jup. Trag. 38. 686.
διατιλίω. τοῦτο τοῦνομα διετίλισεν I. Somn. 2. 3. φιλῶν ἡδὺ διατιλίσω I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθῶσιν II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη ἐμὲ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά με διατίθης III. Pſeudol. 25. 181. διατιθέντων II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρίχω. διαδραμοῦ III. Philopat. 17. 603.
Διατριβὴ. οὐ μοναχρίῳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
Διατρίβω. ἤδισα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομεν v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔθεξεν ἤθει καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. ἐδημίᾳ μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν I. Piſc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διαφθαρέντα ἀσώματα I. Nigr. 15. 54.
Διαφυλάττω. διαφυλάξουσι II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαψύχω I. Cont. 23. 520. & ſeq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλ. ὦ III. Conv. 6. 422. εἰς διδασκάλου uſitatius eſſe quam διδασκάλους I. Somn. 1. 1.
Δίδωμι. ἐγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. ὃς τὴν ἑτέραν (χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δῴη τις ἀνθρώπῳ, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ὧν τινα αὐτῷ τιχὼν δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείρω. διαφορώσαν Gr. mavult διαγορώσαν at non opus II. Tox. 33. 541. διείρων ib. 43. 551.
διεκδύνω. πανῷ διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διεκπαρδόσομαι. διεκπλαμῶσιν III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. τῇ ὡς ἐκπρατὴς τὸ κέρας ἐπιθέξατο διεξίων I. Merc. Cond. 37. 695. διεξιόντ. III. Philopſ. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξηται & διεξέλθῃ I. Herm. 24. 763. διεξελθὸν II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνοντι τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διεφείρω. διεφθαρῶσιν II. Gymn. 25. 908.
διεγείρομαι II. Amor. 16. 416. τί ἂ διεγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διεγειρόμενοι II. Amor. 42. 444.
διθύραμβ. καὶ διθύραμβον I. Tim. 46. 159.
δίζημι. δίζησαι αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊχμάζομαι I. Herm. 31. 771.
δικαικὸς. φορτικὰ μὲ, τῇ δικαικὰ, ἀλλὰ δὴ I. Somn. 17. 21.
δικαστήριον. τὸ τοῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. ἐς τὸ δικαστήριον συνισοῦλθον II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκειμαι. ἐπιμετρήσας τῇ δικέσθῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Piſc. 40. 608. δίκη φανεῖται I. Jud. Voc. 1. 82. ὥσπερ ἡ δίκης III. Philopat. 16. 602. ἥκετε δίκην δώσοντες III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκην κρίνω II. Aſin. 23. 591.
δίκρανον I. Tim. 12. 120.
δικασπόλος I. Cont. 1. 490.
δημοφίλτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Piſc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσι. I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λέγῃ Διονύσιον τραγῳδὸν ποιεῖν φακέλλους III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσ. III. Mort. Per. 4. 328. ἐδὲν ἧ πρὸς τ̓ Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπετὴς II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Δί. II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. Διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλῆς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δὶς. δὶς ἀφ̓ πασῶν I. pro merc. Cond. 11. 719.
διστοφόρ. τὴν διστοφόρον III. Philopſ. 18. 45.
δισπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διστολογίαν. ἐ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
δισύλλαβα II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἀναψάμ. διφθέραν ac ſimil. I. Tim. 6. 110.
δίφυιος I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
διψαλέ. διψαλέον θυμαλέον I. Tim. 14. 124.
διψάω. διψῶν I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῶν πειρᾷ II. de Luctu 16. 929.
διώκων II. Gymn. 19. 898. διώκοιτε II. Amor. 21. 422. διώκοιτε ἐ κατέλαβεν I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ἐστὶ Δίων &c. I. Nec. 13. 474.
δοκὸς. κἀκ τ̓ δόκας III. de Domo 27. 206.

δεκέω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκῆς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς γραμμάτων &c. III. Cyn. 13. 546. δοκέει II. Aſtr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ὁμόσαι τ῀ εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπεδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν III. Philopſ. 39. 64. δέξασά τε ἢ Παὸς ὀργὰς ἢ τιν῀ θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δέξαι cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. ᾗ δέξαι II. Amor. 11. 498. λέγειν ἕκαστα δέξαι III. Char. 22. 632. διδόχθω I. Tim. 42. 154.

δόκιμ῀. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμ῀ I. Somn. 2. 4. τῇ δοκιμωτάτῃ I. Scyth. 3. 863.

δόλιχ῀ II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμ῀ ἡμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὸς Λεῦκης II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορίαν I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτὴρ. δοτῆρας ἐάων I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δυλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δυλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δυλεύω. ἂν δυλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δυλεύειν II. Abd. 25. 181.

δυλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλ῀. δοῦλει γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δυπέω II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροντοπεῖον III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἔφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμυθον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τὸ βιβλίον v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καί τοι τ῀ δραμάτων οὐ ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης σιγματίας. ὡς τὸ τ῀ δραπέτου τὰ στίγματα, ὕτω τὴν μοιχαλίδα δίκτυσι τὰ ἀνθίσματα I. Tim. 17. 128.

δράτω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τ῀ δρεπομένων III. de Domo 9. 195.

δρομεύς. ἐς τὴν Ἀτλικὴν δρομεύτητα τ῀ σωμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. ᾗ δύνατα I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεται σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμε῀ II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ἐν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας I. Halc. 8. 183. δωμάμεϊ II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. ᾗ ἄκμης δύο I. Prom. 2. 187. δὺ' ὄντες I. Cont. 4. 195. δὺ' ὀβολὼ II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. ἐς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διαῤῥῆξαι II. Tox. 54. 559.

δυσάντητ῀. δυσάντητον ἐ ἀποτρόπαιον I. Tim. 5. 110.

δυσέλιγετ῀ I. Piſc. 17. 588.

δυσέρως. σοῦ δυσέρωτας I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητ῀ ἦν περὶ τὰς διαλήψεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυσσεβὴς. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυσσεβέσι I. Nigr. 24. 63.

δύσπν῀. τίπτ' αὖτ' ἂ δύσπνοι--ἄλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυχερὴς. ὁπόσα ἂν ᾖ δυχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἐν σοὶ τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρ῀ νέον ἰσαμόθοις I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ᾗ τὸ ἔαρ τ῀ πτερῶν ib. 13. 52.

ἑαυτῦ. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἑαρὰν ὄνον II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἐάω. ἐᾷ λέγειν, ὁπόσ' ἀκιὸς I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμῳ III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖ῀ II. Alex. 13. 221.

ἔβρ῀ μὲ ἔτ῀ III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστρίζυθ῀ II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγγύητης I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφηβότητ῀ I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ὦτα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἄλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένον I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλαμίγνυμι. λευκὸν ἐγκαλαμίξῃ φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλ῀ II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ὀδυρμοῦ--τὴν φωνὴν ἐνέκοπτε I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσασ῀ III. Hipp. 6. 72.

ἐγρεκύδειμ῀ III. Tragop. p. 650.

ἐγχαίνω. ἐγχανὼν ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελις I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγχέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχυτίζω. τὰ ἐγχυτίζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graev.* II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ἂν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c. Ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκεῖν II. de Luctu 5. 924. λαβόντες μὲ II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν F. G. ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμᾶς I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῶ I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῶν οἱ πατέρες III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἔζω. ἐπὶ Διὶ δεξιὸς ἧσαι I. Somn. 2. 4.

ἑθέλω. ἔτοι ἐθέλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

ἐθελοκακίω. ἐθελοκακεῖ al. ἐθελοκαλαμεῖ male. I. Somn. 23.

ἔθν῀. ἔθνος τῷ μεγίστῳ II. Dem. 51. 392. ἔθνη ἅλα μακροβιώταλα III. Macrob. 5. 210. οἱ ἔθνεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ, εἴ γε μνημονεύω I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἴ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ πω III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὑρομεν γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἴ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδέτω I. Herm. 35. 776. εἰσεῖδε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. ἢ μὴν οὐ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἔπαυλις αὐτὸν ᾔδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμων. ᾔδεσαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ μὲ εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπως I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶδά πως ἢ κἀγώ I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι I. Cat. 29. 650. ἰσέον δὲ ἢ ὅτι ὑ πάνυ ἰώρτασι χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδῶ γράφουσι III. Herc. 1. 82.

εἰδὼ I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἰδὼν ὅταρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲ γὰρ εἰδεῖς II. Salt. 5. 269. πάντ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἠδ' ὅσα τε ἔσαι ὀπίσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἰδοιες αὐτὸν I. D. Dcor. IX. 1. 227. ἰδὼν μόνον I. Tim. 43. 155. ὅπως ἰδῃς al. εἰδῃς I. Somn. 15. 20. εἰγὲ κἠδὼν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἰδὸν I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶ θεῶν εἰκόνας ἢ μόνον ἰδὼν, ἢ μόνος δόξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἢν ἰδὼν I. Pisc. 51. 618. εἰσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopſ. 24. 52.

εἰκαῖος. τῶ μελλόντων — ἄρις εἰκαῖος I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρᾶξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι ϵ ὀκτὼ II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hiſt. 40. 53. εἰκότως τῶ καθαράτω τὰ ἴσα III. Fug. 30. 382. εἰκοτως hic eſt πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἶκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ ἀβέλτερά μοι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῶ ἐοικόσι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18. 478. ὁ ἀβέλτερος τῶ εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς τὴν εἴλην θέρεος II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἴμεν I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐσὶ II. Gall. 33. 750. ἔσ' ἂν τὸ ἐγκαίειν I. pro Lapſ. 11 735. εἰ μακρὸν' ἐσὶ II. Tyr. 11. 148. χρεῖός ἐσι II. Amor. 42. 444. ἐπεὶ ἐσὶ I. Herm. 61. 802. ἐσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ἐ γὰρ ἦν καλὸς II. Aſin. 30. 598. & 599. προσόδου ἔσῃ ποτοικὸς II. Gall. 1. 704. ἔσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἴη II. Par. 6. 844. εἶεν I. Pisc. 22. 591. εἶεν ἐκεῖνος I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapſ. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἰομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις δόξει I. Pisc. 6. 576. ὁ δὲ ταῦρος εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ἐ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γόγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐκ' αὐτῆ II. Aſin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔσι ſed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ἂν III. Dem. Enc. 47. 525. εἶα τυγχάνεις ὄσα τῶ ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. εἰ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἶπαν II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἴπερ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε ϖ θεσπέσιον II. Aſin. 47. 615.

Εἰραμάγυσις v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσία ἔ πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη ϕ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικός. εἰρηνικώτερόν ἐσι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἶπε εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖος εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις ib.

εἰρώνεια I. Prom. 1. 24.

εἷς εἰμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ἀν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς ἐκ τῶ πολλοῦ ὄχλου I. Somn. 9. 13. μία σπεδὴ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. ἐν male III. Dea Syr. 35. 480. εἴ τι ἓν τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ἔστ' ἐν μορίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδόντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὡς τε λόγῳ μὲ ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναίρέψαμεν τ κύβον I. Harm. 3. 855. ἓν ἐπὶ δεδόσθαι II. Q. Hiſt. 2. 3. ἓν ἵνα III. Macrob. 7. 212.

εἷς pro ἐν II. Aſin. 39. 607. εἷς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καθελκύομεν εἰς II. Aſin. 17. 585. ὑφίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μουσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλοῦτ III. Epigr. Omiſſ. p. 692. εἰς διδασκάλε uſitatius quam εἰς διδασκάλες I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῶ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅσις τι εἴη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσείδω. εἰσιδὼν μὲ III. Herc. 8. 86.

εἴσειμι. εἰσίσαι II. Tox. 37. 546.

εἰσέρχομαι. εἰσέλθε δὲ μὲ φοβηθεὶς I. Prom. 2. 26. εἰσελθόντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσκαίω. ἐσκοπεῖτε φέρουσ αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράσσω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράσσω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἶσω. ἐς τὸ εἴσω τῶ γομφίε I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι πῆχες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶ σκιλοῦ II. Gymn. 884.

ἕκαστος ἑφιεὶς I. Herm. 26. 764. ἕκαστω II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hiſt. 15. 81. II. Aſtr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δῶρον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἑκάτι I. Piſc. 3. 573.

ἑκατόμβη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας ſcil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρισᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hiſt. 41. 103. ἅμα πανίγυιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.

ἐκδίδωμι. ἐκδυμβύ τινος Ἑρμοῦ I. Somn. 12. 18. ἐκδίδοσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδυτ II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖνος I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐσιν I. Herm. 41. 784. ἐκείνη II. Jup. Conf. 10. 634. πρὸ' ἐκείνης ἂν ἀπέχουσας I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνό τι ϑεσπέσιον III. Pſeudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνον II. Aſin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δὲ σι φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης F. Br ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνως ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκδύσκω II. Q. Hiſt. 20. 28.

ἐκθορίαν. ἐκ μητρῴων λίθων τοιοῦτον ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ἐκ τῆ σύης ἄζωστον ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.
ἐκκαθαίρω τὸν βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἔκκαυμα. ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.
ἐκκλησία. πραύβεται οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.
ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.
ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.
ἐκκριμανύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκριμανύμβοι II. Tox. 6. 512.
ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωμβόοι πρὸς τὸ κάλλον. attonisi &c. ἐκκωφᾶν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.
ἐκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.
ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομβόω III. Tragop. p. 658.
ἐκμάσσω. τὴν ποιητικὴν οἴμαι ἐκμεμυάχθαι ἐν τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.
ἔκμυστρον. ταῦτά σοι ἐκμεῖραι ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.
ἐκμυζάω. ὡς παῖδαλις ἐκμύζει ἔριφον — ἡ τάσις ἕλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προσπίφυσὸς ἐκμυζᾷ ἐς κενόν I. Tim. 8. 114.
ἐκνέω. ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἐκπίπτω. ἐξέπεσε ἐγὼ δὲ ἐσώρισον I. Nigr. 8. 48.
ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι γὰρ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.
ἔκπυος al. ἐκεῖνος III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκποδὼν vel ἐκ ποδὸν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλον — ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλει I. Tim. 5. 110.
ἐκπρόθισμον τῶ ἀγῶνος II. Gymn. 39. 920.
ἐκπροθορὼν I. Prom. 4. 29.
ἐκστέον. ἐκστέον τῶν ἄλλων I. Tim. 43. 156.
ἐκστάλη III. Nav. 39. 273.
ἔκστομον. ἔκστομον al. ἔκπτωτον I. Jud. Voc. 6. 90.
ἔκτοθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνας I. Somn. 2. 3.
ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.
ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομβόνης I. Nigr. 34. 76.
ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.
ἐκφθείρω. ἐκφθείρε III. D. Meret. XV. 323.
ἐκφυσόω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμβον ἔοι τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.
ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.
ἔλαια. ἔλαιαι ἐκ τῶν μορίας II. Gymn. 9. 889.
ἐλαστέω. ἐλαστέοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.
ἐλαύνω. ποσζωγὶς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τὸν ἱρηθέντ' &c. II. Abd. 13. 171.
ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.
ἔλεγχος. προλόγων εἷς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.
ἐλέγχω. ἐληλεγμβόνον non ἐληλεγχμβόνον. -- ὁ Σωσθένης αἰδεθεὶς ὡς ἐληλεγμβόος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμβόν τι καὶ ἀχνυμενοῦν II. Imag. 11. 469.
ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.
ἐλεύθερον. τύττιες τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.
τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.
ἐλιφάντινος ὦμος Πέλοπος II. Salt. 54. 298.
ἐλίφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τὸν μὲν τὸν Λάγου πρῶτον ἐλιφάντων θήραν συστήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν ὁμωνύμων I. Prom. 4. 29.
ἕλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.
Ἑλληνοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.
Ἑλλὰς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.
τὸ Ἑλλάδος ἄρτισμα III. Dem. Enc. 10. 498.
ἑλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.
Ἕλλων. κατὰ τὸ Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.
Ἑλληνικὸς. τῶν Τρώων ἦθος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.
Ἑλλήνιος III. Herc. 2. 83.
Ellipsin verbi ἄγει vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis λίθ vel ἐκ ante τὸ τύχης vid. III. Philopat. 26. 608. verbi εἶη post ὕστερον in nota III. Cyn. 4. 541. τῶ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῶ λέγει post μὴ μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῶ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξυνίζωμεν II. Gall. 18. 730. voculae ἐδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτην. τῶ ὁρᾶτε v. in nota ad τῶ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμον εἶναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.
ἐλπὶς τῶ φόβου II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ δὲ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.
ἑμαυτοῦ. ἑμαυτὸν al. ἑμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἑμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἑμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἑμαυτὸν ἀνασωθήσας II. Asin. 20. 587.
ἐμβάλλω. ἐμβαλόμβοι ἐν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.
ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.
ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.
ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπίθανον I. Tim. 1. 99.
ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῶ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.
ἔμβυρνον ἐπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.
ἔμοιγε I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.
ἐμὸν. ἐμεμηκὼς I. Tim. 45. 159.
ἐμμετρέω. ἐμμεμετρημβόος II. Gall. 27. 744.
ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος -- τὸ μέντοι ἐμὸν -- τόγε ἐπ' ἐμοὶ -- τὸ δὲ ἐμὸν — τέμνον — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.
ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.
ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.
ἐμπαροινία. μέμηνεν γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινῶν. & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.
Ἐμπεδόκλης. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.
ἐμπιρία δὲ λογισμὸν φέρουσα θρασύνουσι ἔικτα εἶναι I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 13. 553.
ἐμπήγνυμι. κολάδους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
ἐμπίπλημι. εἰς ἑστέρας ἐμπεπλάμβοι & μεθυσκόμβοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλησμένους II. Bis Acc. 21. 820.
ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.
ἔμπορος. ἐμπόρῳ τῶ Κάδμῳ III. Deor. Conc. 4. 529. καὶ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἀμπρίθω. τὴν ἀκρόπολιν ἀνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἀμπρῶ. ἀνέπρισι al. σωνέπρισι I. Somn. 14. 19.
ἀμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἀναφράττω. εἰ μὴ ἐμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἄμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἀμψυχ- I. Prom. 1. 25. ἄμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἀν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omiſſum ante ὀφθαλμοῖς II. Aſin. 52. 621. V. N. ἀν L. ἀντὶ Hemſ. I. Nigr. 21. 58. ἀν & ἀντὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἀν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἀν μισγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἀν Ὀλύθῳ II. Q. Hiſt. 38. 50. ἀν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἀν διοτι II. Alex. 57. 262. ἀν γαυτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνω ἀν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἀν οἷς ἐῶν III. Ep. Sat. 19. 401. ἀν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiſſ. 687. ἀν δὲ ἐν ἄλλα ξύλα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἀν ταῖς πληγαῖς II. Aſin. 44. 612.
ἀνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἀναγκ- II. Q. Hiſt. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἀναγώνι- πρὸς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἀνυπνία, ὑγιὴς πτῶσις &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοντες ἐμοὶ II. Par. 2. 839. in Πραξιτέλους vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔστι vide III. Cronoſ. 11. 393.
ἀναντί-. μὴ τὸ ἀναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἀν πολίτην ἀναντί- τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἀναντίαν, ἣν ἔστον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἀναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἀναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἀναργὴς I. Somn. 5. 8. ἀναργὲς an ἀναργὲς II. Amor. 17. 416.
ἄνεκλ-, ὁ ἐντὸς τῆς αὐλῆς. ὅθεν ὁ λόγ- Παυλ- ὁ ἐντὸς ἂν τῆς ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἄνδικμος. κατίσκεφον ἵνα ἄνδικμος I. Somn. 4. 7.
ἀνδὴς. πᾶν ἡδέως ἀνδὲς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἀνδές; III. Cyn. 3. 540.
ἀνδιλέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἀνδίω. ἀνδὶὴ Fl. ἀνδῆς I. Herm. 64. 805.
ἀνδιαιτῶν II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἀνδίδωμι. ἀνδοῦναι μηδὲ μυλακιδῆναι I. Herm. 24. 763. ἀνδίδωσιν II. Salt. 10. 273. ἀνδώσω II. Tox. 11. 518. ἀνδιδοῦν II. Gymn. 26. 908. μυλακιᾶς ἀνδιδόντ- II. 1. Ver. Hiſt. 29. 93. τοὺς ἀνδιδόντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἄνδθεν pro ἔνδοθεν III. Char. 25. 633.
ἀνδύσιμον. τὸ ἀνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμιών II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐδῆτα ἐκείνῳ ἀνδδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἀνεῖδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἄνειμι. ἐκ τῶ ἀόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἀνέχω. τοῖς αὐτοὺς ἀνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἄνη ἐ τάκ I. Herm. 80. 824.
ἄνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἄνθιν III. Tragop. p. 658.
ἄνι γὰρ κὴ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἀνιάκρυτ- I. Tim. 56. 173.
ἀνοάω. ὧν ἀνοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἄνοικτ. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι κὴ ἃς οὐκ οἶδε φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἄνομ- II. Salt. 2. 267.
ἄνορμ-. ἄνορμον ποιησάμενοι III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἀνοχ- III. Calumn. 24. 156. ἀνοχ- τὸ κακῶσαι II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἀνοσπίρω. τοῖς ἀνηκόοις ἀνασπείρων τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἀντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἀντελεστῶν II. Amor. 33. 433.
ἀντιλιχμᾶ I. Jud. Voc. 10. 95.
ἀντίμισθ- ἀντίμισθοι αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἄντιχρ- I. Merc. Cond. 7. 662.
ἀντὸς τῆ ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ἀσα ἀντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἀντρίζω. ἀντρίψατο ſc. ἡ Ἐρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖ- I. Somn. 14. 19.
ἀντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἀνυάλι- ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἄνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἀνύπνιον. ἀνύπνιον δικανικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῦ ἀνυπνίᾳ ib. 1. 1. τ ἔρατα τῦ ἀνυπνίᾳ διπόν τινα φῆς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἀναχία al. ἀνωχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἄξ κὲ δίκα I. Prom. 20. 202. ἐξ ὥρας III. Epigr. 17. 679.
ἀξαγορεύω. ἀξηγόρευον πρός μοι I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἀξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἀξορχεῖσθ II. Salt. 15. 276.
ἀξάγω. ἀξάγω, Jenſ. ἀξάξω. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἀξαδυπατέω. ὅπως μεθαρσιοῦσθ ἀξαδυπατῶσι I. Som. 13. 19.
ἀξακοστούσης II. Alex. 35. 242.
ἀξακόσι-. ἀπὸ τ ἀξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἀξαλείφω I. Piſc. 36. 604.
ἀξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μ ἦ ἐμὲ ἀξαπάτησας ib. I. 1. 204. ἀξαπατῶθαι male pro ἀξαπατῆθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἀξάστα. ἀξημιώθης II. Gall. 12. 720.
ἀξαρκίω I. Herm. 30. 770.
ἀξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hiſt. 37. 101.
ἄξειμι. ἀκοῦν ἀξῆκεν σοι ὁ χρόν- I. Cat. 8. 630.
ἀξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἀξέλκω. ἀξελκωμένοις ἀξελκομένου I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀξεργάζομαι. θαυμαστὰ ποιᾶν ἀξεργάσαιο I. Somn. 7. 10.
ἀξέρχομαι. ἀξελύθη III. Pſeudol. 27. 184.
ἄξεσι. ἄξον δὲ I. Tim. 14. 123. ἀξέτω III. Cron. 18. 401.
ἀξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἀξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἀξετασμὸν ἐν ποιαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἀξευρίσκω I. Piſc. 15. 586.
ἀξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημώτατον ἀξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἀξίστατης III. Philopat. 19. 606.
ἀξοδ-. ἀξόδοις ποιαῖς τεθυμωμένοις III. Hipp. 8. 74.
ἀξομολογῶν I. Herm. 75. 818.
ἀξορχίομαι I. Piſc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἀξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἄξω τῦ κατάγω pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἄξω τῦ ἀοσίοις I. Cont. 18. 514.
ἀξωγικόν. ὡς ἀξώγικται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξόδης al. Ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἄξωθεν II. Amor. 16. 416. τὸ ἄξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἀξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἄξων- I. Tim. 22. 132. ἀξόνων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 113.
ἀορτή. τὴ δὴ πρὸ τ ἀορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἀπάγω II. Q. Hiſt. 21. 30. ἀπάγων σῖτον ἐν Λήμνῳ — κρίνον ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἀπῆγε τὸν σφαγὸν II. Tyr. 21. 158. ἀπαγομένου I. Scyth. 9. 869.

ἀπ-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τὸ ἐπαίνων ἀμελείμενοι III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινῶ I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινῶ τολμῶντι III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὸν μὲ τέχνῃ ἄπαντες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρόμενον I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουεν ἐν τοῖς λοιποῖς III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναμίσομαι. ἐπανημμένη III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπανίσημι. ἐπανῆκε πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκουεν III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδὴ. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάορος ὢν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπὶ male pro ἐπ' I. Pisc. 42. 609. ἐπὶ τοῖς κατηγορήμασι &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς' ὧδ' ἐπέμι αὐτῷ ἐπεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῆμι δ' ὧν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾷν ἐπῆμι II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισπαλεύω, ἐπεισπλεῦσαι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισέπεσον III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπείλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπειλύω. ἐπειλύσασι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμβαίνω I. Tim. 56. 174.
Epenthelis. per Epenthelin συγκῦψαι pro συγκῦψαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέρας I. Prom. 5. 31. ἐπέρασεν Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεται μοι παῤῥησιάζεσθαι I. Prom. 2. 26. σπουδὴ δέ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αὐτίκα δὲ ἂς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμᾶν τοὺς δὲ μή. ib. διαφόρησιν ὁ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφρατίδα I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπευνιάζω. νόμος σιτικὸς ἐπευνιάζων τοῖς πᾶσι τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τοῦ πλῆθει τῶν διδημοσιωμένων πολὺ πάντα ἐπευνιάζει — ἐπευνιασμένων τῶν πυρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπευνιζόμενοι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἀχυρᾶς al. ὑπ' ἀχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & τὸ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ὧν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπὶ πείρᾳ II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τετράεσιν καὶ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῷ θείῳ ἀφιγμένῳ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζειν II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Ποικίλῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ᾧ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὸ θέατρον III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτων II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῷ μυλῶνι &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸ ὀφθαλμῷ II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπίβλεψεν II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβουλιστὴς I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσοί μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπίβουν I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπιγίνεται I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὰ ἐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἅπαντες πρωτεῖα ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξεται τὴ διεξόδῳ I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπέδωκαν II. Aſin. 45. 613.
ἐπικαῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπίαν I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζήμιος τοῖς χρωμένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθορυβοῦμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμῶν. τὸ οὐ Πίσῃ θαυμάζων Δία γενέσθαι Φειδίας ἐπιθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεῦσαι ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικάεται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικειρτομῶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλύω. ἐπικλυσθῆναι leg. ἐπικλυσθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλύθη I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκωπος. ἐπικώπῳ τῇ ἀκαταπάρτῳ χρησάμενον pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκουρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκουρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρους II. Alex 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβῃ II. Gall. 23. 736. ὧν ποτε κοῦφος πυρὸς ἐπιλάβοιτο I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξασθε I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλήθω I. Nigr. 36. 78. Ἄφρον ἐπιλήθω γράψω δὲ οἱ ὄγδοον ἄχρις ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμαίνεσθαι σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεῖσθαι III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανὴς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἐμοῦ ib. 7. 36. συνελαύνων ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὡσὶ τὸ Ἐπιμενίδου & τετυφωμένου σοφιστοῦ λέγοντος Ἐπιμενίδου τινὸς Κρῆτα κακομοῦσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶν I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθὴς ἀμαρτίνομος I. Prom. 7. 37.
ἐπιμηκεις γόλυς III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκυσον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινευω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. ἡ ἐπινοιας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρι τοῦ ἐπιξῆσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάφιμι. ἄλλα τινὲς αἰφνιδίως ἐπιπαρίντος I. Merc. Cond. 20. 684.
ἐπιπεδεῖ J. Br. legit ἐπιπεδῶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσαντων τὸ Λιβύης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλῆξει III. Herc. 7. 85.
ἐπικολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφίᾳ ἡ λόγων ἔριδις ἐπιπόλασαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος ἰόνη II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥοιντος I. Herm. 61. 803. χωδὸν ἀκχυθησομένῳ τῷ ἐπιῤῥόντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥιν III. Philopat. 12. 597.
ἐπισεῖω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ἐπίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμβρος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκιψόμβρος νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπίων I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ὡς ἐπίσασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπισολὴ, ἐπισολαὶ πρισβύτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπισολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπισολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισυρομβρέων III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μᾶλλον ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὦ δεῖ ἀναμνῆσαι ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθήναις Δεκέλειαν - - τυραννίδα ἐπιτείχισεν item ἐπιτειχισικὸς τῷ λογικῷ - - ἐπιτειχισαῖλις τὰς ψευδεῖς δόξας κατα τ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρακίων παθῶν - - ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. καλασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀτλικὴν - - φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς καλαπαυχὴν τ χώρας & ſimilia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδιος ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηροῦσιν εἰ πῃ III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ δ ἐπίθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριτος. ἐπιτριτότατα I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. ὡς τε πράξις ἐκεῖνον ἐπιφημίζης I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπίχαιρον. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχείρα I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τὰ ἐπίχειρα — τα τ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τ ἀκαίρω παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) σὺν οἷς ἔτυχεν τὰ ἐπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρις I. Tim. 28. 141.
ἐπίχρων II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψηκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἔπομαι. εἵπετο μετ' ἐμοῦ III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπεσθαι μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἐπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἐπομόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπος. ἔπεα πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχεῖον. ἐποχεῖα τοῖς ἀπορυμένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη ib. ἀναπαίσας μύτρας ἐποχεμένη ib.
ἑπτάκις I. Pisc. 2. 571.
ἑπτάπις I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὃ δὲ βουλομαι ἐπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλα ἐπόντος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. ἔπου δὲ τάχα τοῖς καλάμοις κατα τ μῆθον I. Nigr. 6. 44. ἢ ἔπου τις I. Herm. 31. 772. ἑτωσὶ μὲ ἐπεῖν I. Tim. 8. 114. σὺν ὡς τὴν βυλὴν, σὺν εἰς τ δῆμον ἔπου I. Prom. 6. 33.
ἐπωδὴ. τὴν ἐπωδὴν ἐκαίνιζε τὸν στενθομένους I. Nec. 7. 466.
ἐπωνυμία. ἐπωνυμίαν σωσιλθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐπωπύρῳ πελάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐτώνυμον τ νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἔρως I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐρώτας συνδιατρίβω III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐρέω I. Nigr. 38. 81. ἐρῶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾷς ἀδυνατων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνηρέσεν I. Tim. 27. 141. τ ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ ἐρώμενον πίτειν II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates ἐργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. ἐργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἦχον μύγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀναιδοῦς I. Scyth. 11. 872. ἔργων γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ὁδὸν. ἔρχει I. Merc. Cond. 5. 658.
ἕρσιμος τ Ἀθηναίου I. Tim. 50. 163.
ἐρῆμη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδις I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμάραγος I. Tim. 1. 99.
ἕρμιον. τὸ κρίττον ἕρμιον ὂν I. Somn. 9. 13. κἀκεῖθεν ἕρμιόν ποιήσεταί σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμᾶς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 357.
ἑρμηνεύς. ἢ ἑρμηνέως II. Jup. Trag. 30. 677.

Ἑρμᾶς I. Tim. 24. 138. Ἑρμᾶς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμᾶς οὐ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 38. 773.
ἕρομαι. ὧν ἔρηται II. Asin. 33. 602.
ἑρπύζομαι I. D. Mort. I. 3. 333.
ἕρχι II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. ἢ ἐλθὶ ἔδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἐρῶσι δὲ ὠδιγαστόρμοι I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτάω. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸ νεῦν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς εἶσι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χεῖρον ἐκπέμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὸν ὕπαιθα pro οὐ τοῦς vid. in nott. plura exempla II. Asin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος ἀπαδυσόρμοι II. Gymn. 36. 917.
ἔσημαι. ἐσιόντων III. Dea Syr. 34. 479.
ἑσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἑσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. ἢ λευκὴν ἑσθῆτα λευκὴν ἐνδύεται I. Nigr. 14. 53.
ἑσθίω. ἑσθίειν τι τῶν ἀπορρήτων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑστία. ἑστίᾳ δεξιὰ μέρη I. Somn. 15. 20.
ἢ μείζω ἑσίαν &c. II. Amor. 36. 437.
ἑστιῶν II. Dem. 33. 387.
ἐσχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατιὰν τραπόμενον ib. 6. 110.
ἔσχατος. ἐν ἐσχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωτερικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταίρα. ἑταίραις σιωπῶν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄπαντα φαγεῖν I. Nigr. 13. 51. σταθήσας τὴν ἐσίαν ἐς ἡμᾶς τοὺς φιλοσόφους καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. παῖε φίλε ὦ πάλαμναι, ἢ τί πολλοὶ ἐκ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τῶν ἑταίρων τις ἐρᾷ ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέρων I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. ἐς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι καὶτοῦ τοῦτο ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοεῖν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀφ' οὗτοι ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μορίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἴσον. οὐ εἰδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λυκιακὸς Νιγρῖνος οὐ πράττων I. Nigr. 1. 37. οὐ λέγεις III. Philopf. 15. 42. οὐ πρᾶσσων I. pro Lapf. 5. 730.
εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐαιδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὐαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγένεια. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Asin. 20. 586.

εὐγλάγιστος III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνημαι II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδαιμονῶν I. Nigr. 8. 48. εὐδαίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρων καὶ μᾶλλα εὐδαιμονέστον I. Somn. 7. 9. εὐδαιμονῶν παρὰ τοὺς πολλοὺς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδαιμονῶν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδόκιμον ὀλίγους I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγραφὴν I. Cont. 24. 524. ἀνεῴξω εὐεργέτιν I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐέτηρι II. Lex. 9. 335.
εὐθὺς. εὐθεῖαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς τε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τοῦ πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.
εὐκλὴς. βίου εὐκλεέστερον I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ πάνυ III. Philopf. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὐμορφος. πότερον εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὖγε. νὴ Δία, εὖγε ἅμα I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὔγεων ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος. ὁ Κελτὸς II. Eun. 7. 356.
εὐποιΐα II. Imag. 21. 479.
εὐπροσήγορος II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν γυμνάσιον Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὸν τοῦ Εὐριπίδου Φοίβαν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὑρητὸς I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Asin. 35. 604. ταύτην ταῖς μαλίσκα ἡμαίας ἔσαν ἀρχαίας εὑρεσιν I. Somn. 2. 4.
Εὐρύβατος II. Alex. 4. 210.
εὐρυθμία μὲν τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.
εὐρύχωρος pro εὐρύχορος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. ἡ τῆς Εὐρώπης πατρὸς I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρωπος. ἐν Εὐρώπῃ II. Q. Hist. 28. 36.
εὐρωτιάω I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. ἐς εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.
εὐστάλεια καὶ ἀγένεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχέω. ἐυτύχησαι III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχοῦς — ἅπαν II. Amor. 7. 404.
εὐφημέω. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Herm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτης III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυῆ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριτέω. εὐχαριτέσαμεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τ̃ εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τ̃ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὐξαμένῳ δοὺς II. Q. Hiſt. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔων. νόμισμα τίμιον ἢ εὔωνον — ὕτως εὐνοῦς παιδαγωγῶ τὰ καλὰ — εὐώνου ῥάστητε τ̃ λόγου — ὕτως εὔωνον ὄντως καὶ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσθαι — οὐκ οὐσίας ποιηταί τε καὶ εὐωνοι — εὐωνότερος τ̃ ἀπηκριβωμένων I. Nigr. 23. 62.
εὐωχίαι I. Tim. 43. 155.
ἐφεδρῶ II. Gall. 9. 715.
ἐφιλοτιμήθην III. Epigr. 16. 679.
ἐφίστρια III. D. Meret. V. 291.
ἐφιστάναι. ἐφιστάντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφίσταμαι. ἐλαττων τ̃ ἐφεδρεύειν τ̃ ἀδικίας &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφίναι σὲ τὰ τοιαῦτα ὁ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφιστατέον. ἐπιστάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπιστησας ἐμαυτὸν — ἐπιστὰς ἐξαίφνης — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἐπιστησας — ἐπιστῆσαι τ̃ σόλου, τὴν φυγὴν — ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς αὐτὸν ἐπιστήσας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστησάμενος — ἰδοὺ ἂν ἐπιστήσας — καὶ ἐπιστάσης διατραπῶσιν — ἐννοεῖν μὲ ἡδ ἄφνω μὴ ἐπιστήσας — ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα — ἐπιστήσας τὴν λέξιν — ἐπιστησαις τοῖς πράγμασι τ̃ νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφιστάμενοι ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
Ἐχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεὶς III. Philopſ. 11. 39.
Ἐχινάδες II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τε νῦν ἔχω — εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγαθῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως & σκιᾶδης καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα — καὶ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — φύθεν χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — οὐχ ὕτω τρόπον μόνον ἔχεις — ὕτω δὲ ἔχοντα γνώμης I. Nigr. 1. 38. ὃ μὲν σοι ποτε ἴσον ἔχω γήρας I. Somn. 9. 14. ὃ ἡδ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκυθάσασα II. Aſin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitiuſa pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε πηδῶσ ὕπνῳ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχρισμι ἅλις vulgo, ſed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἅλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ τῶν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἡ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν σραληγικὴν II. Q. Hiſt. 37. 49. ἀλλ' τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχεσθε III. Nav. 5. 251. χαλεπῶς ἔχοιμι I. Nec. 14. 476. ἔχοιμι II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκην ἔχοιμι I. Nigr. 22. 61. τῇ πομπεύειν ἔχοιμι ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπὸ ἐχομένης αὐτῶν ἐώμεν I. Nec. 5. 462. ἔχετε *Fenſ.* vult ἀπέχετε III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἐψέω. ἥψει II. Gall. 14. 722.
ἕψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἐωθινὸς I. pro Lapſ. 1. 725.
ἕωλος ἡδ ἡ ψυχολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλος μνήμη I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τ̃ παλαιῶν γραμματικῶν καὶ τὸ ζωφόρα & τὸ ζμικρὸν ἀφ' οὗ τὸ ζ κατηχεῖτο καὶ ἀργυρέοντος παρὰ τ̃ ὕστερον τῇ ἀντιθέσει τῶ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hiſt. 29. 39. λαγὼν βίον ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι reſtituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἐν al. ζῶά γ' ἐν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. ὁ τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζευγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγος. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπανομίας ἔχει — Κόδις' ἀθανάτων, πολυώνυμε, παγκρατὲς αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γνησιώτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἑλιχόμβος II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς πλαστὴς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίᾳ Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τῶ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γνησίας ἀρχαιρεσίας τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τ̃ Ἕρμαν (ὑπεξάγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μείραξ Ζεὺς &c. I. Piſc. 22. 593. Φειδίας ἐδίδαξε τ̃ Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τ̃ Δία μισγόμβον Ἀλκμήνῃ τρισλαισίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ λάτροπαι II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τέρατα I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. μήτηρ Διὸς I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνήσεσι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημίαν I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζήρις. τ̃ Ζήριν ἐοῦσα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφος. ζωγράφοι III. Epigr. Omiſſ. 689.
ζωγρίαν I. Piſc. 3. 572.
ζῶον. εἰς ζῶα II. Aſin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζεσθαι ζώπυρα τῶ Πελασγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα ἐξελιττόμενα τῶ παλαιοῦ γόνου I. Tim. 3. 106.
ζωρὸς. ζωρότερον ἐμβαλὼν εἰς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζῶσαι. ζώσης ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν εἰπεῖν II. Q. Hiſt. 17. 26.
ἢ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέως οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέως οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγίατο II. Aſtr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδη ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἤδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥδεται ἡδ τῷ βίῳ ἡδεῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονὴ. ἡδονὴ τ̃ τρυφῆς, μέχρι τ̃ φαρυγγῶ εὐφροσυνῆς μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰπεῖν τι & πρᾶξαι πρὸς ἡδονὴν ib. 22. 61.

ἥκω

ἕως νεκρῶν ἀναθρώσκω &c. I. Nec. 1. 456. ἥκω γὰρ ὧν σοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκειν ὁ Διονυσίῳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἥκετω v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸν βίον II. Gall. 16. 726. οὗ ἥκουσας II. Imag. 11. 469.
ἅλεκτρον. περὶ τοῦ ἀλέκτρυ III. de Elect. 1. 86. & 87. ἀλέκτρυ II. Amor. 26. 426.
Ἁλιαία I. Tim. 51. 165.
ἁλιὰς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.
ἁλικία ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. παύσηθε τὴν ἀλικίαν I. Somn. 1. 1. τὸ ἀλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τοῦ παραπαύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἅλις. Διὸς καὶ Ἥλιδι I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὰ ἅλια ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἁλίας III. Philopat. 4. 590.
ἅλς I. pro Lapſ. 7. 733. ἅλα τὰ ἅλα ἐκπρούειν I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἀμύητα ἐπιτήδια opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρὰς ἢ ἀμύητα I. Tim. 43. 155. ἀμύητον II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἀμύητον I. Cont. 1. 487. μυθ' ἀμύητον I. Cat. 27. 648. παρ' ἀμύητον ἑκάτερ &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἀμύητος II. Alex. 15. 223. πάντα μύησας ἀμύητος I. Cat. 9. 630. ἀμύητος ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ἀμυητοφορμίαν I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἀμύστιν I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἀμυστίν al. ὁμυστίν I. Prom. 19. 202.
ἀμυδὸς II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἀμυδὸν III. Adv. Ind. 23. 119.
ἄμυσον. πλέον ἄμυσον παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἄμυσον παντὸς ib. ἀμυσία μὲ γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.
ἀμύσσω. ἐξ ἀμυσσάς I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἀμύτομον I. Piſc. 49. 617.
ἀμύφων I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἂν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἂν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνίοχον I. Nigr. 29. 68.
ἀπίαλον II. Gall. 9. 715.
Ἄρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἄρην al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.
Ἡρακλῆς I. Piſc. 31. 599. οὐχ Ἡρακλῆς ὅτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὁ κατὰ τὸν Ἡρακλέους μῦθον I. Som. 17. 21. ὁ δὴ Ἡρακλῆς ὅτος III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέους τὸ ἀθλῆσαι καλῶν II. Salt. 78. 309. πρεπέτω Ἡρακλέους III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τὸν Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα τὸν τῇ Οἴτῃ καθακαυθέντα I. Herm. 7. 746. οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.
ἁρίμα καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἡρίδανος. ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ III. de Electr. 1. 87.
ἠρίον I. Cont. 22. 518.
Ἡρόδικον II. Q. Hiſt. 35. 46.
Ἡρόδοτον τῷ Λύξῳ v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philopſ. 2. 30. & 31.
ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τὸ ἡῷον II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
Ἡσίοδον I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδον μὲ ἥμισυ τοῦ παντός φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδον ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τὸ Ἡσιόδου θεογονίας ἥσσον II. Icar. 27. 785.
ἧσσον. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιστον λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος λιμνόθεν III. de Domo 29. 206. Ἡφαιστίωνι II. pro Imag. 27. 505.
ἦχον. ἡ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος I. Nigr. 7. 46.
ἠχὼ I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. ἐν τῇ γῇ ἢ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.
Θαλὸς, Θαλοῦ σιφόν I. Piſc. 46. 613.
Θάμβος. τῷ θάμβει ἅρμα χειλίσσα I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐκ τοῦ σφόδρα θάμβους II. Amor. 14. 412.
Θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονεῖν θανάτου ib. 23. 346. θάνατος. τοῦ βλαπτικοῦ θανάτου I. Cont. 17. 512. συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸ θάνατον ἐρχοῦ δρόμος II. Aſin. 19. 586.
Θανατοῦσια II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.
Θαρρεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. θαρρεῖτε I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.
Θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.
Θάτερον. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.
Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὰ χαλκοῦ θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὰ θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι θαυμάζειν ἔπεισι I. Prom. 2. 26. ἐλεγεί τε θαυμάζειν τὸ καλασκιναζομένου I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mſſ. ἐθαυμάσθη ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἄξιος ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.
Θαυμάσιος. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιβιάδης III. Conviv. 35. 442.
Θεά. τί ἂν αἱ θεαὶ, ὦ Παυσία &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ τῶν θεῶν III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.
Θέαμα. θεάματά τε καὶ ἀκουσμάτα τραπεζῶν διηγούμενοι I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα ἢ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεᾶσθαι II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
Θεάομαι I. Cont. 22. 518.
Θεατής. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
Θεῖον I. Somn. 10. 15.
Θέλω. εἰ δὴ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς θέλουσιν II. Amor. 13. 412.
Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ὁ Θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
Θεοποιεῖν. Θεοποιοῦσι τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόπομπον II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεόπομποι III. Pſeudol. 29. 185.
Θεοπρόπον II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γίνοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς ἀνάπτιος I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἐκ μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἔγω Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεᾷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ Θεοὶ ὅ σῖτον ἔδωσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τῶν τελείων Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεὸς. μὴ ἓν θεῶν I. Somn. 8. 12. Θεῶν βελομένων III. Macrob. 29. 228. τὸν Θεὸν συνόντως III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. Θεὸς Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ἑαυτοὺς αὐτὸν Θεοῖς ἴσους II. pro Imag. 19. 498. ὡς ὄντως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δικαίοις Θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſm. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύων τὸ σκληρὸν τῷ λόγῳ I. Prom. 3. 27. βούλονται τὸ μακαρίων τινες Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θηρίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θηρίζοντες λόγῳ ib. 25. 566.

Θηριωνύριζα II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θήρυς lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θηρσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θιεμὼν ἴταξ ν &c. lege Θιεμῶν II. Amor. 22. 421.

Θίτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θεσσαλοὶ I. Jud. Voc. 7. 91.

Θιασίω. ἰδιάσασα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θιασῶσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θιασικὸν I. Tim. 49. 162. πρὸν ἴλαχε τὸ Θιασικὸν &c. ib.

Θήσας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος πωλητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλλωπίζεται I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρας mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θήπα. τεθῆπα I. Tim. 28. 142.

Θησεὺς. ἄῤῥις Θησεὺς III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θησίου. ἀνασκάπτων τὸ Θησεῖον III. Conv. 20. 432. Θησέου δυσκληδοίην II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ὁ Δελφοῖσι ἀνακείται I. Somn. 2. 4.

Θησεύω. Θησεύσας κάτα νησιὰς I. Somn. 13. 19.

Θίβη. ὁ Θίβαις al. ὁ Θήβαις alii malunt Θηβαῖς I. Tim. 15. 124.

Θλῖβω I. Nigr. 13. 52.

Θνήσκω. τεθνεώσω III. Tragop. p. 644. Θνήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θεκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θεκυδίδης ἐδὲν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. ἢ τὸ τῦ Θεκυδίδου I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θρᾴσος ἀλλὰ Θάρσος III. Muſc. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἱματίοις λογισμὸν φέρουσα Θρασύνουσ ἵκετο ἄυδιν I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θριαμβος. ὀθνεῖ ἢ πομπὴ ὁ Θριάμβος, ὃν προέλευσιν ἡ πατρὶ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνος. ὀπόστρωμα Θριδακίνους φύλλοις πρασσομένου II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρὶξ. ὁ τριχὸς ἀφῖκτο &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τὸ τε μάτωσον ἐκλαῖον, ἢ τ' τριχῶν ἔτιλε I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον δίψαλόν I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατὴρ. Αἴλιν τῇ Ἕλλωνι Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Conf. 7. 498.

Θύμος Ἀθηναῖος al. male Θυμοὺς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21.

Θύμον I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751. ἵνα Θυμὸν ἔχωσι III. Philopat. 27. 616.

Θυμοσόφιλος II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος οἷα μυσχοῦ τ' σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. Θύρᾳ Θύραι & ἀθίζειν παρὰ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας δ' ἐτίθεσθ βόειλαι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ' πολὺ διαφόρους ἐπὶ πύλας Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρὶς. τεθυρισμένον ἐφόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλὴν τῶν θυρωρῶν σωφρόνων ἢ τῶν δικαστῶν I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ὅτι Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θὼς Θῶς II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶν II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάμχυ παραγωγὰς II. Salt. 39. 290.

Ἰαλεμος πωλητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καίπερ λόγῳ τ' ἰαμβείων I. Nec. 1. 477.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθ κελευόμενος II. argum. Abd. 159.

Ἰάσασι. τ' Ἰάσονα. vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὰ. τὸ δὲ τ' ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ' ἁμαρτημάτων I. Car. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τῆς τύλας φυτεύοντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ ἔργῳ ἰητροὺς νομίζειν I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πάντας Θεοὺς Ἄμμωνα αἴτιε ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμοὺς ἑαυτοὺς ἰατρεύοντες ἰατροί. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνία. τὸν ἰγνύων Gr. vult ὀγκὸν II. Tox. 60. 564.

Ἴδια. τ' Ἴδιᾳ τὸ τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδιάζω. τ' Ἰδιάζον Δακτύλων ἕνα &c. II. Salt. 21. 279.

ἴδιος. πολλὰς ἰδίας φύσεις I. Halc. 4. 180. τ' ἴδιος πεπονηκότων III. Char. 26. 635.

Ἰδιότης. II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδιῶν. ἰδιάν τι κάτρον ἔχει I. Conf. 15. 511.

ἰδίως ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 21. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτου τοῦ βίου ib. 67. 808. οἱ μὴ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομαῖος II. Par. 47. 872.

ἰδρῶσι. ἱδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερὰ τελεῖν ἐγκαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Pſic. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Δεκεμβρίῳ — καθαρὰ ἐχ ἑτέρᾳ, τ' δὲ ἑτέρᾳ φόρῳ ἱερειὰ τις ἦσα I. Tim. 17. 128.

ἱερὶς I. Herm. 57. 797.

ἱερὸς II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αἰσῶν III. Mort. Per. 12. 335. ὦν, ἀλλ' ἱεροὶ εἶεν I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματέων III. Philopſ. 34. 61. ὁ τοῖς ἱεροῖς ἀκολουθῶν II. Tyr. 19. 156. ἱεροστύτε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱστορία II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἰκανὴ ἴση I. Prom. 7. 36. *ἰκανὴ γυνὴ* formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. *ἰκανὴ γοῦν σε ἡ Πειρηλέως* &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. *τὴν Ἰκαρίᾳ λέγω Πηνελόπην* ib. XXII. 1. 268.

ἱκεσία I. Pisc. 3. 572.

ἱκέτης. ἱκέτιν II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκέσθαι. μὴ ἁρπασεν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἰκόνιον πόλις Φρυγῶν *Ἰκονίου δὲ τοῦ Φρυγῶν χώρας οὐ πρόσωθεν πεμπόντων* I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἀκτὶς v. notas III. de Dipſ. 3. 236. & 237.

Ἰλιάς. *βῆτα τῆς Ἰλιάδος* III. Adv. Ind. 7. 107.

ἰλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἴλισσὸς I. Piſc. 38. 607.

ἰλὺς I. Nigr. 16. 55.

ἰμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος *ὁ Φιλαρχείς* ib.

ἵμερος τὸ ἵρως I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronoſ. 13. 396.

Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδὸς. *οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει* I. Nigr. 5. 43. *εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ* I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in *ᾶν* cur Frater non ſubſcribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in *μενοῦν ἐπὶ ῥητῷ* &c. vide III. Fug. 27. 380.

Ἰξίων I. Tim. 29. 142.

Ἰόλαος. Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰονικός. *ἡ τὸ Ἰονικὸν* v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰὸς I. Nigr. 37. 78. *οὐ δὴ ἰῷ* I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. *ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ* III. Macrob. 24. 226.

Ἰππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἰππίου III. Hipp. 3. 68.

ἱππιδιόομαι I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros *ἀμηχάνως πλάθει τι καὶ ἀτεχνίως τερατολογῶν φύσιν* vocat ib. *ἱπποκένταυρος μικτὴ ψευδοδόξα ἐξ ἀπάντων τῶν μόνων* ib. *ἱπποκενταύρου δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ* ib. 31.

Ἱππόνοος. Ἱππονόου *καὶ Καλλίου* I. Tim. 24. 137.

ἱπποπόλος II. Q. Hiſt. 49. 59.

ἵππος. de equorum inſano ſtudio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. *ἵππος λευκὸς* I. Scyth. 2. 861. *εἰς πεδίον τὸν ἵππον* I. Piſc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.

ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱρωσύνη II. Q. Hiſt. 19, 27.

ἱστορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἰσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. *πλὴν ὅσα Ἰσθμοῦ* III. Nav. 20. 262.

ἰσοδαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

ἴσος. οὐ ἴσῳ κεῖσῃ τῷ φόνῳ — οὐκ ἴσῳ μαχούμενος — λόγου βάστις δὲ οὐ τῷ ἴσῳ ἔδη — ὅ τε γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς δικάζεις οὐ ἴσα — οὐ τῷ ἴσῳ φανεῖσαι — εἰ δὲ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν δικαίαν ἔχω — τὸν δίκαιον τῷ λόγῳ ἐξ ἴσου καὶ καθιστάναι — οὐκ ἴσῳ τοῖς γενέσθαι ἄγαν — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς οὐ ἴσα δίκαια ἔφυσεν ἔτεκεν ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. *ἐδὲν ἴσον κύβοις* I. D. Mort. XX. 3. 415. *τὴν ἰσίαν* I. Tim. 44. 157.

ἰσόν. τῷ ἰσίῳ παράσιτον πυρπυγίς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσορέω. ὡς ἰσορεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. *οὐδὲν ἰσορεῖν ἐμοῦ πρεσβύτερα* III. Dea Syr. 1. 452. *ἰσορέῃ* vide notas ib. 32. 479. *ἰσορημένος* III. Macrob. 18. 221.

ἱστορία II. Q. Hiſt. 9. 13. *ἱστορίας ἀληθοῦς* II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70. *ἱστορίαν* II. Amor. 15. 414. *τῶν ἱστοριῶν* I. Herod. 2. 833.

ἰσχαιμος I. Tim. 46. 160.

ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰσχυρὸς I. Nigr. 36. 78. *ἐδὲν ἰσχυρὸν* II. Jup. Trag. 50. 698.

ἰσχὼ II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. *εἰς Ἰταλίαν* II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰταμὸς II. Aſin. 6. 573.

Ἰφεὺς. Ἰφέα pro quo Φιτία reſtit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς οὐ ταγήνῳ III. Conv. 38. 444. *ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι* III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνεύω. ἰχνευρῷ, *Schmidius* bene vult *ἰζευρῷ* III. Ocyp. p. 666. *ἰχνεύουσιν* ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἴχνος ἐδὲν I. Cont. 23. 522. *τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων* I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωπόλεως II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώτης. *ταῦτα λέγει ὁ Ἰώτης* I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλλάριος II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.

Κάδμος *ὁ ῥητορικὸς* I. Jud. Voc. 5. 87.

κάδος I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. *καθαρὸν οἰνίδιον* III. Philopſ. 31. 58.

κάθεδρα. ἡ τῶν καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθείργω. καθείρξας II. Jup. Conſ. 12. 636.

καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸν Θεὸν αὐθρώπου χειμῶνος καθεύδειν, item *ὡς ἐν μόνοις θεοὺς ἀληθεῖς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν* I. Tim. 6. 111. *καθεύδοντες ἰσαγεύθρωποι* II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.

καθευδησείλης III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκω. καθηκοῦσης ἐρασθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89.

καθίστα ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. *καθίζετων* imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. *καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ φρυκτῆς* II. Icar. 25. 781.

καθίημι. καθέσσε I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνέομαι. καθικόμενος τοῦ τῇδε I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καθίσας ἀντὶ I. D. Deor. XX. 5. 257.

κάθοδος. ἔσεσθαι οὐδὲν τῶν καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. εἰσεσθε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. *εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ἐκόσῳ δίκαιος ἀργυρίῳ καθυφεῖς τὸν ἀγῶνα — καθυφεσόμενος τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφεμένῳ τι τῶν πραγμάτων — ἐδὲν τῶν σωτηρίων ὑμῖν καθυφεμένου — δίκην οὐ παραμένων αἰχρῶς καθυφίστο τὸ δίκαιον* I. Jud. Voc. 3. 85.

καθύβρις. τῇ καθύβρεσθαι III. Macrob. 7. 212.

κ. οὗγε ἐ ἰδιῶ I. Cont. 5. 496. κ δὴ I. Halc. 3. 180. κ σὺν ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. κ μὴν κ II. Q. Hiſt. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κ γ' ἂν II. pro Imag. 7. 487. καί τι κ, leg. καί τοι κ I. Somn. 16. 21. καίτοι ἔ γ' &c. II. Q. Hiſt. 36. 48. κ ὡς ἔδοξεν αὐτοὺς ἐ ἐποίουν ταῦτα I. Somn. 7. 9. κ εἰ τοῦτο γε Th. M. καίτοι τοῦτο γε I. Prom. 16. 199. κ πρὸς abundat κ II. Eun. 7. 357. κ λέγε ſuperfluum hic eſt κ II. Par. 44. 869. κ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. κ τ' ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Aſin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινόταλον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Aſin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. ἐπὶ πρὸς τ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἱ αἱ τάλαινα θηλαμὼν κικαυμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μείζων I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβαλόντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργος I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμος. σὺν τ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλὲω. ἐκάλει δ' ἔν μι II. Lex. 10. 336. κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπιμέλει τ κεκλημένων τις ἐκλέξη τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχος II. Q. Hiſt. 57. 65. & 66.

καλινδέω. ἐκαλινδεῖτο σὺ τῷ πιφαύσκῃ αὖθις βέλτιον πικῶ I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλισικὴς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατος III. Dem. Enc. 12. 590.

κάλως. ἐς τὸ κάλως ἔχειν I. Piſc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρος II. Alex. 57. 261. κ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. σὺ καλῇ τῇ ἱερεῖ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. σὺν ἀληγορίᾳ τ καλὸν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ καλῶν ἓν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλῶ δὲ ἐ ἐφασμιωτέρᾳ II. Imag. 22. 480. καλλίστη ib. 2. 461. τ καλλίστου II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖα III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τ κιφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀσᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλος βαίβιστη I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Aſin. 4. 570. κἂν τινας ἑτέρους I. Nigr. 38. 80.

Καυδαύλης. ὥσπερ Καυδαύλῃ II. Aſin. 28. 597.

κάυθαρος. καυθάρου ἐίστε II. Icar. 10. 762. ἃ μᾶλλον ἢ κάνθαρος III. Pſeudol. 3. 164.

καπηλεύω I. Nigr. 25. 65.

κάπηλος I. Herm. 59. 798. & 799.

καπνὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλιττομένη περὶ καπνῷ I. Prom. 19. 202. κ καπνὸς πανταχοῦ ἀτενεχὴς ἴζει τῷ πετάγει τ ὀνόματος I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ἐ κόματος II. Q. Hiſt. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

καρδαμὶς I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνα. ἀμυνεῖν ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύσας III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μὴ τ καρίδος I. Merc. Cond. 3. 655.

κάρος ὁ ἀφ' Ἡρακλείης II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non fructus, ſed carpos manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερίαν. καρτερῶν III. Conv. 41. 447.

καρυκτίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρος I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασανδεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπιος. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κασσίτιδες II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ κατ' ἡμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὲ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. κατὰ τ κωμικ, I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ Σοφοκλέα II. Salt. 34. 287. & 288. κατ' αὐτὰ II. Aſin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχει κατὰ II. Par. 19. 846. & 847.

καταδέω. ſolvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πότε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέδωλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλαστος II. Salt. 29. 285.

καταγελάω. κ προσέτι γε ἐ κατεγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελᾶν τὰ male cum accuſ. III. Mort. Per. 40. 361. ſed conſule Addenda. καταγελῶντας μὲ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατεγινωσμένον II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.

κατάγνυμι. κατέαγε τῇ κρανίᾳ I. Tim. 48. 161. κατέαξε v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφος I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξουσι F. G. καταράξουσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι ὦ θεὸς σοί II. Aſin. 4. 571.

καταγωγήν τινα σκιψάμενοι II. Tox. 57. 562.

καταδαρθεῖν. περὶ μὲ πρῶτον ὕπνον κατέδαρθεν I. Somn. 4. 7.

καταδίκλω II. Gall. 16. 726.

κατάδυμι I. Nec. 20. 483.

καταθνήσκω. κάτθανε ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καταθύω I. Herm. 57. 797.

κατακίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ — κατάρασαί τε ἐ ἀφικέσαι ὀλκάδι — ἐκεῖθεν δὲ καταράσεις εἰς λιμένα — κατίραμεν, ἤλθομεν — μέλλουσαι ἐπὶ θύρας καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καταικλίσω. καταικλῖσαι dicunt Phidiam εἰς τ Δία ὁ πᾶν τ ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καταικλίσας παρθενίου I. Tim. 17. 127. καταικλισθεὶς ὁ II. de Luctu 18. 931.

καταικλίνουσι II. Gall. 11. 719.

καταικλᾶθις v. notam III. Philopat. 14. 600.

καταλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυσχίαι κατέλαβε τ τοῦ βίου &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καταλαμβάνει ἀναχώ-

ρησις βιαιοτέρα I. Somn. 12. 16. καὶλαλαβοῦσα ὁ τὴν ἐκείνην ἐθητα ib. 16, 21. καὶλαλαβοῦσα ἡ ἡ πατρὰ ib. ἀλλὰ ἡ κατάλαβε I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυνος καὶλαλαμβάνῃ τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ὧν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλαβὴ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω ὦ μάλα ἡ αὐτὴ I. Somn. 9. 12.

καὶλείπω. καὶλείπει ἐλλιπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καὶληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ἐκ καὶλήψεων συγκεχυμενασμάτων II. Paraf. 4. 841.

κατάλογος I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καὶλύω. καὶλυθεὶς τὰ τυραννίδος II. Gall. 23. 737.

καὶλαμῶνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταντλέω. καταντλήσας τὸ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπιτάομαι. καταπτῶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.

καταπίπτω. καὶ ὧν καταπεσὼν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.

καταρχόμαι μὲ, σφάγια ἐπ' ἄλλοισι μέλλω I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάσχεμα. ἐπὶ τὸ κατασχέματος I. Cont. 1. 490.

κατατείνω. κατατείνας ψύτταν II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλέομαι. κάθησαι καυλούμενος II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. ἡ εἰρήνη ὁ καὶλὴν κατιφίλει — τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ὁ Ζεὺς σῶσαι δὲ ἐκείνη I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. ὁ θάνατος ἐστί σοι καταφρονῆν ἐπιθυμοῦντος I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲ τὰ πολλὰ κεκτημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπειράμην II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατιχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.

κατειλέω I. Prom. 2. 187.

κατιπείγω II. Q. Hist. 50. 60.

κατιρέκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ἢν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντας enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅσις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορος. εἰ τῷ μὲ κατηγόρει III. Calumn. 8. 136.

κατίσχυω. εἰ δ' ἂν κατίσχυσε III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζόμενος πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὅστις ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.

κατορθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

κατυρόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα ἀπεπίων II. Gall. 28. 745. & 746.

καταχριάσω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασος I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς ὁ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυστήριον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται δ' ὁ μέσοισι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεκπεσάμενος κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδην ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένης III. Meret. XIII. 317.

Κεῖος I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρεται τὸ ἦπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ὁ χρὴ κειμένης III. Fug. 27. 378.

κέκραγα II. Icar. 31. 788.

Κέκροψ I. Tim. 23. 137.

κέλης I. Prom. 1. 24.

κέλευσμα I. Cat. 19. 642.

κενός. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν ὠφελήσειας τὸ καιρὸν III. Diff. cum Hef. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τῆς κεφαλῆς II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. εἰς τὸ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀναφύσις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύσεως I. D. Mort. I. 2. 332. κέρασι ἐλεφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράσας, οἷα III. Bacch. 1. 75.

κεραυνός. ἔχων τὸν κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ὁ τὸν κεραυνὸν μὴ χεῖρα σύμβολον τῆς διαίτατος I. Tim. 2. 1001. δικάπτχυν κεραυνὸν ib. 4. 107.

κέρδος. ἐπὶ τὸ κέρδος I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶος I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖος ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκωψ. κέρκωπα αὖτ' ἐλευθέρᾳ γίνεσθαι I. Prom. 1. 25.

κερκὶς. τῆς κερκίδος III. Nav. 4. 250.

κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσθαι τὸ κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. ἡ ὧν φησι κεφάλαιον τῆς πόσεως II. Bis Acc. 2. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἱκέτης ἵτω III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀπὸ τὰς φορέι III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν λῃστρονθεῖσα III. Muſc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμός. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρός. κηρὸν, ὡς ἐπλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἄνευ κηροῦ τοῦ ἀκούειν δυνάμενος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. ἡ τὸ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύττω. κηρύττεσθαι δίκην καθάπερ ἀποδραστὰς I. Cont. 2. 491.

Κηὺξ I. Halc. 1. 178.

κιβδηλος I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 106.

κιθαιρῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. κἀμὲ - - κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κιναῖδος. κιναίδους ἀποζῶν I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδος III. Pseudol. 32. 188.

κίν-

κύδιστος. ὁ δὲ κύδιστος II. Gall. 26. 742. κύδιστος τέων μέγιστος II. Q. Hist. 45. 58.
κυδιστύω. κυδιστύει προσδιὼ II. Imag. 7. 465.
κυίω. κυούρμεον ὑπὸ τῆ τῆ τεχνίτης δωτόλαν I. Nigr. 2. 41. ὁ τοῖσι κυουμένοισι II. Astr. 6. 363.
Κίστωρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίστιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρος. ὁ Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ τῷ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλείω. ὅπως κλείοις III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέρομαι Φιλέτᾳ I. Prom. 3. 27.
κλέος δὲ μοῦνον I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τ' κλεπτικῶς ἄπαγε I. Prom. 7, 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νέων III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ὦ θεὸς τὸ γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χαίρειν πρᾶξαι I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρος. τ' κλῆρον τὸ σφίσι διμοιρίαν βέσθαι) I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίναις ἀργυρόποδες I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπροβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσεν v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλυθοῦ ἰοῦγε ὦ Κλυθοῖ I. Cont. 14. 510.
κνυφίον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνύω. κνύσαξ τὸ ὕς II. Bis Acc. 1. 791.
κόμαι. κόμαιν γυσέρᾳ III. Philopat. 3. 588.
κνισσάω. κνισσᾶν ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόβαρος II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ὕς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς J. Br. καινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. λαὸν τῆ κοινῆ βοηθοῦσιν III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. ἢ κοινὸν ἐπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦντο III. Mort. Per. 13. 338.
κοιτωνίτης I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κόνις ἢ κόλακες — κόλακας ἢ θεοῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ἦτο κόλαξ Θαυσίας. ib. ἐξελέγχει οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κολάσεως. κολάσεως ἱματίῳς I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίου II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπος. ὦ μόνων τ' κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττιὺς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομιάω. κομῶσι, τροφῶσι. τὸ γὰρ ἐ ἐπὶ τῶ τροφῶ λέγεται ἢ γαυροῦσθαι ἐ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμιον ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ὥδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀπασσόμενον II. Jup. Trag. 30. 677. κόμιον ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. ἢ καλὸν κομήτην φάλαρον comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμοδίωκα ἐφετόμενα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τ' φυτοῦς I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτίδιος II. Q. Hist. 40. 53.
κονδυλῶ. κονδύλοις ἐνέγκωμαι I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἡμῶν κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόντῳ barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπταφόρῳ III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἐκοπίου τὸν Θῆρα II. Icar. 22. 777.
κόρα ἴχνεσι ὕβος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κορὰξ I. Nec. 11. 472. κόρακι ἐ λύκοις ὦ θῆρσιτες ἐ ἀλλαις I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἐνεπλῶ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κορίνθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνιον I. D. Mort. I. 1. 318.
κορκορυγμοὺς III. Philopat. 3. 588.
Κόρσιος III. Philopf. 3. 32.
κορταλίδας I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρτα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶν I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλαι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ κλύειν τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ' κορύζης ἔτεκνεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίπτε δὲ κορώνας Menag. scribit χλιάδας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. ἔσχε δὲ Κορωνίδα II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μακτυούμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμία. ἀλλὰ κοσμιῶ ἐ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα ἐ γόφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. οὐ τούτῳ δὲ φασι τῷ ὄρει (Κιθαίρῳ) τὸν κοσύφης λιτυοὺς γίγνεσθ — ὑπαίθριος χειμῶνι διάγει, πέτυχος· ἔστι δὲ κόσυφος — πέτυχος. ἐπὶ ὄρεσι. κόσυφος ἐπὶ ἰχθύσιν I. Jud. Voc. 8. 93.
κόσσυβος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ τὸ χρῶ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρτίον. ἐπὶ κυρτίων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καθάπερ τὰ Κυρήτων βέλη χρίεται — ἔλεε δὲ Κυρητὰς γε περὶ πρόλιν ἀρχίσαντο τευχεα πεπλέγοντες — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι τὸ τῷ ἄντρῳ τὸ βρίφος φυλάσσοντες τοῦς θόρυβοι τοιοῦς ἀσπίδας σεσυρίκασι — τούτους δὲ ὑπώζειν Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ἀρχήσεως ἀναδιδόντας, προσκτησαμένους μῦθον ἢ περὶ τῆ Διὸς γονήσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ἐκέκραγον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κρανίον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανίου I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. ἐκ τετάξεως ἀφελόντα τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. διυτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. ἐς τ' κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρε-

πρῶτος. τοσούτου πρώτους III. Philopat. 29. 618.
πρίας. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰς πρίας I. Herm. 11. 750.
πρισμός. II. Q. Hist. 15. 21.
πρίων. περὶ πρίονι ἰσιδίκα II. Salt. 24. 282.
πριπίς. τ̃ πρίπιδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hist. 27. 35. & 36.
Κρής. ὑπὸ τ̃ Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτην ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτην καλέουσι III. Philopat. 9. 594.
πρικτὸς I. Nigr. 2. 40.
προσπρόσωπος I. Sacr. 14. 536.
πρόσις. ἡ πρῆσις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν πρῆσιν III. Char. 10. 624.
πρυτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῖσος III. Philopat. 5. 591. ὁ Κροῖσος υἱὸν ὀξυηκοώτερον II. pro Imag. 20. 500.
προκόδειλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρόκος al. πρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
προκωτὸς II. Q. Hist. 10. 15.
Κρονίδης. βυθὸν Κρονίδην III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hist. 21. 29. Λευκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνι σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδιΐξαι I. Nigr. 3. 41.
πρότιον. τ̃ μὲ πινόντων ἰνίων δὲ προτούτων I. Nigr. 31. 72. προτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
πρότος al. πρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. πρότων. τ̃ ἀμφὶ πρότωπα I. Vit. Auct. 6. 546.
προῦμα. ὑπὸ προύμασι II. Salt. 2. 267.
προύω I. Jud. Voc. 10. 95. προύσας τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναν προυσάμβοι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
πρύτω. κίκρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτάομαι. ἔτοι τὰ χρήματ' ἰδίᾳ κίκτηνται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένην II. Asin. 11. 580. καί μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτείνω I. Pisc. 3. 573. πτείνομεν II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
πτῆμά τι — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hist. 42. 55.
Κτησίου III. Macrob. 22. 224.
πτυπίων. ἡσυχίαν ὦδε ἀγγιγγίλας τοῖς πτυπῶσι II. Salt. 63. 302.
κύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τ̃ κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὥσθ' τὸ σὺ Κυβέλα πόλει Φρυγίας τιμᾷς — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλῳ φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελος I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβος. ἀναῤῥίψομεν τ̃ κύβον I. Harm. 3. 855.
κυδιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλος III. Macrob. 1. 208.
κύκλιος II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. φιλικώτερον τ̃ κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μιγάλλω τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυμήνιος III. Epigr. 26. 683.
κυματωγὴ I. Herm. 84. 819. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισέ τις III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις III. Cronos. 12. 395.

κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγετίου. κυνηγετίσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπριος τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυριεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἀντὶ κτηνικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σοι κυριώτατον sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον ἡγεμονικώτατον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρος. ἐδόκει θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τ̃ ποταμοῦ Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτος I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτος II. 1. Ver. Hist. 31. 95. τῶ κύτους μὴ γένοιτος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pseudol. 17. 176.
κυψελόδυσος II. Lex. 1. 318.
κύω. osculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Pisc. 48. 615. κύων ὁ φάτνῃ I. Tim. 14. 123. ἐδὴ δ' κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἴλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀπασῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρουρὸς κύων ἔτομος Κάππαρος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μόγις κώκυτον I. Somn. 4. 7.
κωμάζης II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν δρυφόρημα II. Q. Hist. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς δρυφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζοιτ̃ III. Ner. 9. 641.
κωμῳδὸς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. ἡ κωφοῦ σιωπάται II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μακρὸν δ' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ib. 2. 5.
λαγώς. ἡ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου, καὶ ὄρνιθος, καὶ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Pisc. 5. 575.
λακισὸς I. Pisc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τ̃ ἄϊρα I. Herm. 33. 773.
λαλίαν. λαλίοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τράπις II. Salt. 52. 298. λαλίστερος III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδεύματα λαμβάνει τ̃ ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεταί μου II. Asin. 23. 591. τῇ ῥέᾳ λαμβάνονται — τ̃ πυρετ̃ λαμβάνοντ̃ — οἱ ὑπὸ τ̃ δειμοσίων λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. σὺ μέσῳ λαφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δὶ ἔρωτα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὡς ἐλελήθειτε δ' ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἔφτω I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λήσειν ἤλπισας I. Pisc. 48. 616. λεληθότως furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον ζ̃ζ̃ῃ I. Somn. 9. 13. εἰλῆπται (κίκφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τ̃ ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς

εὐήθεις φαμὲν ἅτε δὴ ϵ κέφους — λάμου βίου ζῷ I. Tim. 12. 121. οἱ λάμοι I. D. Mar. III. 1. 295.

λάσι⊙. ὁ λάσιος ὁπ τοῦ σκελοῦ II. Bis Acc. 9. 800.

λατρεύω I. Nigr. 15. 54.

λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἔν ὦ τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λεγειν λόγως II. Par. 5. 843. μυδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἤκουσα τ. τὸς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμοὶ II. Par. 2. 839. ϗ μὴ λέγοῖλας ἀτριπὶ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.

λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐκδικήσυτας τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἔαρ τ̃ πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τῶ λειμῶνος εἰς τὸν ἄμιλλαν I. Nigr. 13. 52.

λειπόντως qui navem deſerit I. Cont. 1. 487.

λειφθεὶς III. Herc. 4. 84.

λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.

λέξις πολιτικὴ II. Q. Hiſt. 43. 57. λέξεων lege λεκτέων dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.

Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.

λεοντῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philopſ. 5. 34.

λέπιδ⊙. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.

λεσβιάζω III. Pſeudol. 28. 184.

Λεσβώναξ II. Sat. 69. 305.

λευκός. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. θᾶττον ἴῃ λευκους κόμακας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.

λέων κρόκῃ δεθεὶς I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριόσπ⊙ vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.

Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.

λημάω I. Tim. 2. 104.

λημονίαν. τὴν λημονίαν II. Imag. 4. 462.

λῆμον⊙. ὁ τῇ λήμῃ σύνεσιν I. D. Deor. XV. 3. 242.

λημῶν I. Herm. 81. 826.

λῆξις II. Amor. 22. 422.

λῆρ⊙. ϗ λῆρον οὐκ ὀλίγον, ϗ ὕβλας &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆροι ϗ φλήναφοι I. Somn. 7. 19.

λῃστὴς I. D. Mort. XII. 4. 386.

Λητὼ. Λητοῦς ᾠδῖνας II. Salt. 38. 290.

Λιβανίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.

Λιβύης I. D. Mort. XIV. 5. 398.

λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.

λιθεκπ⊙ I. Somn. 12. 18.

λιθοξόος. ἀγαθὰ πορίῃ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.

λίθ⊙ ἀλληλιμφάδος II. Alex. 30. 238. λίθι τῇ Δελφικοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθι ἐοικὼς II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.

λιθοτομίαι I. Merc. Cond. 35. 695.

λιθουργική. ἄριστ⊙ τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.

λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.

λιμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑσὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.

λῖνον I. Tim. 22. 132.

λιπαρὴς II. Q. Hiſt. 1. 1. ϗ τὸ λιπαρὶς I. Herm. 24. 762.

λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.

λίπ⊙. ὁπ λίπος αἰγείᾳ II. Alex. 22. 230.

λίστομαι. λίσσιτο III. Dea Syr. 19. 467.

λιχανὸς I. Tim. 54. 170.

λιχνείᾳ. ὅ, τι πᾳ λιχνείας ϵ ἀπληστίας ὄφιλ⊙ I. Tim. 55. 171.

λογίζομαι I. Cont. 18. 515. ϗ πρὸς τὐλάχιστόν τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ἔπεσθαι τι ϵ λελογισμένον ὁ αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.

λόγι⊙ I. pro merc. Cond. 2. 709.

λογισμὸς. ἐμπειρίᾳ λογισμῶν φέρουσα, θρασύνεσθαι ἔμπεδον εἰωθεν I. Nigr. 1. 38. τ̃ λογισμῶν μυθέων &c. II. Amor. 23. 423.

λόγ⊙. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγ⊙ ἀπέβλεπε II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώπος μιμεῖσθαι λόγ⊙ I. Halc. 1. 177. τῷ λόγῳ II. Q. Hiſt. 13. 19. τὸ τῷ λόγῳ quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγῳ τυγχάνων ib. 6. 33. λόγῳ εἰρηνικῇ, ἐκκλησίᾳ, ὑ τηχῷ ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. ὁ ἄλλ⊙ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ἰδίοι λόγῳ τιθέμεν II. Jup. Trag. 20. 665. διῆξαι τ̃ λόγου I. Scyth. 10. 869. ϗ πολὺ πρότερον τ̃ λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον II. Aſin. 10. 578. κατὰ τ̃ χείρω λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ϵ θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϗ τοὺς λόγους ἐποιοῦτο I. Piſc. 32. 601.

λοιδορίαν. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδορῶσι τῶς II. Icar. 30. 787.

λοιπὸς. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθέσ⊙ I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Aſin. 20. 588.

Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. Λουκιανὸς Κρατὶ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ ὦ πρεσβῦ I. Nigr. 1. 37.

Λούκι⊙ II. Aſin. 1. 566.

λούω. λουομένους τισὶ παρεσκάπτει I. Nigr. 22. 61. λούμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 34. 98. λουσάμενοι II. Gall. 7. 713.

λύγδινα κλαῖειν I. Somn. 4. 7.

λυγίζω III. Tragop. p. 651.

Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὸ τ̃ Λυγκέως I. Herm. 20. 759.

Λυδία. ἐν Λυδίᾳ που I. D. Mort. XVII. 1. 406.

Λύδ⊙. ὑπέκριτόν τι τ̃ Λυδῶν III. Meret. XV. 322.

Λυδὸς. ἐπὶν Λυδὸς I. Cont. 12. 506.

λύζω. ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μείλιχῦ. I. Somn. 4. 7.

Λυκῖν⊙ I. Herm. 48. 789. Λυκῖν⊙ ϵ Θεόμνιν⊙ II. Amor. 1. 396.

λύκ⊙. τοὺς μονιοὺς τ̃ λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.

Λύκουργ⊙ II. Aſtr. 25. 371.

Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.

Λυκωρὶς I. Tim. 3. 106.

Λυπάκη vide notas III. Pſeudol. 16. 174.

λυπεῖν. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται γὰρ ὑ μικρῶν στραύμασι I. D. Mort. II. 1. 336.

λυπρὸς. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.

Λύσκωλ⊙ I. D. Mort. XIV. 4. 397.

Λυσίμαχ⊙ I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.

Λυσιὰν II. Tox. 12. 518. & 519.

λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσεως II. Amor. 34. 435.

λυττᾷ III. Philopſ. 40. 64.

λύχνος. τ̃ λύχνου ϵ τ̃ κλίνης I. Cat. 27. 648.

λύω. λύσιτο χρησμοὺς II. Alex. 51. 256.

λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ ἡ Δ τ Ἄνουμον II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δι' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρ- I. Prom. 10. 193. μαγείρων II. Salt. 29. 286.
μάγ- II. Asin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὁ πρὸ ὀδοῦ σοι γίνοιτ' ἂν εἰς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματίκην III. Philopat. 25. 614.
μαθητής. γελᾶιτος — μαθητης I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδρ- I. Nec. 16. 478.
μαινίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονία δ' ἀρίκτη III. Tragop. p. 662.
μαιόομαι. μαιώσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελα. ἐστί τις μακέλα τετυλώμ- ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακήτις II. Alex. 6. 214.
μακρὰν οἰμώζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. sed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακράν. οὐκ εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac saepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μαλάξαι II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τ Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hist. 25. 91.
μᾶλλον δὲ κ αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα οὐκ ἂν δύναιτό τις σωϊσαι, τί ποτε φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — σαθρὸς μάλιστα τεσσαράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμ- ib. τ ἄνδρα ἐν τοῖς μάλιστα ib. σέσωϊ ὅμοια τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδράβυλ- I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα πεθεύδεις — ἀλλ' οὐδὲ ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπόκοσι, — οἷον ὑπὸ μανδραγόρᾳ κεκευδότας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω ὑπ' ἐκείνους I. D. Mar. II. 4. 293. μεμάθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις? I. Herm. 61. 802. ἕτω μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, εἰγε ἐλπὶς II. Q. Hist. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικός. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανιάριον III. Meret. VI. 292.
μαντείας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε λὸς τ ἄεθλων &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ ὧδε μαντῶν ἀκοῦσαι II. Astr. 23. 371.
Μαραθών. Μαραθῶνι κ Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν πῶρον ἐκάλεσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95.
Masculinam termin. feminino generi junctam in τελείᾳ ἀρχῇς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγετῶν III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασιγόω I. Pisc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξαι II. pro Imag. 24. 504.
μάσιξ. ἀλλ' πληγῶν κ μασίγων πειρᾶς I. Nigr. 27. 67. μασίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μασός. οἱ μασοὶ ἀπετάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τ μασῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτλιω ἔν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματήρ γε ὔσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Pisc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεπαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μύγαλ- III. Dea Syr. 28. 473.
Μιγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μιγαλαυχίου I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μιγαλεργία III. Calumn. 17. 148.
ὁ μιγαλοφωνέτατος τ ποιητῶν III. Musc. Enc. 5. 94.
μιγαλοφροσύνας II. Bis Acc. 28. 826.
Μιγαπόνθης I. Catap. 8. 629.
Μιγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρ-. ἐν Μιγάροις III. Conv. 41. 447.
μίγας. μίγα τι λέγειν — τόδ' ἔν μίγα λέγω — ἐγὼ μὲ τ θάνατον αὐτῷ μέγαν τε κ καλὸν γεγονέναι — μίγα π ὑμῖν ἐγένετο ὕτ- & similia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μίγα & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τι μίγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.
μέγεθ-. κ τῷ μεγέθει τ λόγου I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγεθος κολοσσαῖα II. Imag. 17. 477. μέγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὰ μεγέθη ib.
μεθιλλ- I. Tim. 57. 175.
μεθίστημι. μεθαστήσομαι III. de Domo 14. 198.
μεθύσκω I. Nigr. 6. 43.
μεθύω. μεθύων ὑπὸ τ λόγων — ἥρωτι μεθυσκόμ- — μεθύων ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μεθύων ὠθεῖμι I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀστύριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ὡραῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελάγχλαινα. τὴν Αἰγυπτίαν μελάγχλαινα ὖσαν I. Somn. 2. 3.
Μελέαγρ- II. Salt. 50. 296.
μέλει. κἀδινὸς αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἔμελεν αὐτῷ II. Q. Hist. 29. 40.
μέλον al. μέλλον I. Nigr. 9. 48.
μελιτᾶν I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hist. 24. 89. μέλι ἄκυρον III. Nav. 23. 263. θεῖα μέλιτ- I. Halc. 7. 182. κ τὸ γλυκίαν μέλιτ- II. Imag. 13. 471.
μελίζω. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μελίκρατον I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μέλιττα. μέλιτταν σοφὴν I. Halc. 7. 182.
μελιτοτροφὶς I. Jud. Voc. 8. 93.
μέλλω. ὅτου ἐμέλλες I. Harm. 3. 854. ἐμέλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμιλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλλος. τὸ μελλὸν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μέλλ ὅτου κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τὸ εἰς αὐτοὺς μελλὸν II. Dem. 12. 380.
μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμφιτα ἀγκῶνα III. Philopſ. 33. 60.
Μεμφίτης ἀνὴρ III. Philopſ. 34. 61.
μέμφομαι ὁκόσοι σοφοὶ II. Altr. 1. 361. μέμφετο τῷ ταύρῳ τὸ δημιουργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μὲν γὰρ I. Herm. 43. 784. ἃ μέν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἔστι μὲν III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μὲν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. οὐ δεινὴν γε ἔμοιγε II. Q. Hiſt. 15. 22. μένουσαν al. μὲν οὖσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μερίζωμον πάνθ' II. Salt. 58. 299.
μέρη. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον εἰς τὸ μέρος τιμῶν βαδιούμενα — ὅτε τὸ ἑμαυτοῦ μέρος ἀνδροτιμᾶν τὴν πόλιν ὠθοσκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολλοστὸν II. Alex. 4. 211. εἰς μέρος I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12, 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτιος II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσος. τὸν μέσον II. Abd. 29. 184.
μέσος I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λαμβάνεις ἐς τὰ εὐρύχωρα τῆς πόλιος τῆς καθικάσα ἐξηγεμόνα I. Nigr. 16. 54.
μετὰ. μὴ τὸν θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν ἔστω III. Nav. 1. 247.
μεταβαλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεταγινάσκω. ὅτου λέγεται μεταγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μεταγνοὺς τὸν τρόπον III. Ner. 4. 638.
μεταδαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεταλαβὼν ἄλογον τὸν Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεταλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνειρα I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ προῖόν I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτος II. Dem. 31. 386.
μεταρσιοῦν. ὅπως μεταρσιοῦσθαι ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μεταστίθημι. καπίτλια δὲ ἁμῶς μεταστίθησθε &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μετέτιμι. μετέτισι τὴν τιμωρίαν I. D. Mar. X. 2. 315. μέτισιν II. Alex. 10. 217.
μετενδύω I. Nec. 16. 478.
μετέχομαι. μεταλεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετέχω. ἐν τῷ μεταχῷ videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέχουσιν Geſn. vult μετέχειν II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρος ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετέωρα πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μεθεωροφένακι I. Prom. 6. 32.
μεθοικέω I. D. Mort. II. 1. 336.
μεθοικίζω τὸ Κρόνου τὴν Ῥέαν ἐς τὴν γῆν ὑπὸ Φυλῆς μάλιστα μᾶλλον I. Somn. 8. 11.
μεθορμάζω. μεθορμαδὸς I. Tim. 22. 135.
μειτρίων. τῇ γαστρὶ μειτροῦντες τὴν εὐθυμίαν — τὸ εὔθυμον γαστρὶ μειτροῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μετρῶ I. Nigr. 15. 54.
μείτρον ἅπασι πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μέτρον εὐθυμοσύνας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μέτρον ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πᾶσα τῷ μείτρῳ II. pro Imag. 17. 49. παραμειτρεῖς τῇ οἰκείᾳ μέτρῳ ib. 21. 502. μέτρα ἀναλώσας II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτι ἐπὶ τῷ μέτρῳ βίβηκα II. Bis Acc. 33. 833.
μέτωπον. ὑπὸ τὸ μέτωπον ἐπῆκται I. D. Mort. X. 9. 373.
μέχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203. μὴ πρέπειν III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῆτα &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατίσθι III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀλάστριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πάσσατε II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδεία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδείς. ἄχρις ἂν ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ὂν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὂν τὸ τῆς ἐρχηστοῦ πραῖγμα II. Salt. 63. 301. μηδὲν in L. ἴσως μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μήκιστόν τι καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μηλον. μῆλα τὰ ἱερὰ τῆς θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα λαπιδιηγημένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρίον. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔπεστα — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηρίοις καίομεν ταῦτα τῷ αἰγὶ I. Tim. 9. 116.
μηνύω. μηνύσω πάντ' ἀναγκαῖον I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρός. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ ἔχει II. Aſin. 24. 593. μηρῶν τε τῶν σῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μηθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητρ. τάχα τὴν μητρὸς ἑαυτοῦ ſubaud. ἰμάτια I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκισρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίαις. μητραλοίᾳ υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἐδέμνια τῇ λίθῳ φυγεῖν I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μεταβάλλεσθαι II. Abd. 10, 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2, 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι τῷ θείῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ δίκαιον I. Prom. 1. 25.

μη-

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ἐ γὰ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρίσεις II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μινύας. ὁ Μινύου μόνιλο II. Alex. 2. 209.
μίξις ἐναρμόνιος I. Prom. 5. 30. τῆ ἀσιλγιστάτης ἕνεκα μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῆ χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούομεν τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopſ. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρας I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρας τὸν κόμιλον ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μυᾶ. ὃ δὲ μυᾶς, ὃ δὲ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μυάσομαι. μέμνησο] ὄρα σύνταξιν τῆ μέμνησο I. Nigr. 9. 48.
μυημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μύγις I. Jud. Voc. 4. 86. μύγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὲ τῆ μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοίρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μοιλοδόκιον II. Alex. 25. 233.
μοιλοδόκος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυδόκους II. Gymn. 27. 908. & 909.
μοιάγριον. τὸ μοιαγρίῳ ποιεῖται τὰς ἀλφιτρίδας I. Nigr. 18. 57.
μοιονυχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monoſyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδία II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.
μορφὴ. μορφῆς ἐῦ ἠκούσας II. Imag. 11. 469. παλαιαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφι II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δῖφρον Μοισᾶν ἕδαιον I. Somn. 15. 20. αἱ δὲ μοῦσαι. I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἁφὴ I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικὸς. μουσικῶν τοῦτο δὴς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσομάτωρ I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυσὸς III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλὸς. ὀπτήσας τὸ μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδὼν I. Sacr. 10. 534.
μυδέω I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυεῖσθαι σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιοὶς ἀνθρώποις μεμυθεῦσθαι λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιθυὸς II. Salt. 21. 278. τὸ Ὕδρας μύθου II. Gymn. 35. 916. μύθου. ἀντὶ μύθου ἅμιλλαν II. Imag. 12. 470. μύθους ὁμοίους II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μία μύκων I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλῶν. τὸ μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριὰς. μυριάδες ἑπτὰ II. Q. Hiſt. 20. 29.
μύριοι I. Piſc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρρίνη F. G. conjicit μυρίκη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὼ I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυσιλάσομαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μῦσι. ἐμυήθη μύσις I. Scyth. 8. 868. εἰ μύσοντες βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶσος pro νῆσος, ut Φοινίσσας λιπὼ νάσους, & νᾶσος ἱερὴ Θρέπτειρα Τύρου ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τῆ Διοσκούρων ἐγένετο I. Tim. 3. 105.
ναυηγός. λιπὼ ναυηγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυπηγὸς I. Somn. 12.
ναύπλιος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἴτε αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πασῶν ἐστὶν ἑπτὰ hic praeſtat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυσολία II. Lex. 2. 320.
νεβρὸς τὸ λέοντος I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. τὸ Νείλου ἀναγέμενον I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸ Νείλου ἔκτον ἤδη μῆνα ἀναπεπλεύκει II. Tox. 27. 536.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ ἀλέκτορες I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς ἐπιλάμβου III. Philopſ. 32. 58.
νέκταρ. πλὴν τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐπέχειον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῆ νέκταρος τάξει ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. εὐφυὴς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττιὰ I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τιτηγότες οἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νῆμα ἢ &c. III. Ner. 1. 636.
Νήσορα δ' ὧκ' ἔλαθεν ἰαχὴ III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γναθμοὺς αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νεφέλη I. Prom. 6. 34. τῆ νεφέλης παιδὸν &c. II. Salt. 42. 293.
νεωλκῶν. νεωλκήσας, τὸ πορθμεῖον ἀναγόμενον ſubducto navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νεώνητος I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νεὼς I. Tim. 4. 106.
νεὼς Guiet. vult νεὼ III. Nav. 40. 274. νεὼς δὲ μεγάλης φορτίδος ἰσοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

ἀὶ Δία II. Gall. 11. 718. ἀὶ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.

ἀνόνυμος. Δία δ' οὐκ ἔχει ἀνόνυμος ὕπτος I. Tim. 6. 110.

ἀπιστία II. Salt. 79. 310.

ἀπιστος. τῷ ὄντι γὰρ ἀπίστῳ ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.

Ἀπρὶς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.

ἀρτιώτης ἐκεῖνος I. Scyth. 9. 869.

ἄσσα I. Cont. 14. 509. τὴν ἄσσαν τὴν πλατανώδη I. D. Mar. X. 1. 314.

ἄφω. τῇ ἄφῳ ἐ σωφρονῇ I. Nigr. 6. 43. ἄφι I. Herm. 47. 788.

Νιγρῖνος I. Nigr. 1. 37.

νικᾶω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.

Νῖνος. ἡ Νῖνος ἅ ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.

νομὰδ λίθῳ Δραικοκολαπήμασι III. Hipp. 6. 72.

νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.

νόμιμος. νόμιμον δὲ ἡ προφανὲς ἐδίν I. D. Mort. XII. 6. 387. Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρακτίνακλις vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἐμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκυρος λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θεσπαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.

νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τὰ νομισμάτων II. Par. 4. 842.

νόμος I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμον γαμιτὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐπετοίητο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.

νότος. ἀτενεῖ νότῳ I. Nigr. 4. 43. τῇ τῆ II. Abd. 17. 174. τὸν νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸν νοῦν ἐπέχειν II. Alex. 4. 212.

νοσέω. ἐδὲ νοσεῖν χολάζουσι I. Nigr. 22. 61.

νόσος. νόσῳ ξυνόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.

νόσιμος. ὅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.

νουμηνία. ἀπὸ τῆ μεγάλης νουμηνίας τρίτῃ III. Pseud. 7. 168.

νοῦσος I. Somn. 4. 7.

νύκταρ ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.

νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε καὶ σὲ ἤδη ἐλεῶ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.

νύξ. νυκτὸς μὲ ἐξαπισάμενοι I. Nigr. 22. 60. νύκτα προειρήκει III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.

νώνυμος II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε καὶ Μυρτοῖ I. Halc. 8. 184.

Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. αἰὲ Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.

ξεναγίαι I. Cont. 1. 488.

ξενία κελεοῦ II. Salt. 40. 291.

ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.

ξένιος. ξενίοις ἐργαζόμενος αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.

Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.

ξένος. μὴ τῇ ξένῃ I. Prom. 3. 28.

ξένος. μὴ ξένοι προσιόντος I. Vit. Auct. 10. 550.

Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.

Ξενοφίλος πότε ἐ ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.

Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.

ξέω. ξέειν λίθους I. Somn. 12. 18.

ξίφος. ἐπεὶ ἐδὲ τὸ ξίφος αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 451. ξίφη ἐλεφαντόκωπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσι ἐπιμωνῶτο τοὺς ἀγκῶνας II. Alin. 37. 605.

ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλιστα ὁμοίως ἔσω ἀρχαῖον I. Somn. 2. 4.

ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.

ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καὶ ἀκικλισμένῳ II. Tox. 29. 538.

ξυλογισμὸς I. Somn. 12. 18.

ξυμβάλλω τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.

ξυμπαρῳδῶν I. Pisc. 12. 580.

ξυμπαῖς. ταῦτα μὲ οἱ ξυμπαῖδες &c. I. Herm. 33. 775.

ξύμπλους καὶ συμβιάτορος ὢν I. Cont. 1. 488.

ξυνάγω. δεῖ οὐ πολλὰν αὐτὰ ξυναγωγῆν I. Prom. 7. 36.

ξυναγωνιζόμενῆ ἡμῖν II. Jup. Trag. 4. 646.

ξυναμφοτέρους I. Prom. 5. 31.

ξυναρμοσὴς. λίθων ἐργάτης καὶ ξυναρμοσὴς I. Somn. 12. 18.

ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.

ξυνερι. μηδὲ ξυνῆς I. Cont. 8. 500.

ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ὅτω ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.

ξυρέω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένον τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένους τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.

ξύστις exponitur ἔνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὁ, τι II. Abd. 20. 176. ἡ, τι δόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὸ — ὃ τε τῷ ἐπιπτόμεν; — Ἀρκεῖ ἂν σὺ παιδὶ τὰ εἰκὸς φιλόσοφος. εἰ δὲ ἐ δοκεῖ βουλεῖ, τῇ εἶναι, σιωπᾷ φαῦλ, καὶ ἴσως ἔσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ καὶ χαλεπὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλεῖστον I. Herm. 26. 765. τὸ τῇ ἄρα Τηλίφε — τῇ τ. Πέρσεων — τῇ τι ἄλλο γοητεῖον τῇ Νείλε — τῇ τινος οἰκείαν εἶναι — τῇ τινι γεωμέτρῃ — τῇ τίνι πλεονάζων — τῇ ἐς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ σοφὸς &c. II. Ann. 6. 573. τῇ μὲ — τῇ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὃ μεῖζον τῇ ὠφελεῖ τοὺς πολίτας II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τάνδρὸς II. Tox. 15. 522. τῇ δὲ τῇ I. Somn. 14. 19. τῷ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῷ τρίπῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τὸν λόγον al. τὸ male III. Pseudol. 4. 166. τὸ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὸν τὸν ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἰδέαν δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. τάδε τὰ I. Herm. 59. 799. & 800. ὅπου δὲ τὰ τοῦτον τὸν νηρὰ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τῇ ἢ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τῇ εἴκοσι ἡμερῶν v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τοῖσδε II. Phal. Pr. 11. 199. καὶ τάδε φασὶ καὶ τάδε I. Pisc. 20. 590.

ὀβολός. ὀβολὸν μὴ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τῇ ὀβολῶν τῇ ῥύπου II. Icar. 30. 787. τῇ ἐλπιζομένου πότε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοῖς ib. 38. 697. δὺ ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πότε ὀβολοὺς ἐγὼ καταβαλὼν I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

ὄγμος III. Herc. 1. 82.

ὁδοιπορίαν I. Herm. 2. 742.

ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ παράμεργον I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὰν ὅτε τὴν μὴ

ὀδὸν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. ἐς τὴν ὁδὸν τῆ ἀκοντίῳ ὑπιλθὼν I. Nigr. 36. 78.

ὀδὰξ III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρίεσθαι, ἐμπρίειν, ἀμφιπρίειν, ἐμπερᾶν, & συμπερᾶν τοὺς ἐδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναρμόζει II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὀδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τ χειρίας II. Par. 11. 849. Λαερτιάδην Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.

ὄθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἰσαλμύσιν ταῖς ὀθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδαλ. τ Οἰδάλα I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτης δεσπότην (ποιεῖσθαι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τ οἰκετῶν ἀποκλιόρθμους ib. 22. 60. τοὺς ἐπικλιρώμους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκίαν. οἰκῷ μὲ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιστον δίκνυσι II. Aſin. 3. 570.

οἴκησις Ἀλκμαίων. II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ δ' οἰκία θυρωρὸν οὐκ εἶχεν I. Nigr. 22. 60. εἶναι ἀβασκάλευτος οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκος. καὶ ἐν οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἰκοθεν πλεύσας I. Herod. 1. 832. πλοῖόν μοι ἀφειλεῖ οἰκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάρθμους οἴκοι τὰ πολλὰ καθαμένους I. Nigr. 18. 57. οἴκοι δίκονται III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. κὴ οἶκοι ἀνασάλοι III. Calumn. 1. 126. μέσῳ ἑστίαν τ οἴκων II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μηκέτι οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.

οἰκυρίη I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ κὴ τ &c. I. Nec. 16. 479. ἦστο ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἶει II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ἐν Οἰνεῖ I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τ οἶνον οἱ μὲ ἀλόλαις χρωτίζοντες ἐν κιναμώμοις ἐν κρόκοις ἐφηδύνοντες — λαμπτῆρων δεῖ τόσων, ὦ ξεῖνε πόμπης, οἴνου πολλοῦ μοῦνα, κρόκου I. Nigr. 31. 73. τ οἶνον ἐν τοῖς συμποσίοις μὴ κρόκων τε καὶ ἀρωμάτων ἐγχεῖσθαι ib. 72.

οἰόρθμοι ἀκοῦσαι III. Bacch. 5. 78.

οἰπόλης II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἵη III. Conv. 41. 446. οἷος γὰρ ἂν ἦς I. Somn. 9. 14. οἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷόν εἰσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷόν τ ἐρῶντα προσαγαγέσθαι III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἷσός. ὅσα οἷσὸν I. Tim. 40. 150.

οἰσύινη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ἐν τ Οἴτης ἐναυσάζομεν — κατίσχυψε τ βίον ἀφ' τ ἐν Οἴτῃ πυρᾶς κεκηδυμένου I. Tim. 6. 112. ἐν Οἴτῃ I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεται σε ἀπὸ τ ὤτων ἀναθησόμενος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκιλλος I. pro Lapſ. 5. 729.

ὀκνεῖν. ὤκνουν II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὄλβος. δίχα τ ὄλβου I. Tim. 34. 146.

ὀλεθρος ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρου ἐκείνου III. Pſeudol. 18. 177. ὀλέθροι II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκὴς. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγα δέοντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγον ὅσον ἡμιςάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγα διάφοροι II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλουσίοις ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη & ζηλωτὴ δοκοῦσα ἐν ὀλίγαις ib. πομπὴν ὀνομαστὴν ἐν ὀλίγαις γυμνάσιν ib.

ὀλιγοχρόνιος δισπότης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγωρίαν II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλισθος. τ ὄλισθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὁλκὸς I. Herm. 79. 822.

ὄλλυμι, ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόκληρος II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλος. ὕστερος ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐνίοτε & τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἰχέ με I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τ ὅλων μεμνῆσθαι I. pro merc. Cond. 15 722. ὅλας κριθὰς II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια σφθῆναι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μιγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κεχρημένος πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμου ἀγωνίσασθαι Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας τάδιον I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὄμηρα III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ὄμματων II. Salt. 78. 310.

Ὄμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὄμηρος φύσεως λαχὼν θειοτέρας I. Somn. 2. 5. Ὁμήρῳ Ὠδυσσεὺς II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὁμήρῳ ἑδὶς ἀνήκοος II. Par. 44. 869. τῷ τὸ Ὁμήρου Διὶ ἐοικέτω II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλεῖν. ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίᾳ ὁμιλητὴς II. Salt. 2. 266.

ὁμογνώμων I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. οὐκ ἔστι δὲ ὡς εὔξαιτ' ἂν ὅμοιός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. κὴ τοῦθ' ὅμοιον τ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γίνες τὸ τ Θρᾳκῶν ὅμοιον τοῖς μάλιστα τῷ βαρβαρικοῦ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲ γὰρ ἄλλα οὐ τῷ ὁμοίῳ ἔπραττον I. Prom. 1. 25. ὁμοίοις λόγοις — ὁμοίοις πόλεμος — ὁμοίοις γῆρας — ὁμοίοις θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὁμοίως I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὁμοίως τοῖσι πλεισταστοῖσι I. Somn. 2. 4. ὁμοίως τὰ ὁμοιαῖα κεῖνα I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενοῖ δὲ κὴ χρήμασι τῷ πρώτῳ Περσέων I. Somn. 2. 4.

ὁμο-

ὁμολογίω. κ' δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογῶ μηδὲν τ' ἀνθρωπίνων ὧναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογικὸς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκευος II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότιχος I. Prom. 7. 35.
ὁμοτραπέζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχρονίω II. Q. Hiſt. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιδόμβρος ὑπὸ τ' Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμος I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλυτῶν II. Gall. 1. 704. ὑδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολίω. ὀνειροπολήσας τὸν δυρὶου ἀνηγόρθην I. Som. 4. 7.
ὄνειρος. τριέσπερον ἂν ἡδέως ἔτι εἶδον τ' ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυμαστοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hiſt. 34. 129. δέμνιον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὕτως ὀνείμην τούτων III. Philopſ. 27. 54.
Ὀνησίκριτος II. Q. Hiſt. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. λὰξ τ' ἀτιμίαις τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνόταλον & παίδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρατῶν ἐπ' ὀνόματι τ' ἰδίων τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Aſtr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομασοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλυτὸς I. Merc. Cond. 10. 665.
ὀνος. ἐν Κύμῃ I. Piſc. 32. 600. περὶ ὄνου σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνου τελευτῆς II. Aſin. 56. 625. λύρα & ὄνου I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀληθινὸν II. Aſin. 15. 583.
ὄνυξ. τ' ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυριγμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξὺς. ἢν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ λιθρικὸς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per. 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὄπιρ & αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφος I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος I. Tim. 53. 169. τ' ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πιζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. ὁ ὅπλοις II. Salt. 8. 272. ὁ τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορῶ III. Epigr. Omiſſ. 691.
ὁπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὁπόσιος I. Prom. 11. 194.
ὅπυ I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπυ quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὄπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαριεντα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — ἰσὸν φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρεσθαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπτα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. κ' ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως ἂ δύναιτο II. Par. 32. 860. κ' ὅπως ſc. ὁρᾶ I. Prom. 5. 189. ἐχ ὅπως ib. 8. 192.
ὁπωσοῦν II. Q. Hiſt. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἄλλως τι ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τ' ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τ' Δημοσθένης ὧδε μοὶ βίον I. Somn. 12. 16. ὁρᾶμεν II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ὁρᾶν δὲ πολλοὺς I. Piſc. 31. 598. ἃ μὰ Δήμητρα ὁρᾶ I. Merc. Cond. 29. 688. τ' ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθήκοσῖις ὁρᾶσθαι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 41. ὁρᾷ τι δεινὸν II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μαῖλον τ' ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. οἷδα πηλίκαι τοῖς κακοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεῖσι III. Calumn. 24. 153. δέξασά πω ἡ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινες θεῶν μολὼ I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ὕτω μὲ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Piſc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρίξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρέστης. εἰς τοὺς Ὀρέστας τι III. Ner. 10. 642.
ὀρθοκόμος al. ὀρθοκώμας v. notam III. Conv. 15. 419.
ὀρθός. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc 11. 804.
ὀρθὸς. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὀρίζω. ἐμοίρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὁρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μιγιγος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶς τῆς ὁρμῆς II. Q. Hiſt. 2. 4.
ὅρμος II. Salt. 12. 274.
ὄρνιθες Νομαδικοὶ I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνις ἐκ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τ' ὀρνίων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης I. Cont. 14. 510. Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ὕτος ἀκριβὴς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὀτόσως τοῦτ' ὄρος II. Imag. 11. 470. ὄροι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τ' ὄρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρος. τὰ μιγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὄρυφος. ἀνεφλίγη ὁ ὄρυφος I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγώνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλλιτὰν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεὺς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δέ ποτε Ὀρφέα ἰδῇς &c. II. Aſtr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστὴς. τ' ὀρχηστὴν δεῖ παιδαχόθεν ἀπηκριβῶσθαι II. Salt. 8. 311. & 312.
ὀρχηστὴς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὄρτο ἐς φάος ἀνθρώποις I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipſ. 6. 237. ὅς τις ἡ γύης — ἴχνη II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γιλῶσι I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὑρῆται I. Herm. 67. 809. ἃ γὰρ ἐσθ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἐστὶ ὅς, τινα σὺν οἰκείῳ ὀνόματι I. Somn. 9. 14. ὧν ἐσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὡς μὴ τοῦ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλιτέαι εἰς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μοῖ' ὅσιον οἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapſ. 12. 735. ὅσου ἐδέου II. Icar. 22. 777. ὅσον ἐ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476. ὅσῳ.

ὅσος. ὅσῳ omiſſo μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον οὐδέπω I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύητόν ἐστιν I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hiſt. 9. 12. ὅσοι τύραννοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσοις II. Salt. 57. 299. ὅσοι II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἔχοιμι III. Ep. Sat. 20. 403.

ὅστερ. ὅπερ ſ. ὥστερ I. Piſc. 47. 614.

Ὄσσης II. Q. Hiſt. 19. 27.

ὀστέον. ὀστᾶ παραδοὺς I. Prom. 7. 34. ὀστᾶ παλεύψας ἀργύτι δημῷ ib. 3. 187.

ὄστις II. Imag. 3. 461.

ὀστρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφρανόμενοι τῦ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπου δὲ παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι κὴ I. Tim. 28. 141. ὅτι καὶ II. Q. Hiſt. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pſeudol. 5. 167. ὅτι δὲ ἦν ſcr. ὃ, τι δὲ ἦν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρυσίου III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτας &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἀφ' ὅτου I. Zeux. 7. 845.

ὃ γὲ I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὃ γὲ ἦν καλῶσις II. Aſin. 30. 598. & 599. ὃ γὲ ἀπ' II. Par. 49. 873. ὃ γὲ ἂν I. Tim. 7. 113.

ὃ μάλιστα II. Lex. 24. 348. & 349. ὃ μὲν πολὺ II. Tox. 54. 558. ὃ μὲν II. Amor. 37. 438. ὃ μὲν ἄλλα II. Dem. 3. 375. ὃ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὃ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὸς.

ὀδυρμῷ II. Aſtr. 6. 362.

ὁδὸν γὲ ὁδὸν II. Q. Hiſt. 51. 62. ὁδὸν II. Alex. 34. 242. ὁδὸν ἤ τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὸν al. ὃ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὸν γὲ II. Amor. 36. 436. ὁδὸν γὲ ὁδὸν — ὁδὸν γοῦν ὁδὸν ἔθηκεν ὀρθῶς ἔχον — ὁδὸν γὲ ὁδὸν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἴστε τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὸν γὲ ὁδὸν ἐποίχνεο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπουδῶν δὲ ὁδὸν commentatores volunt ὁδὸν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὁδόντοτ' III. Epigr. Omiſſ. 688.

ὁδοπάστοτε II. Dem. 7. 378.

ὁδοὺς I. Vit. Auct. 27. 568. ὃς ὁδὸν δίον fruſtra, I. Prom. 4. 189. ὁδὸν I. Piſc. 52. 618. ὁδὸν & ὁδὸν II. Par. 3. 840. ὁδὸν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὸν ὃ μὴ III. Philopſ. 40. 65. ὃς ὁδὸν ὀφιλῶ III. Conv. 34. 441. ὁδὸν χείρων vulgo ὃ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὸν ὃν ὥτ' αὐτοὶ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῦ ὁδῦ ἐστι I. Herm. 77. 820.

οἶκ ἐστι I. Piſc. 3. 572. πρῶτά σε οἶκ ἤδεισαν III. Pſeudol. 22. 179. οἶκ ἂν ἐπὶ παιδὶ II. Amor. 27. 428. οἶκ ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. οἶκ ἂν δόξαι τι μὴ &c. II. Par. 55. 878. οἶκ ἔστιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. ὃχ ὃς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241. Plura vide in ὅ.

οἰκοῦν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

οἰλαμηφόρῳ πεύκῃ I. Somn. 17. 21.

οἰλὴ I. Somn. 3. 6.

οἰλοχύτης I. Somn. 3. 6.

οἴμωνον I. D. Mar. XIII. 2. 320.

οἰμὸς II. Aſin. 39. 608.

οἴομαι. τὸ οἴομαι III. Dea Syr. 1. 451. οἰόμενοι ib. 2. 453.

Οἰολόγισι II. Q. Hiſt. 14. 20.

Οἰρανίη I. Herm. 73. 815. οὐράνιαι coelicolae II. Icar. 2. 753.

οὐρανός. τὸ μέλι ἀπὸ τῦ οὐρανοῦ III. Fug. 17. 374.

οὐρᾷ II. 1. Ver. Hiſt. 5. 73.

οὖς. ὦτα μεγάλα III. Bacch. 2. 76. λανθάνειν τὰ ὦτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὦτα κατὰ φρεκάδῳ I. Nigr. 19. 57.

οὔτε τι I. Merc. Cond. 5. 698. οὔτε χίμαιρα III. Epigr. 24. 681.

οὖτις I. Cat. 14. 636. οὔτε II. Salt. 85. 315.

οὔτῳ I. Piſc. 32. 600. οὕτῳ ἀπαῖος I. Somn. 11. 16. ὅτι οὕτως δὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ οὕτός ἐστιν II. Q. Hiſt. 35. 47. τοῦτο I. Piſc. 24. 594. κὴ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο ταῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κὴ τοῦτό ἐστιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο — ἔχων I. Prom. 11. 194. τοῦτο δὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ὑμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο F. G. vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτῃ τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταυτὶν I. Merc. Cond. 6. 660. ὃ ὕτῳ II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κὴ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

οὕτοσὶ II. Eun. 10. 358. οὑτοσὶ δὲ, ὅτι Κέρβερός ἐστιν, εἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

οὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. οὕτω γὲ κὴ I. Prom. 13. 196. οὕτω — ἡμελλες I. Harm. 3. 854. οὕτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. οὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

οὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. οὕτως ὅλῳ ib. 2. 740. οὕτως ſ. Br. vult οὕτῳ I. Tim. 33. 146.

οὐχ ὅπως II. Abd. 18. 175. οὐχ ὡς. vid. ad III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241. Plura in ὅ, & σὸς.

ὄφελῳ. μύγα ὄφελῳ I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθῳ τὸ σὺ τοῖ ὀφθαλμοῖ I. Nigr. 3. 43. τῶν ὀφθαλμῶν ἐκπεπομμένῳ II. Q. Hiſt. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδιδυκότων I. Tim. 17. 128. τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὅτα ὀφθαλμῶν ἀπιςότερα II. Q. Hiſt. 29. 38. ἡ γὲ ἀσέλγεια κὴ δι' ὅτων κὴ δι' ὀφθαλμῶν κὴ παθλαχόθεν εἰσδύεται — ἡ τῶν ἀσήμων διαμάτων χυσία, ἡ λεγομένη τῶν ὀφθαλμῶν ἐκ τῦ ἀπορεῖν, ὅστις λέγει τινὰ θυρίδων τὸ λεγὸν ἐπισάγουσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Aſin. 48. 616. σὺ ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τὸ ἑλκτὸν ὀχούμενοι ταύτῃ I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῷ ὀχήματι I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημένοι ὡσεὶ ποιητικῇ, ὥσπερ ὄχημα, τὸ ὄγκον, κὴ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πιθανὸν λεγόφυγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματος φάσμας ποιουμένῳ δεῖ τὰ ὦτα I. Somn. 15. 20. κατθνῦ ἐπὶ τὸ μέτρον, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἰσωρία I. Prom. 6. 32.

ὄχλῳ ἀπολαῦσον I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ δείλην ὀψίαν ἐπανατείνας II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. σὺ ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψιτοκὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθῳ. ἐπὶ τῷ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδιαί. παιδιᾶς περὶ II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδείαν II. Salt. 23. 281.
παιδεραστῶν δὲ ἐφιέσθω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδίον. δημοσίᾳ πεπαιδευμβύος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιὰ. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ἐκ παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδαῖον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρατσάμβ III. Philopſ. 5. 33.
παιδιοκάριον. ὑπὸ δὲ τῆ τυχόντος παιδιοκαρίᾳ I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδεποιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τὴ κύμινα διαμόνιον ὁ κὴ τὰ ἄλλα χλιύαν ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ϵ παιδίαν πεποίηται I. Nigr. 20. 58. παίζειν ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τ ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιῶν I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. ὦ παῖ II. Sat. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφὴν παιδὸς I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ἐκ παιδὸν II. Tox. 27. 536. ὁ παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλαίθη τ καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλαίθη ἰχάδων I. Piſc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιγικός. παλαιγικὴν I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τριχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. κὴ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ϵ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμυγίθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. παντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἀκεῖν I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τοῦτο ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
παναρίας III. Fug. 30. 382.
Πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμου III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῇ Παιδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. τὴ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τ Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλωσὶ II. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανουργία. ὑπὸ τῇ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντυχία. παντυχίαι σαρδὼν προεκομίζοντο — σωσθεὶς μόνων δραχμῶν φορμηδὸν — ἁρμαμαξαι ς οἰκηδὸν ὑπὸ μιᾶν ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ἡ πάνυ μορφὴ σύφυῶς ἔχουσα I. Somn. 2. 4. ἐδὲ πάνυ καθαιρᾶς II. Q. Hiſt. 4. 5. ὑπὸ τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτῶ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρὰ γὰς ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον ἁλῶναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρὰ τ βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ὑμεῖν τὸ παρὰ τᾶς πλήθυσιν II. Dem. 11. 379. πυγαὶ δὺο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſaepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μοίρας ἄλλας vid. not. I. Nec. 1. 455.
παράβολος ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παραβύς. ἐκ παραβύσῃ πυ I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβύσῃ ὑπὸ II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγέλλει II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παραγίγνεσθαι gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ὑπὸ τ Ἡσιόδου I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προβάλμενον II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσηκαν I. Somn. 18. 23.
παραδοκεῖν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παραθεωρῶ I. Herod. 8. 838. & 839.
παράθυρ I. Nigr. 31. 74.
παραιτονία II. Q. Hiſt. 62. 68.
παρακαιρος. ἡ ἢ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παρακέκραται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μή τι παρέλιπεν II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομία I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθεῖν I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγία. παραπαιδαγωγεῖν ϵ συχραματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κὴ τὸ χῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ τὸ εὐεξελεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δὺο πρισσύτα ξυνδιαστὰ τῇ λαρῇ ϵ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παραπέμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπόντων III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παραπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παραπτόμαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραρρίνω. παραρρῖνα λάθη III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτ II. Lex. 6. 331.
παρασκαίομαι. τιθημένων παρισκαυσμῶν τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάρρου παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥεύματ παρασυρῆναι I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παρατύπωμα. ἡ παραυτόπωμα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παρα-

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θελκτοῦ τινος χειμάρρου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
παράδοξον, θεῖον παράδοξον III. Calumn. 17. 149. παράδοξος II. Phal. Pr. 1. 187. παράδοξος Ἀπόλλων III. Electr. 4. 89.
παρειμι. τὸ παρὸν ὧν θέμις I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἢ πάντα τἄλλα παρόντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπιὼν Mſ. παρεὶς εἰσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισῳδεύω. παρεισῴδευσε III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα παρέργου — τὰ θεῖα ἐν παρέργῳ τίθεται I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρήρχετο εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται δ' ἴσως τινὶ χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παρασχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καλακλαύσας παρθενεύει ib. 17. 127.
Παρθενῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριὼν I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίσημι. τὸ δὲ παρισάμωμον I. Cont. 13. 507. ᾠδάριον σάμωμον τ' ὠνοχρίτην II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. χολῇ δὲ λογογραφῶν συνεχεῖς ἐπαιεῖτο τὰς παρόδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθάνω II. Gall. 26. 742.
παροπτᾶν. ἐν ᾧ παροπτᾷ III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενον πάρα τῆ μητρὶ — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (T. H. vult legi πάρα) τῇ δεινοτάτῃ παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδία II. Jup. Trag. 14. 657.
παρῳδία I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς ὑποσὶ πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῶ παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης γὰρ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πάντης III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καλαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων Fl. παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἐν μιᾷ πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. ὃς λῇ πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἴκλασε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔχω τῷ πατάγῳ τ' ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γαῖα II. Aſin. 55. 622. & 623. εἰκὼν τῆ τοῦ πατρὸς ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατέρα II. Alex. 56. 260. πατρᾶσιν ἐπιβουλεύσει I. Prom. 16. 199.
πατρικῆς δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. παλίσσας πάγους III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
παύλαλος. πρὸς παύλαλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ὥσπερ ὑπόπτερος γενηθείς, πᾶσαν χθόνα ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τὰ κωπία I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ἐδὴ παυσόμενά μου, an ἐόντα; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 136. παχὺς τ' ὢν III. de Diſſ. 4. 237.
πεζὸς III. Tragop. [redacted]
Πειθὼ Περικλέης II. [redacted] 29. 430.
πειθώ τις ἐπικαθίζει [redacted] τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπίκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπείσθη I. Somn. 9. 14. ἐπείσθημεν Solan. vult ἐσπείσθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὲν τοῦ ξένου αὐτὰ πεποίθατε I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἔνικα II. Salt. 5. 269.
Πειρασιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καλλαφροσύνας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τῶν ναυπηγικῶν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτην ἢ γέρρον I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη συνεχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πέπλος I. Nec. 14. 475.
πεπθέω. ἔοικε πεπθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πέπθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πεπλοκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὰ τῶν πεντήκοντα νέων τόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τοῦ ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τῆς μητρὸς II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὴ &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſciq. III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸ Περιγρίνου τελωτὴς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in αται v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸ βιον ἁ Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περίανδρος. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιαχολέω II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περιβαλεῖ — ἢ ἀράμβοις I. Zeux. 7. 844. περιβαλλόμενος II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

πιμέλεστ☞ I. Nigr. 21. 59.
πιμορφοῦντες σφᾶς II. Bis Acc. 13. 806.
πιπέμπομαι. πιπλέω I. Nec. 7. 466.
πιπνέω II. Lex. 23. 348.
πιπέμπω. πισκηνῶμεν I. Tim. 31. 145.
πισιγείομαι I. D. Mart. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
πίσ᾽ημι. ἐς γιλεῶν πίσ᾽η γὰς γενόμενος II. Q. Hist. 1. 2.
πισ᾽ώσας παρφυρέου τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
πισκυβίζομαι. πισκυβιδῶντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
πισκυρῶ. τοὺς πλακάντας πισκυρῶμ☞ I. Tim. 4. 107.
Παρπλέης Ὀλύμπ☞ Ἥρμιππ᾽ , ἐφέστη , στωικὸπα τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Ἡρμιπῶς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πφίλα☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
πφιλιχμιάσομαι I. Prom. 10. 193.
πφρὰ☞. ἀνδρὸς παρόχεται ἀφορμὰς πφοῦδαν I. Nigr. 22. 61.
πφειμόνω. ἐλπίδι πφειμόνουσα III. D. Meret. VI. 293.
πφωσύνη. οὐ πφωσύνης I. Pisc. 9. 579.
Πφίπατ☞. ὁ Πφιπάτου II. Icar. 21. 776.
πφεσβύω I. Zeux. 10. 848. I. P[illegible]. 618.
πφεσβεύομαι I. Cont. 22. 519.
πφεσβεύω. μὴ πφεσβεύῃς σαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
πφεσβυτιμάω II. Q. Hist. 29. 39. πφεσβυτιμᾶσθαι III. de Dipl. 6. 238.
πφεσβυτοῦδες☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
πφεσβύω. αἶναι πφεσβυομένω I. Nigr. 9. 49.
πφεσβύτης. εἰ πφεσβύτα μὲ λέγεις ἔοικας II. Amor. 1. 398.
πφεσχρὸν ὕδωρ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Πφισφόνεια ἔπεμψε I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ἐκ Πέρσας νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἄπειροι ἀλαλεῖς καλεσθέοσι, οἱ δὲ τακτικότεροι τῶ πφαείου τῶ μειζόνου μόνου τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Πέρσᾶς τοῦτο ἐ Ἀσσυρίους νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθ᾽ III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἐλαμπφόρους I. Somn. 17. 21.
πιφυλεγμόν☞ III. Philops. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπόνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὼν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τῶ πηδαλίου II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκου ποτὲ γενέσθαι III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἴτε τὸ Πήλιον ἐπ᾽ αὐτῇ &c. I. Com. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶ χυτρέων, ἢ πηλὸς ὁ τῶν πορσηλάθων , ἢ πηλὸς ὁ τῶ πλινθυργῶν I. Prom. 1. 24. ἄδιλε Προμηθέ☞ , ἄδιλε πηλοῦ ib. 2. 26. οὐ πηλῷ ἐσμέν γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίον coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πήρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημέ☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πηρὴ I. Pisc. 1. 570.
πηρόω I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὕλη τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετρουῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανὸς. ἐξεπιτηδεύσαι πιθανὸν ὄντα τὸν πρᾶξιν ὑπὸ δόξης— πιθανὸν δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς ἐ τὰ τοιαῦτα ἐν πράξει &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πιλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον ἔτ᾽ ἐκ γεωμετρίας χαράττων I. Nigr. 2. 40.
πίναρός. τ᾽ ἐσθῆτ☞ τὸ πίναρὸν I. Somn. 8. 11.
Πινδάρ☞. τῶ Πινδάρου II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. τί μὴ ἔοικε ἔπειτ᾽ III. Column. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίνοντα τ᾽ ἀδικίαν I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμ☞ τῶ ἐπιδόρπ II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἰδίας ἐν ἐξόσου πιπρᾶσ᾽ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίστις. τὸ πίστιν τῶ ῥήτορι I. Tim. 1. 99. ἐπὶ πφελεῖ, πίστεσσι ib. 44. 157. πίστεσσιν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσται☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευσε ἀρίστης ἄνδρας ἔδεσι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄπιστον τινὸς ἀφροδῆς πίστιν III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑπόπτ☞ II. Gall. 24. 739. ἐκ πίττης Βρεττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦσ᾽ III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένου τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπ᾽ης. Πιτυοκάμπαι ἢ τραγέλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταῦρων τε καὶ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλαίζομαι. ὁ μόνῳ ἀλαζονείας ἐ φιλοσοφίας πλαίζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλακόεσσ. ἄκανθαι πλακούμφου I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικέσ᾽ πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκας λίθους ib. πλάσματα. χρυσῶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλασσῶν I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιικῆς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνις☞ II. Amor. 31. 431.
πλουτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλούτων I. Pisc. 2. 571. Πλούτων Θανατικὸς I. pro Lapsi. 4. 728. Πλούτων ἡρὸς II. Amor. 24. 424. Πλούτου μέμνηται I. pro Lapsi. 6. 733.
πλίνθων III. Mort. Per. 31. 352.
πλινθεῖον. τ᾽ λόγον πλινθείου I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλινθείους I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλόον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae ἢ III. Nav. 1. 246. verbi φὴμι III. Mort. Per. 25. 348.
πλέον. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας εἰκοσιν ἐκ ᾽ Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλόος λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πλαγὴ. πλαγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πλαγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πλαγὴς λοβῶν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελεῖν. ὑδὶ ἐπλημμελήσατε II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριώτερ☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλε-

πλημμελέσιν II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῆ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἐπὶ πληγησιν προσβολῶν I. Somn. 9. 13.
πλίνθος I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀπολεύσασθαι II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμος. τοὺς πλοκάμους ἀξυρισάμενος I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλούσιος ἢ αὐτὸς ἂν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τῆ πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδεδιήκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτέω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. ἀφ' ὧ πλουτῶ ib. 23. 62. ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι πλουτῶ I. Prom. 1. 25. οἷς ἔξῶν πλουτῶ, ἀναλέγοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. ὑπερβολικῶς προσαγορεύων ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τι ἢ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἀφέλιον παιδιάς ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτου I. Herm. 9. 748. εἰς Πλούτου III. Epigr. Omiss. 692. ἢ Πλούτος II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτωνα ἐθρύλλετο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῷ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
πνεύμων. οὐκ ἔστι πνεύμονὸς ὁτουμαδίζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν ἔχω ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν ἦ — τί ἄν, ἤρετό μοι ῥόπαλος; πόθεν; — πόθεν, δαί τινος μίμης· ἢ μετ' ὑποκρίσεως ἀπτεῖ τῷ ὕπτι I. Tim. 8. 115.
ποιέω. ποιεῖς καλάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ὕτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῶν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσομεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειεν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς ἅδην αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεποίητο ἄν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γὰρ, ὥσπερ τοιούτοις ῥήτορσι ἐμοὶ ποιεῖς τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμου πεποιημένη II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτρᾳ ποιησαι III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὄρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικὸς. κατὰ τὸ ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλου ταῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλα ἐνδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς ἢ Ἐριννύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστου ἑαυτοῦσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποία δή τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμεῖν I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰς II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιαμείας χάριν II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ οἱ πολιαρχίας III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τῶν Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις οὐ Ἰταλίας II. Salt. 32. 286. πόλεσι III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν οὐ τῇ πόλει μάχλῳ II. Par. 43. 866. & 867. ἢ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τῆς πόλεως I. Cont. 22. 518. οὗ χρῆς τοῖς οὐ πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλεως II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολιτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῶς μορίῳ ἀδούλου II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκης II. Dem. 24. 384.
πολυδέγμων I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου ἢ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18. 46. ὁ τῆ Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθείας II. Salt. 33. 287.
πολυπειρίας II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ὠμὸν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὰ II. Par. 14. 852. ἀφ' πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ἐ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγειν I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορῶν, — πολλὰ κατηγορῶν — τὰ πολλὰ ἐπισκώπτειν — πολλὰ καθαρῶσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶν πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς ἢ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλείω II. Asin. 10. 577.
Πολύστρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολύτιμοι ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῷ πομπεύειν ἔχοιμι ἐλπίδων I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
ποιέω. τῷ σώματι ποιῶν I. Somn. 9. 12. ποιεῖς ἢ πόνον I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονηρῶς ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόνος. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνου πονηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυτάτου πόντου I. Tim. 26. 138. εἰς ἢ μέλανα πόντον III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον Δήλιον navilum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 414.
πορθμὸς II. de Luct. 10. 926.
πορπάω. ἢ τήνδε (ἀλάντην) τῶν πόρπασον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ὁ πόρρω τῆς πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος. κώνεις II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῶμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 41. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτεσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν προσθήκη III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλαμος ὡ ὀλίγοισι μιγεις I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ὡ τῷ πόλαμῳ I. Nec. 9. 468. ἄνω τὺ πόλαμοῦ I. pro merc. Conſd. 1. 709. ἄνω πόλαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότ℗ vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότ℗ σωτηροτῆτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥιει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hiſt. 10. 15.
πῦς. ἐνδῦναι ὀλίγον τῦ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὑ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα ἐυθὺς ἐπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hiſt. 14. 19. ὡ ποδῶν ἢ χειρῶν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἰς τὴν πρώραν II. Jup. Trag. 47. 694. ὡ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐθὴς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ὡ ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hiſt. 2. 3. τὸ δὲ ὡ ποσὶ μοι — ξυλίνης ἀσραγάλης ὡ ποσὶ, contrar. ὡ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ὡ ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiſſ. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ἢ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῦ πράγματ℗ ἀμφισεῖν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ὡ τῦ πράγματ℗ I. Merc. Cond. 28. 686. μᾶ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης ἐυχειρίας ὄντας ἐπαφρόδισεν II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τε ἦν τὸ βάδισμα ὁ σειρὸς, I. Somn. 8. 11. Ἀντιγονὸν φασι δημοδιὸν ἢ πρᾶον γενέσθ I. Nigr. 6. 44.
πράτ℩ I. Nigr. 31. 72. πράτ℩ dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τε πράτ℩ις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράτ℩ιεν ἄμῳ ἀμφοῖν; I. Piſc. 47. 614. ἀμείλει ἢ πράτ℩ιον ταῦτα διετέλει I. Nigr. 26. 65. ἀφτιλεῖ τὰ ἄρτια πράτ℩ιον I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Aſin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοίν III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρέσβυς I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρέσβυς. πρέσβεις Gaſn. πρεσβείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρεσβύτης III. Conv. 6. 422.
πρεσμυσὴς III. Tragop. p. 652.
Praepoſitionem ὡς ante τὸ παῖδα excidiſſe putat Gaſn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμ℗ πολίοχος III. Tragop. p. 659.
Πρίαπ℗ II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ὑ πρὶν ἀτοχία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ὑρανὸν &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκ℗ II. Q. Hiſt. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐσι προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμεν℗ III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσας I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγον℗. ἵμεταλιν οἱ πρόγονοι ὑμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ὑμβλέπουσης II. Q. Hiſt. 42. 56.
προδικαιόω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προΐοντες γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προίλυσις. ἡ πομπὴ ἢ τὸ πέμπειν ἐπὶ ξεμβόλιπῆς προλύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προίλυσιν ib. 32. ὅθεν ἢ πομπὴ ὁ ξεμβόλ℗, ὃν προίλυσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προιλύσεως ποιεῖ τὴν βασιλῆ ib.
προϊέρχομαι. ἢ δῆ τινα προϊελθόντα λαλιχθῆναι τῷ δήμῳ τι μᾶ μικρὸν ὕψιτα I. Prom. 6. 33.
προΐσχομαι. ἔξω προιελθεῖν — προιελθεῖν ἰς ἀγορὰν — ὅτ' ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην τότητα ἐξ ἰνὸς ἤθους ἀμφόρα σφίσιν ἐπὶ τὴν ϑέαν προιελθεῖν ib. ὡς ἐκκλησίαν καλούμ℗ παρῆσαν προιελθεῖν ib. τῦ ὑποκρίτᾳ προϊσχομένῃ ib. προιελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ἢ προιελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τῦ Κάτων℗ προελθόντ℗ ib.
προίχα II. Q. Hiſt. 55. 64. προῦχσα III. Conv. 41. 447.
προηγμένως γὰρ πολλικῶν λόγων πρᾶξατο II. Amor. 9. 407.
προθεσις. ἐάν ἀπὸ προθέσεις ὡ προθέσεων ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τᾶ προθεσμίας ἐνεσώσης II. 1. Ver. Hiſt. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προΐημι. προϊέναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προεσῶτων II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαθεχθέτομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. προκεῖται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ὡ μόσῳ ὁ πινάκιόν τι τᾶ ἀπὸ γεωμετρίας χαμάτων κατεγγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τᾶ εἰς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμοὶ δῆ προκιρίᾳ I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκριτ℗ III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τᾶ μαντεῖον τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ὡ τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μᾶ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ὑδαμοῦ ib. 14. 196. ἄδων Προμηθ℗, ἄδων Πηλοῦ ib. 2. 26.
προμπτορια ὁ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόνηπ℗ III. Dea Syr. 30. 476.
προνοέω. τᾶ μὲ λίθᾳ προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ὡ προνοίας I. pro Lapſ. 14. 737.
προνομεία II. Abd. 23. 179.
προξενέω. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόοδ℗. ὠδεμένειν δεῖ κατακεμπόμενον τᾶ πρόοδα τὸ σῶμα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόοδον alii τὴν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. ἐύτελης τὴν πρόοδον I. Prom. 6. 33. ὑ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λόγον ποιεῖται τὴν προοδον ib. σωθῆναι δὲ τὰς προόδους ποιεῖσθαι ib.
προοιμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προσ-

προοίμιον. τὸ προοίμιον τῆ Ἰνδικῆς ὕδη συντέτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω ϵ μυσόγαια τ μικρᾶς Ἀρμενίας εισὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.
προορᾶν. τό, τι ἄμεινον ἢ χεῖρον ϵὐ τῷ ἀφανεῖ ἴστι προιδεῖν μάλιστα I. Somn. 10. 15. προορᾶν δὲ &c. II. Abd. 160.
προπαρασκευάζω. προπαρασκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρασκευασμένον II. Tyr. 21. 157.
προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματϵ III. Mort. Per. 28. 351.
προπέμπω. ἡ προπεμψις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.
προπίνω. προπίοντες III. Cron. 18. 400.
προπομπία II. Amor. 18. 418.
Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.
προρρησις I. Sacr. 12. 535.
πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. πὸ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρϵ vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἕπϵ ib. 19. 227. ὁδὸν πρὸς ἕπϵ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ἓξ λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀνίσχοντα τ ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἑκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ὁδὸν πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum, scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τῶν παθῶν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτὸν II. Icar. 21. 777. πρὸς τὸ ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.
προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί μϵ I. Herm. 53. 792. ἅμιλλα τάχα μέντοι ϵ αὐτὸ τοῦτο προσάγουσι αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.
προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.
προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.
προσάπτω. προσάψαιτο τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.
προσαρμόζω. προσηρμοσϵ τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.
προσβολή. ϵὐ προσβολῇ II. Tox. 57. 561.
προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.
προσείκω. ἡμῖν αὐτὸς προσεοικότα I. Prom. 12. 195.
πρόσειμι. προσιόντες ἓν I. Zeux. 1. 839. τ προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.
προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.
προσέρχομαι. προσέρχοις τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχειν τ τοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.
προσηβᾶν τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ἔτι προσηβᾶ ib. 2. πρόσηβϵ κοῦρϵ ib. 1. πρόσηβϵ — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντέχειν ib. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηβϵ ib. παῖδες πρόσηβοι ib.
προσηγορία. προσηγορίαι an προηγορίαι I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.
προσημαίνω. προσημῆναι dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τ τῆ γιγνηθησομένῃ ῥώμης I. Somn. 17. 22.
πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.
πρόσθϵν II. Alex. 3. 210.
προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσίεσθαι II. Phal. Pr. 14. 200.
προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.
προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.
προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.
προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.
πρόσοδϵ. πρόσοδον ποιεῖσθαι I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τ γὰρ βελτὶς τ ϵὐ Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιεμένης πρὸς τ δῆμον ib. ἔτ' ἂν ἐδεήθη προσόδων ib.
προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.
προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.
προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.
προσπαλαίω I. Cit. 13. 635.
προσπίπτω. προσπίπτων τ Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.
προσπτύσσω I. D. Mort. XX. 2. 414.
προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.
προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.
προστίθημι I. Pisc. 21. 591.
προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.
προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius πεισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.
προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.
προσφέρεσθαι forsan προφέρεσθαι III. Dea Syr. 36. 481.
προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.
προσφοιτάω. προσεφοίτησάν τινες III. Dem. Enc. 40. 520.
προσωπεῖον μεῖζον τ ἰδιωτικοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50. προσωπεῖοις μεμιμημένοις III. Philopat. 32. 58.
πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Asin. 14. 582.
προτίλεια I. Somn. 3. 6. προτίλεια I. Merc. Cond. 13. 669.
προτεραῖϵ II. 1. Ver. Hist. 19. 85.
πρότερϵ. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερϵ II. Amor. 9. 407. ὁ πρότερον ἔφη ἱερεὺς II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχωρήσασα III. Calumn. 26. 157.
προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.
πρότονϵ II. Jup. Trag. 47. 694.
προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτη I. Somn. 18. 23.
προφανῶς II. Alex. 53. 257.
προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. αἱ τ Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.
προφητικὸς II. Alex. 60. 264.
πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάμφιαι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.
Πρυτάνιον I. Prom. 4. 188.
πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.
πρώρας ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.
πρωϊαγωνιστὴς III. Calumn. 7. 134.
πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.
πρῶτϵ II. Amor. 20. 420. I. pro Lapsi. 3. 727. ϵὐ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτϵ I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρηστῷ ϵ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798. πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μὲ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. ὐχὶ πρῶτον μὲ II. Par. 49. 873. πρῶτος II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τῦ πταίσματ- I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερύσσω I. Piſc. 35. 604.
πτερύσσω. ἐκτέρυσται ἢ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαΐδ- III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαΐδι III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαΐδα ib. 2. 127. τῦ Πτολεμαΐδος νεὼ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ἄστυ· Ἀχαιοὶ Τρῶων εἰσάφικτο· εὐναιόμβροτον πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύον. ἐς τ' κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πτυχὰ βαφικὴ τῦ πυγῶ βαθυτρήρης III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρα II. Alex. 40. 246. ἢ Πυθαγόρα II. Gall. 4. 709.
πυθέω III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμὴν. τῦ πυθμέν- εἶναι ἢ ὀνομάζω I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθῶ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλη. πάσαις πύλαις τὴν ἑδνὴν παλαδήκῃς I. Nigr. 16. 54. πύλλῳ Solan. dicit, lege πόλῳ II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μυσέχλαι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρὸν I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνῃ ; II. Aſin. 2. 569. πύστις πυνθάνοῦ II. Alex. 32. 241.
πῦρ. παθάπερ αἱ τὸ πῦρ ἐκ τ' χειρῶν ἀποῤῥιπτοῦσαι I. Tim. 12. 180. ὑπὸ τῦ πυρὸς ἀπεπίμπρατο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλυσις I. D. Deor. I. 2. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρετὸν I. Scyth. 2. 862.
πυρετὸς παύσαν- σφοδρότερ- III. Philopſ. 25. 52. πυρετῦ ἰσχύρου ib. 20. 48.
πυρέττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὶ ἐκδῦσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυῤῥίᾳ I. Tim. 22. 132.
πυῤῥιχίζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. ὐχ ἱάραμά πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. τὸ βαθὺ πώγωνα I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκτετύκασι τ' πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείρν- III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ἂν al. ἔπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μὲ γὰρ ὀνομάζοντας συγγενεῖς — πῶς γὰρ ἢ πόθεν ; I. Tim. 2. 103. ἔστ- ζῶν μὲ ἀδὲ ὀφολὸν ἔδανε τῷ Σίρωνι· πῶς γάρ ; ὃς ἀδὲ αὐτὸς ἤντινο τ' χρημάτων ib. 102. πῶς δ' ἂν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δ' σοι πῶς ἀπίθανον ; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάβδ- I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥάδιος τ' τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾴδιον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ὕτω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾴων II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἴσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾴσ-. οἱ ὀκ τῦ ῥάσσω I. Merc. Cond. 6. 680.
ῥαψῳδὸν I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥάω-. ὕδατι γιγνομένῳ I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδὸς μαντικὴ ἐξ ἀπάντων τ' μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ἀ δῖ, πῶ σοι γῆς αὕτη (ταγὴ) ῥέα ; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμβῳ ἰδῶσι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico τέρατα I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσιν τινα μακρὰν λοιπὴν I. Prom. 6. 190. ἄστρ' τινα ῥῆσιν ἐπὶ σωστοῦ ἀμφιθέμ- I. Nigr. 6. 45. δῦ γάρ μοι λάξω τ' χαρᾷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν λοιπιτίνοῖς ὁ τοῖς ὀνήμοις ib. 11. 50.
ῥητόν τινα προσεῖν II. Alex. 19. 227.
ῥητὸν. ῥητῖνος μόλοντι, κ' ὁ ἀγαθὸς ἄρτα Νείκεια τ' ἰδίκει κ' τιμοβόρου ἀρίγνω I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῦ Ὁμήρ ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰς ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μὰ- τ' ῥητόρων τὸ κέντρον ὑγκατίλιπε τοῖς ἀκροαμβοις I. Nigr. 7. 46.
ῥηγῖνι I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα Σαπατηρ- I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμ- I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥὶν. τ' ῥινὸς ἄλκαρ I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἰχθῦς αὐτοὺς σίφωσαι I. Nigr. 32. 75. καρύζης τ' ῥῖνα μορῶν I. D. Mort. VI. 2. 347. πτίχιας ἐπίστε τ' ῥῖνα ἰχθῦος I. Merc. Cond. 35. 695. ὡς τὰς ῥῖνας ἀπάλλαττε τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιπιστὸν II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτε ἰρρίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥινὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνιμώμη ῥόδου I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥωτικὰν II. Alex. 39. 245. Ῥωτικιανὸς II. Alex. 30. 237. κ' τ' Ῥωτικιανῦ ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμὸς ὁ ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. κ' ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτὶς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖ-. οἱ πλεῖς τ' Ῥωμαίων συμπροϊόντας ἔχειν τοὺς πλείους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδιλάχε II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σαμαίρανος v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἤρίψη Σαλμωνεὺς φλέγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδανάπαλ- I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς λιθῶ- ὄλεθρ- II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρωσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπτυκτάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τ' σαρκὸς ἀσχλῆον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρ- I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρ- ὁ Θ. I. Nec. 16. 479.
σαφὴς. παντὶ πῦ σαφὲς I. Somn. 8. 11.

σᾶν-

σβέννυμι II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεβαστός. κατὰ τὸ Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβαστιανὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεβαστιανὸν θάψας ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὸν σειρὸν τοῦ Διὸς II. Astr. 22. 368. σειρᾶς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὼ I. Nigr. 3. 41.
σίλγος. ἐπὶ τὸ σίλγη II. Lex. 3. 323.
σελήνη. ἡ σελήνης ἔκλειψις II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ὑπ' αὐτῆς ἡ σελήνης III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη ἀμφθαίρεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνὸς. παρὰ τὸν σεμνὸν θεὸν II. Bis Acc. 4. 797.
Σενηκιανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. ἐς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὃ μάγισόν ἐσι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμειρῆ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σῆας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίελος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μᾶ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδὼν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίελος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικινὶς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σινάρβοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀποκτείνας τὴν Σίνιν τὴν πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφου II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις τὸ πρυτανεῖον I. Prom. 4. 188.
σιωπὴ. ὑπὸ τῆς τοῦ ὀρχηστικοῦ προσώπου σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θηραϊκὴν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτε ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκίλος. ὀπὸ τοῦ σκιλοῦ λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκίπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴ μοι ἡ πολυτελὴς II. Alin. 48. 616. σκιὴ — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιῇ ἓ κιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνὴ. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τῆ σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ἑστῆσαι ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὰς τὰ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐσὼν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκιοκλαμὺς III. Diff. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδης. ὀπὸ τῆς Σκιρωνίδων I. D. Mar. VIII. 1. 307.

σκληρόδης πέτρα I. Somn. 12. 18.
σκοπῶ. ἆρα τοίνυν μοι σκοπεῖ I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. λαὸς ἡ σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. ἀπὸ τῆ σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλω. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεςόριος I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. δημόσιος Ἀτλικὴ τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμάραγδος. τὸ σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας ... τὸ τῇ ὀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλάθμους I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεσίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀντισκολοπισμένου σοφιστὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστὴν III. Philopf. 16. 43. σοφισταὶ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφανέστερος II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐσὶ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶ πλουσίων θύραις ἀλητρίζουσι I. Nigr. 22. 60. τινὸς τῶν σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπάνις I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἀνάθεσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτούς τινας ἀναβεβλασηκέναι III. Philopf. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐσισυρόμενος II. Tox. 19. 528.
σπειράω. ἐσπειραμένης III. Philopf. 22. 50.
σπεύδω. σπεύδοντα τὸν αὐτὸν Ὠφελιμᾶς — εἴ μοι σπεύδοντα τὸν αὐτὸν ὀτρύνεις; I. Nigr. 6. 44.
σπῖλος II. Amor. 15. 413.
σπινθὴρ. σπινθῆρα ὀργῆς — ὡς τὸ ἀδάμα φυλαττούσης σπινθῆρα τίφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζοῦσι (ῥιζοῦσιν) τὸ ἐνόντα αὐτοῖς σπινθῆρα τῆς κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνων. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σπονδὴ. σπονδῆς πέμπειν II. Jup. Trag. 22. 668.
σποδὸ. τῇ τῶν κυάμων σποδῷ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζωσι ὑπὸ τῶν γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδῶ II. Icar. 4. 755.
σπουδῇ μοι ἐπιλήλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἦττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
στάδιος. στάδιοι II. Icar. 6. 757.
σταδίης III. Nav. 16. 259.
σταθμούς τινας τῆ παρασάγγης II. Icar. 1. 752.
σταυρὸς. ὁ δὴ σταυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ὡς τὸν σταυρῶν III. Philopf. 17. 45.

σείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
σείω. ἐσάλευσα I. Scyth. 3. 863. σείσας II. Alex. 12. 218.
σέμματα II. Alex. 58. 263.
σενός. βιὸς κοιλὸς σενός, I. Somn. 1. 2.
σενοχωρεῖν. ἀλλὰ σενοχωρῶν ἐᾶσιν I. Nigr. 13. 52.
σέφανος I. Tim. 43. 157. σιφάνῳ τ' τόπον (μὴ ἴσασι) — δότε δ' ἀντίον ἐκείνων σεφάνῳ δ' οἷος (*Casaub.* legit ὅπως ποκάζω τα μιτρικά μου πίκαια. — τὴν κεφαλὴν τοῖς σιφανοις δι' θεσμοῦ I. Nigr. 32. 74. & 75. σεφανεῖ ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐσιφανώσατον III. Dem. Enc. 45. 523. σεφάνων τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῆθος. τὸ σῆθος ἢ τὴν δεξιὰν καθαφιλῶ I. Nigr. 21. 59.
σήλη. σηλῶ παλαιοῦ ἐκκλησίας I. Tim. 5. 110.
Στησίχορος II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σίγμα. σίγματα ἐπὶ τ' ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας ἁρπίτης I. Tim. 17. 128.
σίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπαφῶμ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σοιῶζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὁποσάκις τὸ σοιχεῖον εἰς II. Gall 9. 716. τὸ σοιχεῖον ἐξέπιπτ III. Cronos. 17. 398. & 399.
σόλος. ἀπιμώπας σόλας III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ χαμαίλεσμὸς τῦ σόματος I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα ἀνοίξας οὐ &c. III. Philopf. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ἡμᾶς προσίυται I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Catap. 4. 624.
σοχαστικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιώτης. ἢ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στρατιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στραβονίαν III. Calumn. 14. 144.
στρατόπεδον. δὲ στρατοπέδῳ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὸν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξιῶ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιῶμαι I. Tim. 14. 124. σὲ Edd. σὸν *Jens.* corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγὼ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ὅτις ἐσί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε καὶ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ θεῶν &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γίνεσθε III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμῶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενὶς I. Tim. 49. 161.
συγγνώμας ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμμάτιον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαίσπάω. συγκαίσπᾷν ἑαυτοῦς ἄλλως — φρούρια πρότερον εἰς τὴν Σύραν ἐπιπράτειαν συγκαίσπασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαίφλέγω I. Nigr. 30. 72.
συγκεῖμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγχαμίζω τῇ μιᾷ συγκακομισμοῦ — πάλιν δὲ πάντων ὁ πολιμαπάτιος κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκακόμισθε I. Nigr. 10. 49.
συγκροτῶν. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκαπηλεύσας II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχῶν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν σωσυσίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σωσῶ II. Alex. 47. 252.
σῶκον. σῦκα σῦκα ἐκκαίουσιν II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ἐκκαίσαν I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾷν τὰ ἤδη ἀπατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλλῶν I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνω. σωσιλάμβανον ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. σωσιλαφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συσιλαχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. σωσιλεχότα II. de Luct. 20. 932. σωσιλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. σωσιλεχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. σωσιβουλεύομεν τοῖς ἐκτεθνάσι I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. σωσιβουλάσασι ὧν ib. 193.
συμμαχέω. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαρεδρεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
συμπας' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέκινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ' συμπότᾳ II. Asin. 7. 575.
συμπολικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπορεύομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παρρησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἰδίῳ συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφέω I. Herm. 11. 750.
συμφορά. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφύω. ἐ συμπεφυκότα III. Musc. Enc. 3. 92.
ἐ συναγωγεῖ III. Epigr. 20. 680.
σωναγκασπάω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωαγμος II. Tox. 32. 540.
σωδιατεῖν I. Nigr. 22. 61.
σύδισμος I. Jud. Voc. 6. 90.
σωδιάτορος I. Cont. 1. 488.
συνιλίαν. συνιλημένου II. Imag. 9. 467.
σωνικπίπτω. συνικπίπτει ἡδέως I. Nigr. 8. 48.
σωσπιλαμβάνω. σωσπιλαβέσθαι al. σωσπεσαλάσθαι I. Prom. 13. 195.
συνοῖδα. μοῦσα κἀδηλον ἑαυτῇ συνοιδῦσα I. Nigr. 6. 45.
συνοργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνοχωκέναι. συνόλλυτε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύσις. ποιῇ τῇ συνέσει χρώμενος II. Alex. 22. 229.
σωστὸς τὰ πολεμικὰ σωστὸς οὐ ὀλίγους I. Somn. 2. 4. ὁ σωστάτος III. Calumn. 28. 158.
συσχω. συνίχυται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ἡμῖν I. Jud. Voc. 7. 91.
σύνθετον. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῦ ἀκούειν δικῶ I. Prom. 5. 31.

σύ-

σύθημα. ὡς ἐδέξαμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
σωίημι. συῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συτῶσι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συτίνας al. συνῶσι II. Q. Hiſt. 37. 49. συτίς δὲ, οἷας II. Alex. 32. 240. συτίσει leg. συτις δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συτίσαι II. Salt. 64. 302. συτισομένας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συτίσημι. συτιεῖται ὁρᾷς III. Philopſ. 29. 56.
συνοδιπορῶν I. Herm. 13. 753.
συνοικῶν. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ἅτα ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντρίφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίσω. μὴ ἐ συντρίψω πυ πιστὸν τ ἦρυα, ὃν ὑπομίνεμαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφ. φιλοσοφία ἐ πενία σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πενία μὲ αἰεὶ σύντροφος ἐστι I. Nigr. 12. 51.
συναρὶς πωλικὴ I. Tim. 50. 164.
σύρῶν. τὴν σύρῶν τύρῶν λέγυσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν ἢ σκλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέπιπλες, ἐγὼ δὲ ἰσυρισμὸν ib. 48.
Σύρ. τ Σύρον τ &c. III. Philopſ. 16. 43. Σύροι μὲν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συσπακὼς τοὺς δακτύλους — ἐρᾷς τοὺς δακτύλους κατσπλικτότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ὁ τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλέμυν ſphaeras hujuſm. πρισαντοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλμα. μὴ σφαλεὶς τ ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ἀστις σφῆκας I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἅρμα σφίγγι II. Aſin. 10. 578. & 579.
σφυράτ III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χαλία. ἐπὶ τ χαλίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hiſt. 57. 66. χῆμα διλοπρεπὲς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημ λὸπ τῦ χήματ — κόσμ λὸπ τῦ χήματ I. Nigr. 2. 40. λὸπ τῦ χήματ ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα σύ ταλὴς I. Tim. 54. 170. χηματά μοι τ φανέντων ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὦ ἔμμενε I. Somn. 5. 8.
σώζω. τὸ σώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Aſin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ λὸπ Μόψυ III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμάνθανε λιθοξό τὴν τῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτες εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτες ἐρασ I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιςὴς ἐπισαλεύμδος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἀφθαρτ ἄ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῷ μὲ σώματ I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τῷ σώματ τὸ ἐυτελὲς, alii melius χήματ legunt I. Somn. 8. 10. τῷ φ τῦτο σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καλλιαγκάζειν I. Nec. 4. 461. διφθαρμέν τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπόρογκ ἦν τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα διλύσει ὁ χρόν I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.
Σώſρατ I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ εὐεργέτλν I. Tim. 5. 110.
Σωτήριχ III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως ἢ δικαίως ἢ εὐσεβῶς I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐκείνη I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέλεγὰς I. Cont. 1. 488.
ταπεραῖς ἀνυγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαίπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαιν. λὸπ ταλάντων πίντε, ὧν ἔχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Ταλαός. ὅτι ὁ τ Ἀτελάντης Παρθενοπαῖον φασὶ στρατῦσαι, ἀλλὰ τ Ταλαῦ, ὃν ὅτι Δηϊτῦ ὁ Καλαὸν προσαγορεύσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopſ. 19. 47.
ταμιεῖον I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάντιλ I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως ἢ ἡ τάξις τ γραμμάτων ἴχοιεν νενομοθέτησαι I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὰν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξεσι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνώμλν I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖν. τ Ταραντίνης ἰργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον veſtis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταραίττυσί τι II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάσσω. τιτάχατο I. Ver. Hiſt. 13. 80.
Ταΰγιτ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρ I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρ ἐκίτι ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύρων τι ἢ αἰγῶν I. Tim. 9. 117.
ταφὴ. τ ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 113.
τάφ I. Vit. Auct. 9. 548. τάφ ἀμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὺς. ταρφὲ ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
ταρφ I. Cont. 23. 523.
ταχ II. Q. Hiſt. 56. 65.
ταχύς. Θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
ταχύτα I. Piſc. 29. 598. ἐπισθὲν τάχιστα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνυ ςικτὸς, οἷον ταὼς I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ἠρανοῦ, ἀμφί τε ἀτέμων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτέν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμηραῖ I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τ καλάμυ II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλε. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσιλλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέσρια fruſtra Olear. pro τυμπανίσματα. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τιλεσφορίαν I. Prom. 5. 30.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτὴ Νιοβὴ II. Q. Hiſt. 38. 51. ὕθεν τελευτὴ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ὦ δεῖ τὴν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hiſt. 35. 48. τελεῖ ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θνάσους μὴ τερπόμενα τελεῖ I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦσιν ἀεὶ τέλος ἐκ εὐτυχοῦς ib. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμον I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερπιλολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἡδὺ τερπνὸν ἐν αὐτῇ II. Q. Hiſt. 10. 13.
τέρπω. ἐτερπόμεθα ἐν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ δ' ἃς &c. III. Epigr. Omiſſ. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τέρμις III. Mort. Per. 35. 356.
τέρμων I. pro Lapſ. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τέρμονδε I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέτλαμι. ἃ σὺ δυνεῖς τέτλαμι I. Vit. Auct. 4. 542. τέτλαμεν I. Herm. 36. 778.
τετλαμονεστάτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοὺς ἄλλοισι καὶ ἐν πολίεσιν ἀγήτας τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴτε τέχνη τις δύναται III. Ocyp. p. 672. ὑπὸς τ' τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μάτην τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὸν τέχνα I. Piſc. 20. 590. τοὺς μὲν ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τέως ἐπαύσας I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diſſ. cum Heſ. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i.e. τηλικούτους I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηλοῦ II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παχὺν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508. & 509. τ' χρεὼν ὠ 'πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἢ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμάμενος ὑπὸ τ' ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῷ τε τῷ Τίμωνος ib. 15. 124.
τιμωρέω. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Piſc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἔνι; ἐχρῆν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστι; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἔν ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κέντρον an τὸ; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μοῦ τις τοῦ ὥσπερ ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ τῆς ἐστὶ; ib. XXV. 1. 432. τοῦν I. Halc. 7. 181. & 183. II. Gymn. 14. 893. τέτι γε I. Herm. 80. 824. τινὲς ἤδη I. Scyth. 2. 862. τινὰ αὐτοῦ I. Merc. Cond. 16. 672.
τῷ Τιτίῳ τὴν τίχνιν εἶθε III. Pſeudol. 30. 187.
Τιτανίδης. Τιτανῴδης βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hiſt. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τρώσαντα — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔστω. — τὸ τῷ λόγῳ, ὁ τρώσας ἐάσατω I. Nigr. 38. 82. τὸ τρωσκόρμος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιούτου σου &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapſ. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαιχον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτων II. Par. 8. 845. ἐν ὅμως τοιοῦτων ὄντα αὐτοσχεδιάσατε I. D. Deor. XV. 1. 241. τάγε τοιοῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχου ἄρχω τῷ δεξιῷ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχίαι II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κεφαλὴ τοκογλύφος I. Nec. 11. 472.
τόκος. λαμβάνουσι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τῷ τόνῳ ὑφαιρεῖν III. Philopſ. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρις. καίπερ ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξῳ II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. ἐν τοσούτῳ — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐπίλοιπός μοι, ὦ Πανόπη, ἀκίνδυνόν ἐν τοσούτῳ φυλάξειεν τὸ πίλαγος — ἡ ὥρις δὲ ἐν τοσούτῳ — ἐν τοσούτῳ δ' ἁρπαγήσεσθαι I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτον ἐν τοιοῦτον II. Q. Hiſt. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπέκεινα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους οὓς τότε ἔκλυσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. πολὺ γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδίας ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἐξεπιεῖν III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς. τραγῳδοὺς καινοῦς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τραπέζαι δελφικαὶ II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνου I. Tim. 48. 161. τραπέζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἐχθρὰ τ' τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι F. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hiſt. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δὲ ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τέτραμμαι τὸν χρόαν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γυναικῶς I. Somn. 7. 9. τρέφει II. Aſin. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν πάγανα &c. III. Epigr. Omiſſ. 690. πόθεν ὁ ἀρίστους θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. ἁμαυρὸν πρὸς τ' ἄρχοντα II. Aſin. 54. 622.
τρέωνα. κατάξας τῇ τριαίνῃ I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμβαλὼν τὴν τρίαιναν I. Cont. 7. 498.

τριακόσιοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίβων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολύθυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ἐντελὲς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τριπλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριήτηρ I. Somn. 17. 21.
τριηκοσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριήρεις καὶ ἁφλάξας III. Hipp. 2. 67.
τρίκκη II. Alex. 11. 218.
τρικυμίαι I. Merc. Cond. 2. 653.
τριόδῳ I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμος I. Prom. 1. 24.
τρισάλιοι. ὡς τρισάλιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα διηχθέντες τάλη Μόλωσ' ἐς ἄδυ τοῖς δὲ τῷ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτῳ. τρίτλῳ I. D. Mort: XIII. 3. 392. τρίτῃ II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. κῇ τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριλιπομένθητις II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλης τῶν Κωμικῶν εἷς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τόν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτο τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τυτανὶ τὸν τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τροπώσω. τὸν τῦφον μὴν II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφᾶν. τρυφᾶτε μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφὴ. τρυφὴν καθεσμὴν II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτός ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὃ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ τούτου τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐσόχου τι ἢ μιμαμονικῆς ἢ φιλοπόνου τυχὸν, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τε ἀξίας τῆλυχνικὸς ib.
τύλος. τύλον ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὥστε τετραπέλεκυν τῆλυλώμβου ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβος. Solan. pro ἑκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς δὲ τυμπάνους I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπάλαγεῖτο III. Baech. 4. 78.
Τύνδαρις. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννῶν. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τυρσὶς. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς δὲ Γυθεῖ III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν ἢ οἶνον κάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὁ τυφλὸς μόνος I. Tim. 20. 130. ὁδὶ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλῶς III. Calumn. 1. 126.
τυφλὸν. ὀχὶ τὸ σῶμά ἐστι τὸ τυφλοῦν τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τρυφή. I. Prom. 7. 35.
τυφῶν. τῆλυφωμβῷ, ὁ ἐπαρμῶν καὶ ἀλάζων, ἴξω φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην αὐτὴ τῆ θεοῦ ἢ δαίμονα — τῇ τύχῃ λογισάμενος — ἡ τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τάμυρις I. Cont. 13. 508. Τάμυρις ἐκεῖνος ἐστί I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλῳ. ὑάλῳ ἀμυχρίν II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβρις. τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστόταλον μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὕβρις ὑστάλου F. Br. placet ὑβριστοπόταλον ib.
ὑγιὰς I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τῆς ὑγιείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρὸς. ὑγρᾶς τῶν ἀγκάλας II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι' ὕδατος ἐμπίμπρατο III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιξόμενον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χρώμενος III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετὸς. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. ὁ ἐμὸς υἱὸς I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν τὸ ἡλικίᾳ II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πεισθῶντι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρᾳ al. ὑμετέρᾳ I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ μὲ ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμεττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ὁ παὶς ἄλλος v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοῦσα. βία ὑπαρχόντων ἐξ ἁρπαγῆ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τῆ πλευσίᾳ I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τῆ τραπέζης III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἄνθρωπον I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τὸν ὑάκινθον III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεραπίτου ἐλπίδος II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κρατῆρας II. Amor. 54. 457.
Ὑπὲρ I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερανατλῶν. ὑπερανατλούμενοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέρανατλος. ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τῆ Θαλάσσης ἡ ναῦς γεωμόρη — μὴ τὸ σκάφος ὑπέρπλεον γένηται — ὁλκάδος ὑπερόπτλα γεωμόρης — ὁρᾷς δ' ὡς ὑπέρανατλος ἐστί I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράνω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράνω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπέρανω γυνόμβρος II. Dem. 3. 376.
ὑπερανατλικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπερβολῶ. ὑπερβάλῃ τάχα ἡ Κλάνις I. Tim. 30. 145.
ὑπεργηρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπερειδω. ὑπερειδεις τὸ πίττον τῷ μαστῷ I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπερειδοῦσα ἀ τῶν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπερετῶν. ἐκεῖσε ὑπερετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερηχω. πρὸς τὸ ὑπερηχῶ II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερηφανῶ. τῇ προσαγορευσει ὑπερηφάνου] τῇ προσαγορεύσει ὑπερηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζάω III. Nav. 15. 258.
ὑπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπιροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονῶν I. Cont. 13. 509.
ὑπερῶον οἰκημα II. Afin. 45. 612. & 613.
ὑπεύθυνῶ II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γνωμην τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπηέρμι I. Sacr. 6. 531.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν *Pell.* conjicit ὑπηρέτων II. Icar. 10. 762.
ὑπηχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπηχούμῃ III. Mort. Per. 21. 344.
ὑπνῶ. μικρὸν δ' ὕπνῳ λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνῳ II. Afin. 7. 574. ὁ Ζεὺς ὕπνῳ ὁ Ἥφαιστος τῷ καμφθῇ Ζεὺς ὑπὸ τῷ μακρῷ ὕπνῳ δυπτίσας I. Tim. 6. 110. ὕπνῳ ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Afin. 42. 610. ὑπὸ τῷ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 43. 250. ὑπὸ τῇ πωιδὸς ἀπέθανε II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἧς δὴ (al. δὲ) ῥεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. ὑπὸ τὸ ψῦδ῀ τίλαγμβων III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπον III. Diff. cum Hef. 2. 241. χαλκευργῶν ὕπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλησίον στυδάζωζ. III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὑτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίης ὑπ' αὐλίας III. Ocyp. p. 673. λίθον ὑποβαλλομενη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρίχω. ὑποδιεμεγμένῳ III. Philopat. 4. 590. ὑποβεβιγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογαστρῶ σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὰ ὀφθαλμὼ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδίχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαῦρα ὑποδήματα I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ἐκ Σικυῶν῀ III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδλῆθρ῀ I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδιδύκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μεγίςῳ ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις III. Pſeudol. 4. 166.
ὑποθόρυμαι I. Prom. 4. 29.
ὑπόθυμις Ἐ ὑποθυμιάδις ςίφασι παρ' Αἰολεῦσι Ἐ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχῆλας ἐφειτίβοντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ Ἐ συντρίψω πω πιστὸν ἢ κρεα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰομαίου κακῶς ὑποκριόμβους ἐπέτριψας ib. 11. 50. ὑποκριουρίῳ προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτης I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὅμοι῀ I. Nigr. 8. 47. ἴδοξέν μοι ἰργιθῆναι αὐτῷ, ὥσπερ πονηρὸς ὑποκριτὴς κακῶς λελατιβεντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπέκρουον III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπέκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβῃς rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ὕπνα τοῦτον ὑπομένοιτες I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμνήσκω. ὑπομιμνησκεῖς αὐτὸν ἐ ὦ Ῥάμνη τροφῆς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμνήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑπονοίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξύρω. ὑπέξυρημένῳ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπεξυρημένῳ τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερ῀ I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποστοῦμαι. ὑποστῆναι μὰς Δι' II. Abd. 3. 161.
ὑποστῶσαι I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποστάντα I. Somn. 9. 13.
ὑποφρίω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑποχίομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τι τοῦτο; ὑποσκάζως; I. Tim. 20. 129.
ὑπόςασις. κατὰ τὴν ὑπόςασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσίλλων II. Icar. 12. 765.
ὑποχύσεις. ὑποχύσεσιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ φ῀ ὑποχύσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράτω. ὑπετάραττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρκαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρῶν I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμεν ἐπίσης II. Tox. 36. 544.
ὑπώπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὕπωχρ῀ I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοσοφῶ II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίνης III. Macrob. 16. 219.
ὕσπληξ I. Tim. 20. 130. τὸ ὕσπληγγ῀ III. Calumn. 12. 142.
ὕστερ῀. ὡδὶ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀτθικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὑφαλ῀ II. Salt. 48. 296.
ὑφίλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίςημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποςήσομαι ib. 152.
ὑφορῶμαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὑψ῀. ὑψισι πάνυ λοιπόμενος III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαβωρῶ῀. ἀπὸ Φαβωρίνου II. Dem. 12. 380.
Φάγω. Φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαίδων I. Tim. 4. 108.
Φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
Φαίδρα II. Salt. 2. 266.
Φαίνω. Φαίνομαι I. Piſc. 8. 576. οἷα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπε πραχθέντα ποιηταὶ φανεῖν I. Prom. 1. 24. ἰΦαίνετο ἵππ I. Scyth. 2. 861. εἰ ἐμοῦ ὁ Ζεὺς δι' ὁμμάτων ἐθέλοι φανῆναι I. Somn. 8. 11. χὴ ταῦτα φαίνεζ I. Prom. 1. 24. ὀλιγοι αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
Φακὴ. τὸ τάριχ῀ ἐς τὴν Φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
Φάλαγξ II. Q. Hiſt. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
Φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
Φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. Φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
Φάσ῀ ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
Φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρμακον — τὴν μισητὴν III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δυσεκτικὰ II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
φάσκα I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ὁ φαῦλον σωματίου ἀποδείγματος II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸ Φάωνος III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ὤδηξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Παλαμήδης γένοιτο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίαν III. de Dipf. 9. 239. v. notas.
φειδωμαι. φειδὼ μὴ I. Cont. 5. 497.
φειδός. ἐπὶ φειδοῖ καθήμενοι II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae fruſtra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φέρω. τόνδε φέρω Διὸς &c. I. Tim. 35. 147. φέρουσι *Solan.* vult φορέουσι III. Dea Syr. 10. 457. φέρε δὴ ἴδω I. Somn. 14. 19. οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Pisc. 32. 599. ἤνεγκε III. Dea Syr. 16. 462. φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐπόμενον II. Icar. 13. 766. φέρεσθαι ἐπιτρέπουσι I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσπεσόντες φέρεσθε αὐτούς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρεσθαι III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεως φεύγων I. Somn. 12. 17. φεύγων Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
φευκτὸς I. Tim. 28. 141.
φημὶ, ὡς φῄς I. Cont. 18. 514. φησὶ Edd. φάσκει vult *Solan.* III. Pſeudol. 13. 172. φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν ἐκεῖνοι III. Calumn. 27. 158. ὅτερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφην II. Q. Hiſt. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἦ δ' ὃς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφη I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐ αὐτὸς ἂν φαίης. II. Q. Hiſt. 15. 23.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοις πάμπαν μάτην λέγων III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. ἴσως μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
φθείρω. φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Aſin. 56. 624.
φθόγγος. τόνοι τῶν φθόγγων III. Ner. 6. 640.
φθονέω I. Nec. 2. 458. ἐφθόνει τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
φθόνος. ἐδὴς φθόνος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸ φθόνου III. Calumn. 5. 132.
φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιλαίτιρος III. Macrob. 12. 216.
φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
φιλάνθρωπον. οὐ τῷ μώνῳ &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
φιλανδρῶν ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
φιλῶ. λόγῳ τῷ φιλῶ I. Pisc. 20. 590. φιλήσας — δεξιὰν I. Sacr. 12. 536.
φιλήσω I. Somn. 5. 8.
Φιλήμων I. pro Lapſ. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ἠμφεσβομήσας I. pro Lapſ. 3. 727.
Φιλίππου Μίδας III. Dem. Enc. 5. 494.
φιλισφία I. Prom. 4. 29.
φίλων I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου πῶς III. Epigr. 24. 682.
φιλομυσία. ἐπαινῶ τὴν φιλομυσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φιλόμυθος. τὸ παιδάριον δὲ τοῦτο τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
φιλονικέω. φιλονικῶν II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
φιλόνικος al. φιλέπαινος quod melius. II. Icar. 24. 780.
Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸ Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
φιλόπαις. βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hiſt. 1. 1. τὸ φίλαν II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλας III. Philopſ. 24. 52. ὦ φίλτατε Κάλε II. Alex. 1. 206.
φιλοσοφέω. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Piſc. 37. 606. τὸ φιλοσοφεῖν προσποιούμενον I. Nigr. 24. 63.
φιλοσοφία. φιλοσοφίας ὑπερούσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς ib. 33. 76. φιλοσοφίᾳ — ὁμιλητικὸς II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ μὲν βέλτιστον καὶ πιστὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, χρῆμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος ὠδὴ I. Vit. Auct. 27. 568. φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. φιλόσοφον τὸ χρῆμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκρως φιλόσοφος μάλα πάλαι I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ἔστι μὲ φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἰδή τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυμμένον περὶ τὰς αἰδοῖα ὑπερθύρια σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. φιλοσόφως παραστιτίας σκευάσασθαι ἔδωξε II. Par. 37. 863.
φλύαρος. λῆρος καὶ φλύαρος I. Somn. 7. 10.
φλυκτίδιον puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοβέομαι. εἰσῆλθε δέ μοι οἷον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
φόβος. εὐ ἴσως κεῖται τὸ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ οὐ συνεχῶς φόβου καθιστάμενοι, καὶ ἀκηδιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβου λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas fruſtra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φοινικίζω III. Pſeudol. 28. 184.
φοῖνιξ καθάπερ οἱ Φοίνικες II. Icar. 1. 752.
φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτῶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
φοιτητὴς de diſcipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
Φόλος. ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
φοινικὸν τὸ γένος τὸ τῶν Ὁρμιωῶν φοινικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
Φόνος. ἡμῶς ὁ Φόνος II. Tyr. 11. 148. Φόνους ἐργάζονται II. Aſtr. 23. 370.
φορὰ. φορᾶς ἀντιδίδου II. Par. 29. 859.
φορτικὸς. ἱερὰ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μὲ, καὶ δικαιικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoriſto imperativi in ἐπαύσω v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum I. circumflexum Attice in ἐκπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

φρα-

φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρεπρος. ὡς ἂν φρεπρος III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
φρόνημι. ὁ, τι φρονεῖν II. Amor. 50. 453.
φρόνησις I. Halc. 6. 182.
φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μάψ φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὁ Σόφραλος ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. ὁ Φρυγίς I. Harm. 1. 850. Φρυγὶς κατ' ἄρας Τμώλῳ III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
φυγή. τὸ φυγῆ ἐν I. D. Mort. XII. 6. 387.
φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμυθίου καὶ φύκους I. Pisc. 12. 580.
φυλάκιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φυλάσσειν I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξασθαι δὲ ἐστὶ ὑμοφώνων &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττειν μοι II. Asin. 4. 572.
φυλέτης. φυλέται δὲ καὶ φράτορες I. Tim. 43. 155. εἰς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
φυλὴ I. Tim. 49. 162.
φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ προσαγορεύειν τὸ φύλλοις ἐπιγράψαι τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
φῦλον I. Nigr. 16. 55.
φυσᾶν. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
φύσις δεκὰς I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει ὑδατίνης ἰσμὸν κύριος I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνος δ' φωνῆς ἐπιδεὴς παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀποστρέφειν φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μιγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ μεγαλῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
φῶς. ὅτι εἰς τὸ φῶς προάγοιλας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
φώς vir οἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωτείνιος II. Lex. 2. 320.

X

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτε Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
χαίρω. ὡς ὅτι χαιρήσουσις III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δ' ὑμῶν &c. I. pro Lapsi. 2. 726. χαίρειν κελεύειν ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 4. 728.
Χαιρέπολις. περὶ μὲν δὴ Χαιρεπόλεως III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδηνός. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ὑδὼρ χαλεπὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τὸ τοῖς χαλεπωτάτοις δῆγμα I. Somn. 2. 5.
χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκεον ὕδωρ vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
χαλκεύς. χαλκεῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
χαλκεῦς. χαλκεῦν II. Gymn. 27. 909.
χαλκηδόνιος II. Alex. 9. 216.
χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδιδάσκαλος. ὡς χαμαιδιδασκάλῳ φωτῶντα I. Somn. 1. 2.
χαραδριὸς. χαραδριοῦ τινα βίον ἀλφεῖν I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honestos, II. Jup. Trag. 48. 696.
χαριζόμαι. χαρισαρθρους al. χαρισάρθρους I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεὶς I. Somn. 15. 20. ἐπόσαι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάριτι θεᾷ II. Lex. 23. 348.
Χαρμοσύνη I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάσσῳ & Χάρπος aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τῷ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τὸν πιθὸν II. Demon. 10. 379. πιθὸν τις ἐπικαθίζων ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὄπνος I. Somn. 17. 21.
χειμὼν. μέσῳ χειμῶνος I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀλφίστους ταῖς ὁδοῖς I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὸν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπισῶσαι χρὴ I. Scyth. 11. 872. ταῖν χεροῖν II. pro Imag. 9. 488. χειρῶν ἄναξ. vid. χειρόναξ. ὁ τοῖς χερσὶ τύλος ἔχοντα I. Somn. 6. 9. ὁ χερσὶ — χέρτλῳ ἀλφὸς ἔχοντα — ἔχων βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχειν αὐτὸ τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν sed tutari, imminentia mala avertere, quod multis probatur contra Casperum & Gronov. ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὀρέγοντα III. Calumn. 5. 131. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτονία II. Salt. 78. 309.
χειρόναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄναξ μόνους τοὺς χερσὶ διεπόζων ib.
χιλιὰς ὁρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χιλιὴ. ἡ χιλιὴ II. Jup. Trag. 30. 677. χιλίους II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χιλίων II. Asin. 53. 621.
Χιόνιος I. D. Mar. IX. 1. 311.
χιόσκος III. Nav. 5. 251.
χῖρα. χῖρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον πινακὸν ἢ χῖρα διλεπτρεπὲς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἐχόμενος χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμυδὶ II. Amor. 49. 452.
χλιασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῦ Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοιρίνη περὶ ταῖς κνήμαις II. Q. Hist. 23. 31.
χορδή. ἐστὶ χορδὴς I. D. Deor. VII. 4. 224.

χίφ pro χῖφ I. Nigr. 16. 54.
χράομαι. ἐδόκει δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ὃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πατρίοις τέχνῃ χρῆσθαι τῇ λατρικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶν πραγμάτων χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι I. Prom. 2. 26. συμβιωταῖς χράμενος I. Nigr. 18. 57. χρωμένου sed requiritur accusat. II. Tyr. 11. 148. χρωμένους II. Astr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιῷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέος. τὰ χρέα πληρωθήσεται III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δυστυχοῦσιν ἀπέδωσε ib. 20. 607.
χρεὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένε I. Herod. 5. 834. πάσσοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσιώρητον ἔτι χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἢ χρηματιζόμενον τὸν ἐπιμέλειαν τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμα. ἐχρῆν γὰρ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopf. 7. 36.
χρήσιμος I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὁ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὁ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diff. cum Hef. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τοῦ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὲς δὲ I. Tim. 55. 172. ἵνα ὁ μὲ Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ δὲ γάμῳ II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χριστιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰ. τίλραμμένος τὸν χροὸς I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόνος I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὃν τὰ μὲ σώματα δίλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. τὸ ἀεὶ χρόνου I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνου, ἐπ' αὐτῷ &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρὼς, cutis. ὁ χρὼ κυρίως I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἔδεινον I. Somn. 15. 20.
χρύσεος. χρυσοῦν ἀπέδειξεν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δίκιον ἡμίτομον II. 2. Ver. Hist. 21. 119. χρυσοῦς ἀπασήσειν ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀπασῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσέα κρηνὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποστάθμιον I. Pisc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππος I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς vestis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοτοιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰμὶ δ' ἔμοι γε μᾶτερ χρυσὸς ὁ δόμος I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ καὶ ἐλεφαντοξόου ξυνεργασμένου II. Gall. 24. 738. & 739. γενέσθαι χρυσοῦν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαίνου III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τῷ μύρῳ II. Afin. 51. 619. Cont. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λυμῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρὶνος I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἔχῃς II. Gall. 11. 718.

χωρίον. ἵνας μὲ ταῦτα χωρίον ἄλλων I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρὶς. ἢ ἐντὸς χωρὶς &c. II. Afin. 31. 600.
χωρὶς παιδεραστὴς II. Amor. 10. 407.

Ψ.

ψευδαλήθεια III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκίνητος ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
ψευδολογίστης III. Pseudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μηδαμοῦ τῶν πραγμάτων ψευδῆναι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδος. καὶ ψεῦδος I. Herm. 74. 816.
ψευδοσοφίστης III. Soloec. 1. 552.
ψευδοφιλίππου III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τοῦτο μὲ ἔστι σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφοροῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθια I. Pisc. 12. 580.
ψιττόπους II. 1. Ver. Hist. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήματα — ἀκριβῶς ἴδοι Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας ἑκάστους ψύλλα τοὺς αὑτῆς πόδας ἄλλατο — ψυλλῶν πηδήματα καὶ σαλπισμάτων I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψυλλῶν III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαι I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. ἡ ψυχὴ v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς κάθαρσιν τοιαύτας I. Nigr. 27. 67. λύει ψυχῆς ἔχων III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων ποιῆσαι αἱ τὰς ψυχὰς συγκεκαμμένας I. Nigr. 10. 49.
ψυχολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχολογικὴ ἴωλος I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὦδή. πολυόνυμος ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ὠδή τις ᾠδὴ πρόσεστιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδῖνας δὲ καὶ ὅτε πρὸς τοῖς ἑαυτοῦ I. Nigr. 6. 44. ᾠδῖνασαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ᾠκυπόδων χαρίτων III. Epigr. 7. 676.
ὠλένας. τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. κατηγόρουν πολλὴν τοῦ ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὦν pro ὢν II. Astr. 3. 361.
ὠνῇ δ' ἔμοιγε III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠνὶ ἀρτῳ I. Nigr. 25. 64.
ὠὸν. ὠὸν τὸ ὠόν I. Halc. 7. 182. ὠὸν ὠὸν παλαιότερον I. D. Mort. I. 331.
ὦρα. ὥρα δὲ σοι recte mutatum in ὦρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 492. sed ὥρα σοι καὶ τάλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἄκαιρον ἐκάλουν II. Gall. 7. 713. ὠρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραιαι ὥραι ἐκείναις II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραιον ἔκανε male percat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὠρύζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὠρὼ I. Nigr. 16. 54.

Ὡράων φάμι τ' Κυδαλίσσα III. de Domo 28. 206.
Ὦρ᾽ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἐδόκει ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τ' Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — κ᾽ τοῦτο ἀλόγου ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παιδὸς οὐ δοκοῦσι ἀπαιδίας ὡς πρός σε, & ſimilium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. ὡδέτα ὡς ib. 35. 777. ὡς σιμὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γύπους — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. κ᾽ ἐξύπτατ᾽ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐπιδέξατο III. Philopat. 21. 608.
ὥσπερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι II. Q. Hiſt. 51. 62.
ὥστε μὲ II. Aſin. 42. 610. ὥστε τ' μ᾽ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὤφελον III. Fug. 11. 371.
ὄχρ᾽ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὀχρὸς κ᾽ ἀμορφ᾽ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet.*

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῦνον pro δυὼν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχειν quum in textu ἰχᾶν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. τ' δ᾽ τυ edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. τ' δ᾽ τυ habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τυ pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῦ ταῦτ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἴμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πεύθῦσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τυ & τῳ ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ—ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum λίψης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba λίψῃν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκεπτέον εἰ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσος) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν πυρήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπήνθει ἀχρόλευκος, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foës.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξηνθηκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς γὰρ ἀκτινύμη τὸ δέρμα, κ᾽ φλυκταίνας ἐπιωτίνας ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958: πολλοῖς ἐπανθησαῖσι δόμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθος & νόσος ἄνθει, ac μανίας ἄνθος ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αὖθις ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμοῦν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut θαῦ-

de

de omni magno ac laudando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ἐράνιος Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐπ— & ἔκ-θεῖν, non vero in ſimplici ἀνθεῖν ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθρακιῶν, leg. ἀνθρακίων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. Λιγύθοισι] δικαίως etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἄρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Jenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ ὦδῇ & περὶ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. Bl.* & 2. *P. S.* Περὶ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπισκ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. οὐ καλλιόν μ' ἔλυσας, τῷ ὕδατι αὐτοὺς οὐχ ὑπομίσαντι. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: ἔλυσας τῷ ὕδατι, & ſic τὸ ὕδωρ οὐχ ὑπομίσαν ait fore διαλεκτικῶς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi φεύγων ὕδωρ.

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰπὴ l. εἰπὲ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἴ TI φλαῦρον εἶδες, αὖτε ΤΩΝ ΔΕ ἀστρόσκην λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δ' ἴσχουσι ΟΤΟΥ ἀπέσεσθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἦσαν ΟΤΟΥ ἂ τυχεῖν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν τὸ ὑμίφωνον ἰταυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ὑμίφωνον, tentabam ἡδύφωνον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ὑμίφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἰταυλοῦν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῷ ἴξεσι cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καὶ ἀμασησάμενος, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνου pro ſanguine Plin. 21, 16. ſ. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat strachylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi ſanguineum ſuccum funderet. Qua de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲν γλῶσσα ἀνέλεγκτος ἡμῶν ἔσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος· idque Εὐριπίδιόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενος vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἁλιατρ. c. 22. κατιχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἔτι.

P. 576. 24. ἀχαριστίᾳ l. ἀχαριστίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμαίμην. leg. λαπσμώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ φύσει λάσμῶν, ſequiturque etiam τὸ γιλαπότερον ποιεῖ τὸ ἄνδρα. Quare jam & illic λαπσμώμενον reſtitutum vellem pro λαπσπώμενον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπόλησεν. Ita ex *P.* remanſit. Sed lege ἀπημπόλησεν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπολήθη χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, ἐμπ— non ἠμπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eurip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Calo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχαιρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὔων eſſe κύων legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δὲ σοι οὐκέτι πᾶς (vid. leg. τοῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἰρᾷ, ἀλλ' ἀναπαύσομαι ἐφ' ἁπαπαύσομαι. Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἦν, ὦ βέλτιστε, τὸ δὴ τούτου ἐπιτήδευμα, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio n°. 42. Γαλίταιαι. l. Καλίταιαι.

P. 624. a. Schol. 77. τὸν ἄλλον. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυᾶ — l. ἐγγᾶ —

P. 633. 48. εἰ' εἶον τε ἦσαι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ' τὸ οὐ χαρὶ ποιεῖς πόρδωνα — τὸ προσδοκώμενον ἐπιζῆν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορίζων, l. ὑποκορ — Et in nota ad id, pro Ὑποκίζων, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψελόπτερον & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάσχῃ.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philoſtr.* c. uk. οὐδὲ ἐ μὴ παράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μοιρίου μὴ πολμήσαι τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπόσπονδον. l. ὑπ' αὐτῷ.

P. 663. b. Ἔχέτω τινὰ συγγνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des ili veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *credetes*, pro *credas quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παρεγενέσθαι pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipſe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum ἦλθε. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Ἐπαφόρους. l. Ἐπαφόρους. *Ibid.* vſ. 3. λαικὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγῳ, l. λόχῳ.

P. 668. 56. ἐπίρψατο, l. ἐρίψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῇ *a luto obducatur & obliniatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum Tyndar.* c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* meritò correxiſſe Μανδραβούλαν, pro Μανδραβούλαν; poſtea verò frequenter etiam Μανδρῶ. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδραβούλαν *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρῶ. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδραβούλαν. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλαν, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu πυπίνας, legitur rectè, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πυπίζειν ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etli συμπυπίζειν quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπυπίζειν corrigendum erat, quia eſt *circum curſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὑπερψόφους legendum ut in textu, non παραψόφους. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιροῦ παραψόφους. certe legendum λιροῦ ὑπερψόφους, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὑπερψόφους habebant.

P. 684. 29. confirma poſt τινὰ tolle, & poſt ἐπιτιμῶντα pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπιλλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae inſerjetto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταῦτα.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. πυφυγμένον, emenda πυφυγμένον.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ἐ φρονεῖς Ἰππυλλοῦ operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῦρον πλύνῃ pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱερὸν τί ἐστι.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγγυγόρας probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ἐπιπλᾶς, l. ἐπιπλᾶς.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πυπτῶν, *humi conculcans*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπιτεῖν mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὑπερφιάλων retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* I. c. 71. f. ᾧ μεγίστας πλούτους ἦσαν, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt ποιῶν.

P. 782. b. In not. *Bourd.* εἰδῶ, l. εἰδῶ.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit post ἀλλ.

P. 793. 93. post ὥσπω potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas c. f. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem redigat Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero molestus esse pergas, forte etiam aqua in perfusum.* *J. M. G.*

P. 799. a. & b. versus fin. notae meae male expressum καυτηλιὰς & καυτηλιᾶ, l. καυτηλιὰς & καυτηλιᾶ.

P. 800. 53. post manifesse omissum, *Ulysses illius instar.* *J. M. G.*

P. 803. 13. in versione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ἵν' ὁ δράσας;] Doct. *Abresch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeschyl. T. I. p. 510. ut sit per hyperbaton, pro δράσον ἵν', ὁ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσομαι. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec displicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem nostram hic cum Graecis contulerit, illum nihil absurdi amplius in iis deprehensurum. Sed clariora erunt Graeca, si primo observes, αὖτὸν jungendum cum ἀγόμενον, deinde, si post αὐτῶν incidas; Latina autem illustriora erunt, si in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas simpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de se quidem loquitur, quo respectu *me* mihi in mentem venit, sed loquitur in tertia persona. *J. M. G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit post ἐπεκωκύσατε.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, insere ἤδη.

P. 814. 78. comma illud ante φατέον delendum.

P. 816. 44. αὐτὸν σωσεῖν. Clar. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit αὐτὸς, me non contra nitente, quia ab sequente σ facile absorptum sit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter αὐτὸν & αὐτὸς de qua *Ammon.* non observatur. Sed quia longe frequentissime tamen observatur, praestat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam suscepi, illud etiam favet, quod ea, quam restitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, si inventa esset in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuisset vel personam adscribere, vel τί σιγᾶς; lectionem planissimam, in τινὰ γε mutare. Si quid in hac arte firmum est, illud profecto est, non mutatam esse lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diversam. Neque sic errant descriptores, neque sic emendant. *J. M. G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim ἀυτὸν. adspirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπωχεῖ, l. ἐπωχαὶ.

P. 830. a. frustra miratus sum cur *Graev.* dubitet quid sit ἤρωσε; nam ille non de ἤρωσε, sed de ἤρατο dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit post γνῶσιν. Pag. seq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ἃ ex Par. male remansit; sed omnino leg. ἅ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νυμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδία.

P. 842. 5. Nondum damnare possum τὴ μίτραν ἐπὶ τῆτε πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae sine dubio in partibus est, licet expressa partium mentio non fiat. Etiam qui μίτραν habent libri, ipso accentu produnt, fuisse in Archetypo μίτραν. *J. M. G.*

P. 843. b. med. *Atticissimus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Φ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περίκαλα — τῇ ἀκράφνει] Adde omnino *Euseb. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hist. I. 4.

P. seq. a. vers. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In versione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vs. 3. notae meae dixi: *sine accentu scribevam.* Adde: sed quia usus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apostrophum, bene καὶ' scribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Gesner. Pandionidem fabulam involvigo.* Sed Cl. *Wesseling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus sit, & conf. *Demosth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de eantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Gesnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum post πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jensii* adde: *Wopkens* in Lectt. Tull. p. 306. refutat *Jensium*; at non satis similibus exemplis, saltem non ubi τε adsit. Quare adhuc *Jensio* adsentior, quia τε hic non conjungit, sed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & viciſſim ib. vers. seq.

P. 857. 29. Ἔκαλυον σχοινὶ sunt etiam apud Michaëlem Apostolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipse Luciani locus videtur respici. Sed recte, ut puto equidem, ἐκὼν ex Luciano restitui jubet *D. W. Trillerus* observatt. Critt. p. 52. operis elegantissimi, & auctorem suum ex asse referentis. *J. M. G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis scholion bis positum, priore loco delendum. *J. M. G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν ἐ ψήφοις. Abit a *Geſneri* sententia *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* πιόν infinitivo jungi, sed participio utendum. Immo & Infin. usitatus. *Long. Past.* 2. p. 43. Ed. *Weeh.* πίμων ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. πιόντι — διψῆσαι. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. πιόντας τῷ τελείῳ. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τῷ γράφειν.

P. 862. 61. ἐμύγλωσσον. l. ἐμύγλωσσον.

P. 865. 21. *sit.* l. *sis.*

P. 868. in var. lectt. legend. ἐκαγάγω pro ἐκάγω.

P. 869. a. fin. & b. sub init. γνώστης l. γνωστὴς.

P. 870. 33. pro puncto pone comma post ἔβη.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδὺς.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vs. 55. ἐκοσσῶν ex P. relictum. l. ἐκωσσῶν ex aliis, ut sensus requirit, idem igitur ib. in not. sic emenda.

Ibid. b. in notae vs. 6. γλῶσσα, l. σόμα.

P. 15. 51. ἐσκινασμένων, l. ἐσκινασμένον.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδη μὲ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in versione: *invasiones*, & *inducias necessarias*. l. *invasionibus* & *induciis necessariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιμμένων probat etiam *Wesseling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιμμένον τὸ δῆμα. Et ex *Paus.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam sine illo ἱρῶν (quod forte correctori *Juntinae* debetur) sensus absolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus scriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum esset. *J. M. G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ἐκ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem esse docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδης, l. Ἀτθίδης.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν ista annotavit (neque enim nomen appositum est) forte lecta nostra interpretatione aliter sentiret, in primis considerata vi verbi τιθηγμένῳ, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abesse vult ab historico forensem illam asperitatem, & contentiosum genus dicendi. *J. M. G.* Est illa nota *Solani*, sed nomen ab operis omissum.

Ibid. b. not. 75. τεθυγμένῳ, l. τεθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus est, ut post κατακτάγῃ hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expressum est. *J. M. G.*

P. 64. 15. γένεται. Frater *C. C. Reisz.* monuit legend. γένηται.

P. 72. 41. τῇ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφοῖς pro συγῆρ.

P. 75. 15. ὁμοιωτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῳ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μή τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τῆς χεῖρας, l. τὰς χ.

P. 87. ipso initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etsi augmentum saepe omiss. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dedisse monet. Non male ad sensum. Sed vulgatum non moveo sine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem sponsarum loco sunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυνίᾳ ἐκάλουν] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξυνίᾳ, scil. δᾶρα, vid. *Wess.* ad *Diod.* l. d.

P. 99. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam secuturus eram scilicet, si videre mihi contigisset; ita vulgatam κῆτος absurdam non puto. Quem enim piscem antea, qualis extra esset, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis sit intus vident. Caeterum juvat, dum ista retracto, observare, nomen κῦτος praeclare illustratum a *D. W. Trillero* Obs. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἅπαν τὸ ποταμίων, sed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum esse, divine conjecit, κῦδος ipse μίγα gentis nostrae, & Apollinearum artium omnium singulare ornamentum. *J. M. G.*

Ibid. b. notae ad κῦτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῦτος τ' γαστρὸς, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύρια, l. πυρεῖα.

P. 97. 15. ἀστασιάζοι, l. αὐτασιάζοι.

P. 100. 88. τοὺς φωλεούς, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντίχει τὸ κῦτος. Cl. *Wessel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντίχει τὸ κῦτος, quod κῦτος testitudinis crustam significet, ac sic frequenter *Diod.* Sed ignoscat, si nihil adhuc mutem, propter continuo praemissum in Luciano πολλῇ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene respondet Eccho, & usitatum historicis clamoris istius ante pugnas repercussionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμηλακάσαι, l. ἐληλ—.

P. 112. init. ἐυεῖα, l. ἐρεῖα.

P. 119. 90. post *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἔμελον, l. ἔμελλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἀμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελόντων, l. μαλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non est, σφαγὴν esse jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria observarunt. Sed posueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδε, s. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus est: sed etiam quod obversabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J. M. G.*

Ibid. 54. προσαιτεῖς, l. προσαιτ.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipsam contineat petitionem possessoris gladii, & protatin argumentationis finiat. Si hoc solum peterem, Gladium honorate: nonne ipsum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J. M. G.*

P. 165. Schol. vs. 1. ἔστος μὴ, l. μα.

P. 166. vers. ult. τὸ l. τῦ.

P. 172. 64. συγνώμην l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολόγων l. ὁμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vs. 13. aut meae manus aut operarum vitium est *nugantem* positum pro *vagantem*. *J. M. G.*

P. 189. versu ult. versionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γυμνός. excidit ν.

Ibid. 7. γυμνὸν. Laudo non mutatam constantem lectionem, nec immutatam versionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe sumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënsis* exemplaris margine, quo in interpretando usus sum, adnotatum observabam. Itaque σφαγὴν ἐπέχειν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, κάλασιν, εὐθύνας ὑπέχειν. Valde mihi familiare esse peccare, novi. Hic non valde peccatum a me esse, aequi homines spero; judicabunt. *J. M. G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma post ἐγγράψασθαι.

P. 213. 27. Ut nunc est constitutus sermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanensis Apollonii, summi viri*. *J. M. G.*

Ibid. Nondum poenitet τῷ τύραζ in versione servati.

vati. Sermo eſt de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio ſatirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδιξομένων, l. ὑποδῦ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ἐλεθρον adde. Sic iterum ſubſt. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ἀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pſeudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non ſit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμῶας eſſe genitiv. pro *interdiu:* ſic noſter ſolet ponere, ut 1. *Ver. Hiſt.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vſ. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur οἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. verſ. ult. text: Gr. Ἔχρη. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἦρχη ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma poſt ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum poſt εὐθύς.

P. 246. 93. in verſione, *patratum eſt*, l. *p— eſſet.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσῳ, l. ἐπιχρύσῳ.

P. 249. 71. Mì, l. Μὴ.

P. 256. 19. adde comma poſt φωνῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omiſſus.

P. 262. 59. μετωνομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expreſſum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vſ. 14. pro IA. 16. leg. Iſthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίας vſ. 5. leg. γυμνοπεδίας γυμνοπαιδίαν ſubſtituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. ϑριτίσμασι, l. τριτίσμασι.

P. 278. 91. διξελήλυθα μέ, l. junctim διξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. ſuam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phraſis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὸς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit verſionem accommodare, *tertia aſſumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. verſ. penult. leg. *Pontanus* pro *Funtanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀπλικῆς, l. Ἀτλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non eſt, & alias a nobis quoque oſtenſum, Latinis etiam *Spartos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vſ. 6. a fin. pro *Apollod.* leg. *Apollon.* & mox ἴσχειν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In verſione: *ignorabas*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipſo init. punctum excidit poſt ἰσιάσιος.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λεκιθόπολις, l. λεκιθόπωλις.

P. 325. a. notae ad ψύλλων adde: ſed ψύλλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προκισθόμῳ ψύλλας παρά τινος φύγῃ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθὺς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rurſum poſuere operae 333. & ſic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum eſt, ut uterque numerus, & verus & falſus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vſ. 6. leg. Pſilothris, & ἀνακάταξις, itemque ἀτακάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam noſtram de λάλας ϑηγάνῃ libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipſo init. poſt ἐμεῖν punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ἀσπαρτύρια feſtinatione quadam Cl. *Hemſterh.* nomen poſitum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum poſt αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ἐνόμασε, ut paullo ante. Ibid. vſ. 52. adde comma poſt ἤγειρεν.

P. 369. 22. Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὅμηρον putide abundare dicit, ſed optime reprehenditur a Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὅμηρον τὸν ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto ſubſcr. quia ab ἄω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν poſſet ſtare.

P. 378. 75. προσομιλέσαντας, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρκεσ. l. *an* Ἀρκεσ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vſ. 1. ϑρασυνεσθῆναι l. ϑρασ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν ἀποσκώπτει ſana credo, & αὐτὸν maſculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum reſpicere; licet enim minus obvium ἀποσκώπτειν τινὰ pro εἴς τινα, tamen Scholiaſtae ſtilo hoc dandum, & propemodum ſic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε καὶ ἀποσκώπτοντες τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non ſatis eſſet, ad uſum probandum.

P. 399. 44. ὀφρυώμενον, l. ὀφρυώμενον, vel ὀφρυωμένον.

P. 401. b. n°. 77. vſ. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλως pro ἀλλ' ὡ legendo ſanari poſſit hic locus, me viſurum promiſi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidiſſe credo; & deſpero de ſanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀκαμῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφόντων. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum ſcripſiſſe ὑπογεγραφότων. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte conſtruxiſſe credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vſ. 4. ἀποκρύπτομαι, l. ὑποκρύπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξορχοῦντο, quod pro ἐξορχοῦνται jam interpretando ſubſtituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἠρωτηρίαζε reſponderet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. verſio: *a nobis invicem, quaſi interjecto pariete, abſtineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; ſed ſibi ſumere Chariclem τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῆς γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Weſtenius* ſuſpicatur, in Graecis p. 429. vſ. 85. ſive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνι legend. Κρόνι — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νίῳ Διόνυσον.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas,* re-

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. *νομίζομεν*. Frater junior *Carolus* malit *νομίζωμεν*. cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud *μὰ*, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, recteque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, Θεατὴς & Θεὰς, cui omittendo Θεατὴς occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. *δυσίρωτα κῶμον* omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum *κῶμος* ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano *ψευδολ.* c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt *διηγήσεται*, illud adoptaverim prae conjectura mea *διηγοῦμαι*, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter *οὐδὲ* & *οὐδ'* negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro *κοίφου* facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro *κοφου* vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit., videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. *Εὔνικα*] Adde noſtrum *de Dem.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub *ἀναργῆ*.

P. 459. 23. *Εἰρηναίτερον* puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in *ὅτις*, illudque pro *ὅτις* poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad *Σμυρναῖον*, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M.V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. *παιδίων*, l. *παιδίον*.

P. 476. 92. *μιμηλότυλοι*, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen *μιμηλότατοι*.

P. 514. in *Schol.* ad *φιλέτιρ*, pro quo *φιλέτιρ* malebam, notat frater. Quidni a *φίλ* & *ἕτερ* derivemus, quod idem erit ac *φιλέταιρ*.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. *ὁ οἱ Ἀθηναῖοι ἀρχοντα ἐπέλιπον.* ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. *τοὺς δὲ πολίτας βοᾶν τε ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.*

P. 550. a. in not. vſ. 1. *ἀναφανέντες*, l. *ἀναφανέντας*.

P. 555. 84. *Τράχων*, dederam *τράχων*, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. *ἐμφαντοτῶμεν*, l. *ἐμφαίνειν*.

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam *διαιρῶ* eſt a *διᾳ* & *αἱρῶ divido*. *διαιρῶ* a *διᾳ* & *εἴρω tollo*. vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* addde I. 1. Et *Soph. Aj. flag.* 80. *ὡς δόμων μόνον*.

P. 578. 41. *videns*, l. *videns*.

P. 580. 77. *Ἐπὶ τούτοις in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. *νῆς*, l. *νῆς*.

P. 591. 74. *οἴσομεν*, l. *οἴσομεν*.

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici *λαμβάνεσθαι λύκου τ' ὄπιθεν*, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. *ἡ λαβοῦσα μου τ' ποδῶν*.

P. 596. 21. *Καυδαύλη*. Forſan & hic *Ταντάλη* legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſs.*

P. 599. b. vſ. 2 fin. 9. *memor*. l. *memorem*.

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt *ἴδοι* addere, & poſt *ἱστίου* delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *huc*.

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. *ἰχθύμβλου ἐπὶ τῷ δεπνίῳ*. Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat *ἐπὶ τῷ δ.*

P. 622. 40. *γηγωνός*. Frater monet emendandum *γηγενός*. etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed recte jam credo *Horrenum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: *πᾶς ἄνθρωπος ἐγὼ συμφορή*. omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per τοιαῦτα*, l. *pro τοιαῦτα*.

P. 638. 92. *ἀπιστικός*, l. *ἀπιστικός*.

P. 641. 56. *ἐπίστευσα*. Cl. *Weſſel.* conjicit *ἐπίστευσα* probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. *καθεζόμενοι*, l. *καθεζόμενοι*.

P. 659. 18. *ἄστυ*, l. *ἄστυ*.

Ibid. 24. *ὑποτιθέντας*. *Geſn.* in ſua correxerat *ὑποτιθέντα*, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. *προσχόντες* reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius *παραχόντες* cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. *ὑποτιθέντες* habet. Vulgatum tamen non movi, quia *παραχόντα* ad *λιβανωτῷ* relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam*.

P. 665. 32. Ὦ Θεὰ Σαλαμίς, l. Θεά, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. *Εὐρυτὸς*, l. *Εὐρυτὸς*.

P. 675. 32. Mihi ſatis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum *ἀναδέξασθε recipietis, aequi bonique conſuletis.* Ἀνάξασθε tamen nec ipſum damnare auſim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνάξασθε] vſ. 8. ὄρνυ, l. ὄρνυ.

P. 683. 52. λάϊκρινι ex *P.* male expreſſum, l. λάϊκρινας.

P. 687. 45. 46. ψυδῆ. Dele punctum ſubſcript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic *P.* ſed ἐμβάτας *J.Bl. H.S.* Ergo ſic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & *ai ἐμβάται* male operae pro *al.* Sed rectius haec diſtincta & expreſſa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Geſn.* adſcripſit *Weſſel.* V. *Heſych.* φυλαρὸς, & *Dion. Chryſoſt.* p. 412. D.

P. 694. vſ. 95. & 96. in verſione omiſſa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque ſervavit.*

P. 695. b. a fin. vſ. 5. σὺν ργεττικῶς, lege ἐνεργ—.

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὐτοῖς. *J.M.G.*

P. 703. a vſ. penult. Schol. ἐφῶτι, conjiciebam ἐφοίτα, Cl. *Weſſel.* melius ἐφ' ᾧ τι.

P. 705. a. in not. mea altera Ἐρμῆ κερδῶς, l. Ἑρμῆ κερδῶς.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Weſſeling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνῶ hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus ſcenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori ſubjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνως δὲ προσκυνῶ προσκυνῶ. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro ſtilo ſui temporis hoc verbo uſus videri poſſit, non reſpiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄνυν] l. Ὦνυν.

P. 733. not. 69. & ſeq. Ter Δυσκόλῳ cum puncto ſubſcr. id punctum tuſer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. ἐ τι γῆς ἔτερον ἢ πολλῆς, ᾗ σῖτον ἀποπέμψουσι.

P. 740. 34. verba ᾗ ἐπαίας πολυπλόκους, neglecta in verſione: inſere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀριστοδίῳ, emenda Ἀριστοδίῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβάταν leg. quia de tragicis ſermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte adhibitam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in verſione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. ρετάρῳ τῶν — & ὁ ἐ ὄντων ἀπορημένων. Adde *Conſt. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς ἐκεῖνα τῷ ἀνδριάντι εἴκειτο ἀπόβλητα ἐ ὄλως ἄρτιον, ᾗ ἀμέριμνον ἐξ ὧν, ὥσπερ τι κεφάλαιον ἀγνοῶν τοῖς λόγοις τὸ φρονήματος. Ita ſcripſiſſe exiſtimo *Libanium* Epiſt. 559. ubi de Rufino: ὃν ἐκ τῶν ἀναμφιλόγων ἐ ἀγγελῶν (l. ὄντων) ᾗ ἐ αὐτὸν ἴδοις ἂν τῶν μὲ γελώντων, τῶν δὲ κλαιόντων, πρὸς ἐ ἀεὶ φοιτῶντα λόγον ἐκ γνάθου τραπόμενον. *J.F. Weſſ.*

P. 761. a. Schol. 16. vſ. 3. κάκιστον ἄθεον τύραν. *J.F. Weſſelius* recte conjicit emendandum κακίστη &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me neſcire, cur *Sol.* τὸν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbaſſe propter ſequens ἀλεκτρυόνα; ſed rem temporis credebam Cod. qui τὸν exhibet, etiam ἀλεκτρυόνα certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidiſſe ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *ſolus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* poſuiſſem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Theſſalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jaſonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλύς. Alexander vero Polyſperch. non in Theſſalia, ſed Peloponneſo regnavit. *J.F. Weſſ.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταῦτα παρεῖδε νέον ὄντα ἐ Δημήτριον ἐπαθεν, ὁ πατὴρ, οὐκ ὄντα αὐτῷ καθ' ἥβην, ἀλλὰ πρεσβύτερον λαβεῖν ἀπροθύμως ἐ' ἔχοντι &c. quod Luciano ſuſpicionem praebere potuit. Non obſtat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuiſſe, cum eſſet junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epiſt. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *ovinibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gujetus* ait ἐ *Λυδὸν Midam* eſſe; ſed *Croeſus* eſt.

P. 797. 27. λιπαλαμῶν, l. λιπαλαμῶν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Geſn.* l. *quam Geſn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, ſed Polemonem. Cauſam interſerit, judices allocuta, ὅπως καθαρεύσῃ, ἐ τρόπον ἀξιώσαιτε πρὸς ἐμοῦ, quae verba, re demum perpenſa, jam ſic de *Eraſmi* ſententia, interpretanda arbitror, *uti diſcutis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus ſit*, qualis jam homo ſit, poſtquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubent*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξετάζεται, l. ἐξετάζετε.

P. 817. b. vſ. 6. a fine poſitum video *i.e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, ſcribe τριώβολον, quod melius; etſi utrovis more ſcriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμαλίκια ἐρωτήματα] Adde, quod me humaniſſime monuit Cl. *J.F. Weſtenius*, Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *eſt, & quaſi per ſententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem ſemper admoneo Lectorem, ut non ſuperſtitioſis adquieſcat interpretationibus & quae commatice pro fingentium dicuntur arbitrio; Sed conſideret priora, media & ſequentia, & tectat ſibi univerſa quae ſcripta ſunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienſes reſpicitur; poteratque, quin debebat verti, *patrociniumque ſuum profitentur.* *J.M.G.*

P. 832. 29. Quid ſi πάλλη refertur ad τέχνη, & ὑπὸ ad totam phraſin τοὺς καιροὺς ἀπολαμβάνων; *J.M.G.*

Ibid. poſt γὰρ ponendum fuiſſe comma, ex nota ſubjecta adparet.

P. 835. 23. βουκόλους, l. βουκόλους.

P. 880. 82. διαμάλλησαι, l. διαμίλλησαι.

P. 885. 39. adſcripſit frater παταχθόντ@ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura παλαχθέντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὴς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὃς πρότερ@. Frater optimus C. C. conjicit ἕς pro ὃς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς. Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263, 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπιστασιάζ@ bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀστασίαζ notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ@ tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολ@. *J.M.G.*

P. 30. 2. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ ἀλ' ἴεν μάχεσθ, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. L. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστου ποιεῖσθ huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ἃ προύφερεν περὶ πλείον@ τὸ ζῆν ἢ ἀληθείας quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Conoebo pro ὑψαυχένης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκιαυχένης. *J.M.G.*

Ibid. 72. in verſione *Panum*, malim *Bana*.

P. 33. 98. Διεξιόντες ad Ἑρμοῦς referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν δεκοφόρον ὁδὸν abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco oneratam vultu*. *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερίστατο, l. ὑπεμίστυ.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus*. *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa ἢ πρότερος τῇ ἄλλῃ εὐφυΐᾳ κεκοσμημένος. *& praeterea ceteris adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἔχοιμι· σάφα ἰσταμένῳ γε &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T. I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πένθους, *plenam* luctus *tragoediam*. *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἄν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάτας ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάτας ὁ Χί@, quod monuit Cl. *Weſſeling*.

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλέμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μαίνομαι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furore merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. ἢ ἀντὶ γλάσσης ὅπα ἢ χειρί. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem ampliius declarare. Teneamus modo, illud ὅπα adverbii vicem poni pro κατόπιν vel κατά. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελίθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαύθητε ὑ ἡμῶν. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔρυθμον, l. εὔρυθμα.

P. 196. 13. ὁ, l. ἃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ὑ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθημι, l. ἀντίθημ.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzii doctiſſime*, illud τί ad ὅπως adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὑπέρασι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τί τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χυμασμίους. Sed *Steph.* de urb. Χαμάσπεια prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀβῦται. Vid. *Steph.* Ἀμφίσσα, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Συαφουλᾶς. anne Συνφούκας; vid. *Vaillans* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling*.

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum. piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium*. Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graeu.* l. ἐξαπίνεσθαι, & ἀλεχιόφρων.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς ὑχ ὑποχρῶν. Idque jam tum cogitaſſe debeo, cum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi meae*. Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παραστὼ ſ. παραστῷ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἰσῖον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράστιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παραστὼ derivare, quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράστιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit στιπάριον, aut στυπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἰσῷ legitur pro ἰσίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὕστερ' πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoenſis libri haberem illud ὁ intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγνων, l. ἐχιγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰόντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ᾧ σὺ ὥσπερ τὸ φανοῦς τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ᾧ σοὶ πάρα τὸ φανοῦσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinees*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἐκπλεῖν. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦς.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἰμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lect. jam ſic notandum erat: ἰμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίᾳ, l. Μυσονίᾳ.

P. 361. 40. καθαγιλᾶν τὰ ἅ ἀνοίγων. Igitur καθαγιλᾶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγίλα ἄνθρωπον ὅτι ὁ πικρός. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu., ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἔλεγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱστωδι. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δισ. ὁ τοῦ, legit librarius, Δισσ. τοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter υ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Monteſalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. τοιχεῖον, l. τοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῆ.

P. 405. 2. ἢ πω, l. ἢ πού.

P. 430. no. 57. pr. ἐκπόχει, l. ἐκπώκει.

P. 433. b. vſ. ult. *Donice*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾶδὶ ſublato puncto ſubſcr. malim τοιᾶδι, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσῆ.

P. 485. 38. pro ἀκαιτίτατα, ἀκαιρίτατα ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio', tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύητον ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane ututur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἰμῶν, l. ὑμῶν, ut *B. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσω ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσσω, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐκιδίξατο, l. ἐκιδέξατο.

P. 637. 15. βυλομένους, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κάρπια. Pollux vero aliique καρπὸς, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordaceum,
Crambes folia &c.

J. M. G.

P. 655. 173. B. F. quod in viam me reduxiſti, *Reduxi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J. M. G.*

P. 667. 48. ἐγὶ, l. ἐγὼ, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦν, l. ἀπλοῦς.

P. 672. 146. πρόχωλος Cl. *Geſn.* refert ad πόνος. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. G. R.*

P. 673. 168. Αἲ, αἲ, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaereſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γυνὸς recte; at unde in nota p. ſeq. bis γυνὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.